

باسمه تعالی

فهرستبرگه منابع چاپ سنگی - اداره مخطوطات

شماره ثبت: ۱۵۱۰۲

رده‌بندی دیویی: ۲۹۷/۷۷۲ م ۲۸۱ ز ۱۲۷۲ مرجع ☐

سرشناسه: مجلسی، محمدباقر بن محمدتقی، ۱۰۳۷ - ۱۱۱۱ ق.

عنوان قراردادی:

عنوان: زادالمعاد به ضمیمه دعای جوشن کبیر

شرح پدیدآور:

کاتب: احمد بن محمد تبریزی تاریخ کتابت:

محل نشر: [بی جا] ناشر: [بی نا] تاریخ نشر: ۱۲۷۲ ق

صفحه شمار: ۲۱۲ ص مصور☐ درسی☐ گراور یا افست☐

زبان: فارسی ابعاد: ۱۵×۲۶ نوع خط: نسخ

روش تهیه: وقفی☑ اهدایی☐ خریداری☐ ارسالی☐

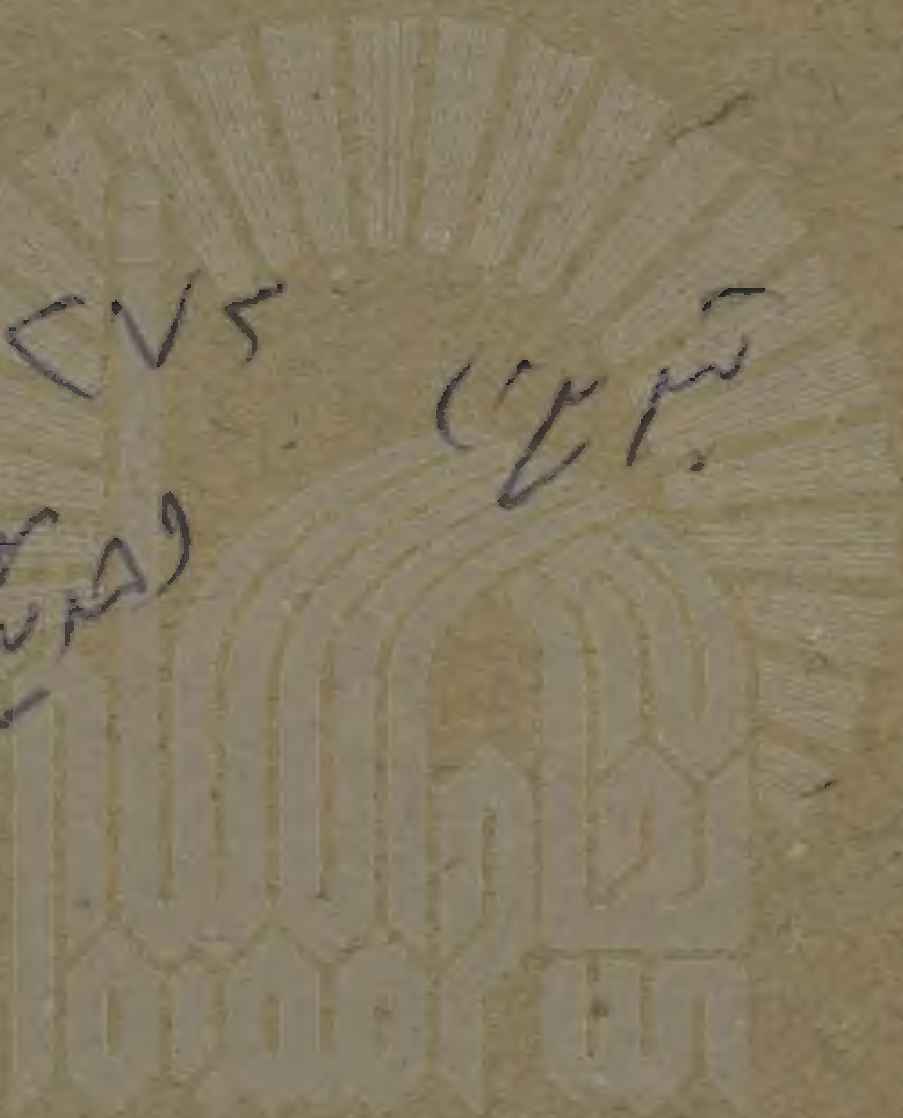
واقف: محمد عظیمی تاریخ ثبت: فروردین ۱۳۶۱

یادداشتها: شرح ضمایم: دعای جوشن کبیر. در انتها دعای توبه و دعای مجیر و دعای مکارم اخلاق (در حاشیه) آمده است.

موضوع(ها): ۱. دعاها. ۲. زیارتنامه‌ها.

شناسه(های) افزوده: الف. تبریزی، احمد، کاتب. ب. عظیمی، محمد، واقف. ج. عنوان.

فهرستنگار: شیبانی تاریخ فهرستنگاری: شهریور ۸۸

۱۲۷۲ ق

خلف الهادی

بسم الله القاصم الجبارين

لا تقبل التوبة من التائب الا بحب ابن ابی طالب اخو رسول الله

والاخ فوق الخل والصاحب ان جمعا في الفضل يوما فقد لقراب

يا اخوه رغبة الراغب فقدم الصادق في فضله تسلم من الاثم و

ان مال اخو النصب الى جانب ملت مع الشيعي في جانب

اكون في آل نبي الهدى خير نبي من بني غالب حبهم فرض نودي به

رحم الله علينا انه كان لقيا كمثل حج لازم واجب

آگاه باش که زندگانی ...

يا ارض طوس سقاك الله رحمته ماذا حويت من الخيرات

ای زمین طوس سیراب گرداند ترا خدای رحمت ... چه چیز را گرد آورده‌ای

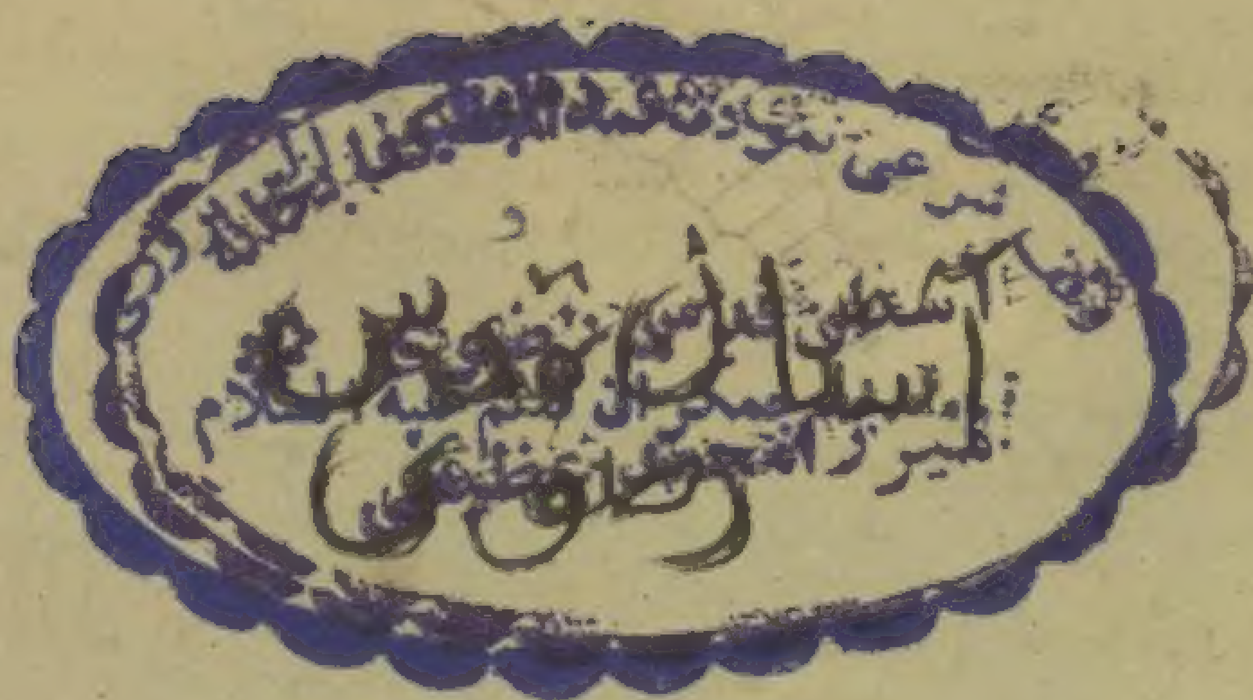
طابت بقاعك في الدنيا وطينتها بشخص ثوى بسنا باد مرموس

شخص عزيز على الاسلام مصرعه في رحمة الله مغمور ومغموس

يا قبره انت قبر قد تضمنه حلم وعلم وتطهير وتقديس

فخر بانك مغبوط بجثته
وبالملائكة الابرار محروس

زاد المعاد

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی جعل العبادة وسیلة لنیل السعادة فی الآخرة والأولی والصلوة
علی سید الوری محمد وعترته ائمة الهدی بندهٔ خاطی محمد باقر بن محمد
تقی عفی الله عن جرائمهما بر الواح ارواح صفا برادران ایمانی و اخلاء روحانی میگرداند
که چون جناب مقدس ایزد تعالی شانه برای هدایت گمکشتگان بوادی جهالت و
ضلالت طریق صوم و صلوة و دعا و عبادات را که اشرف طاعات و اقرب طرق نیل
سعادات است مقرر گردانیده و از حضرت رسول خدا و ائمهٔ هدی صلوات الله
علیه و علیهم اجمعین ادعیه و اعمال بسیار منقول گردیده که کتب دعا
مشحونست از آنها و این خادم اخبار ائمهٔ اطهار علیهم صلوات الله الملک الغفار
اکثر آنها را در کتاب بحار الانوار ایراد نموده ام و اکثر خلق را بسبب اشتغال بانواع
اشغال دنیویه و غیرها تحصیل آنها و عمل بجمیع آنها میسر نیست خواستم منتخبی از اعمال
سال و فضایل ایام و لیالی شریفه و اعمال آنها که باسانید صحیحه و معتبره وارد شده است
در این رساله ایراد نمایم که عامهٔ خلق از برکات آنها محروم نباشند و شاید این بندهٔ
عاصی را بدعای مغفرت یاد نمایند و مسمی گردانیدم آنرا بزاد المعاد عسی الله ان یهدینا

وایاکم

وایاهم الی سبیل الرشاد و چون اتمام این رساله و اغاز و انجام این عجاله در زمان
دولت عدالت شمار و اوان سلطنت سعادت اثار اعلی حضرت سید سلاطین زمان
و سرور خواقین دوران شیرازه اوراق ملت و دین نقاوه احفاد سید المرسلین
آب و رنگ گلستان مصطفوی چشم و چراغ دودمان مرتضوی سلطان جم خدم و
خاقان فرشته حشم شجاعت نژادی که تیغ آبدارش بر اکثر ممالک کفار نهیب سیل بسوی
دار البوار و حسام آتشبارش بر اکثر من حیات مخالفان و معاندان مصدوقه یرسل
علیکما شواظ من نار دستهای اعیان مزید رفعتشان در آستان رفیع البنیانش
باکف الخضیب همدستان و خروش صوفیان صفوت نشان بزمزمه دعا خلود دولت
ابد توامان با عندلیبان اغصان سدرة المنتهی همداستان هر که تیغ خلاف از نیام کین
برکشید چون بید بر خود بلرزید و هر که چهره آیینه نفاق در برکشید صورت
مرای خود را در آن دید که جبین قهرش عقده کشای گرههای کار بستگان گشاده
کف دریا نوالش سحاب مزارع املهای پژمردگان مؤسس قواعد ملت و دین مروج شریعت
آبای طاهرین حیاض ساحت درگاه خلایق پناهش از تقبیل شفاه سلاطین زمان
لبریز و خواقین دوران در صرح ممرد عزت و جلالش تر زبان بندگی قد مسنا
الضر ایها العزیز اعنی السلطان الاعظم و الخاقان الاعدل الاکرم ملجا الاکاسرة
و ملاذ القیاصرة محیی مراسم الشریعة الغراء و مشید قواعد الملة البیضاء
السلطان بن السلطان و الخاقان بن الخاقان الشاه سلطان حسین الموسوی الحسینی
الصفوی بهادر خان لا زالت رایات دولته مرفوعة و هامات اعدائه مقموعة میسر
گردیده تحفه آنبارگاه امیدگاه گردانیده امید که مقبول طبع اشرف گردد
و آن اعلیحضرت از فواید آن منتفع گردد بمحمد و آله الطاهرین و الله الموفق و المعین
و آن مشتملست بر چهارده باب و خاتمه   در فضایل و اعمال ماه رجب است

باب اول

فصل اول

در بیان فضایل و عبادات آنست و آن مشتمل بر پنج فصلست

بدانکه اینماه و ماه شعبان و رمضان بهترین ماههای سالند و از حضرت رسالتپناه صلی الله علیه و اله منقولست که هرکه حرمت ماه رجب و شعبان نگاه دارد و وصل نماید روزهٔ اینده و ماه را بروزهٔ ماه مبارک رمضان اینماههای مبارک در روز قیامت گواهان او باشند نزد حقتعالی و در انروز منادی از افق اعلی ندا کند ای رجب و شعبان و رمضان چگونه بوده است عمل این بنده در شماها و طاعت او از برای خدا همهٔ اینماهها گویند که این بنده توشه گرفت در ماهها برای طاعت تو و استمداد فضل و رحمت از تو نمود و سعی بسیار در طلب خوشنودی تو کرد تا توانست اهتمام در تحصیل محبت تو نمود پس گواهی دهند ملئکه که موکلند بر اینماهها که ما نیافتیم این بنده را مگر طلب کنندهٔ طاعت و خوشنودی تو و امیدوار رحمت و آمرزش تو و آنچه را نهی کرده بودی ترک کرد و آنچه از او طلبیده بودی بسوی آنها مسارعت نمود و روزهٔ کامل از برای تو داشت و شکم و فرج و چشم و گوش و سایر جوارح او از آنچه بر او حرام کرده بودی اجتناب کرد و روزها را بتشنگی بشب رسانید و در شبها خودرا بتعب افکند برای بندگی تو و تصدق بفقرا و مساکین بسیار کرد و احسان نسبت بایشان بسیار نمود و با اینماهها مصاحبت نیکو کرد و چون از اینها جدا شد وداع نیکو کرد و بعد از رفتن اینها پیرامون محرمات تو نگردید و نیکو بندهٔ بود این بنده پس حقتعالی فرماید که ببرید این بنده را بسوی بهشت و استقبال کنند او را ملئکه خدا بتحفها و کرامتها و او را بر شتران نور و اسبان نور سوار کنند و ببرند بسوی نعمتیکه هرگز زوال ندارد و خانه که فانی نمیشود و سرای که جوانانش پیر نمیشوند و شادی و خوشحالی آن زوال ندارد و هرگز ایشانرا تعب نمیباشد و از عذاب ایمن گردند و مشقت حساب بر ایشان نیست و ایضا از آنحضرت منقولست که ماه رجب ماه بزرگ

خداست و ماهی محترمست و فضیلت با آن نمیرسد و قتال با کافران در اینماه حرامست
و رجب ماه خداست و شعبان ماه منست کسیکه یکروز از ماه رجب روزه دارد
موجب خوشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد و دری از درهای
جهنم بروی بسته گردد و بسند معتبر از حضرت امام موسی بن جعفر علیهما السلام
منقولست که هرکه یکروز از ماه رجب روزه دارد آتش جهنم یکساله راه از او دور
گردد و هرکه سه روز روزه دارد از او بهشت برای او واجب گردد و ایضا
فرمود که رجب نام نهریست در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل شیرین‌تر هرکه
یکروز از ماه رجب روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد و بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که ماه رجب
ماه استغفار امت منست پس بسیار در اینماه طلب آمرزش کنید که خدا آمرزنده
و مهربانست و رجب را اصب میگویند زیرا که رحمت خدا در اینماه بر امت من
بسیار ریخته میشود پس بسیار بگوئید استغفر الله و اسئله التوبة و بسند
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرکه سه روز از ماه رجب
روزه بدارد بهر روز ثواب یکساله برای او بنویسند و هرکه هفت روز از آن روزه
دارد درهای بهشت بروی او گشوده گردد و هرکه پانزده روز از آن روزه
دارد خدا حساب او را آسان کند و هرکه جمیع ماه رجب را روزه بدارد حقتعالی خوشنودی
خود را برای او بنویسد و او را عذاب نکند و ابن بابویه رحمه الله بسند معتبر از سالم
روایت کرده است که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق علیه السلام در اواخر ماه
رجب که چند روزی از آن مانده بود و چون نظر مبارک آنحضرت بر من افتاد پرسید که
آیا روزه گرفته در اینماه گفتم نه والله ای فرزند رسول خدا فرمود که آنقدر
ثواب از تو فوت شده است که قدر آنرا بغیر از خدا کسی نمیداند بدرستیکه ماهیست

که خدا آنرا بر ماههای دیگر فضیلت داده است و حرمت آنرا عظیم گردانیده است
و برای روزه داشتن این گرامی داشتن را بر خود واجب گردانیده است پس گفتم
یا ابن رسول الله اگر درین باقی مانده ایام روزه بدارم آیا ببعضی از ثواب روزه داران
فایز گردم فرمود که ای سالم هر که یک روز از آخر این ماه روزه بدارد خدا او را ایمن گرداند
از شدت سکرات مرگ و از هول مرگ و از عذاب قبر و هر که دو روز از آخر این ماه
روزه بدارد ایمن گردد از ترس عظیم روز قیامت و از شدتها و هولهای آن روز و
برات بیزاری از آتش جهنم باو عطا کنند و ایضا از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
روایت کرده است که هر که یک روز از اول ماه رجب یا از وسط آن یا از آخر آن روزه بدارد
گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود و هر که یک شب از این ماه احیا کند حق
تعالی او را از آتش جهنم آزاد کند و قبول کند شفاعت او را در حق هفتاد مرد گنا
کار و هر که در این ماه تصدقی از برای خدا بکند خداوند غفار در بهشت نعمتی چند
باو عطا فرماید که چشمی ندیده باشد و گوشی نشنیده باشد و بر خاطر کسی خطور
نکرده باشد و ایضا بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که چون
روز قیامت شود منادی ندا کند از میان عرش که کجایند رجبیون پس گروهی برخیزند
که نور رویهای ایشان جمیع محشر را روشنی داده و تاج پادشاهی بر سر ایشان
باشد که مکلل باشد آن تاج بمروارید و یاقوت با هر یک از ایشان هزار ملک بوده
باشد از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ و همه او را ندا کنند که گوارا باد ترا
کرامتهای حق تعالی ای بنده خدا پس خداوند رحمن ندا کند ایشان را که ای بندگان و
کنیزان من بعزت و جلال خود سوگند یاد میکنم که شما را در ماوا نیکو ساکن
گردانم و عطاهای شما را بزرگ گردانم و عطا کنم شما را از بهشت غرفها که نهرها
در زیر آنها جاری باشد و همیشه در آن غرفها باشند نیکو مزدیست مزد کارکنان

برای من بی آنکه واجب گردانم بر شما روزه داشتید از برای من در ماهی که حرمت آنرا
عظیم گردانیده بودم و حق آنرا واجب ساخته بودم ای ملائکه من بندگان و
کنیزان مرا داخل بهشت گردانید پس حضرت فرمود که این همه ثوابها از برای کسی است
که چیزی از ماه مبارک رجب را روزه دارد اگرچه یکروز باشد از اول یا از میان
یا آخرش و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است
که هر که روز اول رجب را روزه دارد حقتعالی در روز قیامت ازو خوشنود
باشد و هر که دو روز از او روزه دارد خدا بیقین ازو خوشنود و راضی
گردد و او را خوشنود گرداند و هر که سه روز از آن روزه دارد خداوند
کریم از او راضی شود و خصمان او را راضی کند در دنیا و هر که هفت روز روزه
دارد چون بمیرد درهای هفت آسمان برای روح او گشوده شود تا بملکوت اعلی برسد
و هر که هشت روز از آن روزه دارد هشت در بهشت برای او گشوده شود و هر که
پانزده روز از آن روزه دارد هر حاجت که از حقتعالی بطلبد برآورد مگر آنکه
سؤال او برای گناهی باشد یا متضمن قطع رحم باشد و هر که تمام ماه را روزه بدارد
از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده باشد و از آتش جهنم
آزاد گردد با برگزیدگان و نیکوکاران و احادیث در این باب بسیار است و این رساله
گنجایش ذکر آنها ندارد در بیان اعمال است که کسی از روزه داشتن
عاجز باشد یا بر او دشوار باشد آنرا بعمل آورد و در بعضی از روایات معتبره وارد
شده است که بدل روزه مستحب یک درم تصدق کردن که موافق زرهای
این زمانها تقریبا هفتاد دینار بوده باشد و بروایتی یک عوض روزه یک مد
گندم یا جو وارد شده است و احوط در مد صد درم شاه است و ظاهرا
صد درم کهنه کافی باشد و در روایتی در خصوص روزه ماه رجب بلکه کرده

نان نیز وارد شده است اگر قادر بر روزه داشتن نباشد و حمل کرده اند بر کسیکه
پریشان باشد و قادر بر درهم و مد نباشد و ایضا در خصوص ماه رجب از
حضرت رسول صلی الله علیه و آله وارد شده است که بعوض روزه اگر بر آن قادر
نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیحات را بخواند تا ثواب روزه را بیابد سبحان
الاله الجلیل سبحان من لا ینبغی التسبیح الا له سبحان من لبس العز و هو له اهل
و در روایات معتبره وارد شده است که هر که بمنزل برادر مؤمن خود وارد شود
و قصد روزه سنت کرده باشد و او طعامی حاضر سازد و او را تکلیف کند
ثواب افطار کردن زیاده از ثواب روزه داشتن است هفتاد برابر و اگر اظهار
نکند که روزه ام ثوابش بیشتر باشد و برابر یکسال روزه است و زن را بی رخصت
شوهر و غلام و کنیز را بی رخصت مالک و اولاد را بی رخصت پدر و مادر و مهمان را
بی رخصت مهماندار و مهماندار را بی رخصت مهمان روزه سنت داشتن از احادیث
ظاهر میشود که خوب نیست و مشهور میان علما آنست که روزه مملوک بدون
اذن مالک باطلست و همچنین روزه زن بی رخصت شوهر صحیح نیست و در پدر
و مادر مشهور آنست که روزه سنت فرزند بدون اذن ایشان مکروهست
و باطل نیست و بعضی گفته اند بی رخصت پدر باطلست و احوط آنست که بدون
اذن پدر روزه سنت ندارد و در روزه سنت مهمان بدون رخصت مهماندار
نیز خلافست و احوط آنست که مهمان و مهماندار هیچیک بدون رخصت دیگری
روزه مستحب ندارد اگر چه اظهر آنست که مکروهست   در بیان
اعمال هر شب و هر روز است بسند معتبر منقولست که حضرت امام زین العابدین
علیه السلام در روز اول ماه رجب این دعا را خواندند و علما ذکر کرده اند
که در هر روز سنتست خواندن این دعا یا من یملک حوائج السائلین و یعلم

ضمیر

خير الضامنين لكل مسئلة منك سمع حاضر وجواب عتيد اللهم ومواعيدك الصادقة وأياديك الفاضلة ورحمتك الواسعة فأسئلك أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تقضي حوائجي للدنيا والآخرة إنك على كل شيء قدير و بسند معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام هر روز ماه رجب این دعا را میخواندند خاب الوافدون على غيرك وخسر المتعرضون إلا لك وضاع الملمون إلا بك وأجدب المنتجعون إلا من انتجع فضلك بابك مفتوح للراغبين وخيرك مبذول للطالبين وفضلك مباح للسائلين ونيلك متاح للآملين ورزقك مبسوط لمن عصاك وحلمك معترض لمن ناواك عادتك الإحسان إلى المسيئين وسبيلك الإبقاء على المعتدين اللهم فاهدني هدى المهتدين وارزقني اجتهاد المجتهدين ولا تجعلني من الغافلين المبعدين واغفر لي يوم الدين و ايضا بسند معتبر منقولست که محمد بن ذکوان بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که فدای تو شوم این ماه رجبست مرا دعائی تعلیم نما که حقتعالی مرا بآن نفع بخشد حضرت فرمود که در هر روز ماه رجب در صبح و پسین و بعد از همه نمازها در شب و روز این دعا را بخوان يا من أرجوه لكل خير وآمن سخطه عند كل شر يا من يعطي الكثير بالقليل يا من يعطي من سأله يا من يعطي من لم يسأله ومن لم يعرفه تحننا منه ورحمة أعطني بمسئلتي إياك جميع خير الدنيا وجميع خير الآخرة واصرف عني بمسئلتي إياك جميع شر الدنيا وشر الآخرة فإنه غير منقوص ما أعطيت وزدني من فضلك يا كريم پس حضرت ریش مبارک خود را بدست چپ گرفتند و انگشت سبابه دست راست خود را بجانب راست و چپ حرکت میدادند و این دعا را میخواندند يا ذا الجلال والإكرام يا ذا النعماء والجود يا ذا المن والطول حرم شيبتي على النار و دست بر نداشتند تا از آب دیده اش تر شد و شیخ طوسی بسند معتبر روایت

کرده است که حضرت صادق علیه السلام بمعلّی بن خنیس گفت که در ماه رجب این دعا را
بخوان اللّهمّ انّی اسئلک صبر الشاکرین لک و عمل الخائفین منک و یقین العابدین
لک اللّهمّ انت العلیّ العظیم و انا عبدک البائس الفقیر و انت الغنیّ الحمید و انا
العبد الذلیل اللّهمّ صلّ علی محمّد و آله و امنن بغناک علی فقری و بحلمک
علی جهلی و بقوّتک علی ضعفی یا قویّ یا عزیز اللّهمّ صلّ علی محمّد و آله الاوصیاء
المرضیّین و اکفنی ما اهمّنی من امر الدّنیا و الآخرة یا ارحم الرّاحمین و از روایات سیّد
بن طاوس ظاهر میشود که این دعا جامع ترین دعاهاست و در همه اوقات میتوان
خواند و شیخ طوسی و دیگران بسندهای معتبر از حضرت صاحب الامر علیه السّلام
روایت کرده اند که سنّت است در هر روز از روزهای ماه مبارک رجب این دعا را
بخوانند اللّهمّ انّی اسئلک بالمولودین فی رجب محمّد بن علیّ الثّانی و ابنه علیّ بن
محمّد المنتجب و اتقرّب بهما الیک خیر القرب یا من الیه المعروف طلب و فیما لدیه رغب
اسئلک سؤال مقترف مذنب قد اوبقته ذنوبه و اوثقته عیوبه فطال علی
الخطایا دؤوبه و من الرّزایا خطوبه یسئلک التّوبة و حسن الاوبة و النّزوع عن
الحوبة و من النّار فکاک رقبته و العفو عمّا فی ربقته فانت یا مولای اعظم امله
اللّهمّ و اسئلک بمسائلک الشّریفة و وسائلک المنیفة ان تتغمّدنی فی هذا الشّهر
برحمة منک واسعة و نعمة وازعة و نفس بما رزقتها قانعة الی نزول الحافرة و
محلّ الآخرة و ما هی الیه صائرة و از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله منقول است
که در جمیع ماه رجب هر بامداد و پیشین هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله و اتوب
الیه پس دستها را بسوی آسمان بردارد و بگوید اللّهمّ اغفر لی و تب علیّ و این استغفار
در جمیع ایّام سال سنّت است و هزار مرتبه سوره قل هو الله احد در جمیع ماه خواندن
ثواب بسیار در آن وارد شده است اگر خواهد در یک روز بخواند و اگر خواهد

هر روز قدری بخواند که در تمام ماه هزار مرتبه خوانده باشد و ایضاً منقولست
که هر کس هزار مرتبه لا اله الا الله در جمیع ماه بگوید صد هزار حسنه برای
او نوشته شود و حقتعالی در بهشت شهری برای او بنا کند و در هر شب از شبهای
ماه رجب هزار مرتبه لا اله الا الله وارد شده است و صد مرتبه این استغفار
نیز وارد شده است در جمیع ماه اگر چهار صد مرتبه بخواند فضیلت بسیار دارد
اَستَغفِرُ اللهَ الَّذی لا اِلهَ اِلّا هُوَ وَحدَهُ لا شَریکَ لَهُ وَ اَتوبُ اِلَیهِ و از حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله فرمود
که هر که در هر شب و هر روز ماه رجب و شعبان و رمضان سه مرتبه سوره حمد
و آیة الکرسی و قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق
و قل اعوذ برب الناس و سه مرتبه بگوید سُبحانَ اللهِ وَ الحَمدُ لِلّهِ وَ لا اِلهَ اِلّا اللهُ
وَ اللهُ اَکبَرُ وَ لا حَولَ وَ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ العَلِیِّ العَظیمِ و سه مرتبه اَللّهُمَّ صَلِّ
عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ و سه مرتبه اَللّهُمَّ اغفِر لِلمُؤمِنینَ وَ المُؤمِناتِ و چهار
صد مرتبه اَستَغفِرُ اللهَ وَ اَتوبُ اِلَیهِ بگوید گناهانش را خدا بیامرزد اگر چه
بعدد قطرهای باران و برگ درختان و کف دریاها باشد و در روز عید
حقتعالی او را ندا کند که براستی تو دوست منی و بهر حرفی ترا شفاعت میدهم در برادران
و خواهران مؤمن تو و حضرت فرمود که اگر در عمری یکبار این عمل او را دکند
حقتعالی بهر حرفی هفتاد هزار حسنه باو عطا کند که هر حسنه از جمیع
کوههای دنیا سنگین تر باشد و هفتصد حاجت او را در وقت مردن و هفتصد
حاجت او را در قبر و هفتصد حاجت او را در وقت بیرون آمدن از قبر
و مثل آن را در وقت پرواز کردن نامهای اعمال و نزد سنجیدن اعمال در میزان
و نزد صراط برآورد و او را در سایه عرش خود جا دهد و حساب کند او را

حساب آسان او و هفتاد هزار ملک او را مشایعت کنند تا داخل بهشت شود و باو عطا
کنند آنچه که هیچ چشمی ندیده باشد و هیچ گوشی نشنیده باشد
در بیان فضایل و اعمال شب و روز اول تا روز پانزدهم در شب اول ماه
غسل سنت است و منقولست که هر که در شب اول ماه رجب و شب پانزدهم و شب
آخر آن غسل کند از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده باشد
و در وقت دیدن ماه دعای صحیفهٔ کامله را بخواند که بهترین دعاها است و
هفت مرتبه سورهٔ حمد را بخواند تا از درد چشم ایمن گردد و در تمام ماهها این سنت است
و منقولست که چون ماه رجب را ببینند بگویند اللّهمّ اهلّه علینا بالامن والایمان
والسّلامة والاسلام ربّی وربّک اللّه عزّ وجلّ و در شب اول زیارت حضرت
امام حسین صلوات اللّه علیه فضیلت بسیار دارد و در حدیث معتبر وارد شده است
که هر که در اول رجب آنحضرت را زیارت کند بهشت او را واجب شود البتّه
و احیای شب اول سنت است و از حضرت صادق علیه السّلام منقولست که تا توانی محافظت
نما بر احیای شب عید ماه رمضان و شب عید قربان و شب اول محرّم و شب عاشورا و
شب اول رجب و شب نیمهٔ شعبان و در این شبها دعا و نماز و تلاوت قرآن بسیار بکن
و بسند معتبر از حضرت امام محمّد باقر علیه السّلام منقولست که در شب اول
رجب بعد از نماز عشا این دعا بخوان اللّهمّ انّی اسئلک بانّک ملیک و انّک
علی کلّ شیء مقتدر و انّک ما تشاء من امر یکون اللّهمّ انّی اتوجّه الیک بنبیّک
محمّد نبیّ الرّحمة صلواتک علیه و آله یا محمّد یا رسول اللّه انّی اتوجّه بک الی اللّه ربّی
و ربّک لینجح لی بک طلبتی اللّهمّ بنبیّک محمّد و بالائمّة من اهل بیته انجح لی طلبتی
پس حاجات خود را طلب نماید و بیست رکعت نماز نیز وارد شده است هر دو
رکعت بیک سلام و در هر رکعت حمد و یکمرتبه سورهٔ قل هو اللّه احد بخواند تا از

بلاهای دنیا و آخرت ایمن گردد و شیخ طوسی و دیگران بسند معتبر روایت
کرده اند که حضرت امام موسی علیه السلام در شب اول ماه رجب بعد از آنکه از
نماز شب فارغ میشد این دعا را در سجده میخواند لَكَ الْحَمْدُ اِنْ اَطَعْتُكَ وَلَكَ
الْحُجَّةُ اِنْ عَصَيْتُكَ لا صُنْعَ لي وَلا لِغَيْري في اِحْسانٍ اِلّا بِكَ يا كائِناً قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَيا
مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَديلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ
وَمِنْ شَرِّ الْمَرْجِعِ فِي الْقُبُورِ وَمِنَ النَّدامَةِ يَوْمَ الْآزِفَةِ فَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَاَنْ تَجْعَلَ عَيْشي عيشَةً نَقِيَّةً وَميتَتي ميتَةً سَوِيَّةً وَمُنْقَلَبي مُنْقَلَباً كَريماً غَيْرَ مُخْزٍ
وَلا فاضِحٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْاَئِمَّةِ يَنابيعِ الْحِكْمَةِ وَاُولِي النِّعْمَةِ وَمَعادِنِ
الْعِصْمَةِ وَاعْصِمْني بِهِمْ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَلا تَاْخُذْني عَلى غِرَّةٍ وَلا عَلى غَفْلَةٍ وَلا تَجْعَلْ
عَواقِبَ اَحْوالي حَسْرَةً وَارْضَ عَنّي فَاِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِلظّالِمينَ وَاَنَا مِنَ الظّالِمينَ اَللّٰهُمَّ
اغْفِرْ لي ما لا يَضُرُّكَ وَاَعْطِني ما لا يَنْقُصُكَ فَاِنَّكَ الْوَسيعُ رَحْمَتُهُ الْبَديعُ
حِكْمَتُهُ وَاَعْطِنِي السَّعَةَ وَالدَّعَةَ وَالْاَمْنَ وَالصِّحَّةَ وَالْبُخُوعَ وَالْقُنُوعَ وَالشُّكْرَ
وَالْمُعافاةَ وَالتَّقْوى وَالصَّبْرَ وَالصِّدْقَ عَلَيْكَ وَعَلى اَوْلِيائِكَ وَالْيُسْرَ وَالشُّكْرَ
وَاعْمُمْ بِذٰلِكَ يا رَبِّ اَهْلي وَوَلَدي وَاِخْواني فيكَ وَمَنْ اَحْبَبْتُ وَاَحَبَّني وَوَلَدْتُ وَ
وَلَدَني مِنَ الْمُسْلِمينَ وَالْمُسْلِماتِ وَالْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ يا رَبَّ الْعالَمينَ و ایضا بسند معتبر
منقولست که مستحبست که بعد از سلام گفتن از نماز وتر چنانچه نشسته است این دعا را
بخواند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي لا يَنْفَدُ خَزائِنُهُ وَلا يَخافُ آمِنُهُ رَبِّ اِنِ ارْتَكَبْتُ الْمَعاصِيَ فَذٰلِكَ
ثِقَةٌ بِكَرَمِكَ اِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبادِكَ وَتَعْفُو عَنْ سَيِّئاتِهِمْ وَتَغْفِرُ الزَّلَلَ
فَاِنَّكَ مُجيبٌ لِداعيكَ وَمِنْهُ قَريبٌ فَاَنَا تائِبٌ اِلَيْكَ مِنَ الْخَطايا وَراغِبٌ اِلَيْكَ في تَوْفيرِ
حَظّي مِنَ الْعَطايا يا خالِقَ الْبَرايا يا مُنْقِذي مِنْ كُلِّ شَديدَةٍ يا مُجيري مِنْ كُلِّ مَحْذُورٍ
وَفِّرْ عَلَيَّ السُّرُورَ وَاكْفِني شَرَّ عَواقِبِ الْاُمُورِ فَاَنْتَ اللّٰهُ عَلى نَعْمائِكَ وَجَزيلِ عَطائِكَ

مشکور و لکل خیر مذخور و ایضا از حضرت امام علی نقی علیه السلام منقولست که بعد از
نماز وتر این دعا را نیز بخوانند یا نور النور یا مدبر الامور یا مجری البحور یا باعث
من فی القبور یا کهفی حین تعیینی المذاهب و کنزی حین تعجزنی المکاسب و مونسی
حین تجفونی الاباعد و تملنی الاقارب و منزهی بمجالسة اولیائه و مرافقة احبائه
فی ریاضه و ساقی بموانسته من نمیر حیاضه و رافعی بمجاورته من ورطة الذنوب
الی ربوة التقریب و مبدلی بولایته عزة العطایا من ذلة الخطایا اسئلک یا
مولای بالفجر و اللیالی العشر و الشفع و الوتر و اللیل اذا یسر و بما جری به قلم
الاقلام بغیر کف و لا ابهام و باسمائک العظام و بحجتک علی جمیع الانام علیهم منک
افضل السلام و بما استحفظتهم من اسمائک الکرام ان تصلی علیهم و ترحمنا فی
شهرنا هذا و ما بعده من الشهور و الایام و ان تبلغنا شهر الصیام فی عامنا هذا
و فی کل عام یا ذا الجلال و الاکرام و المنن الجسام و علی محمد و آله منا افضل
السلام و اعمال و ادعیه اینشب بسیار است و روزه روز اول فضیلت بسیار
دارد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که در روز اول ماه رجب
حضرت نوح علیه السلام بکشتی سوار شد و امر کرد جمیع جن و انس را که با او در کشتی
بودند که روزه بدارند و هر که آن روز را روزه بدارد آتش جهنم یکساله راه
از او دور گردد و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که روزه
بدارد روز اول ماه رجب از برای رغبت در ثواب خدا بهشت او را واجب شود
و هر که یکروز از وسط اینماه روزه دارد حقتعالی شفاعت او را قبول نماید
در مانند ربیعه و مصر که دو قبیله عظیمند از قبایل عرب و هر که یکروز
از آخر اینماه روزه بدارد حقتعالی او را از پادشاهان بهشت گرداند و قبول
کند شفاعت او را در پدر و مادر و دختر و پسر و برادر و خواهر و عمو و عمه و

خالو

خالو او خاله او و جميع همسايكان و خويشان او و هر چند همه مستوجب جهنم شده باشند شيخ طوسی و ديكران از سلمان فارسی رضی الله عنه روايت كرده اند كه كفت در آخر روز جمادی الثانيه رفتم بخدمت حضرت رسالت پناه صلّی الله عليه و آله فرمود كه ای سلمان تو از ما اهل بيتی پس فرمود كه هر مرد مؤمن يا زن مؤمنه كه در ماه رجب سی ركعت نماز بكذارد و در هر ركعت يكمرتبه سوره حمد و سه مرتبه سوره قل هو الله و سه مرتبه سوره قل يا ايها الكافرون بخواند البتّه حقتعالی محو كند از نامه عمل او هر كناهی كه در كودكی و بزركی كرده باشد و خدا عطا كند باو ثواب كسی را كه تمام ماه را روزه كرفته باشد و تا سال آينده حقتعالی او را از نماز كذارندكان نويسد و در هر روز آن ماه ثواب شهيدی از شهيدان جنك بدر برای او باسمان برند و بهر روز كه در آن ماه روزه بدارد عبادت يكساله در نامه اعمال او بنويسند و هزار درجه در بهشت برای او بلند كنند و اكر تمام ماه را روزه بدارد خدا او را از آتش جهنّم نجات دهد و بهشت را از برای او واجب كرداند ای سلمان جبرئيل اين نماز را برای من آورد و كفت يا محمّد اين نماز علامتيست ميان شما و ميان منافقان زيرا كه اين نماز را منافقان نميكنند كفتم يا رسول الله چكونه اين نماز را بكنم و در چه وقت بجا آورم فرمود كه در روز اوّل ماه رجب ده ركعت بجا مياوری يعنی هر دو ركعت بيكسلام و در هر ركعت يك مرتبه سوره حمد و سه مرتبه سوره قل هو الله احد و سه مرتبه سوره قل يا ايها الكافرون ميخوانی و بعد از هر سلام دست بسوی آسمان بلند كن و بكو لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ

پس دستها را بر روی خود میکشی و در روز وسط ماه یعنی پانزدهم ده رکعت بهمان
نوع بجا میآوری و بعد از هر سلام دستها را بسوی آسمان بر میداری و میگویی
لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا
یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر الها واحدا احدا فردا صمدا لم یتخذ
صاحبة و لا ولدا پس دستها را بر روی خود میکشی و در روز آخر ماه با ده
رکعت بهمان نحو میکنی و بعد از هر سلام دستها را بر میداری و میگویی لا اله
الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت
بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین و لا حول
و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس دستها را بر روی خود بمال و حاجت خود را
بطلب که البته بر آورده است و حقتعالی میان تو و جهنم هفت خندق قرار میدهد
که عرض هر خندق بقدر ما بین آسمان و زمین بوده باشد و بعدد هر رکعتی
ثواب هزار هزار رکعت در نامهٔ عمل تو می نویسند و برات بیزاری از جهنم و گذشتن
بر صراط برای تو می نویسند و منقولست که هر که در روز جمعهٔ ماه رجب صد
مرتبه سورهٔ توحید بخواند حقتعالی در قیامت باو نوری عطا کند که بآن نور
داخل بهشت گردد و در روایت معتبره وارد شده است که حضرت امام محمد باقر
علیه السلام در روز جمعه اول ماه رجب متولد شده است و موجب زیادتی شرف
این روز گردیده و در روایتی وارد شده است که ولادت حضرت امام علی نقی علیه السلام
در روز دوم ماه رجب واقع شده است و بروایتی دیگر در روز سیم ماه رجب
واقع شده است و بروایت ابرهیم بن هاشم وفات آنحضرت در روز سیم واقع شده است
و ابن عیاش گفته است که ولادت آنحضرت در پنجم اینماه واقع شده است و
ولادت حضرت امام محمد تقی علیه السلام در دهم اینماه واقع شده است و بعضی از روایات

در فضیلت خصوص دهم وارد شده است و در فضیلت ایام البیض ماه رجب
احادیث معتبره وارد شده است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و بسند معتبر
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که فضیلت سه ماه را حقتعالی
باین امت داده است که باحدی از امتهای گذشته نداده است ماه رجب و ماه
شعبان و ماه رمضان و سه شب باین امت داده که بامتهای دیگر نداده است شب سیزدهم
و شب چهاردهم و شب پانزدهم و سه سوره باین امت داده است که مثل آنها
بامتهای پیش نداده است سوره یس و سوره تبارک الذی بیده الملک و سوره
توحید پس هر که جمع کند میان این سه فضیلت جمیع فضایل این امت را جمع کرده
خواهد بود پرسیدند که چگونه جمع کنند فرمود که در شب سیزدهم هر یک
از این سه ماه دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از سوره حمد این سه
سوره را بخواند و در شب چهاردهم چهار رکعت بگذارد بدو سلام و
در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند و در شب پانزدهم شش رکعت
بجا آورد بسه سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند تا
جمیع فضیلت این سه ماه را بیابد و جمیع گناهانش آمرزیده شود بغیر از شرک بخدا
و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که ایام البیض ماه رجب را روزه
دارد حقتعالی بهر روزی عبادت یکساله برای او بنویسد و در قیامت او را در
محل ایمنان بازدارد که هیچ بیم و خوف نداشته باشد و مشهور آنست که
ولادت با سعادت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در میان کعبه معظمه
در روز سیزدهم ماه رجب بود دوازده سال قبل از مبعوث شدن حضرت
رسول صلی الله علیه و آله و علی بن ابرهیم گفته است که ولادت حضرت امام
علی نقی علیه السلام نیز در روز سیزدهم ماه رجب بوده در سال دویست

وچهاردهٔ از هجرت و شب پانزدهم از لیالی متبرکه است و غسل در آن سنّت است و
احیا از بعبادت فضیلت بسیار دارد و از حضرت رسول صلی الله علیه وآله منقول است
که در شب نیمهٔ رجب حقتعالی امر میکند ملئکه را که هر گناهیکه در دیوان اعمال
مؤمنان باشد محو کنند و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که روز سیزدهم و چهاردهم
و پانزدهم رجب را روزه دارد و در شبهای آنها مشغول عبادت باشد از دنیا نرود
مگر با توبهٔ نصوح و بهر روز که روزه داشته هفتاد گناه کبیرهٔ او آمرزیده شود
و هفتاد حاجت او بر آورده شود در وقتی که از قبر بیرون آید و نزد میزان و نزد
صراط و چنان باشد که هفتاد بنده از فرزندان اسمعیل آزاد کرده باشد و شفاعت
او را قبول کنند در هفتاد نفر از اهل بیت و خویشان او که مستحق جهنم شده
باشند و حقتعالی بنا کند از برای او در جنات فردوس هفتاد هزار شهر و در هر
شهری هفتاد هزار قصر بوده باشد و در هر قصری هفتاد هزار حوریه باشند
و هر حوریه هفتاد هزار خادم داشته باشد و شیخ طوسی علیه الرحمة بسند
صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که در شب نصف رجب دوازده
رکعت نماز بجا میاوری یعنی بشش سلام با حمد و هر سورهٔ که خواهی و چون فارغ شوی
هر یک از سورهٔ حمد و معوذتین و توحید و آیة الکرسی را چهار مرتبه میخوانی
پس چهار مرتبه میگویی سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر پس میگویی
الله الله ربی لا اشرک به شیئا وما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله و در شب
و روز زیارت حضرت امام حسین علیه السلام سنّت مؤکد است و بسند صحیح از
ابن ابی نصر منقولست که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کرد که زیارت
حضرت امام حسین علیه السلام در کدام وقت بهتر است فرمود که در نیمهٔ
رجب و نیمهٔ شعبان و در روز پانزدهم نماز سلمان را باید کرد بکیفیتی که گذشت و

بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
در این روز چهار رکعت نماز کرد و دستهای خود را گشود و این دعا را خواند
پس فرمود که هر که بشدتی و غمی مبتلا گردد و این دعا را بخواند البته کرب و
شدت او زایل میگردد و این چهار رکعت را بدو سلام میکند و هر سوره که خواهد
میخواند و دعا اینست اَللّٰهُمَّ يا مُذِلَّ كُلِّ جَبّارٍ وَ مُعِزَّ الْمُؤْمِنينَ اَنْتَ كَهْفي حينَ
تُعْيينِي الْمَذاهِبُ وَ اَنْتَ بارِئُ خَلْقي رَحْمَةً بي وَ قَدْ كُنْتَ عَنْ خَلْقي غَنِيّاً وَ لَوْلا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ
مِنَ الْهالِكينَ وَ اَنْتَ مُؤَيِّدي بِالنَّصْرِ عَلىٰ اَعْدائي وَ لَوْلا نَصْرُكَ اِيّايَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحينَ
يا مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعادِنِها وَ مُنْشِئَ الْبَرَكَةِ مِنْ مَواضِعِها يا مَنْ خَصَّ بِالشُّمُوخِ وَ الرِّفْعَةِ
فَاَوْلِياؤُهُ بِعِزِّهِ يَتَعَزَّزُونَ يا مَنْ وَضَعَتْ لَهُ الْمُلُوكُ نيرَ الْمَذَلَّةِ عَلىٰ اَعْناقِهِمْ فَهُمْ مِنْ
سَطَواتِهِ خائِفُونَ اَسْئَلُكَ بِكَيْنُونِيَّتِكَ الَّتِي اشْتَقَقْتَها مِنْ كِبْرِيائِكَ وَ اَسْئَلُكَ بِكِبْرِيائِكَ
الَّتِي اشْتَقَقْتَها مِنْ عِزَّتِكَ وَ اَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي اسْتَوَيْتَ بِها عَلىٰ عَرْشِكَ فَخَلَقْتَ بِها
جَميعَ خَلْقِكَ فَهُمْ لَكَ مُذْعِنُونَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَيْتِهِ پس حاجت خود را
از خدای تعالی طلب نماید و بدانکه عمده اعمال نصف رجب عمل ام داود است که ابن
بابویه و شیخ طوسی و سید بن طاوس رضی الله عنهم بسندهای معتبر روایت
کرده اند و برای بر آمدن حاجات و کشف کربات و رفع ظلم ظالمان مجربست و مجمل روایتش
آنست که فاطمه مادر داود بن الحسن پسر زاده امام حسن مجتبی علیه السلام دایه
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام بود و بشیر داود آنحضرت را شیر داده بود و چون
محمد بن عبد الله بن الحسن در مدینه خروج کرد و منصور دوانقی لشکر فرستاد
و او را کشتند و ابرهیم برادر محمد را نیز شهید کرداند و عبد الله بن الحسن و جمعی
از سادات حسنی را با غل و زنجیر از مدینه بعراق بردند داود نیز در میان آنها بود ام
داود گفت چون مدتی از حبس فرزندم گذشت و از او خبری بمن نرسید پیوسته

دعا و تضرع میکردم و از صلحا و نیکان و برادران مؤمن استدعای دعا مینمودم
و ایشان تقصیر نمیکردند و مطلقا اثر استجابت نمییافتم و گاهی خبر بمن میرسید
که داود را کشتند و گاهی میگفتند که او را با پسران عم او در زیر عمارتی زنده
گذاشتند و روز بروز مصیبت من عظیمتر و اندوه من بیشتر میشد تا آنکه از غم
گداختم و پیر شدم و از ملاقات او نا امید گردیدم تا آنکه روزی شنیدم که حضرت صادق
علیه السلام را علتی عارض شده است بعیادت آنحضرت رفتم چون احوال گرفتم و دعا
کردم خواستم که برگردم حضرت فرمود که از داود چه خبر داری و من شیر داود را
بآنحضرت داده بودم چون نام داود را شنیدم گریستم و گفتم فدای تو شوم داود کجاست
او در عراق محبوس است و من از ملاقات او قطع امید کرده ام و از شما التماس میکنم که او را
دعا کنید که او برادر رضاعی شما است حضرت فرمود که چرا غافلی از دعای استفتاح
و دعای اجابت و نجاح و آن دعائیست که درهای آسمان برای آن گشوده میشود و ملئکه
استقبال میکنند خواننده از او و بشارت میدهند او را باجابت و آن دعائیست که از
مجیب الدعوات محجوب نمیگردد و خواننده آنرا ثوابی نیست مگر بهشت ام داود گفت
ای فرزند طاهرین و راستگویان چگونه است آن دعا حضرت فرمود ای ام داود
ماه محترم یعنی ماه رجب نزدیک شده است و آن ماهیست مبارک و حرمت آن عظیم است
و دعاها در آن مستجابست چون آن ماه درآید سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم آنرا که
ایام البیض گویند روزه بدار پس حضرت کیفیت این عمل را تعلیم او نمود و فرمود که این دعا را
حفظ کن و تعلیم همه کس مکن که میترسم بدست کسی افتد که از برای امر باطلی و نامشروعی
این دعا را بخواند بدرستیکه این دعا بسیار شریفست و مشتملست بر اسم اعظم خدا
هر که بخواند البته حاجت او برآورده میشود و اگر درهای آسمان و زمین همه بسته
شود و دریاها حایل باشند میان تو و حاجت تو چون این دعا را بخوانی البته حقتعالی

آسمان میکرداند رسیدن ترا بمطلب و حاجت ترا برمیآورد و هر که این دعا را
بخواند خدای تعالی مستجاب میکرداند خواه مرد باشد و خواه زن و اگر جن و انس همه دشمن
فرزند تو باشند خداوند قادر کفایت شر ایشان میکند و زبان ایشانرا میبندد
و ایشانرا منقاد فرزند تو میکرداند ام داود گفت که حضرت این دعا را بمن نوشت
و بخانه برگشتم و چون ماه رجب داخل شد آنچه حضرت فرموده بود بعمل آوردم و در شب
شانزدهم نماز شام و خفتن را ادا کردم و از روزه افطار نمودم و قدری عبادت کردم
و بخواب رفتم در خواب دیدم جمیع ملئکه و پیغمبران و شهدا و عباد را که بر ایشان
صلوات فرستاده بودم و حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرا خطاب فرمود که
ای مادر داود بشارت باد ترا که این جماعت که می‌بینی همه برادران و یاوران و شفیعان
تو اند و از برای تو طلب آمرزش میکنند و بشارت میدهند ترا بآنکه حاجت تو
برآورده است پس بشارت باد ترا بآمرزش و خوشنودی خدا و خدا ترا اجزای خیر دهد
و شاد باش که حق تعالی فرزند ترا حفظ میکند و بتو بر میکرداند انشاء الله تعالی
ام داود گفت که من از خواب بیدار شدم و بعد از آن بآن قدر زمانی که سوار تندروی
از عراق بمدینه آید داود نزد من آمد و گفت ای مادر من در عراق در زندان بسیار تنگی
و سنگینی بند و زنجیر بودم و نا امید بودم از خلاص شدن چون شب نصف رجب
شد در خواب دیدم که بلندیها از برای من پست شد و ترا دیدم که بر روی حصیر نماز خود
نشسته بودی و بر دور تو مردان چند بودند که سرهای ایشان در آسمان بود و پایهای
ایشان در زمین و تسبیح و تنزیه خدا میکردند پس یکی از ایشان که از همه خوشروتر
و خوشبوتر بود و جامهای بسیار پاکیزه در بر داشت و گمان کردم که حضرت رسالت
پناه صلی الله علیه و آله جد منست خطاب کرد بامن که بشارت باد ترا ای فرزند
عجوزه صالحه که حق تعالی دعای مادر ترا در حق تو مستجاب کرد چون بیدار شدم رسولان

منصور دوانقی بدر زندان رسیده بطلب من آمده بودند در میان شب مرا
بنزد او بردند پس امر کرد که زنجیرها را از من برداشتند وده هزار درهم که زیاده
از هزار تومان بوده بحساب این زمان بمن عطا کرد و فرمود که مرا بر شتر رهواری
سوار کنند وبنهایت سرعت بمدینه بیاورند امّا داود گفت که من داود را بخدمت حضرت
صادق علیه السلام بردم حضرت فرمود که سبب خلاصی تو آن بود که منصور حضرت امیر
المؤمنین صلوات الله علیه را در خواب دید که باو فرمود که رها کن فرزند مرا واگر
نکنی ترا در این آتش می اندازم چون نظر کرد دریا آتشی در زیر پای خود دید پس از دهشت
بیدار شد واز کردهٔ خود پشیمان گردید وترا رها کرد امّا کیفیت این عمل شریف امّ
داود گفت که حضرت صادق علیه السلام فرمود که در ماه مبارک رجب روز سیزدهم وچهاردهم
وپانزدهم را روزه بدارد ودر روز پانزدهم در وقت زوال غسل بکن وبروایت
دیگر نزدیک بزوال غسل بکن وچون زوال معلوم شود پاکیزه ترین جامهای خود را
بپوش وبخانهٔ خلوتی برو وسعی بکن که کسی بنزد تو نیاید که ترا مشغول گرداند وبا تو
سخن بگوید وهشت رکعت نافلهٔ زوال را بعمل آور ورکوع وسجود آنها را خوب بعمل
آور پس نماز ظهر را با آداب وشرایط بعمل آور وبعد از نماز فریضهٔ ظهر دو رکعت نماز
بکن هر سورهٔ که خواهی وبعد از آن صد مرتبه بگو یا قاضی حوائج السائلین پس هشت
رکعت نافلهٔ عصر را با آداب وشرایط بجا بیاور ودر بعضی از روایات وارد شده است
که در هر رکعت از نافلهٔ عصر بعد از حمد سه مرتبه سورهٔ توحید ویکمرتبه سورهٔ
انّا اعطیناک الکوثر بخوان پس نماز عصر را با خشوع وآداب بجا آور ودر روایتی وارد
شده است که بر روی حصیر پاکیزه بنشین پس صد مرتبه سورهٔ حمد وصد مرتبه آیة قل هو الله احد وده مرتبه
الکرسی بخوان پس هر یک از این سورها را یکمرتبه بخوان سورهٔ انعام وبنی اسرائیل وکهف
ولقمن ویس والصّافّات وحم سجده وحمعسق وحم دخان وانّا فتحنا واذا وقعت وتبارک

الذی بیده الملک و ن و القلم و اذا السماء انشقت تا اخر قران و اگر نتوانی این سورها را
از روی مصحف درست بخوانی بعوض همه هزار مرتبه سورهٔ توحید بخوان و شیخ مفید
علیه الرحمة گفته است که اگر ندانی یا نتوانی این سورها مخصوص را بخوانی صد مرتبه
سورهٔ حمد و ده مرتبه آیة الکرسی و هزار مرتبه سوره توحید بخوان و این احوط است
و در روایت دیگر وارد شده است که پیش از حمد صد مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ و بعد از آیة الکرسی صد مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و اگر آیة الکرسی را نیز نتواند درست بخواند صد مرتبه سورهٔ حمد
و هزار مرتبه توحید بخواند پس دعا را بخواند و آیة الکرسی را بهتر آنست که تا لهم
فیها خالدون بخواند دعا اینست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ صَدَقَ
اللّٰهُ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ
الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ شَهِدَ اللّٰهُ
اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
اِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ وَبَلَّغَتْ رُسُلُهُ الْكِرَامُ وَاَنَا عَلٰی ذٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ
اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْعِزُّ وَلَكَ الْفَخْرُ وَلَكَ الْقَهْرُ وَلَكَ النِّعْمَةُ وَلَكَ الْعَظَمَةُ
وَلَكَ الرَّحْمَةُ وَلَكَ الْمَهَابَةُ وَلَكَ السُّلْطَانُ وَلَكَ الْبَهَاءُ وَلَكَ الْاِمْتِنَانُ وَلَكَ التَّسْبِيحُ
وَلَكَ التَّقْدِيسُ وَلَكَ التَّهْلِيلُ وَلَكَ التَّكْبِيرُ وَلَكَ مَا يُرٰی وَلَكَ مَا لَا يُرٰی وَلَكَ مَا فَوْقَ
السَّمٰوَاتِ الْعُلٰی وَلَكَ مَا تَحْتَ الثَّرٰی وَلَكَ الْاَرَضُونَ السُّفْلٰی وَلَكَ الْآخِرَةُ وَالْاُولٰی
وَلَكَ مَا تَرْضٰی بِهِ مِنَ الثَّنَاءِ وَالْحَمْدِ وَالشُّكْرِ وَالنَّعْمَاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی جَبْرَئِيلَ اَمِينِكَ
عَلٰی وَحْيِكَ وَالْقَوِيِّ عَلٰی اَمْرِكَ وَالْمُطَاعِ فِي سَمٰوَاتِكَ وَمَحَالِّ كَرَامَاتِكَ الْمُتَحَمِّلِ لِكَلِمَاتِكَ
النَّاصِرِ لِاَنْبِيَائِكَ الْمُدَمِّرِ لِاَعْدَائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مِيكَائِيلَ مَلَكِ رَحْمَتِكَ وَالْمَخْلُوقِ
لِرَاْفَتِكَ وَالْمُسْتَغْفِرِ الْمُعِينِ لِاَهْلِ طَاعَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی اِسْرَافِيلَ حَامِلِ عَرْشِكَ

وَصَاحِبِ الصُّورِ الْمُنْتَظِرِ لِأَمْرِكَ وَالْوَجِلِ الْمُشْفِقِ مِنْ خِيفَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عِزْرَائِيلَ
قَابِضِ اَرْوَاحِ جَمِيعِ خَلْقِكَ بِاَمْرِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى حَمَلَةِ الْعَرْشِ الطَّاهِرِينَ وَعَلٰى
مَلَائِكَةِ الذِّكْرِ اَهْلِ التَّامِينِ عَلٰى دُعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَرَةِ الطَّيِّبِينَ
وَعَلٰى مَلٰٓئِكَتِكَ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَعَلٰى مَلٰٓئِكَةِ الْجِنَانِ وَخَزَنَةِ النِّيرَانِ وَمَلَكِ الْمَوْتِ وَ
الْاَعْوَانِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَبِينَا اٰدَمَ بَدِيعِ فِطْرَتِكَ الَّذِي كَرَّمْتَهُ
بِسُجُودِ مَلٰٓئِكَتِكَ وَاَبَحْتَهُ جَنَّتَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اُمِّنَا حَوَّآءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرِّجْسِ الْمُصَفَّاةِ
مِنَ الدَّنَسِ الْمُفَضَّلَةِ مِنَ الْاِنْسِ الْمُتَرَدِّدَةِ بَيْنَ مَحَالِّ الْقُدْسِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى هَابِيلَ وَشِيثٍ
وَاِدْرِيسَ وَنُوحٍ وَهُودٍ وَصَالِحٍ وَاِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَيُوسُفَ وَ
الْاَسْبَاطِ وَلُوطٍ وَشُعَيْبٍ وَاَيُّوبَ وَمُوسٰى وَهٰرُونَ وَيُوشَعَ وَمِيشَا وَالْخِضْرِ وَذِي الْقَرْنَيْنِ
وَيُونُسَ وَاِلْيَاسَ وَالْيَسَعَ وَذِي الْكِفْلِ وَطَالُوتَ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَزَكَرِيَّا وَشَعْيَا
وَيَحْيٰى وَتُورَخَ وَمَتّٰى وَاِرْمِيَا وَحَيْقُوقَ وَدَانِيَالَ وَعُزَيْرٍ وَعِيسٰى وَشَمْعُونَ وَجِرْجِيسَ
وَالْحَوَارِيِّينَ وَالْاَتْبَاعِ وَخَالِدٍ وَحَنْظَلَةَ وَلُقْمَانَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَرَحِمْتَ وَبَارَكْتَ عَلٰى
اِبْرٰهِيمَ وَاٰلِ اِبْرٰهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَوْصِيَآءِ وَالسُّعَدَآءِ وَالشُّهَدَآءِ
وَاَئِمَّةِ الْهُدٰى اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَبْدَالِ وَالْاَوْتَادِ وَالسُّيَّاحِ وَالْعُبَّادِ وَالْمُخْلِصِينَ وَ
الزُّهَّادِ وَاَهْلِ الْجِدِّ وَالْاِجْتِهَادِ وَاخْصُصْ مُحَمَّدًا وَاَهْلَ بَيْتِهِ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ
اَجْزَلِ كَرَامَاتِكَ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ مِنِّي تَحِيَّةً وَسَلَامًا وَزِدْهُ فَضْلًا وَشَرَفًا وَ
كَرَمًا حَتّٰى تُبَلِّغَهُ اَعْلٰى دَرَجَاتِ اَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْاَفَاضِلِ الْمُقَرَّبِينَ
اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلٰى مَنْ سَمَّيْتُ وَمَنْ لَمْ اُسَمِّ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَاَنْبِيَآئِكَ وَرُسُلِكَ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ
وَاَوْصِلْ صَلَوَاتِي اِلَيْهِمْ وَاِلٰى اَرْوَاحِهِمْ وَاجْعَلْهُمْ اِخْوَانِي فِيكَ وَاَعْوَانِي عَلٰى دُعَآئِكَ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْتَشْفِعُ بِكَ اِلَيْكَ وَبِكَرَمِكَ اِلٰى كَرَمِكَ وَبِجُودِكَ اِلٰى جُودِكَ وَبِرَحْمَتِكَ اِلٰى رَحْمَتِكَ

وباهل طاعتك اليك واسئلك اللهم بكل ما سئلك به احد منهم من مسئلة
شريفة غير مردودة وبما دعوك به من دعوة مجابة غير مخيبة يا الله يا رحمن يا رحيم
يا حليم يا كريم يا عظيم يا جليل يا منيل يا جميل يا كفيل يا وكيل يا مقيل يا مجير يا
خبير يا منير يا مبير يا منيع يا مديل يا محيل يا كبير يا قدير يا بصير يا شكور يا بر يا طهر
يا طاهر يا قاهر يا ظاهر يا باطن يا ساتر يا محيط يا مقتدر يا حفيظ يا متجبر يا قريب يا
ودود يا حميد يا مجيد يا مبدئ يا معيد يا شهيد يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل
يا قابض يا باسط يا هادي يا مرسل يا مرشد يا مسدد يا معطي يا مانع يا دافع يا رافع
يا باقي يا واقي يا خلاق يا رزاق يا وهاب يا تواب يا فتاح يا نفاح يا مرتاح يا من بيده
كل مفتاح يا نفاع يا رؤف يا عطوف يا كافي يا شافي يا معافي يا مكافي يا وفي يا مهيمن
يا عزيز يا جبار يا متكبر يا سلام يا مؤمن يا احد يا صمد يا نور يا مدبر يا فرد يا وتر
يا قدوس يا ناصر يا مونس يا باعث يا وارث يا عالم يا حاكم يا بادي يا هادي يا متعالي يا
مصور يا مسلم يا متحبب يا قائم يا دائم يا عليم يا حكيم يا جواد يا بارئ يا بار يا سار
يا عدل يا فاصل يا ديان يا حنان يا منان يا سميع يا بديع يا خفير يا معين يا ناشر
يا غافر يا قديم يا مسهل يا ميسر يا مميت يا محيي يا نافع يا ضار يا رازق يا مقدر يا
مسبب يا مغيث يا مغني يا مقني يا خالق يا راصد يا واحد يا حاضر يا جابر يا حافظ يا
شديد يا غياث يا عائد يا قابض يا منيب يا مبين يا طاهر يا مجيب يا متفضل يا مستجيب
يا مبدي
يا عادل يا بصير يا مؤمل يا مسدي يا اواب يا وافي يا راشد يا ملك يا رب يا مذل يا
معز يا ماجد يا رازق يا ولي يا فاضل يا سبحان يا من علا فاستعلى فكان بالمنظر
الاعلى يا من قرب فدنى وبعد فنأى وعلم السر واخفى يا من اليه التدبير وله المقادير
يا من العسير عليه سهل يسير ويا من هو على ما يشاء قدير يا مرسل الرياح يا فالق
الاصباح يا باعث الارواح يا ذا الجود والسماح يا راد ما قد فات يا ناشر الاموات

يا جامع الشتات يا رازق من يشاء بغير حساب ويا فاعل ما يشاء كيف يشاء يا ذا الجلال
والإكرام يا حي يا قيوم يا حي حين لا حي يا حي يا محيي الموتى يا حي لا إله إلا أنت بديع
السموات والأرض يا إلهي وسيدي صل على محمد وآل محمد وارحم محمدا وآل محمد
وبارك على محمد وآل محمد كما صليت ورحمت وباركت على إبرهيم وآل إبرهيم إنك
حميد مجيد وارحم ذلي وفاقتي وفقري وانفرادي ووحدتي وخضوعي بين يديك
واعتمادي عليك وتضرعي إليك أدعوك دعاء الخاضع الذليل الخاشع الخائف
المشفق البائس المهين الحقير الجائع الفقير العائذ المستجير المقر بذنبه المستغفر منه
المستكين لربه دعاء من أسلمته ثقته ورفضته أحبته وعظمت فجيعته
دعاء حرق حزين ضعيف مهين بائس مسكين بك مستجير اللهم وأسئلك بأنك مليك
وأنك ما تشاء من أمر يكون وأنك على ما تشاء قدير وأسئلك بحرمة هذا الشهر
الحرام والبيت الحرام والبلد الحرام والركن والمقام والمشاعر العظام وبحق
نبيك محمد عليه وآله السلام يا من وهب لآدم شيثا ولإبرهيم إسمعيل و
إسحق ويا من رد يوسف على يعقوب ويا من كشف بعد البلاء ضر أيوب يا راد موسى على
أمه ويا زائد الخضر في علمه ويا من وهب لداود سليمان ولزكريا يحيى ولمريم عيسى يا
حافظ بنت شعيب ويا كافل ولد أم موسى أسئلك أن تصلي على محمد وآل محمد وأن
تغفر لي ذنوبي كلها وتجيرني من عذابك وتوجب لي رضوانك وأمانك وإحسانك و
غفرانك وجنانك وأسئلك أن تفك عني كل حلقة بيني وبين من يؤذيني
وتفتح لي كل باب وتلين لي كل صعب وتسهل لي كل عسير وتخرس عني كل ناطق بشر
وتكف عني كل باغ وتكبت لي كل عدو لي وحاسد وتمنع مني كل ظالم وتكفيني
كل عائق يحول بيني وبين حاجتي ويحاول أن يفرق بيني وبين طاعتك ويثبطني عن عبادتك
يا من ألجم الجن المتمردين وقهر عتاة الشياطين وأذل رقاب المتجبرين ورد كيد

الْمُتَسَلِّطِينَ عَنِ الْمُسْتَضْعَفِينَ اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلَى مَا تَشَآءُ وَتَسْهِيلِكَ لِمَا تَشَآءُ كَيْفَ تَشَآءُ اَنْ تُعَجِّلَ قَضَآءَ حَاجَتِى فِيمَا تَشَآءُ پس بسجده برو و خدّین خود را بر خاک بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ اٰمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلِّى وَفَاقَتِى وَاجْتِهَادِى وَتَضَرُّعِى وَمَسْكَنَتِى وَفَقْرِى اِلَيْكَ يَا رَبِّ پس حضرت فرمود که سعی کن که آب از دیده ات بیرون آید اگرچه بقدر پر مگسی بوده باشد که آن علامت اجابت دعاست و در روایت دیگر وارد شده است که در سجده این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ اٰمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلِّى وَخُضُوعِى بَيْنَ يَدَيْكَ وَفَقْرِى وَفَاقَتِى اِلَيْكَ وَارْحَمْ اِنْفِرَادِى وَخُشُوعِى وَاجْتِهَادِى بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَوَكُّلِى عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ بِكَ اَسْتَفْتِحُ وَبِكَ اَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاٰلِهِ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ سَهِّلْ لِى كُلَّ حُزُونَةٍ وَذَلِّلْ لِى كُلَّ صُعُوبَةٍ وَاَعْطِنِى مِنَ الْخَيْرِ اَكْثَرَ مِمَّا اَرْجُو وَعَافِنِى مِنَ الشَّرِّ وَاصْرِفْ عَنِّى السُّوٓءَ و بروایت دیگر صد مرتبه در سجده بگوید يَا قَاضِىَ حَوَآئِجِ الطَّالِبِينَ اِقْضِ حَاجَتِى بِلُطْفِكَ يَا خَفِىَّ الْاَلْطَافِ و در روایت معتبر وارد شده است که مادر داود بحضرت عرض کرد که ای سیّد و آقای من آیا این دعا را در غیر ماه رجب میتوان خواند حضرت فرمود بلی در روز عرفه میتوان خواند و اگر موافق افتد که روز جمعه باشد صاحبش فارغ نمیشود مگر آنکه خدا او را میآمرزد و در هر ماه که باشد اگر ایّام البیض آنماه را روزه بدارد و در روز پانزدهم این دعا را بخواند بنحوی که ذکر کردم حاجتش برآورده میشود و در روایت دیگر وارد شده است که حضرت فرمود در روز عرفه و هر روز که این دعا را بخواند حاجت او برآورده میشود مؤلّف گوید که از این احادیث ظاهر میشود که در هر ماه که ایّام البیض آن یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم این عمل را بجا آورد بمطلوب خود فایز میگردد و دور نیست که در روز عرفه و جمعه و سایر ایّام متبرّکه نیز این عمل را بدون روزه بجا آورد خوب باشد و اگر در غیر اشهر حرم کند

القعده و ذی الحجه و محرم و ماه رجب است اینها را بخوانند بجا بحرمة هذا
الشهر الحرام بگوید بحرمة الشهر الحرام و هذا را بگذارد بهتر باشد
در بیان فضایل و اعمال نصف آخر ماه رجب است شیخ طوسی و دیگران رحمة الله
علیهم گفته اند که در روز هجدهم این ماه ابرهیم پسر رسول خدا صلی الله علیه
و آله از دنیا رفت پس حزن و اندوه و لعن بر آنها که در این مصیبت شماتت کردند
مناسب است خصوصا عایشه علیها اللعنه و ابن عیاش که یکی از محدثان
شیعه است گفته است که حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها در روز بیست و یکم
ماه رجب بعالم قدس ارتحال نمود اگرچه خلاف مشهور است اما لعن بر قاتلان و
ظالمان آن جگرگوشه حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله که عمده
آنها عمر بن الخطاب علیه اللعنة و العذاب است و زیارت آنحضرت احتیاطا مناسب است
بنحوی که مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و شیخ مفید رحمه الله گفته است
که در روز بیست و دوم این ماه معویه علیه اللعنة و العذاب بجهنم واصل
شده است مستحب است که اینروز را روزه دارند بشکرانه این نعمت و در بیست
و سیم این ماه خارجیان خنجر زهرآلود بر ران مبارک حضرت امام حسن مجتبی صلوات الله
علیه زدند زیارت آنحضرت و لعن بر قاتلان و ظالمان آنحضرت مناسب است و در روز
بیست و چهارم این ماه فتح خیبر بر دست معجز نمای اسد الله الغالب علی بن ابی طالب
علیه السلام جاری شد و مرحب یهودی بر دست آنحضرت کشته شد گفته اند روزه
آنروز را بشکرانه این نعمت و زیارت آنحضرت مستحب است و شیخ علیه الرحمه ذکر
کرده است که شهادت امام موسی کاظم صلوات الله علیه در روز بیست و پنجم ماه
رجب واقع شده است اما احادیث بسیار در فضیلت اینروز و ثواب روزه اش
وارد شده است و روایتی نقل کرده اند از ابن بابویه و غیر او که حضرت رسول صلی

الله علیه واله در روز بیست و پنجم رجب مبعوث شد برسالت و این مخالف
مشهور و احادیث بسیار است که بعد ازین مذکور خواهد شد اما در فضیلت
روزه اش شکی نیست چنانچه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که روزه اش
کفاره دویست ساله گناهست و بسند بسیار معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام
مرویست که هر که روز بیست و پنجم ماه رجب را روزه بدارد حق تعالی روزه آن روز را
کفاره هفتاد ساله گناه گرداند و ایضاً از آنحضرت علیه السلام منقولست که هر
که روز بیست و ششم ماه رجب را روزه دارد حق تعالی روزه او را کفاره هشتاد
ساله گناه گرداند و روز بیست و هفتم اینماه از جمله اعیاد عظیمه است و روزیست
که حضرت رسول صلی الله علیه واله در آنروز برسالت بر امت مبعوث گردید
و جبرئیل علیه السلام به پیغمبری بر آنحضرت نازل شد و شبش نیز شب مبارکیست و
بسندهای معتبر از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که در ماه رجب شبی
هست که بهتر است از برای مردم از آنچه آفتاب بر آن می تابد و آن شب بیست و هفتم اینماهست
و در صبح آنشب حضرت رسول صلی الله علیه واله برسالت مبعوث شد و کسیکه
عبادت کند اینشب را مثل اجر شصت سال عبادت خدا باو عطا میفرماید پرسیدند
که عمل اینشب چیست فرمود که چون نماز خفتن را کردی بخواب و هر وقت از شب
که بیدار شوی خواه پیش از نصف شب و خواه بعد از آن برخیز و دوازده رکعت
نماز بکن و بعد از هر دو رکعت سلام بگو و در هر رکعت بعد از حمد یک سوره از
سورههای کوچک بخوان و بعد از آن سوره یس را بخوان و چون از همه فارغ شوی بجا
نشسته سوره حمد و معوذتین و توحید و جحد و قدر و آیة الکرسی هر یک را
هفت مرتبه بخوان پس این دعا را بخوان اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ
فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیرًا اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِمَعَاقِدِ عِزِّکَ

على اركان عرشك ومنتهى الرّحمة من كتابك وباسمك الاعظم الاعظم الاعظم
وذكرك الاعلى الاعلى الاعلى وبكلماتك التّامّات كلّها ان تصلّى على محمّد وآل
محمّد وان تفعل بى ما انت اهله پس هر حاجت كه خواهى بطلب كه هرچه بطلبى مستجاب
ميكردد مكر آنكه حرامى بطلبى يا قطع رحمى يا هلاك جمعى از مؤمنان را طلب كنى و روز شرا
روزه بدار كه از براى تو حساب ميشود بروزه يكسال و بسند معتبر ديكر از
حضرت موسى بن جعفر عليهما السّلام منقولست كه در شب بيست و هفتم رجب
هر وقت شب كه باشد دوازده ركعت نماز بجا آورد و در هر ركعت بعد از سورهٔ حمد
چهار مرتبه معوّذتين و توحيد بخوان و چون از دوازده ركعت فارغ شوى در همان
مكان چهار مرتبه بكو لا اله الّا الله والله اكبر والحمد لله وسبحان الله ولا حول ولا
قوّة الّا بالله العلىّ العظيم پس هر حاجت كه خواهى بطلب مؤلّف كويد كه بهر يك از اين
دو روايت كه عمل كند خوبست و اكر هر دو را بكند بهتر است و اكر نماز نصف شب رجب را كه
بسند صحيح مذكور شد در اين شب بجا آورد خوبست و در آن روايت وارد شده است
كه در اين شب نيز بجا آورد و شيخ طوسى عليه الرّحمة كفته است كه غسل در اين شب
مستحبّ است و زيارت حضرت رسول صلّى الله عليه و آله و حضرت امير المؤمنين صلوات
الله عليه در اين شب مناسب است و اين دعا نيز وارد شده است كه در اين شب بخوانند
اللّهمّ انّى اسئلك بالتّجلّى الاعظم فى هذه اللّيلة من الشّهر المعظّم والمرسل المكرّم
ان تصلّى على محمّد وآله وان تغفر لنا ما انت به منّا اعلم يا من يعلم ولا يعلم اللّهمّ
بارك لنا فى ليلتنا هذه الّتى بشرف الرّسالة فضّلتها وبكرامتك اجللتها وبالمحلّ
الشّريف احللتها اللّهمّ فانّا نسئلك بالمبعث الشّريف والسّيّد اللّطيف
والعنصر العفيف ان تصلّى على محمّد وآله وان تجعل اعمالنا فى هذه اللّيلة و
فى ساير اللّيالى مقبولة وذنوبنا مغفورة وحسناتنا مشكورة وسيّئاتنا مستورة

وقلوبنا

وقلوبنا بحسن القول مسرورة وارزاقنا من لدنك باليسر مدرورة اللهم انك ترى
ولا ترى وانت بالمنظر الاعلى وان اليك الرجعى والمنتهى وان لك الممات والمحيا و
ان لك الآخرة والاولى اللهم انا نعوذ بك ان نذل ونخزى وان نأتي ما عنه تنهى
اللهم انا نسئلك الجنة برحمتك ونستعيذ بك من النار فاعذنا منها بقدرتك
ونسئلك من الحور العين فارزقنا بعزتك واجعل اوسع ارزاقنا عند كبر سننا
واحسن اعمالنا عند اقتراب آجالنا واطل في طاعتك وما يقرب اليك ويحظي عندك
ويزلف لديك اعمارنا واحسن في جميع احوالنا وامورنا معرفتنا ولا تكلنا الى احد
وتفضل علينا
من خلقك فمن علينا بجميع حوائجنا للدنيا والآخرة وابدء بآبائنا وابنائنا وجميع
وامهاتنا
اخواننا المؤمنين في جميع ما سألناك لانفسنا يا ارحم الراحمين اللهم انا نسئلك
باسمك العظيم وملكك القديم ان تصلي على محمد وآل محمد وان تغفر لنا الذنب العظيم
انه لا يغفر الذنب العظيم الا العظيم اللهم وهذا رجب المكرم الذي اكرمتنا به اول
اشهر الحرم اكرمتنا به من بين الامم فلك الحمد يا ذا الجود والكرم فاسئلك به وباسمك
الاعظم الاعظم الاعظم الاجل الاكرم الذي خلقته فاستقر في ظلك فلا يخرج
منك الى غيرك ان تصلي على محمد واهل بيته الطاهرين وان تجعلنا من العاملين فيه
بطاعتك والآملين فيه لشفاعتك اللهم اهدنا الى سواء السبيل واجعل مقيلنا
عندك خير مقيل في ظل ظليل وملك جزيل فانك حسبنا ونعم الوكيل اللهم اقلبنا
مفلحين منجحين غير مغضوب علينا ولا الضالين برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اني
اسئلك بعزائم مغفرتك وبواجب رحمتك السلامة من كل اثم والغنيمة من كل بر و
الفوز بالجنة والنجاة من النار اللهم دعاك الداعون ودعوتك وسئلك السائلون
وسئلتك وطلب اليك الطالبون وطلبت اليك اللهم انت الثقة والرجاء واليك منتهى الرغبة
والدعاء اللهم فصل على محمد وآله واجعل اليقين في قلبي والنور في بصري والنصيحة

فِی صَدرِی وَذِکرَکَ فِی اللَّیلِ وَالنَّهارِ عَلَی لِسانِی وَرِزقاً واسِعاً غَیرَ مَمنُونٍ وَلا مَحظُورٍ
فَارزُقنِی وَبارِک لِی فِیما رَزَقتَنِی وَاجعَل غِنایَ فِی نَفسِی وَرَغبَتِی فِیما عِندَکَ بِرَحمَتِکَ
یا اَرحَمَ الرّاحِمِینَ پس بسجده رو و بگو اَلحَمدُ لِلّٰهِ الَّذِی هَدانا لِمَعرِفَتِهِ وَخَصَّنا بِوِلایَتِهِ
وَوَفَّقَنا لِطاعَتِهِ پس بگو شُکراً شُکراً صد مرتبه پس سر از سجده بردار و بگو اَللّٰهُمَّ
اِنِّی قَصَدتُکَ بِحاجَتِی وَاعتَمَدتُ عَلَیکَ بِمَسئَلَتِی وَتَوَجَّهتُ اِلَیکَ بِاَئِمَّتِی وَسادَتِی
اَللّٰهُمَّ انفَعنا بِحُبِّهِم وَاَورِدنا مَورِدَهُم وَارزُقنا مُرافَقَتَهُم وَاَدخِلنَا الجَنَّةَ
فِی زُمرَتِهِم بِرَحمَتِکَ یا اَرحَمَ الرّاحِمِینَ و در روز بیست و هفتم غسل سنّت است
و روزه اش فضیلت بسیار دارد و بسندهای معتبر از حضرت صادق علیه السّلم
منقولست که روزه اش برابر است با روزهٔ هفتاد سال و بروایتی بکر شصت سال
و ایضا منقولست که حسن بن راشد از حضرت صادق علیه السّلم سؤال کرد که آیا غیر
عیدهای مشهور عیدی هست حضرت فرمود بلی شریفتر و فاضلتر از همه روزیست
که حضرت رسالت صلّی الله علیه و آله برسالت مبعوث گردیده است و آن روز بیست
و هفتم ماه رجبست باید که روزه بداری و صلوات بر محمّد و آل محمّد بسیار بفرستی
و زیارت حضرت رسول صلّی الله علیه و آله و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
در این روز منقولست و نماز این روز بطرق مختلفه وارد شده است و اکثر گفته اند
که پیش از زوال باید کرد و از اکثر احادیث ظاهر میشود که در هر وقت روز که
بکنند خوبست و بسند معتبر از ریّان بن الصّلت منقولست که چون حضرت امام محمّد تقی
صلوات الله علیه ببغداد تشریف آوردند در روز نصف رجب و روز بیست و هفتم
روزه داشتند و جمیع ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند که این دو روز را روزه
بدارند و در هر یک دوازده رکعت نماز بکنند یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در هر
رکعت الحمد و هر سوره که خواهند بکنند و چون از همه فارغ شوند سورهٔ حمد و

توحید

توحید و معوذتین هریکرا چهار مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگویند
لا اله الا الله و الله اکبر و سبحان الله و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی
العظیم پس چهار مرتبه بگویند الله الله ربی لا اشرک به شیئا پس چهار مرتبه
بگویند لا اشرک بربی احدا و بسند معتبر دیگر از حضرت صاحب الامر صلوات الله
علیه منقولست که در این روز دوازده رکعت نماز بجا میاوری و در هر رکعت بعد از
حمد هر سوره که میسر شود میخوانی و بعد از هر دو رکعت سلام میگوئی و این دعا میخوانی
الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و کبره
تکبیرا یا عدتی فی مدتی یا صاحبی فی شدتی یا ولیی فی نعمتی یا غیاثی فی رغبتی یا نجاحی فی
حاجتی یا حافظی فی غیبتی یا کالئی فی وحدتی یا انسی فی وحشتی انت الساتر عورتی فلک
الحمد و انت المقیل عثرتی فلک الحمد و انت المنعش صرعتی فلک الحمد صل علی محمد و آل
محمد و استر عورتی و آمن روعتی و اقل عثرتی و اصفح عن جرمی و تجاوز عن سیئاتی
فی اصحاب الجنة وعد الصدق الذی کانوا یوعدون و چون از نماز و دعا فارغ شوی
سوره حمد و توحید و معوذتین و جحد و قدر و آیة الکرسی هر یکرا هفت مرتبه
میخوانی پس هفت مرتبه میگوئی لا اله الا الله و الله اکبر و سبحان الله و الحمد لله
و لا حول و لا قوة الا بالله پس هفت مرتبه میگوئی الله الله ربی لا اشرک به شیئا
پس آنچه خواهی از خدا بطلب و بسند معتبر دیگر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام
منقولست که سنتست این دعا را در روز مبعث بخوانند یا من امر بالعفو
و التجاوز و ضمن نفسه العفو و التجاوز یا من عفی و تجاوز اعف عنی و تجاوز یا
کریم اللهم و قد اکدی الطلب و اعیت الحیلة و المذهب و درست الآمال و انقطع
الرجاء الا منک وحدک لا شریک لک اللهم انی اجد سبل المطالب الیک مشرعة
و مناهل الرجاء لدیک مترعة و ابواب الدعاء لمن دعاک مفتحة و الاستعانة لمن

استعداد لك مباحة واعلم انك لداعيك بموضع اجابة وللصارخ اليك
بمرصد اغاثة وان في اللهف الى جودك والضمان بعدتك عوضا من منع الباخلين
ومندوحة عما في ايدي المستأثرين وانك لا تحتجب عن خلقك الا ان تحجبهم الاعمال
دونك قد علمت ان افضل زاد الراحل اليك عزم ارادة وقد ناجاك بعزم الارادة
قلبي فاسئلك بكل دعوة دعاك بها راج بلغته امله او صارخ اليك اغثت
صرخته او ملهوف مكروب فرجت عن قلبه او مذنب خاطئ غفرت له او
معاف اتممت نعمتك عليه او فقير اهديت غناك اليه ولتلك الدعوة عليك
حق وعندك منزلة الا صليت على محمد وآله وقضيت حوائجي حوائج الدنيا
والآخرة وهذا رجب المرجب المكرم الذي اكرمتنا به اول اشهر الحرم واكرمتنا
به من بين الامم يا ذا الجود والكرم فاسئلك به وباسمك الاعظم الاعظم الاعظم
الاجل الاكرم الذي خلقته فاستقر في ظلك فلا يخرج منك الى غيرك ان تصلي
على محمد واهل بيته الطاهرين وتجعلنا من العاملين فيه بطاعتك والآملين فيه
لشفاعتك اللهم واهدنا الى سواء السبيل واجعل مقيلنا عندك خير مقيل
في ظل ظليل فانك حسبنا ونعم الوكيل والسلام على عباده المصطفين وصلواته
عليهم اجمعين اللهم وبارك لنا في يومنا هذا الذي فضلته وبكرامتك جللته
وبالمنزل العظيم منك انزلته وصل على من فيه الى عبادك ارسلته وبالمحل
الكريم احللته اللهم وصل عليه صلوة دائمة تكون لك شكرا ولنا ذخرا
واجعل لنا من امرنا يسرا واختم لنا بالسعادة الى منتهى آجالنا وقد قبلت اليسير
من اعمالنا وبلغنا برحمتك افضل آمالنا انك على كل شيء قدير وصلى الله على
سيدنا محمد وآله وسلم و بسند معتبر از حضرت امام رضا عليه السلام منقولست
كه هركه روز بيست و هشتم ماه رجب را روزه بدارد كفارهٔ نود سال گناه او
گردد

کرده و هر که روز بیست و نهم را روزه دارد کفارهٔ صد سال گناه او باشد
و هر که روز سیم ماه را روزه بدارد حق تعالی گناهان گذشته و آیندهٔ او را
بیامرزد و در روز آخر نماز سلمان سنت است بنحوی که در اول مذکور شد
و اگر احتمال نقصان ماه باشد در روز بیست و نهم نیز احتیاطا بکند و در کتب
دعوات از برای هر شب این ماه نماز مخصوصی ذکر کرده اند چون سند معتبری بنظر
نرسیده نخواستیم ایراد نماییم و چون بسیار مشهور است ایراد می نماییم بر سبیل
اجمال و اگر کسی بقصد آنکه مطلق صلوة خوبست بکند بد نیست شب اول
سی رکعت در هر رکعت بعد از حمد سه مرتبه جحد و سه مرتبه توحید دوم
ده رکعت با حمد و جحد سیم ده رکعت با حمد و پنج مرتبه سورهٔ اذا
جاء نصر الله در هر رکعت چهارم صد رکعت در هر دو رکعت در اول
بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق و در دوم بعد از حمد قل اعوذ برب الناس
پنجم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه توحید ششم
دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه آیة الکرسی هفتم چهار
رکعت در هر رکعت بعد از حمد توحید و معوذتین هر یک سه مرتبه و بعد از نماز
ده مرتبه صلوات و ده مرتبه تسبیحات اربع هشتم بیست رکعت در هر
رکعت یک حمد و هر یک از چهار قل سه مرتبه نهم دو رکعت بحمد و پنج نوبت
الهیکم التکاثر دهم دوازده رکعت بعد از مغرب با حمد و سه مرتبه توحید
یازدهم دوازده رکعت با حمد و دوازده مرتبه آیة الکرسی دوازدهم دو
رکعت با حمد و آیهٔ آمن الرسول ده مرتبه سیزدهم ده رکعت در هر رکعت
اول بعد از حمد سورهٔ والعادیات و در دوم سورهٔ الهیکم التکاثر چهاردهم
سی رکعت در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ توحید و آیهٔ قل انما انا بشر مثلکم تا آخر

سوره پانزدهم و شانزدهم و هفدهم سی رکعت با حمد و ده مرتبه سورهٔ
توحید در هر رکعت هجدهم دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ
توحید و معوذتین هر یک ده مرتبه نوزدهم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد
پانزده مرتبه توحید و آیة الکرسی بیستم دو رکعت در هر رکعت سورهٔ حمد
و پنج مرتبه سورهٔ قدر بیست و یکم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه
انا اعطیناک الکوثر و ده مرتبه توحید بیست و دوم هشت رکعت در هر رکعت
یک مرتبه سورهٔ حمد و هفت مرتبه حمد و بعد از فارغ شدن ده مرتبه صلوات
بر محمد و آل محمد و ده مرتبه استغفار بیست و سیم دو رکعت در هر رکعت
بعد از حمد پنج مرتبه سورهٔ والضحی بیست و چهارم چهل رکعت در هر رکعت
بعد از حمد آیهٔ امن الرسول و سورهٔ توحید یک مرتبه بیست و پنجم بیست رکعت
در میان نماز شام و خفتن در هر رکعت بعد از حمد آیهٔ امن الرسول و سورهٔ توحید
یک مرتبه بیست و ششم دوازده رکعت در هر رکعت بعد از حمد چهل مرتبه توحید
بیست و هفتم و بیست و هشتم و بیست و نهم دوازده رکعت در هر رکعت بعد از حمد
ده مرتبه سورهٔ اعلی و ده مرتبه انا انزلناه و بعد از تمام کردن رکعات صد مرتبه
صلوات بر محمد و آل محمد و صد مرتبه استغفار سیام ده رکعت در هر
رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید و در هر یک از این نمازها ثوابهای بسیار
مذکور است و بنا بر عدم اعتماد بر سند ذکر نکردم و جمیع نوافل که
مذکور شد هر دو رکعت بیک سلام است و بعضی که طولی دارد و میان نماز
شام و خفتن واقع شده است و باید بعد از داخل شدن وقت خفتن واقع
شود کردنش خالی از اشکالی نیست لهذا نماز مشهور شب غایب را در
این رساله ایراد ننمودم با آنکه از طریق عامه نقل شده و معتبر نیست

باب

باب دویم

در بیان فضایل و اعمال ماه مبارک شعبان و ایام و لیالی آنست و در آن نیز پنج فصل است

فصل اول

در بیان فضیلت اینماه است و ثواب روزه اش

بدانکه فضل ماه شعبان زیاده از ماه رجبست و منسوبست بحضرت سید انبیا صلی الله علیه و اله چنانچه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که چون حضرت رسول صلی الله علیه و اله ماه شعبانرا مشاهده مینمود امر میفرمود منادی کننده را که ندا کند در میان مردم که ای اهل مدینه من رسولم از جانب رسول خدا بسوی شما و میفرماید که شعبان ماه منست خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا بر ماه من پس حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه فرمود که از روزی که ندای منادی آنحضرت را شنیدم روزه شعبانرا ترک نکردم و تا زنده ام ترک نخواهم کرد انشاء الله تعالی و فرمود که روزه ماه شعبان و ماه رمضان توبه ایست از جانب خدای تعالی برای جمیع گناهان و ایضا منقولست از ام سلمه که حضرت رسول صلی الله علیه و اله هیچ ماهرا تمام روزه نمیداشت مگر ماه شعبان که آنرا وصل میکرد بماه رمضان و ایضا منقولست که از آنحضرت سؤال کردند که کدام روزه از روزه های سنت افضل است فرمود که روزه شعبان برای تعظیم ماه رمضان و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و اله ماه شعبانرا روزه میداشت و وصل میکرد بماه رمضان و میفرمود که هر دو ماه خداست و روزه هر دو کفاره گناهان گذشته و اینده است و ایضا از حضرت باقر علیه السلام منقولست که هر که ماه شعبانرا روزه دارد او را پاک کرداند از هر لغزشی و از قسمهای معصیت و قسمهای در وقت غضب و از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و اله منقولست که ماه شعبان ماهیست شریف و آن ماه منست و حاملان عرش الهی آنرا

تعظیم مینمایند و حق و حرمت آنرا میشناسند و انما هیئت که زیاده میشود
در آن روزیها بهای بندگان از برای ماه رمضان و زینت کنند در آن بهشتها را و آنرا
شعبان نام کرده اند برای آنکه متشعب بسیار میگردد در آن روزیها مؤمنان
و حسنه در آنماه مضاعف میگردد هفتاد برابر و گناه در آن پست میگردد و اجر زیاده
میشود و اعمال خیر در آن مقبول میگردد و خداوند جبار نظر میکند بسوی روزه
داران و عبادت کنندگان اینماه پس مباهات میکند بایشان با حاملان عرش پس در
فضیلت روزه هر روز اینماه آنقدر فرموده که ذکرش موجب تطویل کلامست
و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که روزه شعبان ذخیره
بنده است از برای روز قیامت و هر بنده که در شعبان روزه بسیار بگیرد البته حق
تعالی امر معیشت او را باصلاح آورد و کفایت کند شر دشمنان او را و کمتر ثوابی که
بروزه دار روزی از شعبان میدهند آنست که بهشت از برای او واجب کردد و
بسندهای معتبر از آنحضرت منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود
که شعبان ماه منست و رمضان ماه خداست پس هر که یکروز از ماه من روزه بدارد من
شفیع او باشم در قیامت و هر که دو روز از ماه من روزه بدارد گناهان گذشته
او را آمرزیده کردد و هر که سه روز از ماه من روزه بدارد او را ندا کنند که عمل را
از سر گیر یعنی هیچ گناه نداری و بسند عالی از امام رضا علیه السلام منقولست
که هر که یکروز از شعبان از برای خدا روزه بدارد داخل بهشت شود و هر که
یکروز از شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند در قیامت در زمره حضرت رسول
صلی الله علیه و آله محشور شود و کرامت داشتن خدا او را واجب کرد و هر که
در شعبان تصدق بکند اگرچه بنصف دانه خرما باشد خدا بدن او را بر آتش جهنم
حرام کرداند و هر که سه روز آخر ماه شعبان را روزه بدارد و وصل نماید

بماه رمضان خدا ثواب روزه دو ماه متصل برای او بنویسد و ابن بابویه روایت
کرده است که از اصحاب پرسیدند که کدام ماه را حضرت رسول صلی الله
علیه و آله زیاده از ماههای دیگر روزه میگرفت گفت ماه شعبان را و میفرمود که
مردم از آن غافلند و آن ماهیست که در آن ماه عملها بسوی خدا بالا میرود و دوست
میدارم که عمل من بالا رود در وقتی که روزه باشم و ایضا روایت کرده است که
از آنحضرت پرسیدند از روزه رجب فرمود که چرا غافلید از روزه شعبان یعنی
افضلست از آن و ایضا روایت کرده است بسند معتبر از حضرت خیر البشر که فرمود
شعبان ماه منست هر که از ماه من یکروز روزه دارد بهشت او را واجب شود و هر که
دو روز روزه دارد در قیامت از رفیقان پیغمبران و صدیقان باشد و هر که
تمام ماه را روزه دارد و بپیوند کند بماه رمضان توبه او باشد از هر گناه کوچک
و بزرگ هر چند داخل خون حرام شده باشد که او را نفع میدهد و بسند
صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که سه روز از ماه
شعبان را روزه دارد بهشت او را واجب گرداند و رسول خدا شفیع او باشد
در قیامت و ایضا بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که
چون ماه شعبان داخل میشد حضرت امام زین العابدین علیه السلام اصحاب خود را جمع
مینمود و میفرمود که ای گروه اصحاب من میدانید که این چه ماهست این ماه شعبانست
و حضرت رسول صلی الله علیه و آله میفرمود شعبان ماه منست پس روزه بدارید
در این ماه از برای محبت پیغمبر خود و از برای تقرب بسوی پروردگار خود بحق آن خداوندی
که جان علی بن الحسین بدست اوست سوگند میخورم که شنیدم از پدرم حسین
بن علی که گفت شنیدم از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که هر که روزه دارد
شعبان را از برای محبت پیغمبر خدا و از برای تقرب بخدا خدا او را دوست دارد و نزدیک

کرداند بکرامت خود در روز قیامت و بهشت را از برای او واجب کرداند و ایضا
از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه
و آله فرمود که شعبان ماه منست و ماه رمضان ماه خداست پس هر که ماه مرا روزه بدارد
من شفاعت کنم او را در روز قیامت و هر که روزه بدارد ماه خدا را حق تعالی مونس
او گردد در وحشت قبر او و او را تنها نگذارد و از قبر بیرون آید در روز قیامت
با روی سفید نورانی و نامهٔ عمل او را بدست راست او دهند و نامهٔ مخلد بودن در بهشت را
بدست چپ او دهند تا آنکه او را نزد عرش الهی حاضر سازند پس حق تعالی او را ندا
کند که ای بندهٔ من او بگوید لبیک ای خداوند من پس خدا فرماید که روزه داشتی
از برای من گوید بلی ای آقای من پس خداوند جلیل ندا کند ملائکه را که بگیرید دست بندهٔ
مرا و ببرید بنزد پیغمبر من پس بیاورند او را بنزد من با او بگویم که ماه مرا روزه داشتی
او گوید بلی من بگویم با او که من امروز شفاعت تو میکنم پس حق تعالی فرماید که من حقوق
خود را به بندهٔ خود بخشیدم اما حقوق خلق من هر که از و عفو کند من آنقدر عوض
بدهم که او راضی بشود پس من دست او را بگیرم و بیاورم بنزد صراط پس بینم که صراط
لغزنده است و میلرزد و پای گناهکاران بر آن بند نمیشود پس دست او را بگیرم
ملکی که موکلست بر صراط گوید کیست این نزد گویم که این فلانکس است از امت من که در
دنیا ماه مرا روزه گرفته است بامید شفاعت من و ماه خدا را روزه داشته است
از برای وعدهٔ خدا پس او را از صراط بگذرانم بعفو خدا تا آنکه او را به بهشت برسانم
پس رضوان گوید که امروز روزیست که در را برای امت تو میگشایم و او را داخل بهشت
کنم پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که روزه بدارید ماه حضرت رسالت را
تا او شفیع شما گردد در قیامت و روزه بدارید ماه خدا را تا بیاشامید از شراب سر
بمهر بهشت   در بیان اعمال هر روز ماه شعبانست بسند معتبر از حضرت

امام رضا علیه السلام منقولست که هر که هر روز هفتاد مرتبه در ماه شعبان استغفار
کند گناهانش آمرزیده شود اگرچه بعدد ستارهای آسمان باشد و در کتاب
حسین بن سعید از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی
الله علیه و آله فرمود که شعبان ماه منست پس در این ماه بسیار بفرستید صلوات
بر من و بر آل من و شعبان را ماه شفاعت میگویند زیرا که پیغمبر شما شفاعت میکند
کسی را که در این ماه صلوات بر او و بر آل او بفرستد و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که بهترین دعاها در ماه شعبان استغفار است و هر که در هر روز ماه
شعبان استغفار کند هفتاد مرتبه چنان باشد که در ماههای دیگر هفتاد
هزار مرتبه استغفار کرده باشد حمزه گفت که چگونه بگویم فرمود بگو اَسْتَغْفِرُ اللهَ
وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست
که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ
بنویسد حقتعالی برای او برات بیزاری از آتش جهنم و بگذراند او را از صراط و
داخل بهشت گرداند و بسندهای معتبر منقولست که هر که در هر روز از ماه
شعبان هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِی لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ
الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ حقتعالی روح او را در افق مبین جا دهد و آن فضائیست
وسیع پیش عرش و در آن نهرها جاریست و قدحها در کنار آن نهرها هست
بعدد ستارهای آسمان و در بعضی از روایات الحی القیوم پیش از الرحمن الرحیم است
و هر دو خوبست و بسند معتبر منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه
السلام در هر روز ماه شعبان در وقت زوال و در شب نیمه آن این صلوات را
میخواندند اللّهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعِ الرِّسالَةِ
وَمُخْتَلَفِ الْمَلائِکَةِ وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ وَاَهْلِ بَیْتِ الْوَحْیِ اللّهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

الفلك الجارية في اللجج الغامرة يأمن من ركبها ويغرق من تركها المتقدم لهم مارق والمتأخر عنهم زاهق واللازم لهم لاحق اللهم صل على محمد وآل محمد الكهف الحصين وغياث المضطر المستكين وملجأ الهاربين ومنجا الخائفين وعصمة المعتصمين اللهم صل على محمد وآل محمد صلوة كثيرة طيبة تكون لهم رضا ولحق محمد وآل محمد أداء وقضاء بحول منك وقوة يا رب العالمين اللهم صل على محمد وآل محمد الطيبين الأبرار الأخيار الذين أوجبت لهم حقوقهم و فرضت طاعتهم وولايتهم اللهم صل على محمد وآل محمد واعمر قلبي بطاعتك ولا تخزني بمعصيتك وارزقني مواساة من قترت عليه من رزقك بما وسعت علي من فضلك ونشرت علي من عدلك وأحييتني تحت ظلك وهذا شهر نبيك سيد رسلك صلواتك عليه وآله شعبان الذي حففته منك بالرحمة والرضوان الذي كان رسول الله صلى الله عليه وآله يدأب في صيامه وقيامه في لياليه وأيامه بخوعا لك في إكرامه وإعظامه إلى محل حمامه اللهم فأعنا على الاستنان بسنته فيه ونيل الشفاعة لديه اللهم فاجعله لي شفيعا مشفعا وطريقا إليك مهيعا واجعلني له متبعا حتى ألقاك يوم القيامة عني راضيا وعن ذنوبي غاضيا قد أوجبت لي منك الرحمة والرضوان وأنزلتني دار القرار ومحل الأخيار وسيد بن طاوس رحمة الله عليه بسند معتبر از ابن خالويه روايت كرده است كه اين مناجات حضرت امير المؤمنين عليه السلام و امامان از فرزندان او است عليهم السلام كه در ماه شعبان ميخواندند اللهم صل على محمد وآل محمد واسمع دعائي إذا دعوتك واسمع ندائي إذا ناديتك وأقبل علي إذا ناجيتك فقد هربت إليك ووقفت بين يديك مستكينا لك متضرعا إليك راجيا لما لديك ثوابي وتعلم ما في نفسي وتخبر حاجتي وتعرف ضميري ولا يخفى عليك أمر منقلبي ومثواي وما أريد أن أبدئ به من منطقي وأتفوه به من طلبتي وأرجو

لِعاقِبَتي وَقَدْ جَرَتْ مَقاديرُكَ عَلَيَّ يا سَيِّدي فيما يَكُونُ مِنّي إِلى آخِرِ عُمْري مِنْ سَريرَتي وَ
عَلانِيَتي وَبِيَدِكَ لا بِيَدِ غَيْرِكَ زِيادَتي وَنَقْصي وَنَفْعي وَضَرّي إِلهي إِنْ حَرَمْتَني
فَمَنْ ذَا الَّذي يَرْزُقُني وَإِنْ خَذَلْتَني فَمَنْ ذَا الَّذي يَنْصُرُني إِلهي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَ
حُلُولِ سَخَطِكَ إِلهي إِنْ كُنْتُ غَيْرَ مُسْتَأْهِلٍ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيَّ بِفَضْلِ
سَعَتِكَ إِلهي كَأَنّي بِنَفْسي واقِفَةٌ بَيْنَ يَدَيْكَ وَقَدْ أَظَلَّها حُسْنُ تَوَكُّلي عَلَيْكَ فَقُلْتَ
ما أَنْتَ أَهْلُهُ وَتَغَمَّدْتَني بِعَفْوِكَ إِلهي إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلى مِنْكَ بِذلِكَ وَإِنْ كانَ قَدْ
دَنا أَجَلي وَلَمْ يُدْنِني مِنْكَ عَمَلي فَقَدْ جَعَلْتُ الإِقْرارَ بِالذَّنْبِ إِلَيْكَ وَسيلَتي إِلهي قَدْ
جُرْتُ عَلى نَفْسي فِي النَّظَرِ لَها فَلَهَا الْوَيْلُ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَها إِلهي لَمْ يَزَلْ بِرُّكَ عَلَيَّ أَيّامَ حَياتي
فَلا تَقْطَعْ بِرَّكَ عَنّي في مَماتي إِلهي كَيْفَ آيَسُ مِنْ حُسْنِ نَظَرِكَ لي بَعْدَ مَماتي وَأَنْتَ لَمْ تُوَلِّني
إِلَّا الْجَميلَ في حَياتي إِلهي تَوَلَّ مِنْ أَمْري ما أَنْتَ أَهْلُهُ وَعُدْ بِفَضْلِكَ عَلى مُذْنِبٍ قَدْ غَمَرَهُ
جَهْلُهُ إِلهي قَدْ سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوباً فِي الدُّنْيا وَأَنَا أَحْوَجُ إِلى سَتْرِها عَلَيَّ مِنْكَ فِي
الأُخْرى إِلهي قَدْ أَحْسَنْتَ إِلَيَّ إِذْ لَمْ تُظْهِرْها لأَحَدٍ مِنْ عِبادِكَ الصّالِحينَ فَلا تَفْضَحْني يَوْمَ
الْقِيامَةِ عَلى رُؤُوسِ الأَشْهادِ إِلهي جُودُكَ بَسَطَ أَمَلي وَعَفْوُكَ أَفْضَلُ مِنْ عَمَلي فَسُرَّني
بِلِقائِكَ يَوْمَ تَقْضي فيهِ بَيْنَ عِبادِكَ إِلهي اعْتِذاري إِلَيْكَ اعْتِذارُ مَنْ لَمْ يَسْتَغْنِ عَنْ
قَبُولِ عُذْرِهِ فَاقْبَلْ عُذْري يا أَكْرَمَ مَنِ اعْتَذَرَ إِلَيْهِ الْمُسيئُونَ إِلهي لا تَرُدَّ حاجَتي
وَلا تُخَيِّبْ طَمَعي وَلا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجائي وَأَمَلي إِلهي لَوْ أَرَدْتَ هَواني لَمْ تَهْدِني وَلَوْ أَرَدْتَ
فَضيحَتي لَمْ تُعافِني إِلهي ما أَظُنُّكَ تَرُدُّني في حاجَةٍ قَدْ أَفْنَيْتُ عُمْري في طَلَبِها مِنْكَ إِلهي فَلَكَ
الْحَمْدُ أَبَداً دائِماً سَرْمَداً يَزيدُ وَلا يَبيدُ كَما تُحِبُّ وَتَرْضى إِلهي إِنْ أَخَذْتَني بِجُرْمي أَخَذْتُكَ
بِعَفْوِكَ وَإِنْ أَخَذْتَني بِذُنُوبي أَخَذْتُكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَإِنْ أَدْخَلْتَنِي النّارَ أَعْلَمْتُ أَهْلَها
أَنّي أُحِبُّكَ إِلهي إِنْ كانَ صَغُرَ في جَنْبِ طاعَتِكَ عَمَلي فَقَدْ كَبُرَ في جَنْبِ رَجائِكَ أَمَلي إِلهي كَيْفَ أَنْقَلِبُ
مِنْ عِنْدِكَ بِالْخَيْبَةِ مَحْرُوماً وَقَدْ كانَ حُسْنُ ظَنّي بِجُودِكَ أَنْ تَقْلِبَني بِالنَّجاةِ مَرْحُوماً إِلهي

الهي وقد افنيت عمري في شرة السهو عنك وابليت شبابي في سكرة التباعد منك الهي
فلم استيقظ ايام اغتراري بك وركوني الى سبيل سخطك الهي وانا عبدك وابن عبدك
قائم بين يديك متوسل بكرمك اليك الهي انا عبد اتنصل اليك مما كنت اواجهك
به من قلة استحيائي من نظرك واطلب العفو منك اذ العفو نعت لكرمك الهي لم يكن لي
حول فانتقل به عن معصيتك الا في وقت ايقظتني لمحبتك وكما اردت ان اكون كنت
فشكرتك بادخالي في كرمك لتطهير قلبي من اوساخ الغفلة عنك الهي انظر الي نظر
من ناديته فاجابك واستعملته بمعونتك فاطاعك يا قريبا لا يبعد عن المغتر
به يا جوادا لا يبخل عمن رجا ثوابه الهي هب لي قلبا يدنيه منك شوقه ولسانا يرفع
اليك صدقه ونظرا يقربه منك حقه الهي ان من تعرف بك غير مجهول ومن لاذ بك
غير مخذول ومن اقبلت عليه غير مملول الهي ان من انتهج بك لمستنير وان من اعتصم
بك لمستجير وقد لذت بك يا الهي فلا تخيب ظني من رحمتك ولا تحجبني عن رافتك الهي
اقمني في اهل ولايتك مقام من رجا الزيادة في محبتك الهي والهمني ولها بذكرك
الى ذكرك واجعل همتي الى روح نجاح اسمائك ومحل قدسك الهي بك عليك الا
الحقتني بمحل اهل طاعتك والمثوى الصالح من مرضاتك فاني لا اقدر لنفسي دفعا
ولا املك لها نفعا الهي انا عبدك الضعيف المذنب ومملوكك المنيب المعيب فلا
تجعلني ممن صرفت عنه وجهك وحجبه سهوه عن عفوك الهي هب لي كمال الانقطاع
اليك وانر ابصار قلوبنا بضياء نظرها اليك حتى تخرق ابصار القلوب حجب
النور فتصل الى معدن العظمة وتصير ارواحنا معلقة بعز قدسك الهي و
اجعلني ممن ناديته فاجابك ولاحظته فصعق لجلالك فناديته سرا وعمل لك
جهرا الهي لم اسلط على حسن ظني قنوط الاياس ولا انقطع رجائي من جميل كرمك
الهي ان كانت الخطايا قد اسقطتني لديك فاصفح عني بحسن توكلي عليك الهي ان حطتني

الذنب

الذنوب من مکارم لطفک فقد نبهنی الیقین الی کرم عطفک الهی ان انامنی الغفلة
عن الاستعداد للقائک فقد نبهنی المعرفة بکرم آلائک الهی ان دعانی الی النار
عظیم عقابک فقد دعانی الی الجنة جزیل ثوابک الهی فلک اسئل والیک ابتهل
وارغب واسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تجعلنی ممن یدیم ذکرک ولا
ینقض عهدک ولا یغفل عن شکرک ولا یستخف بامرک الهی والحقنی بنور عزک
الابهج فاکون لک عارفا وعن سواک منحرفا ومنک خائفا مراقبا یا ذا الجلال و
والاکرام وصلی الله علی محمد رسوله وآله الطاهرین وسلم تسلیما کثیرا کثیرا
واین مناجات بسیار جلیل القدر است وبر مضامین عالیه مشتمل است ودر همه
اوقات که حضور قلبی باشد خواندن مناسبست واز حضرت رسول صلی الله علیه
وآله منقول است که هر که در مجموع ماه شعبان هزار مرتبه بگوید لا اله الا الله ولا نعبد
الا ایاه مخلصین له الدین ولو کره المشرکون حق تعالی عبادت هزار ساله در نامه عمل او بنویسد
وگناه هزار ساله از او محو کند وچون از قبر بیرون آید با روی نورانی مانند ماه
شب چهارده واو را صدیق بنویسند وبسند معتبر منقول است که از حضرت صادق
علیه السلام سؤال کردند از فضیلت روزه رجب حضرت فرمود چرا غافل گردیده اید
از روزه شعبان راوی گفت یا ابن رسول الله چه ثواب دارد کسیکه یکروز شعبان را
روزه دارد گفت والله بهشت ثواب اوست گفت یا ابن رسول الله بهترین
عملها در اینماه چیست فرمود تصدق کردن وطلب آمرزش نمودن هر که
در اینماه تصدق بکند حق تعالی او را تربیت میکند چنانچه یکی از شما شتر بچه
خود را تربیت میکند تا آنکه در قیامت مانند کوه احد بصاحبش برسد
فصل دوم در فضایل واعمال ایام مخصوصه اول ماه است تا ایام البیض بسندهای
معتبر منقول است از حضرت صادق علیه السلام که هر که روز اول ماه شعبان را

روزه دارد بهشت او را واجب گرداند البته و از حضرت امام رضا علیه السلام
منقولست استحباب روزهٔ سه روز اول و سه روز میان و سه روز آخر و از حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فرمود که در هر پنجشنبه ماه شعبان زینت میکنند آسمانها را پس ملائکه میگویند
خداوندا بیامرز روزه داران این روز را و دعای ایشان را مستجاب گردان و روز
سیم ماه شعبان روز بسیار مبارکیست و موافق مشهور روز ولادت حضرت امام
حسین صلوات الله علیه است و از حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه فرمان
بیرون آمد که روز سیم ماه شعبان روز ولادت حضرت امام حسین علیه السلام
پس روزه بدارید و این دعا را بخوانید اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فی هٰذَا
الْیَوْمِ الْمَوْعُودِ بِشَهادَتِهِ قَبْلَ اسْتِهْلالِهِ وَ وِلادَتِهِ بَکَتْهُ السَّمآءُ وَمَنْ فیها وَالْاَرْضُ
وَمَنْ عَلَیْها وَلَمّا یَطَأْ لابَتَیْها قَتیلِ الْعَبْرَةِ وَسَیِّدِ الْاُسْرَةِ الْمَمْدُودِ بِالنُّصْرَةِ یَوْمَ
الْکَرَّةِ الْمُعَوَّضِ مِنْ قَتْلِهِ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ نَسْلِهِ وَالشِّفآءَ فی تُرْبَتِهِ وَالْفَوْزَ مَعَهُ فی
اَوْبَتِهِ وَالْاَوْصِیآءَ مِنْ عِتْرَتِهِ بَعْدَ قآئِمِهِمْ وَغَیْبَتِهِ حَتّی یُدْرِکُوا الْاَوْتارَ وَیَثْاَرُوا
الثّارَ وَیُرْضُوا الْجَبّارَ وَیَکُونُوا خَیْرَ اَنْصارٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِمْ مَعَ اخْتِلافِ اللَّیْلِ وَ
النَّهارِ اَللّٰهُمَّ فَبِحَقِّهِمْ اِلَیْکَ اَتَوَسَّلُ وَاَسْئَلُ سُؤالَ مُقْتَرِفٍ مُعْتَرِفٍ مُسیٓءٍ اِلی
نَفْسِهِ مِمّا فَرَّطَ فی یَوْمِهِ وَاَمْسِهِ یَسْئَلُکَ الْعِصْمَةَ اِلی مَحَلِّ رَمْسِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی
مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ وَاحْشُرْنا فی زُمْرَتِهِ وَبَوِّئْنا مَعَهُ دارَ الْکَرامَةِ وَمَحَلَّ الْاِقامَةِ اَللّٰهُمَّ
وَکَما اَکْرَمْتَنا بِمَعْرِفَتِهِ فَاَکْرِمْنا بِزُلْفَتِهِ وَارْزُقْنا مُرافَقَتَهُ وَسابِقَتَهُ وَ
اجْعَلْنا مِمَّنْ یُسَلِّمُ لِاَمْرِهِ وَیُکْثِرُ الصَّلوٰةَ عَلَیْهِ عِنْدَ ذِکْرِهِ وَعَلی جَمیعِ اَوْصِیآئِهِ
وَاَهْلِ اَصْفِیآئِهِ الْمَمْدُودینَ مِنْکَ بِالْعَدَدِ الْاِثْنَیْ عَشَرَ النُّجُومِ الزُّهْرِ وَالْحُجَجِ عَلی
جَمیعِ الْبَشَرِ اَللّٰهُمَّ وَهَبْ لَنا فی هٰذَا الْیَوْمِ خَیْرَ مَوْهِبَةٍ وَاَنْجِحْ لَنا فیهِ کُلَّ طَلِبَةٍ کَما

وهبت

وَهَبْتَ الْحُسَيْنَ لِمُحَمَّدٍ لِيَجِدَنَّ وَعَاذَ فُطْرُسُ بِمَهْدِهِ فَنَحْنُ عَائِذُونَ بِقَبْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ نَشْهَدُ
تُرْبَتَهُ وَنَنْتَظِرُ اَوْبَتَهُ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ و زیارت آنحضرت و غسل زیارت در این
روز مستحب است و کیفیت زیارت بعد از این مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی
و شیخ طوسی روایتی نقل کرده است که حضرت امام حسین علیه السلام در روز پنجم
اینماه متولد شده است اگر احتیاطا هر دو روز را حرمت بدارند و اعمال را
در این روز نیز بعمل آورند خصوصا زیارت بهتر است و ایضا شیخ بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده است که حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
علیه در روز هفتم ماه شعبان متولد شده است اگرچه خلاف مشهور است
چنانچه در ماه رجب مذکور شد اما بر وفق این روایت اگر روزه و زیارت
آنحضرت و سایر اعمال خیر را نیز در این روز بعمل آورد مناسبت است فصل چهارم
در بیان اعمال ایام البیض ماه شعبان است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
در اعمال ماه رجب مذکور شد که سنت است که در شب سیزدهم دو رکعت و در
شب چهاردهم چهار رکعت و در شب پانزدهم شش رکعت نماز بجا آورند و
در هر رکعت بعد از حمد سوره یس و تبارک الذی بیده الملک و قل هو الله احد
بخوانند و در نماز سنت سوره که از حفظ نتواند خواند از روی قرآن میتوان
خواند و روزه هر سه روز سنت است و فضایل و اعمال شب پانزدهم زیاده از
آنست که در این رساله احصا توان نمود و اکتفا مینمائیم بآنچه صحیح است از حضرت
امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فرمود که چون نصف شعبان شود شبش را بعبادت بایستید و روزش را روزه
بدارید بدرستیکه از اول تا آخر اینشب از جانب حق تعالی ندا میرسد که آیا استغفار
کننده هست که طلب آمرزش کند از گناهان خود و ما گناهان او را بیامرزیم آیا کسی

هست که از ما طلب روزی کند و ما روزی او را فراخ گردانیم و غسل این شب سنت است
و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که روزه بدارید ماه شعبان را و در شب
نیمهٔ آن غسل کنید که باعث تخفیف گناهان شما باشد و رحمت الهی شما را دریابد
و از جمله اعمال این شب زیارت حضرت امام حسین صلوات الله علیه است و از حضرت
امام زین العابدین علیه السلام منقولست که هر که خواهد با او مصافحه کنند روح
صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام
در شب نصف شعبان زیرا که ملائکه و پیغمبران در این شب از خدا رخصت طلبند
که بزیارت آنحضرت بیایند و رخصت میابند پس خوشا حال کسیکه این بزرگواران
با او مصافحه کنند و از جملهٔ ایشانند پنج پیغمبر اولوا العزم نوح و ابرهیم و موسی
و عیسی و محمد صلوات الله علیهم اجمعین که مبعوث گردیده اند بمشرق و
مغرب زمین و جنیان و آدمیان و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در
شب نیمهٔ شعبان آمرزند جمیع گناهان کسیرا که زیارت آنحضرت کند در آن شب
و اقل زیارت آنحضرت آنست که ببامی یا صحنی گشاده در آید و بجانب راست آسمان
و بجانب چپ و ببالای سر نظر کند پس بانگشت اشاره کند بجانب راست قبله
و بگوید اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ و اگر یکی از زیارات مبسوطه را بعمل آورد
بهتر است و از جملهٔ آنها اینست اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اِبْرٰهیمَ خَلیلِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا وارِثَ مُوسی کَلیمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عیسی رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبیبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَلِیِّ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضی اَلسَّلامُ

عليك يا ابن فاطمة الزهراء السلام عليك يا ابن خديجة الكبرى السلام عليك
يا ثار الله وابن ثاره والوتر الموتور اشهد انك قد اقمت الصلوة وآتيت الزكوة و
امرت بالمعروف ونهيت عن المنكر واطعت الله ورسوله حتى اتيك اليقين فلعن الله
امة قتلتك ولعن الله امة ظلمتك ولعن الله امة سمعت بذلك فرضيت به
يا مولاى يا ابا عبد الله اشهد انك كنت نورا فى الاصلاب الشامخة والارحام
المطهرة لم تنجسك الجاهلية بانجاسها ولم تلبسك من مدلهمات ثيابها و
اشهد انك من دعائم الدين واركان المؤمنين واشهد انك الامام البر
التقى الرضى الزكى الهادى المهدى واشهد ان الائمة من ولدك كلمة
التقوى واعلام الهدى والعروة الوثقى والحجة على اهل الدنيا واشهد
الله وملائكته وانبيائه ورسله انى بكم مؤمن وبايابكم موقن بشرايع دينى
وخواتيم عملى وقلبى لقلبكم سلم وامرى لامركم متبع صلوات الله عليكم وعلى
ارواحكم وعلى اجسادكم وعلى اجسامكم وعلى شاهدكم وعلى غائبكم و
على ظاهركم وعلى باطنكم پس دو ركعت نماز زيارت ميكند واگر نماز را پيش از زيارت
بكند نيز خوبست واگر از دور زيارت كند پس قصد زيارت حضرت على بن الحسين
شهيد عليه السلام بكند وبگويد السلام عليك يا ابن رسول الله السلام
عليك يا ابن نبى الله السلام عليك يا ابن امير المؤمنين السلام عليك يا ابن
الحسين الشهيد السلام عليك ايها الشهيد وابن الشهيد السلام عليك
ايها المظلوم وابن المظلوم لعن الله امة قتلتك ولعن الله امة ظلمتك ولعن الله
امة سمعت بذلك فرضيت به پس قصد زيارت ساير شهدا رضى الله عنهم
بكند وبگويد السلام عليكم يا اولياء الله واحبائه السلام عليكم يا اصفياء
الله واودائه السلام عليكم يا انصار دين الله السلام عليكم يا انصار رسول

الله السلام عليكم يا انصار امير المؤمنين السلام عليكم يا انصار فاطمة سيدة
نساء العالمين السلام عليكم يا انصار ابي محمد الحسن بن علي الزكي الناصح
السلام عليكم يا انصار ابي عبد الله بابي انتم وامي طبتم وطابت الارض التي فيها دفنتم
وفزتم فوزا عظيما فيا ليتني كنت معكم فافوز معكم و در شب اوّل و پانزدهم ماه
رجب در سيم و پنجم شعبان و در شبهاي ماه مبارك رمضان و شبهاي عيد و ساير
ايامي كه زيارت آنحضرت مستحب است بهمين طريق زيارت ميتوان كرد و زيارات
مبسوطه و مخصوصه را در كتاب تحفة الزاير ذكر كرده ام هر كه خواهد بآنكتاب
رجوع نمايد و از جمله بركات اينشب آنستكه ولادت وافر السعادة حضرت
صاحب الامر صلوات الله در اينشب واقع شده و باين سبب سنّت است كه
اين دعا را در اينشب بخوانند كه بمنزلهٔ زيارت آنحضرتست اللّهمّ بحق
ليلتنا هذه ومولودها وحجتك وموعودها التي قرنت الى فضلها فضلا
فتمت كلمتك صدقا وعدلا لا مبدّل لكلماتك ولا معقّب لاياتك نورك
المتالق وضياؤك المشرق والعلم النور في طخياء الديجور الغائب المستور جلّ
مولده وكرم محتده والملئكة شهّده والله ناصره ومؤيّده اذا آن ميعاده و
الملائكة امداده سيف الله الذي لا ينبو ونوره الذي لا يخبو وذو الحلم الذي
لا يصبو مدار الدهر ونواميس العصر وولاة الامر والمنزل عليهم الذكر وما
ينزل في ليلة القدر واصحاب الحشر والنشر تراجمة وحيه وولاة امره ونهيه
اللّهمّ فصلّ على خاتمهم وقائمهم المستور عن عوالمهم وادرك بنا ايامه
وظهوره وقيامه واجعلنا من انصاره واقرن ثارنا بثاره واكتبنا في اعوانه
وخلصائه واحينا في دولته ناعمين وبصحبته غانمين وبحقه قائمين ومن السوء
سالمين يا ارحم الراحمين والحمد لله رب العالمين وصلّى الله على محمد خاتم النبيين

فهلين

وطلب آمرزش میکرد ما از استغفار

وَالمُرسَلِینَ وَعَلیٰ اَهلِ بَیتِهِ الصّادِقِینَ وَعِترَتِهِ النّاطِقِینَ وَالعَن جَمیعَ الظّالِمِینَ
وَاحکُم بَینَنا وَبَینَهُم یا اَحکَمَ الحاکِمِینَ و زید شهید روایت کرده است که
پدرم امام زین العابدین علیه السلام ما ها همه را در شب نیمهٔ شعبان نزد
خود جمع میکرد و شب را سه حصّه میکرد در ثلث اوّل نماز میکرد و در ثلث دوّم
دعا میکرد و ما آمین میگفتیم بر دعای او و ثلث آخر را استغفار میکردیم تا صبح
طالع میشد یعنی بعد از نماز شب و نمازها این شب بسیار است و از جملهٔ آنها
چهار رکعت است هر دو رکعت بیک سلام و بسی نفر از اصحاب حضرت صادق علیه
السّلام این نماز را از آنحضرت روایت کرده اند و در هر رکعت بعد از حمد صد
مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند و بعد از نماز این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنّی
اِلَیکَ فَقیرٌ وَمِن عَذابِکَ خائِفٌ وَبِکَ مُستَجیرٌ رَبِّ لا تُبَدِّل اِسمی وَلا تُغَیِّر جِسمی رَبِّ
لا تَجهَد بَلائی رَبِّ لا تُشمِت بی اَعدائی اَعوذُ بِعَفوِکَ مِن عَذابِکَ وَاَعوذُ بِرِضاکَ
مِن سَخَطِکَ وَاَعوذُ بِکَ مِنکَ جَلَّ ثَناؤُکَ اَنتَ کَما اَثنَیتَ عَلیٰ نَفسِکَ وَفَوقَ
ما یَقولُ القائِلونَ فیکَ و بروایتی یکی از چهار رکعت است بدو سلام و در
هر رکعت بعد از حمد دویست و پنجاه مرتبه قل هو الله یا صد مرتبه یا پنجاه
مرتبه بخواند و بعد از تمام این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنّی اِلَیکَ فَقیرٌ وَاِنّی مِن عَذابِکَ
خائِفٌ وَبِکَ مُستَجیرٌ رَبِّ لا تُبَدِّل اِسمی وَلا تُغَیِّر جِسمی رَبِّ لا تَجهَد بَلائی اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَعوذُ بِعَفوِکَ مِن عُقوبَتِکَ وَاَعوذُ بِرِضاکَ مِن سَخَطِکَ وَاَعوذُ بِرَحمَتِکَ
مِن عَذابِکَ وَاَعوذُ بِکَ مِنکَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ جَلَّ ثَناؤُکَ وَلا اُحصی مِدحَتَکَ
وَلا الثَّناءَ عَلَیکَ اَنتَ کَما اَثنَیتَ عَلیٰ نَفسِکَ وَفَوقَ ما یَقولُ القائِلونَ بَل صَلِّ
عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافعَل بی کَذا کَذا و بجای افعل بی کذا کذا حاجات خود را یاد
کند و اگر این نماز را با پنجاه مرتبه قل هو الله احد بعمل آورد موافق میشود با تمام

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و در فضیلت آن احادیث بسیار است و
بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که شب نیمهٔ شعبان
بهترین شبهاست بعد از شب قدر و حقتعالی فضل خود را در اینشب ببندکان
عطا مینماید و باحسان خود کناهان ایشان را میامرزد پس سعی کنید در عبادت
در اینشب که اینشبی است که حقتعالی بذات مقدس خود سوکند یاد کرده است
که سائلیرا از درکاه خود رد نکند مکر آنکه معصیتی از خدا طلب نماید و
اینشبرا خدا برای ما اهل بیت قرار داده است بازای شب قدر که از برای پیغمبر ما
قرار داده است پس اهتمام نمایید در اینشب در دعا و ثنا کردن بر خدا بدرستی
که هر که در اینشب صد مرتبه سُبحانَ اللهِ و صد مرتبه اَلحمدُ لِلهِ و صد مرتبه
اَللهُ اکبرُ و صد مرتبه لا اِلهَ اِلّا الله بکوید حقتعالی کناهان کذشتهٔ او را بیامرزد
و حاجتهای دنیا و آخرت او را برآورد خواه طلب نماید و خواه طلب ننماید راوی
پرسید که بهترین دعاها در اینشب کدامست فرمود که بعد از نماز خفتن
دو رکعت نماز بکن و در رکعت اوّل بعد از حمد سورهٔ قل یا ایّها الکافرون
و در رکعت دویم سورهٔ قل هو الله احد بخوان و بعد از سلام سی و سه مرتبه
سُبحانَ اللهِ و سی و سه مرتبه اَلحَمدُ لِلهِ و سی و چهار مرتبه اَللهُ اَکبرُ بکوید
و اکر بترتیب تسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها بخواند ظاهراً خوب باشد
پس این دعا بخوان یا مَن اِلَیهِ مَلجَأُ العِبادِ فِی المُهِمّاتِ وَ اِلَیهِ یَفزَعُ الخَلقُ فِی المُلِمّاتِ
یا عالِمَ الجَهرِ وَ الخَفِیّاتِ یا مَن لا یَخفی عَلَیهِ خَواطِرُ الاَوهامِ وَ تَصَرُّفُ الخَطَراتِ
یا رَبَّ الخَلائِقِ وَ البَرِیّاتِ یا مَن بِیَدِهِ مَلَکُوتُ الاَرَضینَ وَ السَّمواتِ اَنتَ اللهُ لا اِلهَ
اِلّا اَنتَ اَمُتُّ اِلَیکَ بِلا اِلهَ اِلّا اَنتَ فَیا لا اِلهَ اِلّا اَنتَ اجعَلنی فی هذِهِ اللَّیلَةِ
مِمَّن نَظَرتَ اِلَیهِ فَرَحِمتَهُ وَ سَمِعتَ دُعائَهُ فَاَجَبتَهُ وَ عَلِمتَ استِقالَتَهُ فَاَقَلتَهُ وَ

تجاوزت

تجاوزت عن سالف خطيئته وعظيم جريرته فقد استجرت بك من ذنوبي ولجأت
اليك في ستر عيوبي اللهم فجد علي بكرمك وفضلك واحطط خطاياي بحلمك
وعفوك وتغمدني في هذه الليلة بسابغ كرامتك واجعلني فيها من اوليائك
الذين اجتبيتهم لطاعتك واخترتهم لعبادتك وجعلتهم خالصتك وصفوتك
اللهم اجعلني ممن سعد جده وتوفر من الخيرات حظه واجعلني ممن سلم فنعم
وفاز فغنم واكفني شر ما اسلفت واعصمني من الازدياد في معصيتك و
حبب الي طاعتك وما يقربني منك ويزلفني عندك سيدي اليك ملجأ
الهارب ومنك ملتمس الطالب وعلى كرمك يعول المستقيل التائب ادبت عبادك
بالتكرم وانت اكرم الاكرمين وامرت بالعفو عبادك وانت الغفور الرحيم
اللهم فلا تحرمني ما رجوت من كرمك ولا تؤيسني من سابغ نعمك ولا
تخيبني من جزيل قسمك في هذه الليلة لاهل طاعتك واجعلني في جنة
من شرار بريتك رب ان لم اكن من اهل ذلك فانت اهل الكرم والعفو والمغفرة
وجد علي بما انت اهله لا بما استحقه فقد حسن ظني بك وتحقق رجائي
لك وعلقت نفسي بكرمك وانت ارحم الراحمين واكرم الاكرمين اللهم
واخصصني من كرمك بجزيل قسمك واعذني بعفوك من عقوبتك واغفر لي
الذنب الذي يحبس علي الخلق ويضيق علي الرزق حتى اقوم بصالح رضاك و
انعم بجزيل عطائك واسعد بسابغ نعمائك فقد لذت بحرمك وتعرضت
لكرمك واستعذت بعفوك من عقوبتك وبحلمك من غضبك فجد لي بما
سألتك وانل ما التمست منك اسئلك بك لا بشيء هو اعظم منك پس بسجده
میروی و میگویی یا رب بیست مرتبه یا الله هفت مرتبه لا حول ولا قوة الا بالله
هفت مرتبه ما شاء الله لا قوة الا بالله ده مرتبه پس صلوات بر محمد و آل محمد

بفرستد آنچه خواهی و حاجت خود را از خدا بطلب و بخدا سوگند که اگر بعدد
قطرات باران حاجت بطلبی حق تعالی ترا بآنها میرساند بکرم و فضل خود و بروایت
دیگر بعد از هفتم مرتبه یا الله هفتم مرتبه بگوید یا رب محمد و شیخ کفعمی گفته است
پس بگو الهی تعرض لک فی هذا اللیل المتعرضون وقصدک القاصدون وامل
فضلک ومعروفک الطالبون ولک فی هذا اللیل نفحات وجوائز وعطایا و
مواهب تمن بها علی من تشاء من عبادک وتمنعها من لم تسبق له العنایة منک
وها انا ذا عبیدک الفقیر الیک المؤمل فضلک ومعروفک فان کنت یا مولای
تفضلت فی هذه اللیلة علی احد من خلقک وعدت علیه بعائدة من عطفک
فصل علی محمد وآل محمد الطیبین الطاهرین الخیرین الفاضلین وجد علی بطولک
ومعروفک یا رب العالمین وصل علی محمد خاتم النبیین وآله الطاهرین وسلم
تسلیما ان الله حمید مجید اللهم انی ادعوک کما امرت فاستجب لی کما وعدت
انک لا تخلف المیعاد مؤلف گوید که این دعا بسیار خوبست و ان دعاها اینست
اما ظاهرا جزو عمل سابق نیست و ابن بابویه از حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام روایت
کرده است که جبرئیل علیه السلام بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل شد و
گفت یا محمد امت خود را امر کن که در شب نیمه شعبان ده رکعت نماز بکنند هر دو
رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد
بخوانند پس بسجده روند و در سجده بگویند اللهم لک سجد سوادی وخیالی
وبیاضی یا عظیم کل عظیم اغفر لی ذنب العظیم فانه لا یغفره غیرک یا عظیم پس
هر که این عمل را بجا آورد محو کند حق تعالی از او هفتاد و دو هزار گناه او و مثل آن
حسنه در نامه عمل او بنویسد و محو کند از پدر و مادرش هفتاد هزار گناه را
و نماز دیگر نمازیست که عامه و خاصه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت

کرده اند که حضرت فرمود که شب نیمهٔ شعبان در خواب بودم که جبرئیل علیه السلام
بر من نازل شد وگفت ای محمّد آیا بخواب میروی در اینشب گفتم این چه شب است گفت
شب نیمهٔ شعبانست پس برخیز انبیدمرا و برد بسوی قبرستان بقیع وگفت سر
بلند کن بسوی آسمان بدرستیکه این شبیست که درهای آسمان در اینشب گشوده
میشود یعنی درهای رحمت و خوشنودی خدا و درهای آمرزش گناهان و درهای
فضل و احسان و درهای توبه و درگاه نعمت و درگاه جود و بخشش و می آمرزد
حقتعالی از بندگان در اینشب بعدد موهای چهارپایان و پشمهای ایشان ای محمّد
هر که احیا کند اینشب را بگفتن اَللّٰهُ اَکْبَرُ و سُبْحَانَ اللّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
و نماز کردن و قران خواندن و طلب آمرزش و استغفار نمودن بهشت در آخرت
جای او باشد و گناهان گذشته و آینده او آمرزیده شود ای محمّد هر که در
اینشب صد رکعت نماز بکند هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد
از حمد ده مرتبه قل هو الله احد بخواند چون از همه فارغ شود ده مرتبه آیة
الکرسی و ده مرتبه سورهٔ حمد بخواند و صد مرتبه سُبْحَانَ اللّٰهِ بگوید حق
تعالی صد گناه کبیرهٔ هلاک کنندهٔ او را بیامرزد و بعدد هر سورهٔ و تسبیح
قصری در بهشت باو عطا کند و شفاعت او را قبول کند در حق صد نفر از
اهل خانهٔ او و خویشان او و شریک گرداند او را در ثواب شهیدان و ثواب
روزه داران اینها و ثواب عبادت کنندگان اینها هر ابا و عطا کند بی آنکه از
ثواب آنها چیزی کم شود پس احیا کن این شب را ای محمّد و امر کن امّت خود را که
احیا کنند آنرا و تقرّب جویند بسوی خدا بعبادت آن بدرستی که این شبیست
بسیار شریف یا محمّد چون من نزد تو میامدم جمیع ملئکهٔ آسمانها پاهای خود را
جفت کرده بودند و نزد خدا بعبادت مشغول بودند و بعضی ایشان بودند

وبعضی در رکوع بودند وبعضی در سجود وبعضی مشغول بودند بدعاو
بعضی بتکبیر وبعضی بتسبیح وبعضی باستغفار یامحمد بدرستیکه حقتعالی در
اینشب نظر رحمت بسوی بندگان خود میافکند ومیامرزد هر مؤمنی راکه بنماز ایستاده
باشد یا نشسته مشغول بتسبیح باشد یا در رکوع وسجود باشد یا مشغول
یاد خدا باشد واین شبیست که هرکه دعا کند البته دعایش مستجاب میشود
وهرکه سؤال کند باو عطا کرده میشود وهرکه استغفار کند امرزیده میشود
وهرکه توبه کند توبه اش مقبول میگردد ومحروم کسی استکه از خیر اینشب محروم
میگردد واز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولستکه هرکه در شب نیمهٔ شعبان
صد رکعت نماز بکند با هزار مرتبه قل هو الله یعنی در هر رکعت ده مرتبه بخواند
نمیرد دل او در روزیکه دلها از ترس مرده باشد ونمیرد تا آنکه صد ملک را
به بیند که او را ایمن کرده اند از عذاب الهی سی نفر ایشان بشارت دهند او را ببهشت
وسی نفر آنها باشند که در دنیا او را از شر شیطان نگاه میداشتند وسی نفر
آنها باشند که در شب وروز برای او استغفار میکردند در ساعات شب وروز
وده نفر که او را حفظ میکردند از شر دشمنان ومنقولستکه حضرت رسول صلی الله
علیه واله در اینشب این دعا میخواندند اَللّٰهُمَّ اقْسِمْ لَنا مِنْ خَشْیَتِكَ ما یَحُولُ
بَیْنَنا وَبَیْنَ مَعْصِیَتِكَ وَمِنْ طاعَتِكَ ما تُبَلِّغُنا بِهِ رِضْوانَكَ وَمِنَ الْیَقینِ ما یَهُونُ
عَلَیْنا بِهِ مُصیباتُ الدُّنْیا اَللّٰهُمَّ اَمْتِعْنا بِاَسْماعِنا وَاَبْصارِنا وَقُوَّتِنا ما
اَحْیَیْتَنا وَاجْعَلْهُ الْوارِثَ مِنّا وَاجْعَلْ ثارَنا عَلی مَنْ ظَلَمَنا وَانْصُرْنا عَلی مَنْ
عادانا وَلا تَجْعَلْ مُصیبَتَنا فی دینِنا وَلا تَجْعَلِ الدُّنْیا اَكْبَرَ هَمِّنا وَلا مَبْلَغَ عِلْمِنا
وَلا تُسَلِّطْ عَلَیْنا مَنْ لا یَرْحَمُنا بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ واین دعا جامع کاملی
ومتضمن جمیع مطالب دنیا واخرتست وچون دعای کمیل بن زیاد که از خواص اصحاب

حضرت

حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه است بهترین دعاهاست و از دعاهای این
شب است و در اوقات دیگر نیز میتوان خواند با ترجمه در اینجا ایراد مینمایم تا در
وقت خواندن متذکر معانی آن باشند تا فائده اش تمام تر و ثوابش عظیم تر باشد
بدانکه سید جلیل بن طاوس در کتاب اقبال روایت کرده است که کمیل بن زیاد
گفت روزی با مولای خود حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در مسجد بصره
نشسته بودم شب نیمه شعبان مذکور شد حضرت فرمود که هر بنده که آن شب را
بعبادت احیا کند و دعای حضرت خضر علیه السلام را در آن شب بخواند البته دعای
او مستجاب گردد چون حضرت بمنزل مراجعت نمود شب بخدمت او رفتم چون مرا
دید پرسید که بچه کار آمده ای کمیل گفتم یا امیر المؤمنین بطلب دعای خضر
علیه السلام آمده ام فرمود که بنشین ای کمیل چون این دعا را حفظ نمایی
در هر شب جمعه یا در هر ماهی یکبار یا در هر سالی یکمرتبه یا در عمری یکمرتبه
بخوان تا کفایت شر دشمنان از تو بشود و یاری کرده شوی و روزی داده شوی والبته
آمرزیده شوی ای کمیل طول صحبت و خدمت تو موجب آن شد که ترا چنین نعمتی
و کرامتی ممتاز و سرافراز گردانم پس گفت بنویس و دعا را تلقین من نمود دعا اینست
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِرَحْمَتِکَ الَّتِی وَسِعَتْ
کُلَّ شَیْءٍ وَبِقُوَّتِکَ الَّتِی قَهَرْتَ بِهَا کُلَّ شَیْءٍ وَخَضَعَ لَهَا کُلُّ شَیْءٍ وَذَلَّ لَهَا کُلُّ
شَیْءٍ وَبِجَبَرُوتِکَ الَّتِی غَلَبْتَ بِهَا کُلَّ شَیْءٍ وَبِعِزَّتِکَ الَّتِی لَا یَقُومُ لَهَا شَیْءٌ وَبِعَظَمَتِکَ الَّتِی
مَلَأَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَبِسُلْطَانِکَ الَّذِی عَلَا کُلَّ شَیْءٍ وَبِوَجْهِکَ الْبَاقِی بَعْدَ فَنَاءِ
کُلِّ شَیْءٍ وَبِاَسْمَائِکَ الَّتِی مَلَأَتْ اَرْکَانَ کُلِّ شَیْءٍ وَبِعِلْمِکَ الَّذِی اَحَاطَ بِکُلِّ شَیْءٍ
وَبِنُورِ وَجْهِکَ الَّذِی اَضَاءَ لَهُ کُلُّ شَیْءٍ یَا نُورُ یَا قُدُّوسُ یَا اَوَّلَ الْاَوَّلِینَ وَیَا آخِرَ
الْآخِرِینَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَهْتِکُ الْعِصَمَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُنْزِلُ

النقم اللهم اغفر لي الذنوب التي تغير النعم اللهم اغفر لي الذنوب التي تحبس الدعاء
اللهم اغفر لي الذنوب التي تنزل البلاء اللهم اغفر لي الذنوب التي تقطع
الرجاء اللهم اغفر لي كل ذنب اذنبته وكل خطيئة اخطأتها اللهم اني اتقرب
اليك بذكرك واستشفع بك الى نفسك واسئلك بجودك ان تدنيني من قربك
وان توزعني شكرك وان تلهمني ذكرك اللهم اني اسئلك سؤال خاضع متذلل
خاشع ان تسامحني وترحمني وتجعلني بقسمك راضيا قانعا وفي جميع الاحوال متواضعا
اللهم واسئلك سؤال من اشتدت فاقته وانزل بك عند الشدائد حاجته
وعظم فيما عندك رغبته اللهم عظم سلطانك وعلا مكانك وخفي
مكرك وظهر امرك وغلب قهرك وجرت قدرتك ولا يمكن الفرار من حكومتك
اللهم لا اجد لذنوبي غافرا ولا لقبائحي ساترا ولا لشيء من عملي القبيح بالحسن
مبدلا غيرك لا اله الا انت سبحانك وبحمدك ظلمت نفسي وتجرأت بجهلي وسكنت
الى قديم ذكرك لي ومنك علي اللهم مولاي كم من قبيح سترته وكم من فادح من
البلاء اقلته وكم من عثار وقيته وكم من مكروه دفعته وكم من ثناء جميل لست
اهلا له نشرته اللهم عظم بلائي وافرط بي سوء حالي وقصرت بي اعمالي وقعدت
بي اغلالي وحبسني عن نفعي بعد امالي وخدعتني الدنيا بغرورها ونفسي بخيانتها
ومطالي يا سيدي فاسئلك بعزتك ان لا يحجب عنك دعائي سوء عملي وفعالي و
لا تفضحني بخفي ما اطلعت عليه من سري ولا تعاجلني بالعقوبة على ما عملته في خلواتي
من سوء فعلي واساءتي ودوام تفريطي وجهالتي وكثرة شهواتي وغفلتي وكن اللهم
بعزتك لي في الاحوال كلها رؤفا وعلي في جميع الامور عطوفا الهي وربي من لي
غيرك اسئله كشف ضري والنظر في امري الهي ومولاي اجريت علي حكما اتبعت فيه
هوى نفسي ولم احترس فيه من تزيين عدوي فغرني بما اهوى واسعده على ذلك القضاء

فتجاوزت

فتجاوزت بما جرى عليّ من ذلك بعض حدودك وخالفت بعض اوامرك فلك
الحمد عليّ في جميع ذلك ولا حجّة لي فيما جرى عليّ فيه قضاؤك والزمني حكمك
وبلاؤك وقد اتيتك يا الهي بعد تقصيري واسرافي على نفسي معتذرًا نادمًا
منكسرًا مستقيلًا مستغفرًا منيبًا مقرًّا مذعنًا معترفًا لا اجد مفرًّا ممّا كان
منّي ولا مفزعًا اتوجّه اليه في امري غير قبولك عذري وادخالك ايّاي في
سعة من رحمتك اللّهمّ فاقبل عذري وارحم شدّة ضرّي وفكّني من شدّ وثاقي
يا ربّ ارحم ضعف بدني ورقّة جلدي ودقّة عظمي يا من بدا خلقي وذكري وتربيتي
وبرّي وتغذيتي هبني لابتداء كرمك وسالف برّك بي يا الهي وسيّدي وربّي
اتراك معذّبي بنارك بعد توحيدك وبعد ما انطوى عليه قلبي من معرفتك
ولهج به لساني من ذكرك واعتقده ضميري من حبّك وبعد صدق اعترافي ودعائي
خاضعًا لربوبيّتك هيهات انت اكرم من ان تضيّع من ربّيته او تبعّد من ادنيته او
تشرّد من آويته او تسلّم الى البلاء من كفيته ورحمته وليت شعري يا سيّدي و
الهي ومولاي اتسلّط النّار على وجوه خرّت لعظمتك ساجدة وعلى السن نطقت
بتوحيدك صادقة وبشكرك مادحة وعلى قلوب اعترفت بالهيّتك محقّقة وعلى
ضمائر حوت من العلم بك حتّى صارت خاشعة وعلى جوارح سعت الى اوطان تعبّدك
طائعة واشارت باستغفارك مذعنة ما هكذا الظّنّ بك ولا اخبرنا بفضلك
عنك يا كريم يا ربّ وانت تعلم ضعفي عن قليل من بلاء الدّنيا وعقوباتها وما
يجري فيها من المكاره على اهلها على انّ ذلك بلاء ومكروه قليل مكثه يسير
بقاؤه قصير مدّته فكيف احتمالي لبلاء الآخرة وجليل وقوع المكاره فيها وهو
بلاء تطول مدّته ويدوم مقامه ولا يخفّف عن اهله لانّه لا يكون الّا عن غضبك
وانتقامك وسخطك وهذا ما لا تقوم له السّموات والارض يا سيّدي فكيف بي وانا

عبدك الضعيف الذليل الحقير المسكين المستكين يا الهي وربي وسيدي ومولاي
لأي الامور اليك اشكو ولما منها اضج وابكي لأليم العذاب وشدته ام لطول
البلاء ومدته فلئن صيرتني في العقوبات مع اعدائك وجمعت بيني وبين اهل
بلائك وفرقت بيني وبين احبائك واوليائك فهبني يا الهي وسيدي ومولاي وربي
صبرت على عذابك فكيف اصبر على فراقك وهبني صبرت على حر نارك فكيف اصبر
عن النظر الى كرامتك ام كيف اسكن في النار ورجائي عفوك فبعزتك يا سيدي و
مولاي اقسم صادقا لئن تركتني ناطقا لاضجن اليك بين اهلها ضجيج الآملين
ولاصرخن اليك صراخ المستصرخين ولابكين عليك بكاء الفاقدين ولانادينك
اين كنت يا ولي المؤمنين يا غاية آمال العارفين يا غياث المستغيثين يا حبيب
قلوب الصادقين ويا اله العالمين افتراك سبحانك يا الهي وبحمدك تسمع فيها صوت
عبد مسلم سجن فيها بمخالفته وذاق طعم عذابها بمعصيته وحبس بين اطباقها
بجرمه وجريرته وهو يضج اليك ضجيج مؤمل لرحمتك ويناديك بلسان اهل
توحيدك ويتوسل اليك بربوبيتك يا مولاي فكيف يبقى في العذاب وهو
يرجو ما سلف من حلمك ورأفتك ورحمتك ام كيف تؤلمه النار وهو يأمل
فضلك ورحمتك ام كيف يحرقه لهيبها وانت تسمع صوته وترى مكانه ام كيف
يشتمل عليه زفيرها وانت تعلم ضعفه ام كيف يتغلغل بين اطباقها وانت تعلم
صدقه ام كيف تزجره زبانيتها وهو يناديك يا ربه ام كيف يرجو فضلك في
عتقه منها فتتركه فيها هيهات ما ذلك الظن بك ولا المعروف من فضلك ولا
مشبه لما عاملت به الموحدين من برك واحسانك فباليقين اقطع لولا ما حكمت
به من تعذيب جاحديك وقضيت به من اخلاد معانديك لجعلت النار كلها بردا و
سلاما وما كانت لاحد فيها مقرا ولا مقاما لكنك تقدست اسماؤك اقسمت

اَنْ تَمْلَأَهَا مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ وَاَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَاَنْتَ
جَلَّ ثَنَاؤُكَ قُلْتَ مُبْتَدِئًا وَتَطَوَّلْتَ بِالْاِنْعَامِ مُتَكَرِّمًا اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا
لَا يَسْتَوُونَ اِلٰهِي وَسَيِّدِي فَاَسْئَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَبِالْقَضِيَّةِ الَّتِي
حَتَمْتَهَا وَحَكَمْتَهَا وَغَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ اَجْرَيْتَهَا اَنْ تَهَبَ لِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هٰذِهِ
السَّاعَةِ كُلَّ جُرْمٍ اَجْرَمْتُهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ قَبِيحٍ اَسْرَرْتُهُ وَكُلَّ جَهْلٍ
عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ اَوْ اَعْلَنْتُهُ اَخْفَيْتُهُ اَوْ اَظْهَرْتُهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ اَمَرْتَ بِاِثْبَاتِهَا
الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَّلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي وَجَعَلْتَهُمْ شُهُودًا عَلَيَّ مَعَ
جَوَارِحِي وَكُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِهِمْ وَالشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ
اَخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَاَنْ تُوَفِّرَ حَظِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُهُ اَوْ اِحْسَانٍ تُفَضِّلُهُ
اَوْ بِرٍّ تَنْشُرُهُ اَوْ رِزْقٍ تَبْسُطُهُ اَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ اَوْ خَطَاٍ تَسْتُرُهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا اِلٰهِي
وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكَ رِقِّي يَا مَنْ بِيَدِهِ نَاصِيَتِي يَا عَلِيمًا بِضُرِّي وَمَسْكَنَتِي يَا خَبِيرًا
بِفَقْرِي وَفَاقَتِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَاَعْظَمِ صِفَاتِكَ
وَاَسْمَائِكَ اَنْ تَجْعَلَ اَوْقَاتِي فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَبِخِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً
وَاَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتّٰى تَكُونَ اَعْمَالِي وَاَوْرَادِي كُلُّهَا وِرْدًا وَاحِدًا وَحَالِي فِي
خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي يَا مَنْ عَلَيْهِ مُعَوَّلِي يَا مَنْ اِلَيْهِ شَكَوْتُ اَحْوَالِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ قَوِّ عَلٰى خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي وَاشْدُدْ عَلَى الْعَزِيمَةِ جَوَانِحِي وَهَبْ لِيَ الْجِدَّ فِي خَشْيَتِكَ
وَالدَّوَامَ فِي الْاِتِّصَالِ بِخِدْمَتِكَ حَتّٰى اَسْرَحَ اِلَيْكَ فِي مَيَادِينِ السَّابِقِينَ وَاُسْرِعَ اِلَيْكَ
فِي الْمُبَادِرِينَ وَاَشْتَاقَ اِلٰى قُرْبِكَ فِي الْمُشْتَاقِينَ وَاَدْنُوَ مِنْكَ دُنُوَّ الْمُخْلِصِينَ وَ
اَخَافَكَ مَخَافَةَ الْمُوقِنِينَ وَاَجْتَمِعَ فِي جِوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اَللّٰهُمَّ وَمَنْ اَرَادَنِي بِسُوءٍ
فَاَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَاجْعَلْنِي مِنْ اَحْسَنِ عَبِيدِكَ نَصِيبًا عِنْدَكَ وَاَقْرَبِهِمْ
مَنْزِلَةً مِنْكَ وَاَخَصِّهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ فَاِنَّهُ لَا يُنَالُ ذٰلِكَ اِلَّا بِفَضْلِكَ وَجُدْ

إلهي بجودك واعطف عليّ بمجدك واحفظني برحمتك واجعل لساني بذكرك
لهجاً وقلبي بحبّك متيّماً ومُنّ عليّ بحسن إجابتك وأقلني عثرتي واغفر زلّتي
فإنّك قضيت على عبادك بعبادتك وأمرتهم بدعائك وضمنت لهم الإجابة
فإليك يا ربّ نصبت وجهي وإليك يا ربّ مددت يدي فبعزّتك استجب لي دعائي
وبلّغني مناي ولا تقطع من فضلك رجائي واكفني شرّ الجنّ والإنس من أعدائي
يا سريع الرّضا اغفر لمن لا يملك إلّا الدّعاء فإنّك فعّال لما تشاء يا من اسمه دواء
وذكره شفاء وطاعته غنى ارحم من رأس ماله الرّجاء وسلاحه البكاء يا سابغ
النّعم يا دافع النّقم يا نور المستوحشين في الظّلم يا عالماً لا يعلّم صلّ على محمّد
وآل محمّد وافعل بي ما أنت أهله وصلّى الله على رسوله والأئمّة الميامين
من آله وسلّم تسليماً   در اعمال بقيّهٔ ماه شعبان حضرت امام رضا
عليه السّلام منقولست كه هر كه سه روز از آخر ماه شعبان را روزه بدارد و بماه
رمضان وصل كند حقتعالى ثواب روزهٔ دو ماه متوالى براى او بنويسد و ابو الصّلت
هروى روايت كرده است كه در جمعهٔ آخر ماه شعبان بخدمت حضرت امام رضا عليه السّلام
رفتم حضرت فرمود كه اى ابو الصّلت اكثر ماه شعبان رفت و اين جمعهٔ آخر آنست پس
تدارك و تلافى كن در آنچه از اين ماه باقى مانده است تقصيرهائى كه در ايّام گذشتهٔ اين ماه
كرده و بر تو باد كه رو آورى بر آنچه نافعست براى تو در آخرت و دعا و استغفار
بسيار بكن و توجّه كن بسوى حقتعالى از گناهان خود تا آنكه چون ماه مبارك رمضان
در آيد خالص كرده باشى خود را از براى خدا و مگذار در گردن خود امانتى
حقّ كسى را مگر آنكه بيرون كنى و مگذار گناهى را كه ميكردهٔ مگر آنكه ترك كنى و از
خدا بترس و توكّل كن بر خدا در پنهان و آشكار امور خود و هر كه بر خدا توكّل
كند خدا بس است او را و بسيار بخوان در بقيّهٔ اين ماه اين دعا را اللّهمّ إن لم تكن

غفرت

غفرت لنا فيما مضى من شعبان فاغفر لنا فيما بقى منه بدرستيكه حقتعالى در اينماه

ازاد ميكرداند بندها بسيار از آتش جهنم براى حرمت ماه مبارك رمضان و بسند

بسيار معتبر منقولست كه حضرت صادق عليه السّلام در شب آخر شعبان و

شب اول ماه رمضان اين دعا ميخواندند اللّهمّ انّ هذا الشّهر المبارك الّذى

انزلت فيه القرآن وجعلته هدًى للنّاس وبيّنات من الهدى والفرقان قد حضر

فسلّمنا فيه وسلّمه لنا وتسلّمه منّا فى يسر منك وعافية يا من اخذ القليل

وشكر الكثير اقبل منّى اليسير اللّهمّ انّى اسئلك ان تجعل لى الى كلّ خير سبيلاً

ومن كلّ ما لا تحبّ مانعاً يا ارحم الرّاحمين يا من عفى عنّى وعمّا خلوت به من السّيّئات

يا من لم يؤاخذنى بارتكاب المعاصى عفوك عفوك عفوك يا كريم الهى وعظتنى

فلم اتّعظ وزجرتنى عن محارمك فلم انزجر فما عذرى فاعف عنّى يا كريم عفوك عفوك

اللّهمّ انّى اسئلك الرّاحة عند الموت والعفو عند الحساب عظم الذّنب من عبدك

فليحسن العفو من عندك يا اهل التّقوى ويا اهل المغفرة عفوك عفوك اللّهمّ

انّى عبدك بن عبدك بن امتك ضعيف فقير الى رحمتك وانت منزل الغنى و

البركة على العباد قاهر مقتدر احصيت اعمالهم وقسمت ارزاقهم وجعلتهم

مختلفة السنتهم والوانهم خلقاً من بعد خلق لا يعلم العباد علمك ولا

يقدر العباد قدرتك وكلّنا فقراء الى رحمتك فلا تصرف عنّى وجهك و

اجعلنى من صالحى خلقك فى العمل والامل والقضاء والقدر الهى ابقنى خير البقاء

وافننى خير الفناء على موالاة اوليائك ومعادات اعدائك والرّغبة اليك

والرّهبة منك والخشوع والوفاء والتّسليم والتّصديق بكتابك واتّباع

سنّة رسولك اللّهمّ ما كان فى قلبى من شكّ او ريبة او جحود او قنوط او فرح

او بذخ او بطر او خيلاء او رياء او سمعة او شقاق او نفاق او كفر او فسوق او

عصیاناً او عظمةٍ او شیءٍ لا یحبّ فاسئلک یا ربّ ان تبدّل لی مکانه ایماناً
بوعدک ووفاءً بعهدک ورضاً بقضائک وزهداً فی الدّنیا ورغبةً
فیما عندک واثرةً وطمانینةً وتوبةً نصوحاً اسئلک ذلک یا ربّ العالمین
الهی انت من حلمک تعصی فکانّک لم تُرَ ومن کرمک وجودک تطاع فکانّک لم تعص
وانا من لم یعصک سکّان ارضک فکن علینا بالفضل جواداً وبالخیر عوّاداً
یا ارحم الرّاحمین وصلّی الله علی محمّدٍ وآله صلوةً دائمةً لا تحصی ولا تعدّ ولا
یقدّر قدرها غیرک یا ارحم الرّاحمین واما نمازها که مخصوص بشبها که باسانید
معتبره وارد نشده وعلما ذکر کرده اند شب اوّل صد رکعت با حمد
وتوحید یکمرتبه وبعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه سورهٔ حمد دوّم
پنجاه رکعت با حمد وتوحید ومعوّذتین هر یک یکمرتبه سیّم دو رکعت
در هر رکعت حمد وبیست وپنج مرتبه توحید چهارم چهل رکعت در هر
رکعت حمد وبیست وپنج مرتبه توحید پنجم دو رکعت در هر رکعت حمد
وپانصد مرتبه توحید وبعد از نماز هفتاد مرتبه صلوات بر محمّد وآل محمّد
ششم چهار رکعت در هر رکعت حمد وده مرتبه توحید هفتم دو رکعت
در هر رکعت حمد وصد مرتبه توحید هشتم دو رکعت در رکعت اوّل
حمد وآیهٔ آمن الرّسول تا آخر سوره وپانزده مرتبه توحید ودر دوّم حمد
وآیهٔ قل انّما انا بشرٌ وپانزده مرتبه توحید نهم چهار رکعت در هر
رکعت حمد وده مرتبه اذا جاء نصر الله دهم چهار رکعت در هر رکعت حمد
وآیة الکرسی یکمرتبه وسورهٔ انّا اعطیناک الکوثر سه مرتبه یازدهم
هشت رکعت در هر رکعت حمد وده مرتبه قل یا ایّها الکافرون دوازدهم
دوازده رکعت در هر رکعت حمد وده مرتبه الهیکم التّکاثر سیزدهم دو

رکعت درهر رکعت حمد و یکمرتبه سورهٔ والتین چهاردهم چهار رکعت
درهر رکعت حمد و پنجمرتبه سورهٔ والعصر پانزدهم چهار رکعت در
میان نماز شام و خفتن درهر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از نماز
ده مرتبه یارب اغفر لنا و ده مرتبه یارب ارحمنا و ده مرتبه یارب تب
علینا و بیست و یکمرتبه توحید و ده مرتبه سبحان الله الذی یحیی الموتی و
یمیت الاحیاء وهو علی کل شیء قدیر شانزدهم دو رکعت درهر رکعت حمد
و یکمرتبه آیة الکرسی و پانزده مرتبه توحید هفدهم دو رکعت در
هر رکعت حمد و هفتاد و یکمرتبه توحید و بعد از نماز هفتاد مرتبه
استغفار هجدهم ده رکعت درهر رکعت حمد و پنجمرتبه توحید نوزدهم
دو رکعت درهر رکعت حمد و پنجمرتبه آیه قل اللهم مالک الملک بیستم چهار
رکعت درهر رکعت حمد و پانزده مرتبه سورهٔ اذا جاء نصر الله بیست و یکم
هشت رکعت درهر رکعت حمد بیست و یکمرتبه توحید و معوذتین بیست و دوم
دو رکعت درهر رکعت حمد و یکمرتبه قل یا ایها الکافرون و پانزده مرتبه
توحید بیست و سیم سه رکعت درهر رکعت حمد و یکمرتبه سورهٔ اذا زلزلت
بیست و چهارم دو رکعت درهر رکعت حمد و یکمرتبه سورهٔ اذا جاء نصر الله
بیست و پنجم ده رکعت درهر رکعت حمد و یکمرتبه الهیکم التکاثر بیست و ششم
دو رکعت درهر رکعت حمد و ده مرتبه آیه آمن الرسول بیست و هفتم دو
رکعت درهر رکعت حمد و ده مرتبه سبح اسم ربک الاعلی بیست و هشتم چهار
رکعت درهر رکعت حمد و یکمرتبه توحید و معوذتین بیست و نهم ده رکعت در
هر رکعت حمد یکمرتبه و هریک از الهیکم التکاثر و توحید و معوذتین ده مرتبه
سیام دو رکعت درهر رکعت حمد و ده مرتبه سبح اسم ربک الاعلی

وبعد از سلام صد مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

باب سیم

در بیان مجملی از فضایل و اعمال ماه مبارک رمضانست و در آن هشت فصل است

فصل اوّل در بیان فضیلت اینماه مبارکست باید دانست که ماه رمضان ماه خداوند عالمیانست و شریفترین ماههاست چنانچه بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السّلام روایت کرده اند که حضرت رسول صلّی الله علیه وآله در آخر ماه شعبان خطبه خواندند و فرمودند ایّها النّاس بدرستیکه رو کرده است بشما ماه خدا با برکت و رحمت و آمرزش ماهیستکه نزد خدا بهترین ماهها است و روزهایش بهترین روزهاست و شبهایش بهترین شبهاست وساعتهای آن بهترین ساعتهاست ماهیستکه خوانده اند شما را بسوی ضیافت خدا و گردیده اید در آن از اهل کرامت خدا نفسهای شما در آن ثواب تسبیح دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبولست و دعای شما در آن مستجابست پس سؤال کنید از پروردگار خود با نیّتهای درست و دلهای پاکیزه از گناهان و صفات ذمیمه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن آن و تلاوت کردن قران در آن بدرستیکه شقی و بدعاقبت کسی استکه محروم گردد از آمرزش خدا در اینماه عظیم و یاد کنید بگرسنگی و تشنگی شما در اینماه گرسنگی و تشنگی روز قیامت را و تصدّق کنید بر فقیران و مسکینان خود و تعظیم نمایید پیران خود را و رحم کنید کودکان و نوازش نمایید خویشان خود را و نگاه دارید زبانهای خود را از آنچه نباید گفت و بپوشید دیدهای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسوی آن و باز دارید گوشهای خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن و مهربانی

کنید

کنید با یتیمان مردم تا مهربانی کنند بعد از شما با یتیمان شما و بازگشت کنید
بسوی خدا از گناهان خود و بلند کنید بسوی خدا دستهای خود را بدعا
در اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتهاست نظر میکند
حقتعالی در این اوقات برحمت بسوی بندگان خود و جواب میگوید ایشانرا هر
گاه او را مناجات کنند و لبیک میگوید ایشانرا هرگاه او را ندا کنند و مستجاب
میگرداند هرگاه او را دعا کنند ای گروه مردمان بدرستیکه جانهای
شما در گرو کردهای شماست پس از گرو بدر آورید بطلب آمرزش از خدا و
پشتهای شما گرانبار است از گناهان شما پس سبک گردانید آنها را بطول
دادن سجدها و بدانید که حقتعالی سوگند یاد کرده است بعزت خود که
عذاب نکند نمازگذارندگان و سجده کنندگان را و نترساند ایشانرا باتش
جهنم در روز قیامت ایها الناس هر که از شما افطار نماید روزه دار مؤمنی را
در اینماه از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده آزاد کردن و آمرزش گناهان
گذشته پس بعضی از اصحاب گفتند یا رسول الله همه ما قدرت بر این نداریم حضرت
فرمود که بپرهیزید از آتش جهنم بافطار فرمودن روزه داران اگرچه بنصف
دانه خرما باشد اگرچه بیک شربت آب باشد بدرستیکه خدا این ثوابها را
میدهد کسی را که چنین کند اگر قادر بر زیاده از این نباشد ایها الناس هر که
خلق خود را در اینماه نیکو گرداند بر صراط بگذرد در روزیکه قدمها در
آن لغزد و هر که سبک گرداند در اینماه خدمت غلام و کنیز خود را حقتعالی
در قیامت حساب او را آسان گرداند و هر که در اینماه شر خود را از مردم باز دارد
حقتعالی غضب خود را در قیامت از او باز دارد و هر که در اینماه یتیم بی پدر را
گرامی دارد خدا او را در قیامت گرامی دارد و هر که در اینماه صله و احسان

کند با خویشان خود خدا وصل کند او را برحمت خود در قیامت و هر که
در اینماه قطع احسان خود از خویشان خود بکند خدای عزّ و جلّ در قیامت
قطع رحمت خود از او بکند و هر که نماز سنّتی در اینماه بکند حقّ تعالی برای
او برات بیزاری از آتش جهنّم بنویسد و هر که در اینماه نماز واجبی را ادا کند خدا
عطا کند باو ثواب هفتاد نماز واجب که در ماههای دیگر کرده شود و هر که
در اینماه بسیار صلوات بفرستد بر من و بر آل من خدا سنگین کرداند ترازوی
عمل او را در روزی که ترازوهای اعمال سبک باشد و کسیکه یک آیه از قرآن
در اینماه بخواند ثواب کسی داشته باشد که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده
باشد ایّها النّاس بدرستیکه درهای بهشت در اینماه کشاده است پس سؤال
کنید از پروردکار خود که بروی شما نبندد و درهای جهنّم در اینماه بسته است
از خدا سؤال کنید که بر شما نکشاید و شیاطین را در اینماه غلّ میکنند
پس سؤال کنید از خدا که هرکز بر شما مسلّط نکرداند و ایضا از حضرت امیر
المؤمنین صلوات الله علیه منقولست که در ماه رمضان خطبه خواندند و فرمودند
ایّها النّاس اینماهیست که خدا آنرا بر سایر ماهها فضیلت و زیادتی داده است
مانند فضیلت ما اهل بیت بر سایر مردم و در اینماه کشوده میشود درهای
آسمان و درهای بهشت و در رحمت و بسته میشود درهای جهنّم و در اینماه
شنیده میشود نداهای مؤمنان و مستجاب میکردد دعاهای ایشان و رحم
میکنند کریههای ایشانرا و در اینماه شبی هست که در آنشب ملئکه از آسمان
بزمین میآیند و سلام میکنند بر مردان و زنان روزه دار برخصت پروردکار
خود تا طلوع صبح و آنشب قدر است که حقتعالی مقدّر کرده است در آنشب
ولایت و امامت مرا پیش از آنکه آدم علیه السّلام را خلق کند بدو هزار

سال

سال و عبادت آن شب بهتر است از عبادت هزار ماه ایها الناس بدرستی
که آفتابهای ماه رمضان و ماههای آن طالع میشوند بر مردان و زنان روزه دار
بارحمت و اینماه شما مانند ماههای دیگر نیست روزهایش بهترین روزهاست و
شبهایش بهترین شبهاست و دیوان و شیاطین در اینماه غل کرده و در زندان شوند
و زیاد میکند خدا در اینماه روزیها و عمرها را و مینویسد و مقدر میکرداند
در اینماه حاجیان بیت الله را و در اینماه حق تعالی رو میکند بسوی اهل ایمان با مرزش
و فیروزی و رحمت روزی و خشنودی خداوند جزا دهنده ای روزه دار پس
تدبیر کار خود بکن بدرستیکه در اینماه مهمان پروردگار خودی نظر کن و تامل
نما که چگونه خواهی بود در شب خود و در روز خود و چگونه نگاه میداری
اعضا و جوارح خود را از معصیتهای پروردگار خود پس نظر کن که شبها
در خواب نباشی و روزها غافل از یاد خدا نباشی پس بیرون رود ماه و گناهان
تو بر تو باقی مانده باشد پس در هنگامی که روزه داران مزدهای خود را گیرند
تو از جمله زیانکاران باشی و در وقتی که بکرامت آقای خود فایز گردند از جمله
محرومان باشی و در روزیکه سعادتمند گردند بمجاورت دوستان پروردگار
خود تو از رانده شدها باشی ای روزه دار اگر ترا آقای تو از درگاه خود
بر گرداند بکدام درگاه رو خواهی آورد و اگر محروم گرداند ترا پروردگار
تو که روزی خواهد داد ترا و اگر خوار کند ترا که گرامی خواهد داشت ترا
و اگر ترا ذلیل گرداند که ترا عزیز خواهد کرد و اگر ترا واگذارد که ترا یاری
خواهد کرد و اگر او ترا از بندگان خود قبول نکند بندگی کدام خداوند را
اختیار خواهی کرد و اگر او لغزشها و گناهان ترا نیامرزد امید بکه خواهی
داشت برای آمرزش گناهان خود و اگر حق خود را که بر تو واجب گردانیده از تو

طلب نماید چه جواب در برابر خواهی گفت ای روزه دار تقرب بجوی بسوی خدا
بتلاوت کردن کتاب خدا در شبها و روزهای اینماه زیرا که کتاب خدا شفاعت
کننده ایست که شفاعت او را قبول میکنند برای آنها که تلاوت آن کرده اند پس
بالا میروند بدرجات بهشت بقدر تلاوت آیات قرآن ای روزه دار بشارت
باد ترا که هر نفسی که در اینماه میکشی ثواب تسبیحی در نامهٔ عمل تو مینویسند و
خواب تو در اینماه عبادتست و طاعت تو در اینماه مقبولست و گناهان تو
در اینماه آمرزیده است و آوازهای تو بدعا در اینماه شنیده شده است و مناجات
و زاری که با خدا میکویی بر تو رحم میکند بدرستیکه شنیدم از حبیب خود
حضرت رسول صلی الله علیه و آله که خداوند عالمیانرا در هر شب از شبهای
ماه مبارک رمضان آزاد کردها هست از آتش جهنم که عدد ایشانرا بغیر از خدا
کسی نمیداند چون شب آخر ماه میشود در آن شب آمرزد مثل آنچه در جمیع ماه
آمرزیده است پس حضرت فرمود که هر که ماه رمضان را روزه بدارد و نفس خود را
از چیزهایی که خدا حرام کرده است نگاه دارد بهشت البته او را واجب گردد
و هر که در اینماه روزه دارد و در هیچ شب از شبهای آن بر حرام افطار نکند
البته داخل بهشت شود پس حضرت امیر علیه السلام فرمود که شنیدم از سید
انبیا صلی الله علیه و آله که فرمود که بهترین اوصیای پیغمبران در بهترین
ماهها شهید خواهد شد گفتم بهترین ماهها کدامست و بهترین اوصیا کیست
فرمود که بهترین ماهها ماه رمضان است و بهترین اوصیا تویی یا علی گفتم یا رسول
الله این البته خواهد شد فرمود بلی بحق پروردگارم بدرستیکه بر انگیخته
میشود بدبخت ترین امت من جفت پی کنندهٔ ناقهٔ صالح ضربتی بر سر تو خواهد
زد که ریش تو از خون سر تو خضاب شود پس مردم شروع بگریه و زاری کردند

حضرت

وحضرت از منبر بزیر آمد و ایضا از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله
منقولست بسندهای معتبر که فرمود ایها الناس هر که وارد شود بر او ماه
رمضان پس روزه دارد روز آنرا و بایستد بنماز و عبادت قدر مقرری از شب
آنرا و نمازها را در اوقات فضیلت بجا آورد و مبادرت کند بنماز جمعه
آن و بامداد آن بنماز عید آن حاضر شود پس دریافته خواهد بود ثواب
شب قدر و فایز میگردد بجایزهای بسیار و بخششهای خدا مانند بخششهای
بندگان نیست   در بیان حقیقت روزه است و آنچه در آن
معتبر است بدانکه روزه باز داشتن خود است از چیزی چند که روزه را
میشکند از طلوع صبح تا برطرف شدن سرخی از جانب مشرق بنابر مشهور
یا پنهان شدن قرص آفتاب یعنی برطرف شدن شعاع آن از کوهها و عمارات
مرتفعه و قول اول احوط است با نیت قربت پس باید که بداند چیزها را تا اینکه
تواند کرد و چون میان علما اختلاف بسیار هست در آنها اگر قصد کند ترک
همه را از برای رضای خدا ظاهر اکافی باشد اما بهتر آنست که متیقن باشد وجوب
ترک آنها قصد ترک آنها کند بعنوان وجوب و آنچه خلاف باشد قصد ترک
آنها کند احتیاطا و آنچه بغیر مکروه باشد قصد ترک آنها کند مستحبا
و اگر قصد ترک جمیع محرمات را ضم کند بهتر است و اما آنها که واجبست ترک
آنها کردن   چیزی خوردن و چیزی آشامیدنست و چیزی که خوردن
و آشامیدن آن متعارف و معتاد باشد در آن خلافی نیست که مبطل صوم است
و موجب قضا و کفاره هر دو میشود اگر بعنوان معتاد بخورد و اگر بغیر معتاد
بخورد مانند آنکه در دماغ یا در گوش بچکاند چیزی را که بحلق داخل شود
محل خلافست و همچنین خلافست در خوردن و آشامیدن چیزی چند که معتاد

مردم نباشد خوردن و آشامیدن آنها مانند سنگ و چوب و خاک و
گیاهها و آب فشرده شده از گیاهها که غیر معتاد و اظهر آنست که اگر بعنوان معتاد
باشد اجتناب از آن واجبست و احوط آنست که اگر بکند قضا و کفاره
بعمل آورد جماع کردنست در قبل زن مطلقا خواه انزال بشود
و خواه نشود و فعل آن موجب قضا و کفاره میشود بخلاف و جماع در دبر
زن هرگاه انزال شود روزه را باطل میکند و قضا و کفاره لازم میشود و
بعضی مبطل نمیدانند و اول اقویست باقی ماندنست بر جنابت
تا صبح و اشهر و اقوی آنست که مبطل است و موجب قضا و کفاره است و بعضی
مبطل ندانسته اند و بعضی قضا تنها واجب دانسته اند و احوط آنست که اگر
زن حایض پاک شود پیش از صبح غسل کند و اگر نکند احوط آنست که غسل
کند بعد از صبح و آن روز را روزه بدارد و قضا نیز بکند و اگر جنب را غسل
متعذر باشد احوط آنست که تیمم کند و تیمم را نشکند تا صبح بشود و خواب
اول بعد از جنابت در حالی که نیت غسل کردن داشته باشد و احتمال بیدار
شدن پیش از صبح دهد جایز است و مشهور آنست که اگر تا صبح بیدار نشود قضای
آن روز بر او واجب نیست و بعضی واجب دانسته اند و آن احوطست و مشهور آنست
که اگر بخوابد تا صبح و نیت غسل نداشته باشد بر او قضا و کفاره لازمست
و این احوطست اگر چه در دلیلش سخنی هست و مشهور در خواب دوم وجوب
قضا است و این قول قویست بلکه خلافی در آن ظاهر نیست و جمعی از اصحاب را
اعتقاد آنست که در خواب سیم جنب هرگاه بصبح رسد قضا و کفاره هر دو
واجبست و اقوی عدم وجوب کفاره است و بعضی از متاخرین را اعتقاد آنست
که خواب بعد از بیدار شدن از احتلام حکم خواب دوم دارد چنانچه و الله

و حکم

مرحوم فقیر اختیار نموده و این احوط است بلکه خالی از قوتی نیست و بدانکه
در روزهای دیگر غیر ماه مبارک رمضان نیز خلافست که آیا باید صبح را پاک در
یابد یا نه و حق اینست که در قضای ماه رمضان میباید صبح جنب نباشد و در غیر
قضا احوط آنست که اگر صبح طاهر نباشد و واجب معین نباشد آن روز را
روزه ندارد و اگر معین باشد آن روز را روزه بدارد و قضا نیز بکند
اما اگر عمدا کرده باشد دور نیست که کفاره در کار نباشد و اگر بدهد
احوط است و در روزه سنت اگر عمدا بر جنابت بماند تا صبح و پیش از زوال
غسل کند و نیت روزه بکند بگمان فقیر روزه اش صحیح است و در
واجب معین اگر عمدا نیت را ترک کند و پیش از زوال نیت کند مشهور آنست
که روزه اش باطل است و قضا میکند و کفاره واجب نمیشود و اگر از روی
فراموشی نیت را ترک کند تا زوال نیت میتواند کرد و در واجب غیر معین
تا زوال نیت میتوان کرد اگرچه قضای ماه رمضان باشد و در روزه سنت خلافی
نیست که اگر در شب نیت نکرده باشد و مفطری بعمل نیاورده باشد تا اول
زوال نیت میتواند کرد و بعد از زوال خلافست بعضی گفته اند تا نزدیک بشام
نیت میتواند کرد و جمعی از محققین علما باین قایلند و نزد فقیر اقوی است و بعضی
گفته اند بعد از زوال نیت نمیتواند کرد و بعضی گفته اند که اگر پیش از زوال
نیت کند ثواب روزه تمام روز را مییابد و اگر بعد از زوال نیت کند ثواب روزه
بعد از نیت تا شام را مییابد   رسانیدن غبار غلیظ است بحلق
و بعضی از موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی قضا تنها و بگمان فقیر مبطل
نیست و احوط رعایت مشهور است و بعضی از متاخرین ملحق ساخته اند
بغبار غلیظ دود غلیظ و بخار غلیظ را که از آن اجزا منفصل شود چون دود

تنور و بخار دیك و اظهر عدم بطلانست و احوط اجتنابست حتی از دود
تنباکو   استمناست یعنی طلب نزول منی کردن با حصول آن
و موجب قضا و کفاره است و مشهور آنست که هرگاه ملامسه و ملاعبه کند
و انزال شود روزه او باطل میشود و قضا و کفاره لازمست و بعضی در این
تامل نموده اند خصوصا وقتی که نسبت بحلال خود باشد و عادت او انزال نباشد
احوط بلکه اقوی وجوب قضا و کفاره است مطلقا و در نظر کردن بزن حلال
یا حرام یا صدای آنرا شنیدن یا بخیال خود در آوردن هرگاه باعث آمدن
منی شود و قصد انزال نداشته باشد و باز معتاد نباشد خلافست و
اظهر عدم وجوب قضا و کفاره است   قی کردنست عمدا و اکثر
موجب قضای تنها میدانند و بعضی قضا و کفاره هر دو را واجب میدانند و بعضی
هیچیکرا واجب نمیدانند و مسئله مشکل است و وجوب قضای تنها خالی از قوت
نیست و مشهور آنستکه هرگاه قی بی اختیار آید با او قضا نیست و بعضی قضا را واجب
دانسته اند و این قول ضعیفست   حقنه است و بعضی موجب قضا
و کفاره هر دو دانسته اند و بعضی موجب قضای تنها و بعضی حرام دانسته اند
و بعضی موجب هیچیك ندانسته اند و بعضی حقنهٔ مایع را موجب قضا
دانسته اند و حقنهٔ جامد را مانند شیاف مکروه دانسته اند و بعضی مطلقا
مکروه دانسته اند و این قول اقویست و احوط آنستکه بدون ضرورت حقنهٔ
مایع نکند و اگر بکند قضا بکند و اشهر و اقوی آنستکه چکانیدن دوا
در گوش موجب فساد صوم نمیشود و سعوط در بینی هرگاه تعدی بحلق نکند
و ایضا اقوی آنستکه جایز است و بعضی موجب قضا و کفاره دانسته اند
و اگر بحلق برسد احوط اجتنابست   دروغ گفتن بر خدا و رسول

خدا

خدا و ائمهٔ هدی علیهم السلام است بانکه حدیث دروغی نقل کند و یا مسئله خلاف واقعی بگوید بلکه گوئی که اهلیت مسئله گفتن نداشته باشد مسئله بگوید و در حرمت آن شکی نیست و بعضی در روزه موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی میگویند موجب فساد صوم نمیشود و خالی از قوتی نیست و احوط آنست که اگر بکند قضا کند و کفاره بدهد سر فرو بردن در آب و جمعی آنرا موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی موجب قضا تنها میدانند و بعضی حرام میدانند و بعضی موجب هیچیک نمیدانند و بعضی مکروه میدانند و اظهر حرمتست و عدم وجوب قضا و کفاره و بعضی گفته اند که اگر سر را باب فرو برد تا گردن و بدن بیرون آب باشد باز حکم ارتماس دارد و این احوطست و بعضی گفته اند که اگر فرو برد منافذ سر را دفعهٔ هرچند منابت مو بیرون باشد باز حکم ارتماس دارد و این احوطست و احوط آنست که در روزهٔ سنت نیز سر را باب فرو نبرد و بعضی تجویز کرده اند و احوط ترکست بلغمی که از سینه بر آید یا از دماغ فرود آید در فرو بردن آن علما را سه قولست اول جواز ابتلاع انچه بیرون میاید از سینه مادامیکه از دهن منفصل نشود و عدم جواز آن قسم دیگر دوم جواز ابتلاع هر دو قسم مادام بدهن نرسد و تحریم ابتلاع هر دو هرگاه بدهن برسد سیم جواز کشیدن از سینه و سر و جواز فرو بردن مادام که از دهن جدا نشود و جمعی که حکم بفساد کرده اند بعضی بقضای تنها قایل شده اند و بعضی کفاره را نیز واجب میدانند و بعضی بکفارهٔ جمع قایل شده اند و گمان فقیر آنست که هیچیک لازم نمیشوند اما احتیاط آنست که بعد از انکه بفضای دهن بیاید فرو نبرد مشهور میان علما آنست که مکروه است در روزه

دارد در میان آب بنشیند و بعضی گفته اند که هرگاه تا کمر در آب بنشیند
قضا بر او لازمست و بعضی کفاره را نیز لازم داشته اند و اول اظهر است
و در خاییدن قندزان و مصطکی که اثر آن فرو برد بعضی حرام داشته اند
و بعضی موجب قضا داشته اند و اظهر جواز است و مشهور میان علما آنست
که اگر کسی گمان داشته باشد که شب باقیست بلکه اگر شک هم داشته باشد
جایز است خوردن و آشامیدن تا صبح مشخص شود و اگر معلوم شود که
صبح بوده است آن وقت که خورده یا آشامیده اگر ملاحظه کرده باشد و
خورده باشد قضا واجب نیست و اگر ملاحظه نکرده خورده باشد قضا واجبست
و کفاره واجب نیست و اگر کسی مضمضه کند جهت وضوی نماز واجب و
آب بی اختیار بحلق او رود قضا بر او واجب نیست و اگر جهت نماز نافله باشد
بعضی گفته اند قضا بر او واجب است و اگر عبث مضمضه کند و آب بحلقش
رود جمعی قضا را واجب داشته اند و این احوط است و اظهر عدم وجوبست مطلقا
و در روایتی وارد شده است که بعد از مضمضه سه مرتبه آب دهان را
بیندازد و این احوط است فصل در سنتها و آداب روزه است و مکروهست
روزه دار را بوسیدن زنان و دست بدن ایشان مالیدن و دست بازی
کردن با ایشان و اقرب آنست که کراهیت مخصوص بصورتی نیست که اینها محرک شهوت او باشد
و خوف وقوع در جماع داشته باشد و مکروهست بچشم کشیدن چیزی که آنرا
طعمی باشد که بحلق رسد یا در آن مشکی باشد و مشهور کراهیت بیرون آوردن
خونیست از بدن که ضعف شود و در حجامت احتیاط بیشتر باید کرد و همچنین
داخل شدن حمام که مضعف باشد و مکروهست بوییدن گلها خصوصا
نرگس و بهتر آنست که مشک را نبوید و سایر بوهای خوش مکروه نیست بلکه سنت است

واز خصو

و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که طیب تحفهٔ صایم است و فرمود که هر روزه دار که اول روز خود را خوشبو کند عقلش زایل نگردد و اشهر و اقوی انست که بوییدن رایحهٔ غلیظه مفطر نیست و بعضی گفته اند بوییدن رایحهٔ غلیظه که بجوف رسد موجب قضا و کفاره میشود و احوط انست که بوی خوش سایید که بدماغ بالا رود نبوید چنانچه در روایتی وارد شده است و مکروهست که صایم جامه که ملاصق بدن او باشد تر کند و مکروهست زن صائمه را که در اب نشیند گذشت و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرگاه روزه داری می باید که روزه باشد گوش تو و چشم تو و موی و پوست تو و جمیع اعضای تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات و فرمود که روز روزهٔ تو مانند روز افطار تو نباشد و ایضا از انحضرت منقولست که فرمود روزه نه همین از خوردن و اشامیدن است تنها بلکه باید که در روز روزه نگاهدارید زبان خود را از دروغ و بپوشانید دیدهای خود را از نامحرم و باید یکدیگر نزاع مکنید و حسد مبرید و غیبت مکنید و مجادله مکنید و سوگند دروغ مخورید بلکه سوگند راست نیز و دشنام مدهید و فحش مگوئید و ستم مکنید و بیخردی مکنید و دلتنگ مشوید و غافل مشوید از یاد خدا و از نماز و خاموش باشید از آنچه نباید گفت و صبر کنید و راستگو باشید و دوری کنید از اهل شر و اجتناب کنید از گفتار بد و دروغ و افترا و خصومت کردن و گمان بد بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرف بر اخرت دانید و منتظر فرج و ظهور قائم ال محمد صلوات الله علیهم باشید و ارزومند ثوابهای اخرت باشید و توشهٔ اعمال صالحه از برای سفر اخرت بردارید و بر شما باد بارام دل و ارام تن و خضوع و خشوع و شکستگی

ومذلّت بنده که از آقای خود ترسد ترسان باشید از عذاب خدا امیدوار
باشید در رحمت او و او باید پاک باشد ای روزه دار دل تو از عیبها و باطن
تو از حیلها و مکرها و پاکیزه باشد بدن تو از کثافتها و بیزاری بجوئی بسوی
خدا از آنچه غیر اوست و در روزه ولایت خود را خالص گردانی از برای او
و خاموش باشی از آنچه حق تعالی نهی کرده است ترا از آن در آشکار و پنهان
و بترسی از خداوند قهار آنچه سزاوار ترسیدن اوست در پنهان و آشکار
و ببخشی روح و بدن خود را بخدای عزّ و جلّ در ایام روزهٔ خود و فارغ گردانی
دل خود را از برای محبت او و یاد او و بدن خود را بکار فرمایی در آنچه خدا ترا
امر کرده است بآن و خوانده است بسوی آن اگر همهٔ اینها را بعمل آوری آنچه
سزاوار روزه داشتن است بعمل آورده و فرمودهٔ خدا را اطاعت کرده
و آنچه کم کنی از آنها که بیان کردم از برای تو بقدر آن از روزهٔ تو کم میشود
از فضل آن و ثواب آن و بدرستیکه پدرم گفت که رسول خدا صلی الله
علیه و آله شنید که زنی در روز روزه جاریهٔ خود را دشنام داد حضرت
طعامی طلبید و آن زن را گفت بخور زن گفت من روزه ام حضرت فرمود چگونه
روزه و جاریهٔ خود را دشنام دادی روزه از خوردن و آشامیدن تنها نیست
بدرستیکه حق تعالی روزه را حجابی کرده است از سایر امور قبیحه از کردار بد
و گفتار بد چه بسیار کمند روزه داران و بسیارند گرسنگی کشندگان
و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که چه بسیار روزه داری که بهرهٔ
نیست او را از روزه داشتن بغیر از تشنگی و گرسنگی و چه بسیار عبادت
کنندهٔ که نیست او را بهرهٔ از عبادت بغیر از تعب خوشا خواب زیرکان که
بهتر از بیداری و عبادت احمقانست و خوشا افطار کردن زیرکان که بهتر از روزه

داشتن بهتر دانستن زیراکه خواب مقربان چون بنیت صادق و قلب طاهر
واقع میشود از جمله عبادت ایشانست بلکه ارواح ایشان در عالم
قدس با ارواح انبیا و اوصیا و خلص مؤمنان محشور میکردند و بروبا
صادقه بر اسرار غیب مطلع میکردند و راهی از راههای قرب ایشانست و
افطار خود مندان چون از روی دانائیست و بوجهی که حقتعالی خواسته افطار
مینمایند بهتر است از روزه های احمقان که روزه را دستکاه خود فروشی
کرده اند و بریا و عجب ممزوج میکردانند و بشرایط صوم عمل نمیکنند

در بیان آداب دخول ماه مبارک رمضانست سنت است

طلب هلال ماه رمضان و بعضی واجب دانسته اند و از حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام منقولست که چون هلال ماه رمضانرا دیدی اشاره
بسوی هلال مکن و رو بقبله کن و دستهارا بسوی خدا بلند کن و خطاب کن
ماهرا و بکو ربی و ربک الله رب العالمین اللهم اهله علینا بالامن والایمان و
السلامة والاسلام والمسارعة الی ما تحب و ترضی اللهم بارک لنا فی شهرنا
هذا وارزقنا خیره وعونه واصرف عنا ضره وشره وبلائه وفتنته و بهترین
دعاها دعای هلال صحیفه کامله است و ابن ابی عقیل رحمه الله خواندن این
دعارا در وقت رؤیت هلال ماه مبارک واجب دانسته است الحمد
لله الذی خلقنی وخلقک وقدر منازل لک وجعلک مواقیت للناس اللهم
اهله علینا اهلالا مبارکا اللهم ادخله علینا بالسلامة والاسلام
والیقین والایمان والبر والتقوی والتوفیق لما تحب وترضی و در شب اول
ماه جماع با حلال خود سنتست و غسل در شب اول سنتست و از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که غسل کند در شب اول ماه رمضان زهر

وکان من دعائه ع اذا نظر الی الهلال
ایها الخلق المطیع الدائب
السریع المتردد فی منازل
التقدیر المتصرف فی فلک
التدبیر آمنت بمن نور بک الظلم
واوضح بک البهم وجعلک آیة
من آیات ملکه وعلامة من علامات
سلطانه وامتهنک بالزیادة
والنقصان والطلوع والافول
والانارة والکسوف فی کل ذلک
انت له مطیع والی ارادته سریع
سبحانه ما اعجب ما دبر فی امرک
والطف ما صنع فی شأنک جعلک
مفتاح شهر حادث لامر حادث
فاسئل الله ربی وربک وخالقی
وخالقک ومقدری ومقدرک
ومصوری ومصورک ان یصلی علی
محمد وآله وان یجعلک
هلال برکة لا تمحقها
الایام

جاری و سی کف آب بر سر بریزد با طهارت معنوی باشد تا ماه رمضان آینده و
در حدیثی دیگر فرمود که هر که در شب اول ماه رمضان غسل کند خارش
بدن در آنسال باو نرسد و ایضا منقولست که چون ماه رمضان داخل میشد
حضرت صادق علیه السلام فرزندان خود را وصیت میفرمود که اهتمام کنید و سعی
نمائید در اینماه در عبادت که در اینماه روزیها قسمت میشود و اجلها و عمرها
نوشته میشود و حاجیان در اینماه مقدر میشوند که بحج بروند و در اینماه
شبی هست که بهتر است از هزار ماه و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست
که بر شما باد در ماه رمضان باستغفار و دعا بدرستیکه دعا دفع میکند
بلا را از شما و استغفار محو میکند گناهان شما را و زیارت حضرت امام حسین
علیه السلام در شب اول ماه سنتست و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که در شب اول ماه رمضان یا شب میان یا شب آخر زیارت آنحضرت بکند
گناهان از او بریزد مانند برگ از درختان و از گناهان بیرون آید مانند روزی
که از مادر متولد شده است و ثواب حج و عمره خدا او را عطا کند و ایضا
از آنحضرت منقولست که هر که در شب اول ماه رمضان سوره انا فتحنا در نماز
نافله بخواند در آنسال از بلاها محفوظ گردد و بروایتی دیگر از آنحضرت
منقولست که هر که در شب اول ماه مبارک رمضان دو رکعت نماز بجا آورد و در
هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و سؤال کند که حق تعالی از او کفایت
شرور بکند خدا او را کفایت کند از آنچه میترسد در اینماه و حفظ کند
او را از آنچه میترسد از بیماریها و دردها و نماز را نشسته میتوان کرد و
سوره را از روی قرآن میتوان خواند و اگر در شب اول ماه نیت روزه تمام ماه را
بکند و باز هر شب نیت کند بهتر است و نیت چنین میکند که قصد میکند که فردا

وطهارة من الآثام
هلال أمن من الآفات وسلامة
من السيئات هلال سعد لا نحس
فيه ويمن لا نكد معه ويسر لا
يمازجه عسر وخير لا يشوبه شر
هلال أمن وإيمان ونعمة وإحسان
وسلامة وإسلام اللهم صل على
محمد وآله واجعلنا من أرضى من
طلع عليه وأزكى من نظر إليه
وأسعد من تعبد لك فيه ووفقنا
فيه للتوبة واعصمنا فيه
من الحوبة واحفظنا فيه
من مباشرة معصيتك وأوزعنا
فيه شكر نعمتك وألبسنا فيه
جنن العافية وأتمم علينا باستكمال
طاعتك فيه المنة إنك المنان
الحميد وصلى الله على محمد وآله
الطيبين الطاهرين

روزهٔ ماه رمضان میدارم واجب قربة الی الله و در روز اوّل ماه سنّتست که
غسل کند در آب جاری و سی کف آب بر سر بریزد و از حضرت صادق علیه
السّلام منقولست که چون در اوّل سال چنین کند از جمیع دردها و بیماریها
در تمام سال ایمن باشد و ایضًا از آنحضرت علیه السّلام منقولست که هر که در روز
اوّل این ماه کفی از گلاب بر رو بزند از خاری و پریشانی نجات یابد و اگر هر روز
بکند در آنروز از این بلاها ایمن گردد و هر که یک کف از گلاب در روز اوّل
ماه بر سر بریزد در آنسال از مرض سرسام ایمن گردد و بسند معتبر از حضرت
امام محمّد تقی علیه السّلام منقولست که هر که در روز اوّل هر ماه دو رکعت
نماز بگذارد و در رکعت اوّل بعد از حمد سی مرتبه سورهٔ قل هو الله احد و
در رکعت دوّم بعد از حمد سورهٔ انّا انزلناه سی مرتبه بخواند و بعد از نماز
تصدّق کند بانچه میسّر شود سلامتی آنماه را خریده است و در روز اوّل
این دعا سنّتست اَللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَیْنا صِیامَهُ
وَاَنْزَلْتَ فِیهِ الْقُرْاٰنَ هُدًی لِلنّاسِ وَبَیِّناتٍ مِنَ الْهُدیٰ وَالْفُرْقانِ اَللّٰهُمَّ اَعِنّا
عَلیٰ صِیامِهِ وَقِیامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنّا وَتَسَلَّمْهُ مِنّا وَسَلِّمْهُ لَنا فی یُسْرٍ مِنْكَ وَعافِیَةٍ
اِنَّكَ عَلیٰ كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ و ایضا از حضرت صادق علیه السّلام منقولست که
چون ماه مبارک داخل میشد حضرت رسول صلّی الله علیه و اله این دعا
میخواندند اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ قَدْ دَخَلَ شَهْرُ رَمَضانَ اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضانَ الَّذی
اَنْزَلْتَ فِیهِ الْقُرْاٰنَ وَجَعَلْتَهُ هُدًی لِلنّاسِ وَبَیِّناتٍ مِنَ الْهُدیٰ وَالْفُرْقانِ اَللّٰهُمَّ
فَبارِكْ لَنا فی شَهْرِ رَمَضانَ وَاَعِنّا عَلیٰ صِیامِهِ وَصَلٰوتِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنّا و ایضًا
بسند معتبر از حضرت صادق علیه السّلام منقولست که هر که نزد داخل شدن ماه
رمضان یعنی روز اوّل یا شب اوّل دو رکعت نماز بکند و در رکعت اوّل

بعد از حمد سورهٔ انّا فتحنا بخواند و در رکعت دوّم هر سوره که خواهد
بخواند حقتعالی جمیع بدیها را در آن سال از او دور گرداند و در حفظ خدا
باشد تا سال اینده و در شب اوّل یا روز اوّل دعای صحیفهٔ کامله را بخواند
که بهترین دعاهاست و کلینی و شیخ طوسی و دیگران رحمهم الله بسند صحیح
روایت کرده اند که حضرت امام موسی کاظم علیه السّلام فرمود که در
ماه مبارک رمضان در اوّل سال یعنی روز اوّل ماه چنانچه علما فهمیده اند
این دعا را بخوان و فرمود که هرکه این دعا را از برای رضای خدا و بی‌شایبهٔ
اغراض فاسده و ریا بخواند در آنسال باو نرسد فتنه و گمراهی و نه آفتی که
ضرر رساند بدین او و یا بدن او و حقتعالی او را حفظ کند از شر آنچه در آنسال
واقع میشود از بلاها و دعا اینست اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذی
دانَ لَهُ کُلُّ شَیْءٍ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتی وَسِعَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَبِعَظَمَتِكَ الَّتی تَواضَعَ لَها
کُلُّ شَیْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّتی قَهَرَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَبِقُوَّتِكَ الَّتی خَضَعَ لَها کُلُّ شَیْءٍ وَبِجَبَرُوتِكَ الَّتی
غَلَبَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَبِعِلْمِكَ الَّذی اَحاطَ بِکُلِّ شَیْءٍ یا نُورُ یا قُدُّوسُ یا اَوَّلُ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ
وَیا باقی بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ یا اَللّٰهُ یا رَحْمٰنُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی
تُغَیِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُنْزِلُ النِّقَمَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَقْطَعُ الرَّجاءَ
وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُدیلُ الْاَعْداءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَرُدُّ الدُّعاءَ وَاغْفِرْ
لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی یُسْتَحَقُّ بِها نُزُولُ الْبَلاءِ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَحْبِسُ غَیْثَ السَّماءِ
وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَکْشِفُ الْغِطاءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُعَجِّلُ الْفَناءَ وَاغْفِرْ
لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاَلْبِسْنی
دِرْعَكَ الْحَصینَةَ الَّتی لا تُرامُ وَعافِنی مِنْ شَرِّ ما اُحاذِرُ بِاللَّیْلِ وَالنَّهارِ فی مُسْتَقْبَلِ
سَنَتی هٰذِهِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰواتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْاَرَضینَ السَّبْعِ وَما فیهِنَّ وَما

وَکانَ مِنْ دُعائِهِ عَلَیْهِ السَّلامُ
اِذا دَخَلَ شَهْرُ رَمَضانَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی هَدانا لِحَمْدِهِ
وَجَعَلَنا مِنْ اَهْلِهِ لِنَکُونَ
لِاِحْسانِهِ مِنَ الشّاکِرینَ وَ
لِیَجْزِیَنا عَلی ذٰلِكَ جَزاءَ الْمُحْسِنینَ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی حَبانا بِدینِهِ
وَاخْتَصَّنا بِمِلَّتِهِ وَسَبَّلَنا
فی سُبُلِ اِحْسانِهِ لِنَسْلُکَها
بِمَنِّهِ اِلی رِضْوانِهِ حَمْداً
یَتَقَبَّلُهُ مِنّا وَیَرْضی بِهِ عَنّا
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی جَعَلَ مِنْ
تِلْكَ السُّبُلِ شَهْرَهُ شَهْرَ رَمَضانَ
شَهْرَ الصِّیامِ وَشَهْرَ الْاِسْلامِ وَشَهْرَ
الطَّهُورِ وَشَهْرَ التَّمْحیصِ وَشَهْرَ
الْقِیامِ الَّذی اُنْزِلَ فیهِ الْقُرْآنُ
هُدًی لِلنّاسِ وَبَیِّناتٍ مِنَ الْهُدی
وَالْفُرْقانِ فَاَبانَ فَضیلَتَهُ عَلی
سائِرِ الشُّهُورِ بِما جَعَلَ لَهُ
مِنَ الْحُرُماتِ

بینهنّ

بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ اِسْرَافِيلَ
وَمِيكَائِيلَ وَجَبْرَئِيلَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ
خَاتَمِ النَّبِيِّينَ اَسْئَلُكَ بِكَ وَبِمَا سَمَّيْتَ بِهِ يَا عَظِيمُ اَنْتَ الَّذِي تَمُنُّ بِالْعَظِيمِ وَتَدْفَعُ
كُلَّ مَحْذُورٍ وَتُعْطِي كُلَّ جَزِيلٍ وَتُضَاعِفُ مِنَ الْحَسَنَاتِ بِالْقَلِيلِ وَبِالْكَثِيرِ وَ
تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ يَا قَدِيرُ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَلْبِسْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ
سَنَتِي هٰذِهِ سِتْرَكَ وَنَضِّرْ وَجْهِي بِنُورِكَ وَاَحِبَّنِي بِمَحَبَّتِكَ وَبَلِّغْنِي رِضْوَانَكَ وَ
شَرِيفَ كَرَامَتِكَ وَجَسِيمَ عَطِيَّتِكَ وَاَعْطِنِي مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ وَمِنْ خَيْرِ مَا اَنْتَ
مُعْطِيهِ اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَاَلْبِسْنِي مَعَ ذٰلِكَ عَافِيَتَكَ يَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَى وَ
يَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيَا دَافِعَ مَا تَشَاءُ مِنْ بَلِيَّةٍ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ
يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ تَوَفَّنِي عَلَى مِلَّةِ اِبْرٰهِيمَ وَفِطْرَتِهِ وَعَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسُنَّتِهِ وَعَلَى خَيْرِ الْوَفَاةِ فَتَوَفَّنِي مُوَالِيًا لِاَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِاَعْدَائِكَ
اَللّٰهُمَّ وَجَنِّبْنِي فِي هٰذِهِ السَّنَةِ كُلَّ عَمَلٍ اَوْ قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْكَ فِي هٰذِهِ
السَّنَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَامْنَعْنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ اَوْ قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي اَخَافُ
ضَرَرَ عَاقِبَتِهِ وَاَخَافُ مَقْتَكَ اِيَّايَ عَلَيْهِ حِذَارًا اَنْ تَصْرِفَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ عَنِّي
فَاَسْتَوْجِبَ بِهِ مِنِّي نَقْصًا مِنْ حَظٍّ لِي عِنْدَكَ يَا رَؤُفُ يَا رَحِيمُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِي
مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هٰذِهِ فِي حِفْظِكَ وَفِي جِوَارِكَ وَفِي كَنَفِكَ وَجَلِّلْنِي سِتْرَ عَافِيَتِكَ
وَهَبْ لِي كَرَامَتَكَ عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي تَابِعًا
لِصَالِحِ مَنْ مَضَى مِنْ اَوْلِيَائِكَ وَاَلْحِقْنِي بِهِمْ وَاجْعَلْنِي مُسَلِّمًا لِمَنْ قَالَ بِالصِّدْقِ
عَلَيْكَ مِنْهُمْ وَاَعُوذُ بِكَ اللّٰهُمَّ اَنْ تُحِيطَ بِي خَطِيئَتِي وَظُلْمِي وَاِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي
وَاتِّبَاعِي لِهَوَايَ وَاشْتِغَالِي بِشَهَوَاتِي فَيَحُولَ ذٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ فَاَكُونَ
مَنْسِيًّا عِنْدَكَ مُتَعَرِّضًا لِسَخَطِكَ وَنِقْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ وَفِّقْنِي لِكُلِّ عَمَلٍ صَالِحٍ

الْمَوْفُورَةِ
وَالْفَضَائِلِ الْمَشْهُورَةِ فَحَرَّمَ فِيهِ
مَا اَحَلَّ فِي غَيْرِهِ اِعْظَامًا وَحَجَرَ فِيهِ
الْمَطَاعِمَ وَالْمَشَارِبَ اِكْرَامًا
وَجَعَلَ لَهُ وَقْتًا بَيِّنًا لَا يُجِيزُ جَلَّ وَ
عَزَّ اَنْ يُقَدَّمَ قَبْلَهُ وَلَا يَقْبَلُ اَنْ يُؤَخَّرَ عَنْهُ ثُمَّ فَضَّلَ
لَيْلَةً وَاحِدَةً مِنْ لَيَالِيهِ عَلَى
لَيَالِي اَلْفِ شَهْرٍ وَسَمَّاهَا لَيْلَةَ
الْقَدْرِ تَنَزَّلُ الْمَلٰئِكَةُ وَالرُّوحُ
فِيهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ سَلَامٌ
دَائِمُ الْبَرَكَةِ اِلَى طُلُوعِ الْفَجْرِ عَلَى
مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ بِمَا اَحْكَمَ
مِنْ قَضَائِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَلْهِمْنَا مَعْرِفَةَ
فَضْلِهِ وَاِجْلَالَ حُرْمَتِهِ وَالتَّحَفُّظَ
مِمَّا حَظَرْتَ فِيهِ وَاَعِنَّا عَلَى
صِيَامِهِ بِكَفِّ الْجَوَارِحِ عَنْ مَعَاصِيكَ
وَاسْتِعْمَالِهَا فِيهِ بِمَا يُرْضِيكَ
حَتَّى لَا نُصْغِيَ

تَرْضَى بِهِ عَنِّي وَ قَرِّبْنِي اِلَيْكَ زُلْفَى اَللّٰهُمَّ كَمَا كَفَيْتَ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَ اٰلِهِ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَ فَرَّجْتَ هَمَّهُ وَ كَشَفْتَ غَمَّهُ وَ صَدَّقْتَهُ وَعْدَكَ وَ اَنْجَزْتَ
لَهُ عَهْدَكَ اَللّٰهُمَّ فَبِذٰلِكَ فَاكْفِنِي هَوْلَ هٰذِهِ السَّنَةِ وَ اٰفَاتِهَا وَ اَسْقَامِهَا
وَ فِتْنَتِهَا وَ شُرُورِهَا وَ اَحْزَانِهَا وَ ضِيقِ الْمَعَاشِ فِيهَا وَ بَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ كَمَالَ الْعَافِيَةِ
بِتَمَامِ دَوَامِ النِّعْمَةِ عِنْدِي اِلَى مُنْتَهَى اَجَلِي اَسْئَلُكَ سُؤَالَ مَنْ اَسَاءَ وَ ظَلَمَ وَ اسْتَكَانَ
وَ اعْتَرَفَ وَ اَسْئَلُكَ اَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي حَصَرَتْهَا حَفَظَتُكَ وَ اَحْصَتْهَا
كِرَامُ مَلَائِكَتِكَ عَلَيَّ وَ اَنْ تَعْصِمَنِي اِلٰهِي مِنَ الذُّنُوبِ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي اِلَى مُنْتَهَى اَجَلِي
يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَ اٰتِنِي كُلَّ مَا سَاَلْتُكَ وَ
رَغِبْتُ اِلَيْكَ فِيهِ فَاِنَّكَ اَمَرْتَنِي بِالدُّعَاءِ وَ تَكَفَّلْتَ لِي بِالْاِجَابَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

در اعمال هر شب و هر روز ماه مبارك رمضانست از حضرت
صادق و كاظم عليهما السلام منقولست كه بعد از هر نماز در ماه مبارك
اين دعا را بخوانند يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ اَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَيْسَ
كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَ هٰذَا شَهْرٌ عَظَّمْتَهُ وَ كَرَّمْتَهُ وَ شَرَّفْتَهُ وَ
فَضَّلْتَهُ عَلَى الشُّهُورِ وَ هُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَرَضْتَ صِيَامَهُ عَلَيَّ وَ هُوَ شَهْرُ رَمَضَانَ
الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْاٰنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَ الْفُرْقَانِ وَ جَعَلْتَ فِيهِ
لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَ جَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ فَيَا ذَا الْمَنِّ وَ لَا يُمَنُّ عَلَيْكَ مُنَّ عَلَيَّ بِفَكَاكِ
رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ فِيمَنْ تَمُنُّ عَلَيْهِ وَ اَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و اين
دعا بسيار خوبست و اقلا شبى يكمرتبه خوبست كه خوانده شود و بسند صحيح
منقولست كه هر كه در هر شب اين ماه مبارك اين دعا بخواند گناه چهل ساله او
امرزيده شود اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْاٰنَ وَ افْتَرَضْتَ عَلَى
عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي

بِاَسْمَاعِنَا اِلَى
لَغْوٍ وَ لَا نُسْرِعَ بِاَبْصَارِنَا
اِلَى لَهْوٍ وَ حَتّٰى لَا نَبْسُطَ اَيْدِيَنَا
اِلَى مَحْظُورٍ وَ لَا نَخْطُوَ بِاَقْدَامِنَا
اِلَى مَحْجُورٍ وَ حَتّٰى لَا تَعِيَ بُطُونُنَا
اِلَّا مَا اَحْلَلْتَ وَ لَا تَنْطِقَ اَلْسِنَتُنَا
اِلَّا بِمَا مَثَّلْتَ وَ لَا نَتَكَلَّفَ
اِلَّا مَا يُدْنِي مِنْ ثَوَابِكَ وَ لَا نَتَعَاطٰى
اِلَّا الَّذِي يَقِي مِنْ عِقَابِكَ ثُمَّ
خَلِّصْ ذٰلِكَ كُلَّهُ مِنْ رِيَاءِ الْمُرَائِينَ
وَ سُمْعَةِ الْمُسْمِعِينَ لَا نُشْرِكُ
فِيهِ اَحَدًا دُونَكَ وَ لَا نَبْتَغِي
فِيهِ مُرَادًا سِوَاكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ وَ قِفْنَا فِيهِ عَلَى
مَوَاقِيتِ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ بِحُدُودِهَا
الَّتِي حَدَّدْتَ وَ فُرُوضِهَا الَّتِي فَرَضْتَ
وَ وَظَائِفِهَا الَّتِي وَظَّفْتَ وَ اَوْقَاتِهَا
الَّتِي وَقَّتَّ وَ

هذا وفي كلّ عامٍ واغفر لي تلك الذّنوب العظام فانّه لا يغفرها غيرك يا رحمن
يا علّام و ایضا هر شب هزار مرتبه سورهٔ انّا انزلناه سنّتست خواندن
وصد مرتبه سورهٔ حم دخان اگر میسّر شود و سحور خوردن در سحر هر شب
ماه مبارك مستحبّ است و از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله منقولست
که ترك نکند امّت من سحور خوردن را اگرچه بیك دانه خرمای زبون باشد
و ایضاً از آنحضرت منقولست که حقتعالی و ملائکه صلوات میفرستند بر آنها
که استغفار میکنند در سحرها و سحور میخورند پس سحور بخورید اگرچه بیك
شربت آب باشد و بهترین سحورها و قتوت خرما و ایضا فرمود که سحور
بخورید اگرچه بجرعهٔ آبی باشد و خدا صلوات و رحمت میفرستد بر سحور خورندگان
و از حضرت صادق علیه السّلم منقولست که هرکه سورهٔ انّا انزلناه در وقت سحور
و در وقت افطار بخواند و در مابین این دو حالت ثواب کسی داشته باشد
که در راه خدا شهید شده باشد و در خون خود غلطیده باشد و گفته اند
که اگر نیّت روزه را بعد از سحور بکند بهتر است و از اوّل شب تا آخر شب
نیّت میتوان کرد و همینکه میداند و قصد دارد که فردا روزه میگیرد و از
برای خدا میگیرد بس است و امّا آداب افطار سنّتست که اوّل نماز شام را بکند
و بعد از آن افطار کند مگر آنکه جمعی انتظار او برند یا آنکه گرسنگی یا تشنگی
بر او غالب باشد و مانع حضور قلب او باشد در نماز که در این دو صورت
افطار را مقدّم داشتن بهتر است و در وقت افطار سورهٔ انّا انزلناه خواندن
سنّتست چنانچه دانستی و از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله منقولست
که هرکه در وقت افطار بگوید یا عظیم یا عظیم انت الهی لا اله لی غیرك اغفر لی الذّنب
العظیم انّه لا یغفر الذّنب العظیم الّا العظیم از گناهان بیرون رود مانند روزی

انزلتنا فيها منزلة المصيبين من اهلها والحافظين لاركانها المؤدّين لها في اوقاتها على ما سنّه عبدك ورسولك صلواتك عليه وآله في ركوعها وسجودها وجميع فواضلها على اتمّ الطهور واسبغه وابين الخشوع وابلغه ووفّقنا فيه لان نصل ارحامنا بالبرّ والصلة وان نتعاهد جيراننا بالافضال والعطيّة وان نخلّص اموالنا من التبعات وان نطهّرها باخراج الزكوة وان نراجع من هاجرنا وان ننصف من ظلمنا وان نسالم من عادانا حاشا من عودي فيك ولك فانّه العدوّ الذي لا نواليه والحزب الذي لا نصافيه وان نتقرّب

که از مادر متولد شده است و از حضرت امام حسن علیه السلام منقولست که
هر روزه داری را در وقت افطار دعا مستجاب هست پس باید در لقمه اول بگوید
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ اِغْفِرْ لِي و در حدیث معتبر دیگر
از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که در وقت افطار بگو اللّٰهُمَّ لَكَ
صُمْتُ وَعَلٰى رِزْقِكَ اَفْطَرْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ تا خدا عطا کند بتو ثواب هر کس را
که در این روز روزه داشته است و در روایت دیگر منقولست که حضرت
امیر المؤمنین صلوات الله علیه در وقت افطار بدو زانو مینشستند چون خوان را
میگذاشتند میگفتند اللّٰهُمَّ لَكَ صُمْنَا وَعَلٰى رِزْقِكَ اَفْطَرْنَا فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ و در احادیث معتبره وارد شده است که حضرت رسالت پناه صلی
الله علیه و آله افطار میکردند بر خرما و آب یا بر رطب و آب و در حدیث
دیگر منقولست که آنحضرت در وقت افطار ابتدا بحلوا میفرمودند و اگر نمییافتند
بنبات یا قند یا خرما افطار میکردند و اگر حاضر نبود بآب نیم گرم افطار میکردند
و میفرمودند که آب نیم گرم پاک میکند معده را و قوت میدهد حدقه دیده را و بینائی را
زیاد میکند و گناهان را میشوید و عروق را ساکن میگرداند و صفرای غالب را فرو
مینشاند و قطع میکند بلغم را و اطفاء حرارت میکند و صداع را برطرف میکند
و ایضاً از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که بر خرمای حلالی
افطار کند ثواب نمازش چهار صد برابر مضاعف گردد و از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که افطار کردن بآب گناهان دل را میشوید و در حدیث دیگر فرمود
که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام دوست میداشت که افطار فرماید بشیر
و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که در وقت افطار یک گرده
نان تصدق کند بر مسکینی خدا گناهان او را بیامرزد و ثواب یک بنده آزاد کردن

از فرزندان

الیک فیه من الاعمال
الزاکیة بما تطهرنا به
من الذنوب وتعصمنا فیه
مما نستأنف من العیوب حتی
لا یورد علیک احد من ملائکتک
الا دون ما نورد من ابواب
الطاعة لک وانواع القربة
الیک اللهم انی اسئلک
بحق هذا الشهر وبحق من تعبد
لک فیه من ابتدائه الی وقت
فنائه من ملک قربته او نبی
ارسلته او عبد صالح
اختصصته ان تصلی علی
محمد وآله واهلنا فیه لما
وعدت اولیاءک من کرامتک
واوجب لنا فیه ما اوجبت
لاهل المبالغة فی طاعتک
واجعلنا فی نظم من استحق
الرفیع الاعلی برحمتک اللهم
صل علی

از فرزندان اسمعیل در نامهٔ عمل او نوشته شود و بهترین اعمال در
روزها و شبهای ماه مبارک رمضان تلاوت قرآنست و بسیار باید خواند
چون قرآن در این ماه نازل شده است و در حدیثست که هر چیزی را بهاریست
و بهار قرآن رمضانست و در ماههای دیگر در ماهی یکختم سنّتست و اقلّش شش
روز است و در این ماه هر سه روز یکختم سنّت است و اگر هر روز یکختم تواند
کرد خوبست و در حدیثست که بعضی از ائمّه علیهم السّلام در این ماه چهل
ختم زیاده میکرده اند و اگر هر ختمی ثوابش را بروح مقدّس امامی از ائمّه
علیهم السّلام و رسول خدا صلّی الله علیه و آله و فاطمهٔ زهرا صلوات الله
علیها هدیّه کند ثوابش مضاعف میگردد و صلوات بر محمّد و آل او بسیار
باید فرستاد و استغفار بسیار باید کرد و لا اله الّا الله بسیار باید گفت و
نافلهای شب و روز را ترک نباید کرد و در شبهای طاق ماه مبارک غسل سنّتست
خصوصاً شب اوّل و پانزدهم و هفدهم و نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیّم
و در دههٔ آخر در شبهای جفت نیز غسل سنّتست خصوصاً شب آخر
و در روایتی وارد شده است که در جمیع ماه در هر شب غسل مستحبّست
و بسند معتبر از حضرت صاحب الأمر علیه السّلام منقولست که بشیعیان
نوشتند که در هر شب ماه مبارک رمضان این دعا را بخوانند که دعای اینها را
ملائکه میشنوند و برای صاحبش استغفار میکنند این دعا اللّهمّ
إنّي أفتتح الثّناء بحمدك وأنت مسدّد للصّواب بمنّك وأيقنت أنّك أنت
أرحم الرّاحمين في موضع العفو والرّحمة وأشدّ المعاقبين في موضع النّكال
والنّقمة وأعظم المتجبّرين في موضع الكبرياء والعظمة اللّهمّ أذنت لي في دعائك
ومسألتك فاسمع يا سميع مدحتي وأجب يا رحيم دعوتي وأقل يا غفور عثرتي

محمّد وآله
وجنّبنا الإلحاد في توحيدك
والتّقصير في تمجيدك والشّكّ
في دينك والعمى عن سبيلك
والإغفال لحرمتك والانخداع
لعدوّك الشّيطان الرّجيم
اللّهمّ صلّ على محمّد وآله
وإذا كان لك في كلّ ليلة من ليالي
شهرنا هذا رقاب يعتقها عفوك
أو يهبها صفحك فاجعل رقابنا
من تلك الرّقاب واجعلنا لشهرنا
من خير أهل وأصحاب اللّهمّ
صلّ على محمّد وآله وامحق ذنوبنا
مع امحاق هلاله واسلخ عنّا
تبعاتنا مع انسلاخ أيّامه حتّى
ينقضي عنّا وقد صفّيتنا فيه
من الخطيئات وأخلصتنا فيه
من السّيّئات اللّهمّ صلّ على محمّد وآله
وإن ملنا فيه فعدّلنا
وإن زغنا فيه فقوّمنا

فكم يا الهي من كربة قد فرّجتها وهموم قد كشفتها وعثرة قد اقلتها ورحمة قد نشرتها وحلقة بلآء قد فككتها الحمد لله الذي لم يتّخذ صاحبة ولا ولدًا ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له وليّ من الذلّ وكبّره تكبيرًا الحمد لله بجميع محامده كلّها على جميع نعمه كلّها الحمد لله الذي لا مضادّ له في ملكه ولا منازع له في امره الحمد لله الذي لا شريك له في خلقه ولا شبيه له في عظمته الحمد لله الفاشي في الخلق امره وحمده الظاهر بالكرم مجده الباسط بالجود يده الذي لا تنقص خزآئنه ولا تزيده كثرة العطآء الّا جودًا وكرمًا انّه هو العزيز الوهّاب اللّهمّ انّي اسئلك قليلًا من كثير مع حاجة بي اليه عظيمة وغناك عنه قديم وهو عندي كثير وهو عليك سهل يسير اللّهمّ انّ عفوك عن ذنبي وتجاوزك عن خطيئتي وصفحك عن ظلمي وسترك على قبيح عملي وحلمك عن كثير جرمي عند ما كان من خطائي وعمدي اطمعني في ان اسئلك ما لا استوجبه منك الّذي رزقتني من رحمتك واريتني من قدرتك وعرّفتني من اجابتك فصرت ادعوك آمنًا واسئلك مستأنسًا لا خائفًا ولا وجلًا مدلًّا عليك فيما قصدت فيه اليك فان ابطأ عنّي عتبت بجهلي عليك ولعلّ الّذي ابطأ عنّي هو خير لي لعلمك بعاقبة الامور فلم ار مولى كريمًا اصبر على عبد لئيم منك عليّ يا ربّ انّك تدعوني فاولّي عنك وتتحبّب اليّ فاتبغّض اليك وتتودّد اليّ فلا اقبل منك كانّ لي التطوّل عليك فلم يمنعك ذلك من الرحمة لي والاحسان اليّ والتفضّل عليّ بجودك وكرمك فارحم عبدك الجاهل وجد عليه بفضل احسانك انّك جواد كريم الحمد لله مالك الملك مجري الفلك مسخّر الرياح فالق الاصباح ديّان الدين ربّ العالمين الحمد لله على حلمه بعد علمه والحمد لله على عفوه بعد قدرته والحمد لله على طول اناته في غضبه وهو قادر على ما يريد

وان يشهد
علينا عدوّنا وان الشيطان
اللهمّ
فاستعملنا منه
فاستعملنا ... ادبنا ايامنا و
اشحنه بعبادتنا ليالينا و
زيّن اوقاته بطاعتنا و
اعنّا في نهاره على صيامه و
على الصلوة والتضرّع
في ليله
اليك والخشوع لك والذلّة
بين يديك حتّى لا يشهد نهاره
علينا بغفلة ولا ليله بتفريط
اللهمّ واجعلنا في سائر الشهور
والايّام كذلك ما عمّرتنا
واجعلنا من عبادك الصالحين
الّذين يرثون الفردوس هم
فيها خالدون والّذين يؤتون
ما آتوا وقلوبهم وجلة انّهم
الى ربّهم راجعون ومن الّذين
هم يسارعون في الخيرات وهم
لها سابقون

الحمد

اللّهم صلّ على محمد ... في كل وقت وفي كل اوان وفي كل حال عدد ... على من صلى عليه واضعاف ذلك كله بالاضعاف التي لا يحصيها غيرك انك فعال لما تريد

الحمد لله خالق الخلق باسط الرزق فالق الاصباح ذي الجلال والاكرام والفضل
والانعام الذي بعد فلا يرى وقرب فشهد النجوى تبارك وتعالى الحمد لله
الذي ليس له منازع يعادله ولا شبيه يشاكله ولا ظهير يعاضده قهر بعزته
الاعزاء وتواضع لعظمته العظماء فبلغ بقدرته ما يشاء الحمد لله الذي
يجيبني حين اناديه ويستر علي كل عورة وانا اعصيه ويعظم النعمة فلا اجازيه فكم
من موهبة هنيئة قد اعطاني وعظيمة مخوفة قد كفاني وبهجة مونقة قد اراني
فاثني عليه حامدا واذكره مسبحا الحمد لله الذي لا يهتك حجابه ولا يغلق بابه
ولا يرد سائله ولا يخيب امله الحمد لله الذي يؤمن الخائفين وينجي الصالحين و
يرفع المستضعفين ويضع المستكبرين ويهلك ملوكا ويستخلف آخرين و
الحمد لله قاصم الجبارين مبير الظلمة مدرك الهاربين نكال الظالمين صريخ
المستصرخين موضع حاجات الطالبين معتمد المؤمنين الحمد لله الذي من خشيته
ترعد السماء وسكانها وترجف الارض وعمارها وتموج البحار ومن يسبح
في غمراتها الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدينا الله الحمد
لله الذي يخلق ولم يخلق ويرزق ولا يرزق ويطعم ولا يطعم ويميت الاحياء و
يحيي الموتى وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير اللهم صل
على محمد عبدك ورسولك وامينك وصفيك وحبيبك وخيرتك من
خلقك وحافظ سرك ومبلغ رسالاتك افضل واحسن واجمل واكمل و
ازكى وانمى واطيب واطهر واسنى واكثر ما صليت وباركت وترحمت و
تحننت وسلمت على احد من عبادك وانبيائك ورسلك وصفوتك واهل
الكرامة عليك من خلقك اللهم صل على علي امير المؤمنين ووصي رسول رب
العالمين عبدك ووليك واخي رسولك وحجتك على خلقك وآيتك الكبرى

وَالنَّبَاءِ الْعَظِيمِ وَصَلِّ عَلَى الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
وَصَلِّ عَلَى سِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَاِمَامَيِ الْهُدٰى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ
الْجَنَّةِ وَصَلِّ عَلَى اَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسٰى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ
بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلَفِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ حُجَجِكَ عَلَى عِبَادِكَ وَاُمَنَائِكَ فِي بِلَادِكَ
صَلٰوةً كَثِيرَةً دَائِمَةً اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّ اَمْرِكَ الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ وَالْعَدْلِ
الْمُنْتَظَرِ وَحُفَّهُ بِمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَاَيِّدْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ اِلَى كِتَابِكَ وَالْقَائِمَ بِدِينِكَ اسْتَخْلِفْهُ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ مَكِّنْ لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ اَبْدِلْهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ اَمْنًا يَعْبُدُكَ
لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا اَللّٰهُمَّ اَعِزَّهُ وَاَعْزِزْ بِهِ وَانْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ وَانْصُرْهُ نَصْرًا
عَزِيزًا وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا اَللّٰهُمَّ اَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ
وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ حَتّٰى لَا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ اَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَرْغَبُ
اِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْاِسْلَامَ وَاَهْلَهُ وَتُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَاَهْلَهُ
وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ اِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ اِلَى سَبِيلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا
كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ مَا عَرَّفْتَنَا مِنَ الْحَقِّ فَحَمِّلْنَاهُ وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَاهُ
اَللّٰهُمَّ الْمُمْ بِهِ شَعَثَنَا وَاشْعَبْ بِهِ صَدْعَنَا وَارْتُقْ بِهِ فَتْقَنَا وَكَثِّرْ بِهِ قِلَّتَنَا وَ
اَعْزِزْ بِهِ ذِلَّتَنَا وَاَغْنِ بِهِ عَائِلَنَا وَاقْضِ بِهِ عَنْ مَغْرَمِنَا وَاجْبُرْ بِهِ فَقْرَنَا وَسُدَّ بِهِ
خَلَّتَنَا وَيَسِّرْ بِهِ عُسْرَنَا وَبَيِّضْ بِهِ وُجُوهَنَا وَفُكَّ بِهِ اَسْرَنَا وَاَنْجِحْ بِهِ طَلِبَتَنَا وَاَنْجِزْ
بِهِ مَوَاعِيدَنَا وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنَا وَاَعْطِنَا بِهِ سُؤْلَنَا وَبَلِّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِ اٰمَالَنَا وَاَعْطِنَا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنَا يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ وَاَوْسَعَ الْمُعْطِينَ
اِشْفِ بِهِ صُدُورَنَا وَاَذْهِبْ بِهِ غَيْظَ قُلُوبِنَا وَاهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ

الحق باذنك انك تهدی من تشاء الی صراط مستقیم وانصرنا به علی عدوك
وعدونا اله الحق آمین اللهم انا نشكو الیك فقد نبینا صلواتك علیه وآله
وغیبة ولینا وكثرة عدونا وقلة عددنا وشدة الفتن بنا وتظاهر الزمان
علینا فصل علی محمد وآله واعنا علی ذلك بفتح منك تعجله وبضر تكشفه
ونصر تعزه وسلطان حق تظهره ورحمة منك تجللناها وعافیة منك
تلبسناها برحمتك یا ارحم الراحمین وبسند بسیار معتبر بلكه صحیح از حضرت
صادق علیه السلام منقولست كه در هر شب این ماه مبارك این دعا را بخوانند
اللهم انی اسئلك ان تجعل فیما تقضی وتقدر من الامر المحتوم فی الامر الحكیم
من القضاء الذی لا یرد ولا یبدل ان تكتبنی من حجاج بیتك الحرام المبرور
حجهم المشكور سعیهم المغفور ذنوبهم المكفر عن سیئاتهم وان تجعل
فیما تقضی وتقدر ان تطیل عمری فی خیر وعافیة وتوسع فی رزقی وتجعلنی
ممن تنتصر به لدینك ولا تستبدل بی غیری واین دعای عالیة المضامین
نیز در هر شب وارد شده است اللهم برحمتك فی الصالحین فادخلنا وفی علیین
فارفعنا وبكاس من معین من عین سلسبیل فاسقنا ومن الحور العین فزوجنا
ومن الولدان المخلدین كانهم لؤلؤ مكنون فاخدمنا ومن ثمار الجنة ولحوم الطیر
فاطعمنا ومن ثیاب السندس والاستبرق فالبسنا ولیلة القدر وحج
بیتك الحرام وقتلا فی سبیلك فوفق لنا واذا جمعت الاولین والآخرین
یوم القیمة فارحمنا وبراءة من النار فاكتب لنا وفی جهنم فلا تغلنا وفی عذابك
وهوانك فلا تبتلنا ومن الزقوم والضریع فلا تطعمنا ومع الشیاطین فلا
تجعلنا وفی النار علی وجوهنا فلا تكبنا ومن ثیاب النار وسرابیل القطران
فلا تلبسنا ومن كل سوء یا لا اله الا انت بحق لا اله الا انت فنجنا واما دعای

سحر بسند بسیار معتبر وارد شده است که حضرت امام رضا علیه السلام
فرمود که این دعائیست که حضرت امام محمّد باقر علیه السلام در سحرها
میخواندند و میفرمودند که اگر مردم بدانند عظمت این دعا را نزد خدا و
سرعت اجابت آنرا هر آینه بشمشیر برای طلب این دعا با یکدیگر قتال کنند
اگر سوگند یاد کنم که اسم اعظم خدا در این دعا است راست گفته ام
پس چون این دعا را بخوانید با اهتمام و تضرّع بخوانید و از غیر اهلش پنهان
دارید و اینست دعا اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ بَهائِكَ بِاَبْهاهُ وَکُلُّ بَهائِكَ
بَهِیٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِبَهائِكَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ جَمالِكَ بِاَجْمَلِهِ
وَکُلُّ جَمالِكَ جَمیلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِجَمالِكَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ
مِنْ جَلالِكَ بِاَجَلِّهِ وَکُلُّ جَلالِكَ جَلیلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِجَلالِكَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِاَعْظَمِها وَکُلُّ عَظَمَتِكَ عَظیمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ
بِعَظَمَتِكَ کُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِاَنْوَرِهِ وَکُلُّ نُورِكَ نَیِّرٌ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُكَ بِنُورِكَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِاَوْسَعِها وَکُلُّ رَحْمَتِكَ
واسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ کُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ کَلِماتِكَ
بِاَتَمِّها وَکُلُّ کَلِماتِكَ تامَّةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِکَلِماتِكَ کُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُكَ مِنْ کَمالِكَ بِاَکْمَلِهِ وَکُلُّ کَمالِكَ کامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِکَمالِكَ کُلِّهِ
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ اَسْمائِكَ بِاَکْبَرِها وَکُلُّ اَسْمائِكَ کَبیرَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُكَ بِاَسْمائِكَ کُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِاَعَزِّها وَکُلُّ عِزَّتِكَ
عَزیزَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ کُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ مَشِیَّتِكَ
بِاَمْضاها وَکُلُّ مَشِیَّتِكَ ماضِیَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِمَشِیَّتِكَ کُلِّها اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِی اسْتَطَلْتَ بِها عَلی کُلِّ شَیْءٍ وَکُلُّ قُدْرَتِكَ

مبطله

مستطیلة اللهم انی اسئلك بقدرتك كلها اللهم انی اسئلك من علمك
بانفذه وكل علمك نافذ اللهم انی اسئلك بعلمك كله اللهم
انی اسئلك من قولك بارضاه وكل قولك رضی اللهم انی اسئلك
بقولك كله اللهم انی اسئلك من مسائلك باحبها الیك وكل مسائلك
الیك حبیبة اللهم انی اسئلك بمسائلك كلها اللهم انی اسئلك
من شرفك باشرفه وكل شرفك شریف اللهم انی اسئلك بشرفك كله
اللهم انی اسئلك من سلطانك بادومه وكل سلطانك دائم اللهم
انی اسئلك بسلطانك كله اللهم انی اسئلك من ملكك بافخره وكل
ملكك فاخر اللهم انی اسئلك بملكك كله اللهم انی اسئلك من
علوك باعلاه وكل علوك عال اللهم انی اسئلك بعلوك كله اللهم
انی اسئلك من منك باقدمه وكل منك قدیم اللهم انی اسئلك بمنك
كله اللهم انی اسئلك من آیاتك باكرمها وكل آیاتك كریمة اللهم
انی اسئلك بآیاتك كلها اللهم انی اسئلك بما انت فیه من الشأن والجبروت
واسئلك بكل شأن وحده وجبروت وحدها اللهم انی اسئلك بما
تجیبنی به حین اسئلك فاجبنی یا الله پس هر حاجت که خواهد از حق تعالی بطلبد
که البته بر آورده است و از جملهٔ ادعیهٔ مشهوره دعای سحر دعائیست
که شیخ طوسی رحمه الله و دیگران از ابو حمزهٔ ثمالی روایت کرده اند که
حضرت امام زین العابدین صلوات الله علیه در شبهای ماه مبارك رمضان
اکثر شب را نماز میکردند و چون سحر میشد این دعا را میخواندند الهی لا تؤدبنی
بعقوبتك ولا تمكر بی فی حیلتك من این لی الخیر یا رب ولا یوجد الا من عندك
ومن این لی النجاة ولا تستطاع الا بك لا الذی احسن استغنی عن عونك و

رحمتك ولا الذي اساء واجترأ عليك ولم يرضك خرج عن قدرتك يا رب
يا رب يا رب انقدر بگويد كه نفس قطع شود بك عرفتك وانت دللتني عليك
ودعوتني اليك ولولا انت لم ادر ما انت الحمد لله الذي ادعوه فيجيبني و
ان كنت بطيئا حين يدعوني والحمد لله الذي اسئله فيعطيني وان كنت بخيلا حين
يستقرضني والحمد لله الذي اناديه كلما شئت لحاجتي واخلو به حيث شئت لسري
بغير شفيع فيقضي لي حاجتي والحمد لله الذي ادعوه ولا ادعو غيره ولو دعوت
غيره لم يستجب لي دعائي والحمد لله الذي ارجوه ولا ارجو غيره ولو رجوت غيره
لاخلف رجائي والحمد لله الذي وكلني اليه فاكرمني ولم يكلني الى الناس فيهينوني
والحمد لله الذي تحبب الي وهو غني عني والحمد لله الذي يحلم عني حتى كاني لا ذنب لي
فربي احمد شيء عندي واحق بحمدي اللهم اني اجد سبل المطالب اليك مشرعة
ومناهل الرجاء اليك مترعة والاستعانة بفضلك لمن املك مباحة وابواب
الدعاء اليك للصارخين مفتوحة واعلم انك للراجي بموضع اجابة وللملهوفين
بمرصد اغاثة وان في اللهف الى جودك والرضا بقضائك عوضا عن منع
الباخلين ومندوحة عما في ايدي المستأثرين وان الراحل اليك قريب المسافة
وانك لا تحتجب عن خلقك الا ان تحجبهم الامال دونك وقد قصدت اليك
بطلبتي وتوجهت اليك بحاجتي وجعلت بك استغاثتي وبدعائك توسلي
من غير استحقاق لاستماعك مني ولا استيجاب لعفوك عني بل لثقتي بكرمك
وسكوني الى صدق وعدك ولجائي الى الايمان بتوحيدك ويقيني بمعرفتك مني
ان لا رب لي غيرك ولا اله الا انت وحدك لا شريك لك اللهم انت القائل
وقولك حق ووعدك صدق واسئلوا الله من فضله ان الله كان بكم رحيما
وليس من صفاتك يا سيدي ان تامر بالسؤال وتمنع العطية وانت المنان

بالعطيات

بالعطيات على اهل مملكتك والعائد عليهم بتحنن رأفتك الهي ربيتني في نعمك
واحسانك صغيرا ونوهت باسمي كبيرا فيا من رباني في الدنيا باحسانه وتفضله
ونعمه واشار لي في الآخرة الى عفوه وكرمه معرفتي يا مولاي دليلي عليك وحبي لك شفيعي
اليك وانا واثق من دليلي بدلالتك وساكن من شفيعي الى شفاعتك ادعوك يا
سيدي بلسان قد اخرسه ذنبه رب اناجيك بقلب قد اوبقه جرمه ادعوك
يا رب راهبا راغبا راجيا خائفا اذا رأيت مولاي ذنوبي فزعت واذا رأيت
كرمك طمعت فان عفوت فخير راحم وان عذبت فغير ظالم حجتي يا الله في جرأتي على
مسألتك مع اتياني ما تكره جودك وكرمك وعدتي في شدتي مع قلة حيائي
منك رأفتك ورحمتك وقد رجوت ان لا تخيب بين ذين وذين منيتي فحقق رجائي
واسمع دعائي يا خير من دعاه داع وافضل من رجاه راج عظم يا سيدي املي
وساء عملي فاعطني من عفوك بمقدار املي ولا تؤاخذني باسوء عملي فان كرمك
يجل عن مجازاة المذنبين وحلمك يكبر عن مكافاة المقصرين وانا يا سيدي عائذ
بفضلك هارب منك اليك متنجز ما وعدت من الصفح عمن احسن بك ظنا وما
انا يا رب وما خطري هبني بفضلك وتصدق علي بعفوك اي رب جللني بسترك
واعف عن توبيخي بكرم وجهك فلو اطلع اليوم على ذنبي غيرك ما فعلته ولو
خفت تعجيل العقوبة لاجتنبته لا لانك اهون الناظرين الي واخف المطلعين
علي بل لانك يا رب خير الساترين واحكم الحاكمين واكرم الاكرمين ستار العيوب
علام الغيوب تستر الذنب بكرمك وتؤخر العقوبة بحلمك فلك الحمد على حلمك
بعد علمك وعلى عفوك بعد قدرتك ويحملني ويجرئني على معصيتك حلمك
عني ويدعوني الى قلة الحياء سترك علي ويسرعني الى التوثب على محارمك معرفتي
بسعة رحمتك وعظيم عفوك يا حليم يا كريم يا حي يا قيوم يا غافر الذنب يا قابل

التوّاب يا عظيم المنّ يا قديم الإحسان أين سترك الجميل أين عفوك الجليل
أين فرجك القريب أين غياثك السريع أين رحمتك الواسعة أين عطاياك الفاضلة
أين مواهبك الهنيئة أين صنائعك السنيّة أين فضلك العظيم أين منّك
الجسيم أين إحسانك القديم أين كرمك يا كريم به وبمحمّد وآل محمّد فاستنقذني
وبرحمتك فخلّصني يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل لست أتّكل في النجاة من عقابك
على أعمالنا بل بفضلك علينا لأنّك أهل التقوى وأهل المغفرة تبدئ
بالإحسان نعماً وتعفو عن الذنب كرماً فما ندري ما نشكر أجميل ما تنشر أم قبيح
ما تستر أم عظيم ما أبليت وأوليت أم كثير ما منه نجّيت وعافيت يا حبيب من تحبّب
إليك ويا قرّة عين من لاذ بك وانقطع إليك أنت المحسن ونحن المسيئون
فتجاوز يا ربّ عن قبيح ما عندنا بجميل ما عندك وأيّ جهل يا ربّ لا
يسعه جودك أو أيّ زمان أطول من أناتك وما قدر أعمالنا في جنب نعمك
وكيف نستكثر أعمالاً نقابل بها كرمك بل كيف يضيق على المذنبين ما وسعهم
من رحمتك يا واسع المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة فوعزّتك يا سيّدي
لو انتهرتني ما برحت من بابك ولا كففت عن تملّقك لما انتهى إليّ من المعرفة بجودك
وكرمك وأنت الفاعل لما تشاء تعذّب من تشاء بما تشاء كيف
تشاء وترحم من تشاء بما تشاء كيف تشاء لا تُسأل عن فعلك ولا تُنازع
في ملكك ولا تُشارك في أمرك ولا تُضادّ في حكمك ولا يعترض عليك أحد
في تدبيرك لك الخلق والأمر تبارك الله ربّ العالمين يا ربّ هذا مقام من
لاذ بك واستجار بكرمك وألف إحسانك ونعمك وأنت الجواد الذي لا
يضيق عفوك ولا ينقص فضلك ولا تقلّ رحمتك وقد توثّقنا منك
بالصفح القديم والفضل العظيم والرحمة الواسعة أفتراك يا ربّ تخلف

ظنوننا

ظُنُونُنَا اَوْ تُخَيِّبَ اٰمَالُنَا كَلَّا يَا كَرِيمُ فَلَيْسَ هٰذَا ظَنُّنَا بِكَ وَلَا هٰذَا فِيكَ طَمَعُنَا
يَا رَبِّ اِنَّ لَنَا فِيكَ اَمَلًا طَوِيلًا كَثِيرًا اِنَّ لَنَا فِيكَ رَجَاءً عَظِيمًا عَصَيْنَاكَ وَنَحْنُ
نَرْجُوا اَنْ تَسْتُرَ عَلَيْنَا وَدَعَوْنَاكَ وَنَحْنُ نَرْجُوا اَنْ تَسْتَجِيبَ لَنَا فَحَقِّقْ رَجَائَنَا يَا مَوْلَانَا
فَقَدْ عَلِمْنَا مَا نَسْتَوْجِبُ بِاَعْمَالِنَا وَلٰكِنْ عِلْمُكَ فِينَا وَعِلْمُنَا بِاَنَّكَ لَا تَصْرِفُنَا
عَنْكَ حَثَّنَا عَلَى الرَّغْبَةِ اِلَيْكَ وَاِنْ كُنَّا غَيْرَ مُسْتَوْجِبِينَ لِرَحْمَتِكَ فَاَنْتَ
اَهْلٌ اَنْ تَجُودَ عَلَيْنَا وَعَلَى الْمُذْنِبِينَ بِفَضْلِ سَعَتِكَ فَامْنُنْ عَلَيْنَا بِمَا اَنْتَ اَهْلُهُ
وَجُدْ عَلَيْنَا فَاِنَّا مُحْتَاجُونَ اِلٰى نَيْلِكَ يَا غَفَّارُ بِنُورِكَ اهْتَدَيْنَا وَبِفَضْلِكَ
اسْتَغْنَيْنَا وَبِنِعْمَتِكَ اَصْبَحْنَا وَاَمْسَيْنَا ذُنُوبُنَا بَيْنَ يَدَيْكَ نَسْتَغْفِرُكَ اللّٰهُمَّ
مِنْهَا وَنَتُوبُ اِلَيْكَ تَتَحَبَّبُ اِلَيْنَا بِالنِّعَمِ وَنُعَارِضُكَ بِالذُّنُوبِ خَيْرُكَ اِلَيْنَا نَازِلٌ
وَشَرُّنَا اِلَيْكَ صَاعِدٌ وَلَمْ يَزَلْ وَلَا يَزَالُ مَلَكٌ كَرِيمٌ يَاْتِيكَ عَنَّا فِي كُلِّ يَوْمٍ بِعَمَلٍ
قَبِيحٍ فَلَا يَمْنَعُكَ ذٰلِكَ مِنْ اَنْ تَحُوطَنَا بِنِعَمِكَ وَتَتَفَضَّلَ عَلَيْنَا بِاٰلَائِكَ فَسُبْحَانَكَ
مَا اَحْلَمَكَ وَاَعْظَمَكَ وَاَكْرَمَكَ مُبْدِئًا وَمُعِيدًا تَقَدَّسَتْ اَسْمَاؤُكَ وَجَلَّ
ثَنَاؤُكَ وَكَرُمَ صَنَائِعُكَ وَفِعَالُكَ اَنْتَ اِلٰهِي اَوْسَعُ فَضْلًا وَاَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ اَنْ
تُقَايِسَنِي بِفِعْلِي وَخَطِيئَتِي فَالْعَفْوَ الْعَفْوَ الْعَفْوَ سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي اللّٰهُمَّ
اشْغَلْنَا بِذِكْرِكَ وَاَعِذْنَا مِنْ سَخَطِكَ وَاَجِرْنَا مِنْ عَذَابِكَ وَارْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِكَ
وَاَنْعِمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِكَ وَارْزُقْنَا حَجَّ بَيْتِكَ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ وَمَغْفِرَتُكَ
وَرَحْمَتُكَ وَبَرَكَاتُكَ وَرِضْوَانُكَ عَلَيْهِ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ اِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ
وَارْزُقْنَا عَمَلًا بِطَاعَتِكَ وَتَوَفَّنَا عَلٰى مِلَّتِكَ وَسُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ
وَاٰلِهِ اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا وَاجْزِهِمَا بِالْاِحْسَانِ
اِحْسَانًا وَبِالسَّيِّئَاتِ غُفْرَانًا اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ
وَالْاَمْوَاتِ تَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا

وَغائِبِنا ذَكَرِنا وَاُنْثانا صَغيرِنا وَكَبيرِنا حُرِّنا وَمَمْلوكِنا كَذَبَ الْعادِلُونَ بِاللهِ
وَضَلُّوا ضَلالاً بَعيداً وَخَسِرُوا خُسْراناً مُبيناً اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاخْتِمْ لي بِخَيْرٍ وَاكْفِني ما اَهَمَّني مِنْ اَمْرِ دُنْيايَ وَآخِرَتي وَلا تُسَلِّطْ عَلَيَّ مَنْ
لا يَرْحَمُني وَاجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ جُنَّةً واقِيَةً باقِيَةً وَلا تَسْلُبْني صالِحَ ما اَنْعَمْتَ
بِهِ عَلَيَّ وَارْزُقْني مِنْ فَضْلِكَ رِزْقاً واسِعاً حَلالاً طَيِّباً اَللّهُمَّ احْرُسْني بِحَراسَتِكَ
وَاحْفَظْني بِحِفْظِكَ وَاكْلَأْني بِكِلائَتِكَ وَارْزُقْني حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرامِ في عامِنا
هذا وَفي كُلِّ عامٍ وَزِيارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَالْاَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ وَلا تُخْلِني يا رَبِّ
مِنْ تِلْكَ الْمَشاهِدِ الشَّريفَةِ وَالْمَواقِفِ الْكَريمَةِ اَللّهُمَّ تُبْ عَلَيَّ حَتّى لا اَعْصِيَكَ
وَاَلْهِمْنِي الْخَيْرَ وَالْعَمَلَ بِهِ وَخَشْيَتَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهارِ اَبَداً ما اَبْقَيْتَني يا رَبَّ
الْعالَمينَ اَللّهُمَّ اِنّي كُلَّما قُلْتُ قَدْ تَهَيَّاْتُ وَتَعَبَّاْتُ وَقُلْتُ لِلصَّلاةِ بَيْنَ يَدَيْكَ
وَناجَيْتُكَ اَلْقَيْتَ عَلَيَّ نُعاساً اِذا اَنَا صَلَّيْتُ وَسَلَبْتَني مُناجاتَكَ اِذا اَنَا ناجَيْتُ
وَما لي كُلَّما قُلْتُ قَدْ صَلَحَتْ سَريرَتي وَقَرُبَ مِنْ مَجالِسِ التَّوّابينَ مَجْلِسي عَرَضَتْ لي
بَلِيَّةٌ اَزالَتْ قَدَمي وَحالَتْ بَيْني وَبَيْنَ خِدْمَتِكَ سَيِّدي لَعَلَّكَ عَنْ بابِكَ طَرَدْتَني
وَعَنْ خِدْمَتِكَ نَحَّيْتَني اَوْ لَعَلَّكَ رَاَيْتَني مُسْتَخِفّاً بِحَقِّكَ فَاَقْصَيْتَني اَوْ لَعَلَّكَ
رَاَيْتَني مُعْرِضاً عَنْكَ فَقَلَيْتَني اَوْ لَعَلَّكَ وَجَدْتَني في مَقامِ الْكاذِبينَ فَرَفَضْتَني
اَوْ لَعَلَّكَ رَاَيْتَني غَيْرَ شاكِرٍ لِنَعْمائِكَ فَحَرَمْتَني اَوْ لَعَلَّكَ فَقَدْتَني مِنْ مَجالِسِ الْعُلَماءِ
فَخَذَلْتَني اَوْ لَعَلَّكَ رَاَيْتَني فِي الْغافِلينَ فَمِنْ رَحْمَتِكَ آيَسْتَني اَوْ لَعَلَّكَ رَاَيْتَني آلِفَ
مَجالِسِ الْبَطّالينَ فَبَيْني وَبَيْنَهُمْ خَلَّيْتَني اَوْ لَعَلَّكَ لَمْ تُحِبَّ اَنْ تَسْمَعَ دُعائي فَباعَدْتَني
اَوْ لَعَلَّكَ بِجُرْمي وَجَريرَتي كافَيْتَني اَوْ لَعَلَّكَ بِقِلَّةِ حَيائي مِنْكَ جازَيْتَني
فَاِنْ عَفَوْتَ يا رَبِّ فَطالَ ما عَفَوْتَ عَنِ الْمُذْنِبينَ قَبْلي لِاَنَّ كَرَمَكَ اَيْ رَبِّ
يَجِلُّ عَنْ مُجازاةِ الْمُذْنِبينَ وَحِلْمُكَ يَكْبُرُ عَنْ مُكافاةِ الْمُقَصِّرينَ وَاَنَا عائِذٌ بِفَضْلِكَ

هارب منك اليك منتجز ما وعدت من الصفح عمن احسن بك ظنا الهي انت اوسع فضلا واعظم حلما من ان تقايسني بعملي وان تستزلني بخطيئتي وما انا يا سيدي وما خطري هبني بفضلك يا سيدي وتصدق علي بعفوك وجللني بسترك واعف عن توبيخي بكرم وجهك سيدي انا الصغير الذي ربيته وانا الجاهل الذي علمته وانا الضال الذي هديته وانا الوضيع الذي رفعته وانا الخائف الذي امنته وانا الجائع الذي اشبعته والعطشان الذي ارويته والعاري الذي كسوته والفقير الذي اغنيته والضعيف الذي قويته والذليل الذي اعززته والسقيم الذي شفيته والسائل الذي اعطيته والمذنب الذي سترته والخاطئ الذي اقلته وانا القليل الذي كثرته والمستضعف الذي نصرته وانا الطريد الذي اويته فلك الحمد وانا يا رب الذي لم استحيك في الخلاء ولم اراقبك في الملاء انا صاحب الدواهي العظمى انا الذي على سيده اجترى انا الذي عصيت جبار السماء انا الذي اعطيت على معاصي الجليل الرشى انا الذي حين بشرت بها خرجت اليها اسعى انا الذي امهلتني فما ارعويت وسترت علي فما استحييت وعملت بالمعاصي فتعديت واسقطتني من عينك فما باليت فبحلمك امهلتني وبسترك سترتني حتى كانك اغفلتني ومن عقوبات المعاصي جنبتني حتى كانك استحييتني الهي لم اعصك حين عصيتك وانا بربوبيتك جاحد ولا بامرك مستخف ولا لعقوبتك متعرض ولا لوعيدك متهاون ولكن خطيئة عرضت وسولت لي نفسي وغلبني هواي واعانني عليها شقوتي وغرني سترك المرخى علي فقد عصيتك وخالفتك بجهدي فالان من عذابك من يستنقذني ومن ايدي الخصماء غدا من يخلصني وبحبل من اتصل ان انت قطعت حبلك عني فواسوأتاه

علي ما احصى كتابك من عملي الذي لولا ما ارجو من كرمك وسعة رحمتك
ونهيك اياي عن القنوط لقنطت عند ما اتذكرها يا خير من دعاه داع وافضل
من رجاه راج اللهم انى بذمة الاسلام اتوسل اليك وبحرمة القرآن اعتمد
عليك وبحبي النبي الامي القرشي الهاشمي العربي التهامي المكي المدني صلواتك
عليه وآله ارجو الزلفة لديك فلا توحش استيناس ايماني ولا تجعل
ثوابي ثواب من عبد سواك فان قوما آمنوا بألسنتهم ليحقنوا به دماءهم
فادركوا ما املوا وانا آمنا بك بألسنتنا وقلوبنا لتعفو عنا فادرك بنا
ما املنا وثبت رجاءك في صدورنا ولا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا وهب
لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب فوعزتك لو انتهرتني ما برحت من
بابك ولا كففت عن تملقك لما الهم قلبي من المعرفة بكرمك وسعة رحمتك
الى من يذهب العبد الا الى مولاه والى من يلتجئ المخلوق الا الى خالقه الهي لو قرنتني
بالاصفاد ومنعتني سيبك من بين الاشهاد ودللت على فضائحي عيون العباد
وامرت بي الى النار وحلت بيني وبين الابرار ما قطعت رجائي منك وما صرفت
تأميلي للعفو عنك ولا خرج حبك عن قلبي انا لا انسى اياديك عندي وسترك
علي في دار الدنيا يا سيدي صل على محمد وآل محمد واخرج حب الدنيا من قلبي
واجمع بيني وبين المصطفى وآله من خيرتك من خلقك وخاتم النبيين محمد
صلى الله عليه وآله وانقلني الى درجة التوبة اليك واعني بالبكاء على
نفسي فقد افنيت بالتسويف والآمال عمري وقد نزلت منزلة الآيسين
من خيري فمن يكون اسوء حالا مني ان انا نقلت على مثل حالي الى قبر لم امهده
لرقدتي ولم افرشه بالعمل الصالح لضجعتي ومالي لا ابكي ولا ادري الى ما
يكون مصيري وارى نفسي تخادعني وايامي تخاتلني وقد خفقت عند رأسي

أجمعهم الموت فما لي لا أبكي أبكي لخروج نفسي أبكي لظلمة قبري أبكي لضيق لحدي أبكي
لسؤال منكر ونكير إياي أبكي لخروجي من قبري عريانا ذليلا حاملا ثقلي على ظهري
انظر مرة عن يميني وأخرى عن شمالي إذ الخلائق في شأن غير شأني لكل امرئ منهم
يومئذ شأن يغنيه وجوه يومئذ مسفرة ضاحكة مستبشرة ووجوه يومئذ
عليها غبرة ترهقها قترة وذلة سيدي عليك معولي ومعتمدي ورجائي وتوكلي
وبرحمتك تعلقي تصيب برحمتك من تشاء وتهدي بكرامتك من تحب فلك
الحمد على ما نقيت من الشرك قلبي ولك الحمد على بسط لساني أفبلساني هذا الكال أشكرك
أم بغاية جهدي في عملي أرضيك وما قدر لساني يا رب في جنب شكرك وما قدر
عملي في جنب نعمك وإحسانك إلي إلا أن جودك بسط أملي وشكرك قبل عملي سيدي
إليك رغبتي وإليك رهبتي وإليك تأميلي وقد ساقني إليك أملي وعليك
يا واحدي عكفت همتي وفيما عندك انبسطت رغبتي ولك خالص رجائي و
خوفي وبك أنست محبتي وإليك ألقيت بيدي وبحبل طاعتك مددت رهبتي
يا مولاي بذكرك عاش قلبي وبمناجاتك بردت ألم الخوف عني فيا مولاي
ويا مؤملي ويا منتهى سؤلي صل على محمد وآل محمد وفرق بيني وبين ذنبي المانع
لي من لزوم طاعتك فإنما أسألك لقديم الرجاء فيك وخوفي إليك و
عظيم الطمع منك الذي أوجبته على نفسك من الرأفة والرحمة فالأمر لك
وحدك لا شريك لك والخلق كلهم عيالك وفي قبضتك وكل شيء خاضع
لك تباركت يا رب العالمين إلهي ارحمني إذا انقطعت حجتي وكل عن جوابك
لساني وطاش عند سؤالك إياي لبي فيا عظيم رجائي لا تخيبني إذا اشتدت
فاقتي إليك ولا تردني بجهلي ولا تمنعني لقلة صبري وأعطني لفقري و
ارحمني لضعفي سيدي عليك معتمدي ومعولي ورجائي وتوكلي وبرحمتك

تعلّقي وبفنائك احطّ رحلي ولجودك اقصد طلبتي وبكرمك اي ربّ استفتح
دعائي ولديك ارجو فاقتي وبغناك اجبر عيلتي وتحت ظلّ عفوك قيامي
والى جودك وكرمك ارفع بصري والى معروفك اديم نظري فلا تحرقني
بالنّار وانت موضع املي ولا تسكنّي الهاوية فانّك قرّة عيني يا سيّدي لا تكذّب
ظنّي باحسانك ومعروفك فانّك ثقتي ورجائي ولا تحرمني ثوابك فانّك العارف
بفقري الهي ان كان قد دنى اجلي ولم يقرّبني منك عملي فقد جعلت الاعتراف
اليك بذنبي وسائل عللي الهي ان عفوت فمن اولى منك بالعفو وان عذّبت
فمن اعدل منك في الحكم ارحم في هذه الدّنيا غربتي وعند الموت كربتي وفي
القبر وحدتي وفي اللّحد وحشتي واذا نشرت للحساب بين يديك ذلّ موقفي
واغفر لي ما خفي على الآدميّين من عملي وادم لي ما به سترتني وارحمني صريعا
على الفراش تقلّبني ايدي احبّتي وتفضّل عليّ ممدودا على المغتسل يغسّلني
صالح جيرتي وتحنّن عليّ محمولا قد تناول الاقرباء اطراف جنازتي وجد عليّ منقولا
قد نزلت بك وحيدا في حفرتي وارحم في ذلك البيت الجديد غربتي حتّى لا استأنس
بغيرك يا سيّدي فانّك ان وكلتني الى نفسي هلكت سيّدي فبمن استغيث ان لم تقلني
عثرتي والى من افزع ان فقدت عنايتك في ضجعتي والى من التجئ ان لم تنفّس كربتي
سيّدي من لي ومن يرحمني ان لم ترحمني وفضل من اؤمّل ان عدمت فضلك يوم
فاقتي والى من الفرار من الذّنوب اذا انقضى اجلي سيّدي لا تعذّبني وانا ارجوك
الهي حقّق رجائي وامن خوفي فانّ كثرة ذنوبي لا ارجو فيها الّا عفوك سيّدي انا
اسئلك ما لا استحقّ وانت اهل التّقوى واهل المغفرة فاغفر لي والبسني
من نظرك ثوبا يغطّي عليّ الذّنوب والتّبعات وتغفرها لي ولا اطالب بها
انّك ذو منّ قديم وصفح عظيم وتجاوز كريم الهي انت الّذي تفيض سيبك على من

لا يسئلك

لا يسئلك وعلى الجاحدين بربوبيتك فكيف سيدي بمن سئلك وايقن
ان الخلق لك والامر اليك تباركت وتعاليت يا رب العالمين الهي وسيدي
عبدك ببابك اقامته الخصاصة بين يديك يقرع باب احسانك بدعائه
ويستعطف جميل نظرك بمكنون رجائه فلا تعرض بوجهك الكريم عني و
اقبل مني ما اقول فقد دعوتك بهذا الدعاء وانا ارجو ان لا تردني معرفة
مني برافتك ورحمتك الهي انت الذي لا يحفيك سائل ولا ينقصك نائل انت كما
تقول وفوق ما نقول اللهم اني اسئلك صبرا جميلا وفرجا قريبا وقولا صادقا
واجرا عظيما اسئلك يا رب من الخير كله ما علمت منه وما لم اعلم اسئلك اللهم
من خير ما سئلك منه عبادك الصالحون يا خير من سئل واجود من اعطى
اعطني سؤلي في نفسي واهلي وولدي ووالدي واهل حزانتي واخواني فيك و
ارغد عيشي واظهر مروتي واصلح جميع احوالي واجعلني ممن اطلت عمره و
حسنت عمله واتممت عليه نعمتك ورضيت عنه واحييته حيوة طيبة
في ادوم السرور واسبغ الكرامة واتم العيش انك تفعل ما تشاء ولا يفعل
ما يشاء غيرك اللهم وخصني منك بخاصة ذكرك ولا تجعل شيئا مما
اتقرب به في اناء الليل واطراف النهار رياء ولا سمعة ولا اشرا ولا بطرا
واجعلني لك من الخاشعين اللهم اعطني السعة في الرزق والامن في الوطن و
قرة العين في الاهل والمال والولد والمقام في نعمك عندي والصحة في الجسم
والقوة في البدن والسلامة في الدين واستعملني بطاعتك وطاعة رسولك
محمد واهل بيته صلى الله عليه واله ابدا ما استعمرتني واجعلني من
اوفر عبادك نصيبا في كل خير انزلته وتنزله في شهر رمضان في ليلة القدر
وما انت منزله في كل سنة من رحمة تنشرها وعافية تلبسها وبلية تدفعها

وحسنات تتقبّلها وسيّئات تتجاوز عنها وارزقني حجّ بيتك الحرام في عامنا
هذا وفي كلّ عام وارزقني رزقاً واسعاً من فضلك الواسع واصرف عنّي يا سيّدي
الأسواء واقض عنّي الدّين والظّلامات حتّى لا أتأذّى بشيء منه وخذ
عنّي بأسماع أضدادي وأبصار أعدائي وحسّادي والباغين عليّ وانصرني
عليهم وأقرّ عيني وحقّق ظنّي وفرّج قلبي واجعل لي من همّي وكربي فرجاً ومخرجاً
واجعل من أرادني بسوء من جميع خلقك تحت قدمي واكفني شرّ الشّيطان
وشرّ السّلطان وسيّئات عملي وطهّرني من الذّنوب كلّها وأجرني من النّار بعفوك
وأدخلني الجنّة برحمتك وزوّجني من الحور العين بفضلك وألحقني بأوليائك
الصّالحين محمّد وآله الأبرار الطّيّبين الطّاهرين الأخيار صلوات الله عليهم
وعلى أرواحهم وأجسادهم ورحمة الله وبركاته إلهي وسيّدي وعزّتك و
جلالك لئن طالبتني بذنوبي لأطالبنّك بعفوك ولئن طالبتني بلؤمي لأطالبنّك
بكرمك ولئن أدخلتني النّار لأخبرنّ أهل النّار بحبّي لك إلهي وسيّدي إن كنت
لا تغفر إلّا لأوليائك وأهل طاعتك فإلى من يفزع المذنبون وإن كنت لا تكرم
إلّا أهل الوفاء بك فبمن يستغيث المسيئون إلهي إن أدخلتني النّار ففي ذلك
سرور عدوّك وإن أدخلتني الجنّة ففي ذلك سرور نبيّك وأنا والله أعلم أنّ
سرور نبيّك أحبّ إليك من سرور عدوّك اللّهمّ إنّي أسألك أن تملأ قلبي
حبّاً لك وخشية منك وتصديقاً بكتابك وإيماناً بك وفرقاً منك
وشوقاً إليك يا ذا الجلال والإكرام حبّب إليّ لقاءك وأحبب لقائي واجعل
لي في لقائك الرّاحة والفرج والكرامة اللّهمّ ألحقني بصالح من مضى واجعلني من
صالح من بقي وخذ بي سبيل الصّالحين وأعنّي على نفسي بما تعين به الصّالحين
على أنفسهم واختم عملي بأحسنه واجعل ثوابي منه الجنّة برحمتك يا ربّ العالمين

وليعني

واعني على صالح ما اعطيتني وثبتني يا رب ولا تردني في سوء استنقذتني منه
اللهم اني اسئلك ايمانا لا اجل له دون لقائك احيني ما احييتني عليه وتوفني
اذا توفيتني عليه وابعثني اذا بعثتني عليه وابرء قلبي من الرياء والشك والسمعة
في دينك حتى يكون عملي خالصا لك اللهم اعطني بصيرة في دينك وفهما
في حكمك وفقها في علمك وكفلين من رحمتك وورعا يحجزني عن معاصيك
وبيض وجهي بنورك واجعل رغبتي فيما عندك وتوفني في سبيلك وعلى ملة رسولك
صلى الله عليه وآله اللهم اني اعوذ بك من الكسل والفقر والفشل والهم
والحزن والجبن والبخل والغفلة والقسوة والذلة والمسكنة والفقر والفاقة
وكل بلية والفواحش ما ظهر منها وما بطن واعوذ بك من نفس لا تقنع وبطن
لا يشبع وقلب لا يخشع ودعاء لا يسمع وعمل لا ينفع واعوذ بك يا رب على نفسي
وديني ومالي وعلى جميع ما رزقتني من الشيطان الرجيم انك انت السميع العليم اللهم
انه لا يجيرني منك احد ولا اجد من دونك ملتحدا فلا تجعل نفسي في شيء من عذابك
ولا تردني بهلكة ولا تردني بعذاب اليم اللهم تقبل مني واعل ذكري وارفع درجتي
وحط وزري ولا تذكرني بخطيئتي واجعل ثواب مجلسي وثواب منطقي وثواب دعائي
رضاك والجنة واعطني يا رب جميع ما سئلتك وزدني من فضلك اني اليك راغب
يا رب العالمين اللهم انك انزلت في كتابك العفو وامرتنا ان نعفو عمن ظلمنا وقد
ظلمنا انفسنا فاعف عنا فانك اولى بذلك منا وامرتنا ان لا نرد سائلا
عن ابوابنا وقد جئتك سائلا فلا تردني الا بقضاء حاجتي وامرتنا بالاحسان
الى ما ملكت ايماننا ونحن ارقاؤك فاعتق رقابنا من النار يا مفزعي عند كربتي
ويا غوثي عند شدتي اليك فزعت وبك استغثت وبك لذت لا الوذ
بسواك ولا اطلب الفرج الا منك فاغثني وفرج عني يا من يقبل اليسير ويعفو

عَنِ الْكَثِيرِ اقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ وَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ اِنَّكَ اَنْتَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ اِيمَاناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَيَقِيناً صَادِقاً حَتّٰى اَعْلَمَ اَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِي اِلَّا
مَا كَتَبْتَ لِي وَرَضِّنِي مِنَ الْعَيْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و مخصر ترین دعاها
سحر اینست يَا مَفْزَعِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَيَا غَوْثِي عِنْدَ شِدَّتِي اِلَيْكَ فَزِعْتُ وَ
بِكَ اسْتَغَثْتُ وَبِكَ لُذْتُ لَا اَلُوذُ بِسِوَاكَ وَلَا اَطْلُبُ الْفَرَجَ اِلَّا مِنْكَ فَاَغِثْنِي وَ
فَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ يَقْبَلُ الْيَسِيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ اقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ وَاعْفُ عَنِّي
الْكَثِيرَ اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اِيمَاناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي حَتّٰى اَعْلَمَ
اَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِي اِلَّا مَا كَتَبْتَ لِي وَرَضِّنِي مِنَ الْعَيْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عُدَّتِي
فِي كُرْبَتِي وَيَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي وَيَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي وَيَا غَايَتِي فِي رَغْبَتِي اَنْتَ السَّاتِرُ
عَوْرَتِي وَالْآمِنُ رَوْعَتِي وَالْمُقِيلُ عَثْرَتِي فَاغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
واما دعاها هر روز ماه مبارك بسند معتبر منقولست كه حضرت امام زين العابدين
وحضرت امام محمد باقر صلوات الله عليهما در هر روز اين ماه مبارك اين دعا
خواندند اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ
مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ وَهٰذَا شَهْرُ الصِّيَامِ وَهٰذَا شَهْرُ الْقِيَامِ وَهٰذَا شَهْرُ الْاِنَابَةِ وَ
هٰذَا شَهْرُ التَّوْبَةِ وَهٰذَا شَهْرُ الْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَهٰذَا شَهْرُ الْعِتْقِ مِنَ النَّارِ وَالْفَوْزِ
بِالْجَنَّةِ وَهٰذَا شَهْرٌ فِيهِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِنِّي عَلٰى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَسَلِّمْهُ لِي وَسَلِّمْنِي فِيهِ وَاَعِنِّي
عَلَيْهِ بِاَفْضَلِ عَوْنِكَ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَاَوْلِيَائِكَ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ وَفَرِّغْنِي فِيهِ لِعِبَادَتِكَ وَدُعَائِكَ وَتِلَاوَةِ كِتَابِكَ وَعَظِّمْ
لِي فِيهِ الْبَرَكَةَ وَاَحْسِنْ لِي فِيهِ الْعَافِيَةَ وَاَصِحَّ لِي فِيهِ بَدَنِي وَاَوْسِعْ لِي فِيهِ
رِزْقِي وَاكْفِنِي فِيهِ مَا اَهَمَّنِي وَاسْتَجِبْ لِي فِيهِ دُعَائِي وَبَلِّغْنِي فِيهِ رَجَائِي اَللّٰهُمَّ

صل على محمد وآل محمد وأذهب عني فيه النعاس والكسل والسامة والفترة
والقسوة والغفلة والغرة وجنبني فيه العلل والأسقام والهموم والأحزان
والأعراض والأمراض والخطايا والذنوب واصرف عني فيه السوء والفحشاء و
الجهد والبلاء والتعب والعناء إنك سميع الدعاء اللهم صل على محمد
وآل محمد وأعذني فيه من الشيطان الرجيم وهمزه ولمزه ونفثه ونفخه ووسوسته
وتثبيطه وبطشه وكيده ومكره وحبائله وخدعه وأمانيه وغروره
وفتنته وشركه وأحزابه وأتباعه وأشياعه وأوليائه وشركائه وجميع مكائده
اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقنا قيامه وصيامه وبلوغ الأمل
فيه وفي قيامه واستكمال ما يرضيك عني صبرا واحتسابا وإيمانا ويقينا
ثم تقبل ذلك مني بالأضعاف الكثيرة والأجر العظيم يا رب العالمين اللهم صل
على محمد وآل محمد وارزقني الحج والعمرة والجد والاجتهاد والقوة والنشاط
والإنابة والتوبة والتوفيق والقربة والخير المقبول والرهبة والرغبة و
التضرع والخشوع والرقة والنية الصادقة وصدق اللسان والوجل منك
والرجاء لك والتوكل عليك والثقة بك والورع عن محارمك مع صالح
القول ومقبول السعي ومرفوع العمل ومستجاب الدعوة ولا تحل بيني وبين شيء
من ذلك بعرض ولا مرض ولا هم ولا غم ولا سقم ولا غفلة ولا نسيان بل بالتعاهد
والتحفظ لك وفيك والرعاية لحقك والوفاء بعهدك ووعدك برحمتك
يا أرحم الراحمين اللهم صل على محمد وآل محمد واقسم لي فيه أفضل ما تقسمه
لعبادك الصالحين وأعطني فيه أفضل ما تعطي أوليائك المقربين من الرحمة
والمغفرة والتحنن والإجابة والعفو والمغفرة الدائمة والعافية والمعافاة
والعتق من النار والفوز بالجنة وخير الدنيا والآخرة اللهم صل على محمد وآل

عن الکثیر اقبل منی الیسیر واعف عنی الکثیر انک انت الرحیم الغفور اللهم
انی اسئلک ایمانا تباشر به قلبی ویقینا صادقا حتی اعلم انه لن یصیبنی الا
ما کتبت لی ورضنی من العیش بما قسمت لی یا ارحم الراحمین ومختصر ترین دعاها
سحر اینست یا مفزعی عند کربتی ویا غوثی عند شدتی الیک فزعت و
بک استغثت وبک لذت لا الوذ بسواک ولا اطلب الفرج الا منک فاغثنی و
فرج عنی یا من یقبل الیسیر ویعفو عن الکثیر اقبل منی الیسیر واعف عنی
الکثیر انک انت الغفور الرحیم اللهم انی اسئلک ایمانا تباشر به قلبی حتی اعلم
انه لن یصیبنی الا ما کتبت لی ورضنی من العیش بما قسمت لی یا ارحم الراحمین یا عدتی
فی کربتی ویا صاحبی فی شدتی ویا ولیی فی نعمتی ویا غایتی فی رغبتی انت الساتر
عورتی والامن روعتی والمقیل عثرتی فاغفر لی خطیئتی یا ارحم الراحمین
واما دعاها هر روز ماه مبارک بسند معتبر منقولست که حضرت امام زین العابدین
وحضرت امام محمد باقر صلوات الله علیهما در هر روز این ماه مبارک این دعا
خواندند اللهم ان هذا شهر رمضان الذی انزلت فیه القران هدی للناس وبینات
من الهدی والفرقان وهذا شهر الصیام وهذا شهر القیام وهذا شهر الانابة و
هذا شهر التوبة وهذا شهر المغفرة والرحمة وهذا شهر العتق من النار والفوز
بالجنة وهذا شهر فیه لیلة القدر التی هی خیر من الف شهر اللهم فصل
علی محمد وال محمد واعنی علی صیامه وقیامه وسلمه لی وسلمنی فیه واعنی
علیه بافضل عونک ووفقنی فیه لطاعتک وطاعة رسولک واولیائک
صلوات الله علیهم وفرغنی فیه لعبادتک ودعائک وتلاوة کتابک وعظم
لی فیه البرکة واحسن لی فیه العافیة واصح لی فیه بدنی واوسع لی فیه
رزقی واکفنی فیه ما اهمنی واستجب لی فیه دعائی وبلغنی فیه رجائی اللهم

صل على محمد وال محمد واذهب عني فيه النعاس والكسل والسأمة والفترة
والقسوة والغفلة والغرة وجنبني فيه العلل والاسقام والهموم والاحزان
والاعراض والامراض والخطايا والذنوب واصرف عني السوء والفحشاء و
الجهد والبلاء والتعب والعناء انك سميع الدعاء اللهم صل على محمد
وال محمد واعذني فيه من الشيطان الرجيم وهمزه ولمزه ونفثه ونفخه ووسوسته
وتثبيطه وبطشه وكيده ومكره وحبائله وخدعه وامانيه وغروره
وفتنته وشركه واحزابه واتباعه واشياعه واوليائه وشركائه وجميع مكائده
اللهم صل على محمد وال محمد وارزقنا قيامه وصيامه وبلوغ الامل
فيه وفي قيامه واستكمال ما يرضيك عني صبرا واحتسابا وايمانا ويقينا
ثم تقبل ذلك مني بالاضعاف الكثيرة والاجر العظيم يا رب العالمين اللهم صل
على محمد وال محمد وارزقني الحج والعمرة والجد والاجتهاد والقوة والنشاط
والانابة والتوبة والتوفيق والقربة والخير المقبول والرهبة والرغبة و
التضرع والخشوع والرقة والنية الصادقة وصدق اللسان والوجل منك
والرجاء لك والتوكل عليك والثقة بك والورع عن محارمك مع صالح
القول ومقبول السعي ومرفوع العمل ومستجاب الدعوة ولا تحل بيني وبين شيء
من ذلك بعرض ولا مرض ولا هم ولا غم ولا سقم ولا غفلة ولا نسيان بل بالتعاهد
والتحفظ لك وفيك والرعاية لحقك والوفاء بعهدك ووعدك برحمتك
يا ارحم الراحمين اللهم صل على محمد وال محمد واقسم لي فيه افضل ما تقسمه
لعبادك الصالحين واعطني فيه افضل ما تعطي اوليائك المقربين من الرحمة
والمغفرة والتحنن والاجابة والعفو والمغفرة الدائمة والعافية والمعافاة
والعتق من النار والفوز بالجنة وخير الدنيا والاخرة اللهم صل على محمد وال

محمد واجعل دعائي اليك واصلا ورحمتك وخيرك الي فيه نازلا وعملي فيه
مقبولا وسعيي فيه مشكورا وذنبي فيه مغفورا حتى يكون نصيبي فيه الاكبر
وحظي فيه الاوفر اللهم صل على محمد وال محمد ووفقني فيه لليلة القدر
على افضل حال تحب ان يكون عليها احد من اوليائك وارضاها لك ثم
اجعلها لي خيرا من الف شهر وارزقني فيها افضل ما رزقت احدا ممن بلغته اياها
واكرمته بها واجعلني فيها من عتقائك من جهنم وطلقائك من النار وسعداء
خلقك بمغفرتك ورضوانك يا ارحم الراحمين اللهم صل على محمد وال محمد
وارزقنا في شهرنا هذا الجد والاجتهاد والقوة والنشاط وما تحب وترضى
اللهم رب الفجر وليال عشر والشفع والوتر ورب شهر رمضان وما انزلت فيه من
القرآن ورب جبرئيل وميكائيل واسرافيل وجميع الملائكة المقربين ورب
ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب ورب موسى وعيسى وجميع النبيين و
المرسلين ورب محمد خاتم النبيين صلواتك عليه وعليهم اجمعين واسألك
بحقهم عليك وبحقك العظيم عليهم لما صليت عليه واله وعليهم اجمعين
ونظرت الي نظرة رحيمة ترضى بها عني رضا لا سخط علي بعده ابدا واعطيتني
جميع سؤلي ورغبتي وامنيتي وارادتي وصرفت عني ما اكره واحذر واخاف على
نفسي وما لا اخاف وعن اهلي ومالي واخواني واخواتي وذريتي اللهم اليك فررنا
من ذنوبنا فآونا تائبين وتب علينا مستغفرين واغفر لنا متعوذين واعذنا
مستجيرين واجرنا مستسلمين ولا تخذلنا راهبين وآمنا راغبين وشفعنا سائلين
واعطنا انك سميع الدعاء قريب مجيب اللهم انت ربي وانا عبدك واحق من
سئل العبد ربه ولم يسئل العباد مثلك كرما وجودا يا موضع شكوى
السائلين ويا منتهى حاجة الراغبين ويا غياث المستغيثين ويا مجيب دعوة

المضطرين ويا ملجأ الهاربين ويا صريخ المستصرخين ويا رب المستضعفين و
يا كاشف كرب المكروبين وفارج هم المهمومين ويا كاشف الكرب العظيم يا الله يا
رحمن يا رحيم يا ارحم الراحمين صل على محمد وآل محمد واغفر لي ذنوبي وعيوبي
واسائتي وظلمي وجرمي واسرافي على نفسي وارزقني من فضلك ورحمتك فانه لا يملكها
غيرك واعف عني واغفر لي كلما سلف من ذنوبي واعصمني فيما بقي من عمري و
استر علي وعلى والدي وولدي وقرابتي واهل حزانتي ومن كان مني بسبيل
من المؤمنين والمؤمنات في الدنيا والآخرة فان ذلك كله بيدك وانت واسع
المغفرة فلا تخيبني يا سيدي ولا ترد دعائي ولا ترد يدي الى نحري حتى تفعل
ذلك بي وتستجيب لي ما سألتك وتزيدني من فضلك فانك على كل شيء قدير
ونحن اليك راغبون اللهم لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء
والآلاء اسئلك باسمك بسم الله الرحمن الرحيم ان كنت قضيت في هذه
الليلة تنزل الملئكة والروح فيها ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل
اسمي في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في عليين واسائتي مغفورة
وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا لا يشوبه شك ورضا بما قسمت لي وآتني
في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقني عذاب النار وان لم تكن قضيت في هذه
الليلة تنزل الملائكة والروح فيها فاخرني الى ذلك وارزقني فيها ذكرك وشكرك
وطاعتك وحسن عبادتك فصل على محمد وآل محمد بافضل صلواتك يا ارحم
الراحمين يا احد يا صمد يا رب محمد اغضب اليوم لمحمد ولابرار عترته واقتل
اعدائهم بددا واحصهم عددا ولا تدع على ظهر الارض منهم احدا ولا تغفر لهم
ابدا يا حسن الصحبة يا خليفة النبيين انت ارحم الراحمين البدي البديع الذي
ليس كمثله شيء والدائم غير الغافل والحي الذي لا يموت انت كل يوم في شأن انت

خليفة محمد وناصر محمد ومفضل محمد اسئلك ان تنصر وصي محمد وآل محمد والقائم
بالقسط من اوصياء محمد صلواتك عليه وعليهم اعطف عليهم نصرك يا لا اله
الا انت بحق لا اله الا انت صل على محمد وآل محمد واجعلني معهم في الدنيا
والآخرة واجعل عاقبة امري الى غفرانك ورحمتك يا ارحم الراحمين وكذلك
نسبت نفسك يا سيدي باللطف بلى انك لطيف فصل على محمد وآل محمد
والطف بي انك لطيف لما تشاء اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقني الحج والعمرة
في عامنا هذا وفي كل عام وتطول علي بجميع حوائجي للدنيا والآخرة پس سه بگو
استغفر الله ربي واتوب اليه ان ربي قريب مجيب استغفر الله ربي واتوب اليه
ان ربي رحيم ودود استغفر الله ربي واتوب اليه انه كان غفارا اللهم اغفر
لي انك ارحم الراحمين رب اني عملت سوء وظلمت نفسي فاغفر لي انه لا يغفر الذنوب
الا انت استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم الحليم العظيم العليم الكريم الغفار
للذنب العظيم واتوب اليه استغفر الله ان الله كان غفورا رحيما پس بگو اللهم اني
اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل فيما تقضي وتقدر من الامر
العظيم المحتوم في ليلة القدر من القضاء الذي لا يرد ولا يبدل ان تكتبني من حجاج
بيتك الحرام المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم المكفر عنهم
سيئاتهم وان تجعل فيما تقضي وتقدر ان تطيل عمري وتوسع رزقي وتؤدي
عني امانتي وديني آمين رب العالمين اللهم اجعل لي من امري فرجا ومخرجا وارزقني
من حيث احتسب ومن حيث لا احتسب واحرسني من حيث احترس ومن حيث لا احترس
وصلى الله على محمد وآل محمد وسلم تسليما كثيرا و ابن تسبيحات نيز بسند معتبر
از حضرت صادق عليه السلام منقولست كه در هر روز از اينها بخوانند سبحان
الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان الله

جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان
الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين
سبحان الله السميع الذي ليس شيء أسمع منه يسمع من فوق عرشه ما تحت سبع أرضين
ويسمع ما في ظلمات البر والبحر ويسمع الأنين والشكوى ويسمع السر وأخفى ويسمع وساوس
الصدور ولا يصم سمعه صوت سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان
الله خالق الأزواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب
والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان
الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله البصير الذي ليس شيء أبصر
منه يبصر من فوق عرشه ما تحت سبع أرضين ويبصر ما في ظلمات البر والبحر لا
تدركه الأبصار وهو يدرك الأبصار وهو اللطيف الخبير لا تغشى بصره الظلمة
ولا يستتر منه بستر ولا يواري منه جدار ولا يغيب عنه بر ولا بحر ولا يكن
منه جبل ما في أصله ولا قلب ما فيه ولا جنب ما في قلبه ولا يستتر منه صغير
ولا كبير ولا يخفى عليه شيء في الأرض ولا في السماء هو الذي يصوركم في الأرحام
كيف يشاء لا إله إلا هو العزيز الحكيم سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور
سبحان الله خالق الأزواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق
الحب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله
مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله ينشئ السحاب الثقال ويسبح الرعد
بحمده والملائكة من خيفته ويرسل الصواعق فيصيب بها من يشاء ويرسل
الرياح بشرا بين يدي رحمته ويرسل الماء من السماء بكلمته وينبت النبات
بقدرته ويسقط الورق بعلمه سبحان الذي لا يعزب عنه مثقال ذرة في
الأرض ولا في السماء ولا أصغر من ذلك ولا أكبر إلا في كتاب مبين سبحان الله بارئ

النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الأزواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات
والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق
ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله الذي يعلم
ما تحمل كل أنثى وما تغيض الأرحام وما تزداد وكل شيء عنده بمقدار عالم الغيب و
الشهادة الكبير المتعال سواء منكم من أسر القول ومن جهر به ومن هو مستخف بالليل
وسارب بالنهار له معقبات من بين يديه ومن خلفه يحفظونه من أمر الله سبحان
الله الذي يميت الأحياء ويحيي الموتى ويعلم ما تنقص الأرض منهم ويقر في الأرحام ما
يشاء إلى أجل مسمى سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق
الأزواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوى
سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد
كلماته سبحان الله مالك الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع الملك ممن تشاء
وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير إنك على كل شيء قدير تولج الليل في
النهار وتولج النهار في الليل وتخرج الحي من الميت وتخرج الميت من الحي وترزق
من تشاء بغير حساب سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق
الأزواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب و
النوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله
رب العالمين سبحان الله الذي عنده مفاتح الغيب لا يعلمها إلا هو ويعلم ما في
البر والبحر وما تسقط من ورقة إلا يعلمها ولا حبة في ظلمات الأرض ولا
رطب ولا يابس إلا في كتاب مبين سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان
الله خالق الأزواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق
الحب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى

سبحان

سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله الذي لا يحصى
مدحته القائلون ولا يجزي بآلائه الشاكرون والعابدون وهو كما قال
وفوق ما نقول والله سبحانه كما اثنى على نفسه ولا يحيطون بشيء من علمه
الا بما شاء وسع كرسيه السموات والأرض ولا يؤده حفظهما وهو
العلي العظيم سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق
الأزواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوى
سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله
مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله الذي يعلم ما يلج في الأرض و
ما يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها ولا يشغله ما ينزل من السماء
وما يعرج فيها عما يلج في الأرض وما يخرج منها ولا يشغله علم شيء عن علم شيء
ولا يشغله خلق شيء عن خلق شيء ولا حفظ شيء عن حفظ شيء ولا يساويه شيء
ولا يعدله شيء ليس كمثله شيء وهو السميع العليم سبحان الله بارئ النسم
سبحان الله المصور سبحان الله خالق الأزواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات
والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق
ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله
فاطر السموات والأرض جاعل الملائكة رسلا اولي اجنحة مثنى وثلاث ورباع
يزيد في الخلق ما يشاء ان الله على كل شيء قدير ما يفتح الله للناس من رحمة فلا
ممسك لها وما يمسك فلا مرسل له من بعده وهو العزيز الحكيم سبحان الله
بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الأزواج كلها سبحان الله جاعل
الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى
سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله الذي يعلم ما في

السموات وما في الأرض ما يكون من نجوى ثلثة الا هو رابعهم ولا خمسة الا هو
سادسهم ولا ادنى من ذلك ولا اكثر الا هو معهم اينما كانوا ثم ينبئهم بما
عملوا يوم القيمة ان الله بكل شيء عليم وايضا مستحب است كه اين صلوات را در
هر روز ماه مبارك ودر هر روز جمعه در تمام سال بخواند ان الله وملائكته
يصلون على النبي يا ايها الذين امنوا صلوا عليه وسلموا تسليما لبيك يا رب
وسبحانك اللهم صل على محمد وال محمد وبارك على محمد وال محمد كما
صليت وباركت على ابرهيم وال ابرهيم انك حميد مجيد اللهم ارحم محمدا وال
محمد كما رحمت ابرهيم وال ابرهيم انك حميد مجيد اللهم سلم على محمد وال
محمد كما سلمت على نوح في العالمين اللهم امنن على محمد وال محمد كما مننت
على موسى وهرون اللهم صل على محمد وال محمد كما هديتنا به اللهم
صل على محمد وال محمد وابعثه مقاما محمودا يغبطه به الاولون والاخرون
على محمد واله السلام كلما طلعت شمس او غربت على محمد واله السلام
كلما طرفت عين او برقت على محمد واله السلام كلما طرفت عين او ذرفت على محمد
واله السلام كلما ذكر السلام على محمد واله السلام كلما سبح الله ملك
او قدسه السلام على محمد واله في الاولين السلام على محمد واله في الاخرين
السلام على محمد واله في الدنيا والاخرة السلام على محمد واله ورحمة الله
وبركاته اللهم رب البلد الحرام ورب الركن والمقام ورب الحل والحرام ابلغ نبينا
محمدا واله عنا السلام اللهم اعط محمدا من البهاء والسرور والنضرة و
الكرامة والغبطة والوسيلة والمنزلة والمقام والشرف والرفعة والشفاعة
عندك يوم القيمة افضل ما تعطي احدا من خلقك واعط محمدا فوق ما تعطي الخلائق
من الخير اضعافا كثيرة لا يحصيها غيرك اللهم صل على محمد وال محمد

الطيب

اطيب واطهر وازكى وانمى وافضل ما صليت على احد من الاولين والاخرين و
على احد من خلقك يا ارحم الراحمين اللهم صل على علي امير المؤمنين ووال من والاه
وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من شرك في دمه اللهم صل على فاطمة
بنت نبيك محمد عليه واله السلام والعن من اذى نبيك فيها اللهم صل على
الحسن والحسين امامي المسلمين ووال من والاهما وعاد من عاداهما وضاعف
العذاب على من شرك في دمهما اللهم صل على علي بن الحسين امام المسلمين
ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على
محمد بن علي امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على
من ظلمه اللهم صل على جعفر بن محمد امام المسلمين ووال من والاه وعاد
من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على موسى بن جعفر
امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من شرك
في دمه اللهم صل على علي بن موسى امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه
وضاعف العذاب على من شرك في دمه اللهم صل على محمد بن علي امام
المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم
صل على علي بن محمد امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف
العذاب على من ظلمه اللهم صل على الحسن بن علي امام المسلمين ووال
من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على الخلف
من بعده امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وعجل فرجه اللهم صل
على القاسم والطاهر ابني نبيك اللهم صل على رقية بنت نبيك والعن من
اذى نبيك فيها اللهم صل على ام كلثوم بنت نبيك والعن من اذى نبيك فيها
اللهم صل على ذرية نبيك اللهم اخلف نبيك في اهل بيته اللهم مكن لهم

فِی الْأَرْضِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ عَدَدِهِمْ وَمَدَدِهِمْ وَاَنْصَارِهِمْ عَلَی الْحَقِّ فِی السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ
اَللّٰهُمَّ اطْلُبْ بِذَحْلِهِمْ وَوِتْرِهِمْ وَدِمَائِهِمْ وَكُفَّ عَنَّا وَعَنْهُمْ وَعَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَ
مُؤْمِنَةٍ بَأْسَ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَكُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّكَ اَشَدُّ بَأْسًا وَ
اَشَدُّ تَنْكِيلًا و در کتاب اقبال و بعضی از نسخهای دیگر دعا از حضرت علی بن الحسین
تا حضرت امام حسن عسکری علیهم السلام بجا علی من ظلمه چنین است علی من
شرک فی دمهم و از جمله دعاهای هر روز ماه مبارک رمضان دعائیست که سید
بن طاوس فضیلت بسیار از جهت آن روایت کرده است و در استجابت دعوات
مجربست و بر مضامین عالیه مشتملست و دعا اینست اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَدْعُوكَ
كَمَا اَمَرْتَنِی فَاسْتَجِبْ لِی كَمَا وَعَدْتَنِی سه مرتبه اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ
بِاَبْهَاهُ وَكُلُّ بَهَائِكَ بَهِیٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ
مِنْ جَلَالِكَ بِاَجَلِّهِ وَكُلُّ جَلَالِكَ جَلِيلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِاَجْمَلِهِ وَكُلُّ جَمَالِكَ جَمِيلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِجَمَالِكَ
كُلِّهِ پس سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِی فَاسْتَجِبْ لِی كَمَا وَعَدْتَنِی
پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِاَعْظَمِهَا وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٌ
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِاَنْوَرِهِ وَ
كُلُّ نُورِكَ نَيِّرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ
بِاَوْسَعِهَا وَكُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا پس سه
مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِی فَاسْتَجِبْ لِی كَمَا وَعَدْتَنِی پس بگوید
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِاَكْمَلِهِ وَكُلُّ كَمَالِكَ كَامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ
بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِاَتَمِّهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّی اَسْئَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ مِنْ اَسْمَائِكَ بِاَكْبَرِهَا وَكُلُّ

اسمائك كبيرة اللهم انى اسئلك باسمائك كلها پس سه مرتبه بگويد اللهم انى
ادعوك كما امرتنى فاستجب لى كما وعدتنى پس بگويد اللهم انى اسئلك من
عزتك باعزها وكل عزتك عزيزة اللهم انى اسئلك بعزتك كلها اللهم انى
اسئلك من مشيتك بامضاها وكل مشيتك ماضية اللهم انى اسئلك
بمشيتك كلها اللهم انى اسئلك بقدرتك التى استطلت بها على كل شىء
وكل قدرتك مستطيلة اللهم انى اسئلك بقدرتك كلها پس سه مرتبه بگويد
اللهم انى ادعوك كما امرتنى فاستجب لى كما وعدتنى پس بگويد اللهم انى اسئلك
من علمك بانفذه وكل علمك نافذ اللهم انى اسئلك بعلمك كله اللهم
انى اسئلك من قولك بارضاه وكل قولك رضى اللهم انى اسئلك بقولك
كله اللهم انى اسئلك من مسائلك باحبها اليك وكل مسائلك اليك حبيبة
اللهم انى اسئلك بمسائلك كلها پس سه مرتبه بگويد اللهم انى ادعوك
كما امرتنى فاستجب لى كما وعدتنى پس بگويد اللهم انى اسئلك من شرفك
باشرفه وكل شرفك شريف اللهم انى اسئلك بشرفك كله اللهم انى اسئلك
من سلطانك بادومه وكل سلطانك دائم اللهم انى اسئلك بسلطانك كله
اللهم انى اسئلك من ملكك بافخره وكل ملكك فاخر اللهم انى اسئلك بملكك
كله پس سه مرتبه بگويد اللهم انى ادعوك كما امرتنى فاستجب لى كما وعدتنى
پس بگويد اللهم انى اسئلك من علائك باعلاه وكل علائك عال اللهم انى اسئلك
بعلائك كله اللهم انى اسئلك من منك باقدمه وكل منك قديم اللهم
انى اسئلك بمنك كله اللهم انى اسئلك من اياتك باعجبها وكل اياتك عجيبة
اللهم انى اسئلك باياتك كلها پس سه مرتبه بگويد اللهم انى ادعوك كما
امرتنى فاستجب لى كما وعدتنى پس بگويد اللهم انى اسئلك من فضلك بافضله

وكل فضلك فاضل اللهم اني اسئلك بفضلك كله اللهم اني اسئلك
من رزقك باعمه وكل رزقك عام اللهم اني اسئلك برزقك كله اللهم
اني اسئلك من عطائك باهنأه وكل عطائك هنيء اللهم اني اسئلك
بعطائك كله اللهم اني اسئلك من خيرك باعجله وكل خيرك عاجل اللهم
اني اسئلك بخيرك كله اللهم اني اسئلك من احسانك باحسنه وكل احسانك
حسن اللهم اني اسئلك باحسانك كله اللهم اني اسئلك بما تجيبني به
حين ادعوك فاجبني يا الله نعم دعوتك يا الله اللهم اني اسئلك بما انت فيه
من الشئون والجبروت اللهم اني اسئلك بكل شان وجبروت اللهم اني اسئلك
بشانك وجبروتك كلها اللهم اني اسئلك بما تجيبني به حين اسئلك به
فاجبني يا الله صل على محمد وال محمد پس هر حاجت كه دارى بطلب پس بگو
اللهم صل على محمد وال محمد وابعثني على الايمان بك والتصديق برسولك
والولاية لعلي بن ابي طالب عليه السلام والايتمام بالائمة من ال محمد والبرائة
من اعدائهم فاني قد رضيت بذلك يا رب اللهم صل على محمد وال محمد و
اسئلك خير الخير رضوانك والجنة واعوذ بك من شر الشر سخطك والنار اللهم
صل على محمد وال محمد واحفظني من كل مصيبة ومن كل بلية ومن كل عقوبة
ومن كل فتنة ومن كل بلاء ومن كل شر ومن كل مكروه ومن كل مصيبة ومن كل
افة نزلت او تنزل من السماء الى الارض في هذه الساعة وفي هذه الليلة وفي هذا
اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة اللهم صل على محمد وال محمد واقسم لي
من كل سرور ومن كل بهجة ومن كل استقامة ومن كل فرج ومن كل عافية و
من كل سلامة ومن كل كرامة ومن كل رزق واسع حلال طيب ومن كل نعمة
ومن كل حسنة نزلت او تنزل من السماء الى الارض في هذه الساعة وفي هذه

اللیلة وفی هذا الیوم وفی هذا الشهر وفی هذه السنة اللهم ان کانت ذنوبی قد
اخلقت وجهی عندک وحالت بینی وبینک وغیرت حالی عندک فانی اسئلک
بنور وجهک الکریم الذی لم یطفا وبوجه حبیبک محمد المصطفی وبوجه ولیک
علی المرتضی وبحق اولیائک الذین انتجبتهم ان تصلی علی محمد وال محمد وان تغفر لی
ولوالدی وما ولدا وللمؤمنین والمؤمنات وما توالدوا ذنوبنا کلها صغیرها
وکبیرها وان تختم لنا بالصالحات وان تقضی لنا الحاجات والمهمات وصالح الدعاء والمسئلة
فاستجب لنا بحق محمد واله اللهم صل علی محمد وال محمد امین امین امین ما شاء
الله کان لا حول ولا قوة الا بالله سبحان ربک رب العزة عما یصفون وسلام علی
المرسلین والحمد لله رب العالمین پس دستها را بجانب اسمان بلند کن ومیل ده
گردن را بسوی دوش چپ خود وگریه کن واگر نباید خود را بگریه بدار پس بگو
یا لا اله الا انت اسئلک بحق من حقه علیک عظیم یا لا اله الا انت اسئلک
ببهاء لا اله الا انت یا لا اله الا انت اسئلک بجلال لا اله الا انت یا لا اله الا انت اسئلک بجمال لا اله الا انت
یا لا اله الا انت اسالک بنور لا اله الا انت یا لا اله الا انت اسالک بکمال
لا اله الا انت یا لا اله الا انت اسئلک بعزة لا اله الا انت یا لا اله الا انت
اسئلک بعظم لا اله الا انت یا لا اله الا انت اسئلک بقول لا اله الا انت یا لا
اله الا انت اسئلک بشرف لا اله الا انت یا لا اله الا انت اسئلک بعلاء
لا اله الا انت یا لا اله الا انت اسئلک بلا اله الا انت یا لا اله الا انت یا رباه یا رباه انقدر بگوید
که یکنفس وفا کند پس بگوید بر همان حالتی که بود گردن کج کرده بسوی دوش چپ
اسئلک یا سیدی پس بگوید یا الله یا رباه انقدر که یکنفس وفا کند پس بگوید
یا سیداه یا مولایاه یا غیاثاه یا ملجاه یا منتهی غایة رغبتاه یا ارحم الراحمین اسالک
بک فلیس کمثلک شیء واسالک بکل دعوة مستجابة دعاک بها نبی مرسل او

ملك مقرب او عبد مؤمن امتحنت قلبه للايمان واستجبت دعوته منه واتوجه اليك
بمحمد نبيك نبي الرحمة واقدمه بين يدي حوائجي يا محمد يا رسول الله بابي انت
وامي اتوجه بك الى الله ربك وربي واقدمك بين يدي حوائجي يا رباه يا رباه يا رباه
اسئلك بك فليس كمثلك شيء واتوجه اليك بمحمد حبيبك وبعترته الهادية و
اقدمهم بين يدي حوائجي واسئلك اللهم بحياتك التي لا تموت وبنور وجهك الذي
لا يطفأ وبعينك التي لا تنام واسئلك بحق من حقه عليك عظيم ان تصلي على محمد
وآل محمد قبل كل شيء وبعد كل شيء وعدد كل شيء وزنة كل شيء وملء كل شيء
اللهم اني اسئلك ان تصلي على محمد عبدك المصطفى ورسولك المرتضى وامينك
المصطفى ونجيبك دون خلقك وحبيبك وخيرتك من خلقك اجمعين النذير
البشير السراج المنير وعلى اهل بيته الطيبين الطاهرين المطهرين الاخيار الابرار
وعلى ملائكتك الذين استخلصتهم لنفسك وحجبتهم عن خلقك وعلى انبيائك
الذين ينبئون بالصدق عنك وعلى عبادك الصالحين الذين ادخلتهم في رحمتك الائمة
المهتدين الراشدين المطهرين وعلى جبرئيل وميكائيل واسرافيل وملك الموت
ورضوان خازن الجنة ومالك خازن النار والروح القدس وحملة العرش ومنكر
ونكير وعلى الملكين الحافظين علي بالصلوة التي تحب ان تصلي بها عليهم صلوة كثيرة
طيبة مباركة زاكية نامية طاهرة شريفة فاضلة تبين بها فضلهم على
الاولين والاخرين اللهم اني اسئلك ان تسمع صوتي وتجيب دعوتي وتغفر ذنوبي
وتنجح طلبتي وتقضي حاجتي وتقبل قصتي وتنجز لي ما وعدتني وتقيلني عثرتي وتتجاوز
عن خطيئتي وتصفح عن ظلمي وتعفو عن جرمي وتقبل علي ولا تعرض عني وترحمني و
لا تعذبني وتعافيني ولا تبتليني وترزقني من اطيب الرزق واوسعه واهناه
وامراه واسبغه واكثره ولا تحرمني يا رب النظر الى وجهك الكريم والفوز بالجنة

والعفو

وَالْعِتْقَ مِنَ النّارِ وَاقْضِ عَنّي يا رَبِّ دَيْني وَاَماناتي وَضَعْ عَنّي وِزْري وَلا تُحَمِّلْني ما لا طاقَةَ
لي بِهِ يا مَوْلايَ وَاَدْخِلْني في كُلِّ خَيْرٍ اَدْخَلْتَ فيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَاَخْرِجْني مِنْ كُلِّ سُوءٍ
اَخْرَجْتَهُمْ مِنْهُ وَلا تُفَرِّقْ بَيْني وَبَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَدًا فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ پس سه مرتبه
بگوید اَللّٰهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنّي
اَسْئَلُكَ قَليلًا مِنْ كَثيرٍ مَعَ حاجَةٍ بي اِلَيْهِ عَظيمَةٍ وَغِناكَ عَنْهُ قَديمٌ وَهُوَ
عِنْدي كَثيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسيرٌ فَامْنُنْ بِهِ عَلَيَّ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ اَللّٰهُمَّ
بِرَحْمَتِكَ فِي الصّالِحينَ فَاَدْخِلْنا وَفي عِلِّيّينَ فَارْفَعْنا وَبِكَاْسٍ مِنْ مَعينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلْسَبيلٍ
فَاسْقِنا وَمِنَ الْحُورِ الْعينِ بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنا وَمِنْ وِلْدانٍ مُخَلَّدينَ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ
فَاَخْدِمْنا وَمِنْ ثِمارِ الْجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّيْرِ فَاَطْعِمْنا وَمِنْ ثِيابِ السُّنْدُسِ وَالْحَريرِ وَالْاِسْتَبْرَقِ
فَاَلْبِسْنا وَلَيْلَةَ الْقَدْرِ وَحَجَّ بَيْتِكَ الْحَرامِ وَقَتْلًا في سَبيلِكَ مَعَ وَلِيِّكَ فَوَفِّقْ
لَنا وَصالِحَ الدُّعاءِ وَالْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنا يا خالِقَنا اسْمَعْ وَاسْتَجِبْ لَنا وَاِذا جَمَعْتَ
الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ يَوْمَ الْقِيمَةِ فَارْحَمْنا وَبَراءَةً مِنَ النّارِ وَاَمانًا مِنَ الْعَذابِ فَاكْتُبْ
لَنا وَفي جَهَنَّمَ فَلا تَجْعَلْنا وَمَعَ الشَّياطينِ فِي النّارِ فَلا تُقَرِّنّا وَفي هَوانِكَ وَعَذابِكَ
فَلا تُقَلِّبْنا وَمِنَ الزَّقُّومِ وَالضَّريعِ فَلا تُطْعِمْنا وَفِي النّارِ عَلى وُجُوهِنا فَلا تَكُبَّنا
وَمِنْ ثِيابِ النّارِ وَسَرابيلِ الْقَطِرانِ فَلا تُلْبِسْنا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ
بِحَقِّ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ فَنَجِّنا اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ وَلَمْ يُسْئَلْ مِثْلُكَ وَاَرْغَبُ اِلَيْكَ وَ
لَمْ يُرْغَبْ اِلى مِثْلِكَ يا رَبِّ اَنْتَ مَوْضِعُ مَسْئَلَةِ السّائِلينَ وَمُنْتَهى رَغْبَةِ الرّاغِبينَ
اَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ بِاَفْضَلِ اَسْمائِكَ كُلِّها وَاَنْجَحِها يا اَللّٰهُ يا رَحْمٰنُ وَبِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ
الْمَصُونِ الْاَعَزِّ الْاَجَلِّ الْاَعْظَمِ الَّذي تُحِبُّهُ وَتَهْواهُ وَتَرْضى عَمَّنْ دَعاكَ بِهِ وَتَسْتَجيبُ
لَهُ دُعاءَهُ وَحَقٌّ عَلَيْكَ اَنْ لا تَحْرِمَ سائِلَكَ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ دَعاكَ
بِهِ عَبْدٌ هُوَ لَكَ في بَرٍّ اَوْ بَحْرٍ اَوْ سَهْلٍ اَوْ جَبَلٍ اَوْ عِنْدَ بَيْتِكَ الْحَرامِ اَوْ في شَيْءٍ مِنْ

سُبُلِكَ فَادْعُوكَ يَا رَبِّ دُعَاءَ مَنْ قَدِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَعَظُمَ جُرْمُهُ وَضَعُفَ كَدْحُهُ
وَاَشْرَفَ عَلَى الْهَلَكَةِ نَفْسُهُ وَلَمْ يَثِقْ بِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِهِ وَلَمْ يَجِدْ لِمَا هُوَ فِيهِ سَادّاً وَلاَ
لِذَنْبِهِ غَافِراً وَلاَ لِعَثْرَتِهِ مُقِيلاً غَيْرَكَ هَارِباً اِلَيْكَ مُتَعَوِّذاً بِكَ مُتَعَبِّداً لَكَ
غَيْرَ مُسْتَنْكِفٍ وَلاَ مُسْتَكْبِرٍ وَلاَ مُسْتَحْسِرٍ وَلاَ مُتَجَبِّرٍ وَلاَ مُتَعَظِّمٍ بَلْ بَائِسٌ فَقِيرٌ خَائِفٌ
مُسْتَجِيرٌ اَسْئَلُكَ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَا
ذَا الْجَلاَلِ وَالْاِكْرَامِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلوٰةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً
نَامِيَةً زَاكِيَةً شَرِيفَةً اَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ اَنْ تَغْفِرَ لِي فِي شَهْرِي هٰذَا وَتَرْحَمَنِي وَتُعْتِقَ
رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَتُعْطِيَنِي فِيهِ خَيْرَ مَا اَعْطَيْتَ اَحَداً مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرَ مَا اَنْتَ مُعْطِيهِ
وَلاَ تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صُمْتُهُ لَكَ مُنْذُ اَسْكَنْتَنِي اَرْضَكَ اِلَى يَوْمِي هٰذَا
بَلِ اجْعَلْهُ عَلَيَّ اَتَمَّهُ نِعْمَةً وَاَعَمَّهُ عَافِيَةً وَاَوْسَعَهُ رِزْقاً وَاَجْزَلَهُ وَاَهْنَاَهُ اللّٰهُمَّ
اِنِّي اَعُوذُ بِكَ وَبِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَمُلْكِكَ الْعَظِيمِ اَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ مِنْ يَوْمِي هٰذَا اَوْ
تَنْقَضِيَ بَقِيَّةُ هٰذَا الْيَوْمِ اَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هٰذِهِ اَوْ يَخْرُجَ هٰذَا الشَّهْرُ وَلَكَ قِبَلِي
تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ اَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ اَنْ تُقَايِسَنِي بِهَا اَوْ تُؤَاخِذَنِي بِهَا اَوْ تُوقِفَنِي بِهَا
مَوْقِفَ خِزْيٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَوْ تُعَذِّبَنِي يَوْمَ اَلْقَاكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ
اِنِّي اَدْعُوكَ لِهَمٍّ لاَ يُفَرِّجُهُ غَيْرُكَ وَلِرَحْمَةٍ لاَ تُنَالُ اِلاَّ بِكَ وَلِكَرْبٍ لاَ يَكْشِفُهُ
اِلاَّ اَنْتَ وَلِرَغْبَةٍ لاَ تُبْلَغُ اِلاَّ بِكَ وَلِحَاجَةٍ لاَ تُقْضَى دُونَكَ اللّٰهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ
شَاْنِكَ مَا اَرَدْتَنِي بِهِ مِنْ مَسْئَلَتِكَ وَرَحِمْتَنِي بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَاْنِكَ الْاِسْتِجَابَةُ
لِي فِيمَا دَعَوْتُكَ بِهِ وَالنَّجَاةُ لِي فِيمَا فَزِعْتُ اِلَيْكَ مِنْهُ يَا مُلَيِّنَ الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ يَا
كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْكُرَبِ الْعِظَامِ عَنْ اَيُّوبَ وَمُفَرِّجَ غَمِّ يَعْقُوبَ وَمُنَفِّسَ كَرْبِ يُوسُفَ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ فَاِنَّكَ اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ
الْمَغْفِرَةِ اللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتِي فِي كُلِّ كَرْبٍ وَرَجَائِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ وَاَنْتَ لِي فِي كُلِّ اَمْرٍ نَزَلَ بِي

ثقة وعدة كم من كرب يضعف منه الفؤاد وتقل فيه الحيلة وتخذل فيه
الصديق ويشمت فيه العدو وانزلته بك وشكوته اليك رغبة مني فيه
اليك عمن سواك ففرجته وكشفته وكفيته فانت ولي كل نعمة وصاحب
كل حسنة ومنتهى كل رغبة اعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق
من شيء اللهم عافني في يومي هذا حتى امسي اللهم اني اسألك بركة يومي هذا وما
نزل فيه من عافية ومغفرة ورحمة ورضوان ورزق واسع حلال تبسطه علي
وعلى والدي وولدي واهلي وعيالي واهل حزانتي ومن احببت واحبني وولدت
وولدني اللهم اني اعوذ بك من الشك والشرك والحسد والبغي والحمية
والغضب اللهم رب السموات السبع ورب الارضين السبع وما فيهن وما
بينهن ورب العرش العظيم صل على محمد وآله واكفني المهم من امري بما شئت
وكيف شئت پس بخوان سورهٔ حمد وآية الكرسي را وبگو اللهم انك قلت لنبيك
صلى الله عليه وآله ولسوف يعطيك ربك فترضى اللهم ان نبيك ورسولك
وحبيبك وخيرتك من خلقك لا يرضى بان تعذب احدا من امته دان بموالاته
وموالاة الائمة من اهل بيته وان كان مذنبا خاطئا في نار جهنم فاجرني يا رب
من جهنم وعذابها وهبني لمحمد وآل محمد يا ارحم الراحمين يا جامعا بين اهل الجنة
على تألف من القلوب وشدة المحبة ونازع الغل من صدورهم وجاعلهم اخوانا
على سرر متقابلين يا جامعا بين اهل طاعته وبين من خلقها له ويا مفرج حزن كل
محزون ويا منهل كل غريب يا راحمي في غربتي وفي كل احوالي بحسن الحفظ والكلاءة
لي يا مفرج ما بي من الضيق والخوف صل على محمد وآل محمد واجمع بيني وبين احبتي
وقادتي وسادتي وهداتي وموالي يا مؤلفا بين الاحباء صل على محمد وآل
محمد ولا تفجعني بانقطاع رؤيتي عنهم فبكل مسائلك يا رب ادعوك الهي فاستجب

دعائی اِیاکَ یا اَرحَمَ الرّاحِمِینَ اللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِانقِطاعِ حُجَّتی وَوُجوبِ حُجَّتِکَ اَن تَغفِرَلی اللّهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ مِن خِزیِ یَومِ المَحشَرِ وَمِن شَرِّ ما بَقِیَ مِنَ الدَّهرِ وَمِن شَرِّ الاَعداءِ وَصَغیرِ الفِناءِ وَعُضالِ الدّاءِ وَخَیبَةِ الرَّجاءِ وَزَوالِ النِّعمَةِ وَفُجاءَةِ النِّقمَةِ اللّهُمَّ اجعَل لی قَلباً یَخشاکَ کَاَنَّهُ یَراکَ اِلی یَومِ القاکَ ودور نیست که دراوقات دیگر هرگاه شدتی روی دهد یا حاجت ضروری بهم رسد این دعا را توان خواند

در اعمال مختصرهٔ شبها و روزها

مخصوص این ماه مبارکست و در روایتی وارد شده است که انجیل بر حضرت عیسی علیه السلام در سیم این ماه نازل شد و بروایت دیگر در ششم و بروایت معتبرهٔ دیگر در دوازدهم و شیخ مفید علیه الرحمه نقل کرده است که در روز ششم این ماه مامون خاین ملعون با حضرت امام رضا علیه السلام بیعت کرد و روایت شده است که هرکه در آنروز دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه سورهٔ قل هو الله بخواند شکر نعمت ظاهر شدن حق آن حضرت را ادا کرده خواهد شد و بروایت معتبره از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در شب سیزدهم دو رکعت نماز بگذارند در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ یس و تبارک الذی بیده الملک و سورهٔ قل هو الله احد و در شب چهاردهم چهار رکعت بدو سلام باین صفت و در شب پانزدهم بهمین کیفیت ~~شش رکعت بسه سلام~~ و شب پانزدهم از لیالی متبرکه است و غسل و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام مستحب است در آن چنانچه مذکور شد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و اله فرمود که هرکه در شب نیمهٔ ماه مبارک رمضان صد رکعت نماز بکند یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند خدای تعالی

ده ملك فرو فرستند بسوی او که دفع کنند از او شرّ دشمنان او را از جنّیان و آدمیان و در هنگام مرگ او سی ملك فرستند که او را بشارت دهند ببهشت و سی ملك که او را ایمن کردانند از جهنّم و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که در شب نصف ماه رمضان زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام بکند و بعد از نماز عشا ده رکعت نماز نزد قبر آنحضرت بکند و در هر رکعت سوره حمد و ده مرتبه قل هو الله احد بخواند نمیرد تا در خواب ببیند ملکی چند را که بشارت دهند او را ببهشت و ملکی چند را که او را ایمن کردانند از جهنّم و شب هفدهم نیز شب بسیار مبارکیست و در آنشب لشکر حضرت رسول صلّی الله علیه و آله با لشکر کفّار قریش ملاقات کردند در بدر و در روز آن شب جنك بدر واقع شد و حقتعالی لشکر آنحضرت را بر آن کافران ظفر داد و آن اعظم فتوحات اسلام بود و غسل و زیارت در آنشب فضیلت عظیم دارد و شب نوزدهم اوّل شبهای قدر است و حقتعالی میفرماید اِنّا اَنْزَلْنٰاهُ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ یعنی ما فرستادیم قرآنرا در شب قدر یعنی شبی که قدر و منزلت عظیمی دارد یا تقدیر امور سال در اینشب میشود یا زمین تنك میشود از بسیاری نزول ملائکه وَمٰا اَدْرٰیكَ مٰا لَیْلَةُ الْقَدْرِ و چه چیز ترا اعلام کرده است که چه چیز است شب قدر لَیْلَةُ الْقَدْرِ خَیْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ شب قدر بهتر است از هزار ماه یعنی عبادت در آن بهتر است از عبادت در هزار ماه تَنَزَّلُ الْمَلٰائِکَةُ وَالرُّوحُ فیهٰا فرود می آیند ملئکه و روح که از همهٔ ملائکه اعظم است در اینشب بِاِذْنِ رَبِّهِمْ برخصت پروردکار ایشان مِنْ کُلِّ اَمْرٍ بسبب تقدیر هر امری احادیث بسیار وارد شده است که ملئکه و روح در اینشب بر امام زمان نازل میشوند و آنچه از برای هر کس در اینشب مقدّر شده است بر امام علیه السّلام عرض میکنند

سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ یعنی سلامتیست اینشب از جمیع بدیها تا طلوع صبح
یا سلام میکنند بر امام و مؤمنان که در اینشب عبادت میکنند تا طلوع
صبح و میان سنی و شیعه در شب قدر خلاف بسیار هست بعضی از سنیان
گفته اند که شب قدر در زمان حضرت رسول صلی الله علیه واله بوده
و بعد از آنحضرت برطرف شد و اکثر ایشان گفته اند که تا روز قیامت
باقیست پس بعضی گفته اند که در تمام سال پنهانست و در همه سال شبها
عبادت باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند و بعضی گفته اند که در
ماه شعبان و رمضان پنهانست و بعضی گفته اند شب نیمهٔ شعبانست و بعضی گفته اند
اول رمضانست و بعضی گفته اند شب نیمه است و بعضی شب هفدهم و
بعضی شب بیست و یکم و بعضی شب بیست و سیم و بعضی شب بیست و نهم و بعضی
شب آخر گفته اند و اکثر سنیان در اینزمان اتفاق کرده اند بر شب بیست و هفتم
و علمای شیعه امامیه اجماع کرده اند بر انکه از شب نوزدهم و بیست و یکم
و بیست و سیم بیرون نیست و بعضی مردد میان شب بیست و یکم و بیست و
سیم میدانند و بسیاری از احادیث معتبره دلالت میکند بر انکه از اینسه شب
بیرون نیست و اینسه شب را یعنی نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم احیا باید
کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند و در بعضی احادیث معتبره تعیین خصوص
بیست و سیم واقع شده است و منقولست که از شب جهنی است و آن اعرابی
بود بحضرت رسول صلی الله علیه واله عرض کرد که منزل من دورست از
مدینه میخواهم شبی را از برای من تعیین کنی که بهترین شبها باشد که در آنشب
بخدمت تو برسم حضرت شب بیست و سیم را برای او تعیین نمود و او پیوسته
در آنشب با خیل و خدم و حشم خود داخل مدینه میشد و چون صبح

میشد

میشد بر میکشت و از بعضی از احادیث ظاهر میشود که هر سه شب قدرند
و در شب اول تقدیر امور میشود و در شب دوم بکثرت دعا و عبادت
ممکن است بعضی تغییر یابد و در شب بیست و سیم حتم میشود و تغییر نمییابد
یا بسیار کم تغییر مییابد بلا تشبیه مانند ارقام پادشاهان که اول تعلیقه
میشود و تغییرش آسانست بعد از آن ثبت دفاتر میشود و تغییرش دشوارتر
اما تا بمهر مهر آثار حزین نکردیده باز ممکنست تغییر یابد و چون بمهر اشرف رسید
بمنزله حتم است و تغییرش در غایت صعوبت است و حقتعالی را حکمتها در ابهام
بعضی از امور هست مانند اسم اعظم الهی که بر اکثر مردم مشتبه است و نماز
وسطی که بهترین نمازها است و ساعت استجابت در هر شب و در روز جمعه
و عمل مقبول در میان اعمال و امثال اینها و یک حکمت در مبهم ساختن اینها
آنست که بر همه اسماء مقدسه الهی مواظبت نمایند و اهتمام در همه نمازها
بکنند و در همه ساعات شب و روز جمعه دعا بکنند و سعی در همه اعمال
خیر بکنند شاید یکی مقبول کردد و هم چنین در شب قدر شبها که احتمال
آن دارد همه را احیا کنند و حکمت دیکر در بعضی از اینها میتواند بود مثل
آنکه اکر اسم اعظم را همه کس بداند کاه باشد که بعضی از نفوس شریره از او وسیله
حصول مطالب نیه خود کنند چنانچه از بلعم نقل کرده اند و همچنین شب
قدر و ساعت استجابت اکر بخصوص آنها را بدانند ممکنست که امور غیر
مشروعه یا ضررهای عظیم نسبت بعضی از مسلمانان استدعا کنند و اکر
بخصوص ندانند باید البته مستجاب کردد دیکر آنکه مغرور باعمال خود
نکردند و حکمتهای دیکر بسیار است که این رساله کنجایش ذکر آنها ندارد
پس باید مؤمن این شبها را احیا کنند و اهتمام در عبادت و دعا کنند تا فضیلت

شب قدر را دریابد و در دو شب اخر اهتمام بیشتر بکند و در شب بیست و سیم
که احادیث معتبرهٔ بسیار در تخصیص آن وارد شده است که شب قدر است
سعی بیشتر بکند و فواید عبادت شب قدر بسیار است از جمله انکه چون عبادت
شب قدر را دریابد بنص قران زیاده از ثواب عبادت هزار ماه که زیاده از هشتاد
سال است از برای او مقرر میفرمایند دیگر انکه چون تقدیرات جمیع امور از
عمر و مال و فرزند و عزت و صحت و توفیق اعمال خیر و سایر امور در این شب
میشود اصلاح احوال تمام سال خود را در این شب کرده خواهد بود
و ممکنست که نام او در دیوان اشقیا نوشته باشد و در این شب تغییر یابد و
در زمرهٔ سعادتمندان نوشته شود چنانچه این مضمون در اکثر دعاها و احادیث
معتبره وارد شده است دیگر انکه چون امام او حضرت صاحب الامر صلوات
الله علیه با ملائکهٔ مقربین محشور است و فوج فوج بخدمت او میایند و بر
او سلام میکنند و تقدیرات که از برای او و سایر خلق شده است بر او
عرض میکنند سزاوار نیست که در چنین شبی تاسی بامام خود نکند و بغفلت
بسر آورد و از حضرت رسول صلی الله علیه و اله منقولست که چون شب قدر
میشود فرود میایند ملائکه که در سدرة المنتهی ساکنند و از جملهٔ ایشان
جبرئیل علیه السلام است و جبرئیل با خود علمها می اورد و یک علم را بر قبر منور من
نصب میکند و یکی را در بیت المقدس و یکی را در مسجد الحرام و یکی را در
طور سینا و نمیگذارند مرد مؤمن و زن مؤمنه را مگر انکه سلام بر او
میکنند و ایضا از حضرت رسول صلی الله علیه و اله منقولست که بهشت را
هر سال از برای داخل شدن ماه مبارک رمضان زینت میکنند و چون شب
اول ماه میشود نسیمی از زیر عرش میوزد که آنرا مثیره میگویند و بصدا

میاورد درختان و حلقهای درهای بهشترا پس نغمهٔ ازان میشنوند که هرکز
شنونده کان ازان خوش اینده تر نغمهٔ نشنیده اند پس حوریان از غرفهای
بهشت بیرون می ایند و ندا میکنند که ایا کسی هست که مارا خواستکاری
کند از خدا باعمال صالحهٔ خود پس از رضوان خازن بهشت پرسند که این
چه شبیست رضوان میکوید لبیك ای نیك رویان و نیکوکاران این شب
اول ماه رمضانست درهای بهشت کشوده شده است برای روزه داران
امت محمد صلی الله علیه و اله پس حقتعالی میفرماید که ای رضوان بکشا
درهای بهشترا و ای مالك ببند درهای جهنمرا از روزه داران امت محمد
ای جبرئیل برو بسوی زمین و در زنجیر کن شیاطین متمردرا و غلها در کردن
شان کذار و ایشانرا در لجهها دریا بیند از تا فاسد نکردانند برامت حبیب
من محمد روزهای ایشانرا و انحضرت فرمود که حقتعالی در هر شب از شبهای
ماه مبارك رمضان سه مرتبه ندا میفرماید که ایا سوال کنندهٔ هست که سؤال
اورا عطا کنم ایا توبه کننده هست که توبهٔ اورا قبول کنم ایا استغفار کنندهٔ
هست که کناهانشرا بیامرزم کیست که قرض دهد بخداوند مالداری که هرکز
پریشان نمیشود و وفا کننده است بوعدهای خود و ستم نمیکند و فرمود
که در اخر هر روز از روزهای ماه مبارك رمضان در وقت افطار حقتعالی هزار هزار
کسرا از اتش جهنم ازاد میکند که هریك مستوجب عذاب شده باشند و در شب
اخر و روز اخر ماه بعدد انچه در تمام ماه ازاد کرده است ازاد میکند و چون
شب قدر میشود حقتعالی امر میکند جبرئیل را که بزمین میاید با لشکر عظیمی
از ملائکه و با خود علم سبزی میاورد و بر بالای کعبهٔ معظمه نصب میکند و شش
صد بال دارد و دو بالشرا نمیکشاید مکر در شب قدر انده و بالرا میکشاید

از مغرب و مشرق میکذرند و پهن میکند جبرئیل آنها را که را در اینشب در
اطراف زمین پس سلام میکنند بر هر نشسته و ایستاده که مشغول ذکر
و نماز و یاد خدا باشد و با ایشان مصافحه میکنند و چون ایشان دعا می
کنند ملائکه آمین میگویند و پیوسته مشغول اینکارند تا طلوع صبح
پس چون صبح طالع میشود ندا میکند جبرئیل که ای گروه ملئکه روانه بجانب
آسمان شوید پس ملائکه میگویند ای جبرئیل خدا چه کرد در حوائج مؤمنان
از امت محمد صلی الله علیه و اله جبرئیل میگوید که خدا گناهان همه را امرزید
مکر کسی که همیشه شراب خورد یا عاق مادر و پدر شده باشد یا قطع
رحم کند یا با مؤمنان عداوت کند و چون شب عید فطر میشود و انرا
شب جوایز میگویند خدا مزد میدهد عمل کنند کان ماه مبارک رمضان را
بیحساب و چون بامداد روز عید میشود حقتعالی ملائکه بسیار در جمیع شهر
میفرستد که بزمین میآیند و بر سر راهها و کوچها و بازارها میایستند
و میگویند ای امت محمد صلی الله علیه واله بیرون روید بسوی درکاه پروردکار
کریم که عطای بزرک میبخشد و گناهان عظیم امیامرزد پس چون بمصلی
میروند برای نماز عید حقتعالی بملائکه میگوید که ای ملئکه من چیست جزای
مزدور هرکاه عمل خود را بکند میگویند ملئکه ای خداوند ما و اقای ما جزای
او انست که مزدش تمام داده شود حقتعالی میفرماید ای ملئکه من شما را گواه میکیرم
که ثواب ایشانرا از روزه روزهای ماه مبارک و عبادت شبهای ان عطا کردم
که از ایشان راضی شدم و گناهان ایشانرا امرزیدم پس ندا میفرماید مؤمنانرا
که در این مجمع حاضر شده اند که ای بندگان من هرچه خواهید از من سوال
کنید بعزت و جلال خود سوکند یاد میکنم که در این مجمع شما هر حاجت

که برای آخرت و دنیای خود سوال کنید البتّه عطا میکنم و عیبهای شما را
میپوشانم تا از من روگردان نشوید و مزدهای شما را مضاعف میدهم و شما را
در میان گناهکاران رسوا نمیکردانم برگردید از مصلّی آمرزیده بدرستیکه
خوشنود گردانیدید مرا و خوشنود شدم از شما پس ملئکه مسرور و
شاد میشوند و یکدیگر مبارکباد میگویند بانچه حقتعالی با امّت محمّد صلّی الله
علیه و اله کرده و در حدیث معتبر از حضرت امام محمّد باقر علیه السّلم منقولست
که هرکه احیا کند شب قدر را گناهان او آمرزیده میشود هرچند بعدد
ستارگان آسمان و سنگینی کوهها و کیل دریاها باشد و امّا اعمال این سه
شب پس بر دو نوعست انکه در هر سه شب باید کرد انکه
مخصوص بهر شبی است امّا اول از حضرت رسول صلّی الله علیه و اله منقولست که
هرکه در شب قدر دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعتی بعد از حمد هفت مرتبه
قل هو الله احد بخواند و بعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَ
أَتُوبُ إِلَيْهِ بگوید از جای خود برنخیزد تا حقتعالی او را و پدر و مادر او را بیامرزد
و ملکی چند بفرستد که حسنات برای او بنویسند تا سال اینده و ملکی
چند بفرستد بسوی بهشت که درختها برای او غرس نماید و قصرها برای او
بنا کند و نهرها برای او جاری گردانند و از دنیا بیرون نرود تا همه را مشاهده
نماید و غسل در این سه شب سنّت مؤکّد است و غسل این شبها را مقارن
غروب افتاب کردن بهتر است که نماز شام را با غسل کند و مستحب است
در این شبها که قران مجید را بدست بگیرد و بگشاید و این دعا را بخواند اَللّٰهُمَّ
اِنّي اَسْئَلُكَ بِكِتابِكَ الْمُنْزَلِ وَما فيهِ وَفيهِ اِسْمُكَ الْأَكْبَرُ وَأَسْماؤُكَ الْحُسْنى
وَما يُخافُ وَيُرْجى اَنْ تَجْعَلَني مِنْ عُتَقائِكَ مِنَ النّارِ وَتَقْضي حَوائِجي لِلدُّنْيا وَالْآخِرَةِ

پس حاجات خود را از حقتعالی طلب نماید که انشاء الله بر آورده است و این
دعا از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست و از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام منقولست که مصحف را بگیر و بر سر گذار و بگو اللّهمّ بحقّ هذا القرآن
وَبِحَقِّ مَنْ اَرْسَلْتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحْتَهُ فِيهِ وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فَلا اَحَدَ
اَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ پس ده مرتبه بگو بِكَ يا اَللهُ وده مرتبه بِمُحَمَّدٍ وده مرتبه
بِعَلِيٍّ وده مرتبه بِفاطِمَةَ وده مرتبه بِالْحَسَنِ وده مرتبه بِالْحُسَيْنِ وده
مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وده مرتبه بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
وده مرتبه بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وده مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى وده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ
عَلِيٍّ وده مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وده مرتبه بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وده مرتبه بِالْحُجَّةِ
پس هر حاجت که داری طلب کن و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در
هر یک از این سه شب سنّت مؤکّد است و در هر یک خصوصا شب بیست و سیم
صد رکعت نماز سنّتست هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد
ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند و در بعضی از روایات معتبره وارد شده است
که بهفت مرتبه یا پنج مرتبه یا سه مرتبه یا یکمرتبه قل هو الله اکتفا میتوان
نمود و احادیث بسیار در فضیلت این صد رکعت وارد شده است و باید
که این صد رکعت غیر نافلهٔ شب بوده باشد و اگر ضعف داشته باشد
نشسته هم میتواند کرد و بهترین دعاها و اعمال در این شبها طلب امر دین
و دعا برای مطالب دنیا و آخرت خود است و پدر و مادر و خویشان خود
و برادران مؤمن زنده و مردهٔ ایشان و اذکار و صلوات بر محمد و آل محمد صلوات
الله علیهم اجمعین مقدور شود و در بعضی از روایات وارد شده است که دعای
جوشن کبیر را در هر یک از این سه شب بخواند و امّا دوم پس اعمال مخصوص

شب نوزدهم آنست که صد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّی وَاَتُوبُ اِلَیْهِ
و صد مرتبه اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
فیما تَقْضی وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفیما تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَکیمِ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ
مِنَ الْقَضاءِ الَّذی لا یُرَدُّ وَلا یُبَدَّلُ اَنْ تَکْتُبَنی مِنْ حُجّاجِ بَیْتِکَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ
حَجُّهُمُ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُکَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئاتُهُمْ وَاجْعَلْ
فیما تَقْضی وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطیلَ عُمْری وَتُوَسِّعَ عَلَیَّ فی رِزْقی وَتُقَدِّرَ لی فی جَمیعِ
اُمُوری ما هُوَ خَیْرٌ لی فی دُنْیایَ وَآخِرَتی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس حوائج خود را از حق
تعالی طلب نماید و شب بیست و یکم فضیلتش زیاده از شبهای سابق است و غسل و
اعمال سابقه را همه را باید بعمل آورد و در این دهۀ آخر اعتکاف در مساجد
جامعه سنتست و دهۀ استجابت دعاست و بسند بسیار معتبر از حضرت
امام موسی کاظم علیه السلام منقولست که در شب بیست و یکم و بیست و سیم صد
رکعت نماز بکن و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه قل هو الله احد بخوان
و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حضرت امام محمد باقر علیه السلام این دو شب را
احیا میکرد و در نصف اول شب مشغول دعا میشد و در نصف آخر
شب مشغول نماز و بسند موثق از حضرت صادق علیه السلام مرویست که اگر توانائی در
شب بیست و یکم و بیست و سیم ماه رمضان در هر یک صد رکعت نماز بکن بغیر از سیزده
رکعت نماز شب و نافلۀ صبح و تا صبح بیدار باش و مستحبست که مشغول دعا
و نماز و تضرع باشی بدرستیکه امید شب قدر در یکی از اینها هست و شب
قدر بهتر است از هزار ماه و فرمود یعنی از عمل در هزار ماه و هر امری که در آن سال
واقع میشود در شب قدر مقدر میگردد و دعای این شب در ضمن دعاهای دهۀ
آخر مذکور خواهد شد ان شاء الله تعالی و اما شب بیست و سیم اکثر احادیث معتبره

دلالت میکند برانکه انشب قدر است و دران دو غسل سنّتست یکی در اوّل شب و یکی در اخر شب و حضرت صادق علیه السلام فرمود که شب بیست و سیم شب جهنی است و در انشب جمیع امور بر وفق حکمت مقدّر میکردد و در انشب مقدّر میکردد عمرها و بلاها و اجلها و روزیها و قضاها و انچه در انسال واقع میشود تا شب قدر اینده پس خوشا حال بنده که احیا کند انشب را و بیدار باشد بعبادت وکاه در رکوع باشد وکاه در سجود وکناهان خود را دربرابر خود متمثّل کرداند و بر انها بکرید چون چنین کند امید وارم که از فضیلت شب قدر محروم نکردد انشاء الله و فرمود که حقتعالی امر میکند ملکی را که ندا میکند در هر روز ماه رمضان در هوا که بشارت باد شما را ای بندکان من که بخشیدم کناهان کذشته شما را و در شب قدر شفاعت شما را قبول میکنم و دعای شما را در حق یکدیکر مستجاب میکردانم مکر کسیکه روزه را افطار کند بر مسکر کننده یا کینهٔ برادر مؤمنی را در دل داشته باشد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرکه سورهٔ عنکبوت و روم را در شب بیست و سیم بخواند والله که او از اهل بهشت است و استثنا نمیکنم دران احدی را و نمیترسم که خدا درین سوکند بر من کناهی بنویسد و این دو سوره را نزد خدا یتعالی منزلتی عظیم هست و ایضا از انحضرت بسند معتبر منقولست که هرکه در شب بیست و سیم ماه مبارک رمضان هزار مرتبه سورهٔ انّا انزلناه را بخواند هر اینه صبح کند با یقین شدید و اعتراف بانچه مخصوص ما ساخت از کرامتها در اینشب بسبب انچه در خواب ببیند و سورهٔ حم دخان را نیز سنّتست که در اینشب بخواند و از حضرت امام محمّد تقی علیه السلام منقولست که هرکه زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را در شب بیست و سیم

که امید شب قدر در آنهست و در آن هر امری مقدّر میگردد و مصافحه کند با او ارواح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر که همه در این شب رخصت میطلبند از حق تعالی در زیارت آن حضرت و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که هر که احیا کند شب بیست و سیم ماه مبارک رمضان را و صد رکعت نماز بکند حق تعالی روزی او را فراخ گرداند در دنیا و شر دشمنان را از و کفایت کند و پناه دهد او را از غرق شدن و خانه بر سرش خراب شدن و لقمه در گلو گرفتن و از شر درندگان و دفع کند از او هول نکیر و منکر را و از قبر بیرون آید او را نوری باشد که روشنی بخشد اهل محشر را و نامه اش را بدست راستش دهند و بنویسند برای او برات بیزاری از آتش جهنم و گذشتن بر صراط را و ایمنی از عذاب را و داخل بهشت شود بی حساب و در بهشت او را از رفیقان پیغمبران و صدّیقان و شهیدان و صالحان گرداند و نیکو رفیقانند ایشان و دعای این شب را از جمله دعاهای دهه آخر بخوانند و ایضاً این دعا را بخوانند اللّٰهُمَّ امْدُدْ لِي فِي عُمْرِي وَاَوْسِعْ لِي فِي رِزْقِي وَاَصِحَّ فِي جِسْمِي وَبَلِّغْنِي اَمَلِي وَاِنْ كُنْتُ مِنَ الْاَشْقِيَاءِ فَامْحُنِي مِنَ الْاَشْقِيَاءِ فَاكْتُبْنِي مِنَ السُّعَدَاءِ فَاِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلَى نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَمْحُو اللّٰهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ اُمُّ الْكِتَابِ و ایضا بگوید اللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ اَوْفَرِ عِبَادِكَ نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ اَنْزَلْتَهُ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ اَوْ اَنْتَ مُنْزِلُهُ مِنْ نُورٍ تَهْدِي بِهِ اَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا اَوْ رِزْقٍ تَقْسِمُهُ اَوْ بَلَاءٍ تَدْفَعُهُ اَوْ ضُرٍّ تَكْشِفُهُ وَاكْتُبْ لِي مَا كَتَبْتَ لِاَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ اسْتَوْجَبُوا مِنْكَ الثَّوَابَ وَاَمِنُوا بِرِضَاكَ عَنْهُمْ مِنْكَ الْعِقَابَ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي ذٰلِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و هر مقدار از قرآن که ممکن باشد در این شب بخوانند و دعاهای صحیفه کامله را بخوانند خصوصاً دعای مکارم الاخلاق و دعای توبه و روزهای این شبها را نیز حرمت باید داشت:

داشت و بعبادت و تلاوت و دعا بسر آورد زیرا که در احادیث معتبره وارد شده است
که روز قدر نیز در فضیلت مثل شب قدر است و در شب بیست و چهارم نیز بخصوص
غسل سنتست و در شب بیست و پنجم نیز غسل سنتست و احادیث معتبره در استحباب
غسل در آن وارد شده است و منقولست که خدای عز و جل دفع میکند در این شب
بدیها و گناهان و همه انواع بلا را از روزه داران ماه رمضان پس عطا میکند حق
تعالی بایشان نوری در گوشها و دیدهای ایشان و در شب بیست و هفتم نیز غسل
بخصوص وارد شده است و منقولست که حضرت امام زین العابدین صلوات الله علیه
در این شب مکرر این دعا را میخواندند از اول شب تا آخر شب اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِی التَّجَافِیَ
عَنْ دَارِ الْغُرُورِ وَالْاِنَابَةَ اِلٰی دَارِ الْخُلُودِ وَالْاِسْتِعْدَادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ حُلُولِ الْفَوْتِ
و در شب بیست و نهم نیز غسل بخصوص وارد شده است و همچنین در شب آخر غسل
سنتست و وداع ماه مبارک رمضان سنت مؤکد است برای اظهار آنکه روزه و عبادات
این ماه مبارک بر ما دشوار و گران نبود و ما خواهان آن بودیم و از مفارقت آن آزرده
و محزونیم و هر که لذت عبادت الهی را یافته است و فواید آن را در دنیا و عقبی
دانسته است عاشق عبادت و بندگی میباشد پس میباید که این ماه وافر البرکات
بنحوی وداع کند که عزیزترین اهل خود را در هنگام مفارقت وداع میکند
و معلومست که غلامی که از خدمت آقای خود شاد و خوشحال باشد و از ترک
خدمت دلگیر باشد مثل غلامی نیست که از ترس خدمت کند و بآن راضی نباشد
و دعاها و وداع را در شب آخر خواندن و اگر در روز آخر نیز بخواند خوبست و در
حدیثست که اگر آخر ماه مشتبه باشد در شب بیست و نهم احتیاطا خواندن سنتست
و دعاهای وداع بسیار است و بهترین دعاها دعای صحیفه کامله است و در جمعه
آخر نیز وداع جمعه ها بد نیست و از جابر بن عبدالله انصاری منقولست که گفت رفتم

بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله در جمعهٔ آخر ماه رمضان چون نظر
آنحضرت بر من افتاد فرمود که ای جابر این آخر جمعه ایست از ماه رمضان پس او را وداع
کن و بگو اللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِنَا إِيَّاهُ فَإِنْ جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْنِي مَرْحُومًا
وَلَا تَجْعَلْنِي مَحْرُومًا زیرا که هر که این دعا را در این روز بخواند بیکی از دو خصلت
نیکو ظفر میابد تا برسید بماه آینده یا بآمرزش خدا و رحمت بی انتها و بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب آخر ماه رمضان این دعا بخواند
اللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِي لِشَهْرِ رَمَضَانَ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَطْلَعَ فَجْرُ
هٰذِهِ اللَّيْلَةِ إِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَ لِي حقتعالی پیش از صبح او را بیامرزد و او را توبه
و انابه روزی کند و ایضا سنتست که این دعا بخواند اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِأَجْزَلِ
مَا دَعَيْتُ بِهِ وَأَرْضَى مَا رَضِيتَ بِهِ عَنْ مُحَمَّدٍ وَعَنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ
السَّلَامُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَلَا تَجْعَلْ وَدَاعَ شَهْرِي هٰذَا وَدَاعَ خُرُوجِي
مِنَ الدُّنْيَا وَلَا وِدَاعَ آخِرِ عِبَادَتِكَ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِلَيْلَةِ الْقَدْرِ وَاجْعَلْهَا
لِي خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ مَعَ تَضَاعُفِ الْأَجْرِ وَالْإِجَابَةِ وَالْعَفْوِ عَنِ الذَّنْبِ بِرِضَى
الرَّبِّ و از جملهٔ چیزها که سنتست در شب آخر آزاد کردن بندها ست
زیرا که شبیست که حق تعالی بندهٔ بسیار از آتش جهنم آزاد میکرداند هرگاه
بندهٔ ضعیف فرومایه بندگان را از قید رقیت آزاد کند امید هست که
خداوند قادر بیزوال با آن وسعت و کمال او را از آتش جهنم آزاد کرداند
و نام او را از جرائد عاصیان محو نماید چنانچه منقولست که حضرت امام زین العابدین
صلوات الله علیه بندها که در عرض سال تحصیل مینمود تا بیست نفر
و زیاده و کم در شب آخر ماه رمضان آزاد مینمود و میفرمود که شما ها را آزاد
کردم بامید اینکه خداوند رحیم از تقصیرات من در گذرد و مرا از عذاب جحیم

آزاد کرده‌اند و چون روز عید میشد جایزه‌های عظیم بایشان میبخشید که ایشان بی نیاز باشند از سؤال کردن از مردم و میگفت که حقتعالی در هر شب ماه رمضان در هنگام افطار هفتاد هزار هزار کس را آزاد میکند از آنها که مستوجب جهنم شده باشند و در شب آخر مثل آنچه در جمیع ماه آزاد میکند و حضرت هیچ غلام و کنیز را زیاده از یکسال خدمت نفرمودند و در روز عرفه در عرفات نیز بنده‌ها خود را آزاد میفرمودند و روایتی وارد شده است که سنتست که در شب آخر سورهٔ انعام و کهف و یس بخوانند و صد مرتبه بگویند أَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ و بسندهای معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام ایندعا و داع منقولست بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اللّٰهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ إِنْ كَانَ بَقِيَ عَلَيَّ ذَنْبٌ لَمْ تَغْفِرْهُ لِي أَوْ تُرِيدُ أَنْ تُعَذِّبَنِي عَلَيْهِ أَوْ تُقَايِسَنِي بِهِ أَنْ يَطْلُعَ فَجْرُ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ أَوْ يَتَصَرَّمَ هٰذَا الشَّهْرُ إِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَهُ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَحَامِدِكَ كُلِّهَا أَوَّلِهَا وَآخِرِهَا مَا قُلْتَ لِنَفْسِكَ مِنْهَا وَمَا قَالَ لَكَ الْخَلَائِقُ الْحَامِدُونَ الْمُجْتَهِدُونَ الْمَعْدُودُونَ الْمُؤْثِرُونَ فِي ذِكْرِكَ وَالشُّكْرِ لَكَ الَّذِينَ أَعَنْتَهُمْ عَلَى أَدَاءِ حَقِّكَ مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالنَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَأَصْنَافِ النَّاطِقِينَ الْمُسَبِّحِينَ لَكَ مِنْ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ عَلَى أَنَّكَ بَلَّغْتَنَا شَهْرَ رَمَضَانَ وَعَلَيْنَا مِنْ نِعَمِكَ وَعِنْدَنَا مِنْ جَزِيلِ قِسَمِكَ وَتَظَاهُرِ امْتِنَانِكَ بِذٰلِكَ لَكَ مُنْتَهَى الْحَمْدِ الدَّائِمِ الرَّاكِدِ الْمُخَلَّدِ السَّرْمَدِ الَّذِي لَا يَنْفَدُ طُولَ الْأَبَدِ جَلَّ ثَنَاؤُكَ أَعَنْتَنَا عَلَيْهِ حَتَّى قَضَيْتَ عَنَّا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ مِنْ صَلٰوةٍ وَمَا كَانَ مِنَّا فِيهِ مِنْ بِرٍّ أَوْ شُكْرٍ أَوْ ذِكْرٍ اللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا بِأَحْسَنِ قَبُولِكَ

وتجاوز

وتجاوزك وعفوك وصفحك وغفرانك وحقيقة رضوانك حتى نظفر فيه
بكل خير مطلوب وجزيل عطاء موهوب وتؤمننا فيه من كل امر مرهوب وذنب مكسوب
اللهم اني اسئلك بعظيم ما سئلك به احد من خلقك من كريم اسمائك و
جزيل ثنائك وخاصة دعائك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل شهرنا هذا
اعظم شهر رمضان مر علينا منذ انزلتنا الى الدنيا بركة في عصمة ديني وخلاص نفسي
وقضاء حاجتي وتشفعني في مسائلي وتمام النعمة علي وصرف السوء عني ولباس العافية
لي وان تجعلني برحمتك ممن حزت له ليلة القدر وجعلتها له خيرا من الف شهر
في اعظم الاجر وكريم الذخر وطول العمر وحسن الشكر ودوام اليسر اللهم واسئلك
برحمتك وطولك وعفوك ونعمائك وجلالك وقديم احسانك وامتنانك
ان لا تجعله آخر العهد منا لشهر رمضان حتى تبلغناه من قابل على احسن حال
وتعرفني هلاله مع الناظرين اليه والمتعرفين له في اعفى عافيتك واتم نعمتك
واوسع رحمتك واجزل قسمك اللهم يا ربي الذي ليس لي رب غيره اسئلك ان لا
يكون هذا الوداع مني وداع فناء ولا آخر العهد من اللقاء حتى ترينيه من قابل
في اسبغ النعم وافضل الرخاء وانا لك على احسن الوفاء انك سميع الدعاء
اللهم اسمع دعائي وارحم تضرعي وتذللي لك واستكانتي لك وتوكلي عليك
وانا لك مسلم لا ارجو نجاحا ولا معافاة ولا تشريفا ولا تبليغا الا بك ومنك
فامنن علي جل ثناؤك وتقدست اسماؤك بتبليغي شهر رمضان وانا معافا من
كل مكروه ومحذور ومن جميع البوائق الحمد لله الذي اعاننا على صيام هذا الشهر
وقيامه حتى بلغنا آخر ليلة منه اللهم اني اسئلك باحب ما دعيت به وارضى
ما رضيت به عن محمد صلى الله عليه وآله ان تصلي على محمد وآل محمد ولا تجعل
وداعي شهر رمضان وداع خروجي من الدنيا ولا وداع آخر عبادتك فيه ولا

اخر صوم لك وارزقني العود فيه ثم العود فيه برحمتك يا ولي المؤمنين ووفقني
فيه لليلة القدر واجعلها لي خيرا من الف شهر رب الليل والنهار والجبال و
البحار والظلم والانوار والارض والسماء يا بارئ يا مصور يا حنان يا منان يا الله
يا رحمن يا رحيم يا حي يا قيوم يا بديع لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء
والآلاء اسئلك باسمك بسم الله الرحمن الرحيم ان تصلي على محمد وال محمد
وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني
في عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا لا يشوبه شك
ورضى بما قسمت لي وان تؤتيني في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وان تقيني
عذاب النار الحريق اللهم اجعل فيما تقضي وتقدر من الامر المحتوم وفيما تفرق
من الامر الحكيم في ليلة القدر من القضاء الذي لا يرد ولا يبدل ولا يغير ان
تكتبني من حجاج بيتك الحرام المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنبهم المكفر
عنهم سيئاتهم واجعل فيما تقضي وتقدر ان تطيل عمري وان تعتق رقبتي من النار
يا ارحم الراحمين اللهم اني اسئلك ولم يسئل العباد مثلك جودا وكرما وارغب
اليك ولم يرغب الى مثلك انت موضع مسئلة السائلين ومنتهى رغبة الراغبين
اسئلك باعظم المسائل كلها وافضلها وانجحها التي ينبغي للعباد ان يسئلوك
بها يا الله يا رحمن وباسمائك ما علمت منها وما لم اعلم وباسمائك الحسنى وامثالك
العليا ونعمتك التي لا تحصى وباكرم اسمائك عليك واحبها اليك واشرفها عندك
منزلة واقربها منك وسيلة واجزلها منك ثوابا واسرعها لديك اجابة وباسمك
المكنون المخزون الحي القيوم الاكبر الاجل الذي تحبه وتهواه وترضى به عمن دعاك
به وتستجيب له دعائه وحق عليك ان لا تخيب سائلك واسئلك بكل اسم هو لك في
التورية والانجيل والزبور والفرقان وبكل اسم دعاك به حملة عرشك وملئكة

سمواتك

سمواتك وجميع الأصناف من خلقك من نبيّ او صدّيق او شهيد وبحقّ الرّاغبين
اليك الفرقين منك المتعوّذين بك وبحقّ مجاوري بيتك الحرام حجّاجا ومعتمرين
ومقدّسين والمجاهدين في سبيلك وبحقّ كلّ عبد متعبّد لك في برّ او بحر او سهل
او جبل ادعوك دعآء من قد اشتدّت فاقته وكثرت ذنوبه وعظم جرمه وضعف
كدحه دعآء من لا يجد لنفسه سادّا ولا لضعفه مقوّيا ولا لذنبه غافرا غيرك
هاربا اليك متعوّذا بك متعبّدا لك غير مستكبر ولا مستنكف خائفا بائسا
فقيرا مستجيرا بك اسئلك بعزّتك وعظمتك وجبروتك وسلطانك وبملكك
وبهائك وجودك وكرمك وبآلائك وحسنك وجمالك وبقوّتك على ما اردت
من خلقك ادعوك يا ربّ خوفا وطمعا ورهبة ورغبة ورحمة وتخشّعا وتملّقا
وتضرّعا والحافا والحاحا خاضعا لك لا اله الّا انت وحدك لا شريك لك يا قدّوس
يا قدّوس يا قدّوس يا الله يا الله يا الله يا رحمن يا رحمن يا رحمن يا رحيم يا رحيم يا رحيم
يا ربّ يا ربّ يا ربّ اعوذ بك يا الله الواحد الأحد الصّمد الوتر المتكبّر المتعال
واسئلك بجميع ما دعوتك به وباسمائك الّتي تملؤ اركانك كلّها ان تصلّي على
محمّد وآل محمّد واغفر لي ذنبي وارحمني واوسع عليّ من فضلك العظيم وتقبّل منّي
شهر رمضان وصيامه وقيامه وفرضه ونوافله واغفر لي وارحمني واعف عنّي
ولا تجعله آخر شهر رمضان صمته لك وعبدتك فيه ولا تجعل وداعي ايّاه وداع
خروجي من الدّنيا اللّهمّ اوجب لي من رحمتك ومغفرتك ورضوانك وخشيتك
افضل ما اعطيت احدا ممّن عبدك فيه اللّهمّ لا تجعلني اخسر من سئلك
فيه واجعلني ممّن اعتقته في هذا الشّهر من النّار وغفرت له ما تقدّم من ذنبه
وما تاخّر واوجبت له افضل ما رجاك واملّ منك يا ارحم الرّاحمين اللّهمّ ارزقني
العود في صيام لك وعبادتك فيه واجعلني ممّن كتبته في هذا الشّهر من حجّاج بيتك

الحرام المبرور حجهم المغفور لهم ذنبهم المتقبل عملهم امين امين امين رب العالمين
اللهم لا تدع لي فيه ذنبا الا غفرته ولا خطيئة الا محوتها ولا عثرة الا اقلتها
ولا دينا الا قضيته ولا عيلة الا اغنيتها ولا هما الا فرجته ولا فاقة الا
سددتها ولا عريانا الا كسوته ولا مرضا الا شفيته ولا داء الا اذهبته ولا
حاجة من حوائج الدنيا والآخرة الا قضيتها على افضل املي ورجائي فيك يا ارحم
الراحمين اللهم لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا ولا تذلنا بعد اذ اعززتنا و
لا تضعنا بعد اذ رفعتنا ولا تهنا بعد اذ اكرمتنا ولا تفقرنا بعد اذ اغنيتنا
ولا تمنعنا بعد اذ اعطيتنا ولا تحرمنا بعد اذ رزقتنا ولا تغير شيئا من نعمك
علينا واحسانك الينا لشيء كان من ذنوبنا ولا لما كان منا فان في كرمك وعفوك
وفضلك سعة لمغفرة ذنوبنا فاغفر لنا وتجاوز عنا ولا تعاقبنا عليها يا
ارحم الراحمين اللهم اكرمني في مجلسي هذا كرامة لا تهينني بعدها ابدا واعزني
عزا لا تذلني بعده ابدا وعافني عافية لا تبتليني بعدها ابدا وارفعني رفعة لا
تضعني بعدها ابدا واصرف عني شر كل شيطان مريد وشر كل جبار عنيد وشر
كل قريب وبعيد وشر كل صغير او كبير وشر كل دابة انت اخذ بناصيتها ان
ربي على صراط مستقيم اللهم ما كان في قلبي من شك او ريبة او جحود او قنوط
او فرح او مرح او بطر او بذخ او خيلاء او رياء او سمعة او شقاق او نفاق او
كفر او فسوق او معصية او شيء لا تحب عليه وليا لك فاسئلك ان تصلي
على محمد وآل محمد وان تمحوه من قلبي وتبدلني مكانه ايمانا بوعدك ورضا
بقضائك ووفاء بعهدك ووجلا منك وزهدا في الدنيا ورغبة فيما عندك
وثقة بك وطمانينة اليك وتوبة نصوحا اليك اللهم ان كنت بلغتناه والا
فاخر عنا اجالنا الى قابل حتى تبلغناه في يسر منك وعافية يا ارحم الراحمين و

صَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ كَثيراً وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَكاتُهُ عَلَيْهِمْ دَرْ دُعايا
مخصوص دهه اخر ماه مبارك است بسند معتبر از حضرت صادق عليه السلام
منقولست كه آنحضرت در هر شب از شبهاى دهه اخر اين دعا را ميخواندند
اللّهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فى كِتابِكَ شَهْرُ رَمَضانَ الَّذى اُنْزِلَ فيهِ الْقُرانُ هُدىً لِلنّاسِ وَ
بَيِّناتٍ مِنَ الْهُدى وَ الْفُرْقانِ فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضانَ بِما اَنْزَلْتَ فيهِ الْقُرانَ وَ خَصَصْتَهُ
بِلَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ جَعَلْتَها خَيْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ اَللّهُمَّ وَ هذا شَهْرُ رَمَضانَ قَدِ انْقَضَتْ وَ
لَياليهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ وَ قَدْ صِرْتُ يا اِلهى مِنْهُ اِلى ما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّى وَ اَحْصى لِعَدَدِهِ مِنَ
الْخَلْقِ اَجْمَعينَ فَاَسْئَلُكَ بِما سَئَلَكَ بِهِ مَلائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ وَ اَنْبِيآؤُكَ الْمُرْسَلُونَ
وَ عِبادُكَ الصّالِحُونَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَفُكَّ رَقَبَتى مِنَ النّارِ وَ تُدْخِلَنِى
الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ اَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَىَّ بِالْاَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ اَعْدَدْتَهُ لِيَوْمِ الْقِيمَةِ
اِلهى وَ اَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَريمِ وَ بِجَلالِكَ الْعَظيمِ اَنْ يَنْقَضِىَ اَيّامُ شَهْرِ رَمَضانَ وَ لَياليهِ
وَ لَكَ قِبَلى تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تُؤاخِذُنى اَوْ خَطيئَةٌ تُريدُ اَنْ تَقْتَصَّها مِنّى لَمْ تَغْفِرْها لى
سَيِّدى سَيِّدى سَيِّدى اَسْئَلُكَ يا اِلهَ اِلّا اَنْتَ اِذْ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ اِنْ كُنْتَ
رَضيتَ عَنّى فى هذَا الشَّهْرِ فَازْدَدْ عَنّى رِضاً وَ اِنْ لَمْ تَكُنْ رَضيتَ عَنّى فَمِنَ الْانَ فَارْضَ عَنّى
يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا اَللهُ يا اَحَدُ يا صَمَدُ يا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ
و بسيار ميكفتند يا مُلَيِّنَ الْحَديدِ لِداوُدَ عَلَيْهِ السَّلامُ يا كاشِفَ الضُّرِّ وَ الْكُرَبِ
الْعِظامِ عَنْ اَيُّوبَ عَلَيْهِ السَّلامُ اَىْ مُفَرِّجَ هَمِّ يَعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلامُ اَىْ مُنَفِّسَ
غَمِّ يُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلامُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَما اَنْتَ اَهْلُهُ اَنْ تُصَلِّىَ عَلَيْهِمْ
اَجْمَعينَ وَ افْعَلْ بى ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَ لا تَفْعَلْ بى ما اَنَا اَهْلُهُ و بسند معتبر ديكر
از آنحضرت عليه السلام منقولست كه در هر شب از دهه اخر اين دعا را ميخواند
اَعُوذُ بِجَلالِ وَجْهِكَ الْكَريمِ اَنْ يَنْقَضِىَ عَنّى شَهْرُ رَمَضانَ اَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتى

هٰذِهِ وَبَقِیَ لَکَ عِنْدِی تَبِعَةٌ اَوْذَنْبٌ تُعَذِّبُنِی عَلَیْهِ یَوْمَ اَلْقاکَ وبسند هٰای
معتبر در هر شب از دهه اخر دعا مخصوص از حضرت صادق علیه السلام وارد
شده است وبر مطالب دنیا واخرت مشتملست یَا مُولِجَ اللَّیْلِ
فِی النَّهَارِ وَیَا مُولِجَ النَّهَارِ فِی اللَّیْلِ وَمُخْرِجَ الْحَیِّ مِنَ الْمَیِّتِ وَمُخْرِجَ الْمَیِّتِ مِنَ الْحَیِّ
یَا رَازِقَ مَنْ یَشَاۤءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ یَا اَللّٰهُ یَا رَحِیمُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا
اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ لَکَ الْاَسْمَاۤءُ الْحُسْنٰی وَالْاَمْثَالُ الْعُلْیَا وَالْکِبْرِیَاۤءُ وَالْاٰلَاۤءُ
اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اِسْمِی فِی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَدَاۤءِ
وَرُوحِی مَعَ الشُّهَدَاۤءِ وَاِحْسَانِی فِی عِلِّیِّینَ وَاِسَاۤئَتِی مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِی یَقِیناً تُبَاشِرُ
بِهِ قَلْبِی وَاِیمَاناً یُذْهِبُ الشَّکَّ عَنِّی وَتُرْضِیَنِی بِمَا قَسَمْتَ لِی وَاٰتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَةً وَفِی
الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِیقِ وَارْزُقْنِی فِیهَا ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ
اِلَیْکَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِیقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَاٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ
السَّلَامُ یَا سَالِخَ النَّهَارِ مِنَ اللَّیْلِ فَاِذَا نَحْنُ مُظْلِمُونَ وَمُجْرِیَ
الشَّمْسِ لِمُسْتَقَرِّهَا بِتَقْدِیرِکَ یَا عَزِیزُ یَا عَلِیمُ وَمُقَدِّرَ الْقَمَرِ مَنَازِلَ حَتّٰی عَادَ
کَالْعُرْجُونِ الْقَدِیمِ یَا نُورَ کُلِّ نُورٍ وَمُنْتَهٰی کُلِّ رَغْبَةٍ وَوَلِیَّ کُلِّ نِعْمَةٍ یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ
یَا اَللّٰهُ یَا قُدُّوسُ یَا اَحَدُ یَا وَاحِدُ یَا فَرْدُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ لَکَ الْاَسْمَاۤءُ الْحُسْنٰی
وَالْاَمْثَالُ الْعُلْیَا وَالْکِبْرِیَاۤءُ وَالْاٰلَاۤءُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ
وَاَنْ تَجْعَلَ اِسْمِی فِی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَدَاۤءِ وَرُوحِی مَعَ الشُّهَدَاۤءِ وَاِحْسَانِی
فِی عِلِّیِّینَ وَاِسَاۤئَتِی مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِی یَقِیناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِی وَاِیمَاناً یُذْهِبُ الشَّکَّ
عَنِّی وَتُرْضِیَنِی بِمَا قَسَمْتَ لِی وَاٰتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَةً وَفِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ الْحَرِیقِ وَارْزُقْنِی فِیهَا ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَالْاِنَابَةَ
وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِیقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَاٰلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلَامُ

دعای شب بیست و ششم

يا ربّ ليلة القدر وجاعلها خيراً من الف شهر وربّ الليل والنّهار
والجبال والبحار والظّلم والأنوار والأرض والسّماء يا بارئ يا مصوّر يا حنّان
يا منّان يا الله يا رحمن يا الله يا قيّوم يا الله يا بديع يا الله يا الله يا الله لك الأسماء
الحسنى والأمثال العليا والكبرياء والآلاء اسألك ان تصلّي على محمّد وآل محمّد
وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السّعداء وروحي مع الشّهداء واحساني في
علّيّين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقيناً تباشر به قلبي وايماناً يذهب الشّكّ
عنّي وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدّنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب
النّار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرّغبة اليك والانابة والتّوبة
والتّوفيق لما وفّقت له محمّداً وآل محمّد صلواتك عليه وعليهم السّلام

دعای شب بیست و هفتم

يا فالق الإصباح وجاعل الليل سكناً والشّمس والقمر حسباناً يا
عزيز يا عليم يا ذا المنّ والطّول والقوّة والحول والفضل والانعام يا ذا الجلال
والاكرام يا الله يا رحمن يا الله يا فرد يا وتر يا الله يا ظاهر يا باطن يا حيّ لا اله الّا
انت لك الأسماء الحسنى والأمثال العليا والكبرياء والآلاء اسئلك ان تصلّي
على محمّد وآل محمّد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السّعداء وروحي مع
الشّهداء واحساني في علّيّين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقيناً تباشر به قلبي و
ايماناً يذهب الشّكّ عنّي ورضاً بما قسمت لي وآتنا في الدّنيا حسنة وفي الآخرة
حسنة وقنا عذاب النّار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرّغبة اليك
والانابة والتّوبة والتّوفيق لما وفّقت له محمّداً وآل محمّد صلواتك عليه وعليهم
السّلام

دعای شب بیست و هشتم

يا جاعل الليل لباساً والنّهار معاشاً والأرض
مهاداً والجبال اوتاداً يا الله يا قاهر يا الله يا جبّار يا الله يا سميع يا الله يا قريب
يا الله يا مجيب يا الله يا الله يا الله لك الأسماء الحسنى والأمثال العليا والكبرياء

وَالْاٰلاٰءِ اَسْاَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاۤءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاۤءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَاۤئَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَرِضاً بِمَا قَسَمْتَ لِي وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَاٰلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ

دعای شب پنجم

يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اٰيَتَيْنِ يَا مَنْ مَحَا اٰيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلَ اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِيَبْتَغُوا فَضْلاً مِنْهُ وَرِضْوَاناً يَا مُفَصِّلَ كُلِّ شَيْءٍ تَفْصِيلاً يَا اَللّٰهُ يَا مَاجِدُ يَا اَللّٰهُ يَا وَهَّابُ يَا اَللّٰهُ يَا جَوَادُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاۤءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاۤءُ وَالْاٰلاٰءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاۤءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاۤءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَاۤئَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَاٰلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ

دعای شب ششم

يَا مَادَّ الظِّلِّ وَلَوْ شِئْتَ لَجَعَلْتَهُ سَاكِناً وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلاً ثُمَّ قَبَضْتَهُ اِلَيْكَ قَبْضاً يَسِيراً يَا ذَا الْحَوْلِ وَالطَّوْلِ وَالْكِبْرِيَاۤءِ وَالْاٰلاٰءِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا اَللّٰهُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاۤءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاۤءُ وَالْاٰلاٰءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاۤءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاۤءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَاۤئَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً

تُباشِرُ بِهِ قَلبي وَ ايماناً يُذهِبُ الشَّكَّ عَنّي وَ تُرضِيَني بِما قَسَمتَ لي وَ آتِنا فِي الدُّنيا
حَسَنَةً وَ فِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنا عَذابَ النّارِ الحَريقِ وَ ارزُقني فيها ذِكرَكَ وَ
شُكرَكَ وَ الرَّغبَةَ إِلَيكَ وَ الإِنابَةَ وَ التَّوبَةَ وَ التَّوفيقَ لِما وَفَّقتَ لَهُ مُحَمَّداً وَ آلَ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَ عَلَيهِمُ السَّلامُ يا خازِنَ اللَّيلِ
فِي الهَواءِ وَ خازِنَ النّورِ فِي السَّماءِ وَ مانِعَ السَّماءِ أَن تَقَعَ عَلَى الأَرضِ إِلّا بِإِذنِهِ
وَ حابِسَهُما أَن تَزُولا يا عَليمُ يا غَفُورُ يا دائِمُ يا اَللهُ يا وارِثُ يا باعِثَ مَن فِي
القُبُورِ يا اَللهُ يا اَللهُ يا اَللهُ لَكَ الأَسماءُ الحُسنى وَ الأَمثالُ العُليا وَ الكِبرِياءُ وَ
الآلاءُ أَسأَلُكَ أَن تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَن تَجعَلَ اسمي في هذِهِ اللَّيلَةِ فِي
السُّعَداءِ وَ رُوحي مَعَ الشُّهَداءِ وَ إِحساني في عِلِّيّينَ وَ إِساءَتي مَغفُورَةً وَ أَن تَهَبَ لي
يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلبي وَ ايماناً يُذهِبُ الشَّكَّ عَنّي وَ تُرضِيَني بِما قَسَمتَ لي وَ آتِنا فِي الدُّنيا حَسَنَةً
وَ فِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنا عَذابَ النّارِ الحَريقِ وَ ارزُقني فيها ذِكرَكَ وَ شُكرَكَ وَ الرَّغبَةَ
إِلَيكَ وَ الإِنابَةَ وَ التَّوبَةَ وَ التَّوفيقَ لِما وَفَّقتَ لَهُ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَ
عَلَيهِمُ السَّلامُ يا مُكَوِّرَ اللَّيلِ عَلَى النَّهارِ وَ مُكَوِّرَ النَّهارِ
عَلَى اللَّيلِ يا عَليمُ يا حَكيمُ يا رَبَّ الأَربابِ وَ سَيِّدَ السّاداتِ لا إِلهَ إِلّا أَنتَ يا مَن هُوَ
أَقرَبُ إِلَيَّ مِن حَبلِ الوَريدِ يا اَللهُ يا اَللهُ يا اَللهُ لَكَ الأَسماءُ الحُسنى وَ الأَمثالُ العُليا
وَ الكِبرِياءُ وَ الآلاءُ أَسأَلُكَ أَن تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَن تَجعَلَ اسمي في هذِهِ
اللَّيلَةِ فِي السُّعَداءِ وَ رُوحي مَعَ الشُّهَداءِ وَ إِحساني في عِلِّيّينَ وَ إِساءَتي مَغفُورَةً وَ أَن
تَهَبَ لي يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلبي وَ ايماناً يُذهِبُ الشَّكَّ عَنّي وَ تُرضِيَني بِما قَسَمتَ لي
وَ آتِنا فِي الدُّنيا حَسَنَةً وَ فِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنا عَذابَ النّارِ الحَريقِ وَ ارزُقنا
فيها ذِكرَكَ وَ شُكرَكَ وَ الرَّغبَةَ إِلَيكَ وَ الإِنابَةَ وَ التَّوبَةَ وَ التَّوفيقَ لِما وَفَّقتَ لَهُ
مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَ عَلَيهِمُ السَّلامُ الحَمدُ

لِلّٰهِ لاٰ شَرِیكَ لَهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَمَا یَنْبَغِی لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلاٰلِهِ وَكَمَا هُوَ اَهْلُهُ یَا
قُدُّوسُ یَا نُورُ یَا نُورَ الْقُدُّوسِ یَا سُبُّوحُ یَا مُنْتَهَی التَّسْبِیحِ یَا رَحْمٰنُ یَا فَاعِلَ الرَّحْمَةِ یَا اَللّٰهُ یَا
عَلِیمُ یَا كَبِیرُ یَا اَللّٰهُ یَا لَطِیفُ یَا جَلِیلُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا سَمِیعُ یَا بَصِیرُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ لَكَ
الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰی وَالْاَمْثَالُ الْعُلْیَا وَالْكِبْرِیَآءُ وَالْاٰلاٰءُ اَسْاَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اِسْمِی فِی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَدَآءِ وَرُوحِی مَعَ الشُّهَدَآءِ وَاِحْسَانِی
فِی عِلِّیِّینَ وَاِسَاءَتِی مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِی یَقِینًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِی وَاِیمَانًا یُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّی
وَتُرْضِیَنِی بِمَا قَسَمْتَ لِی وَاٰتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَةً وَفِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
الْحَرِیقِ وَارْزُقْنِی فِیهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِیقَ
لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ اَجْمَعِینَ   در بیان
نمازهای شبها و دعاها و روزها است که مشهور است و علما در کتب ذکر
کرده اند و نزد فقیر معتبر نیست نماز شب اوّل چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد
پانزده مرتبه توحید نماز شب دویم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه
انا انزلناه نماز شب سیم ده رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید نماز شب چهارم
هشت رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا انزلناه نماز شب پنجم دو رکعت در هر
رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه اللّٰهم صلّ علی
محمّد و آل محمّد نماز شب ششم چهار رکعت در هر رکعت حمد و سورهٔ تبارك الذی بیده
الملك نماز شب هفتم چهار رکعت در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه انا انزلناه
نماز شب هشتم دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از سلام
هزار مرتبه سبحان الله نماز شب نهم شش رکعت میان شام و خفتن در هر رکعت حمد
و هفت مرتبه آیة الکرسی و بعد از اتمام پنجاه مرتبه اللّٰهمّ صلّ علی محمّد و آل محمّد
نماز شب دهم بیست رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه توحید نماز شب یازدهم

دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه انا اعطیناک الکوثر نماز شب
دوازدهم هشت رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه انا انزلناه نماز شب سیزدهم چهار
رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید نماز شب چهاردهم شش رکعت در
هر رکعت حمد و سی مرتبه اذا زلزلت نماز شب پانزدهم چهار رکعت در دو رکعت اوّل
حمد و صد مرتبه توحید و در دو رکعت دیگر حمد و پنجاه مرتبه توحید نماز
شب شانزدهم دوازده رکعت در هر رکعت حمد و دوازده مرتبه الهکم التکاثر
نماز شب هفدهم دو رکعت در رکعت اوّل حمد و هر سوره که خواهد و در رکعت دوّم
حمد و صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه لا اله الّا الله نماز شب
هجدهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه انا اعطیناک الکوثر نماز شب
نوزدهم پنجاه رکعت با حمد و پنجاه مرتبه اذا زلزلت و گویا مراد آن باشد که در
هر رکعت یکمرتبه بخواند زیرا که مشکل است در یک شب دو هزار و پانصد مرتبه
اذا زلزلت خواندن نماز شب بیستم و بیست یکم و بیست دوم و بیست سیم و بیست چهارم در هر
یک هشت رکعت بهر سوره که میسّر شود نماز شب بیست و پنجم هشت رکعت در هر رکعت
حمد و ده مرتبه توحید نماز شب بیست و ششم هشت رکعت در هر رکعت حمد و صد
مرتبه توحید نماز شب بیست و هفتم چهار رکعت در هر رکعت حمد و تبارک و اگر
نتواند بیست و پنج مرتبه توحید نماز شب بیست و هشتم شش رکعت در هر رکعت بعد
از حمد صد مرتبه آیة الکرسی و صد مرتبه توحید و صد مرتبه کوثر و بعد
از نماز صد مرتبه صلوات بر محمّد و آل محمّد نماز شب بیست و نهم دو رکعت در هر
رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید نماز شب سی ام دوازده رکعت در هر رکعت
حمد و بیست و پنج مرتبه توحید و بعد از فراغ صد مرتبه صلوات بر محمّد و
آل محمّد و این نمازها چنانچه مذکور شد هر دو رکعت بیک سلام است

دعاهای روزها از ابن عبّاس روایت کرده اند که حضرت رسول صلّی الله علیه
واله فضیلت بسیار از برای روزهٔ هر روز ماه مبارک رمضان بیان فرمود و
از برای هر روز دعای مخصوصی با فضیلت و ثواب بسیار از برای آن دعاها ذکر
کرده و ما باصل دعاها اکتفا مینمائیم دعای روز اول اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صِیامی فیهِ
صِیامَ الصّائِمینَ وَقِیامی فیهِ قِیامَ الْقائِمینَ وَنَبِّهْنی فیهِ عَنْ نَوْمَةِ الْغافِلینَ
وَهَبْ لی جُرْمی فیهِ یا اِلٰهَ الْعالَمینَ وَاعْفُ عَنّی یا عافِیاً عَنِ الْمُجْرِمینَ روز دویّم
اَللّٰهُمَّ قَرِّبْنی فیهِ اِلی مَرْضاتِكَ وَجَنِّبْنی فیهِ مِنْ سَخَطِكَ وَنَقِماتِكَ وَوَفِّقْنی فیهِ
لِقِرائَةِ آیاتِكَ بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ روز سیّم اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی فیهِ الذِّهْنَ
وَالتَّنْبیهَ وَباعِدْنی فیهِ مِنَ السَّفاهَةِ وَالتَّمْویهِ وَاجْعَلْ لی نَصیباً مِنْ كُلِّ خَیْرٍ
تُنْزِلُهُ فیهِ بِجُودِكَ یا اَجْوَدَ الْاَجْوَدینَ روز چهارم اَللّٰهُمَّ قَوِّنی فیهِ عَلی اِقامَةِ
اَمْرِكَ وَاَذِقْنی فیهِ حَلاوَةَ ذِكْرِكَ وَاَوْزِعْنی فیهِ لِاَداءِ شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ وَاحْفَظْنی
بِحِفْظِكَ وَسِتْرِكَ یا اَبْصَرَ النّاظِرینَ روز پنجم اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنی فیهِ مِنَ الْمُسْتَغْفِرینَ
وَاجْعَلْنی فیهِ مِنْ عِبادِكَ الصّالِحینَ الْقانِتینَ وَاجْعَلْنی مِنْ اَوْلِیائِكَ الْمُقَرَّبینَ
بِرَأْفَتِكَ یا اَكْرَمَ الْاَكْرَمینَ روز ششم اَللّٰهُمَّ لا تَخْذُلْنی فیهِ لِتَعَرُّضِ مَعْصِیَتِكَ
وَلا تَضْرِبْنی بِسِیاطِ نَقِمَتِكَ وَزَحْزِحْنی فیهِ مِنْ مُوجِباتِ سَخَطِكَ بِمَنِّكَ وَاَیادیكَ
یا مُنْتَهی رَغْبَةِ الرّاغِبینَ روز هفتم اَللّٰهُمَّ اَعِنّی عَلی صِیامِهِ وَقِیامِهِ وَجَنِّبْنی
فیهِ مِنْ هَفَواتِهِ وَآثامِهِ وَارْزُقْنی ذِكْرَكَ بِدَوامِهِ بِتَوْفیقِكَ یا هادِیَ الْمُضِلّینَ
روز هشتم اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی فیهِ رَحْمَةَ الْاَیْتامِ وَاِطْعامَ الطَّعامِ وَاِفْشاءَ السَّلامِ
وَصُحْبَةَ الْكِرامِ بِطَوْلِكَ یا مَلْجَأَ الْآمِلینَ روز نهم اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لی فیهِ نَصیباً
مِنْ رَحْمَتِكَ الْواسِعَةِ وَاهْدِنی فیهِ لِبَراهینِكَ السّاطِعَةِ وَخُذْ بِناصِیَتی اِلی
مَرْضاتِكَ الْجامِعَةِ بِمَحَبَّتِكَ یا اَمَلَ الْمُشْتاقینَ روز دهم اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنی فیهِ

من المتوكلين عليك واجعلني فيه من الفائزين لديك واجعلني فيه من
المقربين اليك باحسانك يا غاية الطالبين روز یازدهم اللهم حبب الي
فيه الاحسان وكره الي فيه الفسوق والعصيان وحرم علي فيه السخط و
النيران بعونك يا غياث المستغيثين روز دوازدهم اللهم زيني فيه بالستر
والعفاف واسترني فيه بلباس القنوع والكفاف واحملني فيه على العدل
والانصاف وامني فيه من كل ما اخاف بعصمتك يا عصمة الخائفين روز سیزدهم
اللهم طهرني فيه من الدنس والاقذار وصبرني فيه على كائنات الاقدار و
وفقني فيه للتقى وصحبة الابرار بعونك يا قرة عين المساكين روز چهاردهم
اللهم لا تؤاخذني فيه بالعثرات واقلني فيه من الخطايا والهفوات ولا تجعلني
فيه غرضا للبلايا والآفات بعزتك يا عز المسلمين روز پانزدهم اللهم
ارزقني فيه طاعة الخاشعين واشعر فيه قلبي انابة المخبتين بامانك يا امان
الخائفين روز شانزدهم اللهم وفقني فيه لموافقة الابرار وجنبني فيه
مرافقة الاشرار وآوني فيه برحمتك الى دار القرار بالهيتك يا اله العالمين
روز هفدهم اللهم اهدني فيه لصالح الاعمال واقض لي فيه الحوائج والآمال
يا من لا يحتاج الى التفسير والسؤال يا عالما بما في صدور العالمين صل على
محمد وآله الطاهرين روز هجدهم اللهم نبهني فيه لبركات اسحاره ونور فيه قلبي
بضياء انواره وخذ بكل اعضائي الى اتباع آثاره بنورك يا منور قلوب العارفين
روز نوزدهم اللهم وفر فيه حظي من بركاته وسهل سبيلي الى خيراته ولا
تحرمني قبول حسناته يا هاديا الى الحق المبين روز بیستم اللهم افتح لي فيه
ابواب الجنان واغلق عني فيه ابواب النيران ووفقني فيه لتلاوة القرآن يا منزل
السكينة في قلوب المؤمنين روز بیست و یکم اللهم اجعل لي فيه الى مرضاتك

دليلاً ولا تجعل للشيطان فيه عليّ سبيلاً واجعل الجنّة لي منزلاً ومقيلاً
يا قاضي حوائج الطالبين بيست ودوّيم اللهم افتح لي فيه ابواب فضلك وانزل عليّ
فيه بركاتك ووفّقني فيه لموجبات مرضاتك واسكنّي فيه بحبوحة جنّاتك
يا مجيب دعوة المضطرّين بيست وسيم اللهم اغسلني فيه من الذنوب وطهّرني
فيه من العيوب وامتحن قلبي بتقوى القلوب يا مقيل عثرة المذنبين بيست وچهارم
اللهم انّي اسئلك فيه ما يرضيك واعوذ بك ممّا يؤذيك واسئلك
التوفيق فيه لان اطيعك ولا اعصيك يا جواد السائلين بيست وپنجم اللهم
اجعلني فيه محبّاً لاوليائك ومعادياً لاعدائك مستنّاً بسنّة خاتم انبيائك
يا عاصم قلوب النبيّين بيست وششم اللهم اجعل سعيي فيه مشكوراً وذنبي فيه
مغفوراً وعملي فيه مقبولاً وعيبي فيه مستوراً يا اسمع السامعين بيست وهفتم
اللهم ارزقني فيه فضل ليلة القدر وصيّر اموري فيه من العسر الى اليسر
واقبل معاذيري وحطّ عنّي الوزر يا رؤفاً بعباده الصالحين بيست وهشتم اللهم
وفّر حظّي فيه من النوافل واكرمني فيه باحضار المسائل وقرّب فيه وسيلتي اليك
من بين الوسائل يا من لا يشغله الحاح الملحّين بيست ونهم اللهم غشّني فيه
بالرحمة وارزقني فيه التوفيق والعصمة وطهّر قلبي من غياهب التهمة يا رحيماً
بعباده المؤمنين روز سيام اللهم اجعل صيامي فيه بالشكر والقبول على ما ترضاه
ويرضاه الرسول محكمة فروعه بالاصول بحقّ سيّدنا محمّد واله الطاهرين والحمد
لله ربّ العالمين   كويد كه در تقديم وتاخير دعاها وعبارات هريك
در كتب عوام مختلف ذكر كرده اند وچون روايتش را معتبر نميدانم متعرّض
ذكر آنها نشدم ودعاى روز بيست وهفتم كفعمى در بيست ونهم ذكر
كرده است وموافق مذهب شيعه در روز بيست وسيم خواندن دور نيست كه انسب باشد

باب چهارم

در اعمال لیالی و ایّام متبرّکه ماه شوال و ماه ذی القعده است از جمله ایّام متبرّکه ماه شوّال روز عید فطر است و شبش از جمله لیالی شریفه است و در فضیلت و ثواب عبادة و احیاء آن احادیث بسیار است و از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله منقولست که هر که احیا کند شب عید را نمیرد دل او در روزیکه دلها از ترس بمیرد و از حضرت امام محمّد باقر علیه السلام مرویست که گفت پدرم علی بن الحسین علیهما السّلم شب عید را احیا میکرد بنماز تا صبح و در تمام آنشب در مسجد میماند و میگفت ای فرزند امشب کمتر از شب قدر نیست و غسل در این شب سنّت است و شخصی بخدمت حضرت صادق علیه السّلم عرض کرد که مردم میگویند که امرزش نازل میشود بر کسیکه روزه دارد ماه رمضان را در شب قدر حضرت فرمود که کارگر مزد شرا نمید هند مگر بعد از فارغ شدن از کار و آن در شب عید است راوی گفت چه کار سزاوار است که در آنشب بکنیم فرمود که چون آفتاب غروب کند غسل بکن و چون فریضه مغرب و نافله از اینجا آوردی دستها را بسوی آسمان بلند کن و بگو یَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ یَا ذَا الْجُودِ یَا مُصْطَفِی مُحَمَّدٍ وَنَاصِرَهُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِی کُلَّ ذَنْبٍ اَحْصَیْتَهُ وَهُوَ عِنْدَكَ فِی کِتَابٍ مُبِینٍ پس بسجود برو و صد مرتبه در سجده بگو اَتُوبُ اِلَی اللهِ پس هر حاجتی که داری از حقتعالی طلب کن که انشاء الله بر آورده است و بسند معتبر منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه السّلم در شب عید دو رکعت نماز میکردند و در رکعت اوّل بعد از حمد هزار مرتبه سورهٔ قل هو الله احد و در رکعت دویّم یکمرتبه میخواندند پس برکوع و سجود میرفتند و بعد از سلام بسجده میرفتند و صد مرتبه میگفتند اَتُوبُ اِلَی اللهِ پس میگفتند یَا ذَا الْمَنِّ وَالْجُودِ یَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ یَا مُصْطَفِی مُحَمَّدٍ

صلى الله عليه وآله صلّ على محمد وآله پس حاجات خود را از خدا میطلبند
پس سر از سجود برمیداشتند و میفرمودند بحق خداوندی که جانم بدست
قدرة اوست هر که این نماز را بکند هر حاجتی که از حق تعالی بطلبد البتّه
او را عطا کند و اگر بعد در یکهای بیابان گناه داشته باشد خدا بیامرزد
و بعد از نماز سنّتست که این دعا بخوانند یا الله یا الله یا الله یا رحمن یا الله یا ملک
یا الله یا قدّوس یا الله یا سلام یا الله یا مؤمن یا الله یا مهیمن یا الله یا عزیز یا الله
یا جبّار یا الله یا متکبّر یا الله یا خالق یا الله یا باری یا الله یا مصوّر یا الله یا عالم
یا الله یا عظیم یا الله یا کریم یا الله یا حلیم یا الله یا حکیم یا الله یا سمیع یا الله یا بصیر
یا الله یا قریب یا الله یا مجیب یا الله یا جواد یا الله یا واحد یا الله یا ولیّ یا الله یا وفی
یا الله یا مولی یا الله یا قاضی یا الله یا سریع یا الله یا شدید یا الله یا رؤف یا الله یا
رقیب یا الله یا مجیب یا الله یا جواد یا الله یا ماجد یا الله یا علیّ یا الله یا حفیظ یا الله
یا محیط یا الله یا سیّد السّادات یا الله یا اوّل یا الله یا آخر یا الله یا ظاهر یا الله
یا باطن یا الله یا فاخر یا الله یا قاهر یا الله یا ربّاه یا الله یا ربّاه یا الله یا ربّاه یا الله یا
ربّاه یا الله یا ربّاه یا الله یا ودود یا الله یا نور یا الله یا دافع یا الله یا مانع یا الله
یا فاتح یا الله یا نفّاع یا الله یا جلیل یا الله یا جمیل یا الله یا شهید یا الله یا شاهد
یا الله یا جبیب یا الله یا فاطر یا الله یا مطهّر یا الله یا مالک یا الله یا مقتدر یا الله
یا قابض یا الله یا باسط یا الله یا محیی یا الله یا ممیت یا الله یا مجیب یا الله یا باعث یا الله
یا معطی یا الله یا مفضل یا الله یا منعم یا الله یا حقّ یا الله یا مبین یا الله یا طبیب یا الله
یا محسن یا الله یا مبدی یا الله یا معید یا الله یا باری یا الله یا بدیع یا الله
یا هادی یا الله یا کافی یا الله یا شافی یا الله یا علیّ یا الله یا حنّان یا الله یا منّان
یا الله یا ذا الطّول یا الله یا متعالی یا الله یا عدل یا الله یا ذا المعارج یا الله یا صادق

يا اَللّهُ يا دَيّانُ يا اَللّهُ يا باقي يا اَللّهُ يا ذَا الجَلالِ يا اَللّهُ يا ذَا الاِكرامِ يا اَللّهُ يا مَعبودُ
يا اَللّهُ يا مَحمودُ يا اَللّهُ يا صانِعُ يا اَللّهُ يا مُعينُ يا اَللّهُ يا مُكَوِّنُ يا اَللّهُ يا فَعّالُ
يا اَللّهُ يا لَطيفُ يا اَللّهُ يا جَليلُ يا اَللّهُ يا غَفورُ يا اَللّهُ يا شَكورُ يا اَللّهُ يا نورُ يا اَللّهُ
يا حَنّانُ يا اَللّهُ يا قَديرُ يا اَللّهُ يا رَبّاهُ يا اَللّهُ يا رَبّاهُ يا اَللّهُ يا رَبّاهُ يا اَللّهُ يا رَبّاهُ يا اَللّهُ
يا رَبّاهُ يا اَللّهُ يا رَبّاهُ يا اَللّهُ يا رَبّاهُ يا اَللّهُ اَسئَلُكَ اَن تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَتَمُنَّ عَلَيَّ بِرِضاكَ وَتَعفُوَ عَنّي بِحِلمِكَ وَتُوَسِّعَ عَلَيَّ مِن رِزقِكَ الحَلالِ الطَّيِّبِ
مِن حَيثُ اَحتَسِبُ وَمِن حَيثُ لا اَحتَسِبُ فَاِنّي عَبدُكَ لَيسَ لي اَحَدٌ سِواكَ
وَلا اَحَدٌ اَسأَلُهُ غَيرَكَ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ ما شاءَ اللّهُ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللّهِ العَلِيِّ
العَظيمِ پس بسجده ميروى وميكويى يا اَللّهُ يا اَللّهُ يا رَبِّ يا اَللّهُ يا رَبِّ يا اَللّهُ
يا رَبِّ يا اَللّهُ يا مُنزِلَ البَرَكاتِ بِكَ تُنزَلُ كُلُّ حاجَةٍ اَسأَلُكَ بِكُلِّ اسمٍ في مَخزونِ
الغَيبِ عِندَكَ وَالاَسماءِ المَشهوراتِ عِندَكَ المَكتوبَةِ عَلى سُرادِقِ عَرشِكَ
اَن تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَن تَتَقَبَّلَ مِنّي شَهرَ رَمَضانَ وَتَكتُبَني مِنَ الوافِدينَ اِلى
بَيتِكَ الحَرامِ وَتَصفَحَ لي عَنِ الذُّنوبِ العِظامِ وَتَستَخرِجَ كُنوزَكَ يا رَحمنُ ودر روايت
ديكر بجاى هزار مرتبه قل هو الله احد صد مرتبه نيز وارد شده است ايضا
سنت مؤكد است كه بعد از نماز شام وخفتن وصبح شب عيد ونماز عيد اين
تكبير را بخواند اَللّهُ اَكبَرُ اَللّهُ اَكبَرُ لا اِلهَ اِلّا اللّهُ وَاللّهُ اَكبَرُ اَللّهُ اَكبَرُ وَلِلّهِ الحَمدُ اَلحَمدُ لِلّهِ عَلى
ما هَدانا اما اعمال روز عيد پس زكوة فطر واجب مؤكد است وترکش با تحقق
شرايط وجوب كناه كبيره است وشرط قبول روزه ماه مبارکست چنانچه از
حضرت صادق عليه السلام منقولست كه از تمامى روزه دادن زكوة است يعنى زكوة
فطره چنانچه صلوات بر محمد وآل محمد از تمامى نماز است زيرا كه هر كه روزه
بدارد و زكوة فطر ندهد روزه او مقبول نيست هر كاه عمدا ترك كند واكر

صلوات بر محمد و آل محمد را ترک کند در تشهد نمازش مقبول نیست و
خدا از زکوة را پیش از نماز ذکر کرده است انجا که فرموده است قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى
وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى یعنی بتحقیق که رستکاری یافت هر که زکوة فطره داد
و پروردکار خود را یاد کرد بان تکبیرات که مذکور شد پس نماز عید را بجا
آورد و چنانچه زکوة مال باعث پاکیزکی مال میشود و مال از تلف محفوظ
میماند چنانچه منقولست که هیچ مال در دریا و صحرا تلف نمیشود مکر بنداد ن
زکوة همچنین فطره زکوة بدنست و بدنرا پاکیزه میکرداند از بخل و سایر کثافات
معنویه و او را تا سال دیکر از بلاها حفظ میکند چنانچه بسند معتبر
منقولست که حضرت صادق علیه السلام بامعتب وکیل خرج خود فرمود که برو
و فطره جمیع عیال ما و غلامان و کنیزان ما را بده و یکی از ایشان را ترک مکن
که زکوة او را ندهی زیرا که اکر یکیرا ترک کنی میترسم در عرض سال بمیرد و
بدانکه زکوة فطر بر مال نابالغ و دیوانه و بنده واجب نمیشود و اکر نابالغ
و دیوانه عیال دیکری باشند بر او واجبست که فطره ایشانرا بدهد
و زکوة بنده را آقا میدهد بنابر مشهور مکر آنکه در آنوقت عیال دیکری
باشد و اشهر و اقوی آنست که در وجوب فطره توانکری شرطست و از موافق
مشهور آنست که قوة سالیانه خود و عیال خود را داشته باشد یا قادر
بر کسبی باشد که وفا بمعیشت او و عیال او کند و بعضی کفته اند که اکر
در شب عید زاید بر قوت خود و عیال خود بقدر فطره داشته باشد
بر او واجبست و اظهر آنست که بر او سنتست و اکر فقیر یکسر فطره را با عیال
خود دست بدست بکردانند و بعد از ان بفقیر دیکر بدهند همه ثواب فطره را
می یابند و باید که غنی اخراج فطره کند از خود و از هر کس که واجب النفقه او باشد

بشرط

بشرط انکه عیال دیکری نباشد در شب فطر که اکر عیال دیکری شده باشد بر او واجب است وهمچنین باید بدهد از هر کس که در خانهٔ او باشد از مهمان وغیر آن که اخر روز اخر ماه رمضان پیش از شام در انخانه باشد وافطار کند واکر بعد از شام داخل شود وافطار کند یا نکند واجب نیست بر صاحب خانه واکر پیش از شام داخل شود وافطار از مال او نکند احوط انست که هر دو بدهند یا یکی از ایشان باذن دیکری بمستحق بدهد قربة الی الله واکر شخصی عیال او نباشد امّا نفقه وکسوه او را دهد ودر خانهٔ دیکر باشد زکوة ان بر معطی نیست وهمچنین اکر در شب عید پیش از شام از جهت همسایها طعامی بفرستد یا فقیر را چیزی بدهد یا شخصی در ماه رمضان مهمان باشد ودر شب عید بجای دیکر افطار کند یا بعد از شام عید افطار کرده بخانهٔ او اید یا چیزی نخورده باشد وبعد از شام بیاید زکوة بر او واجب نیست واحوط انست که در دو صورت اخیر هر دو بدهند بلکه مطلق مهمان اکر غنی باشد خود نیز بدهد بهتر است ووقت بیرون کردن فطره موافق مشهور شام شب عید است تا ظهر روز عید وبعضی کفته اند تا شام روز عید واحوط انست که در شب جدا کند وپیش از نماز عید بدهد واکر در صبح جدا کند نیز خوبست واکر پیش از نماز جدا کند وبعد از نماز ان روز یا روز دیکر برای حاضر نبودن مستحق یا عذر دیکر تاخیر کند قصور ندارد واکر جدا نکند تا ظهر روز عید احوط انست که شاقصد ادا وقضا نکند واکر از روز عید بکذرد بقصد قربة بدهد وقصد خصوص فطره نکند یا انکه قصد کند که انچه امید هم که اکر قضا فطره بر من واجب باشد فطره باشد والا تصدّق باشد وپدر ومادر وجدّ وجدّه وفرزندان وفرزندزادکان هرکاه فقیر

باشند نفقه ایشان براو واجب است پس اگر نفقهٔ او را خورند فطره بر
اوست و اگر عیال شخص دیگر باشند بر آن شخص دیگر است و اگر عیال دیگری
نیز نباشند اشهر و احوط آنست که او فطرهٔ ایشان را بدهد و امّا جنس فطره
مشهور آنست که هر چه قوت غالب او باشد میتواند داد و احوط آنست که جو
یا گندم یا خرما یا مویز یا کشک بدهد و بهتر آنست که خرما بدهد و بعد از آن
مویز است و بعد از آن هر چه قوت غالب باشد چنانچه مردم شهر چون غالب
قوت ایشان نان گندم است بهتر آنست که گندم بدهند و مردم دهات که
غالبا نان جو میخورند جو بدهند و در حدیث است که اگر یکصاع خرما در فطره
بدهم دوست میدارم از آنکه یکصاع طلا بدهم مقدار فطره از هر شخصی
یکصاع باید داد و صاع موافق حساب مشهور ظاهرا یکمن تبریز و چهار دمثقال
و ربع مثقال است و احوط آنست که یکمن و نیم تبریز بدهند و نهایت احتیاط
آنست که یکمن شاه بدهند و باید بکسی بدهند که قوت سال خود و عیال
خود را نداشته باشد و سایل بکف نباشد و احوط آنست که متظاهر
بفسوق نباشد و صالح باشد و احوط آنست که در زمان غیبت امام علیه السلام
بمجتهد جامع الشرایط عادل بدهند که او بمستحقان برساند چون او
مصارف را بهتر میداند و بعض از علما این را واجب دانسته اند و احوط آنست
که فقیر را کمتر از یکصاع ندهند و بیک کس چند سر میتوان داد و فطره را
بواجب النّفقه نمیتوان داد و بخویشان غیر واجب النّفقه دادن بهتر است
و بعد از آن بهمسایگان پریشان و بعد از آن بکسانیکه فاضلتر و صالحتر
و پریشانتر باشند و فطرهٔ غیر سیّد را بسیّد نمیتوان داد و فطرهٔ
سید را بسیّد و غیر سیّد هر دو میتوان داد و سنّت است که روز عید

پیش از نماز عید در اوّل روز افطار کنند و سنّتست که بر خرما افطار کنند و غسل روز عید سنّت مؤکّد است و بعضی واجب دانسته اند و از حضرت صادق علیه السّلام منقولست که غسل را در زیر سقفی بکن و در زیر آسمان مکن و پیش از غسل بگو اللّهُمَّ إیماناً بِكَ وَتَصْدِيقاً بِكِتابِكَ وَاتِّباعاً سُنَّةَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ پس بسم الله بگو و غسل بکن و چون از غسل فارغ شوی بگو اللّهُمَّ اجْعَلْهُ كَفّارَةً لِذُنُوبي وَطَهِّرْ ديني اللّهُمَّ أَذْهِبْ عَنّي الدَّنَسَ و زیارت حضرت امام حسین علیه السّلام در این روز نیز سنّت مؤکّد است و ثواب بسیار در آن وارد شده است و نماز عید در زمان حضور امام علیه السّلام واجب است و در زمان غیبت امام علیه السّلام اکثر علما سنّت میدانند و بجماعت کردن را سنّت میدانند و میگویند تنها نیز میتوان کردن و بگمان فقیر واجبست که بجماعت بکنند و بنماز مجتهد عادل شوند و اگر نتوانند حاضر شد تنها کردن سنّتست و نماز عید دو رکعتست و در رکعت اوّل بعد از قرائت پنج تکبیر میگوید و بعد از هر تکبیری قنوت میخواند و در رکعت دوّم بعد از قرائت چهار تکبیر میگوید و چهار قنوت میخواند و قنوت مخصوصی دارد و اگر کسی آن را نداند آنچه در قنوت نمازهای دیگر میخواند بخواند و هرگاه بجماعت کنند پیش نماز دو خطبه بعد از نماز میخواند و قنوت مخصوص نماز عید اینست اللّهُمَّ أَهْلَ الْكِبْرِياءِ وَالْعَظَمَةِ وَأَهْلَ الْجُودِ وَالْجَبَرُوتِ وَأَهْلَ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَأَهْلَ التَّقْوى وَالْمَغْفِرَةِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هذَا الْيَوْمِ الَّذي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمينَ عيداً وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ذُخْراً وَمَزيداً أَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُدْخِلَني في كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فيهِ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُخْرِجَني مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ

مِنْهُ مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ صَلَوٰاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ خَيْرَ مَا
سَئَلَكَ بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ وَاَعُوذُ بِكَ مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عِبَادُكَ
الصَّالِحُونَ وبعد از نماز عيد دعاها بسيار وارد شده است و بهترين دعاها
دعاى صحيفهٔ كامله است و بسند صحيح از حضرت امام محمد باقر عليه السلام
منقولست كه در روز جمعه و عيد فطر و عيد قربان در هنگاميكه
مهيا رفتن نبوى نماز جمعه و عيد ميشوى اين دعا بخوان اللّٰهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ
فِي هٰذَا الْيَوْمِ اَوْ تَعَبَّأَ اَوْ اَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفَادَةٍ اِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ
وَنَوَافِلِهِ وَفَوَاضِلِهِ وَعَطَايَاهُ فَاِنَّ اِلَيْكَ يَا سَيِّدِي تَهْيِئَتِي وَتَعْبِئَتِي وَاِعْدَادِي
وَاسْتِعْدَادِي رَجَاءَ رِفْدِكَ وَجَوَائِزِكَ وَنَوَافِلِكَ وَفَوَاضِلِكَ وَفَضَائِلِكَ
وَعَطَايَاكَ وَقَدْ غَدَوْتُ اِلَى عِيدٍ مِنْ اَعْيَادِ اُمَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوٰاتُ اللّٰهِ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَمْ اَفِدْ اِلَيْكَ الْيَوْمَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ اَثِقُ بِهِ قَدَّمْتُهُ وَلَا تَوَجَّهْتُ بِمَخْلُوقٍ
اَمَّلْتُهُ وَلٰكِنْ اَتَيْتُكَ خَاضِعًا مُقِرًّا بِذُنُوبِي وَاِسَائَتِي اِلَى نَفْسِي فَيَا عَظِيمُ
يَا عَظِيمُ اغْفِرْ لِيَ الْعَظِيمَ مِنْ ذُنُوبِي فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ اِلَّا اَنْتَ يَا لَا
اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ودر حديث معتبر از حضرت صاحب الامر
عليه السلام منقولست كه بعد از نماز صبح روز فطر اين دعا را بخوانند
اللّٰهُمَّ اِنّي تَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ اَمَامِي وَعَلِيٍّ مِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَاَئِمَّتِي عَنْ يَسَارِي
اَسْتَتِرُ بِهِمْ مِنْ عَذَابِكَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ زُلْفَى لَا اَجِدُ اَحَدًا اَقْرَبَ اِلَيْكَ مِنْهُمْ
فَهُمْ اَئِمَّتِي فَآمِنْ بِهِمْ خَوْفِي مِنْ عِقَابِكَ وَسَخَطِكَ وَاَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ اَصْبَحْتُ بِاللّٰهِ مُؤْمِنًا مُوقِنًا مُخْلِصًا عَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ وَسُنَّتِهِ وَعَلَى
دِينِ عَلِيٍّ وَسُنَّتِهِ وَعَلَى دِينِ الْاَوْصِيَاءِ وَسُنَّتِهِمْ آمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ
وَاَرْغَبُ اِلَى اللّٰهِ فِيمَا رَغِبَ فِيهِ اِلَيْهِ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَالْاَوْصِيَاءُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

وكان من دعائه عليه السلام
اذا انصرف من صلوة العيدين
وصلوة الجمعة استقبل القبلة
يا من يرحم من لا يرحمه العباد
ويا من يقبل من لا تقبله
البلاد ويا من لا يحتقر
اهل الحاجة اليه ويا
من لا يخيب الملحين عليه ويا
من لا يجبه بالرد اهل
الدالة عليه ويا من يجتبي
صغير ما يتحف به ويشكر
يسير ما يعمل له ويا من يشكر
على القليل ويجازي بالجليل
ويا من يدنو الى من دنا منه
ويا من يدعو الى نفسه من
ادبر عنه ويا من لا يغير
النعمة ولا يبادر بالنقمة
ويا من يثمر الحسنة حتى ينميها
ويتجاوز عن السيئة حتى
يعفيها انصرفت الآمال
دون مدى

الا بالله ولا عزة ولا منعة ولا سلطان الا لله الواحد القهار العزيز
الجبار توكلت على الله ومن يتوكل على الله فهو حسبه ان الله بالغ امره اللهم
اني اريدك فاردني واطلب ما عندك فيسره لي واقض لي حوائجي فانك قلت
في كتابك وقولك الحق شهر رمضان الذي انزل فيه القرآن هدى للناس و
بينات من الهدى والفرقان فعظمت حرمة شهر رمضان بما انزلت فيه من القرآن
وخصصته وعظمته بتصييرك فيه ليلة القدر فقلت ليلة القدر
خير من الف شهر تنزل الملائكة والروح فيها باذن ربهم من كل امر سلام هي
حتى مطلع الفجر اللهم وهذه ايام شهر رمضان قد انقضت ولياليه قد
تصرمت وقد صرت منه يا الهي الى ما انت اعلم به مني واحصى لعدده من عددي
فاسئلك يا الهي بما سئلك به عبادك الصالحون ان تصلي على محمد وال
محمد واهل بيت محمد وان تتقبل مني ما تقربت به اليك وتتفضل علي بتضعيف
عملي وقبول تقربي وقرباني واستجابة دعائي وهب لي منك عتق رقبتي من النار
ومن علي بالفوز بالجنة والامن يوم الخوف من كل فزع ومن كل هول اعددته
ليوم القيمة اعوذ بحرمة وجهك الكريم وحرمة نبيك وحرمة الصالحين
ان ينصرم هذا اليوم ولك قبلي تبعة تريد ان تؤاخذني بها او ذنب تريد ان
تقايسني به وتشقيني وتفضحني به او خطيئة تريد ان تقايسني بها وتقتصها مني
لم تغفرها لي واسئلك بحرمة وجهك الكريم الفعال لما تريد الذي تقول
للشيء كن فيكون لا اله الا هو اللهم اني اسئلك بلا اله الا انت ان كنت
رضيت عني في هذا الشهر ان تزيد فيما بقي من عمري رضا وان كنت لم ترض عني
في هذا الشهر فمن الآن فارض عني الساعة الساعة الساعة واجعلني في هذه الساعة
وفي هذا المجلس من عتقائك من النار وطلقائك من جهنم وسعداء خلقك

[illegible] دون بلوغ [illegible] وعلا فوق كل [illegible] فلك العلو الاعلى فوق كل عال والجلال الامجد فوق كل جلال كل جليل عندك صغير وكل شريف في جنب شرفك حقير خاب الوافدون على غيرك وخسر المتعرضون الا لك وضاع الملمون الا بك واجدب المنتجعون الا من انتجع فضلك بابك مفتوح للراغبين وجودك مباح للسائلين واغاثتك قريبة من المستغيثين لا يخيب منك الآملون ولا ييأس من عطائك المتعرضون ولا يشقى بنقمتك المستغفرون رزقك مبسوط لمن عصاك وحلمك معترض

بِمَغفِرَتِكَ وَرَحمَتِكَ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ اَللّهُمَّ اِنّى اَسئَلُكَ بِحُرمَةِ وَجهِكَ الكَريمِ اَن تَجعَلَ شَهرى هٰذا خَيرَ شَهرِ رَمَضانَ عَبَدتُكَ فيهِ وَصُمتُهُ لَكَ وَتَقَرَّبتُ بِهِ اِلَيكَ مُنذُ اَسكَنتَنى فيهِ اَعظَمَهُ اَجراً وَاَتَمَّهُ نِعمَةً وَاَعَمَّهُ مَغفِرَةً وَاَكمَلَهُ رِضواناً وَاَقرَبَهُ اِلىٰ ما تُحِبُّ وَتَرضىٰ اَللّهُمَّ لا تَجعَلهُ اٰخِرَ شَهرِ رَمَضانَ صُمتُهُ لَكَ وَارزُقنِى العَودَ فيهِ ثُمَّ العَودَ حَتّىٰ تَرضىٰ وَبَعدَ الرِّضا وَحَتّىٰ تُخرِجَنى مِنَ الدُّنيا سالِماً وَاَنتَ عَنّى راضٍ وَاَنا لَكَ مَرضِىٌّ اَللّهُمَّ اجعَل فيما تَقضى وَتُقَدِّرُ مِنَ الاَمرِ المَحتومِ الَّذى لا يُرَدُّ وَلا يُبَدَّلُ اَن تَكتُبَنى مِن حُجّاجِ بَيتِكَ الحَرامِ فى هٰذَا العامِ وَفى كُلِّ عامٍ المَبرورِ حَجُّهُمُ المَشكورِ سَعيُهُمُ المَغفورِ ذُنوبُهُمُ المُتَقَبَّلِ مَناسِكُهُمُ المُعافَينَ عَلىٰ اَسفارِهِمُ المُقبِلينَ عَلىٰ نُسُكِهِمُ المَحفوظينَ فى اَنفُسِهِم وَاَموالِهِم وَذَرارِيِّهِم وَكُلِّ ما اَنعَمتَ بِهِ عَلَيهِم اَللّهُمَّ اقلِبنى مِن مَجلِسى هٰذا فى شَهرى هٰذا فى يَومى هٰذا فى ساعَتى هٰذِهِ مُفلِحاً مُنجِحاً مُستَجاباً لى مَغفوراً ذَنبى مُعافاً مِنَ النّارِ وَمُعتَقاً مِنها عِتقاً لا رِقَّ بَعدَهُ اَبَداً وَلا رَهبَةَ يا رَبَّ الاَربابِ اَللّهُمَّ اِنّى اَسئَلُكَ اَن تَجعَلَ فيما شِئتَ وَاَرَدتَ وَقَضَيتَ وَقَدَّرتَ وَحَتَمتَ وَاَنفَذتَ اَن تُطيلَ عُمرى وَتُنسِئَ فى اَجَلى وَاَن تُقَوِّىَ ضَعفى وَاَن تُغنِىَ فَقرى وَاَن تَجبُرَ فاقَتى وَاَن تَرحَمَ مَسكَنَتى وَاَن تُعِزَّ ذُلّى وَاَن تَرفَعَ ضَعَتى وَاَن تُغنِىَ عائِلَتى وَاَن تُؤنِسَ وَحشَتى وَاَن تُكثِرَ قِلَّتى وَاَن تُدِرَّ رِزقى فى عافِيَةٍ وَيُسرٍ وَخَفضٍ وَاَن تَكفِيَنى ما اَهَمَّنى مِن اَمرِ دُنياىَ وَاٰخِرَتى وَلا تَكِلَنى اِلىٰ نَفسى فَاَعجِزَ عَنها وَلا اِلَى النّاسِ فَيَرفُضونى وَاَن تُعافِيَنى فى دينى وَبَدَنى وَجَسَدى وَروحى وَوُلدى وَاَهلى وَاَهلِ مَوَدَّتى وَاِخوانى وَجيرانى مِنَ المُؤمِنينَ وَالمُؤمِناتِ وَالمُسلِمينَ وَالمُسلِماتِ الاَحياءِ مِنهُم وَالاَمواتِ وَاَن تَمُنَّ عَلَىَّ بِالاَمنِ وَالايمانِ ما اَبقَيتَنى فَاِنَّكَ وَلِيّى وَمَولاىَ وَثِقَتى وَرَجائى وَمَعدِنُ مَسئَلَتى وَمَوضِعُ

لمن ناداك ... ان
عادتك ... لانقطاع على
ويتشبثك ... بغفلتهم
المعتدين ... وصلاتهم
أنا ملك عن الرجوع وأنما
أملها لك عن النزوع الى الأمل
تائبة ... ثقة بدوام
وأمهلتهم ... أهل السعادة
ملكك فمن كان من أهل ومن كان من أهل
ختمت له بها ... لما خلقته
الشقاوة خذلته لها وأمورهم
صائرون الى حكمك ... على
عاقبته الى الأمر لم يهن
سلطانك
طول ملكهم معاجلتهم
ولم يدخل نقص ... قائمة
بزهادتك ثابت لا يزول
سلطانك ... عنك
فالويل الدائم لمن جنح ... له ولمن
والخيبة ... والشقاء الأشقى
عاجلتك ما أكثر ...
لمن اغتر بك فقد
وعذابك

شکوای ومنتهی رغبتی فلا تخیّبنی فی رجائی یا سیّدی ومولای ولا تبطل
طمعی ورجائی فقد توجّهت الیک بمحمّد وال محمّد وقدّمتهم الیک امامی
وامام حاجتی وطلبتی وتضرّعی ومسئلتی فاجعلنی بهم وجیها فی الدّنیا والاخرة
ومن المقرّبین فانّک مننت علیّ بمعرفتهم فاختم لی بالسّعادة والسّلامة
والامن والایمان والمغفرة والرّضوان والسّعادة والحفظ یا الله انت
لکلّ حاجة لنا فصلّ علی محمّد واله وعافنا ولا تسلّط علینا احدا من خلقک
لا طاقة لنا به واکفنا کلّ امر من امر الدّنیا والاخرة یا ذا الجلال والاکرام
صلّ علی محمّد وال محمّد وترحّم علی محمّد وال محمّد وسلّم علی محمّد وال
محمّد کافضل ما صلّیت وبارکت وترحّمت وتحنّنت علی ابرهیم وال ابرهیم
انّک حمید مجید واستحباب روزه داشتن شش روز بعد از عید در بعضی
از روایات وارد شده است ونهی از ان نیز وارد شده است وظاهر روزه
داشتن محمول بر تقیّه است چنانچه در میان سنّیان مشهور است و
ترکش بهتر است وهمچنین کراهت نکاح کردن در میان عید فطر وعید
قربان اصلی ندارد وشاید اصلش از عامّه بوده باشد ودر ماه شوّال چون
عقد عایشه دران واقع شده است واکثر مفاسد اسلام بران مترتّب
شد واز بعضی روایات کراهت مستفاد میشود واگر در خصوص شوّال
احتراز کند بهتر است اعمال ماه ذی القعده بدانکه ان اوّل ماههای
حرامست که حق تعالی در قران یاد فرموده وانها ذو القعده وذو الحجّه ومحرّم
وماه رجبست ودر این ماهها ابتدای قتال با کافران نباید کرد وشیخ مفید
علیه الرّحمة وغیر او از حضرت رسول صلّی الله علیه واله روایت کرده اند
که هر که در یکی از ماههای حرام پنجشنبه وجمعه وشنبه را متوالی روزه

وما اطول [illegible] بک وما
[illegible] من النفس
العمل غایة [illegible]
وما اقنطنی من [illegible] لا تجود
علی امر [illegible] من کرمک
فیه [illegible]
لا تحصیه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
الامثال [illegible]
واحری [illegible]
[illegible]
تملّکنی [illegible]
[illegible]
ولا [illegible]
انتظارک [illegible]
[illegible]
واحسانک [illegible]
انّک [illegible]
وهو کائن [illegible] اجل من

بدارد ثواب هفتصد سال عبادت براى او نوشته شود و در روايت از حضرت رسول صلّى الله عليه و اله منقولست كه در شب پانزدهم ماه ذى القعده حقتعالى بسوى بندگان مؤمن نظر رحمت ميكند كسيكه انشب بعبادت بسر اورد ثواب صد عابد باو عطا كند كه در يك چشم زدن معصيت خدا نكرده باشند چون نصف شب بگذرد شروع كن بعبادت و نماز و حاجات خودرا از حق تعالى طلب كن كه هر حاجت كه طلبد مستجاب ميگردد و بعضى از علما گفته اند كه در روز بيست و سيم ماه ذى القعده زيارت حضرت امام رضا عليه السلام از نزديك و دور سنتست و روز بيست و پنجم ذى قعده روز دحوارض است يعنى پهن شدن زمين از كعبه بر روى اب و روز بسيار مباركيست و كلينى از محمّد بن عبد الله روايت كرده استكه حضرت امام رضا عليه السلام در شهر مرو در روز بيست و پنجم ذى القعده بيرون امدند و فرمودند كه امروز را روزه بداريد كه من نيز روزه ام گفتيم فداى تو شويم امروز چه روزيست فرمود كه روزيستكه رحمت درين روز منتشر گرديده است و زمين درين روز پهن شده است و كعبه درين روز نصب شده است و حضرت ادم عليه السلام درين روز بزمين فرود امده است و ابن بابويه رحمه الله روايت كرده است از حسن و شا كه گفت با پدرم در خدمت حضرت امام رضا عليه السلام شام خورديم در شب بيست و پنجم ذى القعده پس فرمود كه امشب حضرت ابرهيم و حضرت عيسى عليهما السلام متولد شده اند و زمين از زير كعبه پهن شده است پس هر كه روز شرا روزه بدارد چنانست كه شصت ماه را روزه داشته باشد و حضرت قايم عليه السلام درين روز ظاهر خواهد شد و از حضرت رسول صلّى الله منقولست كه حقتعالى

أن نوصف وأجل أن ترفع بكلها وجل [illegible] ونعمائك من أن نحيط بها أن نحصى ما أنعمت أكثر من أن تحصى ومن [illegible] وإحسانك [illegible] أن نشكر على [illegible] بالشكر [illegible] وفهمنى [illegible] وقصرنا [illegible] لا نغلبه يا إلهى بالوفادة [illegible] أسألك بحسن الوفادة [illegible] فصل على محمد وآله ولا [illegible] عند [illegible] ولا [illegible] على كل شيء قدير ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم

رحمت

رحمت خود را بر بندگان خود درین روز فرستاده است و روزه اش مثل روزه هفتاد ساله است و بروایتی یک رحمت از آسمان درین شب نازل گشته و تعظیم کعبه بر آدم علیه السلام درین روز نازل شده است هر که این روز را روزه بدارد هر چه در میان آسمان و زمین است برای او استغفار کنند و طلب آمرزش نمایند و از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه مرویست که اول رحمتی که از آسمان بسوی زمین نازل شد در بیست و پنجم ماه ذی القعده بود هر که این روز را روزه دارد و شب آنرا بعبادت بایستد از برای او عبادت صد ساله نوشته شود که روزها را روزه داشته باشد و شبها را بعبادت بسر آورده باشد و هر جماعتی که درین روز جمع شوند برای ذکر پروردگار خود پیش از آنکه متفرق گردند حاجت ایشان بر آورده شود و درین روز هزار هزار رحمت از جانب حق تعالی بر بندگان نازل میگردد و نود و نه رحمت از آنها مخصوص جمعی است که مجتمع گردند و بذکر خدا مشغول گردند و روز شرا روزه بدارند و شبش را عبادت کنند و در روایتی وارد شده است که مستحب است که درین روز در وقت چاشت دو رکعت نماز بجا آورند و در هر رکعت بعد از سورهٔ حمد پنج مرتبه سورهٔ و الشمس بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم یا مقیل العثرات اقلنی عثرتی یا مجیب الدعوات اجب دعوتی یا سامع الاصوات اسمع صوتی و ارحمنی و تجاوز عن سیئاتی یا ذا الجلال و الاکرام شیخ طوسی رحمه الله گفته است که مستحب است که درین روز این دعا را بخوانند اللهم داحی الکعبة و فالق الحبة و صارف اللزبة و کاشف کل کربة اسالک فی هذا الیوم من ایامک التی اعظمت حقها و اقدمت سبقها و جعلتها عند المؤمنین ودیعة

واليك ذريعة وبرحمتك الواسعة ان تصلى على محمد عبدك المنتجب في
الميثاق القريب يوم التلاق وفاتق كل رتق وداع الى كل حق وعلى اهل بيته
الاطهار الهداة المنار دعائم الجبار وولاة اهل الجنة والنار واعطنا في
يومنا هذا من عطائك المخزون غير مقطوع ولا ممنون تجمع لنا به التوبة وحسن
الاوبة يا خير مدعو واكرم مرجو يا كفي يا وفي يا من لطفه خفي الطف لي بلطفك
واسعدني بعفوك وايدني بنصرك ولا تنسني كريم ذكرك بولاة امرك وحفظة
سرك احفظني من شوائب الدهر الى يوم الحشر والنشر واشهدني اوليائك
عند خروج نفسي وحلول رمسي وانقطاع عملي وانقضاء اجلي اللهم واذكرني
على طول البلى اذا حللت بين اطباق الثرى ونسيني الناسون من الورى واحللني
دار المقامة وبوئني منزل الكرامة واجعلني من مرافقي اوليائك واهل اجتبائك
واصطفائك وبارك لي في لقائك وارزقني حسن العمل قبل حلول الاجل بريا
من الزلل وسوء الخطل اللهم واوردني حوض نبيك محمد صلى الله عليه و
اله واسقني منه مشربا رويا سائغا هنيئا لا اظمأ بعده ولا احلأ ورده
ولا عنه اذاد واجعله لي خير زاد واوفى ميعاد يوم يقوم الاشهاد اللهم
والعن جبابرة الاولين والاخرين وبحقوق اوليائك المستاثرين اللهم واقصم
دعائمهم واهلك اشياعهم وعاملهم وعجل مهالكهم واسلبهم ممالكهم وضيق
عليهم مسالكهم والعن مساهمهم ومشاركهم اللهم فرج اوليائك واردد
عليهم مظالمهم واظهر بالحق قائمهم واجعله لدينك منتصرا وبامرك في اعدائك
مؤتمرا اللهم احففه بملائكة النصر وبما القيت اليه من الامر في ليلة القدر
منتقما لك حتى ترضى ويعود دينك به وعلى يديه جديدا غضا ويمحض الحق
محضا ويرفض الباطل رفضا اللهم صل عليه واله وعلى جميع ابائه واجعلنا

من صحبه

مِن صَحبَتِهِ وَاُسرَتِهِ وَابعَثنَا فِی کَرَّتِهِ حَتّی نَکُونَ فِی زَمَانِهِ مِن اَعوَانِهِ اَللّٰهُمَّ اَدرِک بِنَا قِیَامَهُ وَاَشهِدنَا اَیَّامَهُ وَصَلِّ عَلَیهِ وَاردُد اِلَینَا سَلَامَهُ وَالسَّلَامُ عَلَیهِم وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهُ

باب پنجم

در بیان فضایل و اعمال ماه مبارک ذی الحجه و در آن پنج فصل است

در بیان فضایل ماه ذی الحجه و دههٔ اول و اعمال آنست

ایام این دهه در نهایت فضیلت و برکت اند و حق تعالی میفرماید وَاذکُرُوا اللهَ فِی اَیَّامٍ مَعدُودَاتٍ یعنی یاد کنید خدا را در روزی چند شمرده شده یعنی کم و باز فرموده است وَیَذکُرُوا اسمَ اللهِ فِی اَیَّامٍ مَعلُومَاتٍ عَلَی مَا رَزَقَهُم مِن بَهِیمَةِ الاَنعَامِ یعنی اعلام کن مردم را تا بیایند بحج تا آنکه بیابند منفعتهای دنیا و آخرت و یاد کنند خدا را در روزی چند معلوم برای آنکه روزی کرده است ایشان را از گوشت چهارپایان که گاو و شتر و گوسفند و بز است و در احادیث معتبره بسیار از ائمهٔ اطهار صلوات الله علیهم منقولست که ایام معلومات ده روز اول ماه ذیحجه است و ایام معدودات روز دهم و یازدهم و دوازدهم و سیزدهم ماه ذی الحجه است و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که عمل خیر و عبادت در هیچ ایامی نزد حق تعالی محبوبتر نیست از ده روز اول ذی الحجه و چون این ماه داخل میشد صلحاء صحابه و تابعان اهتمام عظیم در عبادت میکردند و بسند معتبر منقولست از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که پدرم امام محمد باقر علیه السلام با من گفت ای فرزند گرامی البته در هر شب دههٔ اول ذی الحجه دو رکعت نماز بجا آور در میان شام و نماز خفتن و در هر رکعت یکمرتبه سورهٔ حمد و سورهٔ قل هو الله احد و این آیه را بخوان وَوَاعَدنَا مُوسَی ثَلٰثِینَ لَیلَةً وَ

اَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ اَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِاَخِيهِ هَرُونَ
اُخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ چون چنین کنی با حاجیان
در ثواب حجّ شریک خواهی بود هر چند بحجّ نروی و روز اوّل ذی الحجّه روزی
مبارکیست و روایتی وارد شده است که حضرت ابرهیم خلیل علیه السّلام بدین
روز متولّد شده است و درین روز حقّ تعالی حضرت ابرهیم را خلیل خود
گردانید و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیهما السّلام منقولست
که هر که روز اوّل ذی الحجّه را روزه بدارد حقّ تعالی برای او ثواب هشتاد
ماه روزه بنویسد و از حضرت امام موسی علیه السّلام منقولست که هر که
نه روز از اوّل ذی الحجّه را روزه بدارد حقّ تعالی ثواب روزه تمام عمر او از برای
او بنویسد و شیخ طوسی علیه الرّحمه گفته است که از روز اوّل ذی الحجّه
تا روز نهم روزه مستحبّ است و اگر نتواند روز اوّل را روزه بدارد و در روز
اوّل حضرت رسالت پناه صلّی الله علیه و آله حضرت فاطمه صلوات الله علیها را
بحضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه تزویج نمود و بروایتی یکرد در روز
ششم تزویج نمود و بدانکه روزه قضای ماه مبارک رمضان را از اوّل ماه تا روز عرفه
میتوان گرفت چنانچه علما گفته اند و احادیث صحیح بر آن دلالت دارد
و بعضی از روایات که بر منع وارد شده است سند آنها معتبر نیست و محمول
بر تقیّه چنانچه در کتب مبسوطه دلایل آنرا ایراد نموده ام و باز شیخ رحمه الله
گفته است که مستحبّ است که در روز اوّل نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها را
بجا آورد و در روایتی شده است که آن چهار رکعتست مثل نماز حضرت امیر المؤمنین
علیه السّلام بدو سلام و در هر رکعت بعد از سوره حمد پنجاه مرتبه سوره قل هو الله
احد میخواند و بعد از سلام تسبیح حضرت فاطمه علیها السّلام را میخواند و تسبیح اینست

سُبْحَانَ ذِی العِزِّ الشَّامِخِ المُنِیفِ سُبْحَانَ ذِی الجَلَالِ البَاذِخِ العَظِیمِ سُبْحَانَ ذِی المُلْکِ الفَاخِرِ القَدِیمِ سُبْحَانَ مَنْ یَرَی اَثَرَ النَّمْلَةِ فِی الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ یَرَی وَقْعَ الطَّیْرِ فِی الهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هٰکَذَا وَلَا هٰکَذَا غَیْرُهُ مؤلف گوید که بعد ازین انشاء الله تعالی مذکور خواهد شد که نماز حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت است در رکعت اوّل بعد از حمد صد مرتبه انّا انزلناه و در رکعت دوّیم صد مرتبه قل هو الله احد و اگر هر دو را بعمل آورد و آن دعا را بعد از هر یک بخواند بهتر است و اگر بعد از سلام اوّل تسبیح مشهور حضرت فاطمه علیها السلام را بخواند و بعد از آن این دعا را شاید بهتر باشد و در بعضی از روایات وارد شده است که مستحب است که در روز اوّل نیم ساعت پیش از زوال دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ توحید و ده مرتبه آیة الکرسی و ده مرتبه انّا انزلناه بخواند و در روایت دیگر وارد شده است که هر که از ظالمی بترسد در روز اوّل ذی الحجه بگوید حَسْبِی حَسْبِی حَسْبِی مِنْ سُؤَالِی عِلْمُکَ بِحَالِی حق تعالی کفایت شرّ ظالم از او بکند و شیخ و تلعکبری و سیّد بن طاوس بسندهای معتبر روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در روز اوّل ذی الحجه تا روز عرفه هر روز بعد از نماز صبح و در وقت غروب آفتاب پیش از شام این دعا را میخواندند اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ الاَیَّامُ الَّتِی فَضَّلْتَهَا عَلَی غَیْرِهَا مِنَ الاَیَّامِ وَشَرَّفْتَهَا وَقَدْ بَلَّغْتَنِیهَا بِمَنِّکَ وَرَحْمَتِکَ فَاَنْزِلْ عَلَیْنَا مِنْ بَرَکَاتِکَ وَاَسْبِغْ عَلَیْنَا فِیهَا مِنْ نَعْمَائِکَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِیهَا وَاَنْ تَهْدِیَنَا فِیهَا لِسَبِیلِ الهُدَی وَتَرْزُقَنَا فِیهَا التَّقْوَی وَالعَفَافَ وَالغِنَی وَالعَمَلَ فِیهَا بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَی اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُکَ یَا مَوْضِعَ کُلِّ شَکْوَی وَیَا سَامِعَ کُلِّ نَجْوَی وَیَا شَاهِدَ

كل ملاء و يا عالم كل خفية ان تصلي علي محمد و ال محمد و ان تكشف عنا فيها
البلآء و تستجيب لنا فيها الدعآء و تقوينا فيها و تعيننا و توفقنا فيها لما
تحب ربنا و ترضى و على ما افترضت علينا من طاعتك و طاعة رسولك و
اهل ولايتك اللهم اني اسالك يا ارحم الراحمين ان تصلي علي محمد
و ال محمد و ان تهب لنا فيها الرضا انك سميع الدعاء و لا تحرمنا خير ما
نزل فيها من السماء و طهرنا من الذنوب يا علام الغيوب و اوجب لنا فيها دار
الخلود اللهم صل علي محمد و ال محمد و لا تترك لنا فيها ذنبا الا غفرته
و لا هما الا فرجته و لا دينا الا قضيته و لا غائبا الا اديته و لا حاجة
من حوائج الدنيا و الاخرة الا سهلتها و يسرتها انك على كل شيء قدير اللهم
يا عالم الخفيات يا راحم العبرات يا مجيب الدعوات يا رب الارضين
و السموات يا من لا تتشابه عليه الاصوات صل علي محمد و ال محمد
و اجعلنا فيها من عتقائك و طلقائك من النار و الفائزين بجنتك الناجين
برحمتك يا ارحم الراحمين و صلى الله على محمد و اله اجمعين و سلم
تسليما و شيخ مفيد و سيد بن طاوس بسند معتبر از حضرت امام محمد
باقر عليه السلام روايت كرده اند كه جبرئيل از جانب خداوند جليل
براى حضرت عيسى پنج دعا را هديه اورد و گفت يا عيسى اين پنج دعا را
در دهه اول ماه ذى الحجه بخوان بدرستيكه هيچ عبادتى نزد حق
تعالى محبوبتر نيست از عبادة كردن در اين دهه اشهد ان
لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك و له الحمد بيده الخير و هو على
كل شيء قدير اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له احدا
صمدا لم يتخذ صاحبة و لا ولدا اشهد ان لا اله الا الله وحده

لا شریک له احداً صمداً لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفواً احد
اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی و
یمیت وهو حی لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر حسبی
الله وکفی سمع الله لمن دعا لیس وراء الله منتهی اشهد لله بما دعی وانه
بریء ممن تبرء وان لله الآخرة والاولی پس حواریون گفتند یا روح الله
چه ثواب دارد کسیکه اینکلماترا بگوید حضرت عیسی گفت که هرکه دعای
اولرا صد مرتبه بخواند عمل هیچیک از اهل زمین بهتر از عمل او نباشد
در انروز و در روز قیامت حسنات او زیاده از همه کس باشد و هرکه دعای
دویمرا صد مرتبه بخواند چنان باشد که دوازده مرتبه توریة و
انجیلرا خوانده باشد و ثواب انهارا باو بدهند حضرت عیسی گفت ای
جبرئیل ثواب خواندن توریة وانجیل چیست جبرئیل گفت طاقت بر داشتن
یکحرف توریة وانجیل نداشت هرکه در اسمانهای هفتگانه است از
ملائکه تا انکه مبعوث شدم من و اسرافیل زیرا که اسرافیل اول بنده بود
که گفت لا حول ولا قوة الا بالله وهرکه سیمرا صد مرتبه بخواند حق تعالی
بنویسد از برای او باین دعا ده هزار هزار حسنه و محو کند از و ده هزار
هزار گناه و بلند کند از برای او در بهشت ده هزار هزار درجه و فرود
ایند از اسمان هفتاد هزار ملک که دستها بر داشته باشند و صلوات
فرستند بر کسیکه این کلماترا باین عدد خوانده است پس عیسی علیه السلام
گفت که ای جبرئیل ایا ملائکه صلوات میفرستند بر غیر پیغمبران جبرئیل
گفت که هرکه ایمان اورد بانچه پیغمبران از جانب خدا اورده اند و تغییری
ندهد شریعت ایشانرا حق تعالی ثواب پیغمبران باو عطا میفرماید و هرکه

دعا چهار مرا صد مرتبه بخواند اند عا را استقبال نماید ملکی و بالا
برد بسوی حق تعالی پس خدا نظر کند بسوی کوینده اند عا برحمت و هرکرا
خدا نظر رحمت براو بکند هرکز شقی و بد عاقبت نشود پس حضرت عیسی
علیه السلام کفت یا جبرئیل ثواب دعاء پنجم چیست جبرئیل کفت اند عا منست
وحق تعالی مرا رخصت نداده است که ثواب انرا بکویم کوید که
اکر هر روز هر یک ازین دعاها را ده مرتبه بخواند دور نیست که عمل باین
روایت کرده باشد و اکر هر روز هر یک را صد مرتبه بخواند بهتر خواهد
بود و شیخ و ابن بابویه و سید بن طاوس رحمهم الله از حضرت امیر
المؤمنین صلوات الله علیه روایت کرده اند که هرکه در هر روز از
دههٔ اول ذی الحجه این تهلیلات را ده مرتبه بخواند حق تعالی عطا کند
اورا بهر تهلیلی درجه در بهشت از مروارید و یاقوت و از میان هر درجه تا درجهٔ
دیکر صد سال راه باشد برفتار سواری که بتازد و در هر درجه شهری
بوده باشد و دران شهر قصری باشد از یکجوهر که دران فصلی نباشد
و در هر شهری ازان شهرها از انواع جواهر و غرفها و خانها و فرشها و کرسیها
و تختها و حوریان و نهالیها و متکاها و خوانها و خدمتکاران و درختها
و نهرها و زیورها و حلّها بوده باشد که وصف کننده قادر بر وصف آنها
نباشد و چون از قبر بیرون اید از هر موی بدن او نوری ساطع باشد و
مبادرت نمایند بسوی او هفتاد هزار ملک و از پیش رو و جانب راست
و چپ او راه روند تا اورا بدر بهشت برسانند و چون داخل بهشت شود
اورا مقدم دارند و ملائکه از عقب او روند تا انکه بشهری برسد
که بیرونش از یاقوت سرخ باشد و اندرونش از زبرجد سبز و دران شهر

بوده باشد هر نعمتی که حقتعالی در بهشت خلق کرده است پس باو گویند
که ای دوست خدا میدانی این شهر چیست گوید نه وشما کیستید گویند
ما ملکی چندیم که حاضر بودیم در هنگامی که تو آن تهلیلها را میخواندی
در دنیا و این شهر و آنچه در آن هست از نعمتهای الهی یک ثواب تو است بر خواندن
آن تهلیلها و بشارت باد ترا بهتر ازین از ثوابها و پیوسته در جوار
رحمت الهی خواهی بود در دار السلام که بلائی و غمی و مکروهی در
آن نمیباشد و نعمتها و رحمتهای خدا هرگز از تو منقطع نمیگردد و تهلیلات
اینست لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اللَّیَالِی وَالدُّهُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اَمْوَاجِ
الْبُحُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَرَحْمَتُهُ خَیْرٌ مِمَّا یَجْمَعُونَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ
الشَّوْكِ وَالشَّجَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ
الْحَجَرِ وَالْمَدَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ لَمْحِ الْعُیُونِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ فِی اللَّیْلِ اِذَا
عَسْعَسَ وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الرِّیَاحِ فِی الْبَرَارِی وَالصُّخُورِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مِنَ الْیَوْمِ اِلٰی یَوْمِ یُنْفَخُ فِی الصُّورِ و از بعضی روایات مستفاد
میشود که بیک مرتبه نیز اکتفا میتوان کرد والله یعلم در
اعمال روز ترویه است و روز عرفه روز ترویه روز هشتم ذی الحجه است
و روز مبارکیست و ابن بابویه از حضرت امام موسی علیه السلام روایت کرده است
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که حقتعالی برگزیده است از روزها
چهار روز را روز جمعه و روز ترویه و روز عرفه و روز عید قربان و
ایضا از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که روزه روز ترویه
کفاره شصت سال گناهست و شب عرفه از لیالی متبرکه است و از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله منقولست که در شب عرفه دعا مستجابست و کسیکه

انشب ابعبادت بسر اورد اجر صد وهفتاد سال عبادت دارد وانشب
مناجات با قاضی الحاجاتست و هرکه در انشب توبه کند توبه اش مقبولست
واز حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرکه در شب عرفه یا در شبهای
جمعه این دعا را بخواند حقتعالی گناهان اورا بیامرزد اَللّٰهُمَّ یا شاهِدَ
کُلِّ نَجْوی وَمَوْضِعَ کُلِّ شَکْوی وَعالِمَ کُلِّ خَفِیَّةٍ وَمُنْتَهی کُلِّ حاجَةٍ یا مُبْتَدِئاً
بِالنِّعَمِ عَلَی العِبادِ یا کَرِیمَ العَفْوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا جَوادُ یا مَنْ لا یُواری
مِنْهُ لَیْلٌ داجٍ وَلا بَحْرٌ عَجّاجٌ وَلا سَماءٌ ذاتُ اَبْراجٍ وَلا ظُلَمٌ ذاتُ ارْتِتاجٍ
یا مَنِ الظُّلْمَةُ عِنْدَهُ ضِیاءٌ اَسْئَلُکَ بِنُورِ وَجْهِکَ الکَرِیمِ الَّذی تَجَلَّیْتَ
بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَکّاً وَخَرَّ مُوسی صَعِقاً وَبِاسْمِکَ الَّذی رَفَعْتَ بِهِ
السَّمٰواتِ بِلا عَمَدٍ وَسَطَحْتَ بِهِ الأَرْضَ عَلی وَجْهِ ماءٍ جَمَدٍ وَبِاسْمِکَ
المَخْزُونِ المَکْنُونِ المَکْتُوبِ الطّاهِرِ الَّذی اِذا دُعِیتَ بِهِ اَجَبْتَ وَاِذا سُئِلْتَ
بِهِ اَعْطَیْتَ وَبِاسْمِکَ السُّبُّوحِ القُدُّوسِ البُرْهانِ الَّذی هُوَ نُورٌ عَلی کُلِّ
نُورٍ وَنُورٌ مِنْ نُورٍ یُضِیءُ مِنْهُ کُلُّ نُورٍ اِذا بَلَغَ الأَرْضَ انْشَقَّتْ وَاِذا
بَلَغَ السَّمٰواتِ فُتِحَتْ وَاِذا بَلَغَ العَرْشَ اهْتَزَّ وَبِاسْمِکَ الَّذی تَرْتَعِدُ مِنْهُ
فَرائِصُ مَلائِکَتِکَ وَاَسْئَلُکَ بِحَقِّ جَبْرَئِیلَ وَمِیکائِیلَ وَاِسْرافِیلَ وَبِحَقِّ
مُحَمَّدٍ المُصْطَفی صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَعَلی جَمِیعِ الأَنْبِیاءِ وَجَمِیعِ المَلائِکَةِ
وَبِالاسْمِ الَّذی مَشی بِهِ الخِضْرُ عَلی قُلَلِ الماءِ کَما مَشی بِهِ عَلی جَدَدِ الأَرْضِ
وَبِاسْمِکَ الَّذی فَلَقْتَ بِهِ البَحْرَ لِمُوسی وَاَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَاَنْجَیْتَ بِهِ
مُوسی وَمَنْ مَعَهُ وَبِاسْمِکَ الَّذی دَعاکَ بِهِ مُوسَی بْنُ عِمْرانَ مِنْ جانِبِ الطُّورِ
الأَیْمَنِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَاَلْقَیْتَ عَلَیْهِ مَحَبَّةً مِنْکَ وَبِاسْمِکَ الَّذی اَحْیی بِهِ
عِیسَی بْنُ مَرْیَمَ المَوْتی وَتَکَلَّمَ فِی المَهْدِ صَبِیّاً وَاَبْرَءَ الأَکْمَهَ وَالأَبْرَصَ بِاِذْنِکَ

وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةُ عَرْشِكَ وَجَبْرَئِيلُ وَمِيكَائِيلُ وَاسْرَافِيلُ وَحَبِيبُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَلَائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ وَأَنْبِيَاؤُكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ مِنْ أَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرَضِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ ذُو النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِباً فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ تُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ دَاوُدُ وَخَرَّ لَكَ سَاجِداً فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَتْكَ بِهِ آسِيَةُ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتاً فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَاءَهَا وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ إِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ فَعَافَيْتَهُ وَآتَيْتَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يَعْقُوبُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ بَصَرَهُ وَقُرَّةَ عَيْنِهِ يُوسُفَ وَجَمَعْتَ شَمْلَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ سُلَيْمَانُ فَوَهَبْتَ لَهُ مُلْكاً لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي سَخَّرْتَ بِهِ الْبُرَاقَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِذْ قَالَ تَعَالَى سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلاً مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى وَقَوْلُهُ سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي تَنَزَّلَ بِهِ جَبْرَئِيلُ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ آدَمُ فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَأَسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَبِحَقِّ إِبْرٰهِيمَ وَبِحَقِّ فَصْلِكَ يَوْمَ الْقَضَاءِ وَبِحَقِّ الْمَوَازِينِ إِذَا نُصِبَتْ وَالصُّحُفِ إِذَا نُشِرَتْ وَبِحَقِّ الْقَلَمِ وَمَا جَرَى وَاللَّوْحِ وَمَا أَحْصَى وَبِحَقِّ الْاِسْمِ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلَى سُرَادِقِ الْعَرْشِ

قبل خلقك الخلق والدنيا والشمس والقمر بالفي عام واشهد ان لا اله
الا الله وحده لا شريك له وان محمدا عبده ورسوله واسئلك باسمك
المخزون في خزائنك الذي استاثرت به في علم الغيب عندك لم يظهر عليه
احد من خلقك لا ملك مقرب ولا نبي مرسل ولا عبد مصطفى واسئلك
باسمك الذي شققت به البحار وقامت به الجبال واختلفت به الليل
والنهار وبحق السبع المثاني والقران العظيم وبحق الكرام الكاتبين وبحق
طه ويس وكهيعص وحمعسق وبحق توراية موسى وانجيل عيسى وزبور داود
وفرقان محمد صلى الله عليه واله وعلى جميع الرسل وباهيا شراهيا
اللهم اني اسئلك بحق تلك المناجات التي كانت بينك وبين موسى بن
عمران فوق جبل طور سيناء واسئلك باسمك الذي علمته ملك الموت
لقبض الارواح واسئلك باسمك الذي كتب على ورق الزيتون فخضعت
النيران لتلك الورقة فقلت يا نار كوني بردا وسلاما واسألك باسمك الذي
كتبته على سرادق المجد والكرامة يا من لا يحفيه سائل ولا ينقصه نائل
يا من به يستغاث واليه يلجأ اسئلك بمعاقد العز من عرشك ومنتهى
الرحمة من كتابك وباسمك الاعظم وجدك الاعلى وكلماتك التامات
العلى اللهم رب الرياح وما ذرات والسماء وما اظلت والارض وما
اقلت والشياطين وما اضلت والبحار وما جرت وبحق كل حق هو عليك حق
وبحق الملائكة المقربين والروحانيين والكروبيين والمسبحين لك بالليل
والنهار لا يفترون وبحق ابرهيم خليلك وبحق كل ولي يناديك بين الصفا
والمروة وتستجيب له دعائه يا مجيب اسئلك بهذه الاسماء وبهذه الدعوات
ان تغفر لنا ما قدمنا وما اخرنا وما اسررنا وما اعلنا وما ابدينا وما اخفينا

وما انت اعلم به منا انك على كل شيء قدير برحمتك يا ارحم الراحمين يا حافظ
كل غريب يا مونس كل وحيد يا قوة كل ضعيف يا ناصر كل مظلوم يا رازق
كل محروم يا مونس كل مستوحش يا صاحب كل مسافر يا عماد كل حاضر
يا غافر كل ذنب وخطيئة يا غياث المستغيثين يا صريخ المستصرخين يا
كاشف كرب المكروبين يا فارج هم المهمومين يا بديع السموات والارض
يا منتهى غاية الطالبين يا مجيب دعوة المضطرين يا ارحم الراحمين يا رب
العالمين يا ديان يوم الدين يا اجود الاجودين يا اكرم الاكرمين يا اسمع
السامعين يا ابصر الناظرين يا اقدر القادرين اغفر لي الذنوب التي تغير
النعم واغفر لي الذنوب التي تورث الندم واغفر لي الذنوب التي تورث السقم
واغفر لي الذنوب التي تهتك العصم واغفر لي الذنوب التي ترد الدعاء و
اغفر لي الذنوب التي تحبس قطر السماء واغفر لي الذنوب التي تعجل الفناء
واغفر لي الذنوب التي تجلب الشقاء واغفر لي الذنوب التي تظلم الهواء واغفر
لي الذنوب التي تكشف الغطاء واغفر لي الذنوب التي لا يغفرها غيرك واحمل
عني كل تبعة لاحد من خلقك واجعل لي من امري فرجا ومخرجا ويسرا
وانزل يقينك في صدري ورجائك في قلبي حتى لا ارجو غيرك اللهم احفظني و
عافني في مقامي هذا واصحبني في ليلي ونهاري ومن بين يدي ومن خلفي وعن
يميني وعن شمالي ومن فوقي ومن تحتي ويسر لي السبيل واحسن لي التيسير
ولا تخذلني في العسير واهدني يا خير دليل ولا تكلني الى نفسي في الامور و
لقني كل سرور واقلبني الى اهلي بالفلاح والنجاح محبورا في العاجل والآجل
انك على كل شيء قدير وارزقني من فضلك واوسع علي من طيبات رزقك و
استعملني في طاعتك واجرني من عذابك ونارك واقلبني اذا توفيتني الى جنتك

برحمتك اللهم انى اعوذ بك من زوال نعمتك ومن تحويل عافيتك ومن
حلول نقمتك ومن نزول عذابك واعوذ بك من جهد البلاء ودرك
الشقاء ومن سوء القضاء وشماتة الاعداء ومن شر ما ينزل من السماء ومن
شر ما فى الكتاب المنزل اللهم لا تجعلنى من الاشرار ولا من اصحاب النار ولا تحرمنى
صحبة الاخيار واحينى حيوة طيبة وتوفنى وفاة طيبة تلحقنى بالابرار
وارزقنى مرافقة الانبياء فى مقعد صدق عند مليك مقتدر اللهم
لك الحمد على حسن بلائك وصنعك ولك الحمد على الاسلام والسنة يا رب
كما هديتهم لدينك وعلمتهم كتابك فاهدنا وعلمنا ولك الحمد على حسن بلائك
وصنعك عندى خاصة كما خلقتنى فاحسنت خلقى وعلمتنى فاحسنت تعليمى وهديتنى
فاحسنت هدايتى فلك الحمد على انعامك على قديما وحديثا وكم من كرب
يا سيدى قد فرجته وكم من غم يا سيدى قد نفسته وكم من هم يا سيدى قد كشفته
وكم من بلاء يا سيدى قد صرفته وكم من عيب يا سيدى قد سترته فلك الحمد
على كل حال فى كل مثوى وزمان ومنقلب ومقام وعلى هذه الحال وكل حال
اللهم اجعلنى من افضل عبادك نصيبا فى هذا اليوم من خير تقسمه او ضر
تكشفه او سوء تصرفه او بلاء تدفعه او خير تسوقه او رحمة تنشرها او عافية
تلبسها فانك على كل شىء قدير وبيدك خزائن السموات والارض وانت
الواحد الكريم المعطى الذى لا يرد سائله ولا يخيب امله ولا ينقص نائله ولا
ينفد ما عنده بل يزداد كثرة وطيبا وعطاء وجودا وارزقنى من خزائنك
التى لا تفنى ومن رحمتك الواسعة ان عطائك لم يكن محظورا وانت على كل شىء
قدير برحمتك يا ارحم الراحمين واحاديث بسيار در فضيلت زيارة حضرت
امام حسين عليه السلام در شب و روز عرفه وارد شده است و زيارة نزديكرا

در کتاب تحفة الزائر ذکر کرده ام و زیارة دوره انشاء الله بعد ازین مذکور
خواهد شد و پیشتر نیز زیارت انحضرت مذکور شد اما روز عرفه از عبادات
عظیمه است و کسیکه توفیق یابد که در عرفات باشد ادعیه و اعمال بسیار
دارد و بهترین اعمال درین روز دعاست حتی مستحب است که جمع کنند میان
نماز ظهر و عصر در اول وقت و نافله و اذان عصر ساقط میشود و بعد
از نماز عصر مشغول دعا باید شد تا شام و دعا از برای برادران مؤمن
از زنده و مرده بسیار باید کرد چنانچه در حدیث صحیح منقولست که ابرهیم
بن هاشم کفت من عبد الله بن جندب را دیدم در موقف عرفات و حال هیچکس را
از او بهتر ندیدم پیوسته دستهای خود را بسوی اسمان بلند کرده بود و
اب دیده اش بر رویش جاری بود تا بزمین میرسید چون مردم فارغ شدند
کفتم وقوف هیچکس را بهتر از وقوف تو ندیدم کفت بخدا سوکند که دعا نکردم
مکر از برای برادر مؤمن خود زیرا که از حضرت امام موسی علیه السلام شنیدم که
هر که دعا کند از برای برادر مؤمن خود در غیبت او از عرش ندا باو برسد
که از برای تو صد هزار برابر او باد پس من نخواستم که دست بردارم از صد
هزار برابر دعا ملک که البته مستجابست برای یک دعا خود که نمیدانم مستجاب خواهد
شد یا نه و اکر کسی توفیق یابد که در روز عرفه در تحت قبه مقدسه حضرت امام حسین
علیه السلام باشد ثوابش کمتر نیست از کسیکه در عرفات باشد بلکه زیاده است
چنانکه از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در روز عرفه بزیارت
انحضرت برود و حق او را شناسد و او را امام واجب الاطاعة داند بنویسد حق
تعالی از برای او ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره مقبول و هزار جهاد که با پیغمبر
مرسلی یا با امام عادلی باشد راوی کفت کجاست ثواب وقوف عرفات

حضرت از روی غضب بسوی او نظر کرد و فرمود که بدرستیکه بندهٔ مؤمن
چون در روز عرفه نزد قبر آنحضرت حاضر شود و در نهر فرات غسل کند
و متوجه زیارت شود هر گام که بر میدارد ثواب یک حج و عمره برای او
مینویسند و در روایت دیگر فرمود که در روز عرفه حق تعالی اول نظر
رحمت بسوی زوار حضرت امام حسین علیه السلام میکند و گناهان ایشان را میامرزد
و حاجات ایشان را بر می آورد و بعد از آن متوجه اهل عرفات میگردد زیرا که در میان زوار آنحضرت حرام
زاده و فرزند زنا نیست و در میان اهل عرفات هست و کسیکه توفیق هیچیک
از اینها را نیافته باشد باید که در بیابان بلاد غسل بکند و در مجمع مؤمنان
حاضر شود و زیارت آنحضرت بکنند و اگر در بام بلندی یا صحرای گشاده
باشد بهتر است پس مشغول دعا شوند و تا شام مشغول ذکر و دعا باشند
تا در ثواب آنها شریک گردند چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقولست
و احادیث در باب روزهٔ روز عرفه مختلف است و اکثر علما جمع میان احادیث
این روش کرده اند که اگر اشتباهی در ماه نباشد و او را از دعا کردن
ضعیف نگرداند سنت است و الا مکروه است یعنی ثوابش کمتر است و در روایتی
واقع شده است که روزه روز عرفه برابر است با روزهٔ یکسال و اگر اشتباه
در ماه باشد یا با روزه از دعا ضعیف شود روزه نگرفتن بهتر است و از
حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که روز عرفه پیش از آنکه متوجه دعا
شود دو رکعت نماز بجا آورد در زیر آسمان و اعتراف کند نزد خدا بگناهان
خود و اقرار کند بخطاهای خود فایز گردد بثواب اهل عرفات و گناهان
گذشته و آینده اش آمرزیده گردد و شیخ مفید علیه الرحمه این نماز را
بعد از نماز عصر ذکر کرده است و گفته است که این نماز مخصوص جمعیست

کند اطراف

که در اطراف باشند و در عرفات نباشند و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون خواهد مشغول دعا شود اوّل صد مرتبه اَللّهُ اَکْبَرُ و صد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّهِ و صد مرتبه سُبْحانَ اللّهِ و صد مرتبه لا اِلٰهَ اِلَّا اللّهُ و صد مرتبه قُلْ هُوَ اللّهُ اَحَدٌ و صد مرتبه سورهٔ اِنّا اَنْزَلْناهُ بخواند و در روایتی دیگر فرمود که صد مرتبه آیة الکرسی بخواند و صد مرتبه لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّهِ بگوید و صد مرتبه اَللّهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بگوید پس مشغول دعا شود و بهترین دعاها دعای صحیفه کامله است آنرا با خشوع و خضوع و تأنّی و رقّت بخوانند که مشتمل است بر جمیع مطالب دنیا و آخرت و شیخ طوسی رحمه الله بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام گفت که میخواهی ترا تعلیم کنم دعای روز عرفه را و آن دعای پیغمبرانِ پیش از منست میگوئی لا اِلٰهَ اِلَّا اللّهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیی وَیُمیتُ وَهُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ کَالَّذی تَقُولُ وَخَیْراً مِمّا نَقُولُ وَفَوْقَ ما نَقُولُ وَفَوْقَ ما یَقُولُ الْقائِلُونَ اَللّهُمَّ لَکَ صَلاتی وَنُسُکی وَمَحْیایَ وَمَماتی وَلَکَ بَرائَتی وَبِکَ حَوْلی وَمِنْکَ قُوَّتی اَللّهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ مِنَ الْفَقْرِ وَمِنْ وَساوِسِ الصَّدْرِ وَمِنْ شَتاتِ الْاَمْرِ وَمِنْ عَذابِ الْقَبْرِ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ خَیْرَ الرِّیاحِ وَاَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ ما تَجیءُ بِهِ الرِّیاحُ وَاَسْئَلُکَ خَیْرَ اللَّیْلِ وَخَیْرَ النَّهارِ اَللّهُمَّ اجْعَلْ فی قَلْبی نُوراً وَفی سَمْعی نُوراً وَفی بَصَری نُوراً وَفی لَحْمی نُوراً وَفی دَمی وَعِظامی وَعُرُوقی وَمَقامی وَمَقْعَدی وَمَدْخَلی وَمَخْرَجی نُوراً وَاَعْظِمْ لِیَ النُّورَ یا رَبِّ یَوْمَ اَلْقاکَ اِنَّکَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که این دعا را در روز عرفه بخوانند
اللّٰهُمَّ کَمَا سَتَرْتَ عَلَیَّ مَا لَمْ أَعْلَمْ فَاغْفِرْ لِی مَا تَعْلَمُ وَکَمَا وَسِعَنِی عِلْمُکَ فَلْیَسَعْنِی
عَفْوُکَ وَکَمَا بَدَأْتَنِی بِالْإِحْسَانِ فَأَتِمَّ نِعْمَتَکَ بِالْغُفْرَانِ وَکَمَا أَکْرَمْتَنِی بِمَعْرِفَتِهِ
فَاشْفَعْهَا بِمَغْفِرَتِکَ وَکَمَا عَرَّفْتَنِی وَحْدَانِیَّتَکَ فَأَکْرِمْنِی بِطَاعَتِکَ وَکَمَا
عَصَمْتَنِی مِمَّا لَمْ أَکُنْ أَعْتَصِمُ مِنْهُ إِلَّا بِعِصْمَتِکَ فَاغْفِرْ لِی مَا لَوْ شِئْتَ عَصَمْتَنِی
مِنْهُ یَا جَوَادُ یَا کَرِیمُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِکْرَامِ و از حضرت امام موسی علیه السلام این
دعا منقولست اللّٰهُمَّ إِنِّی عَبْدُکَ وَابْنُ عَبْدِکَ إِنْ تُعَذِّبْنِی فَبِأُمُورٍ قَدْ
سَلَفَتْ مِنِّی وَأَنَا بَیْنَ یَدَیْکَ بِرُمَّتِی وَإِنْ تَعْفُ عَنِّی فَأَهْلُ الْعَفْوِ أَنْتَ یَا أَهْلَ الْعَفْوِ
یَا أَحَقَّ مَنْ عَفَی اغْفِرْ لِی وَلِإِخْوَانِی و از جملهٔ دعاها که مشهور روز عرفه دعای
حضرت سید الشهداء امام حسین علیه السلام است بشر و بشیر پسران غالب
اسدی روایت کرده اند که پسین روز عرفه در عرفات در خدمت آنحضرت بودیم
پس از خیمه خود بیرون آمدند با گروهی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان
خود با نهایت تذلل و خشوع پس در جانب چپ کوه ایستادند و روی
مبارک را بسوی کعبه گردانیدند و دستها را برابر رو برداشتند
مانند مسکینی که طعام طلبد و این دعا را خواندند بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَیْسَ لِقَضَائِهِ دَافِعٌ وَلَا لِعَطَائِهِ مَانِعٌ وَلَا
کَصُنْعِهِ صُنْعُ صَانِعٍ وَهُوَ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ فَطَرَ أَجْنَاسَ الْبَدَائِعِ وَ
أَتْقَنَ بِحِکْمَتِهِ الصَّنَائِعَ وَلَا تَخْفَی عَلَیْهِ الطَّلَائِعُ وَلَا تَضِیعُ عِنْدَهُ الْوَدَائِعُ
جَازِی کُلِّ صَانِعٍ وَرَائِشُ کُلِّ قَانِعٍ وَرَاحِمُ کُلِّ ضَارِعٍ وَمُنْزِلُ الْمَنَافِعِ وَالْکِتَابِ
الْجَامِعِ بِالنُّورِ السَّاطِعِ وَهُوَ لِلدَّعَوَاتِ سَامِعٌ وَلِلْمُطِیعِینَ نَافِعٌ وَلِلدَّرَجَاتِ
رَافِعٌ وَلِلْکُرُبَاتِ دَافِعٌ وَلِلْجَبَابِرَةِ قَامِعٌ وَرَاحِمُ عَبْرَةِ کُلِّ ضَارِعٍ وَرَافِعُ ضُرِّ

کل

كل صانع فلا اله غيره ولا شيء يعدله وليس كمثله شيء وهو السميع
البصير اللطيف الخبير وهو على كل شيء قدير اللهم اني ارغب اليك واشهد
بالربوبية لك مقرا بانك ربي وان اليك مردي ابتدأتني بنعمتك قبل
ان اكون شيئا مذكورا وخلقتني من التراب ثم اسكنتني الأصلاب امنا
لريب المنون واختلاف الدهور فلم ازل ظاعنا من صلب الى رحم في تقادم
الأيام الماضية والقرون الخالية لم تخرجني لرأفتك بي ولطفك لي واحسانك
الي في دولة ايام الكفرة الذين نقضوا عهدك وكذبوا رسولك لكنك
اخرجتني رأفة منك وتحننا علي للذي سبق لي من الهدى الذي يسرتني و
وفيه انشأتني ومن قبل ذلك رؤفت بي بجميل صنعك وسوابغ نعمتك
فابتدعت خلقي من مني يمنى ثم اسكنتني في ظلمات ثلث بين لحم وجلد ودم
ولم تشهرني ولم تجعل الي شيئا من امري ثم اخرجتني الى الدنيا تاما سويا و
حفظتني في المهد طفلا صبيا ورزقتني من الغذاء لبنا مريا وعطفت
علي قلوب الحواضن وكفلتني الأمهات الرحائم وكلأتني من طوارق الجان
وسلمتني من الزيادة والنقصان فتعاليت يا رحيم يا رحمن حتى اذا استهللت
ناطقا بالكلام اتممت علي سوابغ الأنعام فربيتني زائدا في كل عام حتى اذا
اكملت فطرتي واعتدلت مرتي اوجبت علي حجتك بان الهمتني معرفتك
وروعتني بعجائب فطرتك وانطقتني لما ذرأت في سمائك وارضك من
بدائع خلقك ونبهتني لذكرك وشكرك وواجب طاعتك وعبادتك
وفهمتني ما جاءت به رسلك ويسرت لي تقبل مرضاتك ومننت علي
في جميع ذلك بعونك ولطفك ثم اذ خلقتني من حر الثرى لم ترض لي يا الهي
بنعمة دون اخرى ورزقتني من انواع المعاش وصنوف الرياش بمنك العظيم

عليّ واحسانك القديم اليّ حتّى اذا اتممت عليّ جميع النعم وصرفت عنّي
كلّ النقم لم يمنعك جهلي وجرأتي عليك ان دللتني على ما يقرّبني اليك
ووفّقتني لما يزلفني لديك فان دعوتك اجبتني وان سألتك اعطيتني
وان اطعتك شكرتني وان شكرتك زدتني كلّ ذلك اكمالاً لأنعمك عليّ
واحسانك اليّ فسبحانك سبحانك من مبدئ معيد حميد مجيد تقدّست
اسماؤك وعظمت آلاؤك فايّ نعمك يا الهي احصي عدداً او ذكراً ام ايّ
عطاياك اقوم بها شكراً وهي يا ربّ اكثر من ان يحصيها العادّون
او يبلغ علماً بها الحافظون ثمّ ما صرفت ودرأت عنّي اللّهمّ من الضرّ و
الضرّاء اكثر ممّا ظهر لي من العافية والسرّاء وانا اشهد يا الهي بحقيقة
ايماني وعقد عزمات يقيني وخالص صريح توحيدي وباطن مكنون ضميري
وعلائق مجاري نور بصري واسارير صفحة جبيني وخرق مسارب نفسي و
خذاريف مارن عرنيني ومسارب صماخ سمعي وما ضمّت واطبقت
عليه شفتاي وحركات لفظ لساني ومغرز حنك فمي وفكّي ومنابت
اضراسي وبلوغ حبائل بارع عنقي ومساغ مأكلي ومشربي وحمالة امّ
راسي وجمل حمائل حبل وتيني وما اشتمل عليه تامور صدري ونياط
حجاب قلبي وافلاذ حواشي كبدي وما حوته شراسيف اضلاعي وحقاق
مفاصلي واطراف اناملي وقبض عواملي ولحمي ودمي وشعري وبشري وعصبي
وقصبي وعظامي ومخّي وعروقي وجميع جوارحي وما انتسج على ذلك ايّام
رضاعي وما اقلّت الأرض منّي ونومي ويقظتي وسكوني وحركتي وحركات
ركوعي وسجودي ان لو حاولت واجتهدت مدى الأعصار والأحقاب
لو عمّرتها ان اؤدّي شكر واحدة من انعمك ما استطعت ذلك الّا

بمنّك

بمنّك الموجب عليّ شكراً آنفاً جديداً وثناءً طارفاً عتيداً اجل ولو حرصتُ
انا والعادّون من انامك ان نحصي مدى انعامك سالفه وآنفه لما حصرناه
عدداً ولا احصيناه ابداً هيهات انّى ذلك وانت المخبر عن نفسك في كتابك
الناطق والنبأ الصادق وان تعدّوا نعمة الله لا تحصوها صدق كتابك
اللهمّ ونباؤك وبلّغت انبياؤك ورسلك ما انزلت عليهم من وحيك
وشرعت لهم من دينك غير انّي يا الهي اشهد بجدّي وجهدي ومبالغ طاقتي
ووسعي واقول مؤمناً موقناً الحمد لله الذي لم يتّخذ ولداً فيكون موروثاً
ولم يكن له شريك في الملك فيضادّه فيما ابتدع ولا وليّ من الذلّ فيرفده فيما
صنع سبحانه سبحانه لو كان فيهما آلهة الّا الله لفسدتا
وتفطّرتا فسبحان الله الواحد الحقّ الاحد الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم
يكن له كفواً احد الحمد لله حمداً يعدل حمد ملائكته المقرّبين وانبيائه
المرسلين وصلّى الله على خيرته من خلقه محمّد خاتم النبيّين وآله الطيّبين الطاهرين
المخلصين پس شروع فرمود آنحضرت در سؤال و اهتمام نمود در دعا و آب
از دیدهاء مبارکش جاری بود پس گفت اللهمّ اجعلني اخشاك كانّي
اريك واسعدني بتقواك ولا تشقني بمعصيتك وخر لي في قضائك و
بارك لي في قدرك حتّى لا احبّ تعجيل ما اخّرت ولا تأخير ما عجّلت اللهمّ اجعل
غناي في نفسي واليقين في قلبي والاخلاص في عملي والنور في بصري والبصيرة
في ديني ومتّعني بجوارحي واجعل سمعي وبصري الوارثين منّي وانصرني على من
ظلمني وارني فيه مآربي وثاري واقرر بذلك عيني اللهمّ اكشف كربتي واستر
عورتي واغفر لي خطيئتي واخسأ شيطاني وفكّ رهاني واجعل لي يا
الهي الدرجة العليا في الآخرة والاولى اللهمّ لك الحمد كما خلقتني فجعلتني

سميعا بصيرا ولك الحمد كما خلقتني فجعلتني حيا سويا رحمة بي وكنت عن
خلقي غنيا رب بما برأتني فعدلت فطرتي رب بما أنشأتني فأحسنت صورتي
رب بما أحسنت بي وفي نفسي عافيتني رب بما كلأتني ووفقتني رب بما أنعمت
علي فهديتني رب بما أويتني ومن كل خير آتيتني وأعطيتني رب بما
أطعمتني وسقيتني رب بما أغنيتني وأقنيتني رب بما أعنتني وأعززتني
رب بما ألبستني من سترك الصافي ويسرت لي من صنعك الكافي صل
على محمد وآل محمد وأعني على بوائق الدهر وصروف الأيام والليالي و
نجني من أهوال الدنيا وكربات الآخرة واكفني شر ما يعمل الظالمون في الأرض
اللهم ما أخاف فاكفني وما أحذر فقني وفي نفسي وديني فاحرسني وفي
سفري فاحفظني وفي أهلي ومالي وولدي فاخلفني وفيما رزقتني فبارك لي
وفي نفسي فذللني وفي أعين الناس فعظمني ومن شر الجن والإنس فسلمني وبذنوبي
فلا تفضحني وبسريرتي فلا تخزني وبعملي فلا تبتلني ونعمك فلا تسلبني وإلى غيرك
فلا تكلني إلهي إلى من تكلني إلى القريب يقطعني أم إلى البعيد يتجهمني أم إلى
المستضعفين لي وأنت ربي ومليك أمري أشكو إليك غربتي وبعد داري
وهواني على من ملكته أمري إلهي فلا تحلل بي غضبك فإن لم تكن غضبت علي
فلا أبالي سواك غير أن عافيتك أوسع لي يا رب فأسألك بنور وجهك الذي
أشرقت له الأرض والسماوات وانكشفت به الظلمات وصلح عليه أمر الأولين
والآخرين أن لا تميتني على غضبك ولا تنزل بي سخطك لك العتبى حتى ترضى
قبل ذلك لا إله إلا أنت رب البلد الحرام والمشعر الحرام والبيت العتيق
الذي أحللته البركة وجعلته للناس أمنا يا من عفى عن العظيم من الذنوب
بحلمه يا من أسبغ النعمة بفضله يا من أعطى الجزيل بكرمه يا عدتي في شدتي

يا صاحبي في وحدتي يا غياثي في كربتي يا مؤنسي في حفرتي يا وليّ نعمتي يا
إلهي وإله آبائي إبراهيم وإسمعيل وإسحق ويعقوب وربّ جبرئيل وميكائيل
وإسرافيل وربّ محمّد خاتم النبيّين وآله المنتجبين ومنزل التوراة والإنجيل
والزّبور والفرقان ومنزل كهيعص وطه ويس والقرآن الحكيم أنت كهفي
حين تعييني المذاهب في سعتها وتضيق عليّ الأرض برحبها ولولا رحمتك
لكنت من الهالكين وأنت مقيل عثرتي ولولا سترك إيّاي لكنت من المفضوحين و
أنت مؤيّدي بالنصر على الأعداء ولولا نصرك إيّاي لكنت من المغلوبين يا من خصّ
نفسه بالسموّ والرفعة فأولياؤه بعزّه يعتزّون يا من جعلت له الملوك نير
المذلّة على أعناقهم فهم من سطواته خائفون تعلم خائنة الأعين وما تخفي
الصّدور وغيب ما تأتي به الأزمان والدّهور يا من لا يعلم كيف هو إلّا هو
يا من لا يعلم ما يعلمه إلّا هو يا من كبس الأرض على الماء وسدّ الهواء بالسّماء
يا من له أكرم الأسماء يا ذا المعروف الذي لا ينقطع أبدا يا مقيّض الرّكب ليوسف
في البلد القفر ومخرجه من الجبّ وجاعله بعد العبوديّة ملكا يا رادّ يوسف
على يعقوب بعد أن ابيضّت عيناه من الحزن فهو كظيم يا كاشف الضرّ والبلاء عن
أيّوب يا ممسك يد إبراهيم من الذّبح عن ابنه بعد أن كبر سنّه وفني عمره
يا من استجاب لزكريّا فوهب له يحيى ولم يدعه فردا وحيدا يا من أخرج يونس من بطن
الحوت يا من فلق البحر لبني إسرائيل فأنجاهم وجعل فرعون وجنوده من المغرقين
يا من أرسل الرّياح مبشّرات بين يدي رحمته يا من لم يعجل على من عصاه من خلقه
يا من استنقذ السّحرة من بعد طول الجحود وقد غدوا في نعمته يأكلون رزقه
ويعبدون غيره وقد حادّوه ونادّوه وكذّبوا رسله يا الله يا بديء لا بدء لك
يا دائما لا نفاد لك يا حيّ حين لا حيّ يا محيي الموتى يا من هو قائم على كلّ نفس بما

نسيت يا من قلّ له شكري فلم يحرمني وعظمت عنده خطيئتي فلم يفضحني ورآني
على المعاصي فلم يشهرني يا من حفظني في صغري يا من رزقني في كبري يا من اياديه
عندي لا تحصى يا من نعمه عندي لا تجازى يا من عارضني بالخير والاحسان وعارضته
بالاسائة والعصيان يا من هداني بالايمان قبل ان اعرف شكر الامتنان
يا من دعوته مريضا فشفاني وعريانا فكساني وجائعا فاطعمني وعطشانا
فارواني وذليلا فاعزّني وجاهلا فعرّفني ووحيدا فكثّرني وغائبا فردّني
ومقلّا فاغناني ومنتصرا فنصرني وغنيّا فلم يسلبني وامسكت عن جميع ذلك
فابتدأني فلك الحمد يا من اقال عثرتي ونفّس كربتي واجاب دعوتي وستر عورتي
وغفر ذنوبي وبلّغني طلبتي ونصرني على عدوّي وان اعدّ نعمك ومننك و
كرائم منحك لا احصيها يا مولاي انت الذي انعمت انت الذي احسنت انت
الذي اجملت انت الذي افضلت انت الذي مننت انت الذي اكملت انت الذي
رزقت انت الذي وفّقت انت الذي اعطيت انت الذي اغنيت انت الذي اقنيت
انت الذي آويت انت الذي كفيت انت الذي هديت انت الذي عصمت انت
الذي سترت انت الذي غفرت انت الذي اقلت انت الذي مكّنت انت الذي
انت الذي ايّدت
اعززت انت الذي اعنت انت الذي عضدت انت الذي نصرت انت الذي
شفيت انت الذي عافيت انت الذي اكرمت تباركت ربّي وتعاليت فلك
الحمد دائما ولك الشكر واصبا ثمّ انا يا الهي المعترف بذنوبي فاغفرها لي
انا الذي اسأت انا الذي اخطأت انا الذي اغفلت انا الذي جهلت انا
الذي هممت انا الذي سهوت انا الذي اعتمدت انا الذي تعمّدت انا الذي
وعدت انا الذي اخلفت انا الذي نكثت انا الذي اقررت انا يا الهي اعترف
بنعمك عندي وابوء بذنوبي فاغفرها لي يا من لا تضرّه ذنوب عباده وهو

الغني

الغنيّ عن طاعتهم والموفّق من عمل منهم صالحا بمعونته ورحمته فلك الحمد
الهي امرتني فعصيتك ونهيتني فارتكبت نهيك فاصبحت لا ذا براءة
فاعتذر ولا ذا قوّة فانتصر فبايّ شيء استقبلك يا مولاي ابسمعي ام
ببصري ام بلساني ام بيدي ام برجلي اليس كلّها نعمك عندي وبكلّها عصيتك
يا مولاي فلك الحجّة والسبيل عليّ يا من سترني من الآباء والامّهات ان
يزجروني ومن العشائر والاخوان ان يعيّروني ومن السلاطين ان يعاقبوني
ولو اطّلعوا يا مولاي على ما اطّلعت عليه منّي اذا ما انظروني ولرفضوني
وقطعوني فها انا ذا بين يديك يا سيّدي خاضعا ذليلا حصيرا حقيرا
لا ذو براءة فاعتذر ولا ذو قوّة فانتصر ولا حجّة لي فاحتجّ بها ولا قائل
لم اجترح ولم اعمل سوءا وما عسى الجحود لو جحدت يا مولاي ينفعني وكيف
وانّى ذلك وجوارحي كلّها شاهدة عليّ بما قد عملت وعلمت يقينا غير ذي
شكّ انّك سائلي عن عظائم الامور وانّك الحكيم العدل الّذي لا يجور
وعدلك مهلكي ومن كلّ عدلك مهربي فان تعذّبني فبذنوبي يا الهي بعد
حجّتك عليّ وان تعف عنّي فبحلمك وجودك وكرمك لا اله الّا انت سبحانك
انّي كنت من الظّالمين لا اله الّا انت سبحانك انّي كنت من المستغفرين لا
اله الّا انت سبحانك انّي كنت من الموحّدين لا اله الّا انت سبحانك انّي كنت
من الخائفين لا اله الّا انت سبحانك انّي كنت من الوجلين لا اله الّا
انت سبحانك انّي كنت من السّائلين لا اله الّا انت سبحانك انّي كنت
من الرّاجين الرّاغبين لا اله الّا انت سبحانك انّي كنت من المهلّلين المسبّحين
لا اله الّا انت ربّي وربّ آبائي الاوّلين اللّهمّ هذا ثنائي عليك ممجّدا و
اخلاصي لذكرك موحّدا واقراري بآلائك معدّدا وان كنت مقرّا انّي لا

احصيها لكثرتها وسبوغها وتظاهرها وتقادمها الى حادث ما لم تزل
تتعهدني به معها مذ خلقتني وبرأتني من اول العمر من الاغناء بعد الفقر
وكشف الضر وتسبيب اليسر ودفع العسر وتفريج الكرب والعافية في
البدن والسلامة في الدين ولو رفدني على قدر ذكر نعمك على جميع العالمين
من الاولين والآخرين لما قدرت ولا هم على ذلك تقدست وتعاليت من
رب عظيم كريم رحيم ولا تحصى آلاؤك ولا يبلغ ثناؤك ولا تكافى نعماؤك
صل على محمد وآل محمد واتمم علينا نعمك واسعدنا بطاعتك سبحانك
لا اله الا انت اللهم انك تجيب دعوة المضطر اذا دعاك وتكشف السوء
وتغيث المكروب وتشفي السقيم وتغني الفقير وتجبر الكسير وترحم الصغير و
تعين الكبير وليس دونك ظهير ولا فوقك قدير وانت العلي الكبير يا مطلق
المكبل الاسير يا رازق الطفل الصغير يا عصمة الخائف المستجير يا من
لا شريك له ولا وزير صل على محمد وآل محمد واعطني في هذه العشية افضل
ما اعطيت وانلت احدا من عبادك من نعمة توليها وآلاء تجددها وبلية
تصرفها وكربة تكشفها ودعوة تسمعها وحسنة تتقبلها وسيئة تتغمدها
انك لطيف خبير وعلى كل شيء قدير اللهم انك اقرب من دعي واسرع من اجاب و
اكرم من عفى واوسع من اعطى واسمع من سئل يا رحمن الدنيا والآخرة ورحيمهما
ليس كمثلك مسئول ولا سواك مامول دعوتك فاجبتني وسالتك
فاعطيتني ورغبت اليك فرحمتني ووثقت بك فنجيتني وفزعت اليك فكفيتني
اللهم فصل على محمد عبدك ورسولك ونبيك وعلى آله الطيبين الطاهرين
اجمعين وتمم لنا نعماءك وهنئنا عطاءك واجعلنا لك شاكرين و
لآلائك ذاكرين آمين آمين يا رب العالمين اللهم يا من ملك فقدر وقدر

فقهر

فقهر وعصى فستر واستغفر فغفر يا غاية رغبة الراغبين ومنتهى أمل
الراجين يا من أحاط بكل شيء علماً ووسع المستقيلين رأفة ورحمة وحلماً
اللهم إنا نتوجه إليك في هذه العشية التي شرفتها وعظمتها بمحمد نبيك
ورسولك وخيرتك من خلقك وأمينك على وحيك اللهم فصل على البشير
النذير السراج المنير الذي أنعمت به على المسلمين وجعلته رحمة للعالمين
اللهم فصل على محمد وآله كما محمد أهل ذلك يا عظيم صل عليه و
آله المنتجبين الطيبين الطاهرين أجمعين وتغمدنا بعفوك عنا فإليك
عجت الأصوات بصنوف اللغات واجعل لنا في هذه العشية نصيباً في
كل خير تقسمه ونور تهدي به ورحمة تنشرها وعافية تجللها وبركة تنزلها
ورزق تبسطه يا أرحم الراحمين اللهم اقلبنا في هذا الوقت منجحين مفلحين مبرورين
غانمين ولا تجعلنا من القانطين ولا تخلنا من رحمتك ولا تحرمنا ما نؤمله
من فضلك ولا تردنا خائبين ولا من بابك مطرودين ولا تجعلنا من رحمتك
محرومين ولا لفضل ما نؤمله من عطاياك قانطين يا أجود الأجودين ويا
أكرم الأكرمين إليك أقبلنا مؤمنين ولبيتك الحرام آمين قاصدين فأعنا
على مناسكنا وأكمل لنا حجنا واعف اللهم عنا وعافنا فقد مددنا إليك
أيدينا وهي بذلة الاعتراف موسومة اللهم فأعطنا في هذه العشية
ما سألناك واكفنا ما استكفيناك فلا كافي لنا سواك ولا رب لنا غيرك
نافذ فينا حكمك محيط بنا علمك عدل فينا قضاؤك اقض لنا الخير واجعلنا من
أهل الخير اللهم أوجب لنا بجودك عظيم الأجر وكريم الذخر ودوام اليسر و
اغفر لنا ذنوبنا أجمعين ولا تهلكنا مع الهالكين ولا تصرف عنا رأفتك
برحمتك يا أرحم الراحمين اللهم اجعلنا في هذا الوقت ممن سألك فأعطيته

وشكرك فزدته وتاب اليك فقبلته وتنصّل اليك من ذنوبه كلّها فغفرتها
له يا ذا الجلال والاكرام اللّهمّ وفّقنا وسدّدنا واعصمنا واقبل تضرّعنا
يا خير من سئل ويا ارحم من استرحم يا من لا يخفى عليه اغماض الجفون ولا
لحظ العيون ولا ما استقرّ في المكنون ولا ما انطوت عليه مضمرات القلوب
الا كلّ ذلك قد احصاه علمك ووسعه حلمك سبحانك وتعاليت عمّا
يقول الظّالمون علوّا كبيرا تسبّح لك السّموات السّبع والارض ومن فيهنّ وان
من شيء الّا يسبّح بحمدك فلك الحمد والمجد وعلوّ الجدّ يا ذا الجلال والاكرام
والفضل والانعام والايادي الجسام وانت الجواد الكريم الرّؤف الرّحيم اللّهمّ
اوسع عليّ من رزقك الحلال وعافني في بدني وديني وامن خوفي واعتق رقبتي
من النّار اللّهمّ لا تمكر بي ولا تستدرجني ولا تخذلني وادرأ عنّي شرّ فسقة
الجنّ والانس پس سر و ديده خود را بسوى آسمان بلند كرد و از ديدهاى
مباركش آب مى‌ريخت مانند دو مشك و بصداى بلند گفت يا اسمع
السّامعين ويا ابصر النّاظرين ويا اسرع الحاسبين ويا ارحم الرّاحمين
صلّ على محمّد وآل محمّد السّادة الميامين واسئلك اللّهمّ حاجتي اليك
الّتي ان اعطيتنيها لم يضرّني ما منعتني وان منعتنيها لم ينفعني ما اعطيتني اسئلك
فكاك رقبتي من النّار لا اله الّا انت وحدك لا شريك لك لك الملك
ولك الحمد وانت على كلّ شيء قدير يا ربّ يا ربّ يا ربّ پس مكرّر ميگفت يا ربّ
وصداها بگريه بلند شد و بار كردند و روانه جانب مشعر الحرام شدند
و سيّد بن طاوس بسند معتبر روايت كرده است از حضرت امام جعفر
صادق عليه السّلام كه در روز عرفه چون زوال شمس بشود نماز ظهر
و عصر را بكن پس برو بمحل وقوف و صد مرتبه اللّه اكبر و صد مرتبه الحمد للّه

وصد مرتبه سبحان الله وصد مرتبه لا اله الا الله وصد مرتبه سورهٔ
قل هو الله احد وصد مرتبه سورهٔ انا انزلناه بخوان پس این دعا را بخوان
لا اله الا الله الحلیم الکریم لا اله الا الله العلی العظیم وسبحان الله رب
السموات السبع ورب الارضین السبع وما فیهن وما بینهن وهو رب
العرش العظیم والحمد لله رب العالمین اللهم ایاک اعبد وایاک استعین
اللهم انی ارید ان اثنی علیک وما عسی ان ابلغ من مدحک مع قلة عملی وقصر
رایی وانت الخالق وانا المخلوق وانت المالک وانا المملوک وانت الرب وانا
العبد وانت العزیز وانا الذلیل وانت القوی وانا الضعیف وانت الغنی
وانا الفقیر وانت المعطی وانا السائل وانت الغفور وانا الخاطی وانت الحی الذی
لا تموت وانا خلق اموت اللهم انت الله لا اله الا انت العلی العظیم و
انت الله لا اله انت الغفور الرحیم وانت الله لا اله الا انت مالک یوم الدین
وانت الله لا اله الا انت منک بدؤ الخلق والیک یعود وانت الله لا اله
الا انت لم تزل ولا تزال وانت الله لا اله الا انت خالق الجنة والنار و
انت الله لا اله الا انت خالق الخیر والشر وانت الله لا اله الا انت الواحد
الاحد الفرد الصمد لم تلد ولم تولد ولم یکن لک کفوا احد وانت الله لا
اله الا انت عالم الغیب والشهادة الرحمن الرحیم وانت الله لا اله الا انت
الملک القدوس السلام المؤمن المهیمن العزیز الجبار المتکبر سبحان الله عما
یشرکون وانت الله لا اله الا انت الخالق الباری المصور لک الاسماء الحسنی
یسبح لک ما فی السموات والارض وانت العزیز الحکیم وانت الله لا اله انت الکبیر
المتعالی والکبریاء ردائک اللهم انک سابغ النعماء حسن البلاء جزیل العطاء
مقسط القضاء باسط الیدین بالرحمة فتاح بالخیرات کاشف الکربات رفیع

الدرجات منزل الآيات من فوق سبع سموات عظيم البركات مخرج من في
الظلمات الى النور مبدل السيئات حسنات وجاعل الحسنات درجات اللهم
انك دنوت في علوك وعلوت في دنوك فدنوت فليس دونك شيء وارتفعت
فليس فوقك شيء ترى ولا ترى وانت بالمنظر الاعلى فالق الحب والنوى لك
ما في السموات العلى ولك الكبرياء في الآخرة والاولى اللهم انك غافر الذنب
شديد العقاب ذو الطول لا اله الا انت اليك المصير وسعت رحمتك كل
شيء وبلغت حجتك ولا معقب لحكمك وانت لا تخيب سائلك انت الذي
لا رافع لما وضعت ولا واضع لما رفعت انت الذي اثبت كل شيء بحكمتك
واحصيت كل شيء بعلمك وابرمت كل شيء بحكمك ولا يفوتك بعلمك ولا
يمتنع عنك شيء انت الذي لا يعجزك هارب ولا يرتفع صريعك ولا يحيى
قتيلك انت علوت فقهرت وملكت فقدرت وبطنت فخبرت وعلى كل
شيء ظهرت علمت خائنة الاعين وما تخفي الصدور وتعلم ما تحمل كل انثى
وما تضع وما تغيض الارحام وما تزداد وكل شيء عندك بمقدار انت الذي لا
تنسى من ذكرك ولا تضيع من توكل عليك انت الذي لا يشغلك ما في جو ارضك
عما في جو سمواتك ولا يشغلك ما في جو سمواتك عما في جو ارضك انت الذي
تعززت في ملكك ولم تشرك احدا في جبروتك انت الذي علا كل شيء ملكك
وملك كل شيء امرك انت الذي ملكت الملوك بقدرتك واستعبدت
الارباب بعزتك وانت الذي قهرت كل شيء بقوتك وعلوت كل شيء بفضلك
انت الذي لا يستطاع كنه وصفك ولا منتهى لما عندك انت الذي لا يصف
الواصفون عظمتك ولا يستطيع المزايلون تحويلك انت شفاء لما في
الصدور وهدى ورحمة للمؤمنين انت الذي لا يخيب سائل ولا ينقصه

نائلٌ ولا يبلغ مدحك مادحٌ ولا قائلٌ انت الكائن قبل كلّ شيءٍ والمكوّن لكلّ شيءٍ والكائن بعد كلّ شيءٍ انت الواحد الصّمد الّذي لم تلد ولم تولد ولم يكن لك كفواً احدٌ ولم تتّخذ صاحبةً ولا ولداً السّموات ومن فيهنّ لك والارضون ومن فيهنّ لك وما بينهنّ وما تحت الثّرى احصيت كلّ شيءٍ و احطت به علماً وانت تزيد في الخلق ما تشاء وانت لا تسئل عمّا تفعل و هم يسئلون وانت الفعّال لما تريد وانت القريب وانت البعيد وانت السّميع وانت البصير وانت الماجد وانت الواحد وانت العليم وانت الحكيم وانت الغنيّ وانت الكريم وانت البارّ وانت الرّحيم وانت القادر وانت القاهر لك الاسماء الحسنى كلّها وانت الجواد الّذي لا تبخل وانت العزيز الّذي لا تذلّ وانت ممتنعٌ لا ترام يسبّح لك ما في السّموات والارض وانت بالخير اجود منك بالشّرّ انت ربّي وربّ ابائي الاوّلين انت تجيب المضطرّ اذا دعاك انت نجّيت نوحاً من الغرق وانت غفرت لداود ذنبه وانت نفّست عن ذي النّون كربه وانت كشفت عن ايّوب ضرّه وانت رددت موسى على امّه وانت صرفت قلوب السّحرة اليك حتّى قالوا امنّا بربّ العالمين وانت وليّ نعمة الصّالحين لا يذكر منك الّا الحسن الجميل وما لا يذكر اكثر لك الآلاء والنّعم وانت المحسن المجمل لا نبلغ مدحتك ولا الثّناء عليك انت كما اثنيت على نفسك سبحانك وبحمدك تباركت اسماؤك وجلّ ثناؤك ما اعظم شانك واجلّ مكانك وما اقربك من عبادك والطفك بخلقك وامنعك بقوّتك انت اعزّ و اجلّ واسمع وابصر واعلى واكبر واظهر واشكر واقدر واعلم واجبر واكبر واعظم واقرب واملك واوسع وامنع واعطى واحكم وافضل واحمد من ان يدرك العيان عظمتك او يصف الواصفون صفتك او يبلغوا غايتك

اللهمّ انتَ اللهُ الذي لا اله الّا انتَ اجلّ من ذُكر واشكر من عُبد وارءف من
ملكٍ واجود من سُئل واوسع من اعطى تحلم بعد ما تعلم وتعفو وتغفر
بعد ما تقدر لم تُطع قطّ الّا باذنك ولم تعص قطّ الّا بقدرتك تُطاع
ربّنا فتشكر وتعصى ربّنا فتغفر اللهمّ انتَ اقرب حفيظٍ وادنى شهيدٍ حلتَ
بين القلوب واخذتَ بالنّواصي واحصيتَ الاعمال وعلمتَ الاخبار وبيدك
المقادير والقلوب اليك مقصدة والسّرّ عندك علانية والمهديّ
من هديتَ والحلال ما احللتَ والحرام ما حرّمتَ والدين ما شرعتَ و
الامر ما قضيتَ تقضي ولا يُقضى عليك اللهمّ انتَ الاوّل فليس قبلك شيءٌ
وانتَ الاخر فليس بعدك شيءٌ وانتَ الظّاهر فليس فوقك شيءٌ وانتَ الباطن
فليس دونك شيءٌ وانتَ العزيز الحكيم اللهمّ بيدك مقادير اللّيل والنّهار
وبيدك مقادير الشّمس والقمر وبيدك مقادير النّصر والخذلان وبيدك
مقادير الدّنيا والاخرة وبيدك مقادير الموت والحيوة وبيدك مقادير
الخير والشّرّ صلّ على محمّدٍ وال محمّدٍ واغفر لي كلّ ذنبٍ اذنبته في ظلم اللّيل
وضوء النّهار عمدًا او خطأً سرًّا او علانيةً انّك على كلّ شيءٍ قديرٌ وهو عليك
سهلٌ يسيرٌ ولا حول ولا قوّة الّا بالله العليّ العظيم اللهمّ انّي اُثني عليك
باحسن ما اقدر عليه واشكرك بما مننتَ به عليّ وعلّمتني من شكرك
اللهمّ لك الحمد بمحامدك كلّها على نعمائك كلّها وعلى جميع خلقك حتّى ينتهي
الحمد لك الى ما تحبّ ربّنا وترضى اللهمّ لك الحمد عدد ما خلقتَ وعدد ما اردتَ
وعدد ما ذرأتَ ولك الحمد عدد ما برأتَ ولك الحمد عدد ما احصيتَ و
لك الحمد عدد ما في السّموات والارضين ولك الحمد ملاء الدّنيا والاخرة پس
ده مرتبه بگو لا اله الّا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي ويميت

وهو

وَهُوَ حَیٌّ لَا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وده مرتبه بگو اسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِی لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَیْهِ پس بگو یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ ده مرتبه یَا رَحْمٰنُ یَا رَحْمٰنُ ده مرتبه یَا رَحِیمُ یَا رَحِیمُ ده مرتبه یَا بَدِیعَ السَّمٰوَاتِ وَ الْأَرْضِ ده مرتبه یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ ده مرتبه یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ ده مرتبه یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ ده مرتبه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ ده مرتبه اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ ده مرتبه پس بگو اللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ وَ إِلَیْکَ الْحَمْدُ وَ مُنْتَهَی الْحَمْدِ وَ فِی الْعَهْدِ عَزِیزَ الْجُنْدِ قَدِیمَ الْمَجْدِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی کَانَ عَرْشُهُ عَلَی الْمَاءِ حِینَ لَا شَمْسٌ تُضِیءُ وَ لَا قَمَرٌ یَسْرِی وَ لَا بَحْرٌ یَجْرِی وَ لَا رِیَاحٌ تَذْرِی وَ لَا سَمَاءٌ مَبْنِیَّةٌ وَ لَا أَرْضٌ مَدْحِیَّةٌ وَ لَا لَیْلٌ یَجِنُّ وَ لَا نَهَارٌ یَکِنُّ وَ لَا عَیْنٌ تَدْمَعُ وَ لَا صَوْتٌ یُسْمَعُ وَ لَا جَبَلٌ مُرْسًی وَ لَا سَحَابٌ مُنْشَئٌ وَ لَا إِنْسٌ مَبْرُوٌّ وَ لَا جِنٌّ مَذْرُوٌّ وَ لَا مَلَکٌ کَرِیمٌ وَ لَا شَیْطَانٌ رَجِیمٌ وَ لَا ظِلٌّ مَمْدُودٌ وَ لَا شَیْءٌ مَعْدُودٌ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی اسْتَحْمَدَ إِلَی مَنِ اسْتَحْمَدَهُ مِنْ أَهْلِ مَحَامِدِهِ لِیَحْمَدُوهُ عَلَی مَا بَذَلَ مِنْ نَوَافِلِهِ الَّذِی فَاقَ مَدْحَ الْمَادِحِینَ مَآثِرُ مَحَامِدِهِ وَ عَلَا وَصْفَ الْوَاصِفِینَ مَهِیبُ جَلَالِهِ هُوَ أَهْلُ کُلِّ حَمْدٍ وَ مُنْتَهَی کُلِّ رَغْبَةٍ وَ قَاضِی کُلِّ حَاجَةٍ الْوَاحِدُ الَّذِی لَا بَدْءَ لَهُ الْمَلِکُ الَّذِی لَا زَوَالَ لَهُ الرَّفِیعُ الَّذِی لَیْسَ فَوْقَهُ نَاظِرٌ ذُو الْمَغْفِرَةِ وَ الرَّحْمَةِ الْمَحْمُودُ لِبَذْلِ نَوَالِهِ الْمَعْبُودُ لِهَیْبَةِ جَلَالِهِ الْمَذْکُورُ بِحُسْنِ الْآئِهِ الْمَنَّانُ بِسَعَةِ فَوَاضِلِهِ الْمَرْغُوبُ إِلَیْهِ فِی تَمَامِ الْمَوَاهِبِ مِنْ خَزَائِنِهِ الْعَظِیمُ الشَّأْنِ الْکَرِیمُ فِی سُلْطَانِهِ الْعَلِیُّ فِی مَکَانِهِ الْمُحْسِنُ فِی امْتِنَانِهِ الْجَوَادُ فِی فَوَاضِلِهِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَارِئِ خَلْقِ الْمَخْلُوقِینَ بِعِلْمِهِ وَ مُصَوِّرِ أَجْسَادِ الْعِبَادِ بِقُدْرَتِهِ وَ مُخَالِفِ صُوَرِ مَنْ خَلَقَ مِنْ خَلْقِهِ وَ نَافِخِ الْأَرْوَاحِ فِی خَلْقِهِ بِعِلْمِهِ وَ مُعَلِّمِ مَنْ خَلَقَ مِنْ عِبَادِهِ اسْمَهُ وَ مُدَبِّرِ خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَ الْأَرْضِ بِعَظَمَتِهِ الَّذِی وَسِعَ کُلَّ شَیْءٍ خَلْقُ کُرْسِیِّهِ وَ عَلَا بِعَظَمَتِهِ فَوْقَ الْأَعْلَیْنَ

وَقَهَرَ الْمُلُوكَ بِجَبَرُوتِهِ الْجَبّارِ الْأَعْلَى الْمَعْبُودِ فِي سُلْطانِهِ الْمُتَسَلِّطِ بِقُوَّتِهِ
الْمُتَعالِ فِي دُنُوِّهِ الْمُتَدانِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ فِي ارْتِفاعِهِ الَّذِي نَفَذَ بَصَرُهُ فِي خَلْقِهِ وَ
حارَتِ الْأَبْصارُ بِشُعاعِ نُورِهِ الْحَمْدُ لِلّهِ الْحَلِيمِ الرَّشِيدِ الْقَوِيِّ الشَّدِيدِ الْمُبْدِئِ
الْمُعِيدِ الْفَعّالِ لِما يُرِيدُ الْحَمْدُ لِلّهِ مُنْزِلِ الْآياتِ وَكاشِفِ الْكُرُباتِ وَمُؤْتِي السُّؤْلاتِ
الْحَمْدُ لِلّهِ فِي كُلِّ مَكانٍ وَفِي كُلِّ زَمانٍ وَفِي كُلِّ أَوانٍ الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِي لا يَنْسى مَنْ ذَكَرَهُ
وَلا يُخَيِّبُ مَنْ دَعاهُ وَلا يُذِلُّ مَنْ والاهُ الَّذِي يَجْزِي بِالْإِحْسانِ إِحْساناً وَبِالصَّبْرِ نَجاةً
الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِي لَهُ ما فِي السَّمٰواتِ وَما فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ
الْحَمْدُ لِلّهِ فاطِرِ السَّمٰواتِ وَالْأَرْضِ جاعِلِ الْمَلائِكَةِ رُسُلاً أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنى وَثُلاثَ
وَرُباعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ ما يَشاءُ إِنَّ اللّهَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ سُبْحانَ اللّهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَلا إِلٰهَ
إِلَّا اللّهُ وَاللّهُ أَكْبَرُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَسُبْحانَ اللّهِ حِينَ تُمْسُونَ
وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰواتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيّاً وَحِينَ تُظْهِرُونَ وَسُبْحانَ
اللّهِ آناءَ اللَّيْلِ وَأَطْرافَ النَّهارِ وَسُبْحانَ اللّهِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصالِ وَسُبْحانَ رَبِّكَ
رَبِّ الْعِزَّةِ عَمّا يَصِفُونَ وَسَلامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ وَالْحَمْدُ لِلّهِ
كَما يُحِبُّ رَبُّنا وَكَما يَرْضى حَمْداً كَثِيراً طَيِّباً وَسُبْحانَ اللّهِ كُلَّما سَبَّحَ اللّهَ شَيْءٌ وَكَما
يُحِبُّ اللّهُ أَنْ يُسَبَّحَ وَالْحَمْدُ لِلّهِ كُلَّما حَمِدَ اللّهَ شَيْءٌ وَكَما يُحِبُّ اللّهُ أَنْ يُحْمَدَ وَلا إِلٰهَ إِلَّا اللّهُ
كُلَّما هَلَّلَ اللّهَ شَيْءٌ وَكَما يُحِبُّ اللّهُ أَنْ يُهَلَّلَ وَاللّهُ أَكْبَرُ كُلَّما كَبَّرَ اللّهَ شَيْءٌ وَكَما يُحِبُّ
اللّهُ أَنْ يُكَبَّرَ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس بخوان این دعا حرز را
اللّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ يا اَللّهُ يا رَحْمٰنُ هفت مرتبه بِأَسْمائِكَ الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ
الْمَكْنُونَةِ يا اَللّهُ اللّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِأَسْمائِكَ الْكَبِيرَةِ الْكِبْرِيائِيَّةِ اللّهُمَّ إِنِّي
أَسْئَلُكَ بِأَسْمائِكَ الْعَزِيزَةِ الْمَنِيعَةِ وَأَسْئَلُكَ بِأَسْمائِكَ التّامَّةِ الْكامِلَةِ
الْمَشْهُورَةِ يا اَللّهُ وَأَسْئَلُكَ بِأَسْمائِكَ الَّتِي هِيَ رِضاكَ يا اَللّهُ وَأَسْئَلُكَ بِأَسْمائِكَ

الّتي

التي لا يردها دونك احد يا الله واسالك من مسائلك بما عاهدت
اوفى العهد يا الله ان لا تخيب سائلك يا الله واسالك بجملة مسائلك التي لا
يفي بحملها شيء غيرك يا الله هفتمرتبه واسئلك بكل اسم اوجبته وكل اسم
هو لك وكل مسئلة حتى ينتهي الى اسمك الاعظم الاعظم الاكبر الاكبر
العلي الاعلى الذي استويت به على عرشك واستقللت به على كرسيك
وهو اسمك الفاضل الكامل الذي فضلته على جميع اسمائك يا رحمن هفتمرتبه
واسالك بما لا اعلمه ما لو علمته لسالتك به يا الله وبكل اسم استاثرت
به في علم الغيب عندك يا رحمن يا رحمن ان تصلي على محمد عبدك ورسولك
ونبيك وامينك وحبيبك وصفوتك من خلقك وخاصتك من بريتك
ونجيك ونجيبك وحبيبك وصفيك وعلى اهل بيت محمد كافضل واجمل و
ازكى واطهر واعظم واكبر واتم ما صليت على احد من انبيائك ورسلك
يا ذا الجلال والاكرام اللهم صل على محمد وال محمد في الملاء الاعلى وصل على
محمد واله في النبيين والمرسلين اللهم اعط محمدا صلواتك عليه واله
الوسيلة والفضيلة والشرف والدرجة الرفيعة اللهم اكرم مقامه و
شرف بنيانه وعظم نوره وبرهانه وبيض وجهه واعل كعبه وافلج حجته
واظهر عذره ودعوته وتقبل شفاعته كما بلغ رسالاتك وتلا اياتك
وامر بطاعتك وائتمر بها ونهى عن معصيتك وانتهى عنها في سر وعلانية
وجاهد حق الجهاد فيك وعبدك مخلصا حتى اتاه اليقين صلواتك عليه
وعلى اهله اللهم ابعثه مقاما محمودا يغبطه عليه الاولون والاخرون
من النبيين والمرسلين اللهم استعملنا بسنته وتوفنا على ملته وابعثنا
في شيعته واحشرنا في زمرته واجعلنا ممن يتبعه ولا تحجبنا عن رؤيته ولا

تحرمنا مرافقته حتى تسكننا غرفه وتخلدنا في جواره رب اني احببته فاحيني
لذلك ولا تفرق بيني وبينه طرفة عين في الدنيا والآخرة اللهم صل على
محمد وآل محمد الذين اذهبت عنهم الرجس وطهرتهم تطهيرا اللهم افتح لهم
فتحا يسيرا وانصرهم نصرا عزيزا واجعل لهم من لدنك سلطانا نصيرا اللهم
مكن لهم في الارض واجعلهم ائمة واجعلهم الوارثين اللهم ارهم في عدوهم
ما يأملون وار عدوهم منهم ما يحذرون واجمع بينهم في خير وعافية اللهم
عجل الروح والفرج لآل محمد اللهم اجمع على الهدى امرهم واجعل قلوبهم
على قلوب خيارهم واصلح ذات بينهم انك حميد مجيد اللهم اني اسئلك ان
تصلي على محمد وآل محمد وان تغفر لي ولوالدي وما ولدا واعتقهما من النار
وارحمهما وارضهما عني واغفر لكل والد لي دخل في الاسلام ولاهلي و
ولدي وجميع قراباتي انك على كل شيء قدير اللهم اجعلني وجميع ورثة ابي واخواني
فيك من اهل ولايتك ومحبتك فانه لا يقدر على ذلك غيرك يا رحمن اللهم
اوزعني ان اشكرك واشكر نعمتك التي انعمت علي وعلى والدي وان اعمل صالحا
ترضيه واصلح لي في ذريتي اني تبت اليك واني من المسلمين واجز والدي خير ما جزيت
والدا عن ولده واجعل ثوابهما عني جنات النعيم واغفر لنا ولاخواننا
الذين سبقونا بالايمان ولا تجعل في قلوبنا غلا للذين آمنوا ربنا انك رؤف
رحيم واغفر لنا وللمؤمنين والمؤمنات الاحياء منهم والاموات اللهم اصلح ذات
بينهم واجمع على الهدى امرهم واجعلني واياهم على طاعتك ومحبتك اللهم
والمم شعثهم واحقن دمائهم وول امرهم خيارهم اهل الرافة والمعدلة
عليهم انك على كل شيء قدير يا رب يا رب يا رب اللهم بديع السموات والارض
عالم الغيب والشهادة ذا الجلال والاكرام والجود والقوة والسلطان والجبروت

والملكوت

وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْمِدْحَةِ وَالرَّهْبَةِ وَالرَّغْبَةِ وَ
الْجُودِ وَالْعُلُوِّ وَالْحُجَّةِ وَالْهُدٰى وَالطَّاعَةِ وَالْعِبَادَةِ وَالْأَمْرِ وَالْخَلْقِ وَكُلُّ شَيْءٍ
لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ سُؤَالَ الضَّارِعِينَ
الْمُتَضَرِّعِينَ الْمَسَاكِينِ الْمُسْتَكِينِينَ الرَّاغِبِينَ الرَّاهِبِينَ الَّذِينَ لَا يَحْذَرُونَ سُوءَ الْ
يَا مَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ وَيَكْشِفُ الضُّرَّ وَيُجِيبُ الدَّاعِيَ وَيُعْطِي السَّائِلَ أَسْأَلُكَ رَبِّ سُؤَالَ
مَنِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ مَسْأَلَةَ كُلِّ سَائِلٍ وَرَغْبَةَ كُلِّ رَاغِبٍ تَبْذُلُ
إِذَا دُعِيتَ أَجَبْتَ وَبِحَقِّ السَّائِلِينَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّ صَفْوَتِكَ مِنْ عِبَادِكَ وَمُنْتَهَى
الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ أَنْ لَا تَسْتَدْرِجَنِي بِخَطِيئَتِي وَلَا تَجْعَلْ
مُصِيبَتِي فِي دِينِي وَاذْكُرْنِي يَا رَبِّ بِرِضَاكَ وَلَا تُنْسِنِي خَيْرًا تُيَسِّرُهُ بِرَحْمَتِكَ وَ
أَقْبِلْ عَلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَامْنُنْ عَلَيَّ بِكَرَامَتِكَ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ وَاسْتَجِبْ دُعَائِي
وَارْحَمْ تَضَرُّعِي فَإِنِّي بَائِسٌ فَقِيرٌ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ مِنْ عَذَابِكَ لَا أَثِقُ بِعَمَلِي وَلٰكِنِّي أَثِقُ
بِرَحْمَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللّٰهُمَّ كُنْ بِي حَفِيًّا وَلَا تَجْعَلْنِي بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا
وَامْنُنْ عَلَيَّ بِعَافِيَتِكَ وَأَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَسْتَغِيثُ بِغَيْرِكَ وَأَسْتَجِيرُكَ
فَأَجِرْنِي مِنْ كُلِّ هَوْلٍ وَمَشَقَّةٍ وَخَوْفٍ وَآمِنْ خَوْفِي وَشَجِّعْ جُبْنِي وَقَوِّ ضَعْفِي وَسُدَّ فَاقَتِي
وَأَصْلِحْ لِي جَمِيعَ أُمُورِي يَا رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَوْلِ الْمُطَّلَعِ وَمِنْ شَرِّ الْمَوْقِفِ يَوْمَ
الدِّينِ فَإِنَّكَ تُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللّٰهُمَّ لَا تُعْرِضْ عَنِّي حِينَ
أَدْعُوكَ وَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ حِينَ أَسْأَلُكَ فَلَا رَبَّ لِي سِوَاكَ وَأَعْطِنِي مَسْأَلَتِي
وَآمِنْ خَوْفِي يَوْمَ أَلْقَاكَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ فَأَعِذْنِي فَإِنِّي ضَعِيفٌ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ
بَائِسٌ فَقِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللّٰهُمَّ اكْشِفْ ضُرَّ مَا اسْتَعَذْتُكَ مِنْهُ وَأَلْبِسْنِي
رَحْمَتَكَ وَجَلِّلْنِي عَافِيَتَكَ وَآمِنِّي بِرَحْمَتِكَ فَإِنَّكَ تُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْكَ اللّٰهُمَّ إِنِّي

اعوذ بك من وحشة القبر ومن خلوته وظلمته وضيقه وعذابه ومن هول
ما اتخوف بعده يا رب العالمين يا رب يا رب اللهم اني اسئلك ان تصلي
على محمد واهل بيته صفوتك وخيرتك من خلقك وان تستجيب لي دعائي
وتعطيني سؤلي واكفني امر اخرتي ودنياي وارحم فاقتي واغفر ذنوبي ما تقدم منها
وما تاخر واتني في الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة وقني برحمتك عذاب النار
اللهم ارزقني صلة قرابتي وحجا مقبولا وعملا صالحا مبرورا ترضا من عمل به و
اصلح لي اهلي وولدي واسالك ان تجعل لي عقبا صالحا تلحقني من دعائهم رضوانا
ومغفرة وزيادة في كرامتك انك على كل شيء قدير وانت ارحم الراحمين يا رب
يا رب يا رب اللهم وكلما كان في قلبي من شك او ريبة او جحود او قنوط او فرح
او مرح او بطر او فخر او خيلاء او جبن او خيفة او رياء او سمعة او شقاق او
نفاق او كفر او فسوق او عصيان او عظمة او شيء مما لا تحب عليه اولياءك فاسئلك
بحق محمد وال محمد ان تمحو ذلك من قلبي وان تبدل لي مكانه ايمانا وعدلا ورضا
بقضائك ووفاء بعهدك ووجلا منك وزهدا في الدنيا ورغبة فيما عندك
وثقة بك وطمانينة اليك وتوبة اليك نصوحا يا رب يا رب يا رب اللهم
لك الحمد كما خلقتني ولم اك شيئا مذكورا فاعني على اهوال الدنيا وبوائق الدهر
ونكبات الزمان وكربات الاخرة ومصيبات الليالي والايام واكفني شر ما يعمل الظالمون
في الارض اللهم بارك لي في قدرك ورضني بقضائك اللهم افتح مسامع قلبي لذكرك
وارزقني شكرا وتوفيقا وعبادة وخشية يا رب العالمين يا رب يا رب اللهم
اطلع الي اليوم اطلاعة تدخلني بها الجنة اللهم استجب دعائي واقبله مني واجعله
دعاء جامعا يوافق بعضه بعضا فان كل شيء عندك بمقدار اللهم واجعله
من شانك فانك كل يوم في شان اللهم واكتبه لي في عليين في كتاب لا يمحى ولا يبدل

بِاَنْ تَقُوْلَ قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِيْ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهٖ وَمَا تَاَخَّرَ وَاسْتَجَبْتُ لَهٗ دَعْوَتَهٗ
وَوَفَّقْتُهٗ وَاصْطَفَيْتُهٗ لِنَفْسِيْ وَكَرَّمْتُهٗ وَفَضَّلْتُهٗ وَعَصَمْتُهٗ وَهَدَيْتُهٗ
وَزَكَّيْتُهٗ وَاَصْلَحْتُهٗ وَاسْتَخْلَصْتُهٗ وَغَفَرْتُ لَهٗ وَعَفَوْتُ عَنْهُ اٰمِيْنَ يَارَبِّ
يَارَبِّ يَارَبِّ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ فِيْ خَلَاصِيْ وَخَلَاصِ وَالِدَيَّ وَمَا وَلَدَا وَاَهْلِيْ وَوُلْدِيْ وَجَمِيْعِ ذُرِّيَّةِ اَبِيْ
وَاِخْوَانِيْ فِيْكَ وَجَمِيْعِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكُلِّ وَلَدٍ لِيْ دَخَلَ فِي الْاِسْلَامِ مِنْ
اَهْوَالِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَمِنْ شَرِّ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ هُمُوْمِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَهْوَالِهَا
وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَرْزُقَنِيْ عِزَّهَا وَتَصْرِفَ عَنِّيْ شَرَّهَا وَتُثَبِّتَنِيْ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ اِنَّكَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ كَثِيْرًا وَحَسْبُنَا
اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ اَنْ تَصْرِفَ عَنِّيْ شَرَّ كُلِّ جَبَّارٍ
عَنِيْدٍ وَشَيْطَانٍ مَرِيْدٍ وَشَرَّ كُلِّ ضَعِيْفٍ مِنْ خَلْقِكَ وَشَدِيْدٍ وَشَرَّ السَّامَّةِ وَالْهَامَّةِ
وَاللَّامَّةِ وَالْخَاصَّةِ وَالْعَامَّةِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَآبَّةٍ صَغِيْرَةٍ اَوْ كَبِيْرَةٍ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَمِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ وَمِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ خَيْرِ مَخْلُوْقٍ
دَعَا اِلٰى خَيْرِ مَعْبُوْدٍ اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّ
قِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ اَللّٰهُمَّ وَمَا كَانَ مِنْ خَيْرٍ اَوْ عَمَلٍ صَالِحٍ
اَسْاَلُكَ بِهٖ وَاَكُوْنُ فِيْ رِضْوَانِكَ وَعَافِيَتِكَ وَمَا صَلَحَ مِنْ ذٰلِكَ مِنَ الْبِرِّ فَامْنُنْ
عَلَيَّ بِهٖ اِنِّيْ اِلَيْكَ رَاغِبٌ وَّبِكَ مُسْتَجِيْرٌ اَللّٰهُمَّ مَا اسْتَعْفَيْتُكَ مِنْهُ وَمَا لَمْ اَسْتَعْفِكَ
مِنْهُ وَتُوْجِبُ عَلَيَّ بِهِ النَّارَ وَسَخَطَكَ فَعَافِنِيْ مِنْهُ وَمَا عُذْتُ مِنَ الْمَخَازِيْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ وَسُوْءِ الْمُطَّلَعِ اِلٰى مَا فِي الْقُبُوْرِ فَاَعِذْنِيْ مِنْهُ اَللّٰهُمَّ وَمَا اَنْدَمُ عَلَيْهِ
مِنْ فِعْلٍ لَهٗ وَاُجَازٰى عَلَيْهِ يَوْمَ الْمَعَادِ اَوْ تَرَانِيْ فِي الدُّنْيَا عَلَى الْحَالِ الَّتِيْ تُوْرِثُ

سخطك فاسئلك بوجهك الكريم ان تعظم عافيتي من جميع ذلك يا ولي العافية
يا رب يا رب يا رب واسئلك يا رب مع ذلك العافية من جهد البلاء و
سوء القضاء وشماتة الاعداء وان تحملني ما لا طاقة لي به وان تسلط علي ظالما
او تبتليني بما لا طاقة لي به وتناقشني الحساب يوم الحساب مناقشة بمساوي
احوج ما اكون الى عفوك وتجاوزك اسئلك بوجهك الكريم ان تعظم عافيتي
في جميع ذلك يا ولي العافية اي من عفا عن السيئات ولم يجاز بها ارحم عبدك
يا رب يا رب يا الله يا الله يا الله نفسي نفسي ارحم عبدك يا سيداه
عبدك بين يديك يا رباه يا رباه يا رباه يا منتهى رغبتاه يا مجري الدم في عروقي
عبدك عبدك يا سيداه يا مالك العبد يا سيداه يا مالكاه يا هو يا رباه
لا حيلة لي ولا غناء عن نفسي ولا استطيع لها ضرا ولا نفعا ولا رجاء لي ولا احد
اصانعه تقطعت اسباب الخدائع عني واضمحل عني كل باطل افردني الدهر
اليك فقمت هذا المقام الهي بعلمك فكيف انت صانع بي ليت شعري ولا اشعر
كيف تقول لدعائي اتقول نعم او تقول لا فان قلت لا فيا ويلتاه يا ويلتاه يا ويلتاه
يا عولتاه يا عولتاه يا عولتاه يا شقوتاه يا شقوتاه يا شقوتاه يا ذلاه يا ذلاه
يا ذلاه الى من والى عند من او كيف او بماذا او الى اي شيء ومن ارجو او من يعود
علي ان رفضتني يا واسع المغفرة وان قلت نعم كما الظن بك فطوبى لي انا السعيد
فطوبى لي انا المسعود فطوبى لي انا المرحوم ايا مترحم ايا مترئف ايا متعطف ايا
متجبر ايا متملك ايا متسلط لا عمل لي ارجو به نجاح حاجتي ولا احد انفع لي منك
يا من عز في نفسه يا من امرني بطاعته يا مدعوا ايا مسئول ايا مطلوب اليه رفضت
وصيتك التي اوصيتني ولو اطعتك لكفيتني ما قمت اليك فيه من قبل ان اقوم و
انا مع معصيتي لك راج فلا تحل بيني وبين ما رجوته وارد يدي ملأى من خيرك

بحقك

بِحَقِّكَ يَا سَيِّدِي يَا وَلِيِّي أَنَا مَنْ قَدْ عَرَفْتَ شَرَّ عَبْدٍ وَأَنْتَ خَيْرُ رَبٍّ يَا مُحْسِيَ الْأَنْعَامِ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا مُحِيطُ بِمَلَكُوتِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَصْلِحْ لِدُنْيَايَ وَأَصْلِحْ لِدِينِي وَأَصْلِحْ لِآخِرَتِي وَأَصْلِحْ لِأَهْلِي وَأَصْلِحْ
لِوُلْدِي وَأَصْلِحْ لِي مَا خَوَّلْتَنِي يَا إِلٰهِي وَأَصْلِحْ مِنْ خَطَايَايَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ تَفَضَّلْ
عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ وَامْنُنْ عَلَيَّ بِإِجَابَتِكَ وَصَلِّ اللّٰهُمَّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَأَهْلِهِ
وَسَلِّمْ وَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا حُلْتَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْبَاطِلِ وَآتِنَا
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بگو بِسْمِ
اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَإِلٰهُكُمْ إِلٰهٌ وَاحِدٌ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ
الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي
يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ
إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ الٓمٓ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ
يَشَاءُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ
بِالْأَسْحَارِ شَهِدَ اللّٰهُ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلٰهَ
إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللّٰهِ الْإِسْلَامُ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيثًا ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ
كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا
هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ
مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ
الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلٰهًا

واحدا لا اله الا هو سبحانه عما يشركون لقد جاءكم رسول من انفسكم عزيز عليه
ما عنتم حريص عليكم بالمؤمنين رؤف رحيم فان تولوا فقل حسبي الله لا اله الا
هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم حتى اذا ادركه الغرق قال امنت انه لا
اله الا الذي امنت به بنوا اسرائيل وانا من المسلمين فان لم يستجيبوا لكم فاعلموا
انما انزل بعلم الله وان لا اله الا هو فهل انتم مسلمون قل هو ربي لا اله الا هو عليه
توكلت واليه متاب ان انذروا انه لا اله الا انا فاتقون الله لا اله الا هو له
الاسماء الحسنى فاستمع لما يوحى انني انا الله لا اله الا انا فاعبدني واقم الصلوة
لذكري انما الهكم الله الذي لا اله الا هو وسع كل شيء علما وما ارسلنا من قبلك من
رسول الا يوحي اليه انه لا اله الا انا فاعبدون وذا النون اذ ذهب مغاضبا
فظن ان لن نقدر عليه فنادى في الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت
من الظالمين فاستجبنا له ونجيناه من الغم وكذلك ننجي المؤمنين فتعالى الله الملك
الحق لا اله الا هو رب العرش الكريم الله لا اله الا هو رب العرش العظيم
وهو الله لا اله الا هو له الحمد في الاولى والاخرة وله الحكم واليه ترجعون
يا ايها الناس اذكروا نعمت الله عليكم هل من خالق غير الله يرزقكم من السماء والارض
لا اله الا هو فانى تؤفكون انهم كانوا اذا قيل لهم لا اله الا الله يستكبرون ذلكم
الله ربكم له الملك لا اله الا هو فانى تصرفون غافر الذنب وقابل التوب شديد
العقاب ذي الطول لا اله الا هو اليه المصير ذلكم الله ربكم خالق كل شيء
لا اله الا هو فانى تؤفكون تبارك الله رب العالمين لا اله الا هو يحيي ويميت
ربكم ورب ابائكم الاولين فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين
والمؤمنات والله يعلم متقلبكم ومثويكم لو انزلنا هذا القران على جبل لرايته
خاشعا متصدعا من خشية الله وتلك الامثال نضربها للناس لعلهم يتفكرون

هو الله الذی لا اله الا هو عالم الغیب والشهادة هو الرحمن الرحیم هو الله الذی
لا اله الا هو الملك القدوس السلام المؤمن المهیمن العزیز الجبار المتكبر سبحان
الله عما یشركون هو الله الخالق البارئ المصور له الاسماء الحسنی یسبح له ما
فی السموات والارض وهو العزیز الحكیم الله لا اله الا هو وعلی الله فلیتوكل
المؤمنون رب المشرق والمغرب لا اله الا هو فاتخذه وكیلا پس هفتم رتبه بگو وانه
لكتاب عزیز لا یاتیه الباطل من بین یدیه ولا من خلفه تنزیل من حكیم حمید پس
بگو آمنا بالله وما انزل الینا وما انزل الی ابرهیم واسمعیل واسحق ویعقوب
والاسباط وما اوتی موسی وعیسی وما اوتی النبیون من ربهم لا نفرق بین
احد منهم ونحن له مسلمون ربنا رب السموات والارض لن ندعو من دونه الها
لقد قلنا اذا شططا الحمد لله الذی هدانا لهذا وما كنا لنهتدی لولا ان
هدینا الله لقد جاءت رسل ربنا بالحق صلی الله علیهم اجمعین پس بگو
السلام علیك یا رسول الله السلام علیك یا نبی الله السلام علیك
یا خیرة الله من خلقه وامینه علی وحیه السلام علیك یا مولای یا امیر
المؤمنین انت حجة الله علی خلقه وامینه علی وحیه وباب علمه و
وصی نبیه والخلیفة من بعده فی امته لعن الله امة غصبتك حقك
وقعدت مقعدك انا بریء منهم ومن شیعتهم الیك السلام علیك
یا فاطمة البتول السلام علیك یا زین نساء العالمین السلام علیك یا بنت
رسول الله رب العالمین صلی الله علیك وعلیه السلام علیك یا ام
السبطین الحسن والحسین لعن الله امة غصبتك حقك ومنعتك ما
جعله الله لك حلالا انا بریء الیك منهم ومن شیعتهم السلام علیك یا ابا
محمد الحسن الزكی لعن الله امة قتلتك وبایعت فی امرك وشایعت انا بریء

اليك منهم ومن شيعتهم السلام عليك يا مولاي يا ابا عبد الله الحسين
بن علي صلوات الله عليك وعلى ابائك وجدك محمد المصطفى صلى الله
عليه واله لعن الله امة استحلت دمك ولعن الله امة قتلتك واستباحت
حريمك ولعن اشياعهم واتباعهم ولعن الممهدين لهم بالتمكين من قتالكم
انا بريء الى الله واليك منهم السلام عليك مولاي يا ابا محمد علي بن الحسين السلام
عليك مولاي يا ابا جعفر محمد بن علي السلام عليك يا مولاي يا ابا عبد الله
جعفر بن محمد السلام عليك يا مولاي يا ابا الحسن موسى بن جعفر
السلام عليك يا مولاي يا ابا الحسن علي بن موسى الرضا السلام عليك يا مولاي
يا ابا جعفر محمد بن علي السلام عليك يا مولاي يا ابا الحسن علي بن محمد
السلام عليك يا مولاي يا ابا محمد الحسن بن علي السلام عليك يا مولاي
يا ابا القاسم الحجة بن الحسن صاحب الزمان صلى الله عليك وعلى عترتك الطاهرة
الطيبة يا موالي كونوا شفعائي عند الله في حط وزري وخطاياي امنت بالله
وبما انزل اليكم واتوالى اخركم بما اتوالى اولكم وبرئت من الجبت والطاغوت و
اللات والعزى يا موالي انا سلم لمن سالمكم وحرب لمن حاربكم وعدو لمن عاداكم
وولي لمن والاكم الى يوم القيمة ولعن الله ظالميكم وغاصبيكم ولعن الله اشياعهم
واتباعهم واهل مذهبهم وابرء الى الله واليكم منهم اللهم اني اشهدك و
كفى بك شهيدا واشهد محمدا صلى الله عليه واله وعليا والائمة من ذريتهما
والثمانية حملة عرشك والاربعة الاملاك خزنة علمك اني بريء من اعدائهم
فعلى محمد وعلى اهل بيته الطيبين الطاهرين الصلوة والسلام اللهم
اقرر عيني بصلاته وصلوة اهل بيته واجعل ما هديتني اليه من الحق والمعرفة
بهم مستقرا لا مستودعا يا ارحم الراحمين اللهم وعرفني نفسك وعرفني رسلك

وعرفني ملائكتك وعرفني ولاة امرك اللهم اني لا آخذ الا ما اعطيت ولا
اوقى الا ما وقيت اللهم لا تحرمني منازل اوليائك ولا تزغ قلبي بعد اذ هديتني
وهب لي من لدنك رحمة انك انت الوهاب وهيئ لي من امري رشدا اللهم
وعلمني ناطق التنزيل وخلصني من المهالك اللهم وخلصني من الشيطان وحزبه
ومن السلطان وجنده ومن الجبت وانصاره بحق محمد المحمود وبعلي المقصود
وبحق شبر وشبير وبحق اسمائك الحسنى صل على محمد افضل الصفوة انك
على كل شيء قدير وانت بكل شيء محيط يا رب يا رب يا الله يا الله يا الله يا رباه
يا رباه يا رباه يا سيداه يا سيداه يا سيداه يا مولاه يا مولاه يا مولاه يا عماد
من لا عماد له ويا سند من لا سند له ويا ذخر من لا ذخر له انت ربي وانا
عبدك على عهدك ووعدك اللهم اجعله موقفا محمودا ولا تجعله
آخر العهد منا واشركنا في صالح دعاء من دعاك بمنى وعرفات ومزدلفة
وعند قبر نبيك عليه السلام وعند زمزم والمقام اللهم لك الحمد حيث
رفعت اقدارنا عن شد الزنانير في الاوساط والخواتيم في الاعناق ولك الحمد
حيث لم تجعلنا زنادقة مضلين ولا مدعية شاكين عن نابين ولا معارضين
ولا عن اهل بيت نبيك صلى الله عليه وآله منحرفين اللهم كما بلغتنا هذا
اليوم المبارك من شهرنا وسنتنا هذه المباركة فبلغنا آخرها في عافية وبلغنا
اعواما كثيرة برحمتك يا ارحم الراحمين يا رب يا رب يا رب يا الله يا الله
يا الله يا رباه يا رباه يا رباه يا سيداه يا سيداه يا سيداه يا مولاياه يا مولاياه
يا مولاياه اللهم وما قسمت لي في هذه الساعة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر و
في هذه السنة من خير او بركة او عافية او مغفرة او رأفة او رحمة او عتق
من النار او رزق واسع حلال طيب او توبة نصوح فاجعل لنا في ذلك اوفر

النصيب واجزل الحظ اللهم وما انزلت في هذه الساعة وفي هذا اليوم وفي هذا
الشهر وفي هذه السنة من حرق او شرق او غرق او هدم او ردم او خسف او
قذف او رجف او مسخ او صيحة او زلزلة او فتنة او صاعقة او داء او جنون
او جذام او برص او اكل سبع او ميتة سوء وجميع انواع البلاء في الدنيا
والاخرة فاصرفه عنا كيف شئت واني شئت وعن جميع المؤمنين في كل دار و
منزل في شرق الارض وغربها عز جارك وجل ثناؤك ولا اله غيرك وحدك لا
شريك لك فاطر السموات والارض عالم الغيب والشهادة رب كل شيء ومليكه
اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد ان محمدا صلى الله عليه
وآله عبده ورسوله واشهد ان الجنة حق والنار حق وان الساعة اتية لا ريب
فيها وان الله يبعث من في القبور واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له
عليها احيا وعليها اموت وعليها ابعث حيا ان شاء الله بعد الموت رضيت
بالله ربا وبالاسلام دينا وبمحمد صلى الله عليه وآله نبيا وبعلي وليا وبالقرآن
كتابا وبالكعبة قبلة وبابرهيم عليه السلام لنبينا ابا وبمحمد صلى الله
عليه وآله نبيا وبامير المؤمنين صلوات الله عليه للحق موضحا وللجنة والنار
قاسما وبالمؤمنين من شيعته اخوانا لا اشرك بالله شيئا ولا اتخذ من دونه
وليا ولا ادعي معه الها لا اله الا الله وحده لا شريك له الها واحدا احدا فردا
صمدا لم يتخذ صاحبة ولا ولدا اللهم اني اسئلك بالعظيم من آلائك والقديم
من نعمائك والمخزون من اسمائك وما وارت الحجب من بهائك ومعاقد العز من عرشك
ومنتهى الرحمة من كتابك وبك وحدك لا شريك لك ان تصلي على محمد وآل محمد
وان ترحم هذه النفس الجزوعة وهذا البدن الهلوع الذي لا يطيق حر شمسك
فكيف حر نارك ان تعاقبني لا يزيد في ملكك شيء وان تعف عني لا ينقص في ملكك شيء

اَنْتَ يَا رَبِّ بِخَلْقِكَ اَرْحَمُ وَبِعِبَادِكَ اَعْلَمُ وَبِسُلْطَانِكَ اَرْءَفُ وَبِمُلْكِكَ اَقْدَرُ
وَبِعَفْوِكَ اَكْرَمُ وَعَلَى عِبَادِكَ اَنْعَمُ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِكَ طَاعَةُ الْمُطِيعِينَ وَلَا يَنْقُصُ
مِنْهُ مَعْصِيَةُ الْعَاصِينَ وَاعْفُ عَنِّي يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ وَيَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَلُوذُ
بِعِزَّتِكَ وَاَسْتَظِلُّ بِفِنَائِكَ وَاَسْتَجِيرُ بِقُدْرَتِكَ وَاَسْتَغِيثُ بِرَحْمَتِكَ وَ
اَعْتَصِمُ بِحَبْلِكَ وَلَا اَثِقُ اِلَّا بِكَ وَلَا اَلْجَاُ اِلَّا اِلَيْكَ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا كَاشِفَ
الْبَلَاءِ وَيَا اَحَقَّ مَنْ تَجَاوَزَ وَعَفَا اَللّٰهُمَّ اِنَّ ظُلْمِي مُسْتَجِيرٌ بِعَفْوِكَ وَخَوْفِي مُسْتَجِيرٌ
بِاَمَانِكَ وَفَقْرِي مُسْتَجِيرٌ بِغِنَاكَ وَوَجْهِيَ الْبَالِيَ الْفَانِيَ مُسْتَجِيرٌ بِوَجْهِكَ الدَّائِمِ
الْبَاقِي الَّذِي لَا يَفْنَى وَلَا يَزُولُ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَاْنٌ عَنْ شَاْنٍ لَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا
فِي دِينِنَا وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا اَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا وَعُدْ بِحِلْمِكَ
عَلَى جَهْلِنَا وَبِاِحْسَانِكَ عَلَى اِسَائَتِنَا وَبِقُوَّتِكَ عَلَى ضَعْفِنَا وَبِغِنَاكَ عَلَى فَقْرِنَا
وَاَعِذْنَا مِنَ الْاَذَى وَالْقَذَى وَالضُّرِّ وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْاَعْدَاءِ وَسُوءِ
الْمَنْظَرِ فِي الْمَالِ وَالدِّينِ وَالْاَهْلِ وَالْوَلَدِ وَعِنْدَ مُعَايَنَةِ الْمَوْتِ اَللّٰهُمَّ يَا رَبِّ نَشْكُو
غَيْبَةَ نَبِيِّنَا عَنَّا وَقِلَّةَ نَاصِرِنَا وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَشِدَّةَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا وَوُقُوعَ الْفِتَنِ
وَتَظَاهُرَ الْخَلْقِ عَلَيْنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْرُجْ ذٰلِكَ بِفَرَجٍ مِنْكَ
تُعَجِّلُهُ وَنَصْرٍ تُعِزُّهُ وَحَقٍّ تُظْهِرُهُ اَللّٰهُمَّ وَابْعَثْ بِقَائِمِ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
لِلنَّصْرِ لِدِينِكَ وَاِظْهَارِ حُجَّتِكَ وَالْقِيَامِ بِاَمْرِكَ وَتَطْهِيرِ اَرْضِكَ مِنْ اَرْجَاسِهَا
بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ اَنْ اُوَالِيَ لَكَ عَدُوًّا اَوْ اُعَادِيَ لَكَ
وَلِيًّا اَوْ اَسْخَطَ لَكَ رِضًا اَوْ اَرْضَى لَكَ سَخَطًا اَوْ اَقُولَ لِلْحَقِّ هٰذَا بَاطِلٌ اَوْ اَقُولَ لِلْبَاطِلِ
هٰذَا حَقٌّ اَوْ اَقُولَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هٰؤُلَاءِ اَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ
عَذَابَ النَّارِ وسابقا مذكور شد كه عمل استفتاح اين در بيزوز بعمل

اوردن مستحبّ است   **در بیان اعمال ضروریّهٔ شب عید قربان و روزش**
و ایّام تشریق است یعنی یازدهم و دوازدهم و سیزدهم بدانکه شب عید
اضحی از جملهٔ چهار شبیست که احیای آنها سنّت مؤکّد است منقولست
که درین شب درهای آسمان بسته نمیشود برای آنکه صداهای دعای
حاجیان بالا رود و صدای ایشان در آسمان پیچیده است مانند صدای
مگس عسل در میان کندو و حقّ تعالی حاجیان را ندا میکند که منم پروردگار
شما و شمائید بندگان من و حقّ مرا ادا کردید و بر من لازمست که دعای شما را
مستجاب کردانم پس هر که مستحقّ آمرزش است همه گناهان او را می آمرزد و هر که
سزاوار آن نیست گناهش را کم میکنند پس هر که با ایشان در عبادت و دعا
شریک شود در ثواب با ایشان شریک خواهد بود غسل و زیارت حضرت
امام حسین علیه السلام درین شب سنّتست و منقولست که هر که آنحضرت را درین شب
زیارت کند گناهان گذشته و آیندهٔ اش آمرزیده شود   **اعمال روز عید**
غسل در آن سنّت مؤکّد است و بعضی واجب دانسته اند و بهتر آنست
که پیش از نماز غسل کند و نماز عید بنا بر مشهور در زمان غیبت امام
علیه السلام سنّت مؤکّد است و بکمان فقیر واجبست بشرایط مقرّره و نمازش
بهمان کیفیّت است که در عید فطر مذکور شد و دعای پیش از رفتن بنماز عید
انجا مذکور شد و دعا بسیار پیش از نماز و بعد از آن وارد شده است
و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد و بهترین دعاها دعای چهل و هشتم
صحیفهٔ کامله است که اوّلش اینست اَللّٰهُمَّ هٰذا یَوْمٌ مُبارَکٌ و اگر دعای
چهل و ششم را که اوّلش یا مَنْ یَرْحَمُ مَنْ لا یَرْحَمُهُ الْعِبادُ است نیز بخواند بهتر است
زیرا که در بعضی از نسخ قدیمهٔ صحیفه استحباب خواندن این دعا نیز وارد شده است

ودعای ندبه بهترین دعاهاست و در نوروز و سایر اعیاد سنّتست
خواندن چنانچه انشاء الله بعد از این در ضمن زیارات مذکور خواهد شد
و در این عید سنّت است که افطار بعد از نماز از گوشت قربانی بشود و از
جمله احکام این عید قربانیست و آن سنّت مؤکّد است و بعضی از علما واجب
دانسته اند اگر قدرة بر آن داشته باشد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که اضحیه واجب است بر هر مسلمانی و فرمود که از برای خود البتّه بکن و از
برای عیال خود اگر خواهی بکن و اگر خواهی مکن و از امّ سلمه زوجه حضرت
رسول صلّی الله علیه واله منقولست که با نحضرت عرض کرد که عید اضحی
حاضر میشود و من قیمت اضحیه ندارم آیا قرض کنم و اضحیه بکنم حضرت
فرمود که قرض کن که این قرضرا خدا ادا میکند و بهتر آنست که در روز
عید بکشد و در روز یازدهم و دوازدهم نیز میتواند کشت و اگر در منی
باشد روز سیزدهم نیز میتواند کشت و بهتر آنست که در دهه ذی
الحجّه خریده باشد و مکروهست قربانی کردن حیوانی که در خانه تربیت
کرده باشند و میباید شتر یا گاو و یا گوسفند یا بز بوده باشد و حیوانات
دیگر را قربانی نمیتوان کرد و اگر شتر باشد میباید پنجسال تمام داشته
باشد یا زیاده و اگر گاو یا بز باشد میباید یکسالش تمام باشد و داخل
در سال دویم شده باشد و اگر دو سال تمام داشته باشد بهترست
و اگر گوسفند باشد ششماهه کافیست و اگر هفتماهش تمام باشد بهترست
و میباید نقصی در اعضایش نبوده باشد و کور یک چشم یا هر دو چشم
نبوده و بسیار لنگ نباشد که راه رفتن بر او دشوار باشد و گوشش
بریده نباشد و اگر شق شده باشد و جدا نشده باشد باکی نیست و اگر

وکان من دعائه علیه السلام فی یوم الاضحی ویوم الجمعة اللهم هذا یوم مبارک میمون والمسلمون فیه مجتمعون فی اقطار ارضک یشهد السائل منهم والطالب والراغب والراهب وانت الناظر فی حوائجهم فاسألک بجودک وکرمک وهوان ما سألتک علیک ان تصلی علی محمد واله واسألک اللهم ربنا بان لک الملک ولک الحمد لا اله الا انت الحلیم الکریم الحنان المنان ذو الجلال والاکرام بدیع السموات والارض مهما قسمت بین عبادک المؤمنین من خیر او عافیة او برکة او هدی او عمل بطاعتک او خیر تمن به علیهم تهدیهم به الیک او ترفع لهم عندک درجة او تعطیهم به خیرا من خیر الدنیا والاخرة ان توفر حظی ونصیبی منه

شق نیز نباشد بهتر است و باید که مغز شاخش نشکسته باشد و اگر
پوستش نیز نشکسته باشد بهتر است و بهتر انست که بیمار و بسیار پیر نبوده
باشد و سنت است که فربه بوده باشد و باید که بسیار لاغر نباشد که پیه
بر گرده اش نباشد و باید که خصی نباشد یعنی خصیه اشرا نبریده باشند
و مکروهست اگر خصیه اشرا مالیده باشند و اگر بغیر خصی بهم نرسد خصی را
قربانی میتوان کرد و سنتست که اگر قربانی شتر یا گاو باشد ماده باشد و
اگر گوسفند یا بز باشد نر باشد و سنتست که خود بکشد و اگر نتواند دست
بر روی دست قصاب بگذارد و مدد بکند و طریق کشتن انست که اگر شتر باشد
نحر کند یعنی حربه را مانند کارد یا نیزه در گودال پایین گردنش فرو برد
و اگر بعوض ان ذبح کند حرام میشود و واجبست که رو بقبله بدارد انرا
و نام خدا ببرد و سنت است که آنرا ایستاده بدارد رو بقبله و هر دو دستشرا
از سر پا تا زانو بریسمان یا تسمه بر یکدیگر بپیچد و انکه نحر میکند در جانب
راست شتر بایستد و حربه را در نحرش فرو برد و اگر گاو یا گوسفند یا بز
باشد باید که چهار رگرا از گردنش ببرد یعنی حلقوم و دو رگ بزرگ که
در دو جانب حلقومست و رگیکه در پشت حلقومست که اب و علف از آن رگ
بجوف آن میرود و اگر اینها نحر کند حرام میشوند و سنت است که دعا بخواند
در وقت کشتن چنانچه بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون
قربانیرا بخری روی انرا بقبله کن و در وقت نحر یا ذبح بگو وَجَّهْتُ وَجْهِيَ
لِلَّذِي فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفاً مُسْلِماً وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلوٰتِي وَنُسُكِي
وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ
اللّٰهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ بِسْمِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ پس نحر یا ذبح بکند و بگوید اللّٰهُمَّ

واسئلك اللهم بان لك الملك والحمد لا اله الا انت ان تصلى على محمد وآل محمد عبدك و رسولك وحبيبك وصفوتك وخيرتك من خلقك وعلى الائمة الابرار الطاهرين الاخيار وصلوة لا يقوى على احصائها الا انت وان تشركنا في صالح من دعاك في هذا اليوم من عبادك المؤمنين يا رب العالمين وان تغفر لنا ولهم انك على كل شيء قدير اللهم اليك تعمدت بحاجتي ... فقيري وفاقتي ومسكنتي ... لمغفرتك ورحمتك ... محمد وآل محمد ... ذلك عليك و يسير ...

تقبل

تقبّل منّی و فرمودند تا نمیرد سرش را جدا مکن و چون پوست بکنند سنّت است
که یکحصّه را خود و اهل خانه اش بخورند و بهتر آنست که خود بآن افطار
کند و یکحصّه را برای همسایگان بهدیّه بفرستند و اگر پریشان باشند
بهتر است و یکحصه را بفقرا و سؤال کنندگان بدهد و اگر اکثر را تصدّق
کند شاید بهتر باشد و سنّت است که پوست و کلّه و جمیع اجزای حلال
آنرا تصدّق کند و تصرّف نکند و بقصّاب ندهد مگر آنکه قصّاب پریشان
باشد و بتصدّق باو بدهد و در حدیث صحیح وارد شده است که پوستش را
میتواند دباغت کند و بر روی آن نماز کند و بنشیند و اگر گوسفند یافت
نشود سنّتست که قیمت وسطش را تصدّق کند و اگر یک حیوان برای خود و عیال
خود بکشد کافیست و اگر یکی از برای خود و یکی از برای عیال بکشد بهتر است
و اگر بعدد عیال بکشد ثوابش بیشتر خواهد و از برای پدر و مادر و اولاد
و خویشان که مرده باشند قربانی کردن خوبست و اگر از برای حضرت رسول
و ائمّه صلوات الله علیهم قربانی کند ظاهراً خوبست و منقولست که حضرت
رسول صلّی الله علیه و آله دو گوسفند قربانی کردند و در اوّل فرمودند
که خداوندا این از من و از هر که قربانی نکرده است از اهل بیت من و در دوّم
فرمودند خداوندا این از من و از هر که قربانی نکرده است از امّت من و حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام هر سال اوّل یک گوسفند قربانی میکرد و میفرمود خداوندا
این از پیغمبر است پس یک گوسفند دیگر از برای خود قربانی میفرمود و اگر
جمعی دیگر قادر نباشند که هر یک قربانی جدا بکنند جایز است که با یکدیگر
شریک شوند تا هفت نفر بلکه هفتاد نفر و حقتعالی فرموده است که خدا را یاد
کنید در ایّام معدودات یعنی در روزی چند شمرده شده و در احادیث

الیك وغفرانك
عنّی فإنّی لم أُصب خیراً قطّ
إلّا منك ولم یصرف عنّی
سوءاً قطّ أحد غیرك ولا
أرجو لأمر آخرتی ودنیای
سواك اللهمّ من تهیّأ وتعبّأ
وأعدّ واستعدّ لوفادة
إلى مخلوق رجاء رفده
ونوافله وطلب نیله وجائزته
فإلیك یا مولای كانت
الیوم تهیئتی وتعبئتی
وإعدادی واستعدادی
رجاء عفوك ورفدك
وطلب نیلك وجائزتك
اللهمّ فصلّ علی محمّد وآل
محمّد ولا تخیّب الیوم ذلك
من رجائی یا من لا یحفیه
سائل ولا ینقصه نائل
فإنّی لم آتك ثقة منّی بعمل
صالح قدّمته ولا شفاعة
مخلوق رجوته أهل محمّد

معتبره منقولست که مراد تکبیر گفتن است در ایام تشریق پس هر که در منی
باشد عقیب پانزده نماز بگوید که اولش ظهر روز عید است و آخرش صبح
روز سیزدهم و در سایر شهرها عقیب ده نماز که از ظهر روز عید است
تا صبح روز دوازدهم و مشهور استحبابست و بعضی واجب دانسته اند
و اقلش بعد از هر نماز یکمرتبه است و اگر مکرر بگوید بهتر است و بعد از
نماز نافله نیز اگر بگوید خوبست و طریق تکبیر موافق حدیث صحیح اینست
اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ
عَلٰی مَا هَدٰینَا اَللّٰهُ اَکْبَرُ عَلٰی مَا رَزَقَنَا مِنْ بَهِیمَةِ الْاَنْعَامِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی مَا اَبْلَانَا

در فضایل و اعمال شب و روز عید غدیر است و عید

غدیر هجدهم این ماهست و عظیمترین اعیاد است و احادیث از طرق عامه و
خاصه در فضیلت این روز و اعمال آن زیاده از حد و احصاست و در این مقام
بچند حدیث اکتفا مینماید بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام
منقولست که چون روز قیامت شود چهار روز را بسوی عرش الهی برند با زینت
تمام مانند عروسیکه او را بخانهٔ داماد برند روز عید اضحی و روز عید
فطر و روز جمعه و روز عید غدیر و روز غدیر در میان آنها مانند ماه
باشد در میان ستارگان و آن روزیست که حق تعالی ابرهیم خلیل را از آتش
نجات داد و این روز را روزه داشت برای شکر حقتعالی و آن روزیست که خدا
در آن روز کامل گردانید دین را بآنکه حضرت رسول صلی اللّه علیه و
اله حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را نصب کرد بخلافت و فضیلت او را و
وصی بودن او را ظاهر گردانید بر مردم پس روزه داشت این روز را و
این روز کامل شدن دینست و روزیست که بینی شیطان بر خاک مالیده

شد

شده استو روزیستکه اعمال شیعیان ودوستان ال محمّد صلّی الله علیه
واله درینروز مقبول میشود واینروزیستکه حقتعالی عملهای مخالفان
وسنّیانرا باطل میکرداند مانند ذرّها که درمیان هوا پراکنده میشود
واینروزیستکه خدای عزّوجلّ امر میکند جبرئیل راکه نصب کند کرسی
کرامت خدارا دربرابر بیت المعمور وجبرئیل بران کرسی بالا میرود وملائکه
ازجمیع اسمانها نزد او جمع میشوند وثنا میکنند بر محمّد وال محمّد و
استغفار میکنند برای شیعیان امیرالمؤمنین وائمّهٔ طاهرین علیهم
السّلام ودوستان ایشان از فرزندان ادم واینروزیستکه امر میکند
حقتعالی ملائکه نویسندکان اعمال راکه قلم بردارند از محبّان اهلبیت
وشیعیان ایشان تا سه روز از روز غدیر ونویسند هیچ خطا وکناه
ایشانرا برای کرامت محمّد وال محمّد وعلی وائمّه صلوات الله علیهم واین
روزیستکه خدای تعالی مخصوص محمّد وال او وشیعیان ایشان کردانید
واینروزیستکه خدا زیاد میکرداند مال کسی راکه عبادت خدا کند درین
روز وتوسعه دهد روز برعیال خود وبرادران مؤمن خود واورا
ازاد میکرداند از اتش جهنّم واینروزیستکه خدا سعی شیعیانرا شکر میکند
یعنی مزد میدهد وکناه ایشانرا میامرزد وعمل ایشانرا قبول میکند
واینروزیستکه خدا غمهای شیعیانرا زایل میکرداند وکناهان ایشانرا
کم میکند وروز بخشایش وروز عطیّه استو روز پهن کردن علم است
وروز بشارتستو روز عید بزرکستو روزیستکه دعاها درانروز
مستجاب میکردد وروز موقف بزرکستو روز پوشیدن جامهای
نیکوستو روز بخشیدن کناهان شیعیان امیرالمؤمنین استو روزیست

مهموم ومن ذنبه ... انّی اشهد ... لقد ... انت اعلم به ... على انبيائك ... ثمّ غادروا صفوتك ... معاندين ... بدون حكمك ... كتابك ... محرّفين عن جهات ... ونبيّك ... اللّهمّ العن ... والخبثين ومن رضي بفعلهم واشياعهم واتباعهم اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد انّك حميد مجيد كافضل صلواتك وبركاتك وتحيّاتك على اصفيائك ابراهيم وآل ابراهيم وعجّل الفرج والروح والنصرة والتمكين والتأييد لهم

که بسیار باید صلوات فرستاد بر محمد و آل محمد و روز خشنودیست
روز عید اهل بیت محمد است و روز قبول اعمالست و روز طلب زیادتی
ثوابست و روز استراحت مؤمنانست و روز سوداگری ایشانست و روز
دوستی کردن شیعیانست با یکدیگر و روز رسیدن برحمت خداست
و روز ترک کبایر و گناهانست و روز عبادتست و روز افطار فرمودن روزه
دارانست پس هر که روزه داری را در این روز افطار فرماید چنانست که
ده فئام را اطعام کرده باشد و هر فئامی صد هزار کس است و روز
تهنیت و مبارکباداست پس هر مؤمن که دیگری را ملاقات کند چنین تهنیت
بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّکِینَ بِوِلَایَةِ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْاَئِمَّةِ
عَلَیْهِمُ السَّلَامُ یعنی حمد و سپاس خداوندی را سزاست که گردانید
ما را از آنها که چنگ زده اند در ولایت و محبت پادشاه مؤمنان
و ائمه علیهم السلام و این روز تبسم است در روی مؤمنان پس هر که
تبسم کند در روی برادر مؤمن خود در روز غدیر حق تعالی نظر کند
در روز قیامت بسوی او برحمت و برآورد هزار حاجت او را و بنا کند
در بهشت از برای او قصری از مروارید سفید و روی او را نورانی
گرداند و این روز زینت است پس هر که زینت کند برای روز غدیر حق تعالی
بیامرزد از برای او هر گناهی که کرده است از صغیره یا کبیره و بفرستد
حق تعالی بسوی او ملکی چند را که بنویسند برای او حسنات و بلند گردانند
برای او درجات تا سال آینده مثل این روز پس اگر بمیرد شهید مرده باشد
و ثواب شهیدان داشته باشد و اگر زنده بماند سعادتمند زندگانی
کند و هر که طعام دهد در این روز مومنی را چنان باشد که طعام

اللهم واجعلني من اهل التوحيد والايمان بك والتصديق بنبيك والائمة الذين حتمت طاعتهم ممن يجري ذلك به وعلى يديه آمين رب العالمين اللهم ليس يرد غضبك الا حلمك ولا يرد سخطك الا عفوك ولا يجير من عقابك الا رحمتك ولا ينجيني منك الا التضرع اليك وبين يديك فهب لي يا الهي من لدنك فرجا بالقدرة التي بها تحيي اموات العباد وبها تنشر ميت البلاد ولا تهلكني يا الهي غما حتى تستجيب لي وتعرفني الاجابة في دعائي واذقني طعم العافية الى

داده

داده باشد جمیع پیغمبران و صدّیقانرا و هر که دیدن کند در روز
مومنی را داخل کرداند خدا در قبر او هفتاد نور و قبرش را کشاده کردانند
و زیارت کنند او را در قبر او هر روز هفتاد هزار ملك و بشارت دهند
او را ببهشت و در روز غدیر حقتعالی عرض کرد ولایت و امامت و محبّت ما
اهل بیت را بر اهل اسمانهای هفتکانه پس پیشی کرفتند باقرار بان
اهل آسمان هفتم پس زینت دادانرا بعرش پس بعد از ان سبقت کرفتند
اهل اسمان چهارم پس زینت دادانرا ببیت المعمور پس سبقت کرفتند باقرار
بما اهل اسمان اوّل پس زینت بخشیدانرا بستارکان پس حقتعالی عرض
کرد ولایت مارا بر زمینها پس پیشی کرفت باقرار بان مکه معظمه پس زینت
دادآنرا بکعبه پس پیشی کرفت مدینه طیّبه پس زینت دادآنرا
بمحمّد مصطفی صلّی الله علیه واله پس سبقت کرفت بسوی ان شهر
کوفه پس زینت داد آنرا بقبر حضرت امیر المؤمنین علیه السّلام پس عرض کرد
ولایت مارا بر کوهها پس اوّل کوهی که اقرار کرد سه کوه بود کوه عقیق
و کوه فیروزه و کوه یاقوت و باین سبب این جواهر در آنها بهم رسید
پس کوههای دیکر سبقت کرفتند و باین سبب معدن طلا و نقره و
سایر معدنها کردیدند و هر یك که اقرار نکرد معدن هیچ چیز نکردید
و باز در روز غدیر عرض کرد ولایت مارا بر ابها هر چه قبول کرد شیرین
شد و هر چه قبول نکرد شور و تلخ شد پس عرض کرد ولایت مارا بر مرغان
هر مرغ که قبول کرد سخن کو و خوش اواز کردید و هر یك که قبول نکرد لال
و بد اواز کردید و مثل مؤمنان در قبول کردن ولایت امیر المومنین علیه السّلام
در روز غدیر مانند مثل ملئکه است در قبول کردن سجدهٔ حضرت ادم علیه السّلام

تنقص ... ولا تشمت بی عدوی
ولا تمکنه من عنقی ولا
تسلطه علیّ یا الهی ان
رفعتنی فمن ذا الذی یضعنی
وان وضعتنی فمن ذا الذی
یرفعنی وان اکرمتنی فمن ذا الذی
یهیننی وان اهنتنی فمن ذا الذی
یکرمنی وان عذبتنی فمن ذا الذی
یرحمنی وان اهلکتنی فمن ذا الذی
یعرض لک فی عبدک او یسألک
عن امره وقد علمت انه لیس فی
حکمک ظلم ولا فی نقمتک عجلة
وانما یعجل من یخاف الفوت
وانما یحتاج الی الظلم
الضعیف وقد تعالیت
یا الهی عن ذلک علوا کبیرا
اللهم صل علی محمد وآل محمد
ولا تجعلنی للبلاء غرضا
ولا لنقمتک نصبا ومهلنی
ونفسنی واقلنی عثرتی ولا
تبتلنی ببلاء

ومثل آنها که قبول ولایت آنحضرت نکردند در روز غدیر مانند مثل شیطانست
در قبول نکردن سجدهٔ آدم و در روز غدیر این آیه نازل شد الیوم اکملت لکم
دینکم واتممت علیکم نعمتی ورضیت لکم الاسلام دینا یعنی امروز
کامل کردانیدم از برای شما دین شما را و تمام کردانیدم بر شما نعمت
خود را و پسندیدم اسلام را برای دین شما پس حضرت فرمود که نفرستاده است
خدا پیغمبری را مگر آنکه وصی و خلیفه خود را در اینروز نصب کرده است
و کلینی بسند معتبر روایت کرده است که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند
که آیا مسلمانانرا عیدی هست غیر جمعه و اضحی و فطر فرمود بلی عیدی
هست که از همه حرمتش بیشتر است راوی گفت کدام عید است فرمود که
آنروزیست که نصب کرد رسول خدا امیر المؤمنین علیه السلام را بخلافت
خود و فرمود که هر که من مولا و آقای اویم علی مولا و آقا و پیشوای اوست
و آنروز هجدهم ذی الحجه است راوی گفت چکار در آنروز باید کرد فرمود
که باید روزه بدارید و عبادت کنید و محمد و آل محمد را یاد کنید و بر
ایشان صلوات بفرستید و وصیت کرد رسول خدا امیر المؤمنین را که
اینروز را عید کردانند و هر پیغمبری وصی خود را وصیت میکرد که اینروز را
عید کردانند و بروایت دیگر فرمود که روزهٔ روز غدیر کفارهٔ شصت ساله
گناهست و بروایت دیگر منقولست که مفضل از حضرت صادق علیه السلام
پرسید که امر میکنی مرا که روز غدیر را روزه بدارم فرمود آری والله آری
والله آری والله بدرستیکه در اینروز خدا توبهٔ حضرت آدم را قبول کرد و
بشکر آن اینروز را روزه داشت و در اینروز خدا حضرت ابرهیم را از آتش نجات
داد و بشکر آن اینروز را روزه داشت و در اینروز حضرت موسی هرون را وصی خود

ما عندک فانک واسع کریم وصل ذلک بخیر الآخرة ونعیمها یا ارحم الراحمین
ثم تدعو بما بدا لک وتصلی علی محمد واله الف مرة هکذا کان یفعل علیه السلام

کردانید

کرد و این روز را بشکر این نعمت روزه داشت و در این روز حضرت عیسی صلّی و
وصیّ خود شمعون الصفا را ظاهر کردانید و این روز را بشکر حق تعالی روزه
داشت و در این روز حضرت رسول صلی الله علیه وآله حضرت امیر المؤمنین صلوات
علیه را خلیفه و جانشین خود کردانید و فضیلت و وصایت او را بر خلق
ظاهر کردانید و این روز را بشکر این نعمتها روزه داشت و این روز روزه
داشتن است و روز عبادت است و روز طعام دادن است و روز نیکی کردن است
با برادران مؤمن و روزیست که خدا از مومنان خشنود میکردد و بینی شیطان
بر خاک مالیده میشود و بسند معتبر از ابن ابی نصر منقولست که گفت
روزی در خدمت امام رضا علیه السلام بودم و جماعت بسیاری حاضر بودند
پس فضیلت روز غدیر مذکور شد و بعضی از حاضران انکار کردند حضرت
فرمود که پدرم از پدرانش روایت کرد که روز غدیر در آسمان مشهورتر است
از زمین و بدرستیکه خدا را در فردوس اعلی قصری هست یکخشت آن
از طلاست و یکخشت از نقره و در آن قصر صد هزار قبه است از یاقوت
سرخ و صد هزار خیمه است از یاقوت سبز و خاکش مشک و عنبر است و
در آن چهار نهر جاریست نهری از شراب و نهری از آب و نهری از شیر و
نهری از عسل و در دور آن درختان هست از میوه‌ها و بر آن درختان
مرغان خوش الحان هستند بدنهای انها از مروارید است و بالهای انها
از یاقوت و بانواع نغمها خوانندگی میکنند چون روز عید غدیر میشود
در آن قصر حاضر میشوند جمیع اهل آسمانها و تسبیح و تقدیس و تهلیل
حقتعالی میکنند و آن مرغان پرواز میکنند و در میان آن آب فرو میروند
و در آن مشک و عنبر میغلطند و چون ملائکه جمع شدند پرواز میکنند

و مشك و عنبر بر سر ایشان میافشانند و در این روز نثار حضرت فاطمه صلوات
الله علیها را که در شب زفاف آنحضرت سدرة المنتهی و درخت طوبی نثار
کردند برای یکدیگر بهدیه میفرستند و چون آخر این روز میشود ندا
از جانب رب اعلی بایشان میرسد که برگردید بسوی درجها و مرتبهای
خود پس بتحقیق که ایمن گردیدید از گناه و خطا و لغزش تا مثل این روز از سال
اینده برای کرامت محمد و علی صلوات الله علیهما پس حضرت فرمود ای پسر
ابی نصر هر جا که باشی سعی کن که نزد قبر مطهر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
حاضر شوی بدرستیکه خدا در این روز میامرزد از هر مرد مؤمن و زن مؤمنه
گناه شصت ساله ایشانرا و در این روز آزاد میکند از آتش جهنم دو برابر آنچه
آزاد کرده است در ماه رمضان و شب قدر و شب فطر و یکدرهم که در این روز
ببرادران مؤمن بدهی برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر بدهی و
احسان کن در این روز ببرادران مومن خود و شاد کردن هر مرد مؤمن و زن
مؤمنه را بخدا سوگند که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند چنانچه باید
هر آینه هر روز ده مرتبه ملائکه با ایشان مصافحه کنند و زیارت حضرت
امیر المؤمنین صلوات الله علیه در این روز فضیلت بسیار دارد از نزدیک و دور
و موافق روایت صفوانی و غیر آن اگر از دور زیارت کنند دو رکعت نماز زیارت
بجا آورند و در رکعت اول سورهٔ انا انزلناه و در رکعت دوم سورهٔ قل هو
الله بخوانند پس این دعا را بخوانند اللّهمّ صلّ علی ولیّك واخی نبیّك
ووزیره وحبیبه وخلیله وموضع سرّه وخیرته من اسرته ووصیّه
وصفوته وخالصته وامینه وولیّه واشرف عترته الذین امنوا به وابی
ذرّیّته وباب حکمته والنّاطق بحجّته والدّاعی الی شریعته والماضی علی

سُنَّتِهِ وَخَلیفَتِهِ عَلی اُمَّتِهِ سَیِّدِ الْمُسْلِمینَ وَاَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَقائِدِ الْغُرِّ
الْمُحَجَّلینَ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلی اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاَصْفِیائِكَ وَاَوْصِیاءِ اَنْبِیائِكَ
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنْ نَبِیِّكَ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ ما حُمِّلَ وَرَعی
مَا اسْتُحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتُوْدِعَ وَحَلَّلَ حَلالَكَ وَحَرَّمَ حَرامَكَ وَاَقامَ اَحْكامَكَ
وَدَعا اِلی سَبیلِكَ وَوالی اَوْلِیائَكَ وَعادی اَعْدائَكَ وَجاهَدَ النّاكِثینَ
عَنْ سَبیلِكَ وَالْقاسِطینَ وَالْمارِقینَ عَنْ اَمْرِكَ صابِراً مُحْتَسِباً مُقْبِلاً غَیْرَ
مُدْبِرٍ لا تَأْخُذُهُ فِی اللهِ لَوْمَةُ لائِمٍ حَتّی بَلَغَ فی ذلِكَ الرِّضا وَسَلَّمَ اِلَیْكَ الْقَضاءَ
وَعَبَدَكَ مُخْلِصاً وَنَصَحَ لَكَ مُجْتَهِداً حَتّی اَتاهُ الْیَقینُ فَقَبَضْتَهُ اِلَیْكَ شَهیداً
سَعیداً وَلِیّاً تَقِیّاً زَكِیّاً هادِیاً مَهْدِیّاً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَعَلَیْهِ
اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلی اَحَدٍ مِنْ اَنْبِیائِكَ وَاَصْفِیائِكَ یا رَبَّ الْعالَمینَ اگر اشاره
كند بانگشت شهادت بجانب قبر شریف آنحضرت و این زیارت را بخواند بهتر است
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَمینَ
اللهِ فی اَرْضِهِ وَحُجَّتَهُ عَلی عِبادِهِ اَشْهَدُ لَقَدْ جاهَدْتَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ
فِی اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَعَمِلْتَ بِكِتابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِیِّهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ
حَتّی دَعاكَ اللهُ اِلی جِوارِهِ فَقَبَضَكَ اِلَیْهِ بِاخْتِیارِهِ لَكَ كَریمَ ثَوابِهِ وَاَلْزَمَ
اَعْدائَكَ الْحُجَّةَ فی قَتْلِهِمْ اِیّاكَ مَعَ ما لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبالِغَةِ عَلی جَمیعِ خَلْقِهِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ نَفْسی مُطْمَئِنَّةً بِقَدَرِكَ راضِیَةً بِقَضائِكَ
مُولَعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعائِكَ مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ اَوْلِیائِكَ مَحْبُوبَةً فی اَرْضِكَ وَسَمائِكَ
صابِرَةً عِنْدَ نُزُولِ بَلائِكَ شاكِرَةً لِفَواضِلِ نَعْمائِكَ ذاكِرَةً لِسَوابِغِ آلائِكَ
مُشْتاقَةً اِلی فَرْحَةِ لِقائِكَ مُتَزَوِّدَةً التَّقْوی لِیَوْمِ جَزائِكَ مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ اَوْلِیائِكَ
مُفارِقَةً لِاَخْلاقِ اَعْدائِكَ مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْیا بِحَمْدِكَ وَثَنائِكَ اَللّٰهُمَّ اِنَّ

قُلُوبَ الْمُخْبِتِينَ اِلَيْكَ وَالِهَةٌ وَسُبُلَ الرَّاغِبِينَ اِلَيْكَ شَارِعَةٌ وَاَعْلَامَ
الْقَاصِدِينَ اِلَيْكَ وَاضِحَةٌ وَاَفْئِدَةَ الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَازِعَةٌ وَاَصْوَاتَ الدَّاعِينَ
اِلَيْكَ صَاعِدَةٌ وَاَبْوَابَ الْاِجَابَةِ لَهُمْ مُفَتَّحَةٌ وَدَعْوَةَ مَنْ نَاجَاكَ مُسْتَجَابَةٌ وَتَوْبَةَ
مَنْ اَنَابَ اِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ وَعَبْرَةَ مَنْ بَكَى مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةٌ وَالْاِغَاثَةَ لِمَنِ اسْتَغَاثَ
بِكَ مَوْجُودَةٌ وَالْاِعَانَةَ لِمَنِ اسْتَعَانَ بِكَ مَبْذُولَةٌ وَعِدَاتِكَ لِعِبَادِكَ مُنْجَزَةٌ
وَزَلَلَ مَنِ اسْتَقَالَكَ مُقَالَةٌ وَاَعْمَالَ الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ وَاَرْزَاقَ
الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةٌ وَعَوَائِدَ الْمَزِيدِ اِلَيْهِمْ وَاصِلَةٌ وَذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرِينَ
مَغْفُورَةٌ وَحَوَائِجَ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَّةٌ وَجَوَائِزَ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُوَفَّرَةٌ
وَعَوَائِدَ الْمَزِيدِ مُتَوَاتِرَةٌ وَمَوَائِدَ الْمُسْتَطْعِمِينَ مُعَدَّةٌ وَمَنَاهِلَ الظِّمَاءِ لَدَيْكَ
مُتْرَعَةٌ اَللّٰهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَاقْبَلْ ثَنَائِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ اَوْلِيَائِي وَاَحِبَّائِي
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ ذُرِّيَّةِ الْحُسَيْنِ اَئِمَّتِي
اِنَّكَ وَلِيُّ نَعْمَائِي وَمُنْتَهَى مُنَايَ وَغَايَةُ رَجَائِي فِي مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ و اگر بعد از
نماز اوّل این زیارت را بعمل آورد و آن دعا را بخواند شاید بهتر باشد و
شب غدیر نیز شب بسیار مبارکیست و در شب نیز مناسبست که این زیارت را بعمل
آورند و نمازی در شب وارد شده چون سندش معتبر نبود ایراد ننمودیم
و امّا فضیلت روزه داشتن و تصدّق کردن و افطار روزه دار نمودن
در این روز در این ابواب احادیث بسیار است از جمله آنها این روایتست که حضرت
صادق علیه السلام فرمود که روزه روز عید غدیر برابر است با روزه عمر
دنیا که اگر کسی بقدر تمام عمر دنیا عمر بیابد و روزه بدارد روزه این روز
برابر است با ثواب او و روزه اش برابر است نزد خدا با صد حج و صد عمره
و این عید بزرگ خداست و خدا نفرستاده است پیغمبری را مگر آنکه این روز را

عید

عید کرده است و حرمت آنرا دانسته است و نامش در آسمان روز عهد
معهود است و نامش در زمین روز میثاق مأخوذ و جمع مشهود است
و هر که در این روز مؤمنی را افطار فرماید ثواب کسی دارد که ده فئام را طعام
دهد که هر فئامی صد هزار کس است و ثواب کسی دارد که طعام دهد
و آب دهد باین عدد که مذکور شد از پیغمبران و اوصیای ایشان و شهیدان
و صالحان و از در سال قحط و یک درهم که در این روز تصدق کنند برابر است
با صد هزار درهم که در روزهای دیگر تصدق کنند پس فرمود که شاید
گمان کنی که خدا روزی خلق کرده است که حرمتش از این روز بیشتر باشد
نه والله نه والله نه والله و بروایت دیگر فرمود که روزه اش برابر است با شصت
ماه از ماههای حرام که روزه بدارند و فرمود که روز عید و سرور و شادی است
و بسند معتبر از فیاض بن محمد منقول است که گفت در روز عید غدیر در
مرو در خدمت حضرت امام رضا علیه السلام بودم و آنحضرت در آن روز
مخصوصان خویشان و اصحاب خود را جمع کرده بود و ایشان را نگاه داشته بود
که در شب افطار کنند و بخانه‌های ایشان طعام و زرها و خلعتها فرستاد
حتی انگشتر و کفش نیز فرستاد و بایشان خلعتهای فاخر شفقت فرمود و ملازمان
و خدمتکاران خود را جامه‌های نو بسیار نفیس پوشانیده بود و فضیلت این روز را
برای مردم نقل میفرمود از جمله آنها گفت که در بعضی از سالهای خلافت
حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه روز جمعه با عید غدیر در یک روز
جمع شد پس بعد از پنج ساعت که از روز گذشت بر منبر بالا رفت و خطبه
طولانی خواند و فضایل روز غدیر را بسیار بیان فرمود و نامهای بسیار از برای
این روز ذکر کرد پس فرمود که بعد از انقضای این جمع برگردید بخانه‌های خود

و توسعه کنید بر عیال خود و احسان و نیکی کنید نسبت ببرادران
مؤمن خود و در خانهای خود برادران مؤمن را جمع کنید و نیکوئی کنید
نسبت بایشان و یکدیگر را تهنیت و مبارکباد بگوئید و نیکی و احسان
کردن درین روز مال و عمر را زیاد میکند و مهربانی بایکدیگر کردن موجب
مزید رحمت الهی است و تا توانید بخشش و احسان کنید با عیال خود و برادران
مؤمن خود و اظهار شادی و خوشحالی کنید و هرکه امید احسان از شما دارد
در حق او تقصیر مکنید و ضعیفان و فقیران و غلامان و کنیزان را با خود برابر
کنید بدرستیکه دادن یکدرهم درین روز برابر است با دویست هزار
درهم و حق تعالی نیز عطا میکند و روزه این روز را حق تعالی سنت گردانیده
و ثوابش را مانند ثواب کسی گردانیده که از اول دنیا تا آخر دنیا عبادت کند
با آنکه روزها روزه بدارد و شبها بعبادت بایستد و کسیکه براورد حاجت
برادر مؤمنی را پیش از آنکه او اظهار کند و از روی رغبت و خواهش با او نیکی
کند چنان باشد که این روز را روزه داشته باشد و تمام شبش را عبادت
کرده باشد و هرکه در شبش مؤمنی را افطار فرماید چنان باشد که هزار هزار
پیغمبر و صدیق و شهید را افطار فرموده باشد پس چگونه باشد ثواب کسی
که متکفل احوال چندین نفر از مردان مؤمن و زنان مؤمنه بشود و هرگاه
چنین کند من ضامنم بر خدا که امان یابد از کافر شدن و فقیر شدن و اگر
بمیرد در انشب یا در آنروز یا بعد از آن تا عید غدیر آینده بدون آنکه
کبیره بسیار بدی بکند البته آمرزیده است و هرکه قرضی بکند درین روز برای
برادران خود من ضامنم بر خدا که اگر او را زنده بدارد یا بمیراند آن قرض را ازو
متحمل شود و از دوش او بردارد و چون بایکدیگر ملاقات کنید مصافحه کنید

وبزبانها یکدیکررا تهنیت بکویید وانچه کفتم حاضران بغایبان بکویید
وتوانکران رعایت کنند فقیرانرا واقویا دستکیری کنند ضعیفانرا حضرت
رسول خدا صلّی الله علیه واله مرا بهمه اینها امر فرمود وبدانکه غسل در
اوّل اینروز سنّت مؤکد است کیفیّت نماز روز عید غدیر نماز مشهور
آنست که از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هرکه در اینروز نیم
ساعت پیش از زوال شمس دو رکعت نماز بجا آورد ودر هر رکعت سورهٔ حمد
یکمرتبه وقل هو الله احد وانّا انزلناه وآیة الکرسی تا هم فیها خالدون هر یکرا
ده مرتبه بخواند برابر باشد نزد حقتعالی با صد هزار حج وصد هزار عمره
وهر حاجت از حاجتهای دنیا واخرت که از خداوند کریم سؤال کند البتّه
باسانی وعافیت برآورده شود وچون برادر مؤمنرا ملاقات کنی بکو اَلحَمدُ لِلّهِ
الّذی اَکرَمَنا بِهذا الیَومِ وَجَعَلَنا مِنَ المُوفینَ بِعَهدِهِ الّذی عَهِدَ اِلَینا وَمیثاقِهِ
الّذی واثَقَنا بِهِ مِن وِلایَةِ وُلاةِ اَمرِهِ وَالقُوّامِ بِقِسطِهِ وَلَم یَجعَلنا مِنَ الجاحِدینَ
وَالمُکَذّبینَ بِیَومِ الدّینِ یعنی سپاس خداوندیرا سزاست که مارا کرامی داشت
باینروز وکردانید مارا از ایمان آورندکان وکردانید مارا از وفا کنندکان
بعهد خود که عهد کرفته است بر ما وپیمانی که محکم کردانیده است ما که
ولایت والیان امر امامتست وانها که حکم میکنند بعدالت درمیان خلق و
نکردانید مارا از انکار کنندکان وتکذیب کنندکان بروز جزا وفرمود که
بعد از نماز اینده عا بخوانند رَبَّنا اِنَّنا سَمِعنا مُنادِیًا یُنادی لِلاِیمانِ
اَن آمِنوا بِرَبِّکُم فَآمَنّا رَبَّنا فَاغفِر لَنا ذُنوبَنا وَکَفِّر عَنّا سَیِّئاتِنا وَتَوَفَّنا مَعَ
الاَبرارِ رَبَّنا وَآتِنا ما وَعَدتَنا عَلی رُسُلِکَ وَلا تُخزِنا یَومَ القِیمَةِ اِنَّکَ لا تُخلِفُ
المیعادَ اَللّهُمَّ اِنّی اُشهِدُکَ وَکَفی بِکَ شَهیدًا وَاُشهِدُ مَلائِکَتَکَ وَاَنبِیائَکَ

وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَسُكَّانَ سَمٰوَاتِكَ وَارَضِيكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
الْمَعْبُودُ فَلَا نَعْبُدُ سِوَاكَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا وَاَشْهَدُ اَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَاَشْهَدُ اَنَّ اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُكَ وَوَلِيُّنَا رَبَّنَا
سَمِعْنَا وَاَجَبْنَا وَصَدَّقْنَا الْمُنَادِيَ رَسُولَكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اِذْ نَادٰى
بِنِدَاءٍ عَنْكَ بِالَّذِي اَمَرْتَهُ اَنْ يُبَلِّغَ مَا اَنْزَلْتَ اِلَيْهِ مِنْ وِلَايَةِ وَلِيِّ اَمْرِكَ وَحَذَّرْتَهُ
وَاَنْذَرْتَهُ اِنْ لَمْ يُبَلِّغْ مَا اَمَرْتَهُ بِهِ اَنْ تَسْخَطَ عَلَيْهِ وَلَمَّا بَلَّغَ رِسَالَاتِكَ عَصَمْتَهُ
مِنَ النَّاسِ فَنَادٰى مُبَلِّغًا عَنْكَ اَلَا مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ وَمَنْ كُنْتُ
وَلِيَّهُ فَعَلِيٌّ وَلِيُّهُ وَمَنْ كُنْتُ نَبِيَّهُ فَعَلِيٌّ اَمِيرُهُ رَبَّنَا قَدْ اَجَبْنَا دَاعِيَكَ النَّذِيرَ
مُحَمَّدًا عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ اِلَى الْهَادِي الْمَهْدِيِّ عَبْدِكَ الَّذِي اَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
وَجَعَلْتَهُ مَثَلًا لِبَنِي اِسْرَائِيلَ عَلِيٍّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلٰيهُمْ وَوَلِيِّهِمْ رَبَّنَا وَاتَّبَعْنَا
مَوْلٰينَا وَوَلِيَّنَا وَهَادِيَنَا وَدَاعِيَنَا وَدَاعِيَ الْاَنَامِ وَصِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ وَحُجَّتَكَ
الْبَيْضَاءَ وَسَبِيلَكَ الدَّاعِيَ اِلَيْكَ عَلٰى بَصِيرَةٍ هُوَ وَمَنِ اتَّبَعَهُ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ وَاَشْهَدُ اَنَّهُ الْاِمَامُ الْهَادِي الرَّشِيدُ اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِي ذَكَرْتَهُ فِي
كِتَابِكَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَاَنَّكَ قُلْتَ وَاِنَّهُ فِي اُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ اَللّٰهُمَّ
فَاِنَّا نَشْهَدُ بِاَنَّهُ عَبْدُكَ وَالْهَادِي بَعْدَ نَبِيِّكَ النَّذِيرِ الْمُنْذِرِ وَصِرَاطُكَ
الْمُسْتَقِيمُ وَاَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَقَائِدُ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَحُجَّتُكَ الْبَالِغَةُ وَلِسَانُكَ الْمُعَبِّرُ
عَنْكَ فِي خَلْقِكَ وَاَنَّهُ الْقَائِمُ بِالْقِسْطِ فِي بَرِيَّتِكَ وَدَيَّانُ دِينِكَ وَخَازِنُ عِلْمِكَ
وَاَمِينُكَ الْمَاْمُونُ الْمَاْخُوذُ مِيثَاقُهُ وَمِيثَاقُ رَسُولِكَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ مِنْ
جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبَرِيَّتِكَ شَاهِدًا بِالْاِخْلَاصِ لَكَ وَالْوَحْدَانِيَّةِ وَالرُّبُوبِيَّةِ
بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَاَنَّ عَلِيًّا اَمِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ جَعَلْتَهُ وَلِيَّكَ وَالْاِقْرَارَ بِوِلَايَتِهِ تَمَامَ وَحْدَانِيَّتِكَ وَكَمَالَ دِينِكَ

وتمام

وَتمامِ نِعمَتِكَ عَلى جَميعِ خَلقِكَ وَبَرِيَّتِكَ فَقُلتَ وَقَولُكَ الحَقُّ اليَومَ اَكمَلتُ
لَكُم دينَكُم وَاَتمَمتُ عَلَيكُم نِعمَتي وَرَضيتُ لَكُمُ الاِسلامَ ديناً فَلَكَ الحَمدُ بِمُوالاتِهِ
وَاِتمامِ نِعمَتِكَ عَلَينا بِالَّذي جَدَّدتَ مِن عَهدِكَ وَميثاقِكَ وَذَكَّرتَنا
ذلِكَ وَجَعَلتَنا مِن اَهلِ الاِخلاصِ وَالتَّصديقِ بِميثاقِكَ وَمِن اَهلِ الوَفاءِ
بِذلِكَ وَلَم تَجعَلنا مِن اَتباعِ المُغَيِّرينَ وَالمُبَدِّلينَ وَالمُنحَرِفينَ وَالمُبَتِّكينَ
اذانَ الاَنعامِ وَالمُغَيِّرينَ خَلقَ اللهِ وَمِنَ الَّذينَ اِستَحوَذَ عَلَيهِمُ الشَّيطانُ
فَاَنسيهُم ذِكرَ اللهِ وَصَدَّهُم عَنِ السَّبيلِ وَالصِّراطِ المُستَقيمِ اَللّهُمَّ العَن
الجاحِدينَ وَالنّاكِثينَ وَالمُغَيِّرينَ وَالمُبَدِّلينَ وَالمُكَذِّبينَ بِيَومِ الدّينِ مِنَ
الاَوَّلينَ وَالاخِرينَ اَللّهُمَّ فَلَكَ الحَمدُ عَلى اِنعامِكَ عَلَينا بِالهُدَى الَّذي
هَدَيتَنا بِهِ اِلى وُلاةِ اَمرِكَ مِن بَعدِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَالِهِ الاَئِمَّةِ
الهُداةِ الرّاشِدينَ وَاَعلامِ الهُدى وَمَنارِ القُلوبِ وَالتَّقوى وَالعُروَةِ الوُثقى
وَكَمالِ دينِكَ وَتَمامِ نِعمَتِكَ وَمَن بِهِم وَبِمُوالاتِهِم رَضيتَ لَنا الاِسلامَ
ديناً فَلَكَ الحَمدُ امَنّا وَصَدَّقنا بِمَنِّكَ عَلَينا بِالرَّسولِ النَّذيرِ المُنذِرِ وَالَينا
وَلِيَّهُم وَعادَينا عَدُوَّهُم وَبَرِئنا مِنَ الجاحِدينَ وَالمُكَذِّبينَ بِيَومِ الدّينِ اَللّهُمَّ
فَكَما كانَ ذلِكَ مِن شَانِكَ يا صادِقَ الوَعدِ يا مَن لا يُخلِفُ الميعادَ يا مَن هُوَ كُلَّ يَومٍ
في شَانٍ اِذ اَتمَمتَ عَلَينا نِعمَتَكَ بِمُوالاةِ اَولِيائِكَ المَسئولِ عَنهُم عِبادُكَ فَاِنَّكَ
قُلتَ ثُمَّ لَتُسئَلُنَّ يَومَئِذٍ عَنِ النَّعيمِ وَقُلتَ وَقَولُكَ الحَقُّ وَقِفوهُم اِنَّهُم مَسئولونَ
وَمَنَنتَ عَلَينا بِشَهادَةِ الاِخلاصِ وَبِوِلايَةِ اَولِيائِكَ الهُداةِ بَعدَ النَّذيرِ
المُنذِرِ السِّراجِ المُنيرِ فَاَكمَلتَ لَنا بِهِمُ الدّينَ وَاَتمَمتَ عَلَينا النِّعمَةَ وَجَدَّدتَ
لَنا عَهدَكَ وَذَكَّرتَنا ميثاقَكَ المَاخوذَ مِنّا في اِبتِداءِ خَلقِكَ اِيّانا وَجَعَلتَنا
مِن اَهلِ الاِجابَةِ وَلَم تُنسِنا ذِكرَكَ فَاِنَّكَ قُلتَ وَاِذ اَخَذَ رَبُّكَ مِن بَني ادَمَ مِن

ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ اَنْفُسِهِمْ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا
بِمَنِّكَ وَلُطْفِكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ رَبُّنَا وَمُحَمَّدٌ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ
وَنَبِيُّنَا وَعَلِيٌّ اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُكَ الَّذِي اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْنَا وَجَعَلْتَهُ اٰيَةً لِنَبِيِّكَ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَاٰيَتَكَ الْكُبْرَىٰ وَصِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ وَالنَّبَاَ الْعَظِيمَ الَّذِي
هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَنْهُ مَسْئُولُونَ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ شَاْنِكَ اَنْ اَنْعَمْتَ
عَلَيْنَا بِالْهِدَايَةِ اِلَىٰ مَعْرِفَتِهِمْ فَلْيَكُنْ مِنْ شَاْنِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تُبَارِكَ لَنَا فِي يَوْمِنَا هٰذَا الَّذِي اَكْرَمْتَنَا بِهِ وَذَكَّرْتَنَا فِيهِ عَهْدَكَ وَ
مِيثَاقَكَ وَاَكْمَلْتَ دِينَنَا وَاَتْمَمْتَ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَجَعَلْتَنَا بِمَنِّكَ مِنْ اَهْلِ
الْاِجَابَةِ لَكَ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ اَعْدَائِكَ وَاَعْدَاءِ اَوْلِيَائِكَ الْمُكَذِّبِينَ بِيَوْمِ الدِّينِ
فَاَسْئَلُكَ يَا رَبِّ تَمَامَ مَا اَنْعَمْتَ وَاَنْ تَجْعَلَنَا مِنَ الْمُوفِينَ وَلَا تُلْحِقَنَا بِالْمُكَذِّبِينَ
وَاجْعَلْ لَنَا قَدَمَ صِدْقٍ مَعَ الْمُتَّقِينَ وَاجْعَلْنَا مَعَ الْمُتَّقِينَ اِمَامًا يَوْمَ تَدْعُو
كُلَّ اُنَاسٍ بِاِمَامِهِمْ وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَةِ اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ الْاَئِمَّةِ الصَّادِقِينَ وَ
اجْعَلْنَا مِنَ الْبُرَآءِ مِنَ الَّذِينَ هُمْ دُعَاةٌ اِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ وَاَحْيِنَا
عَلَىٰ ذٰلِكَ مَا اَحْيَيْتَنَا وَاجْعَلْ لَنَا مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا وَاجْعَلْ لَنَا قَدَمَ صِدْقٍ
فِي الْهِجْرَةِ اِلَيْهِمْ وَاجْعَلْ مَحْيَانَا خَيْرَ الْمَحْيَا وَمَمَاتَنَا خَيْرَ الْمَمَاتِ وَمُنْقَلَبَنَا خَيْرَ الْمُنْقَلَبِ
عَلَىٰ مُوَالَاةِ اَوْلِيَائِكَ وَمُعَادَاةِ اَعْدَائِكَ حَتَّىٰ تَوَفَّيْنَا وَاَنْتَ عَنَّا رَاضٍ قَدْ اَوْجَبْتَ
لَنَا جَنَّتَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْمَثْوَىٰ مِنْ جِوَارِكَ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ مِنْ
فَضْلِكَ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ
وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ اَللّٰهُمَّ احْشُرْنَا مَعَ الْاَئِمَّةِ الْهُدَاةِ
مِنْ اٰلِ رَسُولِكَ نُؤْمِنُ بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَشَاهِدِهِمْ وَغَائِبِهِمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ

بالحق

بالحق الذی جعلته عندهم و بالذی فضلتهم به علی العالمین جمیعا ان تبارک
لنا فی یومنا هذا الذی اکرمتنا فیه بالموافاة بعهدک الذی عهدته الینا
و بالمیثاق الذی واثقتنا به من موالاة اولیائک و البرائة من اعدائک ان تتم
علینا نعمتک و لا تجعله مستودعا و اجعله مستقرا و لا تسلبنا ابدا
و لا تجعله مستعارا و ارزقنا مرافقة ولیک الهادی المهدی الی الهدی
و تحت لوائه و فی زمرته شهداء صادقین علی بصیرة من دینک انک علی کل شیء
قدیر و اگر این عمل برو دشوار باشد باین روایت عمل کند که شیخ مفید
علیه الرحمه و دیگران از حضرت صادق علیه السلم روایت کرده اند که هرکه
در روز غدیر دو رکعت نماز بکند هر وقت که خواهد و اگر نزدیک بزوال
بکند که در آن ساعت حضرت رسول صلی الله علیه و آله حضرت امیر المؤمنین
علیه السلم را در غدیر خم برای مردم بامامت و خلافت نصب کرد بهتر است یعنی
بهر سوره که خواهد و اگر در رکعت اول انا انزلناه و در رکعت دوم قل هو الله
احد بخواند چنانچه در روایت معتبره دیگر وارد شده است بهتر است پس
بسجده رود و صد مرتبه شکرا لله یا شکرا بگوید و چون سر از سجده بردارد
این دعا را بخواند اللهم انی اسئلک بان لک الحمد وحدک لا شریک لک
و انک واحد احد صمد لم تلد و لم تولد و لم یکن لک کفوا احد و ان محمدا عبدک
و رسولک صلواتک علیه و آله یا من هو کل یوم فی شان کما کان من شانک
ان تفضلت علی بان جعلتنی من اهل اجابتک و اهل دینک و اهل دعوتک
و وفقتنی لذلک فی مبتدء خلقی تفضلا منک و کرما و جودا ثم اردفت الفضل
فضلا و الجود جودا و الکرم کرما رافة منک و رحمة الی ان جددت ذلک العهد
تجدیدا بعد تجدیدک خلقی و کنت نسیا منسیا ناسیا ساهیا غافلا فاتممت

نِعْمَتَكَ بِاَنْ ذَكَّرْتَنِي ذٰلِكَ وَمَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَهَدَيْتَنِي لَهُ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ يَا
اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلاَيَ اَنْ تُتِمَّ لِي ذٰلِكَ وَلاَ تَسْلُبَنِيهِ حَتّٰى تَتَوَفَّانِي عَلٰى ذٰلِكَ وَاَنْتَ
عَنِّي رَاضٍ فَاِنَّكَ اَحَقُّ الْمُنْعِمِينَ اَنْ تُتَمِّمَ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَ
اَجَبْنَا دَاعِيكَ بِمَنِّكَ فَلَكَ الْحَمْدُ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ
وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَبِرَسُولِهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَصَدَّقْنَا وَاَجَبْنَا دَاعِيَ
اللّٰهِ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فِي مُوَالاَةِ مَوْلٰينَا وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ
اَبِي طَالِبٍ عَبْدِ اللّٰهِ وَاَخِي رَسُولِهِ وَالصِّدِّيقِ الْاَكْبَرِ وَالْحُجَّةِ عَلٰى بَرِيَّتِهِ الْمُؤَيِّدِ
بِهِ نَبِيَّهُ وَدِينَهُ الْحَقَّ الْمُبِينَ عَلَماً لِدِينِ اللّٰهِ وَخَازِناً لِعِلْمِهِ وَعَيْبَةَ غَيْبِ اللّٰهِ وَ
مَوْضِعَ سِرِّ اللّٰهِ وَاَمِينَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهِ وَشَاهِدَهُ فِي بَرِيَّتِهِ اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا اِنَّنَا سَمِعْنَا
مُنَادِياً يُنَادِي لِلْاِيمَانِ اَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَلاَ تُخْزِنَا يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ فَاِنَّا رَبَّنَا بِمَنِّكَ وَلُطْفِكَ اَجَبْنَا دَاعِيَكَ وَاتَّبَعْنَا
الرَّسُولَ وَصَدَّقْنَاهُ وَصَدَّقْنَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَكَفَرْنَا بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ فَوَلِّنَا
مَا تَوَلَّيْنَا وَاحْشُرْنَا مَعَ اَئِمَّتِنَا فَاِنَّا بِهِمْ مُؤْمِنُونَ مُوقِنُونَ وَلَهُمْ مُسَلِّمُونَ اٰمَنَّا بِسِرِّهِمْ
وَعَلاَنِيَتِهِمْ وَشَاهِدِهِمْ وَغَائِبِهِمْ وَحَيِّهِمْ وَمَيِّتِهِمْ وَرَضِينَا بِهِمْ اَئِمَّةً وَقَادَةً
وَسَادَةً وَحَسْبُنَا بِهِمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ اللّٰهِ دُونَ خَلْقِهِ لاَ نَبْتَغِي بِهِمْ بَدَلاً وَلاَ نَتَّخِذُ
مِنْ دُونِهِمْ وَلِيجَةً وَبَرِئْنَا اِلَى اللّٰهِ مِنْ كُلِّ مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَرْباً مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنَ الْاَوَّلِينَ
وَالْاٰخِرِينَ وَكَفَرْنَا بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَالْاَوْثَانِ الْاَرْبَعَةِ وَاَشْيَاعِهِمْ وَاَتْبَاعِهِمْ
وَكُلِّ مَنْ وَالاَهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنْ اَوَّلِ الدَّهْرِ اِلٰى اٰخِرِهِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نُشْهِدُكَ اَنَّا
نَدِينُ بِمَا دَانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَاٰلُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَقَوْلُنَا مَا قَالُوا وَدِينُنَا
مَا دَانُوا بِهِ مَا قَالُوا بِهِ قُلْنَا وَمَا دَانُوا بِهِ دِنَّا وَمَا اَنْكَرُوا اَنْكَرْنَا وَمَنْ وَالَوْا وَالَيْنَا

وَمَن عادَوا عادَينا وَمَن لَعَنوا لَعَنّا وَمَن تَبَرَّؤُا مِنهُ تَبَرَّأنا مِنهُ وَمَن تَرَحَّموا عَلَيهِ تَرَحَّمنا عَلَيهِ آمَنّا وَسَلَّمنا وَرَضينا وَاتَّبَعنا مَوالِينا صَلَواتُ اللهِ عَلَيهِم اللّهُمَّ فَتَمِّم لَنا ذلِكَ وَلا تَسلُبناهُ وَاجعَلهُ مُستَقَرّاً ثابِتاً عِندَنا وَلا تَجعَلهُ مُستَعاراً وَاَحيِنا ما اَحيَيتَنا عَلَيهِ وَاَمِتنا اِذا اَمَتَّنا عَلَيهِ آلُ مُحَمَّدٍ اَئِمَّتُنا فَبِهِم نَأتَمُّ وَاِيّاهُم نُوالي وَعَدُوَّهُم عَدُوَّ اللهِ نُعادي فَاجعَلنا مَعَهُم فِي الدُّنيا وَالآخِرَةِ وَمِنَ المُقَرَّبينَ فَاِنّا بِهِم راضُونَ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ پس باز بسجده رود و صد مرتبه اَلحَمدُ لِلّهِ و صد مرتبه شُكراً لِلّهِ بگوید پس حضرت فرمود که هر کس اینعمل را بجا آورد ثواب کسی داشته باشد که در روز غدیر نزد حضرت رسول صلی الله علیه وآله حاضر شده باشد و با حضرت رسول و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما بر ولایت آنحضرت بیعت کرده باشد و درجه او در بهشت با درجه راستگویان و تصدیق کنندگان باشد که تصدیق خدا و رسول در آنروز از روی اخلاص کردند مانند سلمان و ابوذر و مقداد رضی الله عنهم و مانند کسی باشد که شهید شده باشد با حضرت رسول و امیر المؤمنین و حسن و حسین صلوات الله علیهم و مانند کسی باشد که در زیر علم حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه و در زیر خیمه آنحضرت بوده باشد از نجیبان و نقیبان و برگزیدگان اصحاب آنحضرت و ایضا شیخ مفید علیه الرحمه روایت کرده است که سنّت است که این دعا را در روز غدیر بخوانند اَللّهُمَّ اِنّي اَسئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَلِيٍّ وَلِيِّكَ وَالشَّأنِ وَالقَدرِ الَّذي خَصَصتَهُما بِهِ دُونَ خَلقِكَ اَن تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَاَن تَبدَأَ بِهِما في كُلِّ خَيرٍ عاجِلٍ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الاَئِمَّةِ القادَةِ وَالدُّعاةِ السّادَةِ وَالنُّجُومِ الزّاهِرَةِ وَالاَعلامِ الباهِرَةِ وَساسَةِ العِبادِ وَاَركانِ البِلادِ وَالنّاقَةِ المُرسَلَةِ وَالسَّفينَةِ

النّاجية الجارية في اللجج الغامرة اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد خزّان علمك و
اركان توحيدك ودعائم دينك ومعادن كرامتك وصفوتك من بريّتك و
خيرتك من خلقك الأتقياء الأنقياء النجباء الأبرار والباب المبتلى به النّاس
من أتاه نجى ومن أباه هوى اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد أهل الذكر الّذين أمرت
بمسئلتهم وذوي القربى الّذين أمرت بمودّتهم وفرضت حقّهم وجعلت الجنّة
معاد من اقتصّ آثارهم اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد كما أمروا بطاعتك ونهوا
عن معصيتك ودلّوا عبادك على وحدانيّتك اللّهمّ إنّي أسئلك بحقّ محمّد
نبيّك ونجيبك وصفوتك وأمينك ورسولك إلى خلقك وبحقّ أمير المؤمنين
ويعسوب الدّين وقائد الغرّ المحجّلين الوصيّ الوفيّ والصّدّيق الأكبر والفاروق
بين الحقّ والباطل والشّاهد لك والدّالّ عليك والصّادع بأمرك والمجاهد
في سبيلك لم تأخذه فيك لومة لائم أن تصلّي على محمّد وآل محمّد وأن تجعلني في
هذا اليوم الّذي عقدت فيه لوليّك العهد في أعناق خلقك وأكملت لهم الدّين
من العارفين بحرمته والمقرّين بفضله ومن عتقائك وطلقائك من النّار ولا
تشمت بي حاسدي النّعم اللّهمّ فكما جعلته عيدك الأكبر وسمّيته في السّماء
يوم العهد المعهود وفي الأرض يوم الميثاق المأخوذ والجمع المسؤول صلّ
على محمّد وآل محمّد وأقرر به عيوننا واجمع به شملنا ولا تضلّنا بعد إذ هديتنا
واجعلنا لأنعمك من الشّاكرين يا أرحم الرّاحمين الحمد لله الّذي عرّفنا فضل
هذا اليوم وبصّرنا حرمته وكرّمنا به وشرّفنا بمعرفته وهدانا بنوره يا رسول
الله يا أمير المؤمنين عليكما وعلى عترتكما وعلى محبّيكما منّي أفضل السّلام ما
بقي اللّيل والنّهار وبكما أتوجّه إلى الله ربّي وربّكما في نجاح طلبتي وقضاء حوائجي
وتيسير أموري اللّهمّ إنّي أسئلك بحقّ محمّد وآل محمّد أن تصلّي على محمّد وآل

محمّد

مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَلْعَنَ مَنْ جَحَدَ حَقَّ هٰذَا الْيَوْمِ وَاَنْكَرَ حُرْمَتَهُ فَصَدَّ عَنْ سَبِيلِكَ لِاِطْفَاءِ
نُورِكَ فَاَبَى اللّٰهُ اِلَّا اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ اَللّٰهُمَّ فَرِّجْ عَنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَاكْشِفْ
عَنْهُمْ وَبِهِمْ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ الْكُرُبَاتِ اَللّٰهُمَّ امْلَاِ الْاَرْضَ بِهِمْ عَدْلًا كَمَا
مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا وَاَنْجِزْ لَهُمْ مَا وَعَدْتَهُمْ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ و اگر بعد از این دعا
بسجده برود و صد مرتبه شکراً و صد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بگوید و صد مرتبه
یا آنچه تواند بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى اِكْمَالِ الدِّينِ وَاِتْمَامِ النِّعْمَةِ وَرِضَى الرَّبِّ الْكَرِيمِ وَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ الطَّاهِرِينَ بهتر
خواهد بود چنانکه سید بن باقی و کفعمی روایت کرده اند امّا شیخ مفید
علیهم الرحمه این زیادتی نقل نکرده است در فضیلت و
اعمال روز مباهله است تا آخر ماه و در تعیین روز مباهله میان علما
خلافست و اشهر و اقوی آنست که روز بیست و چهارم است و بعضی بیست و پنجم
و بعضی بیست و هفتم و بعضی بیست و یکم نیز گفته اند و اگر در هر یک از اینها
اعمال مستحبه را بعمل آورند بهتر است و آنچه مشهور است بیست و چهارمست و سبب
فضیلت روز مباهله آنست که چون حضرت رسول صلی الله علیه و آله رسولان
فرستاد بسوی نصارای نجران که اعظم ترسایان عرب بودند و ایشان بکتب
خود رجوع کردند و اوصاف حضرت رسول صلی الله علیه و آله را در کتب جمیع
انبیا مشاهده کردند حب دنیا بر اکثر علمای ایشان غالب شد و ایمان نیاوردند
و هفتاد نفر از علما و عظمای خود را فرستادند که صفاتی که در کتب سابقه
برای آن حضرت دیده اند مشاهده نمایند و بمدینه داخل شدند و صفات را
موافق یافتند و حضرت رسول صلی الله علیه و آله حجتهای شافی بر ایشان تمام کرد
و باز بعضی از ایشان بسبب حب ریاست و اغراض باطله مضایقه کردند در ایمان

آوردن وحق تعالی آیهٔ کریمه را فرستاد فمن حاجک فیه من بعد ما جاءک
من العلم فقل تعالوا ندع ابناءنا وابناءکم ونساءنا ونساءکم وانفسنا
وانفسکم ثم نبتهل فنجعل لعنت الله علی الکاذبین یعنی پس هر که با تو مجادله کند
در امر عیسی بعد از آنچه آمده است بسوی تو از علم و برهان و القا کردی
بر ایشان و قبول نکردند پس بگو ای محمد بیایید بخوانیم پسران خود را و پسران
شما را و زنان خود را و زنان شما را و جانهای خود را و جانهای شما را یعنی
آنها را که بمنزلهٔ جان ما اند و آنها که بمنزلهٔ جان شما اند پس تضرع کنیم و دعا
کنیم پس بگردانیم لعنت و دوری از رحمت خدا را بر آنها که دروغ گویند از ما
و شما پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله عبای بر دوش مبارک گرفت
و حضرت امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله علیهم را در زیر
عبا داخل کرد و گفت پروردگارا هر پیغمبر را اهل بیتی بوده است که
مخصوص‌ترین خلق بوده اند باو خداوندا اینها اهل بیت منند پس از ایشان
برطرف کن شک و گناه را و پاک کن ایشان را پاک کردنی پس جبرئیل نازل شد
و این آیهٔ کریمه را در شأن ایشان آورد انما یرید الله لیذهب عنکم الرجس
اهل البیت ویطهرکم تطهیرا یعنی نیست جز اینکه اراده دارد حقتعالی که
زایل کرداند از شما اهل بیت بدی و شک را و پاک کرداند شما را از گناهان
پاک کردانیدنی پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله علی و فاطمه و حسن
و حسین صلوات الله علیهم را با خود بیرون برد از مدینه برای مباهله
و چون نصاری حقیقت آنحضرت را دانسته بودند و بعد از ایستادن آنحضرت
با آن بزرگواران در مقام مباهله آثار نزول عذاب در زمین و آسمان ظاهر
شد و عالم بزرگ ایشان گفت بخدا سوگند که من روی چند می بینم که اگر دعا

کنند

کنند که کوهی از جا کنده شود کنده خواهد شد جرأت نکردند بر مباهله
و استدعای مسالمه و مصالحه کردند و قبول کردند که هر سال جزیه بدهند
و حضرت ایشان را نفرین نکرد و بامر الهی ایشان را جزیه قرار داد و حضرت فرمود
بخدا سوگند که هلاک و عذاب آویخته شد بر اهل نجران و اگر مباهله
میکردم هر آینه همه این جماعت میمون و خوک میشدند و این وادی بر ایشان
آتش میشد و سرایت میکرد بنجران و همه ترسایان نجران میسوختند و پیش
از آنکه سال تمام شود جمیع نصاری میمردند و یک نصرانی بر روی زمین زنده
نمیماند و باین سبب چند امر بر عالمیان ظاهر شد حقیت آنحضرت زیرا (اول)
که اگر اعتماد بر حقیت خود نمیداشت خود را و عزیزترین اهل خود را در
معرض مباهله بدر نمی آورد و اگر آن جماعت حقیت آنحضرت بر ایشان ظاهر
نشده بود مباهله میکردند و مذلت و خواری جزیه را بر خود قرار نمیدادند
انکه ظاهر شد که آل عبا بزرگوارترین خلق بودند که ایشان را آنحضرت (دوم)
در دعا با خود شریک کردانید انکه عزیزترین خلق بودند نزد آنحضرت (سیم)
که برای اظهار حقیت خود ایشان را در معرض نفرین بدر آورد زیرا که بسیاری
که آدمی خود را بمهالک میافکند اما اعزه عیال خود را راضی نمیشود که در
معرض خطر در آورد چنانچه صاحب کشاف و غیر او از متعصبان سنیان اعتراف
باین نموده اند انکه حسن و حسین صلوات الله علیهما فرزند حقیقی (چهارم)
آنحضرتند و رتبه ایشان از سایر صحابه بیشتر بوده است نزد خدا و رسول
با آن صغر سن انکه حضرت فاطمه صلوات الله علیها بهترین زنان بوده (پنجم)
و از زوجات و سایر قرابات بآنحضرت اخص و اقرب بوده و منزلت او نزد حق تعالی
از همه بیشتر انکه باتفاق عامه و خاصه حضرت امیر المؤمنین صلوات (ششم)

الله علیه در مباهله داخل بود و داخل ابناء و نسا نیست پس باید داخل
انفسنا باشد و حقیقت را بجا مراد نمیتواند بود زیرا که اتّحاد دو نفس
محالست پس مراد اینست که اختصاص آنحضرت بحضرت رسالت در کمالات و
صفات بمرتبه بود که بمنزله نفس و جان آنحضرت بود پس هر کمالی که در حضرت
رسول بود باید که در آنحضرت باشد بغیر پیغمبری پس باید که افضل باشد
از جمیع صحابه و جمیع پیغمبران بغیر آنحضرت و باید که مخصوص ترین خلق باشد
بآنحضرت و اعزّ خلق باشد نزد او و روایات مفصّله این قصّه شریفه و فوائدی
که از آن مستفاد میشود در کتاب حیوة القلوب ذکر کرده ام و این رساله
گنجایش ذکر آنها ندارد و از جمله اموریکه در روز بیست و چهارم واقع شده
و موجب مزید آن گردیده آنست که در این روز حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
علیه در رکوع نماز انگشتری خود را بسائل بخشید و این آیه نازل شد
و امامت آنحضرت بر اصحاب بصیرت هویدا گردید إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللهُ وَرَسُولُهُ
وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلوٰةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكوٰةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ یعنی
نیست اولی بامر شما و مالک اختیار شما مگر خدا و رسول و آنها که ایمان
آورده اند و نماز را برپا میدارند و چنانچه باید بجا می آورند و زکوة میدهند
در رکوع و این آیه نصّ صریح است بر امامت آنحضرت چنانچه در سایر کتب
ذکر کرده ام و در این روز غسل سنّت است و زیارت حضرت امیر المؤمنین صلوات
الله علیه را در این روز ذکر کرده اند و خواندن زیارت جامعه مناسبست
و روزهٔ این روز مستحبّ است و تأسّی بمولای خود امیر المؤمنین صلوات الله علیه
کردن در تصدّق بر فقرا و ارباب حاجات بآنچه مقدور و میسّر شود
مطلوبست و اعمال این روز مبارک بسیار است اول شیخ طوسی رحمه الله از حضرت

صادق علیه السلام روایت کرده است که در این روز پیش از زوال نیم ساعت دو رکعت نماز بکند برای شکر نعمت مباهله و در هر رکعت بعد از حمد هر یک را سوره قل هو الله و آیة الکرسی تا هم فیها خالدون و سوره انا انزلناه را ده مرتبه بخواند اگر این نماز را بعمل آورد نزد خدا برابر است با صد هزار حج و صد هزار عمره و هر حاجتی که از حاجتهای دنیا و آخرة از حق تعالی سؤال کند البته بر آورده شود هر چند عظیم باشد انشاء الله تعالی و این نماز همان نماز است که در اعمال روز عید غدیر مذکور شد دویم از اعمال این روز دعائیست که شیخ طوسی و سید بن طاوس قدس الله روحهما بسندهای معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند و آنحضرت از پدر بزرگوار خود امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که آنحضرت فرمود که اگر گویم در این دعا اسم اعظم حق تعالی هست هر اینه راست گفته ام و اگر مردم بدانند که این دعا در اجابت چگونه تاثیر مینماید البته بهر نحو که مقدور باشد سعی نمایند در تحصیل آن هر چند باید که قتال کنند در راه هر حاجت که عارض میشود این دعا را میخوانم و بعد از آن حاجت خود را میطلبم البته مستجاب میگردد و این دعائیست که در وقتی که آیه مباهله نازل شد جبرئیل از جانب خداوند جلیل بر حضرت سید رسل صلی الله علیه و آله نازل شد و این دعا را آورد و گفت برای مباهله بیرون رو و وصی خود علی بن ابی طالب را و سیده نسا فاطمه زهرا و دو نور دیده و فرزند پسندیده خود حسن و حسین صلوات الله علیهم را با خود ببر و این دعا را بخوان و با ترسایان مباهله کن و بر ایشان نفرین کن پس حضرت امام جعفر صادق علیه السلام گفت که هر گاه این دعا را خوانید جهد و سعی کنید در دعا و تضرع

واینده عمار شفیع خود کرده اید در حاجتها و از کسی که اهلش نباشد
از سفیهان و منافقان پنهان دارید و بایشان تعلیم منمایید که از علمهای
مخزونست و هر کس قابل این گوهر گرانمایه نیست دعا اینست اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْئَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِاَبْهَاهُ وَكُلُّ بَهَائِكَ بَهِیٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِبَهَائِكَ
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِاَجَلِّهِ وَكُلُّ جَلَالِكَ جَلِیْلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِاَجْمَلِهِ وَكُلُّ جَمَالِكَ جَمِیْلٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِاَعْظَمِهَا وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظِیْمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِعَظَمَتِكَ
كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ نُوْرِكَ بِاَنْوَرِهِ وَكُلُّ نُوْرِكَ نَیِّرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
بِنُوْرِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِاَوْسَعِهَا وَكُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا
وَعَدْتَنِیْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِاَكْمَلِهِ وَكُلُّ كَمَالِكَ كَامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْئَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِاَتَمِّهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةٌ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ اَسْمَائِكَ بِاَكْبَرِهَا
وَكُلُّ اَسْمَائِكَ كَبِیْرَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ
كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِاَعَزِّهَا وَكُلُّ عِزَّتِكَ
عَزِیْزَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ مَشِیَّتِكَ بِاَمْضَاهَا
وَكُلُّ مَشِیَّتِكَ مَاضِیَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَشِیَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
بِقُدْرَتِكَ الَّتِیْ اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِیْلَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِاَنْفَذِهِ وَكُلُّ عِلْمِكَ نَافِذٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ

اللهم

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِاَرْضاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِیٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِقَوْلِكَ
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ مَسآئِلِكَ بِاَحَبِّها وَكُلُّ مَسآئِلِكَ حَبیبَةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسالُكَ بِمَسآئِلِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِاَشْرَفِهِ وَكُلُّ شَرَفِكَ شَریفٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسالُكَ
بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسالُكَ مِنْ سُلْطانِكَ بِاَدْوَمِهِ وَكُلُّ سُلْطانِكَ دآئِمٌ
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسالُكَ بِسُلْطانِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِاَفْخَرِهِ وَكُلُّ
مُلْكِكَ فاخِرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسالُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی
كَما وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ عَلآئِكَ بِاَعْلاهُ وَكُلُّ عَلآئِكَ عالٍ
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسالُكَ بِعَلآئِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسالُكَ مِنْ اٰیاتِكَ بِاَعْجَبِها وَكُلُّ اٰیاتِكَ
عَجیبَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاٰیاتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِاَقْدَمِهِ
وَكُلُّ مَنِّكَ قَدیمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی
كَما وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِما اَنْتَ فیهِ مِنَ الشُّؤُنِ وَالْجَبَرُوتِ اَللّٰهُمَّ
وَاِنّی اَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَاْنٍ وَكُلِّ جَبَرُوتٍ لَكَ اَللّٰهُمَّ وَاِنّی اَسْئَلُكَ بِما تُجیبُنی بِهِ حینَ
اَسالُكَ یا اَللّٰهُ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِبَهآءِ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ یا لا اِلٰهَ اِلّا
اَنْتَ اَسالُكَ بِجَلالِ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِلا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسالُكَ مِنْ رِزْقِكَ
بِاَعَمِّهِ وَكُلُّ رِزْقِكَ عامٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسالُكَ مِنْ
عَطآئِكَ بِاَهْنَاهِ وَكُلُّ عَطآئِكَ هَنیءٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِعَطآئِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ خَیْرِكَ بِاَعْجَلِهِ وَكُلُّ خَیْرِكَ عاجِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِخَیْرِكَ
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِاَفْضَلِهِ وَكُلُّ فَضْلِكَ فاضِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسالُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ عَلَيْهِ
وَآلِهِ السَّلَامُ وَالْوِلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ عَدُوِّهِ وَالْإِئْتِمَامِ بِالْأَئِمَّةِ
مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنِّي قَدْ رَضِيتُ بِذَلِكَ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ فِي الْأَوَّلِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمَلَإِ الْأَعْلَى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّداً صَلَّى
اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الْكَبِيرَةَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَنِّعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَنِي وَاحْفَظْنِي فِي غَيْبَتِي
وَفِي كُلِّ غَائِبٍ هُوَ لِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانَكَ
وَالْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عُقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ وَمِنْ
كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ نَزَلَتْ
أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَ
فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ
لِي مِنْ كُلِّ سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ وَمِنْ كُلِّ اسْتِقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَرَجٍ وَمِنْ كُلِّ
عَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ
طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَعَةٍ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ
السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ
اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ وَحَالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَغَيَّرَتْ
حَالِي عِنْدَكَ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي لَا يُطْفَأُ وَبِوَجْهِ مُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ
الْمُصْطَفَى وَبِوَجْهِ وَلِيِّكَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى وَبِحَقِّ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ انْتَجَبْتَهُمْ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِي وَأَنْ تَعْصِمَنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمُرِي

وَاَعُوذُ بِكَ اللّٰهُمَّ اَنْ اَعُودَ فِي شَيْءٍ مِنْ مَعَاصِيكَ اَبَداً مَا اَبْقَيْتَنِي حَتَّى تَتَوَفَّانِي وَاَنَا لَكَ مُطِيعٌ وَاَنْتَ عَنِّي رَاضٍ وَاَنْ تَخْتِمَ لِي عَمَلِي بِاَحْسَنِهِ وَتَجْعَلَ لِي ثَوَابَهُ الْجَنَّةَ وَاَنْ تَفْعَلَ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ يَا اَهْلَ التَّقْوَى وَيَا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وبعد از آن هر حاجت که داری از حق تعالی طلب کن که انشاء الله بر آورده است کوید که خواندن این دعا در روز مباهله انسب است و شیخ طوسی علیه الرحمه نیز درین روز روایت کرده است و از روایت مذکوره معلوم میشود که در همه وقت میتوان خواندن و در دعا اختلاف هست میان روایات و آنچه در اینجا ذکر شده است موافق روایت شیخ است و روایت دیگر را با ترجمه در رساله ایراد نموده ام و شبیه باین دعا در سحرهای ماه مبارک رمضان و روزهای آن نیز وارد شده است با فضیلت بسیار و از عظیم‌ترین دعاها عمل سیم آنست که شیخ طوسی و دیگران بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر صلوات الله علیه روایت کرده اند که روز مباهله روز بیست و چهارم ماه ذی الحجه است و درین روز آنچه خواهی از نماز بکن و هر دو رکعت نماز که بکنی بعد از آن هفتاد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبِّي وَاَتُوبُ اِلَيْهِ بگو پس بایستی و بموضع سجود خود نظر میکنی و این دعا را میخوانی و باید که با غسل باشی و بروایت دیگر فرمود که روز بیست و چهارم روز مباهله است باید که این روز را روزه بداری برای شکر حق تعالی بر این نعمت عظمی و غسل بکن و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوشی و بآنچه توانی از بوی خوش خود را خوشبو کن و باید که بآرام دل و آرام تن باشی و اگر در یکی از مشاهد مشرفه باشی نزد آن ضریح مقدس حاضر شوی و الا بجای خلوتی بروی یا بر کوه بلندی برآئی یا بصحرائی بروی و باید که از منزل

خود بیرون رود و غسل کند و بهترین جامهای خود را بپوشد و چون
بمحل دعا خواندن داخل میشود دو رکعت نماز بکند با اداب و شرایط
و بعد از سلام هفتاد مرتبه استغفار کند پس بایستد و بجانب
اسمان نظر کند و این دعا را بخواند و بعد از ان فرمود که پس هر دعائی
که خواهی بکن باز دو رکعت نماز بکن و دعا بکن دعا اینست اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعالَمِينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فاطِرِ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى لَهُ ما فِى السَّمٰواتِ وَما
فِى الْاَرْضِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى خَلَقَ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُماتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذينَ
كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى عَرَّفَنى ما كُنْتُ بِهِ جاهِلاً وَلَوْلا تَعْرِيفُهُ
اِيّاىَ لَكُنْتُ هالِكاً اِذْ قالَ وَقَوْلُهُ الْحَقُّ قُلْ لا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْراً اِلَّا الْمَوَدَّةَ
فِى الْقُرْبىٰ فَبَيَّنَ لِىَ الْقَرابَةَ وَقالَ سُبْحانَهُ اِنَّما يُريدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ
الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهيراً فَبَيَّنَ لى اَهْلَ الْبَيْتِ بَعْدَ الْقَرابَةِ ثُمَّ قالَ تَعالىٰ مُبَيِّناً
عَنِ الصّادِقينَ الَّذينَ اَمَرَنا بِالْكَوْنِ مَعَهُمْ وَالرَّدِّ اِلَيْهِمْ بِقَوْلِهِ سُبْحانَهُ يا اَيُّهَا الَّذينَ
اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُونُوا مَعَ الصّادِقينَ فَاَوْضَحَ عَنْهُمْ وَاَبانَ عَنْ صِفَتِهِمْ بِقَوْلِهِ
جَلَّ ثَناؤُهُ فَقُلْ تَعالَوْا نَدْعُ اَبْنائَنا وَاَبْنائَكُمْ وَنِسائَنا وَنِسائَكُمْ وَ
اَنْفُسَنا وَاَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكاذِبينَ فَلَكَ الشُّكْرُ يا رَبِّ وَ
لَكَ الْمَنُّ حَيْثُ هَدَيْتَنى وَاَرْشَدْتَنى حَتّىٰ لَمْ يَخْفَ عَلَىَّ الْاَهْلُ وَالْبَيْتُ وَالْقَرابَةُ
فَعَرَّفْتَنى نِسائَهُمْ وَاَوْلادَهُمْ وَرِجالَهُمْ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ بِذٰلِكَ الْمَقامِ الَّذى
لا يَكُونُ اَعْظَمَ مِنْهُ فَضْلاً لِلْمُؤْمِنينَ وَلا اَكْثَرَ رَحْمَةً لَهُمْ بِتَعْريفِكَ اِيّاهُمْ
شَأْنَهُ وَاِبانَتِكَ فَضْلَ اَهْلِهِ الَّذينَ بِهِمْ اَدْحَضْتَ باطِلَ اَعْدائِكَ وَثَبَّتَّ
بِهِمْ قَواعِدَ دينِكَ وَلَوْلا هٰذَا الْمَقامُ الْمَحْمُودُ الَّذى اَنْقَذْتَنا بِهِ وَدَلَلْتَنا
عَلَى اتِّباعِ الْمُحِقّينَ مِنْ اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ الصّادِقينَ عَنْكَ الَّذينَ عَصَمْتَهُمْ مِنْ لَغْوِ

المقال ومدانس الافعال الخصم اهل الاسلام وظهرت كلمة اهل الالحاد
وفعل اولي العناد فلك الحمد ولك المن ولك الشكر على نعمائك واياديك
اللهم فصل على محمد وآل محمد الذين افترضت علينا طاعتهم وعقدت في
رقابنا ولايتهم واكرمتنا بمعرفتهم وشرفتنا باتباع آثارهم وثبتنا بالقول
الثابت الذي عرفوناه فاعنا على الاخذ بما بصروناه واجز محمدا عنا افضل
الجزاء بما نصح لخلقك وبذل وسعه في ابلاغ رسالاتك واخطر بنفسه
في اقامة دينك وعلى اخيه ووصيه والهادي من بعده الى دينه والمقيم
سنته علي امير المؤمنين صلوات الله عليه وصل على الائمة من ابناء
الصادقين الذين وصلت طاعتهم بطاعتك وادخلنا بشفاعتهم دار
الكرامة يا ارحم الراحمين اللهم هؤلاء اصحاب الكساء والعباء يوم المباهلة
اللهم اجعلهم شفعاءنا واسئلك بحق ذلك المقام المحمود واليوم
المشهود ان تغفر لي وتتوب علي انك انت التواب الرحيم اللهم اني اشهد ان ارواحهم
وطينتهم واحدة وهي الشجرة التي طاب اصلها وفرعها واغصانها واوراقها
اللهم ارحمنا بحقهم واجرنا من مواقف الخزي في الدنيا والآخرة بولايتهم
واوردنا موارد الامن من اهوال يوم القيامة بحبهم واقرارنا بفضلهم واتباعنا
آثارهم واهتدائنا بهداهم واعتقادنا ما عرفوناه من توحيدك وما وقفونا
عليه من تعظيم شانك وتقديس اسمائك وشكر آلائك ونفي الصفات
ان تحلك والعلم ان يحيط بك والوهم ان يقع عليك فانك اقمتهم حججا على
خلقك ودلائل على توحيدك وهداة تنبه على امرك وتهدي الى دينك
وتوضح ما اشكل على عبادك وبابا للمعجزات التي يعجز عنها غيرك وبها تبين
حجتك وتدعو الى تعظيم السفير بينك وبين خلقك وانت المتفضل عليهم

حيث قربتهم من ملكوتك واختصصتهم بسرك واصطفيتهم لوحيك و
اورثتهم غوامض تاويلك رحمة لخلقك ولطفا بعبادك وحنانا على
بريتك وعلما بما تنطوي عليه ضمائر امنائك وما يكون من شان صفوتك
وطهرتهم في منشائهم ومبتدائهم وحرستهم من نفث نافث اليهم واريتهم
برهانا على من عرض بسوء لهم فاستجابوا لامرك وشغلوا انفسهم بطاعتك
وملؤا اجزائهم من ذكرك وعمروا قلوبهم بتعظيم امرك وجزؤا اوقاتهم
فيما يرضيك واخلوا دخائلهم من معاريض الخطرات الشاغلة عنك فجعلت
قلوبهم مكامن لارادتك وعقولهم مناصب لامرك ونهيك والسنتهم
تراجمة لسنتك ثم اكرمتهم بنورك حتى فضلتهم من بين اهل زمانهم والاقربين
اليهم فخصصتهم بوحيك وانزلت اليهم كتابك وامرتنا بالتمسك بهم والرد
اليهم والاستنباط منهم اللهم فانا قد تمسكنا بكتابك وبعترة نبيك صلواتك
عليهم الذين اقمتهم لنا دليلا وعلما وامرتنا باتباعهم اللهم فانا قد تمسكنا
بهم فارزقنا شفاعتهم حين يقول الخائبون فما لنا من شافعين ولا صديق
حميم واجعلنا من الصادقين المصدقين لهم المنتظرين لايامهم الناظرين الى
شفاعتهم ولا تضلنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت
الوهاب امين رب العالمين اللهم صل على محمد نبيك وعلى اخيه وصنوه امير
المؤمنين وقبلة العارفين وعلم المهتدين وثاني الخمسة الميامين الذين فخر
بهم الروح الامين وباهل الله تعالى بهم المباهلين فقال وهو اصدق القائلين
فمن حاجك فيه من بعد ما جائك من العلم فقل تعالوا ندع ابنائنا وابنائكم و
نسائنا ونسائكم وانفسنا وانفسكم ثم نبتهل فنجعل لعنة الله على الكاذبين
ذلك الامام المخصوص بمواخاته يوم الاخاء والمؤثر بالقوت بعد ضر الطوى

وَمَنْ شَكَرَ اللّٰهُ سَعْيَهُ فِي هَلْ أَتَىٰ وَمَنْ شَهِدَ بِفَضْلِهِ مُعَادُوهُ وَأَقَرَّ بِمَنَاقِبِهِ
جَاحِدُوهُ مَوْلَى الْأَنَامِ وَمُكَسِّرُ الْأَصْنَامِ وَمَنْ لَمْ تَأْخُذْهُ فِي اللّٰهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا طَلَعَتْ شَمْسُ النَّهَارِ وَأَوْرَقَتِ الْأَشْجَارُ وَعَلَى النُّجُومِ الْمُشْرِقَاتِ
مِنْ عِتْرَتِهِ وَالْحُجَجِ الْوَاضِحَاتِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ واین دعا بحسب سند ومتن اصحّ ادعیهٔ
واردهٔ
و دیگر از ایّام متبرّکه روز بیست و پنجم است و مشهور است که در این روز سورهٔ
کریمهٔ هل اتیٰ در شان حضرت امیر المؤمنین و فاطمه زهرا و امام حسن و امام
حسین علیهم السّلم نازل شده بسبب آنکه حسن و حسین علیهما السّلام
بیمار شدند و حضرت رسول صلّی اللّه علیه و آله بعیادت ایشان رفت و امر
فرمود که حضرت امیر و فاطمه و حسن و حسین علیهم السّلام نذر کردند
که اگر خدا ایشان را عافیت دهد سه روز روزه بگیرند و چون خدا عافیت
کرامت کرد آنچهار بزرگوار با فضّه خادمهٔ ایشان روزه گرفتند و نداشتند
چیزیکه بآن افطار نمایند پس حضرت امیر علیه السّلام قدری پشم از شمعون
یهودی گرفت با سه صاع از جو که حضرت فاطمه صلوات اللّه علیها هر روز
ثلث آن پشم را بریسد و یکصاع از آنجو را بمزد خود بردارد پس در روز
اوّل حضرت فاطمه علیها السّلام قدر ثلث آن پشم را گرفت و رشت و بمزد
آن صاعی از جو برداشت و آرد کرد و پنج گرده نان پخت و چون حضرت
امیر با حضرت رسول صلّی اللّه علیه و آله نماز شام کرد و بخانه برگشت و
حضرت فاطمه پنج گرده نانرا حاضر کرد و خواستند افطار نمایند مسکینی
بر در خانه ندا کرد که اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ من مسکینی ام از مسکین
مسلمانان مرا طعام دهید تا خدا شما را از مائدهای بهشت طعام
دهد پس حضرت امیر المؤمنین علیه السّلم ابتدا کرد و فرمود که من نان خود را بدهم

وسایر اهل بیت علیهم السّلام با فضّه با آنحضرت موافقت کردند و نانهای
خود را بسائل دادند و با آب افطار کردند و روز دیگر را روزه داشتند
و باز حضرت فاطمه صلوات الله علیها بمزد رشتن یک ثلث دیگر از پشم یک صاع
دیگر را برداشت و آرد کرد و پنج کرده دیگر بپخت و چون خواستند افطار
کنند سائلی بر در خانه آمد و صدا زد که اَلسَّلامُ عَلَیکُم ای اَهلَ بَیتِ مُحَمَّدٍ
من یتیمی ام از اولاد مهاجرین و پدرم در روز عقبه شهید شده است مرا
طعام دهید تا خدا شما را از خانهای بهشت طعام دهد پس حضرت امیر مؤمنان
اول نان خود را داد و بعد از او فاطمهٔ زهرا و بعد از او دو گوشوارهٔ عرش خدا
و بعد از ایشان فضّهٔ سعادتمند همگی نانهای خود را بیتیم دادند و باب
افطار نمودند و در روز سیّم روزه داشتند و باز حضرت سیّدة النّساء
در روز سیّم بقیّه پشم را رشت و بقیّهٔ جو را گرفت و در آسیا خورد کرد
و باز پنج کردهٔ نان بپخت و چون امیر کبیر از نماز برگشت و حضرت فاطمه طعام حاضر
ساخت که افطار نمایند ناگاه اسیری از اسیران کافران ندا کرد که اَلسَّلامُ عَلَیکُم
ای اَهلَ بَیتِ مُحَمَّدٍ ما را اسیر میکنید و می بندید و طعام نمیدهید بخورم
پس بنحو شبهای سابق همه گردها نان را بسائل دادند و باب بحت افطار فرمودند
چون صبح شد حق تعالی سورهٔ کریمه هل اتی را در شان ایشان فرستاد و در
آن سوره اشاره باین قصّه نمود که یُوفُونَ بِالنَّذرِ وَیَخافُونَ یَوماً کانَ شَرُّهُ
مُستَطِیراً وَیُطعِمُونَ الطَّعامَ عَلی حُبِّهِ مِسکِیناً وَیَتِیماً وَاَسِیراً اِنَّما نُطعِمُکُم
لِوَجهِ اللهِ لا نُرِیدُ مِنکُم جَزآءً وَلا شُکُوراً اِنّا نَخافُ مِن رَبِّنا یَوماً عَبُوساً قَمطَرِیراً
یعنی وفا میکنند بنذر و میترسند از روزیکه شرّ آن اکثر خلق را فرا گرفته است
و میخورانند طعام را با خواهش و محبّت آن یا از برای محض محبّت خدا بمسکین

و یتیم و اسیر و میگویند یعنی در دل خود و نیت ایشان اینست که طعام
نمیدهیم شما را مگر از برای رضای خدا نمیخواهیم از شما نه جزا و نه پاداشیرا
و نه شکر و ثنائی را ما میترسیم از روز قیامتکه در نهایت شدت و هولست
و چون در روز چهارم که بیست و پنجم ماه ذی الحجه بود سوره هل اتی در مدح
ایشان نازل شد حضرت رسول بخانه اهل بیت علیهم السلام آمد و ایشانرا
با آن شدت گرسنگی و آنحالت غریب مشاهده نمود گریست و فرمود که آن
چه حالت غریبست که در شما مشاهده مینمایم و امام حسن و امام حسین صلوات
الله علیهما را دید که از نقاهت بیماری و از گرسنگی مانند جوجه که از تخم بیرون
آید میلرزد و حضرت فاطمه صلوات الله علیها در محراب عبادت ایستاده بود و از
گرسنگی شکم مبارکش بپشت چسبیده بود و چشمهایش فرو رفته بود چون
از نماز فارغ شد حق تعالی خوانی از بهشت برای فاطمه فرستاد که در آن کاسه
بود و گوشت و ثرید گرم در آن میان بود که هیچ شنیده و بوی بهتر از بوی مشک
از آن ساطع بود پس حضرت فاطمه آنخوانرا بنزد حضرت رسول آورد حضرت فرمود
ای فاطمه اینرا از کجا آوردی گفت از جانب خدا آمده است خدا هر کرا خواهد روزی
میدهد بیحساب حضرت فرمود الحمد لله که از دنیا نرفتم تا در اهل بیت خود شبیه
مریم مادر عیسی را دیدم پس از آن تناول نمودند و تا هفت روز از آن میخوردند
و آخر نمیشد و حضرت صادق علیه السلام فرمود که آنکاسه نزد ما است
و حضرت صاحب الامر علیه السلام آنرا ظاهر خواهد کرد و طعام بهشت از آن تناول
خواهد نمود و سنیان نیز این روایترا با نزول مائده بطرق بسیار نقل
کرده اند و تفصیل این قصه را در سایر کتب ذکر کرده ام پس مناسبست
که شیعیان اهل بیت علیهم السلام درین ایام تاسی نمایند بموالی خود

در تصدق کردن بر مساکین و یتیمان و سعی نمایند در اطعام ایشان و
شیخ مفید علیه الرحمه گفته است که مستحب است که این روز را روزه بدارند
برای شکر نعمت نزول سورهٔ هل اتی در شان آل عبا علیهم السلام و ایضا
مناسب است غسل زیارت و زیارت ائمه علیهم السلام و زیارت جامعه را
خواندن در این روز مناسب است و چون بعضی از علما این روز را مباهله میدانند
دعای مباهله را در این روز نیز خواندن خوب است و روز بیست و ششم بنا بر مشهور
عمر را خنجر بر شکمش زدند و باین سبب نهایت برکت دارد و در روز بیست
و هفتم مروان که آخر خلفای بنی امیه است برطرف شد و دولت بنی امیه
برطرف شد پس در این روز شکر این نعمت باید کرد و بعضی گفته اند که حضرت
امام علی نقی علیه السلام در این روز متولد شده است و در روز بیست و نهم بنا
بر مشهور عمر مرده است و باین سبب فضیلت عظیم دارد و در روز آخر
ذی الحجه که آخر سال عربیست روایت کرده اند که سنت است که دو رکعت
نماز بجا آورد و در هر رکعت یکمرتبه سورهٔ حمد و ده مرتبه سورهٔ قل
هو الله احد و ده مرتبه آیة الکرسی بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند
اللّهُمَّ ما عَمِلْتُ فی هذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ نَهَیْتَنی عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ وَنَسیتُهُ وَلَمْ
تَنْسَهُ وَدَعَوْتَنی اِلَی التَّوْبَةِ بَعْدَ اجْتِرائی عَلَیْکَ اللّهُمَّ فَاِنّی اَسْتَغْفِرُکَ مِنْهُ
فَاغْفِرْ لی وَما عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ یُقَرِّبُنی اِلَیْکَ فَاقْبَلْهُ مِنّی وَلا تَقْطَعْ رَجائی مِنْکَ یا کَریمُ

باب ششم

در بیان اعمال ماه محرم است و در آن سه فصل است　　　فصل اول　　　در اعمال
دههٔ اول محرم است از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله در روز اول محرم دو رکعت نماز میکردند و چون

از نماز فارغ میشدند دست بدعا برمیداشتند و این دعا را میخواندند اللهم انت الاله القدیم وهذه سنة جدیدة فاسألك فیها العصمة من الشیطان والقوة علی هذه النفس الامارة بالسوء والاشتغال بما یقربنی الیك یا کریم یا ذا الجلال والاکرام یا عماد من لا عماد له یا ذخیرة من لا ذخیرة له یا حرز من لا حرز له یا غیاث من لا غیاث له یا سند من لا سند له یا کنز من لا کنز له یا حسن البلاء یا عظیم الرجاء یا عز الضعفاء یا منقذ الغرقی یا منجی الهلکی یا منعم یا مجمل یا مفضل یا محسن انت الذی سجد لك سواد اللیل ونور النهار وضوء القمر وشعاع الشمس ودوی الماء وحفیف الشجر یا الله لا شریك لك اللهم اجعلنا خیرا مما یظنون واغفر لنا ما لا یعلمون ولا تؤاخذنا بما یقولون حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم آمنا به کل من عند ربنا وما یذکر الا اولوا الالباب ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدیتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب وچون حضرت سید الشهداء صلوات الله در دهم اینماه بسعادت شهادت فایز گردیده و در اکثر این ده محزون و غمگین بودند و اخبار موحشه بایشان میرسید باید شیعیان در مجموع این ده روز بلوازم تعزیه آنحضرت قیام نمایند و محزون و اندوهناک باشند و اخبار و احادیث که مشتمل بر ذکر مصیبت ایشان باشد بخوانند و بعضی از علما گفته اند که ترک بعضی از لذات بکنند و از حضرت امام رضا صلوات الله علیه منقولست که ماه محرم ماهی بود که کافران در اینماه جنگ کردن را حرام میدانستند و منافقان این امت در اینماه خونهای ما را حلال دانستند و

هتک حرمت ما کردند و زنان و فرزندان ما را اسیر کردند و آتش در خیمه‌های
ما زدند و اموال و اسباب ما را غارت کردند و حرمت حضرت رسالت را در
باب ما رعایت نکردند بدرستیکه مصیبت حضرت امام حسین صلوات
الله علیه چشمهای ما را مجروح گردانید و آب دیدهای ما را جاری ساخت
و عزیز ما را ذلیل گردانید و واقعه کربلا کرب و بلا برای ما مهیا
کرد تا روز قیامت پس باید که بر مصیبت آنحضرت گریه کنند کان بگریند
بدرستیکه گریه بر آنحضرت گناهان بزرگ را برطرف میکند پس فرمود که
پدرم امام موسی علیه السلام چون ماه محرم داخل میشد کسی آنحضرت را خندان
نمیدید و اثر حزن و اندوه بر آنحضرت ظاهر میشد در مجموع دههٔ
اول ماه و چون روز دهم میشد روز مصیبت و گریه و اندوه او بود و
میگفت امروز روز شهادت حسین علیه السلام است و در حدیث دیگر فرمود
که چون جدم حسین علیه السلام شهید شد آسمان خون و خاک سرخ
بارید اگر بر آنحضرت آنقدر گریه کنی که آب دیده بر روی تو جاری گردد حق
تعالی جمیع گناهان کوچک و بزرگ ترا بیامرزد پس فرمود که اگر خواهی که
چون بمیری هیچ گناه بر تو نباشد زیارت کن امام حسین صلوات الله علیه را
و اگر خواهی که در غرفه‌های بهشت با حضرت رسول و آل او باشی لعنت کن قاتلان
حسین را و اگر خواهی که ثواب شهیدان کربلا داشته باشی هر وقت که
مصیبت آنحضرت ترا بیاد آورد بگو یَا لَیْتَنِی کُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزاً عَظِیماً یعنی
ای کاش که میبودم با ایشان پس رستگاری مییافتم رستگاری بزرگ و اگر
خواهی که در درجات عالیهٔ بهشت با ما باشی از برای اندوه ما اندوهناک
و از برای شادی ما شاد باش و بدانکه روزه روز اول ماه محرم مستحب است

واز حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که در روز اول ماه محرم حضرت
زکریا علیه السلام دعا کرد واز خدا فرزند طلبید وحق تعالی دعای اورا
مستجاب گردانید وحضرت یحیی را باو عطا کرد پس هرکه این روز را روزه دارد
ودعا کند حقتعالی اورا مستجاب گرداند چنانکه دعای زکریا را مستجاب کرد
وشیخ مفید علیه الرحمه گفته است که روز سیم محرم روز مبارکیست
ودر آن روز حضرت یوسف علیه السلام از چاه بیرون آمد هرکه آن روز را روزه دارد
حق تعالی کارهای صعب را براو آسان گرداند وغمهای اورا زایل گرداند ومشهور
آنست که روز نهم ودهم را روزه ندارد زیرا که بنی امیه این دو روز را
برای برکت وشماتت بر قتل آنحضرت روزه میداشتند واحادیث
بسیار در فضیلت این دو روز وروزه آنها بر حضرت رسول صلی الله علیه
واله بسته اند واز طریق اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت
روزه این دو روز خصوصا روز عاشورا وارد شده است وایضا بنی امیه
از برای برکت آذوقه سال را در روز عاشورا در خانه ذخیره میکردند لهذا
از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هرکه ترک کند سعی در حوایج خودرا
در روز عاشورا وبیکاری نرود حق تعالی حوایج دنیا وآخرت اورا برآورد
وهرکه روز عاشورا روز مصیبت واندوه وگریه او باشد حق تعالی روز
قیامت را روز فرح وسرور وشادی او گرداند ودیده اش در بهشت بما روشن
گردد وهرکه روز عاشورا را روز برکت نامد واز برای منزل خود آن روز
چیزی ذخیره کند خدا تعالی آن ذخیره را برو مبارک نگرداند ودر روز
قیامت با یزید وعبید الله بن زیاد وعمر بن سعد محشور گردد پس باید
که در روز عاشورا آدمی مشغول کاری از کارهای دنیا نگردد ومشغول

گریه و نوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل خانه خود را که تعزیه انحضرترا
بدارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب
خود میباشند و در آنروز امساك کند از خوردن و اشامیدن بی
انکه قصد روزه کند و در اخر روز بعد از عصر افطار کند اگر چه بشربت
ابی باشد و روزه تمام ندارد مگر انکه در خصوص انروز روزه واجبی داشته
باشد که بنذر یا مثل ان بر او واجب شده باشد که انروز را باید بگیرد
و در آنروز اذوقه در خانه ذخیره نکند و نخندد و مشغول لهو و لعب نگردد
و هزار مرتبه بر قاتلان انحضرت لعنت کند بگوید اللّهمّ العن قتلة الحسین
علیه السلام و در روایتی وارد شده است ان حضرت صادق علیه السلام که هر که در
روز عاشورا هزار مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند خداوند رحمن نظر
رحمت بسوی او بکند و هر که خدا نظر رحمت بسوی او کند هرگز او را عذاب
نکند و در شب عاشورا نیز باید که احیا کند بگریه و اندوه و حزن برای
تاسی بحضرت امام حسین صلوات الله علیه و اصحاب او که در انشب در صحرای
کربلا در میان سی هزار نفر از کافران بیحیا تا صبح احیا کردند و عبادت
و تهیه سعادة شهادة میکردند در زیارت مشهور انحضرت
در روز عاشورا و فضیلت زیارت انحضرت در شب و روز عاشورا بسند
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب عاشورا نزد قبر شریف
انحضرت باشد و انحضرترا زیارت کند در روز قیامت محشور گردد بخون
خود الوده و بهیات شهداء کربلا در میان ایشان محشور گردد و هر که در شب
و روز عاشورا زیارت کند انحضرترا چنان باشد که در پیش روی انحضرت
شهید شده باشد و بسند صحیح از انحضرت منقولست که هر که حضرت امام

حسین صلوات الله علیه را در روز عاشورا زیارت کند بهشت او را واجب گردد اما زیارت مشهور شیخ طوسی و ابن قولویه و غیر ایشان رحمة الله علیهم روایت کرده اند از سیف بن عمیره و صالح بن عقبه و هر دو از محمد بن اسمعیل و علقمة بن محمد حضرمی و هر دو از مالک جهنی که حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که هرکه زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را در روز دهم محرم یا نزد قبر آنحضرت گریان شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب دو هزار هزار حج و دو هزار هزار عمره و دو هزار هزار جهاد که هر یک را با رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرین علیهم السلام کرده باشد مالک گفت فدای تو شوم چه ثوابست برای کسیکه در شهرها دور باشد و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر آنحضرت فرمود که چون روز عاشورا باید بیرون رود بسوی صحرا یا بالا رود بر بام بلندتر در خانه خود و اشاره کند بسوی آنحضرت بسلام و جهد کند در نفرین کردن بر قاتل آنحضرت و بعد از آن دو رکعت نماز بکند و بکند این کار را در اول روز پیش از پیشین پس ندبه و نوحه و گریه کند بر حسین و امر کند هرکه را در خانه او هست و از او تقیه نکند بگریه کردن بر آنحضرت و در خانه خود مصیبتی بر پا دارد با اظهار جزع بر آنحضرت و ملاقات کنند بعضی ایشان بعضی را در خانهای خود بگریه کردن و تعزیه گویند بعضی از ایشان بعضی را بمصیبت آنحضرت پس من ضامنم بر خدا که هرگاه اینکارها را بکند حق تعالی جمیع آن ثوابها را با ایشان عطا فرماید مالک گفت تو ضامنی و کفیلی از برای ایشان باین ثواب فرمود که بلی پرسید که چه گونه بکدیگرا تعزیه بگویند فرمود که میگویند عظم الله اجورنا بمصابنا بالحسین علیه السلام و

وَجَعَلَنا وَاِيّاكُم مِنَ الطّالِبينَ بِثارِهِ مَعَ وَلِيِّهِ الاِمامِ المَهدِيِّ مِن آلِ مُحَمَّدٍ
عَلَيهِمُ السَّلامُ واگر توانی در انروز از برای هیچکار از خانه بیرون مرو که ان
روز نحسی استکه حاجت هیچ مومنی در انروز بر آورده نمیشود واگر بر اورده
شود از برای او مبارك نیست و در ان خیری و رشد نخواهد دید و ذخیره
مکن از برای منزل خود چیزیکه هرکه در ینروز از برای منزل خود چیزی ذخیره
کند از برای او مبارك نیست انچه ذخیره کرده است و اهلش که از برای ایشان
ذخیره کرده است مبارك نخواهند بود از برای او پس کسیکه چنین کند
از برای او نوشته شود ثواب هزار هزار حج و هزار هزار عمره و هزار هزار
جهاد که همه را با رسول خدا صلّی الله علیه واله کرده باشد و از برای
او خواهد بود ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و صدیقی و شهیدی
که مرده باشد یا کشته شده باشد از وقتیکه خدا دنیا را خلق کرده است
تا روز قیامت علقمة بن محمد گفت که من گفتم بحضرت امام محمد باقر علیه السلام
که تعلیم نما بمن دعائی که بخوانم در ینروز که هرگاه خواهم که انحضرت را زیارت
کنم از نزدیك و دعائیکه هرگاه در شهرها دور خواهم که اشاره کنم وان
حضرت را زیارت کنم بخوانم فرمود که ای علقمه هرگاه بکنی آن دو رکعت را بعد
از انکه اشاره کرده باشی بجانب انحضرت بسلام وگفته باشی بعد از اشاره
و نماز ان قول را که مذکور خواهد شد پس دعا کرده خواهی بود بدعائی
که ملائکه میخوانند در وقتیکه زیارت انحضرت میکنند و مینویسد خدای تعالی
برای تو بان زیارت هزار هزار حسنه و محو میکند از تو هزار هزار گناه و بلند
میکند از برای تو در بهشت هزار هزار درجه و خواهی بود از انها که شهید
شده باشند با حسین بن علی علیهما السلام تا انکه شریك شوی با ایشان

در درجات ایشان و نشناسند ترا مگر از آنها که با آنحضرت شهید شده اند
و نوشته شود برای تو ثواب هر پیغمبری و رسولی و ثواب هر که با آنحضرت از یاری
کرده است از روزیکه شهید شده است میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا
عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ
وَابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلَی الْاَرْواحِ الَّتی
حَلَّتْ بِفِنائِکَ عَلَیْکُمْ مِنّی جَمیعاً سَلامُ اللهِ اَبَداً ما بَقیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ
یا اَبا عَبْدِ اللهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِیَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصیبَةُ بِکَ عَلَیْنا وَعَلی جَمیعِ
اَهْلِ الْاِسْلامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصیبَتُکَ فِی السَّمواتِ عَلی جَمیعِ اَهْلِ السَّمواتِ
فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَساسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَیْکُمْ اَهْلَ الْبَیْتِ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً
دَفَعَتْکُمْ عَنْ مَقامِکُمْ وَاَزالَتْکُمْ عَنْ مَراتِبِکُمُ الَّتی رَتَّبَکُمُ اللهُ فیها وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً
قَتَلَتْکُمْ وَلَعَنَ اللهُ الْمُمَهِّدینَ لَهُمْ بِالتَّمْکینِ مِنْ قِتالِکُمْ بَرِئْتُ اِلَی اللهِ وَاِلَیْکُمْ مِنْهُمْ
وَمِنْ اَشْیاعِهِمْ وَاَتْباعِهِمْ وَاَوْلِیائِهِمْ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اِنّی سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَکُمْ وَحَرْبٌ
لِمَنْ حارَبَکُمْ اِلی یَوْمِ الْقِیمَةِ وَلَعَنَ اللهُ آلَ زِیادٍ وَآلَ مَرْوانَ وَلَعَنَ اللهُ بَنی اُمَیَّةَ قاطِبَةً
وَلَعَنَ اللهُ ابْنَ مَرْجانَةَ وَلَعَنَ اللهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ اللهُ شِمْراً وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ
وَاَلْجَمَتْ وَتَنَقَّبَتْ وَتَهَیَّاَتْ لِقِتالِکَ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی لَقَدْ عَظُمَ مُصابی بِکَ فَاَسْاَلُ
اللهَ الَّذی اَکْرَمَ مَقامَکَ وَاَکْرَمَنی بِکَ اَنْ یَرْزُقَنی طَلَبَ ثارِکَ مَعَ اِمامٍ مَنْصُورٍ مِنْ
اَهْلِ بَیْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَللّهُمَّ اجْعَلْنی عِنْدَکَ وَجیهاً بِالْحُسَیْنِ فِی
الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اِنّی اَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ وَاِلی رَسُولِهِ وَاِلی اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ
وَاِلی فاطِمَةَ وَاِلَی الْحَسَنِ وَاِلَیْکَ بِمُوالاتِکَ وَبِالْبَرائَةِ مِمَّنْ قاتَلَکَ وَنَصَبَ لَکَ الْحَرْبَ
وَبِالْبَرائَةِ مِمَّنْ اَسَّسَ اَساسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَیْکُمْ وَاَبْرَءُ اِلَی اللهِ وَاِلی رَسُولِهِ

ممن أسس أساس ذلك وبنى عليه بنيانه وجرى في ظلمه وجوره عليكم و
على أشياعكم برئت إلى الله وإليكم منهم وأتقرب إلى الله ثم إليكم بموالاتكم و
موالاة وليكم وبالبراءة من أعدائكم والناصبين لكم الحرب وبالبراءة
من أشياعهم وأتباعهم إني سلم لمن سالمكم وحرب لمن حاربكم وولي لمن والاكم
وعدو لمن عاداكم فأسأل الله الذي أكرمني بمعرفتكم ومعرفة أوليائكم ورزقني
البراءة من أعدائكم أن يجعلني معكم في الدنيا والآخرة وأن يثبت لي قدم صدق
في الدنيا والآخرة وأسأله أن يبلغني المقام المحمود الذي لكم عند الله وأن يرزقني
طلب ثاري مع إمام مهدي ظاهر ناطق منكم وأسأل الله بحقكم وبالشأن الذي
لكم عنده أن يعطيني بمصابي بكم أفضل ما يعطي مصاباً بمصيبته مصيبة
ما أعظمها وأعظم رزيتها في الإسلام وفي جميع أهل السموات والأرض
اللهم اجعلني في مقامي هذا ممن تناله منك صلوات ورحمة ومغفرة اللهم
اجعل محياي محيا محمد وآل محمد ومماتي ممات محمد وآل محمد اللهم إن هذا يوم
تبركت به بنو أمية وابن آكلة الأكباد اللعين ابن اللعين على لسان نبيك
صلى الله عليه وآله في كل موطن وموقف وقف فيه نبيك صلواتك عليه
وآله اللهم العن أبا سفيان ومعاوية بن أبي سفيان ويزيد بن معوية عليهم
منك اللعنة أبد الآبدين وهذا يوم فرحت به آل زياد وآل مروان بقتلهم
الحسين صلوات الله عليه اللهم فضاعف عليهم اللعن منك والعذاب اللهم إني
أتقرب إليك في هذا اليوم وفي موقفي هذا وأيام حياتي بالبراءة منهم واللعنة
عليهم وبالموالاة لنبيك وآل نبيك عليهم السلام پس صد مرتبه میگوئی
اللهم العن أول ظالم ظلم حق محمد وآل محمد وآخر تابع له على ذلك اللهم
العن العصابة التي جاهدت الحسين وشايعت وبايعت وتابعت على قتله

اللهم

اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعاً پس صد مرتبه ميگويى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
وَعَلَى الْاَرْوَاحِ الَّتِى حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَيْكَ مِنِّى سَلَامُ اللّٰهِ اَبَداً مَا بَقِيتُ
وَبَقِىَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنِّى لِزِيَارَتِكُمْ اَلسَّلَامُ
عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلَى عَلِىِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى اَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى اَصْحَابِ الْحُسَيْنِ
پس ميگويى اَللّٰهُمَّ خُصَّ اَنْتَ اَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّى وَابْدَءْ بِهِ اَوَّلاً ثُمَّ الثَّانِىَ
ثُمَّ الثَّالِثَ ثُمَّ الرَّابِعَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ يَزِيدَ بْنَ مُعٰوِيَةَ خَامِساً وَالْعَنْ عُبَيْدَ اللّٰهِ بْنَ
زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشِمْراً وَاٰلَ اَبِى سُفْيَانَ وَاٰلَ زِيَادٍ وَاٰلَ
مَرْوَانَ اِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ پس بسجده ميروى و ميگويى اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِينَ
لَكَ عَلَى مُصَابِهِمْ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى عَظِيمِ رَزِيَّتِى اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِى شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ
عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْوُرُودِ وَثَبِّتْ لِى قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ
وَاَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَذَلُوا مُهَجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ علقمه
گفت که امام محمّد باقر عليه السلام فرمود که اگر توانى که آنحضرت را باين كيفيّت زيارت
نمى بكن كه جميع اين ثوابها از براى تو خواهد بود وروايت كرد محمّد بن خالد
طيالسى از سيف بن عميره كه من با صفوان جمّال و جماعتى از اصحاب خود رفتيم
بسوى نجف بعد از آنكه حضرت صادق عليه السلام بيرون رفته بودند از حيره
بمدينه بيشتر ما پس چون از زيارت حضرت امير المؤمنين صلوات الله عليه
فارغ شديم صفوان روى خود را گردانيد بسوى قبر حضرت امام حسين عليه السلام
وگفت زيارت كنيد حضرت امام حسين عليه السلام را از اين مكان از بالاى سر امير
المؤمنين عليه السلام كه حضرت امام جعفر صادق عليه السلام چنين كرد در
وقتيكه من بر خدمت آنحضرت باينمكان شريف آمده بودم پس خواند صفوان
آن زيارتيكه علقمه از حضرت امام محمّد باقر عليه السلام براى روز عاشورا روايت

کرده است پس دو رکعت نماز کرد نزد سر امیر المؤمنین علیه السلام و وداع کرد
بعد از نماز امیر المؤمنین علیه السلام را و رو بجانب قبر امام حسین علیه السلام کرد
و آنحضرت را نیز وداع کرد و از جملهٔ دعاها که بعد از آن دو رکعت خواند
این دعا بود یا اللّٰهُ یا اللّٰهُ یا اللّٰهُ یا مُجیبَ دَعوَةِ المُضطَرّینَ یا کاشِفَ کَربِ المَکروبینَ
یا غِیاثَ المُستَغیثینَ وَیا صَریخَ المُستَصرِخینَ وَیا مَن هُوَ اَقرَبُ اِلَیَّ مِن حَبلِ
الوَریدِ وَیا مَن یَحُولُ بَینَ المَرءِ وَقَلبِهِ وَیا مَن هُوَ بِالمَنظَرِ الاَعلیٰ وَبِالاُفُقِ المُبینِ وَ
یا مَن هُوَ الرَّحمٰنُ الرَّحیمُ عَلَی العَرشِ استَویٰ وَیا مَن یَعلَمُ خائِنَةَ الاَعیُنِ وَما تُخفِی الصُّدُورُ
وَیا مَن لا یَخفیٰ عَلَیهِ خافِیَةٌ وَیا مَن لا تَشتَبِهُ عَلَیهِ الاَصواتُ وَیا مَن لا تُغَلِّطُهُ
الحاجاتُ وَیا مَن لا یُبرِمُهُ اِلحاحُ المُلِحّینَ یا مُدرِکَ کُلِّ فَوتٍ وَیا جامِعَ کُلِّ شَملٍ
وَیا بارِئَ النُّفُوسِ بَعدَ المَوتِ یا مَن هُوَ کُلَّ یَومٍ فی شَأنٍ یا قاضِیَ الحاجاتِ یا مُنَفِّسَ
الکُرُباتِ یا مُعطِیَ السُّؤلاتِ یا وَلِیَّ الرَّغَباتِ یا کافِیَ المُهِمّاتِ یا مَن یَکفی مِن کُلِّ
شَیءٍ وَلا یَکفی مِنهُ شَیءٌ فِی السَّمٰواتِ وَالاَرضِ اَسأَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَفاطِمَةَ
بِنتِ نَبِیِّکَ وَبِحَقِّ الحَسَنِ وَالحُسَینِ فَاِنّی بِهِم اَتَوَجَّهُ اِلَیکَ فی مَقامی هٰذا
وَبِهِم اَتَوَسَّلُ وَبِهِم اَتَشَفَّعُ اِلَیکَ وَبِحَقِّهِم اَسأَلُکَ وَاُقسِمُ وَاَعزِمُ عَلَیکَ
وَبِالشَّأنِ الَّذی لَهُم عِندَکَ وَبِالقَدرِ الَّذی لَهُم عِندَکَ وَبِالَّذی فَضَّلتَهُم
عَلَی العالَمینَ وَبِاسمِکَ الَّذی جَعَلتَهُ عِندَهُم وَبِهِ خَصَصتَهُم دُونَ العالَمینَ
وَبِهِ اَبَنتَهُم وَاَبَنتَ فَضلَهُم مِن فَضلِ العالَمینَ حَتّیٰ فاقَ فَضلُهُم فَضلَ العالَمینَ
اَن تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَن تَکشِفَ عَنّی غَمّی وَهَمّی وَکَربی وَتَکفِیَنِی المُهِمَّ
مِن اُمُوری وَتَقضِیَ عَنّی دَینی وَتُجیرَنی مِنَ الفَقرِ وَتُجیرَنی مِنَ الفاقَةِ وَتُغنِیَنی عَنِ
المَسأَلَةِ اِلَی المَخلُوقینَ وَتَکفِیَنی هَمَّ مَن اَخافُ هَمَّهُ وَعُسرَ مَن اَخافُ عُسرَهُ وَحُزُونَةَ
مَن اَخافُ حُزُونَتَهُ وَشَرَّ مَن اَخافُ شَرَّهُ وَمَکرَ مَن اَخافُ مَکرَهُ وَبَغیَ مَن اَخافُ بَغیَهُ

وَجَوْرَ مَنْ اَخافُ جَوْرَهُ وَسُلْطانَ مَنْ اَخافُ سُلْطانَهُ وَكَيْدَ مَنْ اَخافُ كَيْدَهُ
وَمَقْدُرَةَ مَنْ اَخافُ بَلاءَ مَقْدُرَتِهِ عَلَيَّ وَتَرُدَّ عَنّي كَيْدَ الْكَيَدَةِ وَمَكْرَ الْمَكَرَةِ
اَللّٰهُمَّ مَنْ اَرادَني فَاَرِدْهُ وَمَنْ كادَني فَكِدْهُ وَاصْرِفْ عَنّي كَيْدَهُ وَمَكْرَهُ وَبَاْسَهُ وَ
اَمانِيَّهُ وَامْنَعْهُ عَنّي كَيْفَ شِئْتَ وَاَنّى شِئْتَ اَللّٰهُمَّ اشْغَلْهُ عَنّي بِفَقْرٍ لا
تَجْبُرُهُ وَبِبَلاءٍ لا تَسْتُرُهُ وَبِفاقَةٍ لا تَسُدُّها وَبِسُقْمٍ لا تُعافيهِ وَذُلٍّ لا تُعِزُّهُ
وَبِمَسْكَنَةٍ لا تَجْبُرُها اَللّٰهُمَّ اضْرِبْ بِالذُّلِّ نَصْبَ عَيْنَيْهِ وَاَدْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ
في مَنْزِلِهِ وَالْعِلَّةَ وَالسُّقْمَ في بَدَنِهِ حَتّى تَشْغَلَهُ عَنّي بِشُغْلٍ شاغِلٍ لا فَراغَ لَهُ
وَاَنْسِهِ ذِكْري كَما اَنْسَيْتَهُ ذِكْرَكَ وَخُذْ عَنّي بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَلِسانِهِ وَيَدِهِ
وَرِجْلِهِ وَقَلْبِهِ وَجَميعِ جَوارِحِهِ وَاَدْخِلْ عَلَيْهِ في جَميعِ ذٰلِكَ السُّقْمَ وَلا تَشْفِهِ
حَتّى تَجْعَلَ ذٰلِكَ لَهُ شُغْلاً شاغِلاً بِهِ عَنّي وَعَنْ ذِكْري وَاكْفِني يا كافِيَ ما لا يَكْفي
سِواكَ فَاِنَّكَ الْكافي لا كافِيَ سِواكَ وَمُفَرِّجٌ لا مُفَرِّجَ سِواكَ وَمُغيثٌ لا مُغيثَ
سِواكَ وَجارٌ لا جارَ سِواكَ خابَ مَنْ كانَ رَجاؤُهُ سِواكَ وَمُغيثُهُ سِواكَ وَمَفْزَعُهُ
اِلى سِواكَ وَمَهْرَبُهُ وَمَلْجَاُهُ اِلى غَيْرِكَ وَمَنْجاهُ مِنْ مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ فَاَنْتَ ثِقَتي وَرَجائي
وَمَفْزَعي وَمَهْرَبي وَمَلْجَاي وَمَنْجايَ فَبِكَ اَسْتَفْتِحُ وَبِكَ اَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ
وَاَتَوَسَّلُ وَاَتَشَفَّعُ فَاَسْاَلُكَ يا اَللّٰهُ يا اَللّٰهُ يا اَللّٰهُ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ وَاِلَيْكَ
الْمُشْتَكى وَاَنْتَ الْمُسْتَعانُ فَاَسْئَلُكَ يا اَللّٰهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّيَ
عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْشِفَ عَنّي غَمّي وَهَمّي وَكَرْبي في مَقامي هٰذا كَما كَشَفْتَ
عَنْ نَبِيِّكَ هَمَّهُ وَغَمَّهُ وَكَرْبَهُ وَكَفَيْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّهِ فَاكْشِفْ عَنّي كَما كَشَفْتَ عَنْهُ
وَفَرِّجْ عَنّي كَما فَرَّجْتَ عَنْهُ وَاكْفِني كَما كَفَيْتَهُ وَاصْرِفْ عَنّي هَوْلَ ما اَخافُ
هَوْلَهُ وَمَؤُونَةَ ما اَخافُ مَؤُونَتَهُ وَهَمَّ ما اَخافُ هَمَّهُ بِلا مَؤُونَةٍ عَلى نَفْسي مِنْ ذٰلِكَ
وَاصْرِفْني بِقَضاءِ حَوائِجي وَكِفايَةِ ما اَهَمَّني هَمُّهُ مِنْ اَمْرِ آخِرَتي وَدُنْيايَ يا اَميرَ

کرده است پس دو رکعت نماز کرد نزد سر امیر المؤمنین علیه السلام و وداع کرد
بعد از نماز امیر المؤمنین علیه السلام را و رو بجانب قبر امام حسین علیه السلام کرد
و آنحضرت را نیز وداع کرد و از جملهٔ دعاها که بعد از آن دو رکعت خواند
این دعا بود یا الله یا الله یا الله یا مجیب دعوة المضطرین یا کاشف کرب المکروبین
یا غیاث المستغیثین و یا صریخ المستصرخین و یا من هو اقرب الیّ من حبل
الورید و یا من یحول بین المرء و قلبه و یا من هو بالمنظر الاعلی و بالافق المبین و
یا من هو الرحمن الرحیم علی العرش استوی و یا من یعلم خائنة الاعین و ما تخفی الصدور
و یا من لا یخفی علیه خافیة و یا من لا تشتبه علیه الاصوات و یا من لا تغلطه
الحاجات و یا من لا یبرمه الحاح الملحّین یا مدرک کل فوت و یا جامع کل شمل
و یا بارئ النفوس بعد الموت یا من هو کل یوم فی شأن یا قاضی الحاجات یا منفّس
الکربات یا معطی السؤلات یا ولی الرغبات یا کافی المهمات یا من یکفی من کل
شیء و لا یکفی منه شیء فی السموات و الارض اسألک بحق محمد و علی و فاطمة
بنت نبیک و بحق الحسن و الحسین فانی بهم اتوجه الیک فی مقامی هذا
و بهم اتوسل و بهم اتشفع الیک و بحقهم اسألک و اقسم و اعزم علیک
و بالشأن الذی لهم عندک و بالقدر الذی لهم عندک و بالذی فضلتهم
علی العالمین و باسمک الذی جعلته عندهم و به خصصتهم دون العالمین
و به ابنتهم و ابنت فضلهم من فضل العالمین حتی فاق فضلهم فضل العالمین
ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تکشف عنی غمی و همی و کربی و تکفینی المهم
من اموری و تقضی عنی دینی و تجیرنی من الفقر و تجیرنی من الفاقة و تغنینی عن
المسألة الی المخلوقین و تکفینی هم من اخاف همه و عسر من اخاف عسره و حزونة
من اخاف حزونته و شر من اخاف شره و مکر من اخاف مکره و بغی من اخاف بغیه

وجه

وجور من اخاف جوره وسلطان من اخاف سلطانه وكيد من اخاف كيده
ومقدرة من اخاف بلاء مقدرته علي وترد عني كيد الكيدة ومكر المكرة
اللهم من ارادني فارده ومن كادني فكده واصرف عني كيده ومكره وباسه و
امانيه وامنعه عني كيف شئت واني شئت اللهم اشغله عني بفقر لا
تجبره وبلاء لا تستره وبفاقة لا تسدها وبسقم لا تعافيه وذل لا تعزه
وبمسكنة لا تجبرها اللهم اضرب بالذل نصب عينيه وادخل عليه الفقر
في منزله والعلة والسقم في بدنه حتى تشغله عني بشغل شاغل لا فراغ له
وانسه ذكري كما انسيته ذكرك وخذ عني بسمعه وبصره ولسانه ويده
ورجله وقلبه وجميع جوارحه وادخل عليه في جميع ذلك السقم ولا تشفه
حتى تجعل ذلك له شغلا شاغلا به عني وعن ذكري واكفني يا كافي ما لا يكفي
سواك فانك الكافي لا كافي سواك ومفرج لا مفرج سواك ومغيث لا مغيث
سواك وجار لا جار سواك خاب من كان رجاؤه سواك ومغيثه سواك ومفزعه
الى سواك ومهربه وملجاه الى غيرك ومنجاه من مخلوق غيرك فانت ثقتي ورجائي
ومفزعي ومهربي وملجاي ومنجاي فبك استفتح وبك استنجح وبمحمد وال محمد اتوجه اليك
واتوسل واتشفع فاسالك يا الله يا الله يا الله فلك الحمد ولك الشكر واليك
المشتكى وانت المستعان فاسالك يا الله بحق محمد وال محمد ان تصلي
على محمد وال محمد وان تكشف عني غمي وهمي وكربي في مقامي هذا كما كشفت
عن نبيك همه وغمه وكربه وكفيته هول عدوه فاكشف عني كما كشفت عنه
وفرج عني كما فرجت عنه واكفني كما كفيته واصرف عني هول ما اخاف
هوله ومؤنة ما اخاف مؤنته وهم ما اخاف همه بلا مؤنة على نفسي من ذلك
واصرفني بقضاء حوائجي وكفاية ما اهمني همه من امر آخرتي ودنياي يا امير

الْمُؤْمِنِينَ وَيَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ عَلَيْكُمَا مِنِّي سَلَامُ اللّٰهِ اَبَدًا مَا بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
وَلَا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكُمَا وَلَا فَرَّقَ اللّٰهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمَا اَللّٰهُمَّ اَحْيِنِي
حَيٰوةَ مُحَمَّدٍ وَذُرِّيَّتِهِ وَاَمِتْنِي مَمَاتَهُمْ وَتَوَفَّنِي عَلٰى مِلَّتِهِمْ وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ
وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَا
اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَتَيْتُكُمَا و اگر از دور خواند بگويد تَوَجَّهْتُ اِلَيْكُمَا زَائِرًا وَ
مُتَوَسِّلًا اِلَى اللّٰهِ رَبِّي وَرَبِّكُمَا وَمُتَوَجِّهًا اِلَيْهِ بِكُمَا وَمُسْتَشْفِعًا بِكُمَا اِلَى اللّٰهِ فِي
حَاجَتِي هٰذِهِ فَاشْفَعَا لِي فَاِنَّ لَكُمَا عِنْدَ اللّٰهِ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ وَالْجَاهَ الْوَجِيهَ وَالْمَنْزِلَ
الرَّفِيعَ وَالْوَسِيلَةَ اِنِّي اَنْقَلِبُ عَنْكُمَا مُنْتَظِرًا لِتَنَجُّزِ الْحَاجَةِ وَقَضَائِهَا وَنَجَاحِهَا
مِنَ اللّٰهِ بِشَفَاعَتِكُمَا لِي اِلَى اللّٰهِ فِي ذٰلِكَ فَلَا اَخِيبُ وَلَا يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا خَائِبًا
خَاسِرًا بَلْ يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا رَاجِحًا مُفْلِحًا مُنْجِحًا مُسْتَجَابًا لِي بِقَضَاءِ جَمِيعِ
حَوَائِجِي وَتَشَفَّعَا لِي اِلَى اللّٰهِ اَنْقَلِبُ عَلٰى مَا شَاءَ اللّٰهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
مُفَوِّضًا اَمْرِي اِلَى اللّٰهِ مُلْجِئًا ظَهْرِي اِلَى اللّٰهِ وَمُتَوَكِّلًا عَلَى اللّٰهِ وَاَقُولُ حَسْبِيَ اللّٰهُ
وَكَفٰى سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ دَعَا لَيْسَ لِي وَرَاءَ اللّٰهِ وَوَرَائَكُمْ يَا سَادَتِي مُنْتَهٰى مَا شَاءَ
رَبِّي كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ اَسْتَوْدِعُكُمَا اللّٰهَ وَلَا
جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي اِلَيْكُمَا اِنْصَرَفْتُ يَا سَيِّدِي يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَايَ
وَاَنْتَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا سَيِّدِي وَسَلَامِي عَلَيْكُمَا مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ وَاصِلٌ ذٰلِكَ اِلَيْكُمَا غَيْرُ مَحْجُوبٍ عَنْكُمَا سَلَامِي اِنْ شَاءَ اللّٰهُ وَاَسْاَلُهُ
بِحَقِّكُمَا اَنْ يَشَاءَ ذٰلِكَ وَيَفْعَلَ فَاِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اِنْقَلَبْتُ يَا سَيِّدَيَّ عَنْكُمَا
تَائِبًا حَامِدًا لِلّٰهِ شَاكِرًا رَاجِيًا لِلْاِجَابَةِ غَيْرَ آيِسٍ وَلَا قَانِطٍ آئِبًا عَائِدًا رَاجِعًا
اِلٰى زِيَارَتِكُمَا غَيْرَ رَاغِبٍ عَنْكُمَا وَلَا مِنْ زِيَارَتِكُمَا بَلْ رَاجِعٌ عَائِدٌ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ وَلَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ يَا سَادَتِي رَغِبْتُ اِلَيْكُمَا وَاِلٰى زِيَارَتِكُمَا بَعْدَ اَنْ زَهِدَ

فيكما

فيكما وفي زيارتكما اهل الدنيا فلا خيبني الله مما رجوت وما املت في زيارتكما
انه قريب مجيب سيف بن عميره گفت من بصفوان گفتم كه علقمه كه اين زيارت را
از امام محمد باقر عليه السلام از براى ما روايت كرد اين دعا را نقل نكرد صفوان
گفت كه من وارد شدم با سيد خودم امام جعفر صادق عليه السلام باين مكان
پس كرد انچه ما كرديم در زيارت واين دعا را خواند در هنگام وداع بعد
از انكه ان دو ركعت نماز را كرد وان وداع را بجا اورد بعد از ان صفوان گفت
كه حضرت صادق عليه السلام بمن گفت كه تعاهد نما اين زيارت را و بخوان اين دعا را
وباين نحو زيارت بكن كه من ضامنم بر خدا كه هركه اين زيارت را بكند واين دعا را
بخواند از نزديك ودور اينكه زيارتش مقبول باشد وسعيش مزد داده
شود وسلامش بانحضرت برسد ومحجوب نكردد وهر حاجت كه از خدا بطلبد
براورده شود هرچند حاجتش بزرك باشد اى صفوان اين زيارت را باهمين ضامنى
از پدرم شنيدم وپدرم از على بن الحسين باهمين ضامنى واو از امام حسين
عليه السلام باهمين ضامنى واو از امام حسن عليه السلام باهمين ضامنى واو از پدرش
امير المؤمنين عليه السلام باهمين ضامنى وامير المؤمنين عليه السلام از رسول
خدا صلى الله عليه واله باهمين ضامنى ورسول خدا از جبرئيل عليه السلام
باهمين ضامنى وجبرئيل از خداوند عالميان باهمين ضامنى وبتحقيق كه حق تعالى
قسم بذات مقدس خود خورده است كه هركه حضرت امام حسين عليه السلام را باين
روش زيارت كند از نزديك يا دور واين دعا را بخواند زيارت اورا قبول
كنم وهر حاجت كه بطلبد براورم هرچند بزرك باشد وهر سؤال كه
بكند عطا كنم واز دركاه من نا اميد بر نكردد واورا بر كردانم شاد و
خوشحال ببر امدن حاجتش وفايز شدن ببهشت وازاد شدن از جهنم

روی خود را بجانب روضهٔ مقدسهٔ آنحضرت و بخاطر آوری شهادت آن
امام مظلوم و اولاد و اقارب و اصحاب آنجناب را و سلام کنی بر او و صلوات
فرستی بر او و لعنت کنی بر قاتلان ایشان و بروایتی یکهزار مرتبه لعنت کنی
بر قاتلان آنحضرت که بهر لعنی هزار حسنه برای تو نوشته میشود و هزار
گناه از تو محو میشود و هزار درجه در بهشت از برای تو بلند میشود و
بهتر اینست که هزار مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْحُسَیْنِ وَ اَصْحَابِهِ پس
فرمود که بعد از آن از موضعی که ایستاده چند گام پیش روی و بگوئی
اِنَّا لِلّٰهِ وَ اِنَّا اِلَیْهِ رَاجِعُونَ رِضًا بِقَضَائِهِ وَ تَسْلِیمًا لِاَمْرِهِ و اگر هفت مرتبه
چنین کند بهتر است فرمود که در جمیع این احوال باید که محزون و غمناک
و گریان باشی پس بجای خود برگردی و بگوئی اَللّٰهُمَّ عَذِّبِ الْفَجَرَةَ الَّذِینَ شَاقُّوا
رَسُولَکَ وَ حَارَبُوا اَوْلِیَائَکَ وَ عَبَدُوا غَیْرَکَ وَ اسْتَحَلُّوا مَحَارِمَکَ وَ الْعَنِ
الْقَادَةَ وَ الْاَتْبَاعَ وَ مَنْ کَانَ مِنْهُمْ فَخَبَّ وَ اَوْضَعَ مَعَهُمْ اَوْ رَضِیَ بِفِعْلِهِمْ لَعْنًا
کَثِیرًا اَللّٰهُمَّ وَ عَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ صَلَوَاتِکَ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ وَ
اسْتَنْقِذْهُمْ مِنْ اَیْدِی الْمُنَافِقِینَ وَ الْمُضِلِّینَ وَ الْکَفَرَةِ الْجَاحِدِینَ وَ افْتَحْ لَهُمْ
فَتْحًا یَسِیرًا وَ اَتِحْ لَهُمْ رَوْحًا وَ فَرَجًا قَرِیبًا وَ اجْعَلْ لَهُمْ مِنْ لَدُنْکَ عَلَی عَدُوِّکَ
وَ عَدُوِّهِمْ سُلْطَانًا نَصِیرًا پس دست بدعا بردار و قصد کن دشمنان آل
محمّد علیهم السّلام را و بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّ کَثِیرًا مِنَ الْاُمَّةِ نَاصَبَتِ الْمُسْتَحْفَظِینَ
مِنَ الْاَئِمَّةِ وَ کَفَرَتْ بِالْکَلِمَةِ وَ عَکَفَتْ عَلَی الْقَادَةِ الظَّلَمَةِ وَ هَجَرَتِ الْکِتَابَ وَ
السُّنَّةَ وَ عَدَلَتْ عَنِ الْحَبْلَیْنِ الَّذَیْنِ اَمَرْتَ بِطَاعَتِهِمَا وَ التَّمَسُّکِ بِهِمَا فَاَمَاتَتِ
الْحَقَّ وَ حَادَتْ عَنِ الْقَصْدِ وَ مَالَاَتِ الْاَحْزَابَ وَ حَرَّفَتِ الْکِتَابَ وَ کَفَرَتْ بِالْحَقِّ
لَمَّا جَائَهَا وَ تَمَسَّکَتْ بِالْبَاطِلِ لَمَّا اعْتَرَضَهَا وَ ضَیَّعَتْ حَقَّکَ وَ اَضَلَّتْ خَلْقَکَ

وقتلت اولاد نبيك وخيرة عبادك وحملة علمك وورثة حكمتك و
وحيك اللهم فزلزل اقدام اعدائك واعداء رسولك واهل بيت
رسولك اللهم واخرب ديارهم وافلل سلاحهم وخالف بين كلمتهم و
فت في اعضادهم واوهن كيدهم واضربهم بسيفك القاطع وارمهم
بحجرك الدامغ وطمهم بالبلاء طما وقمهم بالعذاب قما وعذبهم عذابا نكرا
وخذهم بالسنين والمثلات التي اهلكت بها اعدائك انك ذو نقمة من المجرمين
اللهم ان سنتك ضائعة واحكامك معطلة وعترة نبيك في الارض هائمة
اللهم فاعن الحق واهله واقمع الباطل واهله ومن علينا بالنجاة واهدنا
الى الايمان وعجل فرجنا وانظمه بفرج اوليائك واجعلهم لنا ودا واجعلنا
لهم وفدا اللهم واهلك من جعل يوم قتل ابن نبيك وخيرتك عيدا واستهل
به فرحا ومرحا وخذ آخرهم كما اخذت اولهم واضعف اللهم العذاب و
التنكيل على ظالمي اهل بيت نبيك واهلك اشياعهم وقادتهم وابر حماتهم
وجماعتهم اللهم وضاعف صلواتك ورحمتك وبركاتك على عترة نبيك
العترة الضائعة الخائفة المستذلة بقية من الشجرة الطيبة الزاكية
المباركة واعل اللهم كلمتهم وافلج حجتهم واكشف البلاء واللاواء وحنادس
الاباطيل والعمى عنهم وثبت قلوب شيعتهم وحزبك على طاعتك وولايتهم
ونصرتهم وموالاتهم واعنهم وامنحهم الصبر على الاذى فيك واجعل لهم
اياما مشهودة واوقاتا محمودة مسعودة توشك فيها فرجهم وتوجب فيها
تمكينهم ونصرهم كما ضمنت لاوليائك في كتابك المنزل فانك قلت وقولك
الحق وعد الله الذين امنوا منكم وعملوا الصالحات ليستخلفنهم في الارض كما
استخلف الذين من قبلهم وليمكنن لهم دينهم الذي ارتضى لهم وليبدلنهم من

بعد خوفهم امنا يعبدوننى لا يشركون بى شيئا اللهم فاكشف غمتهم يا من لا
يملك كشف الضر الا هو يا واحد يا احد يا حى يا قيوم وانا يا الهى عبدك الخائف
منك والراجع اليك السائل لك المقبل عليك اللاجئ الى فنائك العالم بانه
لا ملجا منك الا اليك اللهم فتقبل دعائى واسمع يا الهى علانيتى ونجواى واجعلنى
ممن رضيت عمله وقبلت نسكه برحمتك انك انت العزيز الكريم اللهم وصل اولا
واخرا على محمد وال محمد وبارك على محمد وال محمد وارحم محمدا وال محمد باكمل
وافضل ما صليت وباركت وترحمت على انبيائك ورسلك وملائكتك و
حملة عرشك بلا اله الا انت اللهم ولا تفرق بينى وبين محمد وال محمد صلواتك
عليه وعليهم واجعلنى يا مولاى من شيعة محمد وعلى وفاطمة والحسن والحسين
وذريتهم الطاهرة المنتجبة وهب لى التمسك بحبلهم والرضا بسبيلهم و
الاخذ بطريقتهم انك جواد كريم پس بسجده برود وطرف روى خود را بر خاك
بگذار و بگو يا من يحكم ما يشاء ويفعل ما يريد انت حكمت فلك الحمد محمودا
مشكورا فعجل يا مولاى فرجهم وفرجنا بهم فانك ضمنت اعزازهم بعد الذلة
وتكثيرهم بعد القلة واظهارهم بعد الخمول يا اصدق الصادقين و
يا ارحم الراحمين فاسالك يا الهى وسيدى متضرعا اليك بجودك وكرمك
بسط املى والتجاوز عنى وقبول قليل عملى وكثيره والزيادة فى ايامى وتبليغى ذلك
المشهد وان تجعلنى ممن يدعى فيجيب الى طاعتهم وموالاتهم ونصرهم وترينى ذلك
قريبا سريعا فى عافية انك على كل شئ قدير پس سر خود را بسوى اسمان
بلند كن و بگو اعوذ بك ان اكون من الذين لا يرجون اياملك فاعذنى
يا الهى برحمتك من ذلك چون چنين كنى اين عمل بهتر است از براى تو از حجهاى
بسيار و عمرهاى بسيار كه مال بسيار در آنها صرف نمائى و بدن خود را

در آنها بتعب افکنی و از اهل و عیال و فرزندان خود جدا شوی و بدانکه کسی که
این نماز را در این روز بکند و این دعا را از روی اخلاص بخواند و این عمل را با یقین
و تصدیق بجا آورد حق تعالی ده خصلت باو عطا کند که از جملهٔ آنها
آنست که او را از مردنهای بد حفظ کند مانند غرق شدن و سوختن و در زیر
عمارت ماندن و امثال اینها و تا مردن دشمنی باو مسلط نکردد و نگاه
دارد او را از دیوانگی و خوره و پیسی در خود ش و در فرزندانش تا چهار
پشت و شیطان او دوستان او یا وران شیطان را مسلط نکردانند باو و بر نسل
او تا چهار پشت دیگر زیارتیست که مشتمل است بر زیارت شهدا
و متضمن تعزیت رسول خدا و ائمهٔ هدی صلوات الله علیهم است و مناسب است
که در این روز خوانده شود و اگر در آخر روز خوانده شود شاید انسب باشد
و زیارت اینست اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اِبْراهِیمَ خَلِیلِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا وارِثَ مُوسی کَلِیمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عِیسی رُوحِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِیبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عَلِیٍّ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ الْحَسَنِ الشَّهِیدِ سِبْطِ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ الْبَشِیرِ النَّذِیرِ وَابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا بْنَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خِیَرَةَ اللهِ وَابْنَ خِیَرَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْوِتْرُ الْمَوْتُورُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمامُ الْهادِی الزَّکِیُّ
وَعَلی اَرْواحٍ حَلَّتْ بِفِنائِکَ وَاَقامَتْ فِی جِوارِکَ وَوَفَدَتْ مَعَ زُوّارِکَ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ مِنِّی ما بَقِیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِکَ الرَّزِیَّةُ وَجَلَّ الْمُصابُ

في المؤمنين والمسلمين وفي اهل السموات اجمعين وفي سكان الارضين
فانا لله وانا اليه راجعون وصلوات الله وبركاته وتحياته عليك وعلى
ابائك الطيبين المنتجبين وعلى ذراريهم الهداة المهديين السلم عليك
يا مولاي وعليهم وعلى روحك وعلى ارواحهم وعلى تربتك وعلى تربتهم
اللهم لقهم رحمة ورضوانا وروحا وريحانا السلام عليك يا مولاي يا ابا
عبد الله يا بن خاتم النبيين ويا بن سيد الوصيين ويا بن سيدة نساء العالمين
السلام عليك يا شهيد يا بن الشهيد يا اخا الشهيد يا ابا الشهداء اللهم بلغه
عني في هذه الساعة وفي هذا اليوم وفي هذا الوقت وفي كل وقت تحية كثيرة
وسلاما سلام الله عليك ورحمة الله وبركاته يا بن سيد العالمين وعلى المستشهدين
معك سلاما متصلا ما اتصل الليل والنهار السلام على الحسين بن علي
الشهيد السلام على علي بن الحسين الشهيد السلام على العباس بن امير المؤمنين
الشهيد السلام على الشهداء من ولد امير المؤمنين السلام على الشهداء
من ولد الحسن السلام على الشهداء من ولد الحسين السلام على الشهداء من
ولد جعفر وعقيل السلام على كل مستشهد معهم من المؤمنين اللهم صل
على محمد وال محمد وبلغهم عني تحية كثيرة وسلاما السلم عليك يا رسول
الله احسن الله لك العزاء في ولدك الحسين السلم عليك يا فاطمة احسن الله
لك العزاء في ولدك الحسين السلام عليك يا امير المؤمنين احسن الله لك العزاء
في ولدك الحسين السلام عليك يا ابا محمد الحسن احسن الله لك العزاء في اخيك
الحسين يا مولاي يا ابا عبد الله انا ضيف الله وضيفك وجار الله وجارك و
لكل ضيف وجار قرى وقراي في هذا الوقت ان تسال الله سبحانه وتعالى ان يرزقني
فكاك رقبتي من النار انه سميع الدعاء قريب مجيب وشيخ مفيد عليه الرحمة كفته است

كفته است ... بدان که ... علیهما السلام واقع شد ... حضرت فاطمه و امیر المؤمنین ...

که در روز هفدهم ماه محرم اصحاب فیل که بجهة خراب کردن کعبه آمده بودند برگشتند و عذاب بر ایشان نازل شد و در روز بیست و پنجم اینماه حضرت امام زین العابدین علیه السلام بعالم اعلی ارتحال نمود

باب هفتم

در اعمال ماه صفر است و اینماه مشهور به نحوست و دو وجه میتواند داشت اول آنکه موافق قول علمای شیعه وفات حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله در اینماه واقع شده است دویم آنکه در سه ماه متوالی که اشهر حرم اند چون عرب قتال نمیکرده اند و در اینماه شروع بقتال میکرده اند لهذا نحس شمرده اند و در احادیث شیعه ندیده ام چیزیکه دلالت بر نحوست کند و در روایات غیر معتبرهٔ عامه وارد شده است و سید بن طاوس رحمه الله از بعضی از کتب معتبره روایت کرده است که در روز سیم اینماه مستحب است که دو رکعت نماز بجا آورند و در رکعت اول بعد از سورهٔ حمد سورهٔ انا فتحنا بخوانند و در دویم سورهٔ توحید و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد و صد مرتبه اللهم العن آل ابی سفیان و صد مرتبه استغفر الله و اتوب الیه و روز بیستم اینماه مشهور است بروز اربعین یعنی روز چهلم شهادت حضرت سید الشهدا صلوات الله علیه و در کتب معتبره از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام روایت کرده اند که علامات مؤمن پنج چیز است نماز پنجاه و یک رکعت از فریضه و نافله در شب و روز و زیارت اربعین و انگشتر در دست راست کردن و جبین را در سجدهٔ شکر بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحیم را بلند گفتن و کیفیت زیارت بسند معتبر منقولست از صفوان جمال که گفت مولای من حضرت

صادق علیه السلام مرویست که در زیارت اربعین که زیارت میکنی در هنگامی که روز بلند شده باشد و میگوئی اَلسَّلامُ عَلی وَلِیِّ اللهِ وَحَبیبِهِ اَلسَّلامُ عَلی خَلیلِ اللهِ وَنَجیبِهِ اَلسَّلامُ عَلی صَفِیِّ اللهِ وَابْنِ صَفِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْحُسَیْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهیدِ اَلسَّلامُ عَلی اَسیرِ الْکُرُباتِ وَقَتیلِ الْعَبَراتِ اَللّهُمَّ اِنّی اَشْهَدُ اَنَّهُ وَلِیُّکَ وَابْنُ وَلِیِّکَ وَصَفِیُّکَ وَابْنُ صَفِیِّکَ الْفائِزُ بِکَرامَتِکَ اَکْرَمْتَهُ بِالشَّهادَةِ وَحَبَوْتَهُ بِالسَّعادَةِ وَاجْتَبَیْتَهُ بِطیبِ الْوِلادَةِ وَجَعَلْتَهُ سَیِّداً مِنَ السّادَةِ وَقائِداً مِنَ الْقادَةِ وَذائِداً مِنَ الذّادَةِ وَاَعْطَیْتَهُ مَواریثَ الْاَنْبِیاءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلی خَلْقِکَ مِنَ الْاَوْصِیاءِ فَاَعْذَرَ فِی الدُّعاءِ وَمَنَحَ النُّصْحَ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فیکَ لِیَسْتَنْقِذَ عِبادَکَ مِنَ الْجَهالَةِ وَحَیْرَةِ الضَّلالَةِ وَقَدْ تَوازَرَ عَلَیْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْیا وَباعَ حَظَّهُ بِالْاَرْذَلِ الْاَدْنی وَشَری آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْاَوْکَسِ وَتَغَطْرَسَ وَتَرَدّی فی هَواهُ وَاَسْخَطَکَ وَاَسْخَطَ نَبِیَّکَ وَاَطاعَ مِنْ عِبادِکَ اَهْلَ الشِّقاقِ وَالنِّفاقِ وَحَمَلَةَ الْاَوْزارِ الْمُسْتَوْجِبینَ النّارَ فَجاهَدَهُمْ فیکَ صابِراً مُحْتَسِباً حَتّی سُفِکَ فی طاعَتِکَ دَمُهُ وَاسْتُبیحَ حَریمُهُ اَللّهُمَّ فَالْعَنْهُمْ لَعْناً وَبیلاً وَعَذِّبْهُمْ عَذاباً اَلیماً اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ سَیِّدِ الْاَوْصِیاءِ اَشْهَدُ اَنَّکَ اَمینُ اللهِ وَابْنُ اَمینِهِ عِشْتَ سَعیداً وَمَضَیْتَ حَمیداً وَمُتَّ فَقیداً مَظْلُوماً شَهیداً وَاَشْهَدُ اَنَّ اللهَ مُنْجِزٌ لَکَ ما وَعَدَکَ وَمُهْلِکٌ مَنْ خَذَلَکَ وَمُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَکَ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ وَفَیْتَ بِعَهْدِ اللهِ وَجاهَدْتَ فی سَبیلِ اللهِ حَتّی اَتاکَ الْیَقینُ فَلَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَکَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ اَللّهُمَّ اِنّی اُشْهِدُکَ اَنّی وَلِیٌّ لِمَنْ والاهُ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداهُ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ کُنْتَ نُوراً فِی الْاَصْلابِ الشّامِخَةِ وَالْاَرْحامِ الطّاهِرَةِ لَمْ تُنَجِّسْکَ

الجاهلية بانجاسها ولم تلبسك المدلهمات من ثيابها واشهد انك من دعائم الدين واركان المسلمين ومعقل المؤمنين واشهد انك الامام البر التقي الرضي الزكي الهادي المهدي واشهد ان الائمة من ولدك كلمة التقوى واعلام الهدى والعروة الوثقى والحجة على اهل الدنيا واشهد اني بكم مؤمن وبايابكم موقن بشرايع ديني وخواتيم عملي وقلبي لقلبكم سلم وامري لامركم متبع ونصرتي لكم معدة حتى ياذن الله لكم فمعكم معكم لا مع عدوكم صلوات الله عليكم وعلى ارواحكم واجسادكم وشاهدكم وغائبكم وظاهركم وباطنكم آمين رب العالمين

ودو ركعت نماز ميكنى و هر دعا كه خواهى ميكنى وبر ميكردى وسيد بن طاوس رحمه الله گفته است كه من براى اين زيارت وداعى يافته ام كه مخصوص است باين زيارت بايد كه بايستى پيش روى ضريح وبگويى السلام عليك يابن رسول الله السلام عليك يابن علي المرتضى وصي رسول الله السلام عليك يابن فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين السلام عليك يا وارث الحسن الزكي السلام عليك يا حجة الله في ارضه وشاهده على خلقه السلام عليك يا ابا عبد الله الشهيد السلام عليك يا مولاي وابن مولاي اشهد انك اقمت الصلوة واتيت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وجاهدت في سبيل الله حتى اتيك اليقين واشهد انك على بينة من ربك اتيتك واگر از دور زيارت كند بگويد توجهت اليك يا مولاي زائرا وافدا راغبا مقرا لك بالذنوب هاربا اليك من الخطايا لتشفع لي عند ربك يابن رسول الله صلى الله عليك حيا وميتا فان لك عند الله مقاما معلوما وشفاعة مقبولة ولعن الله من ظلمك ولعن الله من حرمك و غصب حقك ولعن الله من قتلك ولعن الله من خذلك ولعن الله من دعوته

فَلَمْ يُجِبكَ وَلَمْ يُعِنْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ مَنَعَكَ مِنْ حَرَمِ اللّٰهِ وَحَرَمِ رَسُولِهِ وَحَرَمِ
اَبِيكَ وَاَخِيكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ مَنَعَكَ مِنْ شُرْبِ مَاءِ الْفُرَاتِ لَعْناً كَثِيراً يَتْبَعُ
بَعْضُهَا بَعْضاً اَللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ
تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا اَيَّ مُنْقَلَبٍ
يَنْقَلِبُونَ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِ وَارْزُقْنِيهِ اَبَداً مَا بَقِيتُ
وَحَيِيتُ يَا رَبِّ وَاِنْ مِتُّ فَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ واکر زیارت
آخر روز عاشورا این زیارت را بخواند مناسبست و بدانکه مشهور است
که سبب تاکید زیارت آنحضرت در این روز آنست که حضرت امام زین العابدین
صلوات الله علیه با سایر اهل بیت در این روز بعد از مراجعت از شام بکربلای
معلی وارد شدند و سرها مقدس شهدا را با بدنهای مطهر ایشان
ملحق کردند و این بسیار بعید است از جهات بسیار که ذکر آنها موجب تطویل است
و بعضی گفته اند در این روز اهل بیت وارد مدینه طیبه شدند و این
نیز بسیار بعید است و بعضی گفته اند که شاید حضرت امام زین العابدین
علیه السلام باعجاز و طی الارض مخفی بکربلا رفته باشند از شام و
سرها را با بدنها ملحق کرده باشند و این ممکن است اما روایتی درین باب
بنظر نرسیده است بلکه بعضی از روایات منافی فی الجمله با این دارد
و وجهی که از احادیث ظاهر میشود آنست که اول کسی که از اصحاب حضرت رسالت
بزیارت آنحضرت مشرف شد جابر بن عبد الله انصاری بود و او در این روز بکربلا
رسید و آنحضرت را با شهدا زیارت کرد و چون جابر از اکابر صحابه بود و
اساس این امر عظیم را گذاشت میتواند بود که سبب مزید فضل زیارت آنحضرت
در این روز شده باشد و شاید وجوه دیگر داشته باشد که بر ما مخفی باشد

وجهی

وچون فرموده اند که در این روز زیارت کنیم باید کرد و تفحّص سببش ضرور
نیست و مشهور میان علمای امامیّه آنست که وفات حضرت سیّد
انبیا صلّی الله علیه و آله در روز بیست و هشتم ماه صفر واقع شد
و شیخ طوسی و جمع دیگر گفته اند که شهادت امام حسن مجتبی صلوات الله
علیه نیز در این روز واقع شد پس قیام بمراسم تعزیت این دو بزرگوار
و زیارت ایشان از نزدیک و دور مناسبست و بدانکه در میان عوام
بلکه خواص نحوست چهارشنبه آخر ماه صفر شهرت دارد و در کتب معتبره
عامّه و خاصّه چیزیکه دلالت بر این کند بنظر نرسیده و احادیث بسیار
در نحوست مطلق چهارشنبه خصوصاً چهارشنبه آخر هر ماه وارد
شده است و چون این ماه بنابر اسبابی که مذکور شد فی الجمله نحوستی
دارد ممکن است که چهارشنبه آخر آن از سایر چهارشنبهها نحوستش
بیشتر باشد اگر در این روز از قبیل احتراز از طیره استدفاع بلایا
بتصدّقات و ادعیه و استعاذاتیکه از ائمّه صلوات الله علیهم وارد
شده است بکنند و توکّل نمایند بر جناب مقدّس الهی که آن کفّاره طیرست
مناسبست و اگر بلای متوجّه باشد باینها دفع میشود نه آنکه بروش جهّال
عجم متابعت مجوسان کنند بلهو و لعب و سور و سرور دوستان و اعمال قبیحه
مشغول شوند که موجب مزید استحکام قضایای آسمانی و تقدیرات ربّانی گردد

باب هشتم

در ذکر فضایل ایّام و اعمال ماه ربیع الاوّلست و در آن دو فصل است

فصل اوّل

در فضیلت و اعمال روز اوّل تا روز شانزدهم است شیخ مفید و شیخ طوسی
و دیگران رضی الله عنهم گفته اند که حضرت رسالت در شب اوّل ماه ربیع الاوّل

اراده هجرت نمود از مکه معظمه بسوی مدینه مشرفه و در آنشب بغار رفت و
حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه جان شریف خود را فدای جان مقدس
حضرت رسول صلی الله علیه و آله کرد و در جای آنحضرت خوابید و از شمشیرهای
دشمن قبایل مشرکین پروا نکرد و فضل او بر جمیع امت بلکه بر جمیع عالمیان
بر همگان ظاهر گردید و حقتعالی با ملائکه سموات با آنحضرت مباهات نمود
و آیه کریمه وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ در شان او نازل
گردید چنانکه تفصیلش در حیوة القلوب مذکور است و چون حق تعالی آن
دو جان مقدس را از کید کافران حفظ کرد گفته اند که روز شکر که
روز اول ماه ربیع الاول است مستحب است که برای شکر این نعم عظیم روزه بدارند
و هر چند علما در این روز زیارتی ذکر نکرده اند اما زیارت حضرت رسول و حضرت
امیر المؤمنین علیهما السلام در این روز مناسبست بجهاتی که مذکور شد
و شیخ طوسی علیه الرحمه در مصباح گفته است که در روز اول این ماه حضرت امام حسن
عسکری علیه السلام بعالم بقا رحلت نمود و حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه
بمنصب جلیل امامت فایز گردید پس زیارت این دو امام عالیمقام در این روز مناسبست
اما شیخ در تهذیب و کلینی و محمد بن جریر طبری و ابن الخشاب و شیخ مفید رحمة الله
علیهم و غیر ایشان گفته اند که وفات امام حسن عسکری صلوات الله در روز هشتم
این ماه بود پس در این روز زیارت آن دو امام علیهما السلام انسبست و روز نهم این ماه بدانکه
میان علمای خاصه و عامه در تاریخ قتل عمر بن الخطاب خلافست و مشهور
میان فریقین آنست که قتل آن در روز بیست و ششم ماه ذی الحجه واقع شد چنانچه
سابقا اشاره بآن شد و بعضی بیست و هفتم نیز گفته اند و مستند این دو قول
نقل مورخانست و از کتب معتبره چنان معلوم میشود که چنانچه الحال میان عوام

بشیعه

شیعه مشهور است قتل او در نهم ماه ربیع الاول واقع شده است و سابقا میان جمعی از محدثین شیعه نیز چنین مشهور بود است و سید بزرگوار علی بن طاوس رضی الله عنه در کتاب اقبال اشاره نموده است بآنکه ابن بابویه رحمه الله روایتی از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده است که او در نهم ماه ربیع الاول مقتول شد و از نقل او چنان معلوم میشود که شیخ صدوق چنین اعتقاد داشته است هرچند سید خود اینحدیث را تاویلات نموده است و ایضا سید ذکر کرده است که جماعتی از شیعیان عجم پیوسته این روز را باین سبب تعظیم و تکریم مینموده اند و خلف بزرگوار سید علی بن طاوس رحمه الله در کتاب زوائد الفواید اینمذهب را تقویت کرده است و روایت معتبری درین باب ایراد نموده است چنانچه گفته است که روایت کرده اند محمد بن ابی العلاء همدانی و یحیی بن محمد بن جریح البغدادی که روزی ما منازعه کردیم در باب عمر بن الخطاب و رفتیم در شهر قم بنزد احمد بن اسحق قمی که از خواص اصحاب حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری صلوات الله علیهما بود و بخدمت حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه نیز رسیده بود چون در را کوبیدیم دختر عراقیه بیرون آمد و احوال احمد را از او پرسیدیم گفت او امروز مشغول اعمال عید است و آن روز نهم ماه ربیع الاول بود گفتیم سبحان الله عیدهای مؤمنان چهار است عید فطر و عید اضحی و عید غدیر و روز جمعه آن دختر گفت که احمد بن اسحق از حضرت امام علی نقی علیه السلام روایت میکند که امروز روز عید است و بهترین عیدهاست از نزد اهل بیت رسالت علیهم السلام و شیعیان ایشان ما گفتیم رخصت بطلب تا بنزد او آییم چون آن دختر او را خبر کرد بیرون آمد بسوی ما و لنگی بسته بود و عبائی بر خود پیچیده بود و بوی مشک از او ساطع بود ما گفتیم

که این چه حالتست که در تو مشاهده میکنیم گفت الحال از غسل عید فارغ
شده ام گفتیم امروز مگر عید است گفت بلی و ما را بخانه خود در آورد و بر دو
کرسی نشاند و گفت روزی با جمعی از برادران مومن خود بنزد مولای خود حضرت
امام حسن عسکری علیه السلام رفتیم در سر من رای در مثل امروز که شما بنزد من
آمده اید چون رخصت یافتیم و بخدمت حضرت رسیدیم دیدیم که حضرت
مجلس خود را آراسته و مجمره در پیش خود گذاشته است و بدست مبارک
خود عود در آن مجمره میاندازد و مجلس خود را مزین گردانیده است و بر
غلامان و خدمتکاران خود جامهای فاخر پوشانیده است گفتیم یا بن رسول الله
پدران و مادران ما فدای تو باد آیا از برای اهل بیت امروز فرحی تازه روداده است
حضرت فرمود که کدام روز حرمتش از امروز نزد اهل بیت عظیمتر است بدرستی
که خبر داد مرا پدرم علیه السلام که حذیفة بن یمان در روز نهم ماه ربیع الاول
داخل شد بر جدم رسول خدا صلی الله علیه و آله حذیفه گفت که دیدم
حضرت امیر المؤمنین و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهم السلام را که با حضرت
رسالتپناه صلی الله علیه و آله طعام تناول مینمودند و آنحضرت بروی
ایشان تبسم مینمود و با امام حسن و امام حسین علیهما السلام میگفت بخورید
گوارا باد از برای شما برکت و سعادة امروز بدرستیکه امروز روزیست که حق
تعالی هلاک میکند درین روز دشمن خود و دشمن جد شما را و مستجاب میگرداند
درین روز دعای مادر شما را بخورید که امروز روزیست که ظاهر میشود راستی گفته
خدا که میفرماید فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا یعنی اینست خانهای ایشان که
خالی گردیده است بسبب ستمهای ایشان بخورید که امروز روزیست که شکسته میشود
درین روز شوکت دشمن جد شما و یاری کننده دشمن شما بخورید که امروز روزیست

که در این روز هلاک میشود فرعون اهل بیت من و ستم کننده بر ایشان .
غصب کننده حق ایشان بخورید که این روزیست که حق تعالی عملهای دشمنان
شما را باطل و هبا میگرداند حذیفه گفت که من گفتم یا رسول الله آیا در میان
امت تو کسی خواهد بود که هتک این حرمتها نماید حضرت فرمود که ای حذیفه
بتی از منافقان بر ایشان سرکرده خواهد شد و دعوی ریاست در میان
ایشان خواهد کرد و مردم را بسوی خود دعوت خواهد نمود و تازیانه ظلم
و ستم را بر دوش خواهد گرفت و مردم را از راه خدا منع خواهد کرد و
کتاب خدا را تحریف خواهد نمود و سنت مرا تغییر خواهد داد و میراث
فرزند مرا متصرف خواهد شد و خود را پیشوای مردم خواهد خواند و زیادتی
بر وصی من علی بن ابی طالب علیه السلام خواهد کرد و مالهای خدا بناحق
بر خود حلال خواهد کرد و در غیر طاعت خدا صرف خواهد کرد و مرا و برادر
من و وزیر من علی را بدروغ نسبت خواهد داد و دختر مرا از حق خود محروم
خواهد گردانید پس دختر من او را نفرین خواهد کرد و حق تعالی نفرین او را
در این روز مستجاب خواهد گردانید حذیفه گفت یا رسول الله چرا دعا نمی
کنی که حق تعالی او را در حیات تو هلاک گرداند حضرت فرمود که ای حذیفه
دوست نمیدارم که جرات کنم بر قضای خدا و از او طلب کنم تغییر امری را که در علم
او گذشته است ولیکن از خدا سؤال کردم که فضیلت دهد این روزی را که در
آن روز او بجهنم میرود بر سایر روزها تا آنکه احترام این روز سنتی گردد در میان
دوستان من و دوستان و شیعیان اهل بیت من پس حق تعالی وحی کرد بسوی
من که ای محمد در علم سابق من گذشته است که دریابد ترا و اهل بیت ترا محنتها
و بلاهای دنیا و ستمهای منافقان و غصب کنندگان از بندگان من از منافقانی

که تو خیرخواهی ایشان کردی و با تو خیانت کردند و تو با ایشان راستی کردی
و ایشان با تو مکر کردند و تو با ایشان صاف بودی و ایشان دشمنی ترا بدل گرفتند
و تو ایشان را خوشنود گردانیدی و ایشان ترا تکذیب کردند و تو ایشان را برگزیدی
و ایشان ترا در بلیه گذاشتند و سوگند یاد میکنم بحول و قوة و پادشاهی خود
که البته بگشایم بر روح کسیکه غصب کند حق علی را که وصی تست بعد از تو
هزار در از پست‌ترین طبقه‌های جهنم که آنرا فیلوق میگویند و او را و اصحاب او را در
قعر جهنم جا دهم که شیطان از مرتبهٔ خود بر او مشرف شود و او را لعنت کند
و آن منافق را در قیامت عبرتی گردانم برای فرعونها که در زمان پیغمبران دیگر
بوده‌اند و برای سایر دشمنان دین و ایشان را و دوستان ایشان را بسوی جهنم
برم با دیدهای کبود و رویهای ترش با نهایت مذلت و خواری و پشیمانی و
ایشان را ابد الآباد در عذاب خود بدارم ای محمد نمیرسد علی بمنزلت تو
مگر بآنچه میرسد باو از بلاها از فرعون او و غصب کننده حق او که جرأت میکند
بر من و کلام مرا بدل میکند و شرک بمن میآورد و مردم را منع میکند از راه
رضای من و گوساله از برای امت تو برپا میکند که آن ابوبکر است و کافر میشود
بمن در عرش عظمت و جلال من بدرستیکه من امر کرده‌ام ملائکه هفت آسمان
خود را که برای شیعیان و محبان دین شما عید کنند آن روز را که آن ملعون کشته
میشود و امر کرده‌ام ایشان را که کرسی کرامت مرا نصب کنند در برابر بیت
المعمور و ثنا کنند بر من و طلب آمرزش نمایند برای شیعیان و محبان شما از فرزندان
آدم و امر کرده‌ام ملائکه نویسندگان اعمال را که از این روز تا سه روز قلم از مردم
بردارند و ننویسند گناهان ایشان را برای کرامت تو و وصی تو ای محمد
این روز را عید گردانیدم برای تو و اهل تو و برای هر که تابع ایشان

باشد

باشد از مؤمنان و شیعیان ایشان و سوگند یاد میکنم بر خود بعزت و جلال
خود و علوّ منزلت و مکان خود که عطا کنم کسی را که عید کند این روز را از برای
من ثواب آنها را که بعدد عرش احاطه کرده اند و قبول کنم شفاعت او را
در خویشان او و زیاد کنم مال او را اگر گشادگی دهد بر خود و عیال خود
در این روز و هر سال در این روز صد هزار هزار کس از موالیان و شیعیان شما را
از آتش جهنّم آزاد گردانم و اعمال ایشان را قبول کنم و گناهان ایشان را بیامرزم
حذیفه گفت که پس برخواست رسول خدا صلی الله علیه و آله و بخانه امّ
سلمه رفت و من برگشتم و صاحب یقین بودم در کفر عمر تا آنکه بعد از
وفات رسول خدا صلی الله علیه و آله دیدم که او چه فتنها برانگیخت و کفر
اصلی خود را اظهار نمود و از دین برگشت و دامان پیچید و وقاحت بر
غصب امامت و خلافت بر زد و قرآن را تحریف کرد و آتش در خانه وحی و رسالت
زد و بدعتها در دین خدا پیدا کرد و ملّت پیغمبر را تغییر داد و سنّت آنحضرت را
بدل کرد و شهادت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را ردّ کرد و فاطمه دختر رسول
خدا را صلی الله علیهم بدروغ نسبت داد و فدک را غصب کرد و یهود و
نصاری و مجوس را از خود راضی کرد و نور دیده مصطفی را بخشم آورد و رضا
جوئی اهل بیت رسالت نکرد و جمیع سنّتهای رسول را برطرف کرد و تدبیر
کشتن امیر المؤمنین کرد و جور و ستم را در میان مردم علانیه کرد و هرچه خدا
حلال کرده بود حرام کرد و هرچه خدا حرام کرده بود حلال کرد و حکم
کرد که از پوست شتر دینار و درهم بسازند و خرج کنند و در بر و شکم
فاطمه زهرا زد و بر منبر حضرت رسالت بغصب و جور بالا رفت و بر حضرت امیر
المؤمنین صلوات الله علیه افترا بست و با آنحضرت معارضه کرد و رای

آنحضرت را بسفاهت نسبت داد حذیفه گفت که پس حق تعالی دعای برگزیدهٔ
خود و دختر پیغمبر خود را در حق آن منافق مستجاب گردانید و قتل او را بر دست
کشندهٔ او رحمة الله علیه جاری ساخت پس رفتیم بخدمت حضرت امیر المؤمنین صلوات
الله علیه که آنحضرت را تهنیت و مبارک باد بگوییم بآنکه آن منافق کشته
شد و بعذاب حق تعالی واصل گردید و چون حضرت مرا دید گفت ای حذیفه
آیا در خاطر داری آن روز را که آمدی بنزد سید من رسول خدا صلی
الله علیه و آله و من و دو سبط او حسن و حسین نزد او نشسته بودیم
و با او طعام میخوردیم پس ترا دلالت کرد بر فضیلت این روز گفتم بلی ای
برادر رسول خدا صلی الله علیه و آله حضرت فرمود که بخدا سوگند که
این روز است که حق تعالی در آن دیدهٔ آل رسول را روشن گردانید و من برای
این روز هفتاد دو نام میدانم حذیفه گفت یا امیر المؤمنین میخواهم
که آن نامها را از تو بشنوم حضرت فرمود که این روز استراحتست که مؤمنان
از شر آن منافق استراحت یافتند و روز زایل شدن کرب و غم است و روز
غدیر دوم است و روز تخفیف گناهان شیعیان است و روز اختیار نیکو برای
مؤمنان است و روز برداشتن قلم از شیعیان است و روز برهم شکستن بناهای کفر و عدوانست
و روز عافیت است و روز برکت است و روز طلب خونهای مؤمنان است و روز عید
بزرگ خدا است و روز مستجاب شدن دعا است و روز موقف اعظم است و روز
وفا بعهد است و روز شرط است و روز کندن جامهٔ سیاه است و روز ندامت
ظالم است و روز شکسته شدن شوکت مخالفان است و روز نفی هموم است و روز
فتح است و روز عرض اعمال آنکافر است و روز ظهور قدرت خدا است و روز عفو
از گناه شیعیان است و روز فرح و شادی ایشان است و روز توبه است و روز

انابت

انابت بسوی حقتعالی است و روز زکوة بزرگست و روز فطر دویم است و روز
اندوه باغیانست و روز کره شدن ابها در کلوی مخالفانست و روز
خوشنودی مؤمنانست و روز عید اهل بیت است و روز ظفر یافتن بنی اسرائیل
بر فرعونست و روز مقبول شدن اعمال شیعیانست و روز پیش فرستادن
تصدقاتست و روز زیادتی مثوباتست و روز قتل منافق است و روز وقت
معلومست و روز سرور اهل بیت است و روز مشهود است و روز قهر بر دشمنانست و روز
خراب شدن بنیان ضلالتست و روزیست که ظالم انکشت ندامت بدندان
میکرد و روز تنبیه است و روز شرفست و روز خنک شدن دلهای مؤمنانست
و روز شهادتست و روز درگذشتن از گناه مؤمنانست و روز تازگی بوستان
مؤمنانست و روز شیرینی کام ایشانست و روز خوشی دلهای مؤمنانست
و روز برطرف شدن پادشاهی منافقانست و روز توفیق اهل ایمانست
و روز رهائی مؤمنان از شر کافرانست و روز مظاهره است و روز مفاخره است
و روز قبول اعمالست و روز تبجیل و تعظیم است و روز نحله و عطا است و روز
شکر حق تعالی است و روز یاری مظلومانست و روز زیارت کردن مؤمنانست
و روز محبت کردن ایشانست و روز رسیدن برحمتهای الهی است و روز پاک
گردانیدن اعمالست و روز فاش کردن رازهاست و روز برطرف شدن بدعتهاست
و روز ترک گناهان کبیره است و روز ندا کردن بحق است و روز عبادتست و روز
موعظه و نصیحت است و روز انقیاد پیشوایان دین است حذیفه گفت که
پس از خدمت امیر المؤمنین علیه السلام برخواستم و گفتم اگر دنیا بهم از افعال
خیر و اینچه امید ثواب از ان دارم مگر محبت این روز و دانستن فضیلت این روز
هر اینه منتهای آرزوی من خواهد بود پس محمد و یحیی راویان حدیث گفتند

که چون این حدیث را از احمد بن اسحق شنیدیم هر یک برخواستیم و سر او را بوسیدیم
و گفتیم حمد و شکر میکنیم خداوندی را که برانگیخت ترا از برای ما تا آنکه فضیلت
اینروز را بما رسانیدی پس بخانهای خود برگشتیم و اینروز را عید کردیم و صاحب
کتاب زوائد الفوائد گفته است که این حدیث را از خط علی بن محمد بن طی رحمه الله
نوشتم و در کتب که تتبّع کردم چندین روایت یکرو موافق این یافتم پس اعتماد
باین روایت نمودم و سزاوار است شیعیان را که اینروز را تعظیم نمایند و
اظهار سرور و شادی در اینروز بکنند و شیخ ابراهیم بن علی کفعمی در کتاب
مصباح گفته است که صاحب کتاب مسار الشیعه روایت کرده است که هر که
در روز نهم ماه ربیع الاول چیزی انفاق کند حق تعالی گناهان او را بیامرزد
و مستحب است در اینروز اطعام برادران مؤمن خود و خوشبو گردانیدن
ایشان و توسعه دادن بر عیال خود و دیگران و پوشیدن جامههای نو
و شکر و عبادت حق تعالی و اینروز برطرف شدن غمها است و روز روزه
داشتن نیست   گوید که از نقل این بزرگواران معلوم شد که بر
فضیلت اینروز و وقوع این قضیه مبارکه در از احادیث بسیار وارد شده است
و در اعصار سابقه میان شیعه مشهور بوده است و برخلافش روایتی
بنظر این قاصر نرسیده است و اتفاق مورخان عامه با احادیث معتبره معارضه
نمیکند و اگر کسی استبعاد کند که چنین واقعهٔ عظمی که سبب حزن جمعی
و سرور جمعی گردد چون تواند بود که مضبوط نماند جواب آنستکه این واقعه
از واقعهٔ وفات حضرت رسالت صلی الله علیه و آله و شهادت حضرت
امیر المومنین علیه السلام عظیمتر نیست و در هر یک از آنها خلاف میان خاصه
و عامه هست و در واقعهٔ اول اتفاق دارند عامه برخلاف آنچه مختار شیعه است

واگر گویند که باعث بر افترای ایشان در اینجا نیست جواب میگوییم که
شبهه در هر دو جاری است و باعث نیز در اینجا هست زیرا که ممکن است که
برای دفع شماتت شیعیان اخفای آن نموده باشند و علی ای حال چون بنای
علمای خاصه و عامه بر آنست که در مستحبات باحادیث ضعیفه متمسک میشوند
بنا بر احادیث صحیحه که از ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین وارد شده است
که هر که ثوابی از خدا باو برسد بر عملی و آنرا بجا آورد آن ثواب باو داده
میشود هر چند چنان نباشد که باو رسیده است پس اگر اعمال این روز را
که نوعی از شارع وارد شده باشد و مخالفتی با آیات و اخبار نداشته باشد
کسی بعمل آورد خوب خواهد بود و مستحق ثواب خواهد گردید و بعضی
میگویند که عمر بن سعد علیه اللعنه در این روز بجهنم واصل شده است
اگر چنین باشد این شرافت نیز برای آن کافیست و شیخ مفید رحمه الله
گفته است که در روز دهم این ماه حضرت رسول صلی الله علیه و آله خدیجه
کبری را تزویج نمود و مستحب است که برای شکر این مواصلت عظیم البرکه
شیعیان روزه بدارند و گفته است که در روز دوازدهم این ماه حضرت
رسول صلی الله علیه و آله داخل مدینه طیبه شد و از شر دشمنان
ایمن گردید و باین جهت روز مبارکیست و ایضا دولت بنی مروان که از بقیه
بنی امیه و از دشمنان اهل بیت علیهم السلام بودند در این روز بنهایت
رسید و زایل گردید و این نیز فضیلت دیگر است برای این روز و اکثر سنیان
ولادت با سعادت حضرت رسول صلی الله علیه و آله را در این روز میدانند
و محمد بن یعقوب کلینی از علمای امامیه در کتاب کافی چنین قایل شده است
و بعضی از ارباب حساب موافق فحوای بعضی از روایات این را اظهر میدانند

واکرچه خلاف مشهور میان امامیه است اما اکر روزه و غسل و زیارت و
سایر اعمال که در هفدهم مذکور خواهد شد در اینروز نیز بعمل اورند
باحتیاط اقرب است و سید بن طاوس علیه الرحمه از بعضی از علمای عجم روایت
کرده است که سنت است که در روز دوازدهم اینماه دو رکعت نماز بجا اورند
و در رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه قل یا ایها الکافرون و در رکعت
دویم سه مرتبه قل هو الله احد بخوانند و ایضا شیخ مفید و شیخ طوسی
روایت کرده اند که یزید پلید در روز چهاردهم اینماه باسفل درک
جحیم منتقل شده باید که شیعیان اینروز را بر خود مبارک دانند و شکر
حق تعالی بر این نعمت عظمی ادا کنند و بعضی روزه اینروز را سنت دانسته اند
در فضایل و اعمال روز هفدهم اینماهست و مشهور میان
علمای شیعه انست که ولادت کثیر السعادت حضرت رسالت صلی الله علیه
و اله در روز جمعه هفدهم ماه ربیع الاول واقع شده و در بعضی از
روایات وارد شده است که عروج انحضرت باسمانها نیز در شب هفدهم
واقع شده است و روز اش هر دو مبارکست و در هر دو زیارت حضرت رسالت
و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیهما مناسبست و علما ذکر کرده اند و
روزه روز از فضیلت بسیار دارد و شیخ مفید علیه الرحمه کفته است که
اینروز شریفیست و پیوسته فرقه محقه شیعه از قدیم الایام الی الان تعظیم
او میکردند و حق اورا میشناخته اند و روزه میداشته اند و از ائمه
هدی علیهم السلام روایت کرده اند که هر که اینروز را روزه دارد ثواب روزه
یکسال برای او نوشته شود و مستحب است که تصدق تا بار بار حاجات
بدهند و مؤمنان و مؤمنات را شاد کردانند و بزیارت مشاهد مشرفه بروند

خصوصا

خصوصاً مرقد مطهّر حضرت رسالت وضریح منوّر حضرت امیر المؤمنین
صلوات الله علیه وشیخ مفید وشیخ شهید وسیّد بن طاوس
رحمهم الله گفته اند که چون در غیر مدینه طیّبه خواهی که حضرت
رسول صلّی الله علیه وآله را زیارة کنی غسل بکن وشبیه بقبر در پیش
روی خود بنا واسم مبارک آنحضرت را بر آن بنویس وبایست ودل خود را
متوجه آنحضرت کردان وبگو که اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ
وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَنَّهُ سَیِّدُ الْاَوَّلینَ وَالْاخِرِینَ وَاَنَّهُ سَیِّدُ
الْأَنْبِیاءِ وَالْمُرْسَلینَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَیْهِ وَعَلی اَهْلِ بَیْتِهِ الْأَئِمَّةِ الطَّیِّبینَ
پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خَلیلَ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا نَبِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صَفِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَحْمَةَ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خِیَرَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حَبیبَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا نَجیبَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خاتَمَ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَیِّدَ الْمُرْسَلینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا قائِماً بِالْقِسْطِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا فاتِحَ الْخَیْرِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا مَعْدِنَ الْوَحْیِ وَالتَّنْزیلِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُبَلِّغاً عَنِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
اَیُّهَا السِّراجُ الْمُنیرُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُبَشِّرُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نَذیرُ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا مُنْذِرُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نُورَ اللهِ الَّذی یُسْتَضاءُ بِهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ وَعَلی اَهْلِ بَیْتِکَ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ الْهادینَ الْمَهْدِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
وَعَلی جَدِّکَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَعَلی اَبیکَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَعَلی اَبیکَ عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلی اُمِّکَ آمِنَةَ بِنْتِ وَهْبٍ اَلسَّلامُ عَلی عَمِّکَ حَمْزَةَ سَیِّدِ الشُّهَداءِ اَلسَّلامُ
عَلی عَمِّکَ وَکَفیلِکَ اَبی طالِبٍ اَلسَّلامُ عَلَی ابْنِ عَمِّکَ جَعْفَرٍ الطَّیّارِ فی جِنانِ
الْخُلْدِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَحْمَدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ

يا حجة الله على الاولين والآخرين والسابق في طاعة رب العالمين والمهيمن على
رسله والخاتم لانبيائه والشاهد على خلقه والشفيع اليه والمكين
لديه والمطاع في ملكوته الاحمد من الاوصاف المحمد لسائر الاشراف
الكريم عند الرب والمكلم من وراء الحجب الفائز بالسباق والفائت عن
اللحاق تسليم عارف بحقك معترف بالتقصير في قيامه بواجبك غير منكر
ما انتهى اليه من فضلك موقن بالمزيدات من ربك مؤمن بالكتاب المنزل عليك
محلل حلالك محرم حرامك اشهد يا رسول الله مع كل شاهد واتحملها عن
كل جاحد انك قد بلغت رسالات ربك ونصحت لامتك وجاهدت في
سبيل ربك وصدعت بامره واحتملت الاذى في جنبه ودعوت الى سبيله
بالحكمة والموعظة الحسنة الجميلة وأديت الحق الذي كان عليك وانك
قد رؤفت بالمؤمنين وغلظت على الكافرين وعبدت الله مخلصا حتى اتيك
اليقين فبلغ الله بك اشرف محل المكرمين واعلى منازل المقربين وارفع
درجات المرسلين حيث لا يلحقك لاحق ولا يفوقك فائق ولا يسبقك
سابق ولا يطمع في ادراكك طامع الحمد لله الذي استنقذنا بك من
الهلكة وهدانا بك من الضلالة ونورنا بك من الظلمة فجزاك الله يا رسول الله
من مبعوث افضل ما جزى نبيا عن امته ورسولا عمن ارسل اليه بابي انت
وامي يا رسول الله زرتك عارفا بحقك مقرا بفضلك مستبصرا بضلالة
من خالفك وخالف اهل بيتك عارفا بالهدى الذي انت عليه بابي
انت وامي ونفسي واهلي ومالي وولدي انا اصلي عليك كما صلى الله
عليك وصلى عليك ملائكته وانبياؤه ورسله صلوة متتابعة
وافرة متواصلة لا انقطاع لها ولا امد ولا اجل صلى الله عليك وعلى

اهل بيتك الطيبين الطاهرين كما انتم اهله پس دستها را بگشا و بگو
اللهم اجعل جوامع صلواتك ونوامي بركاتك وفواضل خيراتك و
شرائف تحياتك وتسليماتك وكراماتك ورحماتك وصلوات ملائكتك
المقربين وانبيائك المرسلين وائمتك المنتجبين وعبادك الصالحين و
اهل السموات والارضين ومن سبح لك يا رب العالمين من الاولين والآخرين
على محمد عبدك ورسولك وشاهدك ونبيك ونذيرك وامينك ومكينك
ونجيك ونجيبك وحبيبك وخليلك وصفيك وصفوتك وخاصتك وخالصتك
ورحمتك وخير خيرتك من خلقك نبي الرحمة وخازن المغفرة وقائد الخير و
البركة ومنقذ العباد من الهلكة باذنك وداعيهم الى دينك القيم بامرك
اول النبيين ميثاقا وآخرهم مبعثا الذي غمسته في بحر الفضيلة والمنزلة
الجليلة والدرجة الرفيعة والمرتبة الخطيرة واودعته الاصلاب
الطاهرة ونقلته منها الى الارحام المطهرة لطفا منك له وتحننا منك
عليه اذ وكلت لصونه وحراسته وحفظه وحياطته من قدرتك عينا
عاصمة حجبت بها عنه مدانس العهر ومعائب السفاح حتى رفعت به
نواظر العباد واحييت به ميت البلاد بان كشفت عن نور ولادته ظلم الاستار
والبست حرمك به حلل الانوار اللهم فكما خصصته بشرف هذه المرتبة
الكريمة وذخر هذه المنقبة العظيمة صل عليه كما وفى بعهدك وبلغ
رسالاتك وقاتل اهل الجحود على توحيدك وقطع رحم الكفر في اعزاز
دينك ولبس ثوب البلوى في مجاهدة اعدائك واوجبت له بكل اذى
مسه او كيد احس به من الفئة التي حاولت قتله فضيلة تفوق الفضائل
وتملك بها الجزيل من نوالك وقد اسر الحسرة واخفى الزفرة وتجرع الغصة

ولم يحط ما مثّل له وحيلك اللّهمّ صلّ عليه وعلى اهل بيته صلوة ترضيها
لهم وبلّغهم منّا تحيّة كثيرة وسلاما واتنا من لدنك من موالاتهم فضلا
واحسانا ورحمة وغفرانا انّك ذو الفضل العظيم پس چهار رکعت نماز
زیارت بکن بدو سلام با هر سوره که خواهی و چون فارغ شوی تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام
بخوان پس بگو اللّهمّ انّك قلت لنبيّك محمّد صلّى الله عليه واله ولو انّهم اذ
ظلموا انفسهم جاؤك فاستغفروا الله واستغفر لهم الرّسول لوجدوا الله
توّابا رحيما ولم احضر زمان رسولك عليه واله السّلام اللّهمّ وقد زرته راغبا
تائبا من سيّئ عملي ومستغفرا لك من ذنوبي ومقرّا لك بها وانت اعلم بها منّي و
متوجّها اليك بنبيّك نبيّ الرّحمة صلواتك عليه واله فاجعلني اللّهمّ بمحمّد و
اهل بيته عندك وجيها في الدّنيا والاخرة ومن المقرّبين يا محمّد يا رسول الله
بابي انت وامّي يا نبيّ الله يا سيّد خلق الله انّي اتوجّه بك الى الله ربّك وربّي ليغفر
لي ذنوبي ويتقبّل منّي عملي ويقضي لي حوائجي فكن لي شفيعا عند ربّك وربّي فنعم
المسئول المولى ربّي ونعم الشّفيع انت يا محمّد عليك وعلى اهل بيتك السّلام
اللّهمّ واوجب لي منك المغفرة والرّحمة والرّزق الواسع الطّيّب النّافع كما
اوجبت لمن اتى نبيّك محمّدا صلواتك عليه واله وهو حيّ فاقرّ له بذنوبه و
استغفر له رسولك عليه السّلام فغفرت له برحمتك يا ارحم الرّاحمين
اللّهمّ وقد امّلتك ورجوتك وقمت بين يديك ورغبت اليك عمّن سواك وقد امّلت
جزيل ثوابك وانّي مقرّ غير منكر وتائب اليك ممّا اقترفت وعائذ بك في هذا
المقام ممّا قدّمت من الاعمال الّتي تقدّمت اليّ فيها ونهيتني عنها واوعدت
عليها العقاب واعوذ بكرم وجهك ان تقيمني مقام الخزي والذّلّ يوم تهتك فيه
الاستار وتبدو فيه الاسرار والفضائح وترعد فيه الفرائص يوم الحسرة

وَالنَّدامةِ يومَ الآفِكَةِ يومَ الآزِفَةِ يومَ التَّغابُنِ يومَ الفَصْلِ يومَ الجَزاءِ يو
ماً كانَ مِقدارُهُ خمسينَ ألفَ سنةٍ يومَ النَّفخةِ يومَ ترجُفُ الرّاجِفَةُ تتبعُها الرّا
دِفَةُ يومَ النَّشْرِ يومَ العَرْضِ يومَ يقومُ النّاسُ لِربِّ العالَمينَ يومَ يفِرُّ المرءُ من أخيهِ
وأُمِّهِ وأبيهِ وصاحِبَتِهِ وبَنيهِ يومَ تشقَّقُ الأرضُ وأكنافُ السّماءِ يو
مَ تأتي كُلُّ نفسٍ تُجادِلُ عن نفسِها يومَ يُرَدّونَ إلى اللهِ فيُنبّئُهُم بما عَمِلوا يومَ لا يُغني
مولىً عن مولىً شيئاً ولا هُم يُنصَرونَ إلّا من رَحِمَ اللهُ إنّهُ هو العزيزُ الرّحيمُ يومَ
يُرَدّونَ إلى عالِمِ الغيبِ والشّهادةِ يومَ يُرَدّونَ إلى اللهِ مولاهُمُ الحقِّ يومَ يخرُجونَ
مِنَ الأجداثِ سِراعاً كأنّهُم إلى نُصُبٍ يوفِضونَ وكأنّهُم جرادٌ مُنتَشِرٌ مُهطِعينَ
إلى الدّاعِ إلى اللهِ يومَ الواقِعَةِ يومَ تُرَجُّ الأرضُ رَجّاً يومَ تكونُ السّماءُ كالمُهلِ
وتكونُ الجِبالُ كالعِهنِ ولا يسئَلُ حميمٌ حميماً يومَ الشّاهِدِ والمشهودِ يو
مَ تكونُ الملائكةُ صفّاً صفّاً اللّهُمَّ ارحَمْ موقِفي في ذلكَ اليومِ بموقِفي في هذا
اليومِ ولا تُخزِني في ذلكَ الموقِفِ بما جنيتُ على نفسي واجعَلْ يا ربِّ في ذلكَ
اليومِ مع أوليائِكَ مُنطَلَقي وفي زُمرةِ مُحمّدٍ وأهلِ بيتِهِ عليهِمُ السّلامُ مَحشَري
واجعَلْ حوضَهُ موردي وفي الغُرِّ الكِرامِ مَصدَري وأعطِني كتابي بيميني حتّى
أفوزَ بحسَناتي وتُبيّضَ بهِ وجهي وتُيسِّرَ بهِ حِسابي وتُرجِّحَ بهِ ميزاني وأمضيَ مع
الفائزينَ من عبادِكَ الصّالحينَ إلى رِضوانِكَ وجِنانِكَ يا إلهَ العالمينَ اللّهُمَّ
إنّي أعوذُ بِكَ مِن أن تفضَحَني في ذلكَ اليومِ بينَ يدَيِ الخلائقِ بجريرتي أو أن
ألقى الخِزيَ والنّدامةَ بخطيئتي أو أن تُظهِرَ فيهِ سيّئاتي على حسَناتي أو أن تُنوِّهَ
بينَ الخلائقِ باسمي يا كريمُ يا كريمُ العفوَ العفوَ السّترَ السّترَ اللّهُمَّ وأعوذُ بِكَ
مِن أن يكونَ في ذلكَ اليومِ في مواقِفِ الأشرارِ موقِفي أو في مقامِ الأشقياءِ مقامي
وإذا ميّزتَ بينَ خلقِكَ فسُقتَ كُلّاً بأعمالِهِم زُمَراً إلى منازِلِهِم فسُقني برحمتِكَ

فی عبادك الصالحين وفی زمرة اوليائك المتقين الى جناتك يا رب العالمين
پس وداع كن آنحضرت را وبگو السلام عليك يا رسول الله السلام عليك
ايها البشير النذير السلام عليك ايها السراج المنير السلام عليك ايها
السفير بين الله وبين خلقه اشهد يا رسول الله انك كنت نورا فی الاصلاب
الشامخة والارحام المطهرة لم تنجسك الجاهلية بانجاسها ولم تلبسك
من مدلهمات ثيابها واشهد يا رسول الله انی مؤمن بك وبالائمة من اهل
بيتك موقن بجميع ما اتيت به راض مؤمن واشهد ان الائمة من اهل بيتك
اعلام الهدى والعروة الوثقى والحجة على اهل الدنيا اللهم لا تجعله آخر
العهد من زيارة نبيك عليه وآله السلام وان توفيتنی فانی اشهد فی مماتی
على ما اشهد عليه فی حياتی انك انت الله لا اله الا انت وحدك لا شريك لك
وان محمدا عبدك ورسولك وان الائمة من اهل بيته اوليائك وانصارك
وحججك على خلقك وخلفاؤك فی عبادك واعلامك فی بلادك وخزان علمك
وحفظة سرك وتراجمة وحيك اللهم صل على محمد وآل محمد وبلغ روح
نبيك محمد وآله فی ساعتی هذه وفی كل ساعة تحية منی وسلاما والسلام
عليك يا رسول الله ورحمة الله وبركاته لا جعله الله آخر تسليمی عليك

گويد كه اين زيارة اگرچه سندش بنظر فقير نرسيده ولهذا در تحفة
الزائر ايراد نكرده ام اما زيارتی جامع كاملست ودر همه اوقات ميتوان بجا آورد
واگر كسی نتواند زيارت مختصر كه بعد از اين انشاء الله مذكور خواهد شد
بعمل آورد وعلما ذكر كرده اند وزيارت حضرت امير المؤمنين صلوات الله عليه
در هر روز سنت است وخصوص اين زيارت را در هر روز ذكر كرده اند واز بعضی از
روايات خصوص اين روز معلوم نميشود وبهترين زيارات است از جهة لفظ ومعنی

وبسند بسیار معتبر منقولست که در همه ایام و اوقات از نزدیک و دور میتوان کرد خصوصاً در بیروز چنانکه شیخ مفید و شیخ شهید و سید بن طاوس رحمهم الله روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام زیارت کرد حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه را در هفدهم ماه ربیع الاول باین زیارت و تعلیم فرمود زیارت را براوی ثقه عظیم الشأن محمد بن مسلم ثقفی فرمود که چون بیائی بمشهد امیر المؤمنین علیه السلام غسل زیارت بکن و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و بقدری بوی خوش خود را خوشبو کردان و بر تو باد بآرام دل و آرام تن پس چون برسی بباب السلام یعنی درگاه روضه مقدسه که ضریح مقدس نمایان میشود پس رو بقبله بایست و سی مرتبه الله اکبر بگو و بگو اَلسَّلامُ عَلیٰ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ خِیَرَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْبَشِیرِ النَّذِیرِ السِّراجِ الْمُنِیرِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَنْبِیاءِ اللهِ الْمُرْسَلِینَ وَعِبادِهِ الصّالِحِینَ اَلسَّلامُ عَلیٰ مَلائِکَةِ اللهِ الْحافّینَ بِهٰذَا الْحَرَمِ وَبِهٰذَا الضَّرِیحِ اللّائِذِینَ بِهِ پس نزدیک قبر برو و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَصِیَّ الْاَوْصِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عِمادَ الْاَتْقِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ الْاَوْلِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَیِّدَ الشُّهَداءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا آیَةَ اللهِ الْعُظْمیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خامِسَ اَهْلِ الْعَباءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا قائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِینَ الْاَتْقِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عِصْمَةَ الْاَوْلِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا زَیْنَ الْمُوَحِّدِینَ النُّجَباءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خالِصَ الْاَخِلّاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا والِدَ الْاَئِمَّةِ الْاُمَناءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صاحِبَ الْحَوْضِ وَحامِلَ اللِّواءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا قَسِیمَ الْجَنَّةِ وَلَظیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ شُرِّفَ بِهِ مَکَّةُ وَمِنیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا بَحْرَ الْعُلُومِ وَکَهْفَ الْفُقَراءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ وُلِدَ

في الكعبة وزوج في السماء بسيدة النساء وكان شهودها السفرة
الأصفياء السلام عليك يا مصباح الضياء السلام عليك يا من خصه
النبي بجزيل الحباء السلام عليك يا من بات على فراش خاتم الأنبياء
ووقاه بنفسه شر الأعداء السلام عليك يا من ردت له الشمس فسامى
شمعون الصفا السلام عليك يا من انجى الله سفينة نوح باسمه واسم
اخيه حيث التطم الماء حولها وطمى السلام عليك يا من تاب الله به و
باخيه على آدم اذ غوى السلام عليك يا فلك النجاة الذي من ركبه
نجى ومن تاخر عنه هوى السلام عليك يا من خاطب الثعبان وذئب
الفلا السلام عليك يا امير المؤمنين ورحمة الله وبركاته السلام
يا حجة الله على من كفر واناب السلام عليك يا امام ذوي الألباب
السلام عليك يا معدن الحكمة وفصل الخطاب السلام عليك يا من
عنده علم الكتاب السلام عليك يا ميزان يوم الحساب السلام عليك يا
فاصل الحكم الناطق بالصواب السلام عليك ايها المتصدق بالخاتم
في المحراب السلام عليك يا من كفى الله المؤمنين القتال به يوم الأحزاب
السلام عليك يا من اخلص لله الوحدانية واناب السلام عليك يا قاتل
خيبر وقالع الباب السلام عليك يا من دعاه خير الأنام للمبيت على فراشه
فاسلم نفسه للمنية واجاب السلام عليك يا من له طوبى وحسن مآب
ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا ولي عصمة الدين و يا سيد السادات
السلام عليك يا صاحب المعجزات السلام عليك يا من نزلت في فضله
سورة العاديات السلام عليك يا من كتب اسمه في السماء على السرادقات
السلام عليك يا مظهر العجائب والآيات السلام عليك يا امير الغزوات

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُخْبِراً بِما غَبَرَ وَبِما هُوَ آتٍ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُخاطِبَ ذِئْبِ
الْفَلَواتِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خاتِمَ الْحَصى وَمُبَيِّنَ الْمُشْكِلاتِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا مَنْ عَجِبَتْ مِنْ حَمَلاتِهِ فِي الْوَغا مَلائِكَةُ السَّمٰواتِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ
ناجَى الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْ نَجْواهُ صَدَقاتٍ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا والِدَ الْأَئِمَّةِ
الْبَرَرَةِ السّاداتِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا تالِيَ الْمَبْعُوثِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا وارِثَ عِلْمِ خَيْرِ مَوْرُوثٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا إِمامَ الْمُتَّقِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا غِياثَ الْمَكْرُوبِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا
عِصْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُظْهِرَ الْبَراهِينِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا
طٰهٰ وَيٰسٓ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حَبْلَ اللّٰهِ الْمَتِينِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ تَصَدَّقَ
فِي صَلاتِهِ بِخاتَمِهِ عَلَى الْمِسْكِينِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا قالِعَ الصَّخْرَةِ عَنْ فَمِ الْقَلِيبِ
وَمُظْهِرَ الْماءِ الْمَعِينِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَيْنَ اللّٰهِ النّاظِرَةَ وَيَدَهُ الْباسِطَةَ
وَلِسانَهُ الْمُعَبِّرَ عَنْهُ فِي بَرِيَّتِهِ أَجْمَعِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ
وَمُسْتَوْدَعَ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصاحِبَ لِواءِ الْحَمْدِ وَساقِيَ أَوْلِيائِهِ
مِنْ حَوْضِ خاتَمِ النَّبِيِّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا يَعْسُوبَ الدِّينِ وَقائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ
وَوالِدَ الْأَئِمَّةِ الْمَرْضِيِّينَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَى اسْمِ اللّٰهِ
الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْمُضِيءِ وَجَنْبِهِ الْقَوِيِّ وَصِراطِهِ السَّوِيِّ اَلسَّلامُ
عَلَى الْإِمامِ التَّقِيِّ الْمُخْلِصِ الصَّفِيِّ اَلسَّلامُ عَلَى الْكَوْكَبِ الدُّرِّيِّ اَلسَّلامُ
عَلَى الْإِمامِ أَبِي الْحَسَنِ عَلِيٍّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَى أَئِمَّةِ الْهُدىٰ
وَمَصابِيحِ الدُّجىٰ وَأَعْلامِ التُّقىٰ وَمَنارِ الْهُدىٰ وَذَوِي النُّهىٰ وَكَهْفِ
الْوَرىٰ وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقىٰ وَالْحُجَّةِ عَلَىٰ أَهْلِ الدُّنْيا وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ
عَلَىٰ نُورِ الْأَنْوارِ وَحُجَّةِ الْجَبّارِ وَوالِدِ الْأَئِمَّةِ الْأَطْهارِ وَقَسِيمِ الْجَنَّةِ وَالنّارِ

المجير عن الآثار المدمر على الكفار مستنقذ الشيعة المخلصين من عظيم
الأوزار السلام على المخصوص بالطاهرة التقية ابن المختار المولود
في البيت ذي الأستار المزوج في السماء بالبرة الطاهرة الرضية المرضية
ابن الأطهار ورحمة الله وبركاته السلام على النبأ العظيم الذي هم
فيه مختلفون وعليه يعرضون وعنه يسئلون السلام على نور الله
الأنور وضيائه الأزهر ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا ولي الله و
حجته وخالصة الله وخاصته اشهد يا ولي الله لقد جاهدت في سبيل
الله حق جهاده واتبعت منهاج رسول الله صلى الله عليه وآله وحللت
حلال الله وحرمت حرامه وشرعت احكامه واقمت الصلوة وآتيت الزكوة
وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وجاهدت في سبيل الله صابرا ناصحا
مجتهدا محتسبا عند الله عظيم الأجر حتى اتيك اليقين فلعن الله من دفعك
عن حقك وازالك عن مقامك ولعن الله من بلغه ذلك فرضي به اشهد
الله وملائكته وانبيائه ورسله اني وال لمن والاك وعاد لمن عاداك
السلام عليك ورحمة الله وبركاته پس خود را بقبر بچسبان و قبر را بوس
وبگو اشهد انك تسمع كلامي وتشهد مقامي واشهد لك يا ولي الله بالبلاغ
والأداء يا مولاي يا حجة الله يا امين الله يا ولي الله ان بيني وبين الله عز وجل
ذنوبا قد اثقلت ظهري ومنعتني من الرقاد وذكرها يقلقل احشائي
وقد هربت الى الله عز وجل واليك فبحق من ائتمنك على سره واسترعاك
امر خلقه وقرن طاعتك بطاعته وموالاتك بموالاته كن لي الى الله
شفيعا ومن النار مجيرا وعلى الدهر ظهيرا پس باز خود را بقبر بچسبان و
قبر را ببوس و بگو يا ولي الله يا حجة الله يا باب حطة الله وليك وزائرك و

اللّائذ بقبرك والنّازل بفنائك والمنيخ رحله في جوارك يسألك أن تشفع
له الى الله في قضاء حاجته ونجح طلبته في الدّنيا والآخرة فانّ لك عند
الله الجاه العظيم والشّفاعة المقبولة فاجعلني يا مولاي من همّك وادخلني في
حزبك والسّلام عليك وعلى ضجيعيك آدم ونوح والسّلام عليك و
على ولديك الحسن والحسين وعلى الأئمّة الطّاهرين من ذرّيّتك ورحمة
الله وبركاته پس از روی تضرّع وخشوع هر حاجتكه داری از حقتعالی
بطلب كويد كه چون از دو ودو زيارت كند در بهذا الحرم وبهذا
الضّريح قصد روضه وضريح حضرت امير المؤمنين عليه السّلام ميكند و
زيارتها ودعاها را متّصل بيكديكر ميخواند ونزديك فتح وبوسيدن
نميباشد اعني بعوض انها دركار نيستكه چيزی بعمل اورد وسيّد بن
طاوس رحمه الله كفته استكه مستحبّ است در ينروز دو ركعت نماز
بكند ودر هر ركعت بعد از سورهٔ فاتحه ده مرتبه انّا انزلناه وده مرتبه
قل هو الله احد بخواند وچون سلام بكويد در جا نماز خود بنشيند
واين دعا را بخواند انت حيّ لا تموت وخالق لا تغلب وبدئ لا تنفد
وقريب لا تبعد وقادر لا تضادّ وغافر لا تظلم وصمد لا تطعم وقيّوم لا
تنام وعالم لا تعلّم وقوىّ لا تضعف وعظيم لا توصف ووفيّ لا تخلف
وغنيّ لا تفتقر وحليم لا تجور ومنيع لا تقهر ومعروف لا تنكر ووكيل
لا تخفى وغالب لا تغلب وفرد لا تستشير ووهّاب لا تملّ وسريع لا تذهل
وجواد لا تبخل وعزيز لا تذلّ وحافظ لا تغفل وقائم لا تزول ومحتجب لا
ترى ودائم لا تفنى وباق لا تبلى وواحد لا تشتبه ومقتدر لا تنازع
اللّهمّ انّي اسئلك بعلم الغيب عندك وقدرتك على الخلق اجمعين

اَنْ تُحْيِيَنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيٰوةَ خَيْرًا لِي وَاَنْ تَتَوَفَّانِي اِذَا كَانَتِ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي وَاَسْاَلُكَ
الْخَشْيَةَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الْغَضَبِ وَالرِّضَا
وَاَسْاَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ وَاَسْاَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ وَاَسْاَلُكَ بَرْدَ
الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَاَسْاَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ اِلٰى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ اٰمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ الْكَرِيمِ وَفَضْلِكَ الْعَظِيمِ اَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي يَا لَطِيفُ
اُلْطُفْ بِي فِي كُلِّ مَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَتَرْكَ
الْمُنْكَرَاتِ وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ وَمُخَالَطَةَ الصَّالِحِينَ وَاَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي وَاِذَا
اَرَدْتَ بِقَوْمٍ فِتْنَةً فَتَوَفَّنِي غَيْرَ مَفْتُونٍ وَاَسْئَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَ
حُبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي اِلٰى حُبِّكَ اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ حَبِيبِكَ
وَبِحَقِّ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِكَ وَصَفِيِّكَ وَبِحَقِّ مُوسٰى كَلِيمِكَ وَبِحَقِّ عِيسٰى رُوحِكَ
وَاَسْئَلُكَ بِصُحُفِ اِبْرٰهِيمَ وَتَوْرٰيةِ مُوسٰى وَاِنْجِيلِ عِيسٰى وَزَبُورِ دَاوُدَ وَفُرْقَانِ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ وَحْيٍ اَوْحَيْتَهُ وَبِحَقِّ كُلِّ قَضَاءٍ
قَضَيْتَهُ وَبِكُلِّ سَائِلٍ اَعْطَيْتَهُ وَاَسْاَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ اَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ وَ
اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِي اسْتَقَلَّ بِهَا عَرْشُكَ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعْتَهَا
عَلَى النَّارِ فَاسْتَنَارَتْ وَاَسْاَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعْتَهَا عَلَى اللَّيْلِ فَاَظْلَمَ
وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعْتَهَا عَلَى النَّهَارِ فَاَضَاءَ وَاَسْاَلُكَ بِاَسْمَائِكَ
الَّتِي وَضَعْتَهَا عَلَى الْاَرْضِ فَاسْتَقَرَّ وَاَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي
مَلَاَ اَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الطُّهْرِ الطَّاهِرِ الْمُبَارَكِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ وَاَسْاَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُبْلَغِ الرَّحْمَةِ
مِنْ كِتَابِكَ وَبِاَسْمَائِكَ الْعِظَامِ وَجَدِّكَ الْاَعْلٰى وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ اَنْ تَرْزُقَنَا
حِفْظَ الْقُرْاٰنِ وَالْعَمَلَ بِهِ وَالطَّاعَةَ لَكَ وَالْعَمَلَ الصَّالِحَ وَاَنْ تُثْبِتَ ذٰلِكَ فِي اَسْمَاعِنَا

وابصارنا وان تخلط ذلك بلحمي ودمي ومخي وشحمي وان تستعمل بذلك بدني
وقوتي فانه لا يقوى على ذلك لا اله الا انت وحدك لا شريك لك يا الله
الواحد الرب القدير يا الله الخالق البارئ المصور يا الله الباعث الوارث
يا الله الفتاح العزيز العليم يا الله الملك القادر المقتدر اغفر لي وارحمني
انك انت ارحم الراحمين اللهم انت قلت وقولك الحق ادعوني استجب لكم
فاسالك يا الله باسمك الذي دعاك به ادم صلى الله عليه فاوجبت له
الجنة واسالك باسمك الذي دعاك به شيث بن ادم فجعلته وصي
ابيه بعده ان تستجيب دعائنا وان ترزقنا انفاذ كل وصية لاحد عندنا
وان تقدم وصيتنا امامنا واسالك باسمك الذي دعاك به ادريس
فرفعته مكانا ان ترفعنا الى احب البقاع اليك وتمن علينا برضائك
وتدخلنا الجنة برحمتك واسئلك باسمك الذي دعاك به نوح فنجيته
من الغرق واهلكت القوم الظالمين ان تنجينا مما نحن فيه من البلاء واسالك
باسمك الذي دعاك به هود عليه السلام فنجيته من الريح العقيم ان
تنجينا من بلاء الدنيا والاخرة وعذابهما واسالك باسمك الذي دعاك به
صالح فنجيته من خزي يومئذ ان تنجينا من خزي الدنيا والاخرة وعذابهما
واسالك باسمك الذي دعاك به لوط فنجيته من المؤتفكة والمطر السوء
ان تنجينا من مخازي الدنيا والاخرة واسالك باسمك الذي دعاك به
شعيب فنجيته من عذاب يوم الظلة ان تنجينا من العذاب الى روحك ورحمتك
واسئلك باسمك الذي دعاك به ابرهيم فجعلت النار عليه بردا و
سلاما ان تخلصنا كما خلصته وان تجعل ما نحن فيه بردا وسلاما
كما جعلتها عليه واسئلك باسمك الذي دعاك به اسمعيل عند

العطش واخرجت من زمزم الماء الروي ان تجعل مخرجا الى الخير وان ترزقنا
المال الواسع برحمتك واسألك الذي دعاك به يعقوب فرددت عليه
بصره وولده وقرة عينه ان تخلصنا وتجمع بيننا وبين اولادنا واهالينا
واسألك باسمك الذي دعاك به يوسف فاخرجته من السجن ان تخرجنا
من السجن وتملكنا نعمك التي انعمت بها علينا واسألك باسمك الذي
دعاك به الاسباط فتبت عليهم وجعلتهم انبياء ان تتوب علينا وترزقنا
طاعتك وعبادتك والخلاص مما نحن فيه واسئلك باسمك الذي
دعاك به ايوب اذ حل به البلاء فقال رب اني مسني الضر وانت ارحم
الراحمين فاستجبت له وكشفت عنه ضره ورددت عليه اهله ومثلهم
معهم رحمة منك وذكرى للعابدين اللهم اني اقول كما قال رب اني
مسني الضر وانت ارحم الراحمين فاستجب لنا وارحمنا وخلصنا ورد
علينا اهلنا ومالنا ومثلهم معهم رحمة منك واجعلنا من العابدين
لك واسألك باسمك الذي دعاك به موسى وهرون فقلت عزت
من قائل قد اجيبت دعوتكما ان تستجيب دعائنا وتنجينا كما نجيتهما واسألك
باسمك الذي دعاك به داود فغفرت ذنبه وتبت عليه ان تغفر ذنبي
وتتوب علي انك انت التواب الرحيم واسئلك باسمك الذي دعاك به
سليمان فرددت عليه ملكه وامكنته من عدوه وسخرت له الجن والانس
والطير ان تخلصنا من عدونا وترد علينا نعمتك وتستخرج لنا من ايديهم
حقنا وتخلصنا منهم انك على كل شيء قدير واسألك باسمك الذي دعاك
به الذي عنده علم من الكتاب على عرش ملكة سبا ان تحمل اليه فاذا هو
مستقر عنده ان تحملنا من عامنا هذا الى بيتك الحرام حجاجا وزوار القبر

بنبيك

نبيك عليه وآله السلام واسئلك باسمك الذي دعاك به يونس
بن متى في الظلمات أن لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين فاستجبت
له ونجيته من بطن الحوت ومن الغم وقلت عززت من قائل وكذلك ننجي المؤمنين
فنشهد أنا مؤمنون ونقول كما قال لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين
فاستجب لي ونجني من غم الدنيا والآخرة كما ضمنت أن تنجي المؤمنين واسئلك
باسمك الذي دعاك به زكريا وقال رب لا تذرني فردا وأنت خير الوارثين
فاستجبت له ووهبت له يحيى وأصلحت له زوجه وجعلتهم يسارعون في الخيرات
ويدعونك رغبا ورهبا وكانوا لك خاشعين فإني أقول كما قال رب لا تذرني
فردا وأنت خير الوارثين فاستجب لي وأصلح لي شأني وجميع ما أنعمت به علي
وخلصني مما أنا فيه وهب لي كرامة الدنيا والآخرة وأولادا صالحين بررة
واجعلنا ممن يدعوك رغبا ورهبا ومن الخاشعين المطيعين لك واسألك
باسمك الذي دعاك به يحيى فجعلته بر القيمة ولم يعمل معصية ولم يهم
بها أن تعصمني من اقتراف المعاصي حتى نلقاك طاهرين ليس لك قبلنا معصية
واسئلك باسمك الذي دعتك به مريم فنطق ولدها بحجتها أن توفقنا
وتخلصنا بحجتنا عندك وعند كل ملم حتى تظهر حجتنا على ظالمينا واسألك
باسمك الذي دعاك به عيسى بن مريم فأحيي به الموتى وأبرء الأكمه والأبرص
أن تخلصنا وتبرئنا من كل سوء وآفة وألم وتحيينا حيوة طيبة في الدنيا والآخرة
وأن ترزقنا العافية في أبداننا واسئلك باسمك الذي دعاك به الحواريون
فأغثتهم حتى بلغوا عن عيسى ما أمرهم به وصرفت عنهم كيد الجبارين وتوليتهم
أن تخلصنا وتجعلنا من الدعاة إلى طاعتك واسألك باسمك الذي دعاك
به جرجيس فرفعت عنه ألم العذاب أن ترفع عنا ألم العذاب في الدنيا والآخرة

وَاَن لا تَبْتَلِيَنا وَاِن اِبْتَلَيتَنا فَصَبِّرْنا وَالعاقِبَةُ اَحَبُّ اِلَيْنا وَاَسْئَلُكَ
بِاِسْمِكَ الَّذی دَعاكَ بِهِ الخِضْرُ حَتّی اَبْقَيتَهُ اَنْ تُفَرِّجَ عَنّا وَتَنْصُرَنا عَلی
مَنْ ظَلَمَنا وَتَرُدَّنا اِلی مَأمَنِكَ وَاَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ الَّذی دَعاكَ بِهِ حَبيبُكَ
مُحَمَّدٌ صَلَّی اللهُ عَلَيهِ وَآلِهِ فَجَعَلْتَهُ سَيِّدَ المُرْسَلينَ وَاَيَّدتَهُ بِعَلِیٍّ
سَيِّدِ الوَصِيّينَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَيهِما وَعَلی ذُرِّيَّتِهِمَا الطّاهِرينَ وَاَنْ تُقيلَنی
فی هذَا اليَومِ عَثْرَتی وَتَغْفِرَ لی ما سَلَفَ مِنْ ذُنُوبی وَخَطايایَ وَلا تَصْرِفَنی
مِنْ مَقامی هذا اِلّا بِسَعْیٍ مَشْكُورٍ وَذَنْبٍ مَغْفُورٍ وَعَمَلٍ مَقْبُولٍ وَرَحْمَةٍ وَمَغْفِرَةٍ
وَنَعيمٍ مَوْصُولٍ بِنَعيمِ الآخِرَةِ بِرَحْمَتِكَ يا حَنّانُ يا مَنّانُ يا ذَا الجَلالِ وَ
الاِكْرامِ اِنَّكَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ وَلا حَولَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ العَلِیِّ العَظيمِ

باب نهم

در اعمال ماه ربیع الثانی و جمادی الاولی و جمادی الثانیه است و در
آن سه فصل است

فصل اول

در اعمال ماه ربیع الثانی

سید بن طاوس
رحمه الله روایت کرده است که در روز اول این ماه مستحب است که این دعا
بخوانند اَللّهُمَّ اَنْتَ اِلهُ كُلِّ شَیْءٍ وَخالِقُ كُلِّ حَیٍّ وَرَبُّ كُلِّ شَیْءٍ اَسْئَلُكَ
بِالعُرْوَةِ الوُثْقی وَالغايَةِ وَالمُنْتَهی وَبِما خالَفْتَ بِهِ بَيْنَ الاَنْوارِ وَالظُّلُماتِ
وَالجَنَّةِ وَالنّارِ وَالدُّنْيا وَالآخِرَةِ وَبِاَعْظَمِ اَسْمائِكَ فِی اللَّوْحِ المَحْفُوظِ
وَاَتَمِّ اَسْمائِكَ فِی التَّوْراةِ نُبْلاً وَاَظْهَرِ اَسْمائِكَ فِی الزَّبُورِ عِزّاً وَاَجَلِّ
اَسْمائِكَ فِی الاِنْجيلِ قَدْراً وَاَرْفَعِ اَسْمائِكَ فِی القُرْآنِ ذِكْراً وَاَعْظَمِ اَسْمائِكَ
فِی الكُتُبِ المُنْزَلَةِ وَاَفْضَلِها وَاَسَرِّ اَسْمائِكَ فی نَفْسِكَ الَّذی لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَیْءٌ
وَاَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ وَبِالعَرْشِ العَظيمِ وَما حَمَلَ وَبِالكُرْسِیِّ الكَريمِ
وَما وَسِعَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتُتيحَ لی مِنْ عِنْدِكَ فَرَجَكَ القَريبَ

العظيم الأعظم اللهم اتمم على احسانك القديم الأقدم وتابع الي معروفك
الدائم الأدوم وانعشني بعز جلالك الأكرم والهكم اله واحد لا اله
الا هو الرحمن الرحيم الله لا اله الا هو الحي القيوم الم الله لا اله الا هو
الحي القيوم هو الذي يصوركم في الأرحام كيف يشاء لا اله الا هو العزيز
الحكيم شهد الله انه لا اله الا هو والملائكة واولوا العلم قائما بالقسط
لا اله الا هو العزيز الحكيم الله لا اله الا هو ليجمعنكم الى يوم القيمة
لا ريب فيه ذلكم الله ربكم لا اله الا هو خالق كل شيء فاعبدوه وهو على
كل شيء وكيل اتبع ما اوحي اليك من ربك لا اله الا هو واعرض عن
المشركين قل يا ايها الناس اني رسول الله اليكم جميعا الذي له ملك السموات
والأرض لا اله الا هو يحيي ويميت فامنوا بالله ورسوله النبي الأمي الذي
يؤمن بالله وكلماته واتبعوه لعلكم تهتدون وما امروا الا ليعبدوا
الها واحدا لا اله الا هو سبحانه عما يشركون فان تولوا فقل حسبي الله
لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم حتى اذا ادركه الغرق
قال امنت انه لا اله الا الذي امنت به بنوا اسرائيل وانا من المسلمين
قل هو ربي لا اله الا هو عليه توكلت واليه متاب ينزل الملائكة بالروح
من امره على من يشاء من عباده ان انذروا انه لا اله الا انا فاتقون وان
تجهر بالقول فانه يعلم السر واخفى الله لا اله الا هو له الأسماء الحسنى
وانا اخترتك فاستمع لما يوحى انني انا الله لا اله الا انا فاعبدني واقم
الصلوة لذكري انما الهكم الله الذي لا اله الا هو وسع كل شيء علما وما
ارسلنا من قبلك من رسول الا نوحي اليه انه لا اله الا انا فاعبدون
وذا النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه فنادى في الظلمات

ان لا اله الا انت سبحانك انى كنت من الظالمين فتعالى الله الملك الحق لا اله
الا هو رب العرش الكريم الله لا اله الا هو رب العرش العظيم وهو الله
لا اله الا هو له الحمد فى الاولى والآخرة وله الحكم واليه ترجعون ولا
تدع مع الله الها آخر لا اله الا هو كل شىء هالك الا وجهه له الحكم و
اليه ترجعون يا ايها الناس اذكروا نعمت الله عليكم هل من خالق غير الله
يرزقكم من السماء والارض لا اله الا هو فانى تؤفكون ذلكم الله ربكم له الملك
لا اله الا هو فانى تصرفون غافر الذنب وقابل التوب شديد العقاب ذى
الطول لا اله الا هو اليه المصير ذلكم الله ربكم خالق كل شىء لا اله الا
هو فانى تؤفكون ذلكم الله ربكم فتبارك الله رب العالمين هو الحى لا اله
الا هو فادعوه مخلصين له الدين الحمد لله رب العالمين رب السموات و
الارض وما بينهما ان كنتم موقنين لا اله الا هو يحيى ويميت ربكم ورب آبائكم
الاولين فانى لهم اذا جاءتهم ذكريهم فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر
لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات هو الله الذى لا اله الا هو عالم الغيب و
الشهادة هو الرحمن الرحيم هو الله الذى لا اله الا هو الملك القدوس
السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون الله لا اله
الا هو وعلى الله فليتوكل المؤمنون اللهم انى اسألك عفوا ليس بعده
عقوبة ورضا ليس بعده سخط وعافية ليس بعدها بلاء وسعادة ليس
بعدها شقاء وهدى لا يكون بعده ضلالة وايمانا لا يداخله كفر و
قلبا لا يداخله فتنة اللهم انى اسألك السعة فى القبر والحجة البالغة
والقول الثابت وان تنزل على الامان والفرج والسرور ونضرة النعيم اللهم
صل على محمد وآل محمد وعرفنى بركة هذا الشهر ويمنه وارزقنى خيره واصرف

عَنّي شَرَّهُ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْفَائِزِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ أَنْتَ وَهَّابُ
الْخَيْرِ فَهَبْ لِي شَوْقًا إِلَى لِقَائِكَ وَإِشْفَاقًا مِنْ عَذَابِكَ وَحَيَاءً مِنْكَ وَتَوْقِيرًا
وَإِجْلَالًا حَتّٰى يَوْجَلَ مِنْ ذٰلِكَ قَلْبِي وَيَقْشَعِرَّ مِنْهُ جِلْدِي وَيَتَجَافٰى لَهُ جَنْبِي وَتَدْمَعَ
مِنْهُ عَيْنِي وَلَا أَخْلُوَ مِنْ ذِكْرِكَ فِي لَيْلِي وَنَهَارِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أُثْنِي
عَلَيْكَ وَمَا عَسٰى أَنْ يَبْلُغَ مَدْحِي وَثَنَائِي مَعَ قِلَّةِ عَمَلِي وَقِصَرِ رَأْيِي وَأَنْتَ الْخَالِقُ
وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْمَلِيكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ
الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ
وَأَنْتَ الْمُعْطِي وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا تَمُوتُ وَأَنَا خَلْقٌ أَمُوتُ فَاغْفِرْ لِي
وَارْحَمْنِي وَأَعْطِنِي سُؤْلِي فِي دُنْيَايَ وَأُخْرَايَ وَتَجَاوَزْ عَنِّي وَعَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
وَرَسُولِكَ وَصَفِيِّكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ ارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَكَرِّمْ مَقَامَهُ
وَأَجْزِلْ ثَوَابَهُ وَأَفْلِجْ حُجَّتَهُ وَأَظْهِرْ عُذْرَهُ وَعَظِّمْ نُورَهُ وَأَدِمْ كَرَامَتَهُ وَ
أَلْحِقْ بِهِ أُمَّتَهُ وَذُرِّيَّتَهُ وَأَقِرَّ بِذٰلِكَ عَيْنَهُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا أَكْرَمَ
النَّبِيِّينَ تَبَعًا وَأَعْظَمَهُمْ مَنْزِلَةً وَأَشْرَفَهُمْ كَرَامَةً وَأَعْلَاهُمْ دَرَجَةً وَأَفْسَحَهُمْ
فِي الْجَنَّةِ مَنْزِلًا اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّدًا دَرَجَةَ الْوَسِيلَةِ وَشَرِّفْ بُنْيَانَهُ وَعَظِّمْ
نُورَهُ وَبُرْهَانَهُ وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ فِي أُمَّتِهِ وَتَقَبَّلْ صَلٰوةَ أُمَّتِهِ عَلَيْهِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا بَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَتَلَا آيَاتِكَ وَنَصَحَ لِعِبَادِكَ
وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِكَ حَتّٰى أَتَاهُ الْيَقِينُ اَللّٰهُمَّ زِدْ مُحَمَّدًا مَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفًا وَ
مَعَ كُلِّ فَضْلٍ فَضْلًا وَمَعَ كُلِّ كَرَامَةٍ كَرَامَةً وَمَعَ كُلِّ سَعَادَةٍ سَعَادَةً حَتّٰى تَجْعَلَ
مُحَمَّدًا فِي الشَّرَفِ الْأَعْلٰى مِنَ الدَّرَجَاتِ الْعُلٰى اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ
مُحَمَّدٍ وَسَهِّلْ لِي مَحَجَّتِي وَبَلِّغْنِي أُمْنِيَّتِي وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَاقْضِ عَنِّي دَيْنِي

وَفَرِّج عَنِّي غَمِّي وَهَمِّي وَكَرْبِي وَيَسِّرْ لِي اِرَادَتِي وَاَوْصِلْنِي اِلَى بُغْيَتِي سَرِيعًا
عَاجِلًا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و شیخ مفید رحمه الله گفته است که در روز
دهم ماه ربیع الآخر سال دویست و سی و دو از هجرت نبوی صلّی الله علیه
و آله حضرت امام حسن عسکری صلوات الله متولّد شده است و روز شریف
بسیار مبارکیست و مستحبّ است که بشکر این نعمت عظمی روزه بدارند
و آن حضرت را زیارت مختصر و بسیار اعمال خیر در این روز بابرکت مناسب است
در اعمال ماه جمادی الاولی است سیّد بن طاوس رحمه الله از بعضی از کتب
معتبره نقل کرده است که در روز اوّل این ماه مستحبّ است که این دعا بخوانند
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللهُ وَاَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ وَاَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ وَاَنْتَ السَّلٰمُ
الْمُؤْمِنُ وَاَنْتَ الْمُهَيْمِنُ وَاَنْتَ الْعَزِيزُ وَاَنْتَ الْجَبَّارُ وَاَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَاَنْتَ الْخَالِقُ
وَاَنْتَ الْبَارِئُ وَاَنْتَ الْمُصَوِّرُ وَاَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَاَنْتَ الْاَوَّلُ وَاَنْتَ الْآخِرُ
وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى اَسْئَلُكَ يَا رَبِّ بِحَقِّ هٰذِهِ الْاَسْمَاءِ
وَبِحَقِّ اَسْمَائِكَ كُلِّهَا اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآتِنَا اللّٰهُمَّ فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً اِخْتِمْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ وَالشَّهَادَةِ فِي سَبِيلِكَ
وَعَرِّفْنَا بَرَكَةَ شَهْرِنَا هٰذَا وَيُمْنَهُ وَارْزُقْنَا خَيْرَهُ وَاصْرِفْ عَنَّا شَرَّهُ وَاجْعَلْنَا
فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ پس این آیات را بخوانند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ هُوَ
الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضٰى اَجَلًا وَاَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُونَ وَهُوَ اللهُ فِي
السَّمٰوَاتِ وَفِي الْاَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَنْزَلَ
عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا قَيِّمًا لِيُنْذِرَ بَاْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ اَلْحَمْدُ

لِلّٰهِ الَّذِی لَهُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِی الْاٰخِرَةِ وَهُوَ الْحَکِیمُ الْخَبِیرُ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِکَةِ رُسُلًا اُولِیٓ اَجْنِحَةٍ مَثْنٰی وَ
ثُلٰثَ وَرُبٰاعَ یَزِیدُ فِی الْخَلْقِ مَا یَشَآءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ مَا یَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ
رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِکَ لَهَا وَمَا یُمْسِکْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی هَدٰانَا لِهٰذَا وَمَا کُنَّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلَآ اَنْ هَدٰینَا اللّٰهُ لَقَدْ جَآءَتْ
رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی وَهَبَ لِی عَلَی الْکِبَرِ اِسْمٰعِیلَ وَاِسْحٰقَ اِنَّ رَبِّی لَسَمِیعُ
الدُّعَآءِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَکْثَرُهُمْ لَا یَعْلَمُونَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی نَجّٰینَا مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِینَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی فَضَّلَنَا عَلٰی کَثِیرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِینَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ سَیُرِیکُمْ اٰیٰتِهِ
فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّکَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ
اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَکُورٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَاَوْرَثَنَا الْاَرْضَ
نَتَبَوَّاُ مِنَ الْجَنَّةِ حَیْثُ نَشَآءُ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِینَ وَتَرَی الْمَلٰٓئِکَةَ حَآفِّینَ مِنْ
حَوْلِ الْعَرْشِ یُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِیَ بَیْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِیلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِینَ فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِینَ وَلَهُ الْکِبْرِیَآءُ
فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ یَکُنْ
لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیرًا اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِی مَا سَلَفَ
مِنْ ذُنُوبِی وَتَدَارَکْنِی فِیمَا بَقِیَ مِنْ عُمْرِی وَقَوِّ ضَعْفِی لِلَّذِی خَلَقْتَنِی لَهُ وَحَبِّبْ اِلَیَّ
الْاِیمَانَ وَزَیِّنْهُ فِی قَلْبِی وَقَدْ دَعَوْتُکَ کَمَا اَمَرْتَنِی فَاسْتَجِبْ لِی کَمَا وَعَدْتَنِی
اَللّٰهُمَّ اَصْبَحْتُ لَکَ عَبْدًا لَا اَسْتَطِیعُ دَفْعَ مَا اَکْرَهُ وَلَا اَمْلِکُ مَا اَرْجُو
وَاَصْبَحْتُ مُرْتَهَنًا بِعَمَلِی فَلَا فَقِیرَ اَفْقَرُ مِنِّی اِلَیْکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ اَسْئَلُکَ اَنْ
تَسْتَعْمِلَنِی عَمَلَ مَنِ اسْتَیْقَنَ حُضُورَ اَجَلِهِ لَا بَلْ عَمَلَ مَنْ قَدْ مَاتَ فَرَاٰی عَمَلَهُ وَ
نَظَرَ اِلٰی ثَوَابِ عَمَلِهِ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اَللّٰهُمَّ هٰذَا مَکَانُ الْعَآئِذِ بِرَحْمَتِکَ

مِنْ عَذَابِكَ هٰذَا مَكَانُ الْعَائِذِ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ غَضَبِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ دَعَاكَ
فَاَجَبْتَهُ وَسَأَلَكَ فَاَعْطَيْتَهُ وَاٰمَنَ بِكَ فَهَدَيْتَهُ وَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فَكَفَيْتَهُ
وَتَقَرَّبَ اِلَيْكَ فَاَدْنَيْتَهُ وَافْتَقَرَ اِلَيْكَ فَاَغْنَيْتَهُ وَاسْتَغْفَرَكَ فَغَفَرْتَ
لَهُ وَرَضِيتَ عَنْهُ وَاَرْضَيْتَهُ وَهَدَيْتَهُ اِلٰى مَرْضَاتِكَ وَاسْتَعْمَلْتَهُ بِطَاعَتِكَ
وَلِذٰلِكَ فَرَّغْتَهُ اَبَدًا مَا اَحْيَيْتَهُ فَتُبْ عَلَيَّ يَا رَبِّ وَاَعْطِنِي سُؤْلِي وَلَا تَحْرِمْنِي شَيْئًا
مِمَّا سَأَلْتُكَ وَاكْفِنِي شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْاَرْضِ وَاَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِي لَا
اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الَّذِي لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا هُوَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ
وَاَعِنِّي عَلَى الدُّنْيَا وَارْزُقْنِي خَيْرَهَا وَكَرِّهْ اِلَيَّ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ
وَاجْعَلْنِي مِنَ الرَّاشِدِينَ اَللّٰهُمَّ قَوِّنِي لِعِبَادَتِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ
وَبَلِّغْنِي الَّذِي اَرْجُو مِنْ رَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ الرِّيَّ يَوْمَ الظَّمَاءِ
وَالنَّجَاةَ يَوْمَ الْفَزَعِ الْاَكْبَرِ وَالْفَوْزَ يَوْمَ الْحِسَابِ وَالْاَمْنَ يَوْمَ الْخَوْفِ وَاَسْئَلُكَ
النَّظَرَ اِلٰى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَالْخُلُودَ فِي جَنَّتِكَ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ وَالسُّجُودَ
يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَالظِّلَّ يَوْمَ لَا ظِلَّ اِلَّا ظِلُّكَ وَمُرَافَقَةَ اَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ
وَاَوْلِيَائِكَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ مِنْ ذُنُوبِي وَمَا اَخَّرْتُ وَمَا اَسْرَرْتُ وَمَا
اَعْلَنْتُ وَمَا اَسْرَفْتُ عَلٰى نَفْسِي وَمَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَارْزُقْنِي التُّقٰى وَالْهُدٰى وَالْعَفَافَ
وَالْغِنٰى وَوَفِّقْنِي لِلْعَمَلِ بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ لِي دِينِيَ الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ
اَمْرِي وَاَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي وَاَصْلِحْ لِي اٰخِرَتِيَ الَّتِي اِلَيْهَا مُنْقَلَبِي وَ
اجْعَلِ الْحَيٰوةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ سُوْءٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ
يَا رَبَّ الْاَرْبَابِ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ وَيَا مَالِكَ الْمُلُوكِ اَنْ تَرْحَمَنِي وَتَسْتَجِيبَ لِي وَ
تُصْلِحَنِي فَاِنَّهُ لَا يُصْلِحُ مَنْ صَلَحَ مِنْ عِبَادِكَ اِلَّا اَنْتَ فَاِنَّكَ اَنْتَ رَبِّي وَثِقَتِي وَرَجَائِي
وَمَوْلَايَ وَمَلْجَايَ وَلَا رَاحِمَ لِي غَيْرُكَ وَلَا مُغِيثَ لِي سِوَاكَ وَلَا مَالِكَ سِوَاكَ وَلَا

مجیب الّا انت انا عبدك وابن عبدك وابن امتك الخاطئ الّذی وسعته
رحمتك وانت العالم بحالی وحاجتی وکثرة ذنوبی والمطّلع علی اموری
کلّها فاسئلك یا لا اله الّا انت ان تغفر لی ما تقدّم من ذنبی وما تأخّر
اللّهمّ لا تدع لی ذنبا الّا غفرته ولا همّا الّا فرّجته ولا حاجة هی لك رضا
الّا قضیتها ولا عیبا الّا اصلحته اللّهمّ وآتنا فی الدّنیا حسنة وفی
الآخرة حسنة وقنی عذاب النّار اللّهمّ اعنّی علی اهوال الدّنیا وبوائق
الدّهور ومصیبات اللّیالی والأیّام اللّهمّ واحرسنی من شرّ ما یعمل الظّالمون
فی الأرض فانّه لا حول ولا قوّة الّا بك اللّهمّ انّی اسألك ایمانا ثابتا وعملا
متقبّلا ودعاء مستجابا ویقینا صادقا وقولا طیّبا وقلبا شاکرا وبدنا
صابرا ولسانا ذاکرا اللّهمّ انزع حبّ الدّنیا ومعاصیها وذکرها وشهوتها
من قلبی اللّهمّ انّك بکرمك تشکر الیسیر من عملی فاعف لی الکثیر من ذنوبی
وکن لی ولیّا ونصیرا ومنیعا وحافظا اللّهمّ هب لی قلبا اشدّ رهبة
من قلبی ولسانا ادوم لك ذکرا من لسانی وجسما اقوی علی طاعتك و
عبادتك من جسمی اللّهمّ انّی اعوذ بك من زوال نعمتك ومن فجاءة نقمتك
ومن تحوّل عافیتك ومن حلول غضبك واعوذ بك من جهد البلآء
ودرك الشّقآء ومن شماتة الأعدآء وسوء القضآء فی الدّنیا والآخرة
اللّهمّ انّی اسألك باسمك الکریم وعرشك العظیم وملکك القدیم یا وهّاب
العطایا ویا مطلق الاسارٰی ویا فکّاك الرّقاب یا کاشف العذاب اسألك
ان تخرجنی من الدّنیا سالما غانما وان تدخلنی الجنّة برحمتك امنا وان
تجعل اوّل شهری هذا صلاحا واوسطه فلاحا وآخره نجاحا انّك انت
علّام الغیوب ❀ کوید که کلینی بسند صحیح از حضرت صادق

علیه السلام روایت کرده است که حضرت فاطمه صلوات الله علیها هفتاد و
پنج روز بعد از حضرت رسالت صلی الله علیه و آله زنده بود پس بنا بر مشهور
که وفات حضرت رسول صلی الله علیه و آله در بیست و هشتم ماه صفر بود
باید وفات حضرت فاطمه صلوات الله علیها در سیزدهم یا چهاردهم یا پانزدهم
ماه جمادی الاولی باشد پس زیارت آنحضرت درین ایام مناسب است خصوصا
در چهاردهم که ظاهرتر است و شیخ مفید گفته است که در شب پانزدهم
این ماه حضرت امام زین العابدین علیه السلام متولد شده است و روز شریفی است
مستحب است که روزه بدارند و اعمال خیر از عبادات و تصدقات بجا آورند
و شیخ طوسی رحمه الله گفته است که فتح بصره برای امیر المؤمنین علیه السلام نیز
درین روز میسر شد گوید که زیارة هر دو امام علیهما السلام درین
روز مناسب است و اگر زیارت جامعه درین قسم ایام بخوانند چنانکه مذکور
خواهد شد انشاء الله تعالی بهتر است در اعمال ماه جمادی
الثانیه است سید بن طاوس رحمه الله روایت کرده است که در اینماه در هر
روز که خواهد سنت است که چهار رکعت نماز بکند یعنی بدو سلام و در رکعت
اول بعد از سورهٔ فاتحه یکمرتبه آیة الکرسی بخواند و بیست و پنج مرتبه انا
انزلناه و در رکعت دوم یکمرتبه الهیکم التکاثر و بیست و پنج مرتبه قل
هو الله احد و در رکعت سیم یکمرتبه قل یا ایها الکافرون و بیست و پنج مرتبه
قل اعوذ برب الفلق و در رکعت چهارم یکمرتبه اذا جاء نصر الله و بیست
و پنج مرتبه قل اعوذ برب الناس و بعد از سلام رکعت چهارم هفتاد مرتبه
بگوید سُبحانَ اللهِ وَالحمدُ لِلهِ وَلا اِلهَ اِلّا اللهُ وَاللهُ اَکبَرُ و هفتاد مرتبه
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس سه مرتبه بگوید اَللّهُمَّ اغفِر لِلمُؤمِنینَ پس

سر

سر بسجده بگذارد و سه مرتبه بگوید یا حیّ یا قیّوم یا ذا الجلال و
الاکرام یا الله یا رحمن یا رحیم یا ارحم الراحمین پس هر حاجتی که دارد
از حق تعالی طلب نماید هر که چنین کند خدا خود شر او و مالش او و زنان
و فرزندان او را و دین و دنیای او را حفظ کند و اگر در این سال بمیرد
بر شهادت بمیرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد و شیخ بزرگوار
محمد بن جریر طبری در کتاب دلایل الامامة بسند معتبر از حضرت صادق
علیه السلام روایت کرده است که ولادة با سعادة حضرت فاطمه صلوات الله
علیها در بیستم این ماه نیز واقع شد و شیخ طوسی و سید بن طاوس و دیگران
چنین ذکر کرده اند و اگرچه وفات مخالف روایتی است که سابقا ذکر کردیم
اما چون مشهور است و روایت معتبر دارد باید که در روز سیّم به اسم تعزیت
آنحضرت قیام نمایند و زیارت آنحضرت بکنند و لعن بسیار بر قاتلان آنحضرت
و غاصبان حق او بکنند و در روز بیستم آنحضرت را زیارت کنند و چنانکه
شیخ مفید گفته است اظهار سرور و خوشحالی بکنند و روزه بدارند
و تصدقات و اعمال خیر بکنند و زیارت آنحضرت بدو طریق وارد شده است
اول آنکه سید بن طاوس روایت کرده است که هر که آنحضرت را زیارت کند
باین زیارت که بگوید اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا سَیِّدَةَ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ
یا والِدَةَ الْحُجَجِ عَلَی النّاسِ اَجْمَعینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَمْنُوعَةُ
حَقُّها پس بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی اَمَتِكَ وَ ابْنَةِ نَبِیِّكَ وَ زَوْجَةِ وَصِیِّ نَبِیِّكَ
صَلوةً تُزْلِفُها فَوْقَ زُلْفی عِبادِكَ الْمُکْرَمینَ مِنْ اَهْلِ السَّمٰواتِ وَ الْاَرَضینَ
پس طلب آمرزش کند از خدا که حق تعالی گناهان او را بیامرزد و او را داخل
بهشت گرداند و این زیارت مختصر معتبر است و همه وقت میتوان کرد دویم

زیارت مبسوطیست که علما ذکر کرده اند در کتب زیارات سند آن بنظر
فقیر نرسیده و آن زیارة اینست السلام علیک یا بنت رسول الله السلام
علیک یا بنت نبی الله السلام علیک یا بنت حبیب الله السلام علیک یا
بنت خلیل الله السلام علیک یا بنت صفی الله السلام علیک یا بنت امین
الله السلام علیک یا بنت خیر خلق الله السلام علیک یا بنت افضل
انبیاء الله السلام علیک یا بنت خیر البریة السلام علیک یا سیدة
نساء العالمین من الاولین والآخرین السلام علیک یا زوجة ولی الله و
خیر خلقه بعد رسول الله السلام علیک یا ام الحسن والحسین سیدی
شباب اهل الجنة السلام علیک یا ام المؤمنین السلام علیک ایتها
الصدیقة الشهیدة السلام علیک ایتها الرضیة المرضیة السلام
علیک ایتها الصادقة الرشیدة السلام علیک ایتها الفاضلة الزکیة
السلام علیک ایتها الحوراء الانسیة السلام علیک ایتها التقیة
النقیة السلام علیک ایتها المحدثة العلیمة السلام علیک ایتها المعصومة
المظلومة السلام علیک ایتها الطاهرة المطهرة السلام علیک ایتها
المضطهدة المغصوبة السلام علیک ایتها الغراء الزهراء السلام
علیک یا فاطمة بنت محمد رسول الله ورحمة الله وبرکاته صلی الله علیک
یا مولاتی وابنة مولای وعلی روحک وبدنک اشهد انک مضیت علی بینة
من ربک وان من سرک فقد سر رسول الله ومن جفاک فقد جفا رسول
الله صلی الله علیه وآله ومن آذاک فقد آذی رسول الله ومن وصلک
فقد وصل رسول الله ومن قطعک فقد قطع رسول الله لانک بضعة
منه وروحه التی بین جنبیه کما قال علیه افضل الصلوة واکمل السلام

اشهد

اشهد الله وملائکته انی ولیّ لمن والاک وعدوّ لمن عاداک وحرب لمن
حاربک انا یا مولای بک وبابیک وبعلک والائمة من ولدک موقن وبولایتهم
مؤمن ولطاعتهم ملتزم اشهد انّ الدّین دینهم والحکم حکمهم وقد
بلّغوا عن الله عزّ وجلّ ودعوا الی سبیله بالحکمة والموعظة الحسنة
لا تأخذهم فی الله لومة لائم وصلوات الله علیک وعلی ابیک وعلی بعلک
وذرّیّتک الائمّة الطّاهرین اللّهمّ صلّ علی محمّد واهل بیته وصلّ
علی البتول الطّاهرة الصّدّیقة المعصومة التّقیّة النّقیّة الرّضیّة الزّکیّة
الرّشیدة المظلومة المقهورة المغصوبة حقّها الممنوعة ارثها المکسورة
ضلعها المظلوم بعلها المقتول ولدها فاطمة بنت رسولک وبضعة
لحمه وصمیم قلبه وفلذة کبده والنّخبة منک له والتّحفة خصصت بها
وصیّه وحبیبة المصطفی وقرینة المرتضی وسیّدة النّسآء ومبشّرة
الاولیاء حلیفة الورع والزّهد وتفّاحة الفردوس والخلد الّتی شرّفت
مولدها بنساء الجنّة وسللت منها انوار الائمّة وارخیت دونها
حجاب النّبوّة اللّهمّ صلّ علیها صلوة تزید فی محلّها عندک وشرفها
لدیک ومنزلتها من رضاک وبلّغها منّا تحیّة وسلاما وآتنا من لدنک
فی حبّها فضلا واحسانا ورحمة وغفرانا انّک ذو العفو الکریم سیّد بن
طاوس رحمه الله گفته است پس نماز زیارة بکن واگر توانی نماز الخضر را
بجا آور واند و رکعت است و در هر رکعت بعد از فاتحه شصت مرتبه سوره
قل هو الله احد بخوان واگر نتوانی دو رکعت بکن و در رکعت اوّل بعد از
فاتحه یکمرتبه سوره قل هو الله احد و در رکعت دویم یکمرتبه سوره قل
یا ایها الکافرون بخوان و بعد از نماز تسبیح الخضر را بگو و این دعا بخوان

اَللّٰهُمَّ اِنّیٓ اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ بِنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ صَلَوٰاتُکَ عَلَیْهِمْ وَ
اَسْاَلُکَ بِحَقِّکَ الْعَظِیْمِ عَلَیْهِمُ الَّذِیْ لَا یَعْلَمُ کُنْهَهُ سِوٰاکَ وَاَسْئَلُکَ
بِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عِنْدَکَ عَظِیْمٌ وَبِاَسْمَائِکَ الْحُسْنَی الَّتِیْ اَمَرْتَنِیْ اَدْعُوْکَ بِهَا
وَاَسْئَلُکَ بِاِسْمِکَ الْاَعْظَمِ الَّذِیْ اَمَرْتَ بِهِ اِبْرٰهِیْمَ اَنْ یَدْعُوَ بِهِ الطَّیْرَ فَاَجَابَتْهُ
وَبِاِسْمِکَ الْعَظِیْمِ الَّذِیْ قُلْتَ لِلنَّارِ بِهِ کُوْنِیْ بَرْدًا وَسَلَامًا عَلٰی اِبْرٰهِیْمَ
فَکَانَتْ وَبِاَحَبِّ الْاَسْمَاءِ اِلَیْکَ وَاَشْرَفِهَا وَاَعْظَمِهَا لَدَیْکَ وَاَسْرَعِهَا
اِجَابَةً وَاَنْجَحِهَا طَلِبَةً وَبِمَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَمُسْتَحِقُّهُ وَمُسْتَوْجِبُهُ وَاَتَوَسَّلُ
اِلَیْکَ وَاَرْغَبُ اِلَیْکَ وَاَتَضَرَّعُ وَاُلِحُّ عَلَیْکَ وَاَسْاَلُکَ بِکُتُبِکَ الَّتِیْ اَنْزَلْتَهَا
عَلٰی اَنْبِیَائِکَ وَرُسُلِکَ صَلَوٰاتُکَ عَلَیْهِمْ مِنَ التَّوْرٰیةِ وَالْاِنْجِیْلِ وَالزَّبُوْرِ
وَالْقُرْاٰنِ الْعَظِیْمِ فَاِنَّ فِیْهَا اِسْمَکَ الْاَعْظَمَ وَبِمَا فِیْهَا مِنْ اَسْمَائِکَ الْعُظْمٰی
اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُفَرِّجَ عَنْ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَشِیْعَتِهِمْ وَمُحِبِّیْهِمْ وَعَنِّیْ
وَتَفْتَحَ اَبْوَابَ السَّمَاءِ لِدُعَائِیْ وَتَرْفَعَهُ فِیْ عِلِّیِّیْنَ وَتَاْذَنَ فِیْ هٰذَا الْیَوْمِ وَ
فِیْ هٰذِهِ السَّاعَةِ بِفَرَجِیْ وَاِعْطَاءِ اَمَلِیْ وَسُؤْلِیْ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ یَا مَنْ لَا یَعْلَمُ
اَحَدٌ کَیْفَ هُوَ وَقُدْرَتَهُ اِلَّا هُوَ یَا مَنْ سَدَّ الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ وَکَبَسَ الْاَرْضَ عَلَی
الْمَاءِ وَاخْتَارَ لِنَفْسِهِ اَحْسَنَ الْاَسْمَاءِ یَا مَنْ سَمّٰی نَفْسَهُ بِالْاِسْمِ الَّذِیْ یُقْضٰی
بِهِ حَاجَةُ مَنْ یَدْعُوْهُ اَسْئَلُکَ بِحَقِّ ذٰلِکَ الْاِسْمِ فَلَا شَفِیْعَ اَقْوٰی لِیْ مِنْهُ اَنْ
تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَقْضِیَ لِیْ حَوَائِجِیْ وَتُسْمِعَ بِمُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ
وَالْحُسَیْنِ وَعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوْسَی بْنِ جَعْفَرٍ
وَعَلِیِّ بْنِ مُوْسٰی وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ وَالْحُجَّةِ الْمُنْتَظَرِ
لِاِذْنِکَ صَلَوٰاتُکَ وَسَلَامُکَ وَرَحْمَتُکَ وَبَرَکَاتُکَ عَلَیْهِمْ صَوْتِیْ لِیَشْفَعُوْا
لِیْ اِلَیْکَ وَتُشَفِّعَهُمْ فِیَّ وَلَا تَرُدَّنِیْ خَائِبًا بِحَقِّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ پس حاجات خود را

طلب کن که بر آورده است

باب نهم

در اعمال هر ماه است

بدانکه در وقت دیدن ماه نو خواه در شب اول و خواه دویم و خواه سیم مستحب است که دعاهای منقول را بخوانند و بهترین آنها دعای هلال صحیفهٔ کامله است که دعای چهل و سیم است و هفت مرتبه سورهٔ حمد خواندن برای دفع درد چشم منقول است و اندک پنیر خوردن گفته‌اند مستحب است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که نیکو لقمه ایست پنیر دهان را شیرین و خوشبو میکند و اشتهای طعام می آورد و باعث هضم میشود و هر که در اول ماه بخورد حاجت او رد نمیشود و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در شب اول ماه دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از سوره حمد سورهٔ انعام بخواند و از حق تعالی سؤال کند که او را از هر ترسی و دردی ایمن گرداند نبیند در آنماه امری که مکروه او باشد و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که چون ماه نو در آید در روز اول ماه دو رکعت نماز بکن و در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخوان و در رکعت دویم بعد از حمد سی مرتبه سورهٔ انا انزلناه بخوان و بعد از نماز تصدق بکن چون چنین کنی سلامتی آنماه را از حق تعالی خریده و در روایت دیگر وارد شده است که مستحب است که بعد ازین دو رکعت این دعا را بخوانند بسم الله الرحمن الرحیم وما من دابة فی الارض الا علی الله رزقها ویعلم مستقرها ومستودعها کل فی کتاب مبین بسم الله الرحمن الرحیم وان یمسسک الله بضر فلا کاشف له الا هو وان یردک بخیر فلا راد لفضله یصیب به من یشاء من عباده وهو الغفور الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم

سيجعل الله بعد عسر يسرا ما شاء الله لا قوة الا بالله حسبنا الله
ونعم الوكيل وافوض امري الى الله ان الله بصير بالعباد لا اله الا انت
سبحانك اني كنت من الظالمين رب اني لما انزلت الي من خير فقير رب
لا تذرني فردا وانت خير الوارثين وبدانکه از جملهٔ سنتهای مؤکد
که حضرت رسول صلی الله علیه وآله بران مواظبت نمود تا از دنیا
رفت روزه سه روز در هر ماه هست و آن موافق مشهور پنجشنبه اول
ماه و پنجشنبه آخر ماه و چهارشنبه اول از دههٔ میان ماه هست و در بعضی
از روایات عکس این نیز وارد شده است یعنی چهارشنبه اول و چهار
شنبه آخر و پنجشنبه اول از دههٔ میان و اول اشهر و بهتر است و سنن
انحصار ندارد تالی واجبات است در فضیلت و تاکید و انحصار نماز سنت را برابر
نماز واجب مقرر فرموده هشت رکعت نافله پیش از نماز ظهر و هشت رکعت
پیش از نماز عصر و چهار رکعت بعد از نماز شام و دو رکعت نیز بعد از
نماز خفتن و چون نشسته کرده میشود برابر یک رکعت است و یازده رکعت
نماز شب و دو رکعت پیش از نماز صبح و اینها متمم فریضه اند و در ثواب
و تاکید مثل آنند و مانند فریضه اگر ترک کنند سنت است که قضا
کنند و از برای ترک آن کفاره یک مد از گندم یا جو برای نافله روز و یک مد
از برای نافله شب مقرر کرده اند همچنین روزه سنت است و برابر روزه واجبات
که تمام ماه شعبان است و در ده ماه دیگر هر ماه سه روز و اگر فوت شود سنت است
که قضا کنند و اگر در تابستان دشوار باشد سنت است که در زمستان
قضا کنند و اگر دشوار باشد بدل هر روز یک درهم بدهند که بحساب
زر ده دانگی سه بیستی و سه نار باشد و بحساب زرهای ناقص نیز ماه

احوط

احوط چهارده غاز بکی است یا یکمدّ کندم که بحساب صد درم بوزن قدیم
اصفهان باشد واکر صد درم شاید هند احوط است و درهم دادن
بهتر است و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلم منقولست که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله مدّتی روزهٔ سنّت انقدر کرفتکه مردم کمان کردند
که هرکز افطار نخواهد کرد و مدّتی افطار کرد که کمان کردند که دیکر روزه
سنّت نخواهد کرفت پس مدّتی روزه حضرت داود کرفتکه یکروز روزه
میداشت و یکروز افطار میفرمود پس در آخر عمر اکتفا نمود بروزهٔ سه روز
در هر ماه بنحو یکه کذشت تا انکه بر امّت اسان باشد متابعت انحضرت و فرمود
که اینروزه ثوابش برابر است باروزه تمام سال و وسواس شیطانرا از سینه
برطرف میکند راوی پرسید که کدام روزها فرمود که پنجشنبه اوّل و چهارشنبه
اوّل دههٔ دوّیم و پنجشنبه اخر پرسید که چرا اینروزها را روزه میدارند
فرمود برای انکه عذاب بر امّتهای سابق درینروزها نازل میشده است
پس امر کرد که درینروزها روزه بدارند برای رفع عذاب و در روایت دیکر
فرمود که پنجشنبه را برای اینروزه میدارند که اعمال بندکانرا درینروز
برخدا عرض میکنند و چهارشنبه میان برای این روزه میدارند که اتش
جهنّم در روز چهارشنبه خلق شده است و روزه سپر اتش جهنّم است
و بروایت دیکر هر عذابکه بر امّتهای کذشته نازل شده است در چهارشنبه
میانه نازل شده است و اکر در دههٔ اوّل دو پنجشنبه بوده باشد پنجشنبه
اولرا کرفتن بهتر است و اکر میسّر نشود پنجشنبه دوّیم را بکیرد و اکر در دههٔ
اخر دو پنجشنبه بوده باشد موافق مشهور پنجشنبه دوّیم افضل است چنانکه
در حدیث صحیح وارد شده است و در روایت دیکر وارد شده است که پنجشنبه

اوّل بهتر است و بعضی حمل کرده اند بر صورتی که محتمل باشد که پنجشنبه
دوّیم اوّل ماه دیگر باشد بسند صحیح از حضرت صادق علیه السّلام
منقولست که کسی که در هر ماه این سه روز را روزه دارد باید که با هیچکس
مجادله نکند و سفاهت و تندخوئی و بیخردی نکند و مبادرت نکند
بسوگند خوردن بخدا و اگر کسی با او سفاهت و بیخردی کند درگذرد و
معارضه نکند و اگر درین ایّام روزه باشد و بخانه برادر مؤمن وارد
شود و او تکلیف کند افطار کردن بهتر است از روزه داشتن بهفتاد برابر
یا نود برابر چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السّلام منقولست
و در حدیث دیگر فرمود که هر که داخل شود بخانه برادر مؤمن خود روزه
باشد و افطار کند و اظهار نکند که من روزه ام که برو منّت گذارد
حق تعالی ثواب روزه یکسال برای او بنویسد و اگر این سه روز را در اوّل
ماه یا میان ماه یا آخر ماه بعمل آورد خوبست و فی الجمله متابعت سنّت کرده است
و ثواب روزه سال می‌یابد چنانچه حق تعالی فرموده است مَن جَاءَ بِالحَسَنَةِ فَلَهُ
عَشرُ اَمثَالِهَا یعنی هر که حسنه بدرگاه خدا بیاورد برای او هست ده برابر
آن و اینمضمون در احادیث بسیار وارد شده است امّا بهتر آنست که بنحوی باشد
که اوّل مذکور شد و از جمله روزهای سنّت هر ماه روزه ایّام البیض است
یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه و احادیث در فضیلت این سه روز
از طرق عامّه و خاصّه منقولست و در بعضی از روایات وارد شده است
که چون حضرت آدم مرتکب آن مکروه شد در بهشت و او را بزمین فرستادند
بدنش سیاه بود یا بعد از قبول توبه خط سیاهی از سر تا پای او مانده بود چون ملائکه
اینحالت را در او دیدند خروش برآوردند و گریستند و استغاثه کردند بدرگاه

حق تعالی پس منادی از اسمان ندا کرد که امروز را روزه بدار و او روز سیزدهم
ماه بود چون روزه داشت ثلث ان سیاهیها برطرف شد پس در روز چهاردهم
ندا رسید که امروز را نیز روزه بدار چون روزه داشت یک ثلث دیگر
برطرف شد پس در روز پانزدهم باز باو ندا رسید چون روزه داشت تمام
سیاهیها برطرف شد پس باو ندا رسید از اسمان که ای ادم روزه این سه روز را
برای تو و فرزندان تو مقرر کردم هر که در هر ماه این سه روز را روزه
بدارد چنان باشد که در تمام عمر خود روزه باشد و ابن بابویه رحمه الله گفته است
که روزه دو پنجشنبه و چهارشنبه بدل ایام البیض مقرر شده است و منافات
ندارد که هر دو سنت باشد و دو پنجشنبه اول و اخر و چهارشنبه میان
بهتر باشد اما اکثر احادیث ایام البیض از طرف عامه است و ابن طاوس رحمه
الله از حضرت رسول صلی الله علیه و اله روایت کرده است که جبرئیل بر
من نازل شد و گفت بگو بعلی علیه السلم که روزه بدار از هر ماه سه روز
تا نوشته شود برای تو بسبب روزه روز اول روزه ده هزار سال و بروزه
روز دویم سی هزار سال و بروزه روز سیم صد هزار سال حضرت امیر گفت
یا رسول الله این مخصوص منست یا برای همه کس است حضرت فرمود که هر که از
شیعیان تو این روزها را روزه بدارد این ثواب برای او خواهد بود گفت
کدام روزها از ماه فرمود که سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم است و از
جمله روزهای مرغوب روزه روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه است
برای کسیکه حاجتی داشته باشد چنانکه در ربیع الاسابیع در ضمن
نمازهای حاجت ذکر کرده ام و مشهور میان علما است که هر پنجشنبه و جمعه را
روزه گرفتن سنت است مگر انکه موافق یکی از ایام محرمه یا مکروهه واقع

شود بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که کسی که اراده عمل
خیر داشته باشد مانند تصدق کردن و روزه داشتن و مثل اینها
باید که در روز جمعه بعمل آورد زیرا که ثواب عمل در روز جمعه مضاعفست
و ابن جنید رحمه الله گفته که مستحب نیست روز جمعه را تنها روزه گرفتن
و اگر ملحق سازد بان یکروز پیش یا یکروز بعد را جایز است و گفته است
استحباب روزه روز دوشنبه و پنجشنبه منسوخست و روزه شنبه نهی
از ان وارد شده است گوید که اکثر انچه ابن جنید گفته خلاف
مشهور میان علماست و شیخ طوسی در مصباح گفته است که ترغیب در روزه
روز جمعه وارد شده است و بهتر انست که انرا تنها روزه ندارد مگر انکه
یکروز بیشتر روزه بدارد و گمان فقیر انست که نهی از تنها گرفتن روزه روز
جمعه محمول بر تقیه است زیرا که سنیان این حدیث را از ابو هریره نقل کرده اند
و بعضی از علما نهی از روز جمعه را حمل کرده اند بر انکه کراهت ان در صورتیست
که او را ضعیف کرداند از فرایض و نوافل و دعاهای روز جمعه و این حمل
بد نیست و اما روز دوشنبه احادیث بر نهی از روزه ان واقع شده است
و بهتر ترکست خصوصا هرگاه بقصد برکت روز دوشنبه باشد مگر
با روز متبرکی از روزها موافق شود مثل غدیر و مبعث و مولد و امثال
اینها و نهی از روزه شنبه بنظر فقیر نرسیده اما فضیلتی هم در روزه ان
بخاطر ندارم مگر انچه شیخ مفید رحمه الله روایت کرده است که هر که در یکی
از ماههای حرام یعنی رجب و ذی القعده و ذی الحجه و محرم پنجشنبه و جمعه
و شنبه را روزه بدارد حق تعالی برای او ثواب عبادت نهصد سال بنویسد

باب یازدهم

در بیان زیارات حضرت رسول خدا و ائمهٔ هدی صلوات الله و سلامه علیهم است
بغیر آنچه سابقا مذکور شد بدانکه زیارت حضرت رسول خدا و ائمهٔ هدی
صلوات الله علیهم در همهٔ اوقات از نزدیک و دور مستحب است و اگر بعد از
غسل باشد افضل است خصوصا در شب و روز جمعه و سایر ایام و لیالی
متبرکه و در کتاب تحفة الزائر بتفصیل ذکر کرده ام و دراینمقام بذکر چند زیارت
بعید و زیارت جامعه و دعائی و صلوات فرستادن بر ایشان اکتفا مینمائیم
اما زیارت حضرت رسالت صلی الله علیه و آله از حضرت رسول صلی الله علیه
و آله منقولست که خدا را ملکی چند هست که میگردند در زمین و هرکه از امت
من بر من سلام میفرستد بمن میرسانند و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام منقولست که ملکی از ملائکه از خدا سؤال نمود که هرچه بندگان
خدا گویند او بشنود و حق تعالی باو عطا کرد پس آنملک ایستاده است تا روز
قیامت و هرکه از مؤمنان بگوید صَلَّی اللهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ البته آنملک
میگوید وَعَلَیْکَ یعنی بر تو باد نیز سلام پس آنملک میگوید یا رسول الله
فلان شخص سلام رسانیده است بر شما پس حضرت میفرماید وَعَلَیْهِ السَّلَامُ
یعنی بر او باد نیز سلام و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هرکه در هرجای زمین بر
من سلام کند بمن میرسد و هرکه نزد قبر من بر من سلام کند من میشنوم و
در حدیث حسن از حضرمی منقولست که حضرت صادق علیه السلام مرا امر فرمود که
در مسجد رسول خدا بسیار نماز کنم تا توانم و فرمود که همیشه این میسر
نمیشود که باینمکان شریف بیائی و فرمود که بنزد قبر رسول میروی گفتم بلی
فرمود که بدرستیکه سلامی که از نزدیک میکنی آنحضرت میشنود و اگر دور

باشی سلام متو بانحضرت میرسد و در حدیث معتبر دیگر از انحضرت منقولست
که بروید بمدینه و سلام کنید بر رسول خدا هرچند صلوات مؤمنان
در هرجا که بفرستند بانحضرت میرسد و در حدیث صحیح از انحضرت
منقولست که صلوات فرستید بر حضرت رسول صلی الله علیه واله در
پهلوی قبر انحضرت هرچند صلوات مؤمنان هرجا که باشند بانحضرت
میرسد و انچه احتمال نماز هدیه دارد که در نزدیك و دور نماز کنند
و ثوابش را هدیه روح مقدس انحضرت کنند و احادیث صلوات و سلام
بر انحضرت و زیارات انحضرت در شهرها دور بسیار است و بسند صحیح منقولست
که ابن ابی نصر بخدمت حضرت امام رضا صلوات الله علیه عرض کرد که بعد از
نماز چگونه صلوات و سلام بر حضرت رسول باید فرستاد فرمود که میگوئی
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِينَ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ رَسُولُ
اللهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ
فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَعَبَدْتَهُ حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللهُ يَا رَسُولَ اللهِ اَفْضَلَ
مَا جَزٰى نَبِيًّا عَنْ اُمَّتِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى
اِبْرٰهِيمَ وَاٰلِ اِبْرٰهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ و در روایت معتبر از حضرت صادق
صلوات الله علیه منقولست که هرکه خواهد زیارت کند قبر حضرت رسول
و قبر امیر المومنین و فاطمه و حسن و حسین را و قبرهای حجتهای خدا صلوات
الله علیهم اجمعین و در شهر خود باشد پس غسل کند در روز جمعه
و دو جامه پاکیزه بپوشد و بیرون رود بصحرائی پس چهار رکعت نماز

بگذارد

بگذارد یا هر سوره که میسّر شود پس بایستد رو بقبله و بگوید اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ اَیُّهَا النَّبِیُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا النَّبِیُّ الْمُرْسَلُ
وَالْوَصِیُّ الْمُرْتَضیٰ وَالسَّیِّدَةُ الزَّهْرَاءُ وَالسِّبْطَانِ الْمُنْتَجَبَانِ وَالْاَوْلادُ وَالْاَعْلامُ
وَالْاُمَنَاءُ الْمُنْتَجَبُونَ جِئْتُ اِنْقِطَاعاً اِلَیْکُمْ وَاِلیٰ آبَائِکُمْ وَوَلَدِکُمُ الْخَلَفِ عَلیٰ
بَرَکَةِ الْحَقِّ فَقَلْبِی لَکُمْ مُسَلِّمٌ وَنُصْرَتِی لَکُمْ مُعَدَّةٌ حَتّیٰ یَحْکُمَ اللّٰهُ لِدِینِهِ فَمَعَکُمْ مَعَکُمْ
لا مَعَ عَدُوِّکُمْ اِنِّی لَمِنَ الْقَائِلِینَ بِفَضْلِکُمْ مُقِرٌّ بِرَجْعَتِکُمْ لا اُنْکِرُ لِلّٰهِ قُدْرَةً وَلا اَزْعُمُ
اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ سُبْحَانَ اللّٰهِ ذِی الْمُلْکِ وَالْمَلَکُوتِ یُسَبِّحُ اللّٰهَ بِاَسْمَائِهِ جَمِیعُ خَلْقِهِ
وَالسَّلامُ عَلیٰ اَرْوَاحِکُمْ وَاَجْسَادِکُمْ وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ
و در روایت دیگر وارد است که این زیارت را در بام خانه خود بکن و زیارت
حضرت فاطمه علیها السّلام سابقا مذکور شد   زیارت حضرت امام
حسین علیه السلام بسندهای معتبر از سدیر صرّاف منقولست که گفت حضرت
صادق علیه السلام فرمود که چه مانع است ترا از اینکه زیارت کنی قبر امام حسین
علیه السلام را در هر هفته پنجشنبه یا در هر روز یکمرتبه گفتم فدای تو شوم
میان من و آنحضرت فرسخهای بسیار هست فرمود که بالا میروی بر بام خانه خود پس
ملتفت میشوی بجانب راست و چپ خود پس سر خود را بسوی آسمان بلند میکنی
پس رو بجانب قبر آنحضرت میگردانی و میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ
تا نوشته شود برای تو ثواب حجّی و عمره سدیر گفت که بسیار است که من در روزی
زیاده از بیست مرتبه چنین زیارت میکنم و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که
کسی که ناحیه اش بعید و خانه اش دور باشد از ما پس بالا رود بر بام خانه خود
و دو رکعت نماز بگذارد و اشاره کند بسلام بسوی قبرهای ما که آن سلام بما میرسد

و در حدیث معتبر منقولست از سلیمان بن عیسی که گفت پدرم عرض کرد بخدمت
حضرت صادق علیه السلم که چگونه ترا زیارت کنم هرگاه قادر بر آمدن بخدمت
تو نباشم فرمود که ای عیسی هرگاه قادر بر آمدن نباشی چون روز جمعه شود
غسل کن یا وضو بساز و بالا رو بر بام خانه خود و دو رکعت نماز بکن و متوجه
شو بسوی من بدرستیکه هر که مرا زیارت کند در حیات من چنانست که مرا زیارت
کرده است بعد از موت من و کسی که مرا زیارت کند بعد از موت من چنانست
که مرا زیارت کرده باشد در حیات من مؤلف گوید که این حدیث دلالت میکند
بر اینکه در این زمانها حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه را در همه موضع
زیارت توان کرد و اگر رو بسامره کند در وقت زیارت بهتر است و بعضی از
زیارات مخصوصه آنحضرت مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و در حدیث
معتبر دیگر مرویست که حضرت صادق علیه السلم بسدیر فرمود که بسیار
زیارت میکنی قبر حسین بن علی علیهما السلام را گفت از بسیاری شغل مرا
مقدور نمیشود فرمود که میخواهی ترا چیزی تعلیم کنم که هرگاه بکنی آن
برای تو ثواب زیارت آنحضرت نوشته شود گفت بلی فدای تو شوم فرمود
که غسل بکن در خانه خود و بالا رو بر بام خانه خود و اشاره کن بجانب آنحضرت
بسلام کردن تا نوشته شود برای تو ثواب زیارت و در حدیث معتبر دیگر منقولست
که حنان بن سدیر رفت بخدمت حضرت صادق علیه السلم و نزد آنحضرت جماعتی
از اصحاب او بودند پس فرمود که ای حنان زیارت حضرت امام حسین علیه السلم
میکنی هر ماه یکمرتبه گفت نه فرمود که هر دو ماه یکمرتبه گفت نه فرمود که
هر سال یکمرتبه گفت نه فرمود که چه بسیار جفا کار شدید بسید و آقای
خود گفت یا ابن رسول الله مانع من کمی توشه و دوری مسافتست فرمود

که میخواهی

که میخواهی که شما را دلالت کنم بر زیارتیکه مقبول باشد هرچند زیارت
کننده دور باشد گفت چگونه زیارت کنم یا ابن رسول الله فرمود که غسل
کن در روز جمعه یا هر روز که خواهی و بپوش پاکترین جامهای خود را و بالا
رو بر بلندترین بامهای خانه خود یا برو بصحرائی و رو بجانب قبر کن و بگو
السلام علیک یا مولای و ابن مولای و سیدی و ابن سیدی السلام
علیک یا قتیل ابن القتیل الشهید ابن الشهید السلام علیک ورحمة الله
وبرکاته انا زائرک یا ابن رسول الله بقلبی ولسانی وجوارحی وان لم ازرک
بنفسی والمشاهدة لقبتک فعلیک السلام یا وارث آدم صفوة الله
ووارث نوح نبی الله ووارث ابرهیم خلیل الله ووارث موسی کلیم الله و
وارث عیسی روح الله وکلمته ووارث محمد حبیب الله ونبیه ورسوله و
وارث علی امیر المؤمنین ووصی رسول الله وخلیفته ووارث الحسن بن علی
وصی امیر المؤمنین لعن الله قاتلیک وجدد علیهم العذاب فی هذه الساعة
وکل ساعة انا یا سیدی متقرب الی الله جل وعز والی جدک رسول الله والی
ابیک امیر المؤمنین والی اخیک الحسن والیک یا مولای علیک سلام
الله ورحمته وبرکاته بزیارتی لک بقلبی ولسانی وجمیع جوارحی فکن یا سیدی
شفیعی لقبول ذلک منی وانا بالبرائة من اعدائک واللعنة علیهم اتقرب الی
الله والیکم اجمعین فعلیک صلوات الله ورضوانه ورحمته پس اندکی میگردی
بجانب چپ خود و رو میگردانی بسوی قبر علی بن الحسین علیهما السلم که او
نزدیک پای پدر خود مدفون است و سلام میکنی بر او مثل این سلام پس دعا
میکنی و میطلبی حاجتهای دنیا و آخرة خود را پس چهار رکعت نماز میگذاری
که نماز زیارت هشت رکعتست یا شش رکعت یا چهار رکعت یا دو رکعت و بهترش

هشت رکعت است پس رو میکنی بجانب قبر امام حسین علیه السلام و میگوئی اَنَا
مُوَدِّعُكَ يا مَوْلايَ وَسَيِّدي وَابْنَ سَيِّدي وَمُوَدِّعُكَ يا سَيِّدي وَابْنَ سَيِّدي
يا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُوَدِّعُكُمْ يا ساداتي يا مَعْشَرَ الشُّهَداءِ عَلَيْكُمْ سَلامُ اللهِ
وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكاتُهُ وَرِضْوانُهُ گوید چون عبارت این حدیث تشویش
و اضطرابی دارد و چند احتمال دارد بهتر آنست که همین زیارت با وداع
چنانچه رو بقبر شریف میخوانند رو بقبله نیز بکنند و بخوانند تا آنکه بهمه
احتمالات عمل کرده باشند و در زیارت علی بن الحسین بجای یا وارث در همه
جا یا ابن وارث بخوانند یا از وارث قصد وراثت امامت و خلافت نکنند
زیرا که آنحضرت امام نبوده است بدانکه این حدیث دلالت میکند بر اینکه
از دور که زیارت کنند نماز زیارت را بعد از زیارت باید بکنند و احادیث
پیش دلالت کرد بر آنکه پیش باید بکنند و دور نیست که مخیر باشند و اگر
این زیارت را کنند بهمین نحو که وارد شده است بکنند و از این احادیث معلوم
شد که غسل از برای زیارت بعید مستحب است و از بعضی هم مفهوم شد که
بی غسل نیز میتوان کرد و از بعضی عمومات مستفاد میشود که بر هر حالی
توان کرد چنانچه اکثر علما گفته اند و اگر در بام خانه یا صحرا واقع سازند
احوط و اولی است و در حدیث معتبر از حسین بن ثویر منقولست که بخدمت حضرت
صادق علیه السلام عرض کرد که من بسیار حضرت امام حسین علیه السلام را یاد
میکنم در آنوقت چه بگویم فرمود که سه مرتبه بگو صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يا أَبا
عَبْدِ اللهِ که سلام میرسد بآنحضرت از نزدیک و دور و شیخ طوسی
ذکر کرده است که زیارت میتوان کرد ائمه را از دور چنانچه از نزدیک
ایشانرا زیارت میکنند اما در جائیکه اَتَيْتُكَ زائِراً باشد نگوید بلکه بگوید

قَصَدْتُكَ بِقَلْبِي زَائِراً اِذْ عَجَزْتُ عَنْ حُضُورِ مَشْهَدِكَ وَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ سَلَاماً
بِعِلْمِي اَنَّهُ يُبَلِّغُكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ جَلَّ وَعَزَّ و دعا
کن آنچه خواهی و بعضی از اکابر علما از ابو الحسن روایت کرده است که گفت
من بسیار بزیارة حضرت امام حسین علیه السلام میرفتم پس چندی بسبب پیری و کمی
مال توفیق زیارت آنحضرت نیافتم پس شبی حضرت رسول صلی الله علیه و آله را
در خواب دیدم که حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهم السلام در خدمت
آنحضرت بودند چون من بنزدیک ایشان رسیدم امام حسین گفت یا رسول
الله این مرد مرا بسیار زیارت میکرد و اکنون ترک کرده است آنحضرت رسول متوجه
من گردید و فرمود که آیا ترک زیارة مثل حسین میتوان کرد گفتم یا رسول الله
قلّت مال و پیری مرا مانع ادراک این سعادة گردیده آنحضرت فرمود که هر شب
بربام خانه خود برو و بانگشت شهادة بسوی قبر آنحضرت اشاره کن و بگو اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ وَعَلَى جَدِّكَ وَاَبِيكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى اُمِّكَ وَاَخِيكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
وَعَلَى الْاَئِمَّةِ مِنْ بَنِيكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الدَّمْعَةِ السَّاكِبَةِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُصِيبَةِ الرَّاتِبَةِ لَقَدْ اَصْبَحَ كِتَابُ اللّٰهِ فِيكَ مَهْجُوراً وَرَسُولُ
اللّٰهِ فِيكَ مَوْتُوراً اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى اَنْصَارِ اللّٰهِ
وَخُلَفَائِهِ اَلسَّلَامُ عَلَى اُمَنَاءِ اللّٰهِ وَاَحِبَّائِهِ اَلسَّلَامُ عَلَى مَحَالِّ مَعْرِفَةِ اللّٰهِ وَ
مَعَادِنِ حِكْمَةِ اللّٰهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللّٰهِ وَحَمَلَةِ كِتَابِ اللّٰهِ وَاَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللّٰهِ وَذُرِّيَّةِ
رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس هر حاجت که خواهی
از خدا سؤال کن پس اگر چنین کنی زیارة تو از دور و نزدیک هر دو مقبولست
زیارت سایر ائمّه از نزدیک و دور بهترین آنها زیارت جامعه است که
ابن بابویه رحمه الله و دیگران بسند معتبر روایت کرده اند که شخصی از حضرت

امام علی نقی علیه السّلام سؤال نمود که ای فرزند رسول خدا بمن تعلیم
نما سخن بلیغ کاملی که از ابخوانم هرگاه زیارت کنم یکی از شما را فرمود که
چون بدرگاه برسی بایست و بگو اَشهَدُ اَن لا اِلهَ اِلّا اللهُ وَحدَهُ لا شَریکَ لَهُ
وَاَشهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ عَبدُهُ وَرَسُولُهُ و باید که با غسل
باشی پس چون داخل شوی و قبر را به بینی بایست و سی مرتبه اللهُ اَکبَرُ بگو
پس راه برو و با آرام دل و آرام تن و گامها را نزدیک بیکدیگر بگذار
پس بایست و سی مرتبه اَللهُ اَکبَرُ بگو پس نزدیک قبر برو و چهل مرتبه
اللهُ اَکبَرُ بگو که صد مرتبه تمام شود پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیکُم یا اَهلَ
بَیتِ النُّبُوَّةِ وَمَوضِعَ الرِّسالَةِ وَمُختَلَفَ المَلائِکَةِ وَمَهبِطَ الوَحیِ وَ
مَعدِنَ الرَّحمَةِ وَخُزّانَ العِلمِ وَمُنتَهَی الحِلمِ وَاُصُولَ الکَرَمِ وَقادَةَ الاُمَمِ
وَاَولِیاءَ النِّعَمِ وَعَناصِرَ الاَبرارِ وَدَعائِمَ الاَخیارِ وَساسَةَ العِبادِ وَ
اَرکانَ البِلادِ وَاَبوابَ الاِیمانِ وَاُمَناءَ الرَّحمنِ وَسُلالَةَ النَّبِیّینَ وَصَفوَةَ
المُرسَلینَ وَعِترَةَ خِیَرَةِ رَبِّ العالَمینَ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلی
اَئِمَّةِ الهُدی وَمَصابیحِ الدُّجی وَاَعلامِ التُّقی وَذَوِی النُّهی وَاُولِی الحِجی وَ
کَهفِ الوَری وَوَرَثَةِ الاَنبِیاءِ وَالمَثَلِ الاَعلی وَالدَّعوَةِ الحُسنی وَحُجَجِ اللهِ
عَلی اَهلِ الدُّنیا وَالآخِرَةِ وَالاُولی وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلی مَحالِّ
مَعرِفَةِ اللهِ وَمَساکِنِ بَرَکَةِ اللهِ وَمَعادِنِ حِکمَةِ اللهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللهِ وَحَمَلَةِ
کِتابِ اللهِ وَاَوصِیاءِ نَبِیِّ اللهِ وَذُرِّیَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ وَرَحمَةُ
اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَی الدُّعاةِ اِلَی اللهِ وَالاَدِلّاءِ عَلی مَرضاتِ اللهِ وَالمُستَقِرّینَ
فی اَمرِ اللهِ وَالتّامّینَ فی مَحَبَّةِ اللهِ وَالمُخلِصینَ فی تَوحیدِ اللهِ وَالمُظهِرینَ لِاَمرِ
اللهِ وَنَهیِهِ وَعِبادِهِ المُکرَمینَ الَّذینَ لا یَسبِقُونَهُ بِالقَولِ وَهُم بِاَمرِهِ یَعمَلُونَ

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الدُّعاةِ وَالْقادَةِ الْهُداةِ
وَالسّادَةِ الْوُلاةِ وَالذّادَةِ الْحُماةِ وَاَهْلِ الذِّكْرِ وَاُولِي الْاَمْرِ وَبَقِيَّةِ اللهِ
وَخِيَرَتِهِ وَحِزْبِهِ وَعَيْبَةِ عِلْمِهِ وَحُجَّتِهِ وَصِراطِهِ وَنُورِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ
وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ كَما شَهِدَ اللهُ لِنَفْسِهِ
وَشَهِدَتْ لَهُ مَلائِكَتُهُ وَاُولُوا الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ لا اِلهَ اِلّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ الْمُنْتَجَبُ وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضى اَرْسَلَهُ بِالْهُدى
وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمُ الْاَئِمَّةُ
الرّاشِدُونَ الْمَهْدِيُّونَ الْمَعْصُومُونَ الْمُكَرَّمُونَ الْمُقَرَّبُونَ الْمُتَّقُونَ الصّادِقُونَ
الْمُصْطَفَوْنَ الْمُطِيعُونَ لِلّهِ الْقَوّامُونَ بِاَمْرِهِ الْعامِلُونَ بِاِرادَتِهِ الْفائِزُونَ
بِكَرامَتِهِ اصْطَفاكُمْ بِعِلْمِهِ وَارْتَضاكُمْ لِغَيْبِهِ وَاخْتارَكُمْ لِسِرِّهِ وَ
اجْتَباكُمْ بِقُدْرَتِهِ وَاَعَزَّكُمْ بِهُداهُ وَخَصَّكُمْ بِبُرْهانِهِ وَانْتَجَبَكُمْ لِنُورِهِ
وَاَيَّدَكُمْ بِرُوحِهِ وَرَضِيَكُمْ خُلَفاءَ في اَرْضِهِ وَحُجَجاً عَلى بَرِيَّتِهِ وَاَنْصاراً
لِدينِهِ وَحَفَظَةً لِسِرِّهِ وَخَزَنَةً لِعِلْمِهِ وَمُسْتَوْدَعاً لِحِكْمَتِهِ وَتَراجِمَةً لِوَحْيِهِ
وَاَرْكاناً لِتَوْحيدِهِ وَشُهَداءَ عَلى خَلْقِهِ وَاَعْلاماً لِعِبادِهِ وَمَناراً في بِلادِهِ
وَاَدِلّاءَ عَلى صِراطِهِ عَصَمَكُمُ اللهُ مِنَ الزَّلَلِ وَآمَنَكُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَكُمْ مِنَ
الدَّنَسِ وَاَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ تَطْهيراً فَعَظَّمْتُمْ جَلالَهُ وَاَكْبَرْتُمْ شَأْنَهُ
وَمَجَّدْتُمْ كَرَمَهُ وَاَدَمْتُمْ ذِكْرَهُ وَوَكَّدْتُمْ ميثاقَهُ وَاَحْكَمْتُمْ عَقْدَ طاعَتِهِ
وَنَصَحْتُمْ لَهُ فِي السِّرِّ وَالْعَلانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ اِلى سَبيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَبَذَلْتُمْ اَنْفُسَكُمْ في مَرْضاتِهِ وَصَبَرْتُمْ عَلى ما اَصابَكُمْ في جَنْبِهِ وَاَقَمْتُمُ الصَّلوةَ
وَآتَيْتُمُ الزَّكوةَ وَاَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجاهَدْتُمْ فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ
حَتّى اَعْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ وَبَيَّنْتُمْ فَرائِضَهُ وَاَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَنَشَرْتُمْ شَرائِعَ اَحْكا

وَسَنَنْتُمْ سُنَّتَهُ وَصِرْتُمْ فِي ذٰلِكَ مِنْهُ اِلَى الرِّضَا وَسَلَّمْتُمْ لَهُ الْقَضَاۤءَ وَصَدَّقْتُمْ
مِنْ رُسُلِهِ مَنْ مَضٰى فَالرّاغِبُ عَنْكُمْ مَارِقٌ وَاللّازِمُ لَكُمْ لاحِقٌ وَالْمُقَصِّرُ فِي حَقِّكُمْ
زاهِقٌ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ وَفِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَاِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ اَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمِيراثُ
النُّبُوَّةِ عِنْدَكُمْ وَاِيابُ الْخَلْقِ اِلَيْكُمْ وَحِسابُهُمْ عَلَيْكُمْ وَفَصْلُ الْخِطابِ
عِنْدَكُمْ وَاٰياتُ اللّٰهِ لَدَيْكُمْ وَعَزاۤئِمُهُ فِيكُمْ وَنُورُهُ وَبُرْهانُهُ عِنْدَكُمْ وَاَمْرُهُ
اِلَيْكُمْ مَنْ والاكُمْ فَقَدْ والَى اللّٰهَ وَمَنْ عاداكُمْ فَقَدْ عادَى اللّٰهَ
وَمَنْ اَحَبَّكُمْ فَقَدْ اَحَبَّ اللّٰهَ وَمَنْ اَبْغَضَكُمْ فَقَدْ اَبْغَضَ اللّٰهَ وَمَنِ اعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدِ
اعْتَصَمَ بِاللّٰهِ اَنْتُمُ السَّبِيلُ الْاَعْظَمُ وَالصِّراطُ الْاَقْوَمُ وَشُهَداۤءُ دارِ الْفَناۤءِ
وَشُفَعاۤءُ دارِ الْبَقاۤءِ وَالرَّحْمَةُ الْمَوْصُولَةُ وَالْاٰيَةُ الْمَخْزُونَةُ وَالْاَمانَةُ الْمَحْفُوظَةُ
وَالْبابُ الْمُبْتَلٰى بِهِ النّاسُ مَنْ اَتاكُمْ فَقَدْ نَجٰى وَمَنْ لَمْ يَاْتِكُمْ فَقَدْ هَلَكَ اِلَى اللّٰهِ
تَدْعُونَ وَعَلَيْهِ تَدُلُّونَ وَبِهِ تُؤْمِنُونَ وَلَهُ تُسَلِّمُونَ وَبِاَمْرِهِ تَعْمَلُونَ وَاِلٰى
سَبِيلِهِ تُرْشِدُونَ وَبِقَوْلِهِ تَحْكُمُونَ سَعِدَ وَاللّٰهِ مَنْ والاكُمْ وَهَلَكَ مَنْ عاداكُمْ
وَخابَ مَنْ جَحَدَكُمْ وَضَلَّ مَنْ فارَقَكُمْ وَفازَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكُمْ وَاَمِنَ مَنْ لَجَاَ اِلَيْكُمْ
وَسَلِمَ مَنْ صَدَّقَكُمْ وَهُدِيَ مَنِ اعْتَصَمَ بِكُمْ مَنِ اتَّبَعَكُمْ فَالْجَنَّةُ مَاْواهُ وَمَنْ
خالَفَكُمْ فَالنّارُ مَثْواهُ وَمَنْ جَحَدَكُمْ كافِرٌ وَمَنْ حارَبَكُمْ مُشْرِكٌ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِي
اَسْفَلِ دَرْكٍ مِنَ الْجَحِيمِ اَشْهَدُ اَنَّ هٰذا سابِقٌ لَكُمْ فِيما مَضٰى وَجارٍ لَكُمْ فِيما بَقِيَ وَ
اَنَّ اَرْواحَكُمْ وَنُورَكُمْ وَطِينَتَكُمْ واحِدَةٌ طابَتْ وَطَهُرَتْ بَعْضُها مِنْ بَعْضٍ
خَلَقَكُمُ اللّٰهُ اَنْواراً فَجَعَلَكُمْ بِعَرْشِهِ مُحْدِقِينَ حَتّٰى مَنَّ عَلَيْنا بِكُمْ فَجَعَلَكُمْ فِي بُيُوتٍ
اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صَلَواتِنا عَلَيْكُمْ وَما خَصَّنا بِهِ مِنْ
وِلايَتِكُمْ طِيباً لِخَلْقِنا وَطَهارَةً لِاَنْفُسِنا وَتَزْكِيَةً لَنا وَكَفّارَةً لِذُنُوبِنا
فَكُنّا عِنْدَهُ مُسَلِّمِينَ بِفَضْلِكُمْ وَمَعْرُوفِينَ بِتَصْدِيقِنا اِيّاكُمْ فَبَلَغَ اللّٰهُ بِكُمْ اَشْرَفَ

محل المكرمين واعلى منازل المقربين وارفع درجات المرسلين حيث
لا يلحقه لاحق ولا يفوقه فائق ولا يسبقه سابق ولا يطمع في ادراكه
طامع حتى لا يبقى ملك مقرب ولا نبي مرسل ولا صديق ولا شهيد ولا
عالم ولا جاهل ولا دني ولا فاضل ولا مؤمن صالح ولا فاجر طالح ولا
جبار عنيد ولا شيطان مريد ولا خلق فيما بين ذلك شهيد الا عرفهم
جلالة امركم وعظم خطركم وكبر شانكم وتمام نوركم وصدق
مقاعدكم وثبات مقامكم وشرف محلكم ومنزلتكم عنده وكرامتكم
عليه وخاصتكم لديه وقرب منزلتكم منه بابي انتم وامي ونفسي واهلي
ومالي واسرتي اشهد الله واشهدكم اني مؤمن بكم وبما امنتم به كافر
بعدوكم وبما كفرتم به مستبصر بشانكم وبضلالة من خالفكم موال
لكم ولاوليائكم مبغض لاعدائكم ومعاد لهم سلم لمن سالمكم
وحرب لمن حاربكم محقق لما حققتم مبطل لما ابطلتم مطيع لكم عارف بحقكم
مقر بفضلكم محتمل لعلمكم محتجب بذمتكم معترف بكم مؤمن بايابكم
مصدق برجعتكم منتظر لامركم مرتقب لدولتكم اخذ بقولكم
عامل بامركم مستجير بكم زائر لكم عائذ بكم لائذ بقبوركم مستشفع الى
الله عز وجل بكم ومتقرب بكم اليه ومقدمكم امام طلبتي وحوائجي و
ارادتي في كل احوالي واموري مؤمن بسركم وعلانيتكم وشاهدكم وغائبكم
واولكم واخركم ومفوض في ذلك كله اليكم ومسلم فيه معكم وقلبي لكم
مسلم ورايي لكم تبع ونصرتي لكم معدة حتى يحيي الله تعالى دينه بكم ويردكم
في ايامه ويظهركم لعدله ويمكنكم في ارضه فمعكم معكم لا مع
عدوكم امنت بكم وتوليت اخركم بما توليت به اولكم وبرئت الى الله عز وجل

من اعدائكم ومن الجبت والطاغوت والشياطين وحزبهم الظالمين لكم والجاحدين
لحقكم والمارقين من ولايتكم والغاصبين لارثكم والشاكين فيكم والمنحرفين
عنكم ومن كل وليجة دونكم وكل مطاع سواكم ومن الائمة الذين يدعون
الى النار فثبتني الله ابدا ما حييت على موالاتكم ومحبتكم ودينكم
ووفقني لطاعتكم ورزقني شفاعتكم وجعلني من خيار مواليكم التابعين
لما دعوتم اليه وجعلني ممن يقتص آثاركم ويسلك سبيلكم ويهتدي
بهداكم ويحشر في زمرتكم ويكر في رجعتكم ويملك في دولتكم ويشرف
في عافيتكم ويمكن في ايامكم وتقر عينه غدا برؤيتكم بابي انتم وامي و
نفسي واهلي ومالي من اراد الله بدأ بكم ومن وحده قبل عنكم ومن قصده توجه
بكم موالي لا احصي ثناءكم ولا ابلغ من المدح كنهكم ومن الوصف قدركم
وانتم نور الاخيار وهداة الابرار وحجج الجبار بكم فتح الله وبكم يختم وبكم
ينزل الغيث وبكم يمسك السماء ان تقع على الارض الا باذنه وبكم ينفس الهم
وبكم يكشف الضر وعندكم ما نزلت به رسله وهبطت به ملائكته والى
جدكم بعث الروح الامين واكر زيارت امير المؤمنين عليه السلام باشد بجاي
والى جدكم بعث الروح الامين بكو والى اخيك بعث الروح الامين پس بكو
آتاكم الله ما لم يؤت احدا من العالمين طأطأ كل شريف لشرفكم وبخع
كل متكبر لطاعتكم وخضع كل جبار لفضلكم وذل كل شيء لكم واشرقت
الارض بنوركم وفاز الفائزون بولايتكم فبكم يسلك الى الرضوان وعلى من
جحد ولايتكم غضب الرحمن بابي انتم وامي ونفسي واهلي ومالي ذكركم
في الذاكرين واسماؤكم في الاسماء واجسادكم في الاجساد وارواحكم في
الارواح وانفسكم في النفوس وآثاركم في الآثار وقبوركم في القبور فما احلى

اسمائكم

اَسمائكم وَاَكرَمَ اَنفسكم وَاَعظم شَانكم وَاَجلّ خطركم وَاَوفي عهدكم وَاَصدق
وَعدكم كَلامكم نور وَاَمركم رشد وَوصيّتكم التّقوىٰ وَفعلكم
الخير وَعادتكم الاحسان وَسجيّتكم الكرم وَشانكم الحقّ وَالصّدق وَالرّفق
وَقولكم حكم وَحتم وَرايكم علم وَحلم وَحزم اِن ذكر الخير كنتم اوّله
وَاصله وَفرعه وَمعدنه وَمَاويه وَمنتهاه بِابي اَنتم وَاُمّي وَنفسي كيف اَصف
حسن ثنائكم وَاُحصي جميل بَلائكم وَبكم اَخرجنا الله من الذّلّ وَفرّج
عنّا غمرات الكروب وَاَنقذنا بكم من شفا جرف الهلكات وَمن النّار بِابي اَنتم
وَاُمّي وَنفسي بموالاتكم علّمنا الله معالم ديننا وَاَصلح ما كان فسد من دُنيانا
وَبموالاتكم تمّت الكلمة وَعظمت النّعمة وَائتلفت الفرقة وَبموالاتكم
تقبل الطّاعة المفترضة وَلكم المودّة الواجبة وَالدّرجات الرّفيعة وَالمقام
المحمود وَالمكان المعلوم عند الله عزّ وَجلّ وَالجاه العظيم وَالشّان الكبير
وَالشّفاعة المقبولة رَبّنا امنّا بما اَنزلت وَاتّبعنا الرّسول فَاكتبنا مع الشّاهدين
رَبّنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا وَهب لنا من لدنك رحمة انّك انت الوهّاب
سُبحان رَبّنا اِن كان وَعد ربّنا لمفعولا يا وليّ الله انّ بيني وَبين الله عزّ وَجلّ
ذنوبا لا ياتي عليها الّا رضاكم فَبحقّ من ائتمنكم على سرّه وَاسترعاكم امر خلقه
وَقرن طاعتكم بطاعته لمّا استوهبتم ذنوبي وَكنتم شفعائي فانّي
لكم مطيع من اطاعكم فقد اطاع الله وَمن عصاكم فقد عصى الله وَمن احبّكم
فقد احبّ الله وَمن ابغضكم فقد ابغض الله اللّهمّ انّي لو وجدت شفعاء اقرب
اليك من محمّد وَاهل بيته الاخيار الائمّة الابرار لجعلتهم شفعائي فبحقّهم
الّذي اوجبت لهم عليك اسئلك ان تدخلني في جملة العارفين بهم وَ
بحقّهم وَفي زمرة المرحومين بشفاعتهم انّك ارحم الرّاحمين وَصلّى الله على

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلِّمْ تَسْلِيماً كَثِيراً وَحَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
گويد كه اين زيارت كاملترين زيارات است از براى نزديك و دور
و چون منظور عمده درين رساله زيارت بعيده است زيارات ديگر را ذكر
نكرديم و چون اين زيارت مشتمل است بر مجملى از جميع احاديثى كه در مناقب
ائمّه عليهم السّلام وارد شده است اگر در هر هفته بلكه هر روز
اين زيارت را بخوانند و تدبّر و تفكّر در معانى آن بكنند موافق آنچه فقير
مجملا ترجمه كرده و والد مرحوم مفصّلا شرح نموده براى كمال معرفت
ايشان بسيار نافع خواهد بود و عمده اركان ايمان معرفت ايشان سلام
الله عليهم است و زيارت حضرت صاحب الامر صلوات الله عليه بطرق
بسيار منقول شده و در كتاب تحفة الزائر ذكر كرده ام و درين مقام زيارت
مختصرى با تجديد عهد امامت و ولايت آنحضرت عليه السّلام ايراد مينمائيم كه اماميه
خود را پيوسته ياد نمايند و از بركات هدايات آنحضرت بهره مند گردند
سيّد بن طاوس عليه الرّحمه ذكر كرده است كه مستحبّ است كه هر روز بعد
از نماز صبح حضرت صاحب الامر را چنين زيارت كنند اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مَوْلاىَ صَاحِبَ
الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِى مَشَارِقِ الْاَرْضِ
وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَيِّهِمْ وَمَيِّتِهِمْ وَعَنْ وَالِدَىَّ
وَوُلْدِى وَعَنِّى مِنَ الصَّلَوَاتِ وَالتَّحِيَّاتِ زِنَةَ عَرْشِ اللهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ وَمُنْتَهىٰ
رِضَاهُ وَعَدَدَ مَا اَحْصَاهُ كِتَابُهُ وَاَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ اَللّٰهُمَّ اُجَدِّدُ لَهُ فِى هٰذَا
الْيَوْمِ وَفِى كُلِّ يَوْمٍ عَهْداً وَعَقْداً وَبَيْعَةً لَهُ فِى رَقَبَتِى اَللّٰهُمَّ كَمَا شَرَّفْتَنِى بِهٰذَا
التَّشْرِيفِ وَفَضَّلْتَنِى بِهٰذِهِ الْفَضِيلَةِ وَخَصَصْتَنِى بِهٰذِهِ النِّعْمَةِ فَصَلِّ عَلٰى
مَوْلاىَ وَسَيِّدِى صَاحِبِ الزَّمَانِ وَاجْعَلْنِى مِنْ اَنْصَارِهِ وَاَشْيَاعِهِ وَالذَّابِّينَ

عنه واجعلني من المستشهدين بين يديه طائعا غير مكره في الصف الذي
نعتّ اهله في كتابك فقلت صفا كانهم بنيان مرصوص على طاعتك و
طاعة رسولك وآله عليهم السلام اللهم هذه بيعة له في عنقي الى
يوم القيمة وبسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که چهل
صبح این عهد را بخواند از یاوران قائم ما باشد واگر پیش از ظهور آنحضرت
بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت آنحضرت باشد وحق تعالی
بهر کلمه هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه از او محو کند و آن
عهد اینست اللهم رب النور العظيم ورب الكرسي الرفيع ورب البحر المسجور
ومنزل التورية والانجيل والزبور ورب الظل والحرور ومنزل القرآن العظيم
ورب الملائكة المقربين والانبياء والمرسلين اللهم اني اسئلك بوجهك
الكريم وبنور وجهك المنير وملكك القديم يا حي يا قيوم اسئلك باسمك
الذي اشرقت به السموات والارضون وباسمك الذي يصلح به الاولون
والاخرون يا حي قبل كل حي ويا حي بعد كل حي يا حي حين لا حي يا محيي
الموتى ومميت الاحياء يا حي لا اله الا انت اللهم بلغ مولانا الامام
الهادي المهدي القائم بامرك صلوات الله عليه وعلى آبائه الطاهرين
عن جميع المؤمنين والمؤمنات في مشارق الارض ومغاربها سهلها وجبلها
وبرها وبحرها وعني وعن والدي من الصلوات زنة عرش الله ومداد
كلمات الله وما احصيه علمه واحاط به كتابه اللهم اني اجدد له في صبيحة
يومي هذا وما عشت من ايامي عهدا وعقدا وبيعة له في عنقي لا احول عنها
ولا ازول ابدا اللهم اجعلني من انصاره واعوانه والذابين عنه والمسارعين
اليه في قضاء حوائجه والممتثلين باوامره والحامين عنه والسابقين الى

إِرادَتِهِ وَالْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ اَللّٰهُمَّ إِنْ حالَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ الْمَوْتُ
الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلى عِبادِكَ حَتْماً فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِي مُؤْتَزِراً كَفَنِي شاهِراً
سَيْفِي مُجَرِّداً قَناتِي مُلَبِّياً دَعْوَةَ الدّاعِي فِي الْحاضِرِ وَالْبادِي اَللّٰهُمَّ أَرِنِي
الطَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ وَالْغُرَّةَ الْحَمِيدَةَ وَاكْحُلْ ناظِرِي بِنَظْرَةٍ مِنِّي إِلَيْهِ وَ
عَجِّلْ فَرَجَهُ وَسَهِّلْ مَخْرَجَهُ وَأَوْسِعْ مَنْهَجَهُ وَاسْلُكْ بِي مَحَجَّتَهُ وَأَنْفِذْ
أَمْرَهُ وَاشْدُدْ أَزْرَهُ وَاعْمُرِ اللّٰهُمَّ بِهِ بِلادَكَ وَأَحْيِ بِهِ عِبادَكَ فَإِنَّكَ
قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِما كَسَبَتْ أَيْدِي النّاسِ فَأَظْهِرِ
اللّٰهُمَّ لَنا وَلِيَّكَ وَابْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ الْمُسَمّى بِاسْمِ رَسُولِكَ حَتّى يَظْفَرَ بِشَيْءٍ مِنَ
الْباطِلِ إِلّا مَزَّقَهُ وَيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُحَقِّقَهُ وَاجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ مَفْزَعاً لِمَظْلُومِ عِبادِكَ
وَناصِراً لِمَنْ لا يَجِدُ لَهُ ناصِراً غَيْرَكَ وَمُجَدِّداً لِما عُطِّلَ مِنْ أَحْكامِ كِتابِكَ وَ
مُشَيِّداً لِما وَرَدَ مِنْ أَعْلامِ دِينِكَ وَسُنَنِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
اجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ مِمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِينَ اَللّٰهُمَّ وَسُرَّ نَبِيَّكَ مُحَمَّداً
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرُؤْيَتِهِ وَمَنْ تَبِعَهُ عَلى دَعْوَتِهِ وَارْحَمِ اسْتِكانَتَنا
بَعْدَهُ اَللّٰهُمَّ اكْشِفْ هٰذِهِ الْغُمَّةَ عَنِ الْأُمَّةِ بِحُضُورِهِ وَعَجِّلْ لَنا ظُهُورَهُ
إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيداً وَنَراهُ قَرِيباً بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ پس سه مرتبه
دست بر ران راست خود میزنی و در هر مرتبه میگوئی اَلْعَجَلَ يا مَوْلايَ يا
صاحِبَ الزَّمانِ   دعای ندبه که مشتمل است بر عقاید حقّه و تأسف بر
غیبت حضرت قائم صلوات الله علیه بسند معتبر از حضرت امام جعفر علیه السلام
منقولست که سنّت است این دعای ندبه را در چهار عید بخوانند یعنی در
روز جمعه و روز عید فطر و روز عید قربان و روز عید غدیر اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي لا إِلٰهَ إِلّا هُوَ وَلَهُ الْحَمْدُ رَبِّ الْعالَمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلى مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ

وآله

وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً اللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ ما جَرىٰ بِهِ قَضاؤُكَ فِي أَوْلِيائِكَ
الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَدِينِكَ إِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِيلَ ما عِنْدَكَ مِنَ النَّعِيمِ
الْمُقِيمِ الَّذِي لا زَوالَ لَهُ وَلَا اضْمِحْلالَ بَعْدَ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِي دَرَجاتِ
هٰذِهِ الدُّنْيَا الدَّنِيَّةِ وَزُخْرُفِها وَزِبْرِجِها فَشَرَطُوا لَكَ ذٰلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمُ
الْوَفاءَ بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيَّ وَالثَّناءَ الْجَلِيَّ وَأَهْبَطْتَ
عَلَيْهِمُ الْمَلائِكَةَ وَأَكْرَمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الذَّرائِعَ إِلَيْكَ
وَالْوَسِيلَةَ إِلىٰ رِضْوانِكَ فَبَعْضٌ أَسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ إِلىٰ أَنْ أَخْرَجْتَهُ مِنْها
وَبَعْضٌ حَمَلْتَهُ فِي فُلْكِكَ وَنَجَّيْتَهُ وَمَنْ آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَبَعْضٌ اتَّخَذْتَهُ
لِنَفْسِكَ خَلِيلاً وَسَأَلَكَ لِسانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ فَأَجَبْتَهُ وَجَعَلْتَ ذٰلِكَ
عَلِيّاً وَبَعْضٌ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكْلِيماً وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ رِدْءاً وَوَزِيراً وَبَعْضٌ
أَوْلَدْتَهُ مِنْ غَيْرِ أَبٍ وَآتَيْتَهُ الْبَيِّناتِ وَأَيَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَكُلٌّ شَرَعْتَ لَهُ
شَرِيعَةً وَنَهَجْتَ لَهُ مِنْهاجاً وَتَخَيَّرْتَ لَهُ أَوْصِياءَ مُسْتَحْفِظاً بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ مِنْ مُدَّةٍ
إِلىٰ مُدَّةٍ إِقامَةً لِدِينِكَ وَحُجَّةً عَلىٰ عِبادِكَ وَلِئَلَّا يَزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ وَيَغْلِبَ
الْباطِلُ عَلىٰ أَهْلِهِ وَلا يَقُولَ أَحَدٌ لَوْلا أَرْسَلْتَ إِلَيْنا رَسُولاً مُنْذِراً وَأَقَمْتَ
لَنا عَلَماً هادِياً فَنَتَّبِعَ آياتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزىٰ إِلىٰ أَنِ انْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلىٰ
حَبِيبِكَ وَنَجِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكانَ كَمَا انْتَجَبْتَهُ سَيِّدَ
مَنْ خَلَقْتَهُ وَصَفْوَةَ مَنِ اصْطَفَيْتَهُ وَأَفْضَلَ مَنِ اجْتَبَيْتَهُ وَأَكْرَمَ مَنِ اعْتَمَدْتَهُ
قَدَّمْتَهُ عَلىٰ أَنْبِيائِكَ وَبَعَثْتَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبادِكَ وَأَوْطَأْتَهُ مَشارِقَكَ
وَمَغارِبَكَ وَسَخَّرْتَ لَهُ الْبُراقَ وَعَرَجْتَ بِرُوحِهِ إِلىٰ سَمائِكَ وَأَوْدَعْتَهُ
عِلْمَ ما كانَ وَما يَكُونُ إِلَى انْقِضاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ وَحَفَفْتَهُ بِجَبْرَئِيلَ
وَمِيكائِيلَ وَالْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلائِكَتِكَ وَوَعَدْتَهُ أَنْ تُظْهِرَ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ

كله ولو كره المشركون وذلك بعد ان بوأته مبوأ صدق من اهله وجعلت
له ولهم اول بيت وضع للناس للذي ببكة مباركا وهدى للعالمين
فيه آيات بينات مقام ابرهيم ومن دخله كان آمنا وقلت انما يريد الله
ليذهب عنكم الرجس اهل البيت ويطهركم تطهيرا وجعلت اجر محمد
صلواتك عليه وآله مودتهم في كتابك فقلت قل لا اسئلكم عليه
اجرا الا المودة في القربى وقلت ما سئلتكم من اجر فهو لكم وقلت ما اسئلكم
عليه من اجر الا من شاء ان يتخذ الى ربه سبيلا فكانوا هم السبيل اليك
والمسلك الى رضوانك فلما انقضت ايامه اقام وليه علي بن ابي طالب
صلواتك عليهما وآلهما هاديا اذ كان هو المنذر ولكل قوم هاد
فقال والملأ امامه من كنت مولاه فعلي مولاه اللهم وال من والاه
وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله وقال من كنت انا
نبيه فعلي اميره وقال انا وعلي من شجرة واحدة وسائر الناس من شجر شتى
واحله محل هرون من موسى فقال له انت مني بمنزلة هرون من موسى الا انه
لا نبي بعدي وزوجه ابنته سيدة نساء العالمين واحل له من مسجده
ما حل له وسد الابواب الا بابه ثم اودعه علمه وحكمته فقال انا مدينة
العلم وعلي بابها فمن اراد الحكمة فليأتها من بابها ثم قال له انت اخي و
وصيي ووارثي لحمك من لحمي ودمك من دمي وسلمك سلمي وحربك حربي والايمان
مخالط لحمك ودمك كما خالط لحمي ودمي وانت غدا على الحوض خليفتي وانت
تقضي ديني وتنجز عداتي وشيعتك على منابر من نور مبيضة وجوههم
حولي في الجنة وهم جيراني ولولا انت يا علي لم يعرف المؤمنون بعدي وكان بعده
هدى من الضلال ونورا من العمى وحبل الله المتين وصراطه المستقيم لا

يسبق

يسبق بقرابة في رحم ولا بسابقة في دين ولا يلحق في منقبة من مناقبه يحذو
حذو الرسول صلى الله عليهما وآلهما ويقاتل على التأويل ولا تأخذه
في الله لومة لائم قد وتر فيه صناديد العرب وقتل أبطالهم وناوش ذؤبانهم
فأودع قلوبهم أحقاداً بدرية وخيبرية وحنينية وغيرهن فأضبت على
عداوته وأكبت على منابذته حتى قتل الناكثين والقاسطين والمارقين
ولما قضى نحبه وقتله أشقى الأشقياء من الأولين والآخرين يتبع أشقى
الأولين لم يمتثل أمر الرسول صلى الله عليه وآله في الهادين بعد الهادين
والأمة مصرة على مقته مجتمعة على قطيعة رحمه وإقصاء ولده إلا
القليل ممن وفى لرعاية الحق فيهم فقتل من قتل وسبي من سبي وأقصي
من أقصي وجرى القضاء لهم بما يرجى له حسن المثوبة إذ كانت الأرض لله
يورثها من يشاء من عباده والعاقبة للمتقين وسبحان ربنا إن كان
وعد ربنا لمفعولا ولن يخلف الله وعده وهو العزيز الحكيم فعلى الأطائب
من أهل بيت محمد وعلي صلى الله عليهما وآلهما فليبك الباكون وإياهم
فليندب النادبون ولمثلهم فلتدر الدموع وليصرخ الصارخون و
يضج الضاجون ويعج العاجون أين الحسن وأين الحسين وأين أبناء الحسين
صالح بعد صالح وصادق بعد صادق وأين السبيل بعد السبيل
أين الخيرة بعد الخيرة وأين الشموس الطالعة أين الأقمار المنيرة أين الأنجم
الزاهرة أين أعلام الدين وقواعد العلم أين بقية الله التي لا تخلو من العترة
الهادية أين المعد لقطع دابر الظلمة أين المنتظر لإقامة الأمت والعوج
أين المرتجى لإزالة الجور والعدوان أين المدخر لتجديد الفرائض والسنن
أين المتخير لإعادة الملة والشريعة أين المؤمل لإحياء الكتاب وحدوده

أين محيي معالم الدين وأهله أين قاصم شوكة المعتدين أين هادم أبنية
الشرك والنفاق أين مبيد أهل الفسوق والعصيان والطغيان أين
حاصد فروع الغي والشقاق أين طامس آثار الزيغ والأهواء أين قاطع
حبائل الكذب والافتراء أين مبيد العتاة والمردة أين مستأصل أهل
العناد والتضليل والإلحاد أين معز الأولياء ومذل الأعداء أين جامع
الكلم على التقوى أين باب الله الذي منه يؤتى أين وجه الله الذي إليه يتوجه
الأولياء أين السبب المتصل بين أهل الأرض والسماء أين صاحب يوم
الفتح وناشر راية الهدى أين مؤلف شمل الصلاح والرضا أين الطالب
بذحول الأنبياء وأبناء الأنبياء أين الطالب بدم المقتول بكربلا أين
المنصور على من اعتدى عليه وافترى أين المضطر الذي يجاب إذا دعى أين
صدر الخلائف ذو البر والتقوى أين ابن النبي المصطفى وابن علي المرتضى
وابن خديجة الغراء وفاطمة الكبرى بأبي أنت وأمي ونفسي لك الوقاء والحمى
يابن السادة المقربين يابن النجباء الأكرمين يابن الهداة المهتدين يابن
الخيرة المهذبين يابن الغطارفة الأنجبين يابن الخضارمة المنتجبين يابن
القماقمة الأكرمين يابن الأطائب المعظمين المطهرين يابن البدور المنيرة
يابن السرج المضيئة يابن الشهب الثاقبة يابن الأنجم الزاهرة يابن السبل
الواضحة يابن الأعلام اللائحة يابن العلوم الكاملة يابن السنن المشهورة يابن
المعالم المأثورة يابن المعجزات الموجودة يابن الدلائل المشهودة يابن الصراط
المستقيم يابن النبأ العظيم يابن من هو في أم الكتاب لدى الله علي حكيم يابن
الآيات والبينات يابن الدلائل الظاهرات يابن البراهين الواضحات الباهرات
يابن الحجج البالغات يابن طه والمحكمات يابن يس والذاريات يابن الطور والعاديات

يا بن من دنى فتدلى فكان قاب قوسين او ادنى دنوا واقترابا من العلي
الاعلى ليت شعري اين استقرت بك النوى بل اي ارض تقلك او ثرى
ابرضوى ام غيرها ام ذي طوى عزيز علي ان ارى الخلق ولا ترى ولا اسمع
لك حسيسا ولا نجوى عزيز علي ان لا تحيط بي دونك البلوى ولا ينالك مني
ضجيج ولا شكوى بنفسي انت من مغيب لم يخل منا بنفسي انت من نازح ما نزح
عنا بنفسي انت امنية شائق يتمنى من مؤمن ومؤمنة ذكرا فحنا بنفسي انت
من عقيد عز لا يسامى بنفسي انت من اثيل مجد لا يجازى بنفسي انت من
تلاد نعم لا يضاهى بنفسي انت من نصيف شرف لا يساوى الى متى احار
فيك يا مولاي والى متى واي خطاب اصف فيك واي نجوى عزيز علي ان
اجاب دونك واناغى عزيز علي ان ابكيك ويخذلك الورى عزيز علي ان يجري
عليك دونهم ما جرى هل من معين فاطيل معه العويل والبكاء هل من جزوع
فاساعد جزعه اذا خلا هل قذيت عين فتساعدها عيني على القذى
هل اليك يا بن احمد سبيل فتلقى هل يتصل يومنا منك بعدة فنحظى
متى نرد مناهلك الروية فنروى متى ننتفع من عذب مائك فقد
طال الصدى متى نغاديك ونراوحك فنقر عينا متى ترانا ونريك و
قد نشرت لواء النصر ترى اترانا نحف بك وانت تؤم الملاء وقد ملأت الارض
عدلا واذقت اعداءك هوانا وعقابا وابرت العتاة وجحدة الحق وقطعت
دابر المتكبرين واجتثثت اصول الظالمين ونحن نقول الحمد لله رب العالمين
اللهم انت كشاف الكرب والبلوى واليك استعدي فعندك العدوى وانت
رب الاخرة والاولى فاغث يا غياث المستغيثين عبيدك المبتلى وار
سيده يا شديد القوى وازل عنه به الاسى والجوى وبرد غليله يا من

عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوىٰ وَمَنْ اِلَيْهِ الرُّجْعىٰ وَالْمُنْتَهىٰ اَللّٰهُمَّ وَنَحْنُ عَبِيدُكَ التّائِقُونَ
اِلىٰ وَلِيِّكَ الْمُذَكِّرِ بِكَ وَبِنَبِيِّكَ خَلَقْتَهُ لَنا عِصْمَةً وَمَلاذاً وَاَقَمْتَهُ لَنا
قِواماً وَمَعاذاً وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مِنّا اِماماً فَبَلِّغْهُ مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً
وَزِدْنا بِذٰلِكَ يا رَبِّ اِكْراماً وَاجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنا مُسْتَقَرّاً وَمُقاماً وَاَتْمِمْ
نِعْمَتَكَ بِتَقْدِيمِكَ اِيّاهُ اَمامَنا حَتّىٰ تُورِدَنا جِنانَكَ وَمُرافَقَةَ الشُّهَداءِ
مِنْ خُلَصائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ حُجَّتِكَ وَوَلِيِّ اَمْرِكَ وَصَلِّ عَلىٰ جَدِّهِ مُحَمَّدٍ
رَسُولِكَ السَّيِّدِ الْاَكْبَرِ وَصَلِّ عَلىٰ اَبِيهِ السَّيِّدِ الْقَسْوَرِ وَحامِلِ اللِّواءِ
فِي الْمَحْشَرِ وَساقِي اَوْلِيائِهِ مِنْ نَهْرِ الْكَوْثَرِ وَالْاَمِيرِ عَلىٰ سائِرِ الْبَشَرِ الَّذِي مَنْ آمَنَ
بِهِ فَقَدْ ظَفِرَ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِهِ فَقَدْ خَطَرَ وَكَفَرَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلىٰ اَخِيهِ
وَعَلىٰ نَجْلِهِمَا الْمَيامِينِ الْغُرِّ ما طَلَعَتْ شَمْسٌ وَما اَضاءَ قَمَرٌ وَعَلىٰ جَدَّتِهِ
الصِّدِّيقَةِ الْكُبْرىٰ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ بِنْتِ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفىٰ وَعَلىٰ مَنِ اصْطَفَيْتَ
مِنْ آبائِهِ الْبَرَرَةِ وَعَلَيْهِ اَفْضَلَ وَاَكْمَلَ وَاَتَمَّ وَاَدْوَمَ وَاَكْثَرَ وَاَوْفَرَ ما صَلَّيْتَ
عَلىٰ اَحَدٍ مِنْ اَصْفِيائِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلٰوةً لا غايَةَ
لِعَدَدِها وَلا نِهايَةَ لِمَدَدِها وَلا نَفادَ لِاَمَدِها اَللّٰهُمَّ وَاَقِمْ بِهِ الْحَقَّ وَاَدْحِضْ
بِهِ الْباطِلَ وَاَدِلْ بِهِ اَوْلِيائَكَ وَاَذْلِلْ بِهِ اَعْدائَكَ وَصِلِ اللّٰهُمَّ بَيْنَنا وَ
بَيْنَهُ وُصْلَةً تُؤَدِّي اِلىٰ مُرافَقَةِ سَلَفِهِ وَاجْعَلْنا مِمَّنْ يَاْخُذُ بِحُجْزَتِهِمْ
وَيُمَكِّنُ فِي ظِلِّهِمْ وَاَعِنّا عَلىٰ تَأْدِيَةِ حُقُوقِهِ اِلَيْهِ وَالْاِجْتِهادِ فِي طاعَتِهِ
وَالْاِجْتِنابِ عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَامْنُنْ عَلَيْنا بِرِضاهُ وَهَبْ لَنا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ
وَدُعائَهُ وَخَيْرَهُ ما نَنالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَفَوْزاً عِنْدَكَ وَاجْعَلْ
صَلَواتِنا بِهِ مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنا بِهِ مَغْفُورَةً وَدُعائَنا بِهِ مُسْتَجاباً وَ
اجْعَلْ اَرْزاقَنا بِهِ مَبْسُوطَةً وَهُمُومَنا بِهِ مَكْفِيَّةً وَحَوائِجَنا بِهِ مَقْضِيَّةً

وَاقبِل الينا بوجهك الكريم واقبل تقربنا اليك وانظر الينا نظرة رحمة
يستكمل بها الكرامة عندك ثم لا تصرفها عنا بجودك واسقنا من
حوض جدهم صلى الله عليه واله بكاسه وبيده ريا روياً هنيئاً سائغاً
لا ظمأ بعده يا ارحم الراحمين طريق صلوات فرستادن برايشان
شيخ طوسی رحمه الله بسند معتبر روایت کرده است که عبد الله بن محمد
گفت که من سؤال کردم از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که املا نماید بر
من کیفیت صلوات فرستادن بر حضرت رسول صلی الله علیه واله
واوصیای آنحضرت صلوات الله علیهم را و با خود حاضر کرده بودم کاغذ
بزرگی الیس بر من املا فرمود بی آنکه از کتابی املا کند باین نحو اللهم صل
على محمد وال محمد كما حمل وحيك وبلغ رسالتك وصل على محمد
وال محمد كما احل حلالك وحرم حرامك وعلم كتابك وصل على محمد و
ال محمد كما اقام الصلوة وادى الزكوة ودعى الى دينك وصل على
محمد وال محمد كما صدق بوعدك واشفق من وعيدك وصل على
محمد وال محمد كما غفرت به الذنوب وسترت به العيوب و
فرجت به الكروب وصل على محمد وال محمد كما دفعت به الشقاء
وكشفت به الغماء واجبت به الدعاء ونجيت به من البلاء وصل على محمد
وال محمد كما رحمت به العباد واحييت به البلاد وقصمت به الجبابرة
واهلكت به الفراعنة وصل على محمد وال محمد كما اضعفت به الاموال
وحذرت به من الاهوال وكسرت به الاصنام ورحمت به الانام وصل
على محمد وال محمد كما بعثته بخير الاديان واعززت به الايمان وتبرت
به الاوثان وعظمت به البيت الحرام وصل على محمد واهل بيته الطاهرين

الأخيار وسلم تسليماً اللهم صل على أمير المؤمنين علي بن أبي طالب أخي
نبيك ووليه ووصيه ووزيره ومستودع علمه وموضع سره وباب
حكمته والناطق بحجته والداعي إلى شريعته وخليفته في أمته و
مفرج الكرب عن وجهه قاصم الكفرة ومرغم الفجرة والذي جعلته من نبيك
بمنزلة هرون من موسى اللهم وال من والاه وعاد من عاداه وانصر من نصره
واخذل من خذله والعن من نصب له من الأولين والآخرين وصل عليه
أفضل ما صليت على أحد من أوصياء أنبيائك يا رب العالمين اللهم
صل على الصديقة فاطمة الزكية حبيبة حبيبك ونبيك وأم أحبائك
وأصفيائك التي انتجبتها وفضلتها واخترتها على نساء العالمين اللهم كن
الطالب لها ممن ظلمها فاستخف بحقها وكن الثائر اللهم بدم أولادها
اللهم وكما جعلتها أم أئمة الهدى وحليلة صاحب اللواء والكريمة عند
الملأ الأعلى فصل عليها وعلى أمها صلوة تكرم بها وجه أبيها محمد صلى
الله عليه وآله وتقر بها أعين ذريتها وأبلغهم عني في هذه الساعة أفضل
التحية والسلام اللهم صل على الحسن والحسين عبديك ووليك
وابني رسولك وسبطي الرحمة وسيدي شباب أهل الجنة أفضل ما
صليت على أحد من أولاد النبيين والمرسلين اللهم صل على الحسن بن علي
بن سيد النبيين ووصي أمير المؤمنين السلام عليك يا بن رسول الله السلام
عليك يا بن سيد الوصيين أشهد أنك يا بن أمير المؤمنين أمين الله وابن
أمينه عشت مظلوماً ومضيت شهيداً وأشهد أنك الإمام الزكي الهادي
المهدي اللهم صل عليه وبلغ روحه وجسده عني في هذه الساعة
أفضل التحية والسلام اللهم صل على الحسين بن علي المظلوم الشهيد

قتيل

قَتِيلَ الْكَفَرَةِ وَطَرِيحَ الْفَجَرَةِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَشْهَدُ مُوقِنًا اَنَّكَ اَمِينُ
اللّٰهِ وَابْنُ اَمِينِهِ قُتِلْتَ مَظْلُومًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا وَاَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ تَعَالَى الطَّالِبُ
بِثَارِكَ وَمُنْجِزٌ مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَالتَّاْيِيدِ فِي هَلَاكِ عَدُوِّكَ وَاِظْهَارِ
دَعْوَتِكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَ
عَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِينُ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً
اَلَبَّتْ عَلَيْكَ وَاَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى مِمَّنْ اَكْذَبَكَ وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّكَ وَاسْتَحَلَّ
دَمَكَ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ لَعَنَ اللّٰهُ قَاتِلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ خَاذِلَكَ وَ
لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ سَمِعَ وَاعِيَتَكَ فَلَمْ يُجِبْكَ وَلَمْ يَنْصُرْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ سَبَا نِسَائَكَ
اَنَا اِلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ بَرِيءٌ وَمِمَّنْ وَالَاهُمْ وَمَالَاهُمْ وَاَعَانَهُمْ عَلَيْهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ وَ
الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوٰى وَبَابُ الْهُدٰى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةُ عَلٰى
اَهْلِ الدُّنْيَا وَاَشْهَدُ اِنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِمَنْزِلَتِكُمْ مُوقِنٌ وَلَكُمْ تَابِعٌ بِذَاتِ نَفْسِي وَشَرَائِعِ
دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي وَمُنْقَلَبِي فِي دُنْيَايَ وَاٰخِرَتِي اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
سَيِّدِ الْعَابِدِينَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَجَعَلْتَ مِنْهُ اَئِمَّةَ الْهُدٰى الَّذِينَ
يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ اخْتَرْتَهُ لِنَفْسِكَ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَاصْطَفَيْتَهُ
وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا مَهْدِيًّا اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ
مِنْ ذُرِّيَّةِ اَنْبِيَائِكَ حَتّٰى تَبْلُغَ بِهِ مَا تَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ الْعِلْمِ وَاِمَامِ الْهُدٰى وَقَائِدِ اَهْلِ
التَّقْوٰى وَالْمُنْتَجَبِ مِنْ عِبَادِكَ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ عَلَمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا
لِبِلَادِكَ وَمُسْتَوْدَعًا لِحِكْمَتِكَ وَمُتَرْجِمًا لِوَحْيِكَ وَاَمَرْتَ بِطَاعَتِهِ وَحَذَّرْتَ
عَنْ مَعْصِيَتِهِ فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ اَنْبِيَائِكَ

واصفيائك ورسلك وامنائك يا رب العالمين اللهم صل على جعفر بن
محمد الصادق خازن العلم الداعي اليك بالحق المبين اللهم وكما جعلته معدن
كلامك ووحيك وخازن علمك ولسان توحيدك وولي امرك ومستحفظ
دينك فصل عليه افضل ما صليت على احد من اصفيائك وحججك انك
حميد مجيد اللهم صل على الامين المؤتمن موسى بن جعفر البر الوفي الطاهر
الزكي النور المبين المجتهد المحتسب الصابر على الاذى فيك اللهم وكما بلغ
عن آبائه ما استودع من امرك ونهيك وحمل على المحجة وكابد اهل العزة
والشدة فيما كان يلقى من جهال قومه رب فصل عليه افضل واكمل ما
صليت على احد ممن اطاعك ونصح لعبادك انك غفور رحيم اللهم صل على
علي بن موسى الذي ارتضيته ورضيت به من شئت من خلقك اللهم وكما
جعلته حجة على خلقك وقائما بامرك وناصرا لدينك وشاهدا على
عبادك وكما نصح لهم في السر والعلانية ودعا الى سبيلك بالحكمة و
الموعظة الحسنة فصل عليه افضل ما صليت على احد من اوليائك
وخيرتك من خلقك انك جواد كريم اللهم صل على محمد بن علي بن موسى
علم التقى ونور الهدى ومعدن الوفاء وفرع الازكياء وخليفة الاوصياء
وامينك على وحيك اللهم وكما هديت به من الضلالة واستنقذت
به من الحيرة وارشدت به من اهتدى وزكيت به من تزكى فصل عليه
افضل ما صليت على احد من اوليائك وبقية اوصيائك انك عزيز
حكيم اللهم صل على علي بن محمد وصي الاوصياء وامام الاتقياء و
خلف ائمة الدين والحجة على الخلائق اجمعين اللهم كما جعلته نورا يستضيء
به المؤمنون فبشر بالجزيل من ثوابك وانذر بالاليم من عقابك وحذر

باسك

بأسك وذكّر بآياتك واحلّ حلالك وحرّم حرامك وبيّن شرائعك وفرائضه
وحضّ على عبادتك وامر بطاعتك ونهى عن معصيتك فصلّ عليه
افضل ما صلّيت على احد من اوليائك وذريّة انبيائك يا اله العالمين اللهم
صلّ على الحسن بن على البرّ التقيّ الصادق الوفيّ النور المضيء خازن علمك
والمذكّر بتوحيدك ووليّ امرك وخلف ائمّة الدين الهداة الراشدين
والحجّة على اهل الدنيا فصلّ عليه يا ربّ افضل ما صلّيت على احد
من اصفيائك وحججك واولاد رسلك يا اله العالمين اللهم صلّ على وليّك
وابن اوليائك الذين فرضت طاعتهم واوجبت حقّهم واذهبت عنهم الرجس
وطهّرتهم تطهيرا اللهم انصره وانتصر به لدينك وانصر به اوليائك واوليائه
وشيعته وانصاره واجعلنا منهم اللهم اعذه من شرّ كلّ باغ وطاغ و
من شرّ جميع خلقك واحفظه من بين يديه ومن خلفه وعن يمينه وعن
شماله واحرسه وامنعه من ان يوصل اليه بسوء واحفظ فيه رسولك
وآل رسولك واظهر به العدل وايّده بالنصر وانصر ناصريه واخذل خاذليه
واقصم به جبابرة الكفرة واقتل به الكفّار والمنافقين وجميع الملحدين
حيث كانوا من مشارق الارض ومغاربها وبرّها وبحرها واملأ به الارض
عدلا واظهر به دين نبيّك عليه وآله السلام واجعلني اللهم من انصاره
واعوانه واتباعه وشيعته وارني في آل محمد ما يأملون وفي عدوّهم ما
يحذرون اله الحقّ امين

باب یازدهم

در بیان نمازهای واجبست که مخصوص روزی و ماهی نیست و نمازهای سنّت که اختصاص بوقتی
ندارد و اعمالی که بغیر ماهها عربی تعلّق دارند و در آن هشت فصلست

فصل اول

در بیان نماز آیات است بدانکه این نماز واجب است نزد کسوف آفتاب

و خسوف خواه کل بگیرند و خواه بعض و در زلزله که زمین بلرزد و مشهور
آنست که هر آیتی که از جانب آسمان حادث شود که موجب خوف غالب خلق
گردد این نماز واجب میشود مانند بادهای بسیار شدید که بر خلاف عادت
باشد خواه رنگین باشد و خواه نباشد و صاعقههای عظیم و رعدهای
بسیار شدید و تاریک شدن هوا و امثال اینها و این قول اقوی است و کیفیت
این نماز آنست که قصد کند که نماز آفتاب گرفتن یا ماه گرفتن یا زلزله یا آیات
میکنم ادا جهة آنکه واجب است برای رضای خدا یا قربة الی الله پس تکبیر
احرام بگوید و حمد و یکسوره بخواند پس رکوع کند پس سر بردارد و سنت است
که در سر برداشتن الله اکبر بگوید پس حمد و سوره بخواند پس رکوع کند
تا آنکه پنج رکوع بعمل آورد و از رکوع پنجم که سر بردارد سَمِعَ اللهُ لِمَن
حَمِدَهُ بگوید بعد از آن بسجود رود و دو سجده بجا آورد پس برخیزد و یک
رکعت دیگر بجا آورد بدستور رکعت اول بعد از حمد بعضی از سوره را
بخواند و برکوع رود و بعد از سر برداشتن باقی سوره را بخواند اعاده
حمد نمیکند و اگر سوره که پنج آیه باشد تفریق کند بر رکوعها باید
حمد که در رکوع اول خوانده اکتفا میکند و همچنین در رکعت دویم
بیکحمد و سوره چنین که تفریق کند اکتفا میتواند کرد و بهتر آنست که بطریق
اول بکند و بده حمد و ده سوره بجا آورد اگر وقت تنگ نباشد
و اول وقت نماز کسوف و خسوف ابتدای گرفتن است و آخر وقت بقول مشهور
ابتدای منجلی شدن است و اظهر نزد فقیر و جمعی از محققین آنست که تا تمام
منجلی نشود وقتش باقیست و نماز زلزله و آیاتی که وقتش وفا بنماز نکند موافق
مشهور در تمام عمر ادا است و اگر کسی ترک کند نماز مذکور را با حدوث

یکی از اسباب مذکوره مشهور میان علما انستکه قضا میکنند نماز را
مطلقا و جمعی گفته اند بر ناسی که فراموش کرده باشد قضا نیست مادام
که تمام قرص نگرفته باشد و عمل بمشهور احوطست و اگر مطلع نشود تا وقت
بدر رود مشهور میان اصحاب انستکه قضای کسوفین واجب نیست مگر انکه
تمام قرص گرفته باشد و جمعی گفته اند واجب است قضا مطلقا و قول اول اقوی
و ثانی احوطست و مستحب است که این نماز را بجماعت بجا اورند و طول بدهند
بقدر زمان کسوف و خسوف و هرگاه از نماز فارغ شود و انجلا نشده باشد
اشهر و اقوی انستکه اعاده نماز مستحب است و بعضی واجب دانسته اند
و مستحب است خواندن سورها طولانی با وسعت وقت و برابر ساختن
رکوع و سجود با قرائت و مستحب است قنوت خواندن پیش از رکوع دویم و
چهارم و ششم و هشتم و دهم و اگر در ایام زلزله مکرر این ایه را بخوانند
مناسب است إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا
مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست
که هرکه در وقت خواب این ایه را بخواند خانه بر سرش خراب نشود

نماز استسقا یعنی نماز طلب باران در وقتیکه باران کم اید و اب
چاهها و چشمها کم شود و کیفیت این نماز مثل نماز عید استکه سابقا
مذکور شد و بجماعت باید کرد و در قنوتهایش طلب رحمت و استغفار از
گناهان و طلب باران باید کرد و بهترین دعاها دعای نوزدهم صحیفه کامله است
و اکثر گفته اند وقتش میان طلوع افتابست تا زوال و باید امام امر کند مردم را
که سه روز روزه بدارند و روز سیم ایشانرا بیرون برد و بهتر انستکه
روز سیم جمعه باشد یا دوشنبه و بصحرا بیرون برند پای برهنه با سکینه

و وقار و مؤذنان عصاها بدست گرفته پیش روی امام بروند و چون
امام از نماز فارغ شود بر منبر بالا رود و ردا را بگرداند بآنکه جانب
راست را بجانب چپ آورد و جانب چپ را بجانب راست پس رو بقبله کند و
باواز بلند صد مرتبه اَللّٰهُ اَکْبَرُ بگوید و بجانب راست بگردد و صد مرتبه
سُبْحَانَ اللّٰهِ بگوید پس بجانب چپ بگردد و صد مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بگوید
پس رو بمردم کند و صد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بگوید و گفته اند مردم در ذکرها
موافقت کنند با او نه در گشتن پس دو خطبه بخواند و مبالغه کند در
استغفار و دعا و طلب رحمت و خطبهای منقوله بهتر است و دور نیست که اگر
ان ذکرها را بعد از خطبه بخواند باز خوب باشد در بیان
نماز حضرت رسول صلّی الله علیه و آله است سیّد بن طاوس بسند معتبر
از حضرت امام رضا علیه السّلام روایت کرده است که از آنحضرت سؤال کردند
از نماز حضرت جعفر طیّار حضرت فرمود که چرا غافلی از نماز حضرت رسول صلی
الله علیه و آله شاید حضرت رسول نماز جعفر را نکرده باشد و شاید
جعفر نماز آنحضرت را نکرده باشد راوی گفت پس آن نماز را تعلیم کن
بمن حضرت فرمود که دو رکعت نماز میکنی و در هر رکعت یکمرتبه فاتحه و
پانزده مرتبه سورهٔ انّا انزلناه میخوانی پس در رکوع و بعد از سر برداشتن
و در سجدهٔ اوّل و سر برداشتن و در سجدهٔ دوّیم و سر برداشتن هر یک پانزده
مرتبه سورهٔ قدر را میخوانی پس تشهّد میخوانی و سلام میگوئی و چون فارغ
شوی میان تو و خدا گناهی نمیماند مگر آنکه آمرزیده شده است و هر حاجت که
بطلبی روا است و بعد از آن این دعا میخوانی لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّ آبَائِنَا
اُلْاَوَّلِینَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اِلٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ لَا نَعْبُدُ

اِلّا اِیّاهُ مُخلِصِینَ لَهُ الدِّینَ وَلَو کَرِهَ المُشرِکُونَ لا اِلهَ اِلّا اللهُ وَحدَهُ وَحدَهُ اَنجَزَ وَعدَهُ وَنَصَرَ عَبدَهُ وَاَعَزَّ جُندَهُ وَهَزَمَ الاَحزابَ وَحدَهُ فَلَهُ المُلکُ وَلَهُ الحَمدُ وَهُوَ عَلی کُلِّ شَیءٍ قَدِیرٌ اَللّهُمَّ اَنتَ نُورُ السَّمواتِ وَالاَرضِ وَمَن فِیهِنَّ فَلَکَ الحَمدُ وَاَنتَ قَیّامُ السَّمواتِ وَالاَرضِ وَمَن فِیهِنَّ فَلَکَ الحَمدُ وَاَنتَ الحَقُّ وَوَعدُکَ الحَقُّ وَقَولُکَ الحَقُّ وَاِنجازُکَ حَقٌّ وَالجَنَّةُ حَقٌّ وَالنّارُ حَقٌّ اَللّهُمَّ لَکَ اَسلَمتُ وَبِکَ آمَنتُ وَعَلَیکَ تَوَکَّلتُ وَبِکَ خاصَمتُ وَاِلَیکَ حاکَمتُ یا رَبِّ یا رَبِّ یا رَبِّ اغفِر لِی ما قَدَّمتُ وَما اَخَّرتُ وَاَسرَرتُ وَاَعلَنتُ اَنتَ اِلهِی لا اِلهَ اِلّا اَنتَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغفِر لِی وَارحَمنِی وَتُب عَلَیَّ اِنَّکَ اَنتَ التَّوّابُ الرَّحِیمُ گوید که این نماز از نمازهای مشهور است و عامه و خاصه در کتب خود روایت کرده‌اند و بعضی این را از نمازهای روز جمعه شمرده‌اند و از روایات اختصاص معلوم نمیشود و ظاهر آنست که در سایر ایام توان کرد

در بیان نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است ابن بابویه و عیاشی و شیخ و دیگران بسندهای صحیح و معتبر و حسن بسیار از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده‌اند که هر که چهار رکعت نماز بکند در یعنی بدو سلام و در هر رکعت بعد از سورهٔ فاتحه پنجاه مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند چون فارغ گردد میان او و حق تعالی گناهی نماند مگر آنکه آمرزیده شده باشد و سید و شیخ از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده‌اند که هر که چهار رکعت نماز امیر المؤمنین را بجا آورد از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده بوده و حاجتهای او برآورده شود و در هر رکعت سورهٔ حمد و پنجاه مرتبه سورهٔ توحید بخواند و چون فارغ شود این دعا را بخواند که تسبیح آنحضرت است سُبحانَ مَن لا یَبِیدُ مَعالِمُهُ سُبحانَ مَن لا تَنقُصُ خَزائِنُهُ سُبحانَ مَن لا اضمِحلالَ

لفخره سبحان من لا ينفد ما عنده سبحان من لا انقطاع لمدّته سبحان
من لا يشارك احدًا في امره سبحان من لا اله غيره پس اين دعا بخوانند
يا من عفى عن السيّئات ولم يجاز بها ارحم عبدك يا الله يا الله نفسي نفسي انا
عبدك يا سيّداه انا عبدك بين يديك يا ربّاه بك يا الهي بكينونتك يا املاه
يا رحماناه يا غياثاه عبدك عبدك لا حيلة له يا منتهى رغبتاه يا مجري
الدّم في عروق عبدك يا سيّداه يا مالكاه ايا هو ايا هو ايا هو يا ربّاه عبدك
لا حيلة لي ولا غنى بي عن نفسي ولا استطيع لها ضرًّا ولا نفعًا ولا اجد من
اصانعه تقطّعت اسباب الخدائع عنّي واضمحلّ كلّ مظنون عنّي افردني الدّهر
اليك فقمت بين يديك هذا المقام يا الهي بعلمك هذا كان كلّه فكيف
انت صانع بي وليت شعري كيف تقول لدعائي اتقول نعم ام تقول لا فان قلت
لا فيا ويلي يا ويلي يا ويلي يا عولي يا عولي يا عولي يا شقوتي يا شقوتي يا شقوتي
يا ذلّي يا ذلّي يا ذلّي الى من وممّن او عند من او كيف او ماذا او الى اىّ شيء
الجا ومن ارجوا ومن يجود علىّ بفضله حين ترفضني يا واسع المغفرة
وان قلت نعم كما هو الظّنّ بك والرّجاء لك فطوبى لي انا السّعيد وانا
المسعود فطوبى لي وانا المرحوم يا مترحّم يا مترئّف يا متعطّف يا متجبّر يا
يا متملّك يا مقسط لا عمل لي مع نجاح حاجتي اسئلك باسمك الّذي جعلته
في مكنون غيبك واستقرّ عندك فلا يخرج منك الى شيء سواك اللّهمّ
به وبك وبه فانّه اجلّ واشرف اسمائك لا شيء لي غير هذا ولا
احدًا عود علىّ منك يا كينون يا مكوّن يا من عرّفني نفسه يا من امرني
بطاعته يا من نهاني عن معصيته ويا مدعوّ ويا مسئول يا مطلوبًا
اليه رفضت وصيّتك الّتي اوصيتني بها ولم اطعك ولو اطعتك فيما

امرتني

امرتنی لكفيتنی ما قمت اليك فيه وانا مع معصيتی لك راج فلا تحل بينی
وبين ما رجوت يا متراحما الی اعذنی من بين يدی ومن خلفی ومن فوقی
ومن تحتی ومن كل جهات الاحاطة بی اللهم بمحمد سيدی وبعلی وليی
وبالائمة الراشدين عليهم السلام اجعل علينا صلاتك ورأفتك
واوسع علينا من رزقك واقض عنا الدين وجميع حوائجنا يا الله يا الله
يا الله انك علی كل شیء قدير پس حضرت فرمود كه هر كه اين نماز را بكند واين
دعا را بخواند هيچ گناهی ميان او وخدا نماند مگر آنكه آمرزيده شود

در بيان فضيلت وكيفيت نماز حضرت فاطمه است صلوات الله
عليها سيد بن طاوس بسند معتبر از حضرت صادق عليه السلام روايت كرده است
كه فرمود كه مادرم فاطمه دو ركعت نماز ميكرد كه جبرئيل عليه السلام تعليم
او كرده بود ودر ركعت اول بعد از سوره حمد صد مرتبه سوره قدر
ودر ركعت دويم صد مرتبه سوره توحيد ميخواند وچون سلام ميگفت
اين دعا را ميخواند سبحان ذی العز الشامخ المنيف سبحان ذی الجلال
الباذخ العظيم سبحان ذی الملك الفاخر القديم سبحان من لبس البهجة
والجمال سبحان من تردی بالنور والوقار سبحان من يری اثر النمل فی الصفا
سبحان من يری وقع الطير فی الهواء سبحان من هو هكذا ولا هكذا غيره
وسيد گفته است كه در روايت ديگر وارد شده است كه بعد از اين نماز
تسبيح مشهور حضرت فاطمه عليها السلام را كه بعد از هر نماز خوانده ميشود
بخواند وبعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد وآل محمد بفرستد وشيخ
رحمه الله در مصباح اين نماز را مرسل روايت كرده است وگفته است كه چون
سلام بگوئی تسبيح فاطمه عليها السلام را بخوان واين دعا را بخوان يعنی

دعائی که پیش مذکور شد پس گفته است که سزاوار است کسیکه این
نماز را بکند و از این دعا فارغ شود زانوها و ذراعهای خود را برهنه
کند و بسجده رود و جمیع مساجد سبعه را بخاک برساند که جامه در
میان مانع نباشد و دعا کند و حاجات خود را از خدا طلب نماید و در
سجده این دعا بخواند یَا مَنْ لَیْسَ غَیْرُهُ رَبٌّ یُدْعیٰ یَا مَنْ لَیْسَ فَوْقَهُ اِلٰهٌ یُخْشیٰ یَا مَنْ
لَیْسَ دُونَهُ مَلِكٌ یُتَّقیٰ یَا مَنْ لَیْسَ لَهُ وَزِیرٌ یُؤْتیٰ یَا مَنْ لَیْسَ لَهُ حَاجِبٌ یُرْشیٰ یَا مَنْ
لَیْسَ لَهُ بَوَّابٌ یُغْشیٰ یَا مَنْ لَا یَزْدَادُ عَلیٰ کَثْرَةِ السُّؤَالِ اِلَّا کَرَماً وَجُوداً وَ
عَلیٰ کَثْرَةِ الذُّنُوبِ اِلَّا عَفْواً وَصَفْحاً صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِی
کَذَا وَکَذَا پس بجای وافعل بی کذا وکذا حاجتهای خود را یاد کند

در بیان فضیلت و کیفیت و احکام نماز حضرت جعفر طیار است بدانکه این
نماز از جمله متواترات است و عامه و خاصه بسندهای بسیار روایت کرده اند
و مخالفان نیز این نماز را مستحب میدانند مگر نادری از ایشان اما اکثر
ایشان باعتبار عداوت باطنی که با امیر المومنین علیه السلام و اقارب آنحضرت
دارند این نماز را بعباس عم پیغمبر صلی الله علیه و اله نسبت داده اند
و بعد از نوافل شبانروزی نمازی بحسب صحت سند و کثرت ثواب
باین نماز نمیرسد و بسند معتبر از حضرت امام زین العابدین علیه السلام منقولست
که چون جعفر طیار برادر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام از هجرت حبشه
مراجعت نمود در روزی آمد که فتح خیبر بر دست امیر المومنین علیه السلام
شده بود حضرت بقدر مسافت یک تیر پرتاب باستقبال او شتافت چون
جعفر نظرش بر جمال عالیمثال آنحضرت افتاد مشتاقانه بجانب آنحضرت
دوید حضرت او را در بر گرفت و دست در گردن او آورد و معانقه با او سخن گفت

پس بر ناقهٔ غضبا سوار شد و جعفر را ردیف خود ساخت چون ناقه
براه افتاد حضرت فرمود که ای جعفر ای برادر میخواهی بخشش بزرکی
کنم نسبت بتو میخواهی ترا عطیّهٔ کران بهائی بدهم میخواهی ترا برکزینم
مردمان کمان کردند که مال جزیل از غنایم خیبر باو عطا خواهد فرمود جعفر
کفت بلی پدر و مادرم فدای تو باد پس حضرت نماز تسبیح را باو تعلیم نمود
و حضرت صادق علیه السلام فرمود که صفتش اینست که آن چهار رکعتست بدو
تشهّد و بدو سلام و در رکعت اوّل بعد از حمد سورهٔ اذا زلزله میخواند
و در رکعت دویم سورهٔ والعادیات و در رکعت سیّم سورهٔ اذا جاء نصر الله
و در رکعت چهارم سورهٔ قل هو الله احد و در هر رکعت بعد از فراغ از
قرائت پانزده مرتبه میکوید سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ
اَکْبَرُ و در رکوع همین تسبیحات را ده مرتبه میکوید و چون سر از رکوع بر
میدارد ده مرتبه و در سجدهٔ اولی ده مرتبه و بعد از سر برداشتن ده
مرتبه و در سجدهٔ دوّم ده مرتبه و بعد از سر برداشتن پیش از آنکه برخیزد
ده مرتبه و در هر چهار رکعت چنین میکند که مجموع سیصد مرتبه شود
و هزار و دویست تسبیح بوده باشد و بروایت معتبر دیکر حضرت رسول صلّی
الله علیه و آله فرمود که اکر هر روز بکنی بهتر است برای تو از دنیا
و آنچه در آن هست و اکر هر دو روز یکبار بکنی کناهانیکه در میان دو نماز
کرده آمرزیده شود و اکر در هر جمعه بکنی یا در هر ماهی یکمرتبه یا در سالی
یکمرتبه بکنی هر کناهی که در میان دو نماز کرده آمرزیده شود و بروایات
معتبر دیکر اکر بقدر کف دریاها و بعدد ریک بیابان کناه بر تو باشد
خدا بیامرزد و اکر از جنک کریخته باشی که بدترین کناهانست خدا بیامرزد

وبروایت یکر اگر نتوانی هر روز بکن واگر نتوانی هفته یکبار واگر نتوانی
ماهی یکبار واگر نتوانی سالی یکبار واگر نتوانی در عمر خود یکبار بکن تا خدا
گناهان کبیره وصغیره وتازه وکهنه وعمد وخطای ترا بیامرزد
دعاها که درین نماز مستحب است کلینی بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده است که در سجدهٔ آخر نماز جعفر طیار چون از تسبیحها فارغ
شوی بگو سُبحانَ مَن لَبِسَ العِزَّ والوَقارَ سُبحانَ مَن تَعَطَّفَ بِالمَجدِ وتَكَرَّمَ
بِهِ سُبحانَ مَن لا يَنبَغِي التَّسبيحُ إلّا لَهُ سُبحانَ مَن أحصىٰ كُلَّ شَيءٍ عِلمُهُ سُبحانَ
ذِي المَنِّ والنِّعَمِ سُبحانَ ذِي القُدرَةِ والكَرَمِ اللّٰهُمَّ إنّي أسئَلُكَ بِمَعاقِدِ
العِزِّ مِن عَرشِكَ ومُنتَهَى الرَّحمَةِ مِن كِتابِكَ واسمِكَ الأعظَمِ وكَلِماتِكَ
التّامَّةِ الَّتي تَمَّت صِدقاً وعَدلاً صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وأهلِ بَيتِهِ پس حاجات
خود را ذکر کند وشیخ در مصباح این دعا را روایت کرده است با
این زیادتی سُبحانَ ذِي القُدرَةِ والكَرَمِ سُبحانَ ذِي العِزَّةِ والفَضلِ
سُبحانَ ذِي القُوَّةِ والطَّولِ اللّٰهُمَّ إنّي أسئَلُكَ تا آخر دعا وایضا شیخ
وسید از مفضّل عمر روایت کرده اند که گفت دیدم روزی امام جعفر
صادق علیه السلام نماز جعفر را بجا آوردند پس این دعا خواندند یا رَبِّ
یا رَبِّ بقدر یکه یکنفس وفا کند یا رَبّاهُ یا رَبّاهُ بقدر یکنفس رَبِّ رَبِّ
باز بقدر یکنفس یا اللّٰهُ یا اللّٰهُ باز بقدر یکنفس یا رَحيمُ یا رَحيمُ بقدر یکنفس
یا رَحمٰنُ یا رَحمٰنُ هفت مرتبه یا أرحَمَ الرّاحِمينَ هفت مرتبه پس این دعا خواندند
اللّٰهُمَّ إنّي أفتَتِحُ القَولَ بِحَمدِكَ وأنطِقُ بِالثَّناءِ عَلَيكَ وأُمَجِّدُكَ ولا
غايَةَ لِمَجدِكَ وأُثني عَلَيكَ ومَن يَبلُغُ غايَةَ ثَنائِكَ وأمَدَ مَجدِكَ وأنّىٰ
لِخَليقَتِكَ كُنهُ مَعرِفَةِ مَجدِكَ وأيَّ زَمَنٍ لَم تَكُن مَمدوحاً بِفَضلِكَ مَوصوفاً

بمجد

بِمَجْدِكَ عَوّاداً عَلَى الْمُذْنِبِينَ بِحِلْمِكَ تَخَلَّفَ سُكّانُ اَرْضِكَ عَنْ طاعَتِكَ
فَكُنْتَ عَلَيْهِمْ عَطُوفاً بِجُودِكَ جَواداً بِفَضْلِكَ عَوّاداً بِكَرَمِكَ يا لا اِلٰهَ
اِلّا اَنْتَ الْمَنّانُ ذُو الْجَلالِ وَ الْاِكْرامِ پس حضرت فرمود كه اى مفضّل
هرگاه ترا حاجت ضرورى بوده باشد نماز جعفر را بكن و اين دعا را
بخوان و حوائج خود را از خدا طلب كن كه بر آورده ميشود انشاء الله
تعالىٰ دعاى ديگر بعد از اين نماز بروايت شيخ و سيّد رحمة الله عليهما
سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَ تَرَدّىٰ بِهِ سُبْحانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَ تَكَرَّمَ بِهِ سُبْحانَ
مَنْ لا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ اِلّا لَهُ جَلَّ جَلالُهُ سُبْحانَ مَنْ اَحْصىٰ كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَ خَلَقَهُ
بِقُدْرَتِهِ سُبْحانَ ذِي الْمَنِّ وَ النِّعَمِ سُبْحانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَ الْكَرَمِ اَللّٰهُمَّ
اِنّي اَسْئَلُكَ بِمَعاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَ مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتابِكَ وَ بِاسْمِكَ
الْاَعْظَمِ وَ كَلِماتِكَ التّامّاتِ الَّتي تَمَّتْ صِدْقاً وَ عَدْلاً اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ وَ اَنْ تَجْمَعَ لي خَيْرَ الدُّنْيا وَ الْآخِرَةِ بَعْدَ عُمْرٍ
طَويلٍ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظيمُ الْخالِقُ الرّازِقُ الْمُحْيِي الْمُميتُ
الْبَدِيُّ الْبَديعُ لَكَ الْكَرَمُ وَ لَكَ الْمَجْدُ وَ لَكَ الْمَنُّ وَ لَكَ الْجُودُ وَ لَكَ الْاَمْرُ
وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ يا واحِدُ يا اَحَدُ يا صَمَدُ يا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ
وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ يا اَهْلَ التَّقْوىٰ وَ يا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ
يا عَفُوُّ يا غَفُورُ يا وَدُودُ يا شَكُورُ اَنْتَ اَبَرُّ بي مِنْ اَبي وَ اُمّي وَ اَرْحَمُ بي مِنْ
نَفْسي وَ مِنَ النّاسِ اَجْمَعينَ يا كَريمُ يا جَوادُ اَللّٰهُمَّ اِنّي صَلَّيْتُ هٰذِهِ الصَّلٰوةَ
ابْتِغاءَ مَرْضاتِكَ وَ طَلَبَ نائِلِكَ وَ مَعْرُوفِكَ وَ رَجاءَ رِفْدِكَ وَ جائِزَتِكَ
وَ عَظيمِ عَفْوِكَ وَ قَديمِ غُفْرانِكَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ
ارْفَعْها في عِلِّيّينَ وَ تَقَبَّلْها مِنّي وَ اجْعَلْ نائِلَكَ وَ مَعْرُوفَكَ وَ رَجاءَ ما اَرْجُو

مِنْكَ فَكاكَ رَقَبَتى مِنَ النّارِ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَما جَمَعْتَ مِنْ اَنْواعِ النِّعَمِ
وَمِنْ حِسانِ الْحُورِ الْعِينِ وَاجْعَلْ جَزائى مِنْكَ الْعِتْقَ مِنَ النّارِ وَغُفْرانَ
ذُنُوبى وَذُنُوبِ والِدَىَّ وَما وَلَدا وَجَميعِ اِخْوانى وَاَخَواتِىَ الْمُؤْمِنينَ وَ
الْمُؤْمِناتِ وَالْمُسْلِمينَ وَالْمُسْلِماتِ الْاَحْياءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْواتِ وَاَنْ تَسْتَجيبَ دُعائى
وَتَرْحَمَ صَرْخَتى وَنِدائى وَلا تَرُدَّنى خائِباً خاسِراً وَاَقْلِبْنى مُنْجِحاً مُفْلِحاً
مَرْحُوماً مُسْتَجاباً دُعائى مَغْفُوراً لى يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا عَظيمُ يا عَظيمُ
يا عَظيمُ قَدْ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْكَ يا حَسَنَ التَّجاوُزِ
يا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ يا باسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يا نَفّاحاً بِالْخَيْراتِ يا مُعْطِىَ
الْمَسْئُولاتِ يا فَكّاكَ الرِّقابِ مِنَ النّارِ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفُكَّ
رَقَبَتى مِنَ النّارِ وَاَعْطِنى سُؤْلى وَاسْتَجِبْ دُعائى وَارْحَمْ صَرْخَتى وَتَضَرُّعى وَ
نِدائى وَاقْضِ لى حَوائِجى كُلَّها لِدُنْياىَ وَآخِرَتى وَدينى ما ذَكَرْتُ مِنْها وَما
لَمْ اَذْكُرْ وَاجْعَلْ لى فى ذلِكَ الْخِيَرَةَ وَلا تَرُدَّنى خائِباً خاسِراً وَاَقْلِبْنى
مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجاباً لى دُعائى مَغْفُوراً لى مَرْحُوماً يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ
يا مُحَمَّدُ يا اَبَا الْقاسِمِ يا رَسُولَ اللّهِ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ اَنَا عَبْدُكُما وَمَوْلاكُما
غَيْرَ مُسْتَنْكِفٍ وَلا مُسْتَكْبِرٍ بَلْ خاضِعٌ ذَليلٌ عَبْدٌ مُقِرٌّ مُتَمَسِّكٌ بِحَبْلِكُما
مُعْتَصِمٌ مِنْ ذُنُوبى بِوِلايَتِكُما اَتَقَرَّبُ اِلَى اللّهِ تَعالى بِكُما وَاَتَوَسَّلُ اِلَى اللّهِ
بِكُما وَاُقَدِّمُكُما بَيْنَ يَدَىْ حَوائِجى اِلَى اللّهِ جَلَّ وَعَزَّ فَاشْفَعا لى فى فَكاكِ رَقَبَتى
مِنَ النّارِ وَغُفْرانِ ذُنُوبى وَاِجابَةِ دُعائى اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَقَبَّلْ
دُعائى وَاغْفِرْ لى يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ   احکام این نماز در چند مقصد
ایراد مینمائیم   بدانکه مشهور میان علما و اقوی آنست که نماز جعفر را
بجای نوافل شبانه‌روزی میتوان کرد که بهر دو حساب شود و همچنین بنیّت

قضا

قضای نافله میتوان کرد و احادیث بر این مضامین وارد شده است و بعضی تجویز کرده اند که نماز فریضه را ادا و قضا بکیفیت نماز جعفر بکنند و خالی از قوتی نیست و لیکن احوط ترکست روایات وارد شده است و اکثر علما گفته اند که کسیکه ضرورتی و تعجیلی داشته باشد میتواند نماز جعفر را بدون تسبیحات بجا آورد و تسبیحات در راه بخواند حدیث صحیح وارد شده که کسی که دو رکعت از نماز جعفر را بکند و او را امر ضروری رو دهد میتواند پی آنکار برود و دو رکعت دیگر را در وقت دیگر بکند و اگر بدون عذر چنین نکند و همه را باهم بکند بهتر است روایت معتبری از حضرت قایم علیه السلام وارد شده است که کسی که تسبیحات نماز جعفر را در موضعی فراموش کند هر وقت که بخاطرش آید بخواند و از علما کسی متعرض اینحکم نشده است و اگر باین روایت عمل کنند ظاهر اباید نباشد خلافست در تعیین سورهای که مستحب است که درین نماز خوانده شود و مشهور آنست که در رکعت اول اذا زلزلت و در دویم و العادیات و در سیم اذا جاء نصر الله و در چهارم قل هو الله احد میخواند و ابن بابویه و پدرش در رکعت اول و العادیات و در رکعت دویم اذا زلزلت گفته اند و در روایتی در اول اذا زلزلت و در دویم اذا جاء و در سیم انا انزلناه و در چهارم توحید وارد شده و در روایت صحیح وارد شده است که در هر رکعت قل یا ایها الکافرون و قل هو الله هر دو را بخواند و در روایتی وارد شده است که هر سوره که خواهد بخواند و ابن بابویه گفته است که همه را با سورهٔ توحید میتواند کرد و ظاهرا همه خوبست اگرچه اول و سیم افضل است مشهور آنست که

تسبیحات بعد از سجدهٔ دویم رکعت اول و سیم را نشسته میخوانند و بعضی
گفته اند بعد از برخواستن بر کعت یکی پیش از قرائه میخواند و عمل
بمشهور اولیست بعضی گفته اند که چهار رکعت را بیکسلام می کند
و مشهور و اقوی دو سلامست چنانکه گذشت مشهور میان علما آنست
که تسبیحات این نماز که پیش از رکوع خوانند بعد از قرائه میباید خواند و
ابن بابویه موافق بعضی از روایات قائل شده است که مخیر است میان آنکه
پیش از قرائه بخواند یا بعد از قرائه و عمل بمشهور اقوی و اولیست
در بیان فضیلت و اعمال روز نوروز است بدانکه میان علما در
تعیین روز نوروز اختلاف بسیار هست بعضی گفته اند دهم ایار است از ماههای
رومی و بعضی گفته اند نهم شباطست و مشهور آنست که اول انتقال شمس است
ببرج حمل چنانچه در این زمان معمولست و اینمطلب را در کتاب بحار الانوار
بسط عظیمی داده ام و اینرساله گنجایش ذکر آنها ندارد و بگمان فقیر هم نیز
نوروز که در این زمان مشهور است اقرب است بصواب و اضبط است در
حساب اگر بنا اعمال را بر این بگذارند ظاهرا بد نیست فضایل و
اعمال اینروز باسانید معتبره از معلی بن خنیس که از خواص اصحاب حضرت
صادق علیه السلام بوده است منقولست که گفت در روز نوروز بخدمت
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام رفتم فرمود آیا میشناسی اینروز را گفتم فدای
تو شوم اینروزیست که عجم آنرا تعظیم میکنند و در اینروز تحفها و هدیها
برای یکدیگر میفرستند حضرت فرمود که سوگند یاد میکنم بحق خانهٔ کعبه
که در مکهٔ معظمه است که این تعظیم کردن نیست مگر برای امر قدیمی که تفسیر
میکنم از برای تو تا بفهمی آنرا گفتم ای سید و آقای من دانستن اینرا از برکت

شما محبوبتر است نزد من از انکه مردکان من زنده شوند و دشمنان من بمیرند
خضر فرمود که ای معلّی بدرستیکه روز نوروز روزیست که حق سبحانه
و تعالی درین روز پیمان بندکان را کرفت از ارواح ایشان در روز الست که
اورا بیکانکی بپرستند و برای او شریکی قرار ندهند و در بندکی کوشیدن
هیچ چیز را شریک الهی نکردانند و ایمان بیاورند به پیغمبران و رسولان و
حجتهای او بر خلق و امامان و پیشوایان دین و ائمۀ معصومین صلوات الله
علیهم اجمعین و این اوّل روزیست که در ان افتاب طلوع کرده است و
بادهای ابستن کننده درختان وزیده است و کلها و شکوفهای زمین افریده
شده است و درین روز کشتی نوح علیه السلام بعد از طوفان بر کوه جودی
قرار کرفته است و این روزیست که حق تعالی حیات بخشید چندین هزار کس را
که از مرک کریختند یعنی از طاعون و بیکدفعه خداوند قهار همه را
میراند پس بعد از مدّتها که استخوان شده بودند پیغمبری از پیغمبران
خدا بر این استخوانها کذشت و از پروردکار خود سؤال کرد که باو بنماید
که چکونه این استخوانهای پوسیده را زنده میکرداند حق تعالی وحی فرستاد
بسوی او که اب بریز بر استخوانهای ایشان در همانجاهای خود که هستند
پس چنین کرد همه بقدرة الهی زنده شدند و این اوّل سال فرس و عجم است
و باین سبب سنّت شد که درین روز اب بر یکدیکر بریزند یا اب بر خود بریزند
و غسل کنند و حق تعالی در قران مجید اشاره باین قصه نموده است در
انجا که فرموده است اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذِینَ خَرَجُوا مِنْ دِیَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ
فَقَالَ لَهُمُ اللهُ مُوتُوا ثُمَّ اَحْیَاهُمْ و مفسران کفته اند که ان پیغمبر حضرت حزقیل
علیه السلام بود و حضرت فرمود که ایشان سی هزار کس بودند و فرمود که درین

روز جبرئیل بر حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله بوحی نازل شده
یعنی نوروز موافق روز مبعث بوده که بیست و هفتم ماه مبارک رجب است
و فرمود که این روزیست که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله بتهای
کفار قریش را در مکه شکست و حضرت ابرهیم علیه السلام نیز در این روز بتهای
کافران را شکست و اول اشاره است بآنکه سنی و شیعه روایت کرده اند
بطرق بسیار که شبی حضرت رسالت صلی الله علیه و آله حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام را با خود بمسجد الحرام آورد و حضرت امیر را امر کرد که بر دوش
آنحضرت بالا رفت و بتهای کافران را بزیر آورد و شکست پس مراد اینست
که در شب این روز بود و فرمود که در این روز حضرت رسول صلی الله
علیه و آله امر کرد اصحاب خود را که بیعت کنند با امیر المؤمنین علیه السلام
و اقرار کنند که او پادشاه مؤمنانست یعنی روز غدیر این روز بوده یا آن
روز که سرکردهای صحابه را گفت بروید بر علی علیه السلام سلام کنید
و بگوئید السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ این روز بوده و فرمود که در این
روز حضرت رسول حضرت امیر را فرستاد بوادی جنیان که از ایشان بیعت
از برای او بگیرد و فرمود که در این روز حق خلافت بامیر المؤمنین صلوات
الله علیه برگشت و بار دیگر بعد از کشته شدن عثمان با آنحضرت
بیعت کردند و در این روز حضرت امیر علیه السلام با خارجیان نهروان جنگ کرد
و بر ایشان ظفر یافت و سرکرده ایشانرا که ذو الثدیه میگفتند کشت
و در این روز قائم آل محمد صلوات الله علیه ظاهر خواهد شد و در این
روز امامان دیگر بدنیا رجعت خواهند کرد و در این روز قائم ما ظفر
خواهد یافت بر دجال و در کناسه که محله ایست از محلات کوفه او را

بردار

بردار خواهند کشید و در هیچ روز نوروز نیست مگر آنکه ما انتظار فرج میکشیم زیرا که از روزهای ما و روزهای شیعیان ماست از روز را عجمان حفظ کردند و حرمت آنرا رعایت کردند و شما عربان آنرا ضایع کردید پس حضرت فرمود بمعلی که چون روز نوروز شود غسل بکن و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و بهترین بوهای خوش خود را خوشبو گردان و در آن روز روزه بدار پس چون از نماز پیشین و پسین و نافلهای آنها فارغ شوی چهار رکعت نماز بگذار یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه انا انزلناه بخوان و در رکعت دویم ده مرتبه قل یا ایها الکافرون و در رکعت سیم بعد از حمد ده مرتبه قل هو الله احد و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخوان و بعد از نماز بسجده شکر برو و این دعا را بخوان اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَعَلٰى جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَصَلِّ عَلٰى أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هٰذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَعَظَّمْتَ خَطَرَهُ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لِي فِيمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتّٰى لَا أَشْكُرَ أَحَدًا غَيْرَكَ وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ مَا غَابَ عَنِّي فَلَا يَغِيبَنَّ عَنِّي عَوْنُكَ وَحِفْظُكَ وَمَا فَقَدْتُ مِنْ شَيْءٍ فَلَا يَفْقِدْنِي عَوْنُكَ عَلَيْهِ حَتّٰى لَا أَتَكَلَّفَ مَا لَا أَحْتَاجُ إِلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ چون چنین کنی گناهان پنجاه ساله تو آمرزیده شود و بسیار بگو یا ذا الجلال والاکرام و در غیر کتب مشهوره روایت کرده اند که در وقت تحویل این دعا را بسیار بخوانند و بعضی

سیصد و شصت و شش مرتبه گفته اند یا محوّل الحول و الاحوال حوّل حالنا الی احسن الحال و بروایت دیگر یا مقلّب القلوب و الابصار یا مدبّر اللیل و النهار یا محوّل الحول و الاحوال حوّل حالنا الی احسن الحال و ایضا بعضی روایت کرده اند که این دعا را نیز در روز نوروز بعد از ایام سال بخواند اللّهمّ هذه سنة جدیدة و انت ملک قدیم اسئلک خیرها و خیر ما فیها و اعوذ بک من شرّها و شرّ ما فیها و استکفیک مؤنتها و شغلها یا ذا الجلال و الاکرام و اگرچه منبع در دعا نیست امّا این دعای اول را خواند هر چند نماز کرده نشود چون سند معتبر دارد بهتر است

در اعمال ماه های رومی است سیّد جلیل علی بن طاوس رحمه الله روایت کرده است که روزی جمعی از صحابه نشسته بودند حضرت رسالت پناه صلّی الله علیه و آله داخل شد و بر ایشان سلام کرد و ایشان جواب سلام گفتند پس حضرت فرمود که میخواهید تعلیم نمایم شما را دعائیکه جبرئیل علیه السلام مرا تعلیم کرده است که محتاج بدوای اطبّا نبوده باشم پس حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و سلمان فارسی رضی الله عنه و دیگران سؤال نمودند که این دعا چیست حضرت رسول صلّی الله علیه و آله بحضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه خطاب نمود و فرمود که در ماه نیسان رومی آب باران میگیری و سورهٔ فاتحة الکتاب و آیة الکرسی و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون هر یک را هفتاد مرتبه میخوانی و بروایت دیگر سورهٔ انا انزلناه فی لیلة القدر را نیز هفتاد مرتبه میخوانی و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه لا اله الا الله میگوئی و هفتاد مرتبه

صلوات

صلوات بر محمد وال محمد میفرستی و هفت روز در بامداد و پسین از ان
می آشامی بحق انخداوندی که مرا براستی بر خلق مبعوث کردانیده سوکند
یاد میکنم که جبرئیل علیه السلام کفت که حق تعالی بر دارد از کسیکه این ابرا
بیاشامد هر دردیرا که در بدنش بوده باشد و عافیت بخشد اورا
و بیرون کند دردهارا از بدن او و استخوانهای او و اکر در لوح در کی
برای او مقدر شده باشد محو نماید و بحق پروردکاری که مرا بحق فرستاده
اکر فرزند نداشته باشد و فرزند خواهد و ابن نیسانرا باین نیت بیاشامد
اورا فرزند روزی کردد و اکر زن عقیم باشد و فرزند نیاورد و از این اب
باین نیت بیاشامد فرزند از و بوجود اید و اکر مرد و زن پسر خواهند
یا دختر و از این اب بیاشامند مقصود ایشان بعمل اید چنانچه حق تعالی میفرماید
يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَ
يَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا يعنی حق تعالی میبخشد هر کرا خواهد دختر و میبخشد
هر کرا خواهد پسران یا جفت میکرداند برای ایشان پسران و دختران یعنی
هر دورا بایشان عطا میکند و هر کرا خواهد عقیم و بی فرزند میکرداند
پس حضرت فرمود اکر کسی درد سر داشته باشد و از این اب بیاشامد
صداع او ساکن کردد بقدرة الهی و اکر درد چشم داشته باشد و در چشمهای
خود قطره از این اب بچکاند و بیاشامد و چشمهای خود را باین اب
بشوید باذن خدا شفا یابد و اشامیدن این اب بن دندانها را محکم
کرداند و دهانرا خوشبو کرداند و لعاب بن دندانها را کم کند و بلغم را
کم کند و تخمه و امتلا بسبب خوردن طعام و اشامیدن اب بهم نرساند
و از بادها قولنج و غیر ان متاذی نکردد و درد پشت و درد شکم بهم نرساند

واز زکام آزار نکشد ودرد دندان بهم نرساند ودرد معده وکرم
معده را زایل کرداند ومحتاج بحجامت نکردد واز مرض بواسیر وخارش
بدن وابله ودیوانکی وخوره وپیسی ورعاف وقی نجات یابد وکور ولال
وکر وزمین کیر نشود واب سیاه بر دیده اش نزول نکند ودردیکه موجب
افطار روزه ونقصان نماز او باشد اورا عارض نکردد واز وسوسهای
جنیان وشیاطین متاذی نکردد پس حضرت رسالت صلی الله علیه واله
فرمود که جبرئیل علیه السلام کفت هرکه از این اب بیاشامد وبجمیع دردهای
که در مردم میباشد مبتلا باشد موجب شفا از جمیع انها کردد پس
جبرئیل کفت بحق خداوندی که ترا براستی فرستاده هرکه این ایات برای اب
بخواند حق تعالی دلشرا مملو کرداند از نور وروشنی والهام خودرا بر دل او
وارد سازد وحکمت بر زبان او جاری کرداند وپر کند دل اورا از فهم
وبینائی وباو عطا کند از کرامتها انچه باحدی از عالمیان عطا نکرده باشد
وهزار مغفرت وهزار رحمت بر او بفرستد وغش وخیانه وغیبت وحسد
وبغی وکبر وبخل وحرص وغضب را از دل او بردارد واز عداوة ودشمنی مردم
وبدکوئی ایشان نجات یابد وموجب شفای جمیع امراض او کردد کوید
که این روایت مشهور بعبد الله پسر عمر منتهی میشود واین بسبب سندش ضعیف است
وفقیر بخط شهید رحمه الله دیدم که این روایترا از امام جعفر صادق علیه السلم
روایت کرده بود باهمین خواص وسورها اما ایات واذکار را باین روش روایت
کرده است میخوانی بر اب باران نیسان فاتحة الکتاب وایة الکرسی وقل یا ایها الکافرون
وسبح اسم ربك الاعلی وقل اعوذ برب الفلق وقل اعوذ برب الناس وقل هو
الله احد هر یکرا هفتاد مرتبه ومیکوئی هفتاد مرتبه لا اله الا الله وهفتاد

مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه اللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و هفتاد
مرتبه سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ و در خواص ائمه مذکورست
که اگر در زندان باشد و از این باران بیاشامد از حبس نجات یابد و سردی بر طبع
او غالب نگردد و اکثر این خواص که مذکور شد در غیر آن نیز مذکور است و
آب باران مطلقا مبارکست و منفعت دارد خواه در نیسان ببارد و خواه در غیر
آن چنانکه در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بیاشامید
آب آسمان را که پاک کنند بدن شما است و دردها را دفع میکند چنانچه
حق تعالی میفرماید وَیُنَزِّلُ عَلَیْکُمْ مِنَ السَّماءِ ماءً لِیُطَهِّرَکُمْ بِهِ وَیُذْهِبَ عَنْکُمْ
رِجْزَ الشَّیْطانِ وَلِیَرْبِطَ عَلی قُلُوبِکُمْ وَیُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدامَ یعنی میفرستد حق
تعالی بر شما از آسمان آبی برای آنکه پاک گرداند شما را بآن و ببرد از شما
وسوسهٔ شیطان را و دلهای شما را محکم گرداند و ثابت گرداند بآن
قدمهای شما را و در عمل نیسان بهتر آنست که اگر جمعی خوانند هر یک مجموع
آن سورها را و اذکار را هفتاد مرتبه بخوانند و از برای آنها که میخوانند
فایده‌اش عظیم‌تر و ثوابش بیشتر است و در این سالها بعد از بیست و سه
روز که از نوروز بگذرد تقریبا داخل نیسان رومی میشود و ماه نیسان سی
روز است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در هفتم حزیران البته
حجامت بکن و اگر میسر نشود در چهاردهم بکن و اول حزیران تقریبا هشتاد
و چهارم نوروز است و آن نیز سی روز است و حزیران ماه نحسیست چنانچه در حدیث
معتبر منقولست که در خدمت حضرت صادق علیه السلام ماه حزیران مذکور شد حضرت
فرمود که اینماهیست که حضرت موسی علیه السلام در اینماه نفرین کرد بر بنی اسرائیل
و در یکشب و یکروز سیصد هزار کس از ایشان مردند و باز بسند معتبر

از آنحضرت منقولست که حقتعالی اجلها را در ماه حزیران نزدیک میگرداند
یعنی موت در آن بسیار میباشد و بدانکه ماههای رومی بنایش بر حرکت آفتابست
وعدد آنها دوازده است باین ترتیب تشرین الاول تشرین الاخر کانون
الاول کانون الاخر شباط آذر نیسان ایار حزیران تموز آب ایلول و چهار
ماه را سی میگیرند که آنها تشرین الاخر و نیسان و حزیران و ایلول اند و هفت
دیگر غیر شباط را سی و یک میگیرند و شباط را در سه سال متوالی بیست و
هشت میگیرند و در سال چهارم که سال کبیسه ایشانست بیست و نه میگیرند
و سال ایشان سیصد و شصت و پنج روز و ربعیست و تشرین الاول که اول
سال ایشانست در این سالها موافق نوروز ده درجه میزانست و تفصیل اینها
در بحار الانوار مذکور است و چون اینها در احادیث مذکور
شده است مجملی در اینجا ایراد نمودیم

باب سیزدهم در احکام اموات و در آن پنج فصلست

در بیان آداب و احکام حال احتضار و برداشتن میت است

باید که چون در بیمار آثار موت ظاهر
شود متوجه احوال خود گردد و از گناهان خود توبه کند و بر گذشتها
نادم و پشیمان گردد و عازم گردد که اگر زنده بماند مرتکب معصیت الهی
نگردد پس وصیت کند و حقوق خدا و خلق آنچه بر ذمه او باشد ادا کند
و بدیگران نگذارد پس بقدر ثلث مال خود وصیت کند که بخویشان
پریشان و فقرا و مساکین و سایر وجوه بر صرف نمایند پس برای ذمت از برادران
مؤمنان بطلبد و هر کرا غیبت کرده باشد یا اذیتی رسانیده باشد
اگر حاضر باشند از ایشان التماس نماید که از او عفو کنند و اگر غایب باشند
از حاضران التماس نماید که ایشانرا از او راضی کردانند و از برای

ایشار استغفار نماید پس امور اطفال و عیال خود را بعد از توکّل بر
جناب مقدس الهی با مینی بگذارد و وصی برای اولاد صغیر خود تعیین
نماید پس کفن خود را حاضر سازد و شهادتین و اقرار با ئمّه علیهم السلام
و ادعیّه که وارد شده است که سنّت است که بر کفن نوشته شود
بفرماید که با تربت حضرت امام حسین علیه السلام بر آن بنویسند اگر پیشتر
کفن را مهیّا نکرده باشد امّا مؤمن را سنّت است که کفن پیوسته با او
باشد چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که کفنش با او
باشد در خانه اش او را از غافلان ننویسند و هر گاه که نظرش بر آن
کفن افتد برای او حسنه شود و باید که در آنوقت امیدوار رحمت
حقّ تعالی و شفاعت رسول خدا و ائمّهٔ هدی صلوات الله علیهم
بوده باشد و بسند معتبر از حضرت رسالت پناه صلّی الله علیه و آله
منقولست که هر که در وقت مرگ وصیّت نیکو نکند علامت کمی عقل
و نقص مروّت و مرگ او ست گفتند یا رسول الله چگونه وصیّت
کند فرمود که چون نزدیک وفات او شود و مردم نزد او جمع شوند بگوید
اَللّٰهُمَّ فاطِرَ السَّمٰواتِ وَ الأَرضِ عالِمَ الغَيبِ وَ الشَّهادَةِ الرَّحمٰنَ الرَّحيمَ اِنّى
اَعهَدُ اِلَيكَ اَنّى اَشهَدُ اَن لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ وَحدَكَ لا شَريكَ لَكَ وَ اَنَّ
مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَ آلِهِ عَبدُكَ وَ رَسُولُكَ وَ اَنَّ السّاعَةَ آتِيَةٌ
لا رَيبَ فيها وَ اَنَّكَ تَبعَثُ مَن فِى القُبُورِ وَ اَنَّ الحِسابَ حَقٌّ وَ اَنَّ الجَنَّةَ حَقٌّ وَ
اَنَّ ما وَعَدَ اللهُ فيها مِنَ النَّعيمِ مِنَ المَاكَلِ وَ المَشرَبِ وَ النِّكاحِ حَقٌّ وَ اَنَّ النّارَ
حَقٌّ وَ اَنَّ الاِيمانَ حَقٌّ وَ اَنَّ الدّينَ كَما وَصَفتَ وَ اَنَّ الاِسلامَ كَما شَرَعتَ وَ اَنَّ
القَولَ كَما قُلتَ وَ اَنَّ القُرآنَ كَما اَنزَلتَ وَ اَنَّكَ اَنتَ اللهُ الحَقُّ المُبينُ وَ اِنّى اَعهَدُ

اِلَيْكَ فِي دَارِ الدُّنْيَا اِنِّي رَضِيتُ بِكَ رَبًّا وَبِالْاِسْلَامِ دِيناً وَبِمُحَمَّدٍ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيّاً وَبِعَلِيٍّ اِمَاماً وَبِالْقُرْآنِ كِتَاباً وَاَنَّ اَهْلَ
بَيْتِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَئِمَّتِي اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتِي عِنْدَ
شِدَّتِي وَرَجَائِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَعُدَّتِي عِنْدَ الْاُمُورِ الَّتِي تَنْزِلُ بِي وَاَنْتَ
وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي وَاِلٰهِي وَاِلٰهُ آبَائِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَكِلْنِي اِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ
عَيْنٍ اَبَداً وَآنِسْ فِي قَبْرِي وَحْشَتِي وَاجْعَلْ لِي عِنْدَكَ عَهْداً يَوْمَ اَلْقَاكَ
مَنْشُوراً پس حضرت رسول صلّی الله علیه واله فرمود که این عهد وپیمان
میّت است باخدا در روز یکه میخواهد وصیّت کند و وصیّت لازم وواجب
بر هر مسلمانی و صحیفهٔ اعتقادات را چنانچه در کتاب حلیة المتّقین ذکر
کرده ام درست کند و بمهر کواهان برساند تا در میان کفن او بکذارند
وچون آثار احتضار ظاهر شود این دعا را مکرّر بخواند اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ
الْكَثِيرَ مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَاقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ مِنْ طَاعَتِكَ تا جان کندن براو آسان
کردد و باید که اولاد و خویشان و برادران مؤمن را بآنحالت او را تنها
نکذارند و نزد او قرآن و دعا بخوانند و سورهٔ یس والصّافات نزد او
بخوانند واعتقاد بوحدانیّت خدا وصفات کمالیّهٔ الهی و رسالت حضرت
رسول وامامت ائمّهٔ هدی علیهم السلام بتفصیل واعتقاد بمعاد وبهشت و
دوزخ وسؤال قبر و سایر اعتقادات حق را مکرّر تلقین کنند که بکوید
ویاد او رند واکر نتواند خواند نزد او بخوانند و دعای عدیله را براو
بخوانند واکر عربی نداند مضامینش را براو القا کنند که درا ینوقت
شیطان دست نیابد که او را از دین برکرداند و باید که کلمهٔ طیّبهٔ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ بسیار بکوید و مکرّر تلقین او کنند زیرا که در حدیث معتبر

وارد است که هر که آخر سخن او لا اله الا الله باشد داخل بهشت شود
و در حدیث معتبر از امام محمد باقر علیه السلام مرویست که تلقین کنید مردگان
خود را لا اله الا الله بدرستیکه گناهان را درهم میشکند و مونس مؤمنین
در حال حیات و نزد مردن و نزد مبعوث گردیدن و هر که در هنگام مردن
این کلمهٔ طیبه را بگوید داخل بهشت گردد و احوط آنست که در اینحال
پای او را بجانب قبله بگردانند تا ملائکه رحمت باو رو آورند و در
اینوقت حایض و جنب نزد او نیایند که ملائکه از ایشان نفرت میکنند
و اگر بغیر ایشان کسی نباشد جایز است که برای ضرورت پرستاری
او نمایند و چون نزدیک شود که جانش بر آید بیرون روند و در احادیث
معتبره وارد شده است که اگر جان کندن بر او دشوار شود او را ببرند
بجائیکه همیشه نماز میکرده است یا بخوابانند او را بر روی جای نمازی
که بر آن نماز میکرده است زیرا که اگر امید شفا هست شفا می یابد والا
جانش باسانی بر می آید و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که زنهار
در حال احتضار دست بر او مگذارید و اگر دست و پا حرکت دهد مانعش
مشوید چنانچه جاهلان میکنند و نزد او قرآن بخوانید و یاد خدا بکنید
و صلوات بر رسول و آل او بفرستید و در حدیث دیگر منقولست که فرزندی
از حضرت صادق علیه السلام در حالت احتضار بود و حضرت امام محمد باقر علیه السلام
در کنار خانه نشسته بود هر که نزدیک او میرفت منع میکرد و میفرمود
که دست بر او مگذارید که او در اینحال در نهایت ناتوانیست و هر که دست
بر او میگذارد چنانستکه او را کشته است و در حدیث صحیح از حضرت باقر
علیه السلام منقولست که هرگاه کسی را در وقت جان کندن بیابید کلمات فرج را

تلقین او کنید و کلمات فرج اینست لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَلِیمُ الْکَرِیمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْاَرَضِینَ السَّبْعِ وَمَا فِیهِنَّ وَمَا بَیْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ و در حدیث دیگر منقولست که چون اینکلمات را تلقین کسی میکردند حضرت امیر المؤمنین علیه السلام میفرمود که برو که دیگر بر تو باکی نیست و حضرت رسول صلی الله علیه و آله اینکلمات را تلقین شخصی کرد و چون او خواند حضرت فرمود که الحمد لله که خدا او را از آتش جهنم نجات داد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هیچکس نیست مگر آنکه شیطان در وقت مردن جمعی از شیاطین را موکل میکرداند بر او که او را بشك اندازند در دین خود تا جانش مفارقت کند و اگر مؤمن کامل باشد نمیتواند بر او دست یافت پس در آنحال تلقین ایشان بکنید کلمات فرج و شهادت بوحدانیت خدا و اقرار بحضرت رسالت و ائمه طاهرین علیهم السلام یکیکرا بخصوص تا از سخن گفتن باز ماند و ایضا سنت است که برای آسان جان کندن اینده عارا تلقین او کنند یَا مَنْ یَقْبَلُ الْیَسِیرَ وَیَعْفُو عَنِ الْکَثِیرِ اِقْبَلْ مِنِّی الْیَسِیرَ وَاعْفُ عَنِّی الْکَثِیرَ اِنَّکَ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِیمُ و بروایت دیگر اِنَّکَ اَنْتَ الْعَفُوُّ الْغَفُورُ و چون روح مفارقت کند سنت است که دهانش را بر هم گذارند و چانه اشرا ببندند و چشمهایشرا بهم آورند و دستهایشرا بر پهلوهایش بکشند و او را بچادر شبی یا جامه بپوشانند و قران نزد او بخوانند و زود ش برداند مگر بقدر جمع شدن مؤمنان اگر اشتباهی در موت او نباشد و اگر مشتبه باشد تا یقین نشود در کش برندارند و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که سزاوار آنست که برادران مؤمن را خبر کنند ببردن او تا بجنازهٔ

او حاضر کردند و بر او نماز کنند و از برای او استغفار کنند و میت
و ایشان همه ثواب ببرند و در حدیث حسن از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که چون مؤمنی را بقبر بگذارند اورا ندا میکنند که اول عطائیکه ترا دادیم
بهشت است و اول عطائیکه دادیم آنهارا که با جنازهٔ تو آمده اند آمرزش
گناهانست و در حدیث دیگر فرمود که اول تحفه که بمؤمن میدهند
در قبر آنست که میامرزند هر کس را که همراه جنازهٔ او بوده است و در حدیث
دیگر فرمود که هر که همراهی جنازهٔ مؤمنی بکند تا اورا دفن کنند حق تعالی
در قیامت هفتاد ملک بر او بگمارد که همراهی او نمایند و استغفار
برای او کنند از قبر تا موقف حساب و فرمود که هر که یکطرف جنازه را بگیرد
بیست و پنج گناه کبیره اش آمرزیده شود و اگر چهار طرف را بگیرد از گناه بیرون آید
و باید که جنازه را چهار کس بردارند و بهتر آنست که کسیکه تشییع
جنازه کند که اول دست راست میت را که جانب چپ جنازه است بدوش
راست خود بردارد پس پای راست میت را باز بدوش راست بردارد پس
از پشت جنازه برود و پای چپ میت را بدوش چپ خود بردارد پس دست چپ
میت را که در جانب راست جنازه است بدوش چپ بردارد و چون خواهد
که بار دیگر تربیع کند از پیش جنازه نرود بلکه از جانب پشت جنازه
برگردد و باز بهمان روش تربیع بجا آورد و اکثر علما بر عکس گفته اند که
اول ابتدا بدست راست جنازه میکند پس پای راست پس پای چپ پس بدست
چپ و اول موافق احادیث معتبره اولیست و اگر هر دو را بعمل آورند خوبست
و افضل آنست که عقب جنازه یا پهلوها راه رود و پیش جنازه نرود و ظاهر
اکثر احادیث آنست که اگر جنازهٔ مؤمن باشد پیش آن راه رفتن خوبست و در جنا

خلاف مذهب خوب نیست زیرا که ملائکه او را استقبال بعذاب میکنند
و با جنازه سواره رفتن مکروهست و از حضرت رسول صلی الله علیه واله
منقولست که هر که جنازه را به بیند و این دعا را بخواند الله اکبر هذا ما
وَعَدَنَا اللهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللهُ وَرَسُولُهُ اَللّٰهُمَّ زِدْنَا اِیمَاناً وَتَسْلِیماً
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی تَعَزَّزَ بِالْقُدْرَةِ وَقَهَرَ الْعِبَادَ بِالْمَوْتِ هیچ ملکی در آسمان
نماند مگر آنکه گریه کنند از برای ترحم بر او و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که در حال برداشتن جنازه این دعا بخواند بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِنَاتِ و منقولست که حضرت
امام زین العابدین علیه السلام هرگاه جنازه را میدید میگفت اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی
لَمْ یَجْعَلْنِی مِنَ السَّوَادِ الْمُخْتَرَمِ و زنانرا تشییع جنازه سنت نیست و بعضی گفته اند
که جنازه را تند بردن مکروهست و مجمره بردن با جنازه کراهت دارد
و در روز چراغ بردن خوب نیست و اسرافست و در شب خوبست و مکروه است
کسیرا که بجنازه حاضر شود خندیدن و حرف باطل گفتن
در غسل دادن میت است بدانکه احکام میت از غسل دادن و کفن
کردن و نماز کردن و دفن کردن و احکام پیش همه واجب کفائیست یعنی بر همه
واجبست و اگر یکی بکند از همه ساقط میشود و اگر همه ترک کنند همه
معاقب میشوند و مشهور میان علما آنست که ولایت اینمعنی تعلق بوارث
میت دارد و بی رخصت او دیگری متوجه اینها نمیتواند شد و مردان ورثه
اولایند از زنان و شوهر اولیست از دیگران و احوط آنست که بحضور ورثه خود
غسل ندهد و غسل و نماز و سایر احکام میت واجب است برای میت شیعه
اثنا عشریه و در سنی و سایر فرق مخالفان خلافست و ظاهرا واجب نباشد

مکر در حال تقیه و شهید یکه در جهاد با امام زمان کشته شده باشد
و در معرکه مرده باشد او را غسل نمیدهند و کفن نمیکنند بلکه نماز
میکنند و با جامهایکه پوشیده است دفن میکنند و بعضی کفته اند که
در همه جهاد حقی که کشته شود چنین است و خالی از قوتی نیست و مشهور میان
اصحاب انست که هرکاه از میت عضوی یافت شود که در ان استخوان باشد
انرا میشویند و کفن میکنند و دفن میکنند و بعضی سه کفن را در اینجا
واجب دانسته اند و اکر نصفی باشد که دل در انجا باشد نماز هم میباید
کرد و احوط انست که اکر سینه را تنها بیابند باز چنین کنند و همچنین
اکر جمیع استخوانهای میت را بیابند و عضویکه بی استخوان باشد مشهور
انست که در لته می پیچند و دفن میکنند و بعضی لته پیچیدن را واجب ندانسته اند
و بچه که از شکم ساقط شود هرکاه چهار ماه یا زیاده داشته باشد غسل
میدهند و کفن و دفن میکنند و بر او نماز نیست و بعضی کفته اند به سه
جامه کفن میکنند و حنوط میکنند و هرکاه چهار ماه نداشته باشد
مشهور انست که در لته می پیچند و دفن میکنند و در روایت در لته
پیچیدن مذکور نیست و بعضی تمام شدن خلقت طفل را اعتبار کرده اند
در غسل و کفن نه چهار ماه و این احوط است و اکر عضو استخوان دار بریده
باشند احوط انست که غسل و کفن و دفن بکنند اکرچه اظهر عدم وجوبست
و اکر طفلی در شکم مادر مرده باشد و مادر زنده باشد اکر توانند درست
بیرون اورند والا پاره پاره میکنند و بیرون می اورند و اکر مادر بمیرد
و طفل زنده باشد شکم مادر را میشکافند از جانب چپ و طفل را بیرون
می اورند و بهتر انست که شکمش را بدوزند و واجبست که مرده را مرده غسل دهند

ونیز از زن الّا چند موضع اوّل زن و شوهر که بقول اشهر و اقوی هر یک
دیگری را غسل میتواند داد و احوط آنست که از زیر جامه غسل دهد و
نظر بر عورتین نکند و بهتر آنست که بدون ضرورت غسل ندهد خصوصاً
زن او دوّیم جایز است که آقا کنیز خود را غسل دهد هرگاه زن کسی و در عدّهٔ
کسی نبوده باشد و در غسل کنیز آقا را اختلافست سیّم جایز است که غسل دهد
مرد اجنبی دختر سه ساله را برهنه و زن اجنبیّه پسر سه ساله را برهنه
و بعضی در پنجساله نیز تجویز کرده اند چهارم هرگاه مردی فوت شود و مردی
نباشد که او را غسل دهد زن محرم او را غسل میتواند داد از زیر
جامه و همچنین است هرگاه زن فوت شده باشد و ظاهر آنست در حال اختیار
نیز محارم یکدیگر را غسل میتوانند داد و امّا احوط آنست که تا باشد
زن زن را و مرد مرد را غسل دهد   کیفیّت غسل بهتر آنست که پیش
از غسل کفن را مهیّا کنند و اوّل حبره را و بعد از آن سرتاسری و بعد از آن
پیراهن را پهن کنند و نصف بالای پیراهن را بر گردانند و لنگ را و بعد از
آن دان پیچ را بجای خود پهن کنند پس متوجّه غسل شود و اگر میسّر شود که
میّت را در وقت غسل بر روی تختی یا تخته بخوابانند بهتر است و مستحبّ است
که در وقت غسل پاهای میّت بسوی قبله باشد بطریق حال احتضار و بعضی
واجب دانسته اند و در سایر احوال باید چنین باشد مگر در حال نماز
و حال دفن و باید رختهایش را بکند و اگر خواهد با پیراهن غسل دهد و اگر
خواهد لنگ ببندد و پیراهن را بکند و بهر تقدیر واجبست که در وقت
غسل دادن عورتین میّت را بپوشانند و مشهور آنست که واجب است که اوّل
ازالهٔ نجاسات از بدن میّت بکند و سنّت است که بر [illegible] میّت پیراهن را از طرف

پا بیرون کند و اگر تنگ باشد بازو رشته بشکافد و سنت است که در زیر سقفی
یا خیمه غسل دهد که برابر آسمان نباشد و سنت است که دو نفر باشند غسل
دهند یکی آب بریزد و دیگری گرداند میت را و مستحب است که انگشتان میت را
بمدارا نرم کند و اگر دشوار باشد و خوف شکستن باشد دست بردارد و
واجب است که میت را سه غسل بدهد اول بآب سدر و بعد از آن بآب کافور
و بعد از آن بآب خالص و سنت است که اول دستهای میت را تا نصف ذراع سه مرتبه
بشوید بنا بر بعضی از روایات پس عورت میت را بشوید و احوط آنست که چون
خواهد عورت را بشوید لته بر دست بپیچد که دستش بعورت نرسد و
اگر بدست چپ بشوید بهتر است و سنت است که اول عورت میت را بکف سدر
و اشنان سه مرتبه بشوید و آب بسیار بریزد تا خوب پاک شود و دست بالای
شکمش بگذارد و نرمی و همواری پائین کشد که اگر فضله باشد بیرون آید و
اگر چیزی بیرون آید باز مخرج را بشوید و اگر حامله باشد و خوف افتادن فرزند
باشد دست بر شکمش نکشد و علما گفته اند که سنت است که سر و ریشش را
پیش از غسل بکف سدر بشوید پس سنت است که دستهای خود را تا مرفق بشوید
یعنی آنکسیکه دست بر میت میگذارد پس وضو دهد میت را بروش وضوی
زندگان بآب خالص و بعضی واجب دانسته اند و نیت کند که وضو میدهم
این میت را قربة الی الله پس رو و دستهایش را بشوید و سر و پاهایش را مسح
کند پس ابتدا کند بغسل و احوط آنست که آب ریزنده و گرداننده اگر دو کس
باشند هر دو نیت کنند و بهتر آنست که نیت هر سه را در اول بکنند
و از برای غسل کافور و قراح نیز نیت جدا بکنند پس اول نیت میکنند که این میت را
غسل میدهم بآب سدر و کافور و قراح از جهت آنکه واجب است بر

رضای خدا قربة الی الله پس سر میت را باب سدر میشوید واحوط آنستکه
اول بجانب راست سر آب بریزد و بعد از آن بجانب چپ و سنت استکه سر او هر جا را
سه مرتبه بشوید پس میت را بر پهلوی چپ بخواباند و جانب راست را بشوید
و سنت استکه سه مرتبه بشوید و هر سبوییرا که میریزد قطع نکند تا بپا
برساند و اگر آنکه میت را میگردانند در هنگام آب ریختن دست بر پشت و شکم
بمالد بهمواری که آب خوب برسد بهتر است و دست میت را از پهلو جدا کند
که آب بزیر آن برسد و چنان کند که آب بزیر لنگ و عورت و سایر اعضا
خوب جاری شود پس میت را بگرداند و بر پهلوی راست بخواباند و پهلوی
چپ را بهمان طریق که مذکور شد سه مرتبه بشوید و در آب سدر مسمی
کافیست و مشهور آنستکه حدی ندارد و بعضی گفته اند که باید هفت برگ
سدر باشد و بعضی یکرطل و بعضی یکرطل و نیم گفته اند که نزدیک به
بیست و پنج درم و زیاده بوده باشد و گویا این زیادتیها برای شستن فرج
و سایر اعضا پیش از غسل بوده باشد واحوط آنستکه در آب غسل آن
مقدار داخل نکند که مضاف شود و آبش نگویند و در بعضی روایات در
شستن هر جانب شستن نصف سر نیز وارد شده است و شاید بد نباشد
اگرچه خلاف مشهور است پس میت را بر پشت میخوابانند و ظرفها میشویند
که اثر سدر از آنها برطرف شود و اندک کافوری را ریزه میکنند و داخل
آب میکنند و غسل دهنده دستهای خود را تا مرفق میشوید و بهتر
آنستکه دست میت را نیز تا نصف ذراع سه مرتبه بآب کافور بشوید و
فرجش را نیز سه مرتبه بشوید بهمان نحو که گذشت و دستمالی بر دست پیچد
و دست بر شکم میت بکشد بهمواری و بهتر آنستکه در وقتیکه دست

بر شکم میکشد سر میت را بلند کند که فضلات از انطرف بیرون برود
پس احتیاطا اب بریزند و کرداننده هردو نیت کنند که این میت را غسل
میدهم باب کافور از برای انکه واجبست از برای رضای خدا پس سر را بشوید
و سنتست که سه مرتبه بشوید و در هر مرتبه ابتدا بجانب راست سر بکند
و کرداننده بهمواری دست بمالد پس جانب راست را سه مرتبه بشوید و جانب
چپ را سه مرتبه بنحویکه در غسل سدر مذکور شد بشوید پس میت را
بر پشت بخواباند و باز دست خود را تا مرفقین بشوید و ظرفها را خوب بشوید
که اثری از سدر و کافور در انها نماند و اگر سبوی دیگر برای اب قراح
مهیا کند بهتر است و احوط انست که اب غسل قراح را از حوضی که اب سدر
و کافور در ان ریخته شده است بر ندارند و از ابی بردارند که اینها مطلقا در
ان داخل نشده باشد پس دستهای میت را تا نصف ذراع سه مرتبه باب خالص
بشوید استحبابا و فرج میت را نیز باب خالص سه مرتبه بشویند و اگر در این وقت
نیز بار دیگر باب قراح از جهة انکه واجبست قربة الی الله پس سر را سه
مرتبه و جانب راست را سه مرتبه و جانب چپ را سه مرتبه بشویند که یک مرتبه
واجبست و دو مرتبه سنت و بهتر انست که کرداننده بمدارا در وقت اب
ریختن دستی بکشد بر بدن میت پیش از اینغسل و در اثنای اینغسل دست
بر شکم میت نمیکشد و چون از این هر سه غسل فارغ شود اگر خوف خروج
نجاستی بوده باشد قدری از پنبه در دبرش داخل کند و همچنین بر ذکر
و بینی او قدری از پنبه داخل کند اگر خوف بیرون امدن خون یا نجاستی بوده
باشد پس سنت است که بدنش را بجامه خشک کند و بعد از ان او را بر روی
جامهای کفن بگذارد و سنتست که هر مرتبه که میت را از جائی بجائی کردانند عا

بخواند اللّهمّ انّ هذا بدن عبدك المؤمن وقد اخرجت روحه منه وفرّقت
بينهما فعفوك عفوك واگر زن باشد بگويد اللّهمّ انّ هذا بدن امتك
المؤمنة واگر روحها بگويد بهتر است و در ميان احوال غسل مكرّر بگويد
ربّ عفوك عفوك تا خدا او را بيامرزد و سنّتست كه هرچه از عيوب
ميّت بر او ظاهر شود بكسى نقل نكند تا حق تعالى گناهان او را بيامرزد
چنانكه از مادر متولّد شده و مستحبّ است كه غسل دهنده از جانب راست
بايستد و گودالى در برابر قبله بكنند و تحت سر از زير باشد كه آب
غسل در آن گودال رود و مكروهست كه آب غسل را بجائى كه در آن بول و
غايط كنند بريزند و اگر چاله باشد كه كثافات خانه در آن ريزند قصور
ندارد و مكروهست ميّت را باب گرم غسل دادن مگر در حال الضرورة
و مكروهست كه ميّت را در ميان پاهاى خود بگيرد و ايضا مكروهست كه ناخن
ميّت را بگيرد يا موى او را بگيرد يا شانه كند و اگر بگيرد ناخن و موى را يا موئى
در اثناى غسل جدا شود بايد كه در ميان كفن گذارد و با ميّت دفن كند
حتّى منقولست كه دندانى از امام محمّد باقر عليه السلام كنده شد بحضرت
صادق عليه السلام داد و فرمود كه با من دفن كن در قبر و اگر سدر و
كافور بهم نرسد يك مرتبه باب قراح غسل دهد و احوط آنست كه سه مرتبه
غسل دهند و اگر پيش از دفن بهم رسد احوط آنست كه مرتبهٔ ديگر او را
سه غسل دهند و اگر آب بهم نرسد يا ميّت را غسل نتوان داد كه خوف
از آن باشد كه بدن ميّت از هم بپاشد تيمّم دهند او را و ظاهرا يك تيمّم
كافيست و سه تيمّم احوطست و بهتر آنست كه تيمّم را چنين بدهد كه
نيّت كند كه تيمّم ميدهم اين ميّت را بدل از غسلها سدر و كافور و قراح

از جهت

از جهة آنکه واجب است از برای رضای خدا و تیمم دیگر را قصد کند که تیمم
میدهم این میت را بدل از غسل کافور احتیاطا قربة الی الله و همچنین قراح را
و چون نیت کند دست خود را بر خاک زند بر پیشانی میت بکشد و دیگر
بر پشت دست راست میت کشد و بعد از آن بر پشت دست چپ و اگر بدو ضرب
تیمم دهد یکی برای رو و یکی برای دستها خوبست و اگر میت محرم باشد
او را غسل کافور ندهند و حنوط نکنند

در کفن کردن میت است

واجب است که میت را سه کفن کنند و اکثر علما گفته که اول آنها لنگ است
که از ناف تا بعضی از ساق را بپوشد و بعضی گفته اند که سنت است که
سینه را بپوشد و تا پاها برسد و دوم پیراهن است و سیم سرتاسری
که جمیع بدن را بپوشد و بعضی از علما گفته اند که پیراهن سنت است و دو سرتاسری
و جایز است که بجای پیراهن یک سرتاسری دیگر بکنند که مجموع سه سرتاسری
باشد و این قول اظهر است و احادیث معتبره بر این دلالت دارد و احوط
آنست که با آنها لنگ نیز بکنند و با ضرورت یک سرتاسری کافیست و باید که کفن
حریر محض نباشد و احوط آنست که کفن زنان نیز حریر محض نباشد و احوط آنست
که کفن از پوست نبوده باشد و بهتر آنست که از پشم و مو نیز نبوده باشد
و مستحب است که از پنبه سفید بوده باشد و سنت است که سرتاسری بالا
از جمله دو سرتاسری حبره باشد و از جامه بوده که از یمن می آورده اند و الحال
معلوم نیست و دور نیست که اگر بجای آن قطنی سفید بکنند بد نباشد
و علما گفته اند که سنت است که اول جانب چپ لفافه را بجانب راست میت اندازند
و بعد از آن جانب راست لفافه را بر جانب چپ میت و بهتر آنست که چنین کنند
اگرچه مستندش بنظر نرسیده و سنت است که خرقه طویلی که عرضش یک شبر

ونیم وطولش اقلاً سه ذرع ونیم باشد بذراع دست زیاد کنند برد از پیچ
بانکه سرانرا بشکافند وبر کمر میّت به بندند وپنبه بسیار برد بر وفرج میّت
بگذارند واگر زن باشد بیشتر بگذارند واگر بر پنبه قدری کافور بپاشند
شاید بد نباشد وسر دیگر خرقه را از میان پاها بدر آورند واز زیر آنچه بر
کمرش بسته اند بیرون آورند ومحکم بکشند که فرج او وپنبه را که گذاشته اند
فرا گیرد وپاها را بهم آورند وزانوها را بایکدیگر بان خرقه سخت ببندند وبه پیچند
تا زانوها وبهر جا که منتهی شود سرشرا در آنچه پیچیده اند فرو برند وسنّتست
که عمامه از برای مرد زیاد کنند که بر دور سرش بگردانند وموافق مشهور
بر زیر حنک بگردانند وسرهای عمامه را از هر دو طرف بدر آورند وبر سینه
میّت بیندازند چپ را بر جانب راست وراست را بر جانب چپ وبدل از عمامه
مرد از برای زن مقنعه زیاد کنند وپارچه بر سینهٔ زن ببندند که پستانهای
او را بگیرد وبر پشتش گره زنند ومکروهست که کفن از کتّان باشد یا پیراهنی
که تازه کنند آستین داشته باشد امّا اگر میّت را در پیراهن خودش کفن
کنند در کار نیست که ببرند آستین وبا آستین باکی نیست امّا تکمها وبندهایشرا
ببرند وسنّتست که میّت را کفن کنند در پیراهنی که در آن نماز میکرده است و
اگر در پیراهن بعضی از علما وصلحا نیز کفن کنند شاید بد نباشد وسنّتست
که در جامه که در آن احرام بسته است در حجّ یا عمره کفن کنند ومستحبّست که
کفن خوش قماش وصاحب قیمت باشد چنانچه در حدیث وارد شده است که
نیکو کنید کفنهای مردگان خود را که زینت ایشانست وبا آن کفنها در قیامت
مبعوث میشوند وسنّتست که در قیمت کفن مضایقه ومضرّی نکنند وکفن
از مال بسیار حلال بی شبهه باشد وسنّتست موافق مشهور که بر کفن

شهادتین

شهادتین بنویسند و اقرار بائمه علیهم السلام و دعای جوشن و غیر آن
در بعضی روایات وارد شده است و سنتست که با تربت حضرت امام حسین علیه السلام
بنویسند و علما گفته اند که سنتست که کفن را بریسمانیکه از آن بیرون آورده اند
بدوزند و با دهان تر نکنند و سنت است که در وقتیکه غسل دهنده
خواهد که میت را کفن کنند دستهایشرا تا دوش یا تا مرفق بشوید و بعد از
آن شروع کند در کفن کردن و واجب است حنوط کردن میت بآنکه بر هفت
موضع سجده او یعنی پیشانی و کف دستها و زانوها و انگشت مهین پاها
کافور بمالند اگرچه اندکی باشد و بهتر آنست که سر بینی را نیز بمالند و
بر سینه اش بریزند و اگر کوزال پایین کردن و بندهای پا و بندهای دست
و مرفقها و زیر بغلها و بیخ ران و بند انگشتان و سایر بندها را بمالند
احوط است و بهتر آنست که کافور حنوط خام جوذانه باشد و مقدارش
بقدر یک اشرفی باشد که چهار دانگ و نیم مثقالست و بهتر از این است
که سه مثقال باشد و بهتر از این است که سیزده درهم و ثلثی بوده باشد
موافق حنوط حضرت رسول صلی الله علیه و آله که تقریبا هفت مثقال
صیرفی بوده باشد و بهتر آنست که کافور غسل ازین مقدارها نباشد
و سنت مؤکد است که دو جریده تازه با میت بگذارند و در اخبار بسیار
وارد شده است که تا این چوبها تر است میت را عذاب نمیکنند و بهتر آنست
که چوب درخت خرما بوده باشد و اگر یافت نشود چوب سدر کنند و اگر
یافت نشود چوب درخت بید و اگر یافت نشود چوب درخت انار و اگر بهم نرسد
هر چوب تریکه هست خوبست و باید تر باشد و تازه از درخت بریده باشند
و چوب خشک هرچند از درخت خرمای اماکن شریفه بریده باشند فایده

نمیکنند و باید هر یک بقدر یک شبر بوده باشد یا بقدر ذراعی سنت و بعضی
گفته اند که بقدر استخوان ذراع که از یکدیگر بیشتر است و ظاهر همه
خوبست و بعضی گفته اند که پنبه بر آنها بپیچند از طرف تحت ان بیشتر بهتر تا
و یکی را از جانب راست بگذارند و سرش را بچنبره گردن گذارند و ملصق ببدن
سازند و دیگری را از جانب چپ میان پیراهن و سرتاسر بگذارند و سر انرا
بچنبر گردن گذارند و بعضی گفته اند که سنتست که بر جریدتین شهادتین
بنویسند بتربت شریف و اگر تقیه باشد و جریدتین نتوان بر کفن گذاشت
در میان قبر بیندازند و اگر بعد از پر کردن قبر بخاطر شان اید در میان قبر
فرو برند و بدانکه کفن واجب میت از اصل مال اوست مقدم بر دین و
وصیت و میراث و اگر چیزی نداشته باشد زخمهای او را تطهیر کنند و
بانها کفن کنند و اگر انهم نباشد برهنه دفن کنند و بعضی گفته اند
که از زکوة واجب کفن میت میتوان کرد و خالی از قوتی نیست و سنتست مؤکد
که مسلمان او را کفن کنند چنانچه در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که هر که کفن کند مؤمنی را چنانست که ضامن جامه او شده باشد
تا روز قیامت و هر که بکند از برای مؤمنی قبری چنانست که او را در خانه
موافق نیکوی جا داده باشد تا روز قیامت و کفن زن بر شوهر واجبست
هر چند زن مالدار باشد و همچنین کفن بنده بر صاحبش واجبست و اگر
از میت نجاستی بیرون اید بدن او را بشویند و اگر کفن الوده شده باشد تا
در قبر نگذاشته اند میشویند و اگر بقبر برده باشند مشهور انست که انموضع را
مقراض میکنند و کفن را از یکدیگر میگذرانند تا بدن میت پوسیده شود و
بعضی گفته اند که اگر ممکن بوده باشد شستن بیرون قبر بانکه طشت

وافنا به برند و بشویند بهتر است خصوصا هرگاه بدن میت نجس شده
باشد و تطهیر ان لازم باشد کفن را نیز بان عنوان بشویند و این احوط است
و جمعی گفته اند مکروهست کفن را باهن بریدن و گفته اند از مشایخ چنین شنیده ایم
و در حال کفن نیز سنتست که پاهایش بجانب قبله باشد و کسیکه در غیر جهاد
با امام زمان علیه السلم کشته شده باشد جراحتهای بدنش را ازاله میکنند و
غسل میدهند و اگر سر جدا باشد در هر غسلی اول سر را میشویند
و اخر بدن را و بعضی گفته اند که اگر خون بند نشود گل و گشت میریزند تا بند
شود و از حضرت صادق علیه السلم منقولست در حکم چنین کسی که اول خونرا
میشویند و اب بر او میریزند در غسل و دست بر بدنش نمیمالند و بر جراحتهایش
پنبه و کافور میگذارند و محکم میبندند و همچنین اگر گردنش بریده شده
باشد و جدا نشده باشد کافور میپاشند بر موضع جراحت و پنبه
بران میگذارند و بخرقه میبندند که خون بیرون نیاید و اگر سر از بدن
جدا شده باشد در غسل اول سر را میشویند و بعد از بدن را و پنبه
بر بالای گردن میگذارند و بعد از ان سر را بر روی گردن میگذارند و در میان
کفن می پیچند و در هنگام دفن سر را با بدن میگیرند و در لحد میگذارند
و رویشرا بجانب قبله میکردانند در نماز میت است و این نماز
واجبست بر همه مسلمانان که علم بفوت شخصی بهم رسانند و اگر یکی از
ایشان بجا اورد از دیگران ساقط میشود و واجبست نماز بر هر شیعه
اثنا عشریکه بالغ باشد بخلاف و اشهر و اقوی انست که بر طفلیکه شش سالش
تمام شده باشد نماز واجبست و ظاهرا بقصد قربت اکتفا توان کرد
و کمتر از شش ماهه را اگر زنده متولد شده باشد بعضی سنت دانسته اند

و بعضی بدعت و احوط نماز نکردن است و جایز نیست نماز کردن بر کفار و
خوارج و ناصبیان که عداوت اهل بیت علیهم السلام داشته باشد
و غالیان که ائمه علیهم السلام را خدا دانند یا گویند خدا در ایشان
حلول کرده است و مجسمه و آنها که خدا را جسم میدانند و بر غیر ایشان
از مخالفان خلاف است و ظاهرا مخیر باشد میان آنکه نماز نکند یا بکند
و چهار تکبیر بگوید و در تکبیر چهارم نفرین و لعنت کند بر او و در موضع
تقیه ترک نباید کرد و سزاوارترین مردم بنماز میت وارث اوست بنا
بر مشهور و بعضی گفته اند که بی رخصت ایشان نماز جماعت نمیتوان کرد و
بانفراد میتوان کرد و احوط آنست که تا توان از ایشان رخصت گرفتن بی رخصت
نکنند و شوهر از همه خویشان اولی است نسبت بزن و مردان اولی اند از زنان
و وارث اگر خود قابلیت پیشنمازی نداشته باشد هر کرا اعتقاد داشته
باشد و بهتر داند مقدم دارد و جایز است که زن پیشنمازی زنان بکند
و با مأمومان در یکصف بایستد و مرد باید که پیش بایستد اگرچه مأموم
یکنفر باشد و اگر زنان با مردان جمع شوند زنان در عقب مردان بایستند
و اگر حایضی باشد سنت است که در صف جدائی بایستد و واجب است که نماز
گذارنده رو بقبله بایستد و سر جنازه بجانب راست او باشد اگر امام باشد
و اگر مأموم باشد در کار نیست و احوط در منفرد آنست که از برابر جنازه
بیرون نباشد و واجب است که میت را بر پشت بخوابانند و در این نماز طهارت از
حدث شرط نیست و جنب و زن حایض و بی وضو این نماز را میتوانند کرد و
احوط آنست که سایر شروط نماز یومیه را در اینماز رعایت کنند از پوشیدن
عورتین و نجس نبودن جامه و بدن و حریر نبودن جامه و غیر اینها اگرچه اظهر

انست که هیچ یک در کار نیست مگر چیزی چند که حرام باشد و ازالهٔ آنها
منافی افعال نماز باشد مانند طلا و حریر بر مردان و جامهٔ غصبی و سنّت است
که با وضو باشد و اگر آب بهم نرسد یا مانعی داشته باشد یا وقت تنگ
باشد سنت است که تیمم کند و ظاهر بعضی آنست که بدون عذر نیز تیمم مستحب است
و میباید که از جنازه بسیار دور نباشد مگر آنکه در نماز جماعت باشد
و صفها در میان باشد و نماز بر میّت نمیتوان کرد تا او را غسل و کفن نکنند
اگر ممکن باشد و اگر کفن نداشته باشد اورا یقه گذارند و عورتش را
بپوشانند و نماز کنند و سنّت است که پیشنماز برابر میان مرد و سینهٔ زن بایستد
بنا بر مشهور و سنّت است که کفش را بکنند و اگر موزه در پا داشته باشد
در کار نیست کندن و اگر پا برهنه باشد بهتر است و واجبست که نیّت کند
و بهتر آنست که چنین نیّت کند که نماز بر این میّت حاضر میکنم از برای آنکه
واجب است قربة الی الله و پنج تکبیر بگوید و سنّت است که در هر تکبیر دستها را
بردارد تا محاذی گوشها و بعضی در غیر تکبیر اوّل سنّت نمیدانند دست
برداشتن را و اوّل اقوی است و در وجوب دعا در میان تکبیرها خلافست
و احوط وجوبست و ظاهرا هر دعائی مجزی باشد و مشهور آنست که بعد از
تکبیر اوّل بگوید اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلّا اللّٰهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللّٰهِ و بعد
از دویم اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و بعد از سیم اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِینَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ و بعد از چهارم اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِهٰذَا الْمَیِّتِ و تکبیر پنجم را بگوید
و فارغ شود و مجزیست و موافق مشهور بهتر آنست که چنین کند بعد از نیّت بگوید
اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ اَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِیرًا وَنَذِیرًا بَیْنَ یَدَیِ السَّاعَةِ پس بگوید اَللّٰهُ اَکْبَرُ

اللهم صل على محمد وال محمد وبارك على محمد وال محمد وارحم محمدا و
ال محمد كافضل ما صليت وباركت وترحمت على ابرهيم وال ابرهيم انك
حميد مجيد وصل على جميع الانبياء والمرسلين پس بگوید الله اكبر
اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات الاحياء منهم والاموا
تابع بيننا وبينهم بالخيرات انك مجيب الدعوات انك على كل شيء قدير
پس بگوید الله اكبر اللهم ان هذا عبدك وابن عبدك وابن امتك نزل
بك وانت خير منزول به اللهم انا لا نعلم منه الا خيرا وانت اعلم به منا
اللهم ان كان محسنا فزد في احسانه وان كان مسيئا فتجاوز عنه واغفر
له اللهم اجعله عندك في اعلى عليين واخلف على اهله في الغابرين وارحمه
برحمتك يا ارحم الراحمين پس بگوید الله اكبر و فارغ شود و اگر زن باشد
میگوید اللهم ان هذه امتك وابنة عبدك وابنة امتك نزلت بك و
انت خير منزول به اللهم انا لا نعلم منها الا خيرا وانت اعلم بها منا اللهم
ان كانت محسنة فزد في احسانها وان كانت مسيئة فتجاوز عنها واغفر لها
اللهم اجعلها عندك في اعلى عليين واخلف على اهلها في الغابرين وارحمها
برحمتك يا ارحم الراحمين و اگر بعد از هر یک از تکبیرات دعا بخواند خوبست
اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله
اللهم صل على محمد وال محمد واغفر للمؤمنين والمؤمنات اللهم ان هذا
المسجى قدامنا عبدك وابن عبدك وقد قبضت روحه اليك وقد احتاج
الى رحمتك وانت غني عن عذابه اللهم انا لا نعلم من ظاهره الا خيرا وانت
اعلم بسريرته اللهم ان كان محسنا فزد في احسانه وان كان مسيئا فتجاوز
عن سيئاته و اگر زن باشد بگوید اللهم ان هذه المسجاة قدامنا امتك

نفس

وابنة عبدك وقد قبضت روحها اليك وقد احتاجت الى رحمتك وانت غنى عن
عذابها اللهم انا لا نعلم من ظاهرها الا خيرا وانت اعلم بسريرتها
اللهم ان كانت محسنة فزد فى احسانها وان كانت مسيئة فتجاوز عن سيئاتها
بلکه موافق جمع بین الاحادیث بهتر است و اگر بعد از هر تکبیر این دعا
بخواند نیز خوبست اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریك له واشهد
ان محمدا عبده ورسوله اللهم صل على محمد وآل محمد وعلى الائمة الهدى
واغفر لنا ولاخواننا الذين سبقونا بالايمان ولا تجعل فى قلوبنا غلا للذين
امنوا ربنا انك غفور رحيم اللهم اغفر لاحيائنا وامواتنا من المؤمنين
والمؤمنات والف قلوبنا على قلوب اخيارنا واهدنا لما اختلف فيه من الحق
باذنك انك تهدى من تشاء الى صراط مستقيم اللهم عبدك ابن عبدك ابن امتك
انت اعلم به افتقر الى رحمتك واستغنيت عنه اللهم فتجاوز عن سيئاته
وزد فى حسناته واغفر له وارحمه ونور له فى قبره ولقنه حجته والحقه
بنبيه صلى الله عليه وآله ولا تحرمنا اجره ولا تفتنا بعده واگر زن باشد
از اول دعا میخواند تا انجا که الی صراط مستقیم اللهم امتك ابنة عبدك
ابنة امتك انت اعلم بها افتقرت الى رحمتك واستغنيت عنها اللهم
فتجاوز عن سيئاتها وزد فى احسانها واغفر لها وارحمها ونور لها فى قبرها
ولقنها حجتها والحقها بنبيها صلى الله عليه وآله ولا تحرمنا اجره ولا
تفتنا بعده و در روایتی وارد شده است که بعد از فارغ شدن از نماز بگوید
ربنا اتنا فى الدنيا حسنة وفى الاخرة حسنة وقنا عذاب النار و اگر
بر سنّی و خلاف مذهب نماز کند بضرورت بعد از تکبیر چهارم بلکه بعد از هر تکبیری
بر او لعنت و نفرین کند و بهتر اینست که چنین کند اللهم اخز عبدك فى عبادك وبلادك

وبلادك اللهم اصله حر نارك اللهم اذقه اشد عذابك فانه كان يوالي
اعدائك ويعادي اوليائك ويبغض اهل بيت نبيك صلى الله عليه واله
واكر مستضعف باشد كه ضعيف العقل باشد وتميز ميان مذاهب نكند
وبا اين سبب سنّي يا مخالف حق باشد وعناد با شيعيان نداشته باشد يا
اعتقاد با هل بيت عليهم السلام داشته باشد وبا دشمنان ايشان
بد نباشد در نماز براو بكويد اللهم اغفر للذين تابوا واتبعوا سبيلك
وقهم عذاب الجحيم واكر مذهب ميّت معلوم نباشد بكويد اللهم ان هذه
النفس احييتها وانت امتها اللهم ولها ما تولت واحشرها مع من احبت
واكر ميّت طفل نا بالغ باشد بكويد اللهم اجعله لابويه ولنا سلفا وفرطا
واجرا ومشهور در همه انست كه دعاهاي سه تكبير اول را ميخواند بنحويكه كذشت
واين دعاها را بعد از تكبير چهارم ميخواند وبر سنّي اكر نماز كند تكبير پنجم را
نميكويد وسنّتست كه بر جاي خود بايستد تا جنازه را بردارند خصوصا پيش
نماز ونماز جنازه را در مسجد ميتوان كرد ومشهور انست كه اكر در مسجد نكند
بهتر است وبر يك جنازه دو مرتبه نماز كردن خلافست در جواز ان ودور
نيست كه كسي كه نماز نكرده باشد تواند كرد وكسيكه در اثناي نماز برسد
بقصد وجوب ملحق ميشود ودعاها يكه خودش بايد خواند ميخواند وچون
پيشنماز فارغ شود بقيّه را با دعاهاي مختصر بخواند اكر چه جنازه را بردارند
واكر دور شود يا بكردد تكبيرها را پياپي بكويد واكر ميّتي را بي نماز دفن كرده
باشند احوط انست كه بر قبر او نماز كنند هر چند مدّتي كذشته باشد
وهمه وقت نماز جنازه ميتوان كرد مكر انكه وقت حاضره تنك شود كه حاضره را
نميكذارد وبهتر انست كه با وسعت وقت حاضره را مقدّم دارد مكر انكه

نخو

خوف نماز جنازه بوده باشد یا خوف ضایع شدن میت در آداب
دفن میت است و آداب بعد از آن سنت است تا میت را در قبر نگذارند ننشینند
و واجب است کفایة دفن کردن میت و قدر واجب آنست که میت را در گودی
پنهان کنند بحیثیتی که بوی بد او از مردم مستور گردد و جسد او از درندگان
ایمن باشد و خوابانیدن او بر جانب راست رو بقبله واجب است بقول مشهور
و بعضی مستحب دانسته اند و مستحب است کندن قبر بقدر قامتی یا تا چنبر گردن
و سنت است کندن لحد از طرف قبله و مستحب است که آن بقدر فراخ باشد که کسی
در آن تواند نشست اگر زمین سست باشد و لحد نتوان کند بعضی گفته اند
که مانند لحد بسازند و اگر نتوان قبر را شق کنند بآنکه از میان قبر بقدر جسد
میت فرو برند آن قدر که توان نشست و دو طرف داشته باشد که خشت
بر روی آن توان گذاشت که خاک بر میت ریخته نشود و احوط آنست که در مانند
سردابه و تابوت و صندوق نگذارند و شخصی که در دریا بمیرد اگر ممکن باشد
بخشکی برسانند و الا در مانند خم گذارند و سرش را ببندند و در دریا اندازند
و چون جنازه بنزدیک قبر رسد سنت است که او را نزد پای قبر بگذارند اگر مرد
باشد و اگر زن باشد برابر قبله قبر بگذارند و مشهور آنست که زمانی ج
گذارند و سه مرتبه او را نقل میکنند و مرتبه چهارم او را بقبر میبرند
و آنچه در روایات معتبره وارد شده است آنست که چون میت را نزدیک قبر
رسانی او را بناگاه بقبر مبر و کار را بر او سنگین مکن و پایین تر از قبر بدو ذرع
یا سه ذراع بگذار و ساعتی صبر کن تا تهیه خود را بگیرد برای سؤال زیرا که
قبر را هولهای عظیم هست و دعا کن که خدا او را پناه دهد از اهوال قبر و
سنت است که سر میت را پیش کنند و از پیش پای قبر سرازیر بقبر برند و جمعی از

علما گفته اند که زن را از پیش قبله میگیرند و بعرض بقبر میبرند و سراشیب
نمیکنند چنانچه در بعضی از روایات وارد شده است و سنت است که
شخصی که بقبر میرود که میت را بقبر گذارد بندهای قبا را بگشاید و بالاپوش
و رداء را بیندازد و سر و پایش برهنه باشد و جایز است یک کس برود
یا زیاده خواه جفت باشند و خواه طاق و اکثر علما گفته اند که مکروه است
که اگر میت مرد باشد خویش او را بقبر برد و آنچه از احادیث ظاهر میشود
آنست که پدر را مکروه است که در قبر فرزند داخل شود و فرزند و سایر اقارب
باکی نیست و اگر میت زن بوده باشد احوط آنست که محرم او را بقبر برد و اگر
محرم نبوده باشد زن صالحه ببرد و اگر زن نبوده باشد مرد صالح
ببرد و در رفتن و بیرون آمدن سنت است که از پیش پای قبر باشد و سنت است
که چون میت را نزدیک قبر بگذارد بگوید اَللّٰهُمَّ عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ
نَزَلَ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ و چون میت را بردارد که بقبر برد بگوید بِسْمِ اللّٰهِ
وَبِاللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اِلٰى رَحْمَتِكَ لَا اِلٰى
عَذَابِكَ اَللّٰهُمَّ افْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَلَقِّنْهُ حُجَّتَهُ وَثَبِّتْهُ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ وَقِنَا وَاِيَّاهُ
عَذَابَ الْقَبْرِ و چون در قبر بگذارد سنت است که بندهای کفن را بگشاید و روی
میت را باز کند و طرف راست روی او را بزمین برساند و اگر زیر سرش را از خاک بلندتر
کند بد نیست و خشتی بر پشتش بگذارد که بر پشت نیفتد و سنت است که مهری
از تربت حضرت امام حسین صلوات الله علیه در برابر روی او بگذارد و اگر تربت
آنحضرت در کفن نیز بگذارد بهتر است و بگوید اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ پس سورهٔ فاتحه و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو
الله احد و آیة الکرسی بخواند و اگر حاضران هم بخوانند بهتر است پس بگوید

بسم الله

بسم الله وبالله وفی سبیل الله وعلی ملة رسول الله صلی الله علیه واله
اللهم صل علی محمد وال محمد افسح له فی قبره والحقه بنبیه صلی
الله علیه واله اللهم ان کان محسنا فزد فی احسانه وان کان مسیئا
فاغفر له وارحمه وتجاوز عنه پس بگوید اللهم جاف الارض عن جنبیه
وصاعد عمله ولقه منک رضوانا پس بگوید اللهم عبدک وابن عبدک
وابن امتک نزل بک وانت خیر منزول به اللهم افسح له فی قبره ولقنه
حجته والحقه بنبیه وقه شر منکر ونکیر و ایضا بگوید بسم الله وبالله و
فی سبیل الله وعلی ملة رسول الله صلی الله علیه واله اللهم عبدک
ابن عبدک نزل بک وانت خیر منزول به اللهم افسح له فی قبره والحقه بنبیه
اللهم انا لا نعلم منه الا خیرا وانت اعلم به و بروایت معتبر دیگر بگوید
اللهم یا رب عبدک ابن عبدک نزل بک وانت خیر منزول به اللهم ان
کان محسنا فزد فی احسانه وان کان مسیئا فتجاوز عنه والحقه بنبیه محمد
صلی الله علیه واله وصالح شیعته واهدنا وایاه الی صراط مستقیم
اللهم عفوک عفوک و بروایت معتبر دیگر این دعا بخواند اللهم ان هذا عبدک
فلان و بجای فلان نام او را بگوید وابن عبدک قد نزل بک وانت خیر منزول
به قد احتاج الی رحمتک اللهم ولا نعلم منه الا خیرا وانت اعلم بسریرته
ونحن الشهداء بعد الانبیاء اللهم فجاف الارض عن جنبیه ولقنه حجته و
اجعل هذا الیوم خیر یوم اتی علیه واجعل هذا القبر خیر بیت نزل فیه
وصیره الی خیر مما کان فیه ووسع له فی مدخله وانس وحشته واغفر
ذنبه ولا تحرمنا اجره ولا تضلنا بعده و سنت که در این حال عقاید
حقه تلقین او کنند خصوصا ولایة ائمه معصومین علیهم السلم و بهتر انست که

بدست راست دوش راست میت را بگیرد و بدست چپ دوش چپ میت را واو را حرکت
دهد و تلقین کند و باین نحو بگوید جامعتر است اسمع افهم اسمع افهم
اسمع افهم یا فلان بن فلان و نام او و پدرش را بگوید هل انت علی العهد
الذی فارقتنا علیه من شهادة ان لا اله الا الله وحده لا شریک له وان محمدا
عبده ورسوله وسید النبیین وخاتم المرسلین وان علیا امیر المؤمنین
وسید الوصیین وامام افترض الله طاعته علی العالمین وان الحسن و
الحسین وعلی بن الحسین ومحمد بن علی وجعفر بن محمد وموسی بن جعفر و
علی بن موسی ومحمد بن علی وعلی بن محمد والحسن بن علی والقائم الحجة
المهدی صلوات الله علیهم ائمة المؤمنین وحجج الله علی الخلق اجمعین وائمتک
ائمة هدی ابرار یا فلان بن فلان اذا اتیک الملکان المقربان رسولین من
عند الله تبارک وتعالی وسئلاک عن ربک وعن نبیک وعن دینک وعن
کتابک وعن قبلتک وعن ائمتک فلا تخف ولا تحزن وقل فی جوابهما الله جل
جلاله ربی ومحمد صلی الله علیه واله نبیی والاسلام دینی والقرآن کتابی
والکعبة قبلتی وامیر المؤمنین علی بن ابی طالب امامی والحسن بن علی المجتبی
امامی والحسین بن علی الشهید بکربلا امامی وعلی زین العابدین امامی
ومحمد باقر علم النبیین امامی وجعفر الصادق امامی وموسی الکاظم
امامی وعلی الرضا امامی ومحمد الجواد امامی وعلی الهادی امامی و
الحسن العسکری امامی والحجة المنتظر امامی هؤلاء صلوات الله علیهم
اجمعین ائمتی وسادتی وقادتی وشفعائی بهم اتولی ومن اعدائهم اتبرء
فی الدنیا والاخرة ثم اعلم یا فلان بن فلان ان الله تبارک وتعالی نعم الرب
وان محمدا صلی الله علیه واله نعم الرسول وان امیر المؤمنین علی بن ابی

طالب و اولاده الائمة الاحد عشر نعم الائمة وان ما جاء به محمد صلى
الله عليه واله حق وان الموت حق وسؤال منكر ونكير في القبر حق والبعث
حق والنشور حق والصراط حق والميزان حق وتطاير الكتب حق والجنة حق
والنار حق وان الساعة اتية لا ريب فيها وان الله يبعث من في القبور پس
بگويد افهمت يا فلان در حديث است كه ميت در جواب ميگويد بلى فهميدم پس
بگويد ثبتك الله بالقول الثابت هداك الله الى صراط مستقيم عرف الله
بينك و بين اوليائك في مستقر من رحمته پس بگويد اللهم جاف الارض عن
جنبيه واصعد بروحه اليك ولقه منك برهانا اللهم عفوك عفوك
پس خشت بر لحد بگذارد واجر بجاى آن نيز خوبست و خشت خام بهتر است
اگر خشت بزرگ باشد ۲ است بگذارد و بر رخنه خشتها خشت بگير
بگذارد يا بگل رخنه را بگيرد و اگر خشتها كوچك باشد هر چه كنند
و بر هر تقدير رخنها را محكم كنند كه خاك بر ميت نريزد و در وقت چيدن
خشتها اين دعا بخواند اللهم صل وحدته وانس وحشته وامن روعته و
اسكن اليه من رحمتك رحمة تغنيه بها عن رحمة من سواك فانما رحمتك
للظالمين و بروايت ديگر رحمة يستغني بها عن رحمة من سواك واحشره مع
من كان يتولاه و مكروهست فرش قبر بچوب و تخته كردن يا ميت را با تابوت گذاردن
مگر آنكه زمين آب برآورده يا نم بسيار داشته باشد و چون از پيش پا از قبر
بيرون آيد بگويد انا لله و انا اليه راجعون والحمد لله رب العالمين اللهم
ارفع درجته في اعلى عليين واخلف على عقبه في الغابرين وعندك
نحتسبه يا رب العالمين سنتست كه حاضران به پشت كف خاك در قبر بريزند
و اگر بشكم دست كفها را پر كنند و بريزند نيز خوبست و سنت است كه سه مرتبه

بریزند و در وقت ریختن بگویند اَللّٰهُمَّ ایماناً بِکَ وَتَصدیقاً بِکِتابِکَ هٰذا ما
وَعَدَنا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَما زادَهُم اِلّا ایماناً وَتَسلیماً
و در حدیث است که هر که چنین کند و این دعا بخواند حقّ تعالی بعدد هر
ذرّه از خاک حسنه برای او بنویسد و مکروه است که خویشان میّت خاک
بر قبر بریزند که مورث قساوت قلب است و دوری از رحمت الهی و سنّت است که
از غیر خاک قبر بر میّت نریزند که بار است بر میّت و سنّت است که قبر را بقدر
چهار انگشت بلند کنند و بعضی چهار انگشت گشاده و بعضی بهم آورده
گفته اند و ظاهرا هر دو خوبست و دور نیست که یکشبر نیز مجوّز باشد و
مستحبّ است که قبر را چهار گوشه کنند و رویش را پهن کنند و خرپشته نکنند
بنحویکه سنّیان میکنند و بعد از آن آب بر قبر بریزند و در خبر است که تا آبی
در قبر هست میّت را عذاب نمیکنند و سنّت است که آب ریزنده رو بقبله بایستد
و ابتدا از پیش سر کند و بر یکجانب قبر بریزد تا پیش پا و بگرداند بجانب دیگر
و بریزد تا پیش سر و بعد از آن بر میان قبر بریزد و سنّت است که آبرا قطع نکند
و متّصل بریزد تا تمام شود و مستحبّ است که بعد از آب ریختن دست بر قبر
گذارند در حالتیکه انگشتان ایشان گشاده باشد و قوّت کنند تا اثر
انگشتان در گل بماند و رو بقبله باشند و از بعضی روایات مفهوم میشود
که نزدیک سر او بنشیند و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ جافِ الاَرضَ عَن جَنبَیهِ
وَاَصعِد اِلَیکَ رُوحَهُ وَلَقِّهِ مِنکَ رِضواناً وَاَسکِن قَبرَهُ مِن رَحمَتِکَ ما تُغنیهِ
بِها عَن رَحمَةِ مَن سِواکَ و هفت مرتبه سوره انّا انزلناه بخوانند و اگر میّت زن
باشد در جمیع دعاها که گذشت ضمیر مؤنّث بیاورد چنانچه بسرخی
نوشته شده است و سنّت است که ولی میّت یعنی اقرب خویشان او بعد از آنکه

مردم برگردند نزد سر میت بنشینند و باواز بلند این تلقین که گذشت بار
دیگر بکنند و اگر دیگری را نایب کنند نیز خوبست و در اخبار وارد شده است که
چون این تلقین را بکنند منکر و نکیر میگوید بیا تا برویم تلقین حجتش کردند احتیاج
بپرسیدن نیست پس بر میگردند و سؤال نمیکنند و مکروهست عمارت بر سر
قبر کردن و بر سر قبر بسیار ماندن و گچ مالیدن بر قبور مگر قبور انبیا و ائمه
صلوات الله علیهم و بعضی گفته اند که قبور علما و صلحا نیز این حکم دارد
و مکروهست تازه کردن قبر بعد از مندرس شدن و در خبر است که حق تعالی
دوست میدارد دلهای شکسته و قبرهای مندرس شده را و مکروهست در
حال اختیار دو میت را در یک قبر گذاشتن و میت را از بلدی که در انجا مرده است
بشهرهای دیگر بردن مگر بمشاهد مشرفه ائمه معصومین علیهم السلام و بعضی استثنا
کرده اند نقل بمقبرهٔ علما و صلحا و شهدا را نیز و مکروهست بر روی قبر نشستن
و راه رفتن مگر بواسطه زیارت قبور که ضرور شود و مشهور انست که جایز
نیست شکافتن قبور مگر در چند صورت یکی انکه در قبر مال صاحب قیمتی افتاده
باشد دیگر انکه در زمین غصبی دفن کرده باشند یا در کفن غصبی کفن کرده
باشند دیگر انکه او را بیغسل و کفن در خاک کرده باشند و از هم نپاشیده
باشد و مشهور انست که جایز نیست نقل مردگان بعد از دفن و بعضی استثنا
کرده اند نقل بمشاهد مشرفه حضرات ائمه معصومین علیهم السلام و مشهور
انست که جایز نیست گریبان چاک کردن و جامه دریدن برای غیر برادر و پدر
و برای ایشان جایز است بلکه بعضی از اخبار ظاهر میشود که مستحب است خصوصاً
بر پدر و بعضی تجویز کرده اند زنان را مطلقا و احوط ترکست و جایز نیست خراشیدن
رو و کندن و بریدن مو و احوط انست که طپانچه بر رو و زانو و غیر ان نزند

وبعضی از علما موافق روایتی قایل شده اند که زنیکه موی سر خود را در مصیبتی ببرد واجب است کفاره بدهد چنانچه در خاتمه مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی وبعضی گفته اند گناه دارد و کفاره بر او نیست و دور نیست که سنت باشد واحوط در ان کفاره است و بعضی تراشیدن مورا الحاق کرده اند ببریدن در وجوب کفاره و همچنین اکثر علما قایل شده اند که واجب است کفاره قسم بر زنیکه موی سر را بکند در مصیبت یا روی خود را بخراشد که خون برآید و بر مردیکه در مرگ فرزند خود یا زن خود جامه چاک کند و کفاره یمین انشاء الله مذکور خواهد شد و بعضی واجب نمیدانند واحوط عمل بمشهور است ولازمست که اصحاب مصیبت را که صبر کنند بلکه بقضای الهی راضی باشند و بدانند که حق تعالی صابر را اجر بیحساب کرامت فرماید و باید که صاحب مصیبت بسیار بگوید اِنّا لِلّهِ وَاِنّا اِلَیهِ راجِعُونَ تا گناهان گذشته او آمرزیده شود و هرگاه از مصیبت بخاطرش آید این کلمه را بگوید تا گناهان ما بین اینها و کلمه آمرزیده شود و بسند معتبر منقولست که هرگاه مصیبتی را بخاطر آورد اگرچه بعد از مدتی باشد و بگوید اِنّا لِلّهِ وَاِنّا اِلَیهِ راجِعُونَ وَالحَمدُ لِلّهِ رَبِّ العالَمینَ اَللّهُمَّ اْجُرنی عَلی مُصیبَتی وَاَخلِف عَلَیَّ اَفضَلَ مِنها ثواب همان مصیبت را دیگر باو داده شود وسنتست که دیگران تعزیه ایشان بکنند و ایشان را بصبر و شکیبائی امر کنند پیش از دفن و بعد از دفن و مبالغه در پیش از دفن بیشتر است و (در بعد از دفن) اقل تعزیه آنست که بروند تا صاحب عزا ایشان را ببیند و منقولست از حضرت رسول صلی الله علیه وآله که هرکه صبر فرمایند وهنگامیکه در صحرای محشر که همه کس برهنه اند خدا او را حله نیکوئی از حلهای بهشت بپوشاند که موجب سرور او گردد و هرکه مصیبتی را صبر فرماید حق تعالی او را ثواب

از صاحب مصیبت کرامت فرماید بی آنکه از اجر او چیزی کم شود و فرمود که ثواب
تعزیه و صبر کردن بهشت است و مستحب است که صاحب مصیبت تغییر وضع خود
بکند تا او را بشناسند و جایز است گریه و ندبه کردن که نیکیهای میت را
بشمارند و نوحه کردن بحق جایز است که دروغ نگویند و چیزهای بد از برای
میت اظهار نکنند و بهتر آنست که نوحه گر نیاورند و مستحب است که تا سه روز
دیگران خصوصاً همسایگان برای صاحبان مصیبت طعام بفرستند و زیاده از سه روز
ماتم نگیرند مگر زن که چهار ماه و ده روز برای شوهر ماتم میگیرد بآنکه جامهای
رنگین نپوشد و زینت نمیکند و سنت مؤکد است زیارت قبر مؤمنان خصوصاً
خویشان و چون داخل قبرستان شود بگوید اَلسَّلامُ عَلی اَهْلِ الدِّیارِ مِنَ المُؤمِنینَ
وَالمُسْلِمینَ اَنْتُمْ لَنا فَرَطٌ وَنَحْنُ اِنْشاءَ اللهُ بِکُمْ لاحِقُونَ و بروایت دیگر اَلسَّلامُ
عَلی اَهْلِ الدِّیارِ مِنَ المُسْلِمینَ وَالمُؤْمِنینَ رَحِمَ اللهُ المُسْتَقْدِمینَ مِنّا وَالمُسْتَأخِرینَ
وَاِنّا اِنْشاءَ اللهُ بِکُمْ لاحِقُونَ و بروایت دیگر اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ الدِّیارِ
مِنْ قَوْمٍ مُؤْمِنینَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَنْتُمْ لَنا سَلَفٌ وَنَحْنُ لَکُمْ تَبَعٌ رَحِمَ اللهُ
المُسْتَقْدِمینَ مِنْکُمْ وَالمُسْتَأخِرینَ مِنّا وَاِنّا لِلّهِ وَاِنّا اِلَیْهِ راجِعُونَ و در احادیث
بسیار وارد شده است که هر که نزد قبر برادر مؤمن خود هفت مرتبه سوره انا
انزلناه بخواند از ترس بزرگ روز قیامت ایمن گردد و بروایت دیگر خدا او را
و صاحب قبر را بیامرزد و سنت است که در وقت خواندن دست بر قبر گذارد و رو
بقبله باشد و سنت است که این دعا بخواند اَللّهُمَّ جافِ الأَرْضَ عَنْ جُنُوبِهِمْ
وَصاعِدْ اِلَیْکَ اَرْواحَهُمْ وَلَقِّهِمْ مِنْکَ رِضْواناً وَاَسْکِنْ اِلَیْهِمْ مِنْ رَحْمَتِکَ ما تَصِلُ
بِهِ وَحْدَتَهُمْ وَتُؤْنِسُ بِهِ وَحْشَتَهُمْ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ و بروایت معتبر دیگر این
دعا بخواند اَللّهُمَّ ارْحَمْ غُرْبَتَهُ وَصِلْ وَحْدَتَهُ وَآنِسْ وَحْشَتَهُ وَآمِنْ رَوْعَتَهُ

وَاَسْكِنْ اِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ مَا يَسْتَغْنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ وَاَلْحِقْهُ بِمَنْ كَانَ يَتَوَلَّاهُ و بروایتی دیگر مستحبّ است که نزد قبر سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب النّاس و قل هو الله احد و آیة الکرسی هر یک را سه مرتبه بخواند و سوره انّا انزلناه را هفت مرتبه و از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله منقول است که هر که در قبرستان بگذرد ببخشد و بعدد مردگان اجر و ثواب یابد و بروایت دیگر هر که آیة الکرسی بخواند و ثوابش را هدیه اهل قبور کند حق تعالی بعدد هر حرفی ملکی خلق کند که تسبیح گویند برای او تا روز قیامت و در عصر روز پنجشنبه و جمعه زیارت قبور مستحبّ است و در احادیث معتبر وارد شده است که بر هر که مصیبتی وارد شود مصیبت حضرت رسالت صلّی الله علیه و آله را بیاد آورد که صعبترین مصیبتها است و در اخبار بسیار وارد شده است که هر که در وقت مصیبتی بر ران خود زند ثوابش حبط میشود و نباید شیون و فریاد کند و واویلاه و واثکلاه بگوید و در حدیث معتبر منقول است که هر که یک فرزند از او برود و صبر کند بهتر است برای او از آنکه هفتاد فرزند از او بماند که همه سوار شوند و در راه خدا جهاد کنند و منقول است که هر که را خدا دوست میدارد بهترین فرزندان او را میگیرد و منقول است که ثواب مؤمن از مردن فرزند بهشت است خواه صبر بکند و خواه نکند و بسند معتبر منقول است که حضرت صادق علیه السلام در وقت مصیبتها این دعا را میخواند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَجْعَلْ مُصِيبَتِي فِي دِينِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَوْ شَاءَ جَعَلَ مُصِيبَتِي اَعْظَمَ مِمَّا كَانَتْ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى الْاَمْرِ الَّذِي شَاءَ اَنْ يَكُونَ فَكَانَ و باید که مردگان را فراموش نکنند زیرا که دست ایشان از اعمال خیر کوتاه گردیده و از جانب فرزندان و خویشان و برادران مؤمن امید دارند و احسان ایشان را چشم براهند خصوصاً

دعا کردن در نماز شب و بعد از نمازهای فریضه و در مشاهد مشرفه پدر
و مادر را زیاده از دیگران باید دعا کرد و اعمال خیر برای ایشان بعمل آورد که
در خبر است که بسا فرزندی که در حال حیات پدر و مادر عاق ایشان باشد
و بعد از فوت ایشان نیکوکار گردد بسبب اعمال خیری که از برای ایشان بعمل آورد
و بسا فرزندی که در حال حیات پدر و مادر نیکوکار باشد و بعد از فوت
ایشان عاق گردد بسبب آنکه اعمال خیر برای ایشان کم بعمل آورد و عمده خیرات
برای پدر و مادر و سایر خویشان آنست که قروض ایشان را ادا کند و ایشان را
از حقوق خدا و خلق بری گرداند و حج و سایر عبادات آنکه از ایشان فوت شده
باشد سعی کند که باستیجار یا بتبرع بعمل آورد و در حدیث صحیح منقولست
که حضرت صادق علیه السلام در هر شب برای فرزند خود و در هر روز برای
پدر و مادر خود دو رکعت نماز میکردند و در رکعت اول انا انزلناه و در رکعت
دوم انا اعطینا میخواندند و بسند صحیح منقولست از حضرت صادق علیه السلام
که بسا باشد که میت در تنگی و شدتی بوده باشد و حق تعالی بر او وسعت
دهد و تنگی را از او بردارد پس باو گویند که این فرج که ترا رو داد بسبب نمازیست
که فلان برادر مؤمن برای تو کرد راوی پرسید که دو میت را در دو رکعت
نماز شریک میتوانم کرد فرمود بلی و فرمود که میت شاد میشود و فرح میباید
بدعا و استغفاری که برای او کنند چنانچه زنده شاد میشود بهدیه که
برای او برند و فرمود که بر میت داخل میشود در قبرش نماز و روزه و حج و
تصدق و سایر عملهای خیر و دعا و ثواب آن اعمال برای کسیکه کرده و برای
مرده هر دو نوشته میشود و در حدیث دیگر فرمود که هر که از مسلمانان برای
میتی عمل صالحی بکند خدا ثواب او را مضاعف میگرداند و میت باین عمل

منتفع میگردد و در روایتی وارد شده است که هرگاه شخصی به نیت میتی تصدّقی
بکند حق تعالی جبرئیل را امر مینماید که با هفتاد هزار ملك بنزد قبر او میروند
و هر یك طبقی در دست دارند از نعمتهای الهی و هر یك باو میگویند السّلم علیك
ای دوست خدا این هدیّه فلان مؤمنست برای تو پس قبر او روشن میشود و
حق تعالی هزار شهر در بهشت باو کرامت میفرماید و هزار حوری باو تزویج
مینماید و هزار حلّه باو میپوشاند و هزار حاجت او را روا میکرداند و در
حدیث معتبر منقولست که شش چیز بمؤمن میرسد بعد از وفات او اوّل فرزندی
که از جهت او استغفار کند دوّیم مصحفی یا کتابی از کتب علمی که از او بماند و مردم
بعد از او بخوانند سیّم درختی که بکارد و مردم از او نفع یابند چهارم آبی
که جاری سازد پنجم چاهی که حفر نماید که خلق خدا منتفع گردند ششم سنّتی است
که مردم بان عمل نمایند از ارشاد و هدایت خلق یا تصنیف کتب و مانند آن

باب چهاردهم

در مجملی از احکام زکوة و خمس و اعتکاف و در آن سه فصل است

در زکوة است و احادیث بر وجوب آن و عقاب ترك كنندهٔ آن بسیار است
از انجمله حق تعالی میفرماید وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ یعنی
وانکسانیکه جمع میکنند طلا و نقره را و حقوق الهی را نمیدهند و در راه
خدا صرف نمینمایند پس بشارت ده ایشانرا بعذابی دردناك در آنروزیکه
سرخ کنند این طلا و نقره را در آتش جهنّم و داغ کنند بآنها پیشانیها و
پهلوها و پشتهای ایشانرا و بایشان گویند اینست مالهائیکه از برای خود جمع

کرده بود بد الحال بچشید عذاب آنها را و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که ندهد قیراطی از زکوة را که بیست و یک دینار است او نه مؤمن است و نه
مسلمان و در وقت مردن استغاثه میکند که مرا برگردانید بدنیا تا زکوة
بدهم چنانچه حق تعالی فرموده است حَتّٰی اِذا جاءَ اَحَدَهُمُ المَوتُ قالَ رَبِّ ارجِعُونِ
لَعَلّی اَعمَلُ صالِحاً فیما تَرَکتُ یعنی تا وقتی که بیاید احدی از ایشان را مرگ گوید
پروردگارا برگردانید مرا بدنیا شاید عمل شایسته بکنم در آنمالی که بعد از
خود گذاشته ام و از حضرت سید المرسلین و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم
بطرق صحیحه منقولست که کسیکه طلا و نقره داشته باشد و زکوة آنرا ندهد
حق تعالی او را در روز قیامت حشر خواهد نمود در زمین لغزنده که پابند شود
در آن و مسلط سازد بر او مار پیسه را که زهرش از مارهای دیگر عظیمتر است
و در عقب او دود و او از وی گریزد تا چون باو رسد و داند که از او خلاصی
ندارد و دست خود را بدهان او دهد پس بدندان بگیرد و او را مانند
شتر نری که بر چیزی بدندان فرو برد پس طوقی گردد در گردن او و اینست معنی
قول حق تعالی سَیُطَوَّقُونَ ما بَخِلُوا بِهِ یَومَ القِیٰمَةِ یعنی بزودی طوق گردانند
در گردن ایشان آنچیزی را که بخل ورزیده اند در دنیا بآن و در راه خدا ندادند
در روز قیامت و هر کس شتر یا گاو و یا گوسفند داشته باشد و زکوة آنرا
ندهد حق تعالی حبس کند در صحرای لغزنده و پامال گرداند او را هر حیوان شکافته
سم بسم خود و گزند او را بدندان و نیش هر صاحب نیشی بنیش خود و هر که
زراعت داشته باشد یا باغ خرما و انگور داشته باشد و زکوة آنها را
نداده باشد از قطعه‌های زمین آنرا تا طبقه هفتم طوق کرده در گردن او اندازند
و از همه آتش گردد تا روز قیامت و بروایت معتبر دیگر هر که زکوة مالش را

ندهد حق تعالی آن مالرا اژدها کرده اند در گردن او که دماغ سرش را خورد
و گوشتش را بدندان میکند تا از حساب خلایق فارغ شوند و در حدیث دیگر
حضرت صادق علیه السلام فرمود که هیچ مال در صحرا و دریا تلف نمیشود مگر
به ندادن زکوة و حق تعالی میفرماید مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ
اللهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ
يَشَاءُ یعنی مثل جماعتی که صرف مینمایند مالهای خود را در راه خدا از زکوة
و خمس و جهاد و حج و غیر آنها مانند دانه ایست که بروید از آن هفت خوشه
و در هر خوشه صد دانه بوده باشد که مجموع هفتصد برابر میشود و
حق تعالی مضاعف میگرداند باضعاف این از برای هر که خواهد و آیات و اخبار
در این باب بسیار است و آنچه مذکور شد برای کسیکه ایمان بفرموده خدا و رسول
داشته باشد کافیست   اجناسیکه در آنها زکوة واجب میشود
پس نه جنس است   طلا هرگاه مقدار بیست اشرفی باشد و سکه داشته
باشد و یکسال بماند که بدل نکنند و تغییر ندهند مقدار چهل و یک
از آن زکوة میباید داد و بعد از آن هر چهار اشرفی که زیاد شود بعد از سال
چهل یکی باید داد   نقره است هرگاه بدویست درهم برسد که تخمینا
دوازده هزار و ششصد دینار عجمی باشد موافق زر ده دانگی و سکه داشته
باشد و یکسال بحال خود بماند بعد از سال چهل یک میباید داد و همچنین
هر چهل درهم زیادی شود که دو هزار و پانصد و بیست دینار باشد چهل یک
از آن میباید داد   شتر است و نصاب آن دوازده است اول پنج شتر است
و در آن یک گوسفند است دویم ده شتر است و در آن دو گوسفند است سیم
پانزده شتر است و در آن سه گوسفند است چهارم بیست شتر است و در آن

چهار کوسفند است پنجم بیست و پنج شتر است و در ان پنج کوسفند است و کوسفندی که دهند بهتر انستکه هفت ماهه یا در هشت باشد و کمتر نباشد اکر کوسفند دهند و اکر بز دهند یکساله یا در دو باشد ششم بیست و شش شتر است و باید شتر ماده یکساله یا در دو بدهد و اکر نداشته باشد شتر نر دو ساله یا در سه بدهد هفتم سی و شش است و باید شتر ماده دو ساله یا در ساله بدهد هشتم چهل و شش است و باید شتر ماده سه ساله یا در چهار بدهد نهم شصت و یکست و باید شتر ماده چهار ساله یا در پنج بدهد دهم هفتاد و شش است و باید دو شتر ماده دو ساله یا در سه بدهد یازدهم نود و یک است و باید دو شتر ماده سه ساله یا در چهار بدهد دوازدهم صد و بیست و یکست و هرچه زیاد شود در هر پنجاه شتر یک شتر ماده ساله میدهد و در هر چهل شتر یک شتر ماده دو ساله بدهد کاو است و در هر سی کاو یک کوساله ماده یا نر یکساله یا در دو میدهد و در هر چهل کاو یک کاو ماده دو ساله یا در سه بدهد کوسفند است و در چهل کوسفند یک کوسفند واجبست و در صد و بیست و یک کوسفند دو کوسفند و در دویست و یک کوسفند سه کوسفند واجبست و در سیصد و یک کوسفند احوط انستکه چهار کوسفند بدهد و چون بچهارصد برسد هرچه زیاد از هر صد کوسفند یک کوسفند میدهد و در زکوة هر یک از شتر و کاو و کوسفند شرطست که در علف مباح چریده باشند در تمام سال پس اکر علف مملوک خورده باشند زکوة واجب نیست و اکر بعضی از سال چریده باشد و بعضی علف ملک خورده باشد احوط انستکه اکر چریدنش بیشتر باشد زکوة بدهند و بچهار اناثی که شیر میخورند حساب نمیباید کرد بنا بر مشهور و احتیاط در انست

که از روزیکه متولد میشوند حساب کنند و در طلا و نقره و حیوانات هم شرطست
که سال بر آنها بگردد و سال زکوة یازده ماه است چون ماه دوازدهم داخل شد
زکوة واجب میشود و در گاو و شتر شرطست که کارکن نباشد پس اگر بار کشند
یا خویش کنند زکوة واجب نیست و گوسفند و بز را بر سر هم حساب میکنند و گاو
و گاومیش را بر سر هم حساب میکنند و شتر نر و ماده و لوک را بر سر هم حساب میکنند
گندم و جو و خرما و مویز است و شرطست که هر یک بنصاب
برسند و نصاب سیصد و هفت من پنجاه درم است بسنگ تبریز و انگور
هرگاه نهصد و بیست و یک من باشد احوط آنست که زکوة بدهند و شرطست
که این غلات در ملک او بحد نصاب رسیده باشد پس اگر گندم و جو را بعد
از درو کردن بخرد زکوة بر فروشنده واجبست و اگر زمین را باجاره گرفته باشد
زکوة بر مستاجر واجب است و اگر بمزارعه بگیرد بنصف یا ثلث یا ربع یا ده چهار
مثلا زکوة حصه مالک بر مالک واجبست و زکوة حصه عامل بر عامل اگر حصه هر یک
بتنهائی بنصاب رسیده باشد پس اگر زراعت و باغ آب باران یا آب روان یا آب قنات یا آب
ریشه خورده باشد ده یک میدهند و اگر آب بسته یا گاو یا شتر یا چرخ آب
خورده باشد بیست و یک میدهند و اگر از هر دو خورده باشد بیشتر
اعتبار دارد و اگر هر دو مساوی باشد پانزده یک میدهند و احوط و اقوی
آنست که بغیر از خراج پادشاه چیزی از خرج زراعت را بدر نکنند در دادن
زکوة و چون اکثر علما برانند که تعلق زکوة بانگور در وقت غوره شدنست
پس احوط آنست که اول ارباب خبره را بیاورد که تخمین کنند میوه باغ را که چه
مقدار است و با خود مقرر سازد که باین نسبت زکوة خواهم داد تا آنچه خورد
از غوره و انگور حلال باشد یا آنکه آنچه بر دارد عشر غوره را بدهد و همچنین

کرم

کندم وجو وقتیکه دانه بندد و بعضی از علما کفته اند که زکوة واجبست
در حبوب مانند برنج و ماش و نخود و عدس و امثال اینها هرکاه بنصاب کندم
وجو برسند بهمان شرایط و مقداریکه کذشت و مشهور آنست که زکوة اینها
سنت است و در مادیان که در علف مباح چرا کند و سال بر او بکذرد در زکوة سنت
پس اکر پدر و مادرش عربی باشد در سالی دو اشرفی چهار دانک و نیمی میدهد
و اکر یابو باشد که یکی از پدر و مادرش عربی نباشد در سالی یک اشرفی
میدهد و در زکوة تجارت جمعی بوجوب قایل شده اند و مشهور آنست
که سنت است و آن مالیست که مالک شود آنرا بعنوان معاوضه و در وقت مالک
قصد اکتساب و تجارت بان داشته باشد و میباید که قیمت آن بیکی از نصاب
طلا و نقره برسد و در تمام سال بر نصاب باقی باشد و در تمام سال از
مایه کم نشود که با تمام مایه یا بیشتر بخرند و اکر چند سال بکذرد که مایه در
کمی باشد سنت است که زکوة یکسال را بدهد و اکر بر مایه باقی باشد هر سال
چهل یکرا میدهد و اکر معاوضه کند در اثنای سال بقصد تجارت
خلافست و احوط آنست که باز بدهد و سنت است که در وقت درو کردن
اکر فقرا حاضر باشند هر فقیر را دسته کندم بدهد هر قدر در دستش
درآید و در وقت چیدن خرما و انکور یک مشت بدهد و بزکوة حساب نکند
و بعضی واجب دانسته اند و احوط آنست که ترک نکند   مستحق زکوة
پس هشت طایفه اند اول و دویم فقرا و مساکین و ایشان کسانیند که قوت سال
خود و عیال خود نداشته باشند و قادر بر کسبی نباشند که معاش خود
و عیال خود را بان توانند کذرانید و احوط آنست که صالح باشند و کدا
و سایل بکف نباشند سیم کسی است که امام علیه السلام نصب میکند برای

گرفتن زکوة وحصّه باو میدهد در این زمان نمیباشد غالباً وهمچنین
چهارم که مؤلّفة قلوبهم اند در این زمان نمیباشد غالباً پنجم صرف کردن
در آزادی بندگانست مثل آنکه آقای غلام خود را مکاتب کرده است که مالی
بدهد و آزاد شود و او عاجز باشد از دادن اگر بر آقا زکوة واجب شده باشد
باید که قدری از زکوة را بمال کتابت او حساب کند و الّا دیگران از زکوة حصّه باو
بدهند که بآقا بدهد و آزاد شود یا غلامی که از دست آقا در تعب و شدّت
باشد از مال زکوة بخرند و آزاد کنند ششم قرضداران اند که قرض کرده باشند
و در معصیت صرف نکرده باشند در اداء قرض ایشان میتوان داد هفتم فی
سبیل الله است یعنی صرف راههای خدا مانند جهاد فی سبیل الله و یاری حاجیان و
زائران ائمّهٔ معصومین علیهم السّلم و بنای مساجد و پلها و امثال اینها و بعضی
گفته که مخصوص جهاد است در زمانیکه جهاد حق باشد و این احوط است هشتم
ابن السّبیل و آنکسی است که بغربت افتاده باشد و خرج رفتن بخانهٔ خود نداشته
باشد بمقدار باو میدهند که بخانهٔ خود برسد اگر سفرش معصیت نباشد
و باید که کسیکه باو زکوة میدهند غیر مؤلّفه شیعهٔ اثنا عشری باشد و
احوط است که اجتناب از گناهان کبیره کنند خصوصاً شراب خوردن دیگر شرط است
که واجب النّفقه مالک نباشند مثل پدر و مادر و جدّ و جدّه هر چند بالا روند
و فرزندان و فرزندزادگان هر چند پایین روند و زن و بنده و بهتر است که
زکوة را بخویشان پریشان بدهند غیر آنها که مذکور شدند اگر شرایط را داشته
باشند و غیر سیّد زکوة بسیّد نمیتواند داد امّا سیّد زکوة خود را بسیّد
و غیر سیّد هر دو میتواند داد و غیر سیّد احوط است که بشریف هم ندهد
و بهتر است که زکوة را بنزد مجتهد یا عالمی که مصارف زکوة را داند ببرند که او

بمصرف رسانند   در خمس است بدانکه خمس در هفت چیز واجب
میشود اول غنیمتی که از کافران در جنک بکیرند خواه در جنکگاه باشد
وخواه در بیرون دویم معادنست مانند طلا و نقره و مس و سرب و یاقوت
و زبرجد و سرمه و عنبر و قیر و نفط و کبریت بعد از انکه خرج بیرون اوردن
بدر رود پنجیک انرا باید داد مشهور انستکه نصاب ندارد و بعضی کفته اند
نصابش یکدینار است تا بیکدینار نرسد خمس واجب نمیشود و بعضی بیست
دینار کفته اند یعنی بیست اشرفی که نصاب اول طلا است و اکثر متاخرین باین
قایل شده اند وخالی از قوتی نیست و اکر چند کس شریک باشند باید حصه
هریک جدا بنصاب برسد سیم کنج است یعنی مالی که در زمین پنهان کرده باشند
پس اکر کنج در بلاد کفار بیابند که در انجا مسلمانی نباشد هرچند سکه
اسلام داشته باشد یا در دار الاسلام بیابند و سکه اسلام نداشته
باشد و به بیست دینار یعنی اشرفی برسد و اکر طلا باشد خمس انرا میدهد
و باقی از اوست و اکر نقره باشد بدویست درهم برسد که موافق نزده دانکی
دوازده هزار و ششصد دینار است و اکر غیر طلا و نقره باشد قیمت ان
بیکی از این دو مقدار برسد و اکر سکه اسلام داشته باشد یا علامتی که دلالت
کند بر انکه از مسلمانی بوده است مشهور میان علما انستکه حکم لقطه دارد
میباید یکسال تعریف کند اکر صاحبش پیدا شود بصاحب بدهد و الا مخیرست
میان مال لقطه در تصدق کردن و بامانت نکاه داشتن و اکر در صورت
اول صاحبش پیدا شود و راضی نباشد عوض بدهد و ظاهر اخبار انست
که اکر از روی زمین یافته است لقطه است و اکر در زیر زمین بوده است کنج است
خواه اثر اسلام داشته باشد وخواه نداشته باشد وجمعی براین قایل شده اند

وخالی از قوّتی نیست و اگر گنجی را در زمین خود بیابد که از پدران باو رسیده
باشد از اوست و اگر خمس آنرا بدهد احوطست و اگر زمین را خریده باشد تعریف
میکند ببایع نزدیک و دور اگر نشانی بدهند که ظنّ صدق ایشان حاصل
شود بایشان میدهد علی المشهور و الّا از اوست و باز احوط آنست که خمس آنرا
بدهد و همچنین اگر حیوانی بخرد چون شتر و گاو و در شکم آن چیزی بیابد تعریف
میکند ببایع و اگر نشان ندهند از اوست و احوط اخراج خمس است و اگر
در شکم ماهی بیابد خمس میدهد احتیاطا و باقی از اوست و بان ملحق کرده اند حیوانات
شکاری را مانند آهو و اگر محتمل باشد که در خانهٔ مالک سابق خورده باشد
احوط آنست که تعریف باو بکند چیزیست که بغوص از دریا بیرون آورند
مانند مروارید و مرجان و نصاب در آن معتبر است و مشهور آنست که نصابش یکدینار است
یعنی اشرفی تمام وزن و بعضی بیست دینار گفته اند و اگر چند مرتبه بدر آورد
همه را در نصاب باهم حساب میکند هرچند در ما بین ترک غوص کرده باشد
علی الاحوط و اگر چند کس شریک باشند حصّهٔ هر یک بنصاب برسد و عنبر را
اگر از دریا بغوص در آورند حکم مروارید دارد و اگر از روی آب یا ساحل بردارند
مشهور آنست که حکم معدن دارد و احوط آنست که بهر حال خمس آنرا بدهند و
رعایت نصاب در آن نکنند فاضل مونهٔ سالیانه است از ارباح تجارتها
و زراعتها و جمیع کسبها و مشهور آنست که در میراث و بخشش و هدیه خمس
نمیباشد و خرج سالیانه را که بیرون میکند قدر وسط مناسب حال آن
شخص را اعتبار کرده اند پس اگر اسراف کرده باشد خمس آنچه اسراف کرده است
بیرون میکند و اگر بر خود تنگ گرفته باشد آنرا هم بیرون میکند علی المشهور
و احوط آنست که از هرچه زیاد آمده باشد بدهد بلکه نهایت احتیاط آنست که

هرچه حاصل شود و خرج بکذرد زیادتیرا روز بروز خمس دهد واکر در
اثنای سال اخراجات ضروریه واقع شود مثل خرج کدخدائی وحج بیت الله وزیارت
رسول وائمه صلوات الله علیهم وامثال اینها همه را بقدر وسط بیرون
میکند وهمچنین تعدیها وزیادتیها که ظلمه کنند جمیع را بیرون میکند وخمس
بقیه را میدهد وابو الصلاح رحمه الله قایل شده استکه در میراث و
هبه وهدیه نیز خمس واجبست ودر حدیث صحیح وارد شده استکه اکر از شخصی
جایزهٔ عظیمی باو برسد یا میراثی از جائیکه کمان نداشته باشد باو
برسد یا مالی از دشمنان دین باو برسد خمس میباید داد وعمل باین واین احوطست
زمینی استکه یهودیان و نصرانیان و مجوسان از مسلمانی بخرند خمس ششم
انزمین را یا خمس قیمت انزمین را بار صاحب می میکیرند واکر خانه یا باغرا بخرند مشهور
میان علما انستکه خمس زمین انها را میکیرند واکثر قدما علما متعرض اینوع
خمس نشده اند مال حلالیستکه مخلوط شده باشد بحرام وصاحب هفتم
انرا ندانند ومقدار حرام را ندانند خمس انرا میدهد بفقرای سادات وغیر ایشان
وبعضی انرا مخصوص سادات میدانند وبعضی کفته اند بسادات نمیتوان
داد وظاهرا بهردو توان داد واکر بشریف بدهند بهتر استو اکر مقدار
حرام را داند وصاحبش را نیز داند انمقدار را واجبست بصاحبش بدهد و
اکر صاحبرا داند ومقدار را نداند باصاحب میباید صلح کند وبعضی کفته اند
که در اینصورت خمس را بصاحب میدهد وبعضی کفته انمقدار را که اعلم دارد
بصاحب میدهد وما بقی را باصاحب صلح میکند احتیاطا واین احوطست
واکر مقدار را داند وصاحبرا نداند سعی میکند تا صاحبرا بهم رساند واکر
بهم نرسد از برای او تصدق کند واینصورت و صورت اول مسمی است برد مظالم

واگر خمس را بدهد یا تصدق کند کلا یا بعض را و بعد از آن صاحب پیدا
شود خلافست که آیا باید باز بصاحب بدهد یا نه و احوط آنست که بدهد
مستحق خمس مشهور میان علما آنست که شش حصه میشود چنانچه ظاهر آیهٔ
کریمه است و حصهٔ خدا و رسول و ذی القربی که نصف خمس است بعد از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله از امام زمان علیه السلام است و نصف دیگر
سه حصه میشود که به یتیمان سادات و مسکینان سادات و ابناء السبیل
سادات میدهند و مراد از سید موافق مشهور کسی است که منسوب باشد
از جانب پدر بعبد المطلب و تفسیر مسکین و ابن السبیل در زکوة گذشت و در
یتیم احوط آنست که پریشان باشد و ابن سبیل را آنقدر میدهند که بشهر
خود رود و از احادیث معتبره ظاهر میشود که در زمان حضور امام علیه السلام
جمیع خمس را بحضرت میبردند و حضرت نصف را خود بر میداشت و نصف را
باز بسه فرقهٔ سادات میدادند که مذکور شد و بهر یک بقدر کفایت ایشان
در یکسال میداده اند و آنچه زیاد می آمد خود بر میداشته اند و اگر وفا نمی
کرد از حصهٔ خود تتمه را میداده اند و ایشان بمنزلهٔ عیال امام بوده اند و
در زمان غیبت احوط آنست که حصهٔ سادات را بعالم عادل اثنی عشری بدهند
که بسادات برساند بقدر احتیاج ایشان و اما نصف دیگر خمس که حصهٔ آنحضرت است
در زمان غیبت خلافست و مشهور آنست که بعالم عادل باید داد که بر سبیل
تتمه بنیابت آنحضرت بسادات بدهد و اگر چیزی زیاد آید حفظ کند و بعد از
خود بعالم دیگر بدهد که اگر سید پریشانی بیابد بدهد و الا از برای آنحضرت
ضبط کند و این فرض در این زمانها بسیار نادر است زیرا که سادات پریشان بسیارند
و خمس دهندگان کمند و جمعی گفته اند که در زمان غیبت ائمه علیهم السلم

این

اینحصه را بر شیعیان حلال کرده اند و این سخن بدو جهت نیست زیرا که از حضرت
صاحب الامر صلوات الله روایت صریحی نرسیده است که بر شیعیان حلال
کرده باشد بلکه خلافش ظاهر است زیرا که در زمان غیبت صغری که هفتاد
سال و کسری بود نایبان آنحضرت اعنی عثمان بن سعید عمری و پسر او محمد و حسین بن روح
و علی بن محمد سمری رضی الله عنهم حصهٔ آنحضرت را بلکه جمیع خمس را از شیعیان
میگرفتند و بفرمودهٔ حضرت بمردم میدادند و ظاهر آنست که در این زمان
نیز نایب عام آنحضرت که علمای ربانی و محدثان و حاملان علوم ایشان اند باید بگیرند
و بسادات که عیال آنحضرت اند برسانند و الا باید سادات که اشرف خلق اند
یا از گرسنگی بمیرند یا سایل بکف شوند و از همه کس ذلیل تر باشند زیرا که زکوة
و صدقات واجبه بر ایشان حرام است و خمس را بعوض آن بایشان داده اند و بسبب
اختلافی که در میان علما بهم رسیده است و بعضی از علمای عصر اغنیا را
جرأت داده اند بر منع خمس باعث این شده است که اکثر سادات بفقر و فاقه
میگذرانند و حقوق ایشان و اجداد بر ذمت اغنیا میماند و بر تقدیری که
امّا بر ایشان رحم کرده باشد در زمانها تقیه و خوف و تعدیات که از خلفای
جور بر ایشان واقع میشد و حلال کرده باشد ایشان چگونه بر خود هموار
میکنند که عیال و خویشان و اقارب امام خود را در فقر و اضطرار ببینند
و بر ایشان رحم نکنند و باز در قیامت امید شفاعت از ایشان داشته باشند
و حال آنکه فرموده اند که بدترین احوال مردم در روز قیامت وقتی خواهد
بود که صاحبان خمس برخیزند و بگویند پروردگارا خمس خود را میخواهم
و حضرت صادق علیه السلام فرمود که من یکدرهم خمس را از شما میگیرم و حال
آنکه مال من از همه اهل مدینه بیشتر است و نمیگیرم مگر از برای آنکه شما پاک

شوید از گناه و از حقوق ما و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که
احسانی با اهل بیت من بکند من مکافات میدهم او را در قیامت و اکثر علما بر آنند
که اگر صاحب مال خود حصهٔ امام علیه السلام را به سادات بدهد بری الذمه
نمیشود مگر آنکه بدستش بعالم محدث عادل برسد و بگمان فقیر خمس این
حکم دارد   در بیان فضیلت و کیفیت اعتکاف است اعتکاف مکث آن
در مسجد جامع جهة عبادت و از سنت مؤکد است بمقتضای آیات و اخبار
بسیار خصوصا در دههٔ آخر ماه رمضان چنانکه حضرت سید المرسلین صلی
الله علیه و آله همیشه در دههٔ آخر ماه مبارک اعتکاف مینمودند مگر
یکسال که در آن جنگ بدر واقع شد و در سال بعد از آن بیست روز اعتکاف
داشتند ده روز قضای سال گذشته و ده روز ادا و از آنحضرت صلی الله
علیه و آله منقول است که اعتکاف دههٔ آخر ماه رمضان برابر است با دو حج و دو
عمره و اعتکاف بنذر و شبه آن مانند عهد و قسم و اجاره دادن خود بغیر
واجب میشود و اگر بر پدر واجب شده باشد و نکرده باشد احوط آنست که
پسر بزرگ قضا کند و بعضی گفته اند بعد از نیت و شروع کردن واجب میشود
و بعضی گفته اند روز سیم واجب میشود و همچنین ششم و نهم و دوازدهم و پانزدهم
و هرچه بالا رود باین نسبت و بعضی گفته اند مطلقا واجب نمیشود تا آن
اسباب وجوب بعمل نیاید و این قول قویست و احوط آنست که در اول شبهای مذکور
تجدید نیت بکند بقصد قربت و مستحب است که معتکف شرط کند بر پروردگار
خود که اگر او را مانعی عارض شود بیرون تواند رفت از اعتکاف و ظاهر
جمعی آنست که جایز است اشتراط رجوع باختیار بی تقیید بعارض و مانع و بعضی
در این مضایقه کرده اند و ظاهرا عارض و مانع اعم از عذر ضرور است و محل

این

این شرط در اعتکاف سنّت نزد نیّت اعتکاف است و دخول در آن و جمعی از
اصحاب ذکر کرده اند که محلّ این در اعتکاف واجب بنذر نزد گفتن صیغهٔ نذر است
و خالی از اشکال نیست و فائده شرط آنست که نزد عارض یا مطلقا اگر خواهد
رجوع تواند کرد اگرچه در روز سیم باشد و فایدهٔ دیگر آنکه اگر با شرط
رجوع کند قضا بر او واجب نیست و امّا مکان اعتکاف جمعی از اصحاب گفته اند
که در غیر مسجد مکّه و مسجد مدینه و مسجد کوفه و مسجد بصره اعتکاف نمی
باشد و بعضی بجای مسجد بصره مسجد مداین را گفته اند و بعضی هر دو را گفته اند
و خلاف در اینباب بسیار است و مسجد مداین گویا در این زمانها معلوم نیست و
مسجد بصره در این اوقات در بیابان واقع است و اعتکاف در آن مشکل است و گفته اند
که مراد بمسجد مکّه و مدینه آن قدریست که در زمان حضرت رسول صلّی الله
علیه و آله مسجد بوده نه آنچه بعد الحاق کرده اند و ظاهر اراده هر مسجد جامعی
اعتکاف توان کرد و مراد بمسجد جامع مسجد بزرگیست در بلد که در آنجا نماز
جماعت کنند و مخصوص محلّه نباشد و از اکثر محلّات شهر بآنجا برای اقامت
جمعه یا جماعت حاضر شوند گو متعدّد باشد مثل مسجد جامع عبّاسی و مسجد
جامع قدیم در اصفهان و بنا آنها مثل مسجد آقانور و مسجد عباس آباد
محلّ تامّل است و احوط آنست که اگر در مکّه و مدینه و کوفه باشند در غیر این
مساجد مخصوصه واقع نسازند و در بلاد دیگر احوط آنست که در مسجد کبیر بلد
که مشهور بجامع باشد بجا آورد و اگر مسجد بزرگتر شهر باشد احوط است و
غایت احتیاط آنست که قصد کند که اعتکاف میکنم در این مسجد اگر مطلوب
شارع باشد بعنوان اعتکاف مقرّر فیها و الّا در مسجد عبادت میکنم از برای
رضای خدا یا قربة الی الله و شرطست در اعتکاف لبث سه روز یا بیشتر و مشهور

اینست که دو شب میان داخلند و بعضی گفته اند شب اول نیز داخل است
و احوط اینست که شب اول نزدیک بغروب آفتاب نیت اعتکاف بکند تا شام
روز سیم و اگر تا صبح روز چهارم قصد کند نهایت احتیاط است و شرط است
در اعتکاف آنکه معتکف روزه باشد خواه روزه واجب و خواه سنت و در سنت
باید برخصت کسانی باشد که رخصت ایشان در روزه سنت شرط است مانند شوهر
زن و مولی بنده را و احوط اینست که فرزند بی رخصت پدر و مادر اعتکاف سنت
نکند و مهمان بی رخصت مهماندار و بر عکس واقع نسازد و نیت اعتکاف
شرط است و ظاهرا قصد قربت کافیست و واجب است که بیرون نرود از مسجدی
که در آن اعتکاف میکند بدون ضرورت مانند نماز جمعه اگر در غیر آن مسجد
کنند یا عیادت بیمار مؤمن یا حاضر شدن بر جنازه مؤمن یا قضای حاجت
مؤمن یا برای حاجات ضروری خود مانند بیت الخلا رفتن و غسل جنابت اگر
محتلم شده باشد و در غسل جمعه بنا بر قول باستحباب آن و سایر اغسال
مستحبه اگر در مسجد نتوان کرد اشکالی هست و مشهور اینست که نمیتوان کرد
و همچنین جایز است بیرون رفتن از برای تحصیل آب و نان و سایر ضروریات اگر
کسی نداشته باشد که برای او تحصیل نماید و همچنین جایز است بیرون
رفتن از جهة گواهی دادن و گواه شدن اگر دیگری نباشد و نتوان در مسجد
بجا آوردن و چون بدر رود بجائی ننشیند تا بر گردد و بهتر اینست که در زیر
سقف راه نرود تا ممکن باشد و از راههای نزدیکتر بمطلب برود و به بیت الخلا
نزدیکتر برود اگر ممکن باشد و توقف بیش از قدر ضرورت واقع نسازد و چون
وقت نماز شود نماز در جای دیگر غیر از مسجد که محل اعتکاف است نکند مگر در مکه
معظمه که در همه جا میتوان کرد و اگر سهوا از مسجد بیرون رود اعتکاف

باطل

باطل نمیشود مکر انکه نماز بیرون نکذارد که او را معتکف نکویند و همچنین جنب اکر او را از مسجد بیرون برند و احوط انست که جزو بدن را نیز از مسجد بیرون نکشند و بعضی منع کرده اند از رفتن بمسجد و ظاهرا اکر داخل مسجد باشد قصور ندارد و بدانکه حرامست بر معتکف جماع کردن با زنان در روز و شب و همچنین حرامست بوسیدن بشهوت و دست بر بدن مالیدن بشهوت و احوط اجتنابست از هر دو و اکرچه بشهوت نباشد و حرامست طلب منی کردن اکر بکفتکو باشد هرکاه عادتش این باشد که از او منی اید بسبب ان و احوط انست که بعبث دست بر ذکر نمالد و حرامست بوی خوش کردن و کل بوئیدن هر کلی که باشد علی المشهور و باید جدل و نزاع با کسی نکند و احوط انست که مباحثه علمی نیز نکند مکر بقصد اظهار حق و خرید و فروش نکند مکر برای ضرورت یا خود و عیال خود و احوط انست که وکیلی از برای خود قرار دهد که اینها را بکند و احوط انست که مطلق معاملات خود را واقع نسازد حتی عقد نکاح را و جمیع اینها را که در اعتکاف حرامست در روزها و شبها همه حرامست مکر خوردن و اشامیدن که در شب جایز است نه در روز و همچه روزه را باطل میسازد اعتکاف را نیز باطل میکند اکر در روز بفعل اورد و در شب افطار میتوان کرد و مفطرات غیر جماع و استمنا را واقع میتوان ساخت و اولی اجتنابست از غیر اکل و شرب و اکر جماع کند اعتکاف او باطل میشود و کفاره میدهد اکر اعتکاف واجب باشد و در روز اول و دوم اعتکاف سنت خلافست و احوط کفاره است اکر جماع در شب واقع شود و احوط انست که هرچه روزه را باطل میکند اکر انها را در روز واقع سازد کفاره بدهد احتیاطا و کفاره بنده ازاد کردنست اکر تواند

والا دو ماه پی در پی روزه گرفتن والا شصت مسکین را طعام دادن و بعضی
گفته اند مخیّر است میان اینها و اوّل احوط است بلکه اظهر پس اگر جماع در شب
واقع شود یک کفّاره میدهد و اگر در روز ماه رمضان واقع شود دو کفّاره
میدهد یکی مرتّبه و دیگری مخیّره و بعضی گفته اند اگر در روز ماه رمضان
باشد دو کفّاره میدهد و آن بی وجه است و بیع و شری و سایر محرّمات غیر از جماع
سبب بطلان اعتکاف نمیشود و کفّاره بآنها واجب نمیشود و در بطلان
باستمنا و کفّاره بسبب آن خلاف است و احوط اتمام است و کفّاره اگر در شب
واقع شود و اگر در روز واقع شود استمنا باطل میکند اعتکاف را البتّه و
کفّاره میدهد احتیاطا و احکام اعتکاف بسیار است و بآنچه ضرور بود
اکتفا کردیم   در بیان کفّارات است بدانکه کفّاره بر دو نوع است اوّل
کفّارات احرام حج و عمره و آنها را در رساله حج بیان کرده ام دویم بیان کفّارات
و آنها بسیار است بعضی متّفق علیه و بعضی مختلف فیه و بعضی واجب و بعضی
سنّت و بعضی بترتیب و بعضی بتخییر و همه را یک بیک بر سبیل اجمال برای
طالبان ادراک سعادت ابدی و محصّلان نجات عقوبات اخروی بیان مینماید
اوّل کفّاره افطار روزه ماه مبارک رمضان است و آن واجب میشود بخوردن
و آشامیدن چیزی که خوردن و آشامیدن او متعارف و معتاد باشد اتّفاقا و
در غیر معتاد خلاف است و اشهر و اقوی وجوب است و در جماع کردن در قبل زن
اتّفاقا و در دبر زن علی الاقوی و بجا ماندن بر جنابت عمدا تا طلوع صبح
علی الاقوی و بخوابیدن با جنابت بی نیّت غسل تا صبح علی الاحوط و بخوابیدن
بعد از بیدار شدن یک مرتبه یا زیاده تا صبح علی الاحوط و برسانیدن غبار
غلیظ بحلق بنا بر قول جمعی و طلب منی کردن و دست بازی کردن و مکرّر نظر کردن

بزنی تا منی بیاید علی الاحوط و قی کردن عمدا بنا بر قول بعضی و بحقنه کردن
و شاف عمل کردن بنا بر قول بعضی و بدروغ بستن بر خدا و رسول و ائمهٔ
هدی علیهم السلام بنا بر قول بعضی و بسر فرو بردن عمدا در آب بنا بر قول بعضی هر
گاه یکی از این امور را بعمل آورد عمداً و مسئله را داند کفّاره باید داد و
در بعضی اجماعا و در بعضی احتیاطا و اگر از روی سهو باشد کفّاره ندارد
و اگر نداند در کفّاره خلافست و احوط کفّاره است و اگر افطار بحلال کرده
باشد کفّاره یک بنده آزاد کردن یا دو ماه پیاپی روزه گرفتن یا شصت مسکین را
طعام دادنست و بعضی بترتیب قایل شده اند یعنی اگر قادر باشد بر بنده
آزاد کردن آن مقدّم است و الّا دو ماه روزه و اگر از این نیز عاجز باشد شصت
مسکین را طعام بدهد و قول اوّل اقوی و ثانی احوطست و اگر افطار بحرام
کرده باشد مانند شراب و لحم خنزیر و مال مغصوب دانسته و زنا و لواطه
بعضی از علما قایل شده اند که هر سه کفّاره بر او واجب میشود و بعضی
مانند افطار بحلال میدانند و اوّل احوطست هرگاه در قضای روزهٔ
ماه رمضان بعد از زوال افطار کند مشهور آنست که کفّاره واجبست و بعضی
سنّت میدانند و اشهر و اقوی آنست که کفّاره طعام دادن ده مسکین است
و اگر عاجز شود سه روزه میگیرد و بعضی مخیّر میان این دو میدانند و بعضی
کفّارهٔ قسم و بعضی کفّارهٔ افطار ماه رمضان لازم میدانند کفّارهٔ ظهار آنست
که کسی با زن خود بگوید اَنتِ عَلَیَّ کَظَهرِ اُمّی یعنی تو بر من مانند پشت مادر منی
یا خواهر یا سایر محارم علی الاشهر اگر این را بگوید در وقتی که زن حایض نباشد
و در آن طهر با او جماع نکرده باشد و در حضور دو عادل بگوید پس خواهد
جماع کند باید که کفّاره بدهد و اگر بدون کفّاره جماع کند دو کفّاره

بر او واجب میشود بنا بر مشهور و کفاره یک بنده آزاد کردنست و اگر عاجز شود دو ماه پیاپی روزه داشتن و با عجز شصت مسکین را اطعام کردن کفاره ایلا آنست یعنی قسم بخورد که زوجه دائمه خود را چهار ماه وطی نکند و زن او را بنزد حاکم شرع برد و حاکم شرع حکم کند که او را طلاق بگوید یا وطی کند و لهذا وطی نماید باید که کفاره بدهد و کفاره اش کفاره قسم است که بعد از این مذکور میشود ان شاء الله کفاره مخالفت قسم است بآنکه قسم خورد باسما مقدسه خدا بر کردن فعلی که ترکش رجحان نداشته باشد یا نکردن فعلی که فعلش رجحان نداشته باشد و مخالفت قسم نماید و کفاره اش آنست که یک بنده آزاد کند یا ده مسکین را جامه بپوشاند یا ده مسکین را اطعام کند و اگر از هر سه عاجز باشد سه روز پیاپی روزه بدارد کفاره مخالفت نذر است بآنکه نذر کند فعل امری که راجح باشد یا ترک امری که مرجوح باشد و مخالفت نماید و کفاره اش بعضی گفته اند مانند کفاره قسم است و بعضی گفته اند مانند کفاره افطار ماه رمضانست یک بنده آزاد کردن یا دو ماه روزه گرفتن یا شصت مسکین طعام دادن و بعضی گفته اند که اگر نذر تعلق بروزه داشته باشد کفاره اش کفاره افطار ماه رمضانست و اگر تعلق بغیر روزه داشته باشد کفاره اش کفاره قسم است و این قول خالی از قوتی نیست و احوط کفاره ماه رمضانست مطلقا کفاره عهد است که با خدا عهد کرده باشد که امر راجحی یا غیر مرجوحی را بعمل آورد یا ترک کند امر غیر راجحی یا مرجوحی را و مخالفت آن عهد نماید و در کفاره اش مانند کفاره نذر خلافست و احوط آنست که در نذر مذکور شد قسم خوردن بعنوان بیزاری از خدا و رسول و ائمه هدی علیهم السلام است و در حرام بودن چنین قسمی

خلافی نیست و لیکن در وجوب کفّاره بچنین قسمی یاد کردن خلافست بعضی گفته اند کفّارهٔ ظهار است اوّل بنده آزاد کردن و با عجز از آن دو ماه روزه داشتن و با عجز از آن شصت مسکین اطعام کردن و اگر عاجز شود سه روز متوالی روزه بدارد و بعضی گفته اند کفّاره اش کفّارهٔ نذر است و ابن بابویه گفته است سه روز روزه بدارد و ده مسکین را طعام بدهد و بعضی گفته اند گناه کرده است و کفّاره ندارد و در حدیث صحیح وارد شده است که صفّار بحضرت امام حسن عسکری علیه السلام نوشت که مردی سوگند یاد کرده به بیزاری از خدا و رسول و مخالفت کرد توبه و کفّارهٔ او چیست حضرت فرمود که ده مسکین را طعام میدهد هر مسکینی را یکمدّ و طلب آمرزش کند از خدا و بعضی از علما باین مضمون قایل شده اند و خالی از قوّتی نیست و ایضا خلاف کرده اند که این کفّاره برای سوگند خوردنست یا برای مخالفت سوگند کردن و باید که چنین سوگندی یاد نکند و اگر بکند بمحض سوگند عمل بقول اوّل بکند اگرچه ظاهر آنست که عمل بروایت مخیّرات

بعضی از علما قایل شده اند که زنیکه در مصیبت موی سر خود را ببرد کفّارهٔ افطار ماه رمضان میدهد بترتیب بر قول بعضی و بتخییر بر قول بعضی و بعضی گفته اند گناه دارد و کفّاره ندارد و در روایتی وارد شده است که کفّارهٔ افطار ماه رمضان لازمست و احوط عمل بروایت است و بعضی تراشیدن مو را الحاق کرده اند به بریدن در وجوب کفّاره هرگاه زنی در مصیبت موی خود را بکند یا روی خود را بخراشد یا مردی جامهٔ خود را در مرگ فرزند خود یا زن خود چاک کند کفّارهٔ قسم لازمست بنا بر قول بعضی و روایتی باین مضمون وارد شده است و احوطست هرچند وجوب ثابت نیست

مردیکه زن یا متعه یا کنیز خود را در ایّام حیض جماع کند در قبل بعضی کفّاره

واجب دانسته اند و بعضی سنت و مشهور میان علما آنست که اگر در اول حیض
باشد یک اشرفی تصدق کند و در وسط حیض نیم اشرفی و در آخر حیض
ثلث اشرفی و احوط عدم ترک کفاره است   کسیکه بخواب رود و
نماز خفتن نکرده باشد تا نصف شب بگذرد بعضی گفته اند که واجب است
آنروز را روزه بدارد و اشهر استحباب است و بعضی عامد و ناسیرا نیز ملحق کرده اند
و مشهور آنست که بر تقدیر وجوب اگر روزه ندارد گناه کرده است و کفاره
ندارد و بعضی لازم دانسته اند کفارهٔ ماه رمضان و این قول ضعیف است و
احوط آنست که یکروز قضا بگیرد   کفارهٔ قتل عمد آنست که دانسته
کسیرا بکشد یا کاری که غالباً کشنده باشد نسبت بکسی واقع سازد و او کشته
شود که قصد کشتن نداشته باشد کفاره اش آنست که یک بنده آزاد کند
و دو ماه متوالی روزه بدارد و شصت مسکین را طعام دهد   کفارهٔ
قتل خطا آنست که کسی را بنادانی بکشد یا آنکه قصد قتل نداشته باشد و
کاری کند که غالباً کشنده نباشد و او کشته شود مانند آنکه طفلرا بزند
تا تادیب کند و او بمیرد یا تیری بسوی آهو بیندازد و بشخصی خورد و کشته شود
یا در راه بر کسی بخورد و او بیفتد و بمیرد و اگر خود مباشر قتل نباشد و کاری
کند که آن سبب قتل شود مثل آنکه چاهی در راهی بکند و کسی در آنچاه بیفتد
و بمیرد و یا سنگی بر سر راهی بگذارد و باعث قتل کسی شود مشهور آنست که
کفاره لازم نباشد هرچند دیت لازم شود و کفاره بنده آزاد کردن است
و بعد از عاجز شدن از آن دو ماه متوالی روزه داشتن و بعد از عجز از آن شصت
مسکین طعام دادن   اگر کسی زنیرا در عدهٔ دیگری تزویج کند بایستی
از آن زن مفارقت کند و بقول بعضی از علما پنج صاع آرد تصدق میکند

واحوط

واحوط آنستکه اگر زن دیگری را عقد کند نیز این کفاره را بدهد یا پنجدرهم
تصدق کند کسیکه مملوک خود را زیاده از حد شرعی بزند بعضی
از علما گفته اند موافق بعضی از روایات واجبست که آن مملوک را بکفارهٔ آنعمل
آزاد کند و این احوطست و اگر او را بکشد بعد کفارهٔ جمع میدهد و اگر بخطا
بکشد کفارهٔ قتل خطا میدهد و واجبست که قیمت آن غلام را تصدق کند
بنابر مشهور کسیکه روزهٔ ماه مبارک رمضان را افطار کند بسبب بیماری
اگر تا ماه رمضان دیگر بیمار باشد اشهر و اقوی آنستکه قضا ساقط میشود و برای
هر روز یکمد یا دو مد طعام میدهد علی الخلاف و بعضی گفته اند قضا میکند
و ابن جنید رحمه الله گفته است احتیاطا هر روز را میکند و اگر در ما بین دو رمضان
آزارش برطرف شود و قادر بر روزه باشد و بدون عذری تأخیر کند تا آنکه ماه
رمضان دیگر بیاید اشهر و اقوی آنستکه بعد از ماه رمضان هم قضا میکند و هم
برای هر روز یکمد یا دو مد میدهد و بعضی کفاره را واجب ندانسته اند و
بعضی گفته اند کفاره در صورتیستکه عزم بر قضا نداشته باشد اگر عازم
بر قضا باشد و بعد از تنگ شدن وقت بیماری یا عذر دیگر عارض شود قضا
باید کرد و کفاره نیست و قول اول قویتر است نوادر کفارات آنست از حضرت
صادق علیه السلام منقولستکه کفارهٔ عمل سلطان قضای حوائج مؤمنانست و کفارهٔ
غیبت آنستکه برای آن شخصی که او را غیبت کرده است استغفار کند و کفارهٔ
مجلس آنستکه چون از مجلس برخیزد بگوید سُبْحانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمّا يَصِفُونَ
وَسَلامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ و کفارهٔ خنده آنستکه بگوید
اَللّهُمَّ لا تَمْقُتْنِي یعنی خداوندا مرا دشمن مدار و بر من غضب مکن و در حدیث
معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولستکه هر کس بدیگری لا اب لک و لا

أُمَّ لَكَ بگوید یعنی ترا پدر مباد یا ترا مادر مباد باید که چنین تصدیق کند و کسی که
بگوید نه بحق پدرم یا بجان پدرم کفاره اش اینست که بگوید لا اِلٰهَ اِلاَّ الله و
خلافست در این نوع از قسم مثل بجان خود یا بجان تو یا بحق پدرم بعضی حرام
دانسته اند و اشهر کراهت است و احوط ترکست احکام کفارات
مذکور پس در چند فصل بیان میشود هرگاه بنده باید آزاد کردد در کفارهٔ
قتل میباید آن بنده مؤمن باشد و در باقی کفارات خلافست و احوط رعایت
ایمانست و در کفارهٔ قتل احوط آنست که بالغ باشد و در غیر آن مرد و زن
و بالغ و نابالغ مجزیست و باید که آن بنده کور و صاحب خوره و زمین گیر نباشد و
مولی جراحتی باو نرسانیده باشد که موجب عتق او باشد و بعضی گفته اند
که باید خصی و لال و کر نباشد و ولد الزنا و مشهور اجزاء است و احوط ترکست
و علما اگر بچه را مشهور آنست که آزاد میتوان کرد تا علم بمرگش بهم نرسد و
بعضی شرط کرده اند که خبری از او رسد و بعضی شرط کرده اند که ظن
حیات او باشد در کفاره مرتبه تا از بنده آزاد کردن عاجز نباشد
بروزه منتقل نمیشود هر جا که روزه دو ماه باشد میباید متوالی بگیرد و توالی
بیکماه و یکروز که متصل بگیرد بعمل میآید باینمعنی که اگر بعد از آن بدون
عذر افطار کند نباید از سر بگیرد و آیا تفریق جایز است بعد بی یا حرامست
اول اظهر است و ثانی احوط است و اگر پیش از یکماه و یکروز بی عذر افطار کند از
سر میگیرد و اگر بعذری باشد مانند حیض و نفاس و بیهوشی و دیوانگی و
بیماری و سفر ضروری بعد از زوال عذر بنا میگذارد و تمام میکند و هم
چنین اگر مجبور شود در افطار روزی بنا بر اقوی و هر جا که کفارهٔ دو ماه
متوالی باشد اگر کفاره دهنده بنده باشد یکماه پی در پی میگیرد علی الاقوی

هر جا که طعام لازم شود مشهور انست که بهر یک انقدر طعام بخوراند
که سیر شود و بهتر انست که نان خورشی با نان ضم کند مانند خرما یا گوشت یا
سرکه و بعضی گفته اند میباید چاشت و شام هر دو بهر مسکین بخوراند انقدر
که سیر شود و احوط اینست اگرچه اظهر انست که بیک وقت اکتفا توان نمود
و اگر خواهد طعام را بمسکین میتواند داد و در مقدار ان خلافست بعضی یک مد
گفته اند بعضی دو مد و احوط دو مد است و بهتر انست که با ان نان خورش
نیز بدهد چنانچه بعضی واجب دانسته اند و در طعام کوچک و بزرگ
تفاوت نمیکند و احوط انست که حصه اطفال را بولی شرعی ایشان بدهد
و اگر طعام خوراند ظاهرا صغیر و کبیر را باهم توان ضم کرد و اگر دو طفل را
بجای یکمرد حساب کند احوط است و در یک کفاره دو حصه را بیک مسکین نمیتوان
داد مگر انکه مستحق دیگر یافت نشود و احوط انست که تا ممکن باشد بغیر مؤمن ندهد
و به پریشان بسیار پریشان بدهد که مسکین بر او صادق باشد و مد چهار
یک صاع است و صاع یکمن تبریز چهارده مثقال و ربع است بنابر مشهور و چون
در احادیث اختلافی در تحدید صاع و مد هست احوط انست که بجای دو
مد نیم من شاه تقریبا بدهد   در جائیکه کسوت باید داد در زن پیراهن
و مقنعه باهم مجزیست و در مرد بعضی بیک جامه مانند پیراهن اکتفا کرده اند
و بعضی دو جامه لازم میدانند و بهتر انست که برخصت ولی بر او بپوشاند
هرگاه از عتق رقبه عاجز شود و شروع کند در روزه و بعد از ان
قادر شود بر بنده ازاد کردن روزه او را مجزیست و بهتر انست که ترک کند روزه را
و بنده ازاد کند خصوصا هرگاه کمتر از یکماه و یکروز را روزه داشته باشد
و جمعی از اصحاب قایل شده اند که هرگاه بر کسی دو ماه متوالی روزه واجب شود

وعاجز باشد از گرفتن از هجده روز روزه میدارد واگر نتواند هر روز مدّی از طعام میدهد واگر نتواند استغفار میکند واشهر واقوی انست که از هر کفّاره که عاجز شود استغفار بدل از میشود مگر کفّارهٔ ظهار که بعضی گفته اند که تا کفّاره ندهد وطی زن براو حلال نمیشود هر چند عاجز باشد واگر بعد از عجز واستغفار بر کفّاره قدرت بهم رساند احوط انست که باز کفّاره را بعمل بیاورد وچون اکثر مردم جاهلند بکفّارات وفی احکام وبر ایشان لازم میشود ونمیدانند ومشغول الذّمّه بحقّ الهی میمانند قدری از احکام انها را در این رساله کثیر الفایده ایراد نمودیم ملتمس از برادران ایمانی انست که هر که از این رساله منتفع گردد در حال حیات یا بعد از وفات این شکسته بدعای رحمت ومغفرت این مستحقّ دعا را یاد کنند وختم بفضل الله سبحانه وتاییده فی شهر الله المعظّم شهر رمضان من سنة سبع وماة والف من الهجرة المقدّسه علی ید مؤلّفه الرّاجی رحمة الکریم المنّان فی محروسة اصفهان صینت عن طوارق الحدثان مع وفور الاشغال واختلال الاحوال وتوزّع البال والحمد لله اوّلا واخرا والصّلوة علی سیّد المرسلین محمّد واله الاقدسین الاطهرین ولعنة الله علی اعدائهم اجمعین

تمّت بعون الله [illegible] وقد تمّ [illegible] العبد الفقیر [illegible] حامدا لله [illegible] باتمام هذه النسخة الشریفة [illegible] محمد صادق

قدّس الله روحه وعطّر مضجعه الحاج علیرضا التاجر التبریزی لازال
مؤیّداً بتوفیق الله وتأییده اللهمّ یا من لا یخیب رجاء الراجین
صلّ علی محمّد وآله الطاهرین وانفعه بها کما کان بانیاً
لها وقد وقع من تحریرها الفراغ فی الحول
الثانی والسبعین بعد المائتین و
الألف من الهجرة المقدسة
علی هاجرها وآله
الصلوة
السلم

لطهر ادسید طاهرین
رحمه الله

بسمه تعالی

تو نیک حیث ما اتجهت رکاب
وضیفک حیث کنت من البلاد

یعنی هر جا تو نازل میشوم هر کجا که راحله ام روی آورد
و مراد از نماید هرجات لو هستم در هر کجا که باشم
از شهرها

[illegible]

ای بحسب ... در کاسه عشق
بگرفته هر ظلم و ستم در همه آفاق
اضا ... همه ... و الحاق
... والنفاق
بسیار ... شادی و فراق ...

[illegible]

بسمه الله تعالی

اللهم إنك تعلم إني أخافك من قبلي ولا أخافك
من قبلك وأرجوك من قبلك ولا أرجوك من قبلي يا أرحم الراحمين

بار خدایا تو خود میدانی که من از طرف خودم از تو میترسم و نمی ترسم از تو از فضل تو بخودت و امیدوار و نترسم بتو از طرف خودم [illegible]

فیا من لا نزول ملکه ارحم ملکا قد زال ملکه

ای پادشاهی که هرگز نسیم زوال در ملک لایزال نمی وزد ترحم فرمای بر سلطانی که ملکش و ایام قصر سلطنتش زایل گشت. عمری لو علمت ان عمری هکذا قصیر لما فعلت ما فعلت

اگر میدانستم روزگار زندگانیم در این گردش شهور و سنوات اینگونه کوتاه و زودرو و زودگذر است آرزوهای زیادی نبستم بود و دیدی با این سرعت سپری است نمی کردم آنچه را کردم این آثار و علامات و این ظلم و تعدیات را که در امید عمر دراز و گمان دور دیر باز متحمل و زودرو باشد آورده نمی نمودم تا با این ضجرت و حسرت بگذرم

ای پای در کوره اهتمام در
دستی از همه دراز داری
از قافله [illegible] میشوی
تا در راه [illegible] سر داری

المذنب الجانی محمد [illegible]
۲۶ / ۷ / ۸۵

بسم الله الرحمن الرحيم

دعاء الجوشن الكبير

بعد از تمام هر فقره باید گفت سبحانك یا لا اله الا انت الغوث الغوث خلصنا من النار یا رب

٭ اللهم انی اسئلك باسمائك الحسنى يا الله يا رحمن يا رحيم يا كريم يا مقيم يا عظيم يا قديم يا عليم يا حليم يا حكيم ٭ يا سيد السادات يا مجيب الدعوات يا رافع الدرجات يا ولي الحسنات يا غافر الخطيئات يا معطي المسئلات يا قابل التوبات يا سامع الاصوات يا عالم الخفيات يا دافع البليات ٭ يا خير الغافرين يا خير الفاتحين يا خير الناصرين يا خير الحاكمين يا خير الرازقين يا خير الوارثين يا خير الحامدين يا خير الذاكرين يا خير المنزلين يا خير المحسنين ٭ يا من له العزة والجمال يا من له القدرة والكمال يا من له الملك والجلال يا من هو الكبير المتعال يا منشئ السحاب الثقال يا من هو شديد المحال يا من هو سريع الحساب يا من هو شديد العقاب يا من هو عنده حسن الثواب يا من هو عنده ام الكتاب ٭ اللهم اني اسئلك باسمك يا حنان يا منان يا ديان يا برهان يا سلطان يا رضوان يا غفران يا سبحان يا مستعان يا ذا المن والبيان ٭ يا من تواضع كل شيء لعظمته يا من استسلم كل شيء لقدرته يا من ذل كل شيء لعزته يا من خضع كل شيء لهيبته يا من انقاد كل شيء من خشيته يا من تشققت الجبال من مخافته يا من قامت السموات بامره يا من استقرت الارضون باذنه يا من يسبح الرعد بحمده يا من لا يعتدي على اهل مملكته ٭ يا غافر الخطايا يا كاشف البلايا يا منتهى الرجايا يا مجزل العطايا يا واهب الهدايا يا رازق البرايا يا قاضي المنايا يا سامع الشكايا يا باعث البرايا يا مطلق الاسارى ٭ يا ذا الحمد والثناء يا ذا الفخر والبهاء يا ذا المجد والسناء يا ذا العهد والوفاء

وكان من دعائه عليه السلام في مكارم الاخلاق ومرضي الافعال اللهم صل على محمد وآله وبلغ بايماني اكمل الايمان واجعل يقيني افضل اليقين وانته بنيتي الى احسن النيات وبعملي الى احسن الاعمال اللهم وفر بلطفك نيتي وصحح بما عندك يقيني واستصلح بقدرتك ما فسد مني اللهم صل على محمد وآله واكفني ما يشغلني الاهتمام به واستعملني بما تسئلني غدا عنه واستفرغ ايامي فيما خلقتني له واغنني واوسع علي في رزقك ولا تفتني بالنظر واعزني ولا تبتليني بالكبر وعبدني لك ولا تفسد عبادتي

يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضَاءِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْعَطَاءِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْقَضَاءِ يَا ذَا الْعِزِّ
وَالْبَقَاءِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخَاءِ يَا ذَا الْآلَاءِ وَالنَّعْمَاءِ ۞٩ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا صَانِعُ يَا نَافِعُ يَا سَامِعُ يَا جَامِعُ يَا شَافِعُ
يَا وَاسِعُ يَا مُوَسِّعُ ۞١٠ يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ يَا رَازِقَ كُلِّ
مَرْزُوقٍ يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ يَا فَارِجَ كُلِّ مَهْمُومٍ يَا رَاحِمَ
كُلِّ مَرْحُومٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ ۞١١
يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي يَا مُونِسِي عِنْدَ وَحْشَتِي يَا صَاحِبِي
عِنْدَ غُرْبَتِي يَا وَلِيِّي عِنْدَ نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي يَا دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي يَا غَنَائِي
عِنْدَ افْتِقَارِي يَا مَلْجَأِي عِنْدَ اضْطِرَارِي يَا مُعِينِي عِنْدَ مَفْزَعِي ۞١٢ يَا عَلَّامَ
الْغُيُوبِ يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ يَا سَتَّارَ الْعُيُوبِ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ يَا مُقَلِّبَ
الْقُلُوبِ يَا طَبِيبَ الْقُلُوبِ يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ يَا أَنِيسَ الْقُلُوبِ يَا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ
يَا مُنَفِّسَ الْغُمُومِ ۞١٣ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ
يَا كَفِيلُ يَا دَلِيلُ يَا قَبِيلُ يَا مُدِيلُ يَا مُنِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُحِيلُ ۞١٤ يَا دَلِيلَ
الْمُتَحَيِّرِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ
يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ يَا مَلْجَأَ الْعَاصِينَ
يَا غَافِرَ الْمُذْنِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ ۞١٥ يَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ
يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْامْتِنَانِ يَا ذَا الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ يَا ذَا الْقُدْسِ وَالسُّبْحَانِ يَا
ذَا الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ يَا ذَا الْحُجَّةِ وَالْبُرْهَانِ يَا ذَا الْعَظَمَةِ
وَالسُّلْطَانِ يَا ذَا الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانِ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالْغُفْرَانِ ۞١٦ يَا مَنْ
هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ إِلٰهُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ
كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ

بِالْعُجْبِ وَأَجْرِ لِلنَّاسِ عَلَى يَدَيَّ الْخَيْرَ وَلَا تَمْحَقْهُ بِالْمَنِّ وَهَبْ لِي مَعَالِيَ الْأَخْلَاقِ وَاعْصِمْنِي مِنَ الْفَخْرِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَرْفَعْنِي فِي النَّاسِ دَرَجَةً إِلَّا حَطَطْتَنِي عِنْدَ نَفْسِي مِثْلَهَا وَلَا تُحْدِثْ لِي عِزّاً ظَاهِراً إِلَّا أَحْدَثْتَ لِي ذِلَّةً بَاطِنَةً عِنْدَ نَفْسِي بِقَدَرِهَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَتِّعْنِي بِهُدًى صَالِحٍ لَا أَسْتَبْدِلُ بِهِ وَطَرِيقَةِ حَقٍّ لَا أَزِيغُ عَنْهَا وَنِيَّةِ رُشْدٍ لَا أَشُكُّ فِيهَا وَعَمِّرْنِي مَا كَانَ عُمْرِي بِذْلَةً فِي طَاعَتِكَ فَإِذَا كَانَ عُمْرِي مَرْتَعاً لِلشَّيْطَانِ فَاقْبِضْنِي إِلَيْكَ قَبْلَ أَنْ يَسْبِقَ مَقْتُكَ إِلَيَّ أَوْ يَسْتَحْكِمَ غَضَبُكَ

هو عالم بكل شيء يا من هو قادر على كل شيء يا من هو يبقى ويفنى كل شيء

١٧ اللهم إني أسألك باسمك يا مؤمن يا مهيمن يا مكون يا ملقن
يا مبين يا مهون يا ممكن يا مزين يا معلن يا مقسم ١٨ يا من هو في ملكه
مقيم يا من هو في سلطانه قديم يا من هو في جلاله عظيم يا من هو على عباده
رحيم يا من هو بكل شيء عليم يا من هو بمن عصاه حليم يا من هو بمن رجاه كريم يا من
هو في صنعه حكيم يا من هو في حكمته لطيف يا من هو في لطفه قديم ١٩
يا من لا يرجى إلا فضله يا من لا يسأل إلا عفوه يا من لا ينظر إلا بره يا من لا
يخاف إلا عدله يا من لا يدوم إلا ملكه يا من لا سلطان إلا سلطانه يا من وسعت
كل شيء رحمته يا من سبقت رحمته غضبه يا من أحاط بكل شيء
علمه يا من ليس أحد مثله ٢٠ يا فارج الهم يا كاشف الغم يا غافر الذنب
يا قابل التوب يا خالق الخلق يا صادق الوعد يا موفي العهد يا عالم السر
يا فالق الحب يا رازق الأنام ٢١ اللهم إني أسألك باسمك يا علي يا وفي
يا غني يا ملي يا حفي يا رضي يا زكي يا بدي يا قوي يا ولي ٢٢ يا من أظهر
الجميل يا من ستر القبيح يا من لم يؤاخذ بالجريرة يا من لم يهتك الستر
يا عظيم العفو يا حسن التجاوز يا واسع المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة
يا صاحب كل نجوى يا منتهى كل شكوى ٢٣ يا ذا النعمة السابغة
يا ذا الرحمة الواسعة يا ذا المنة السابقة يا ذا الحكمة البالغة يا ذا
القدرة الكاملة يا ذا الحجة القاطعة يا ذا الكرامة الظاهرة يا ذا العزة
الدائمة يا ذا القوة المتينة يا ذا العظمة المنيعة ٢٤ يا بديع السموات
يا جاعل الظلمات يا راحم العبرات يا مقيل العثرات يا ساتر العورات يا
يا محيي الأموات يا منزل الآيات يا مضعف الحسنات يا ماحي السيئات يا شديد

على اللهم ولا تدع خصلة تعاب مني إلا أصلحتها ولا عائبة أؤنب بها إلا حسنتها ولا أكرومة في ناقصة إلا أتممتها اللهم صل على محمد وآل محمد وأبدلني من بغضة أهل الشنآن المحبة ومن حسد أهل البغي المودة ومن ظنة أهل الصلاح الثقة ومن عداوة الأدنين الولاية ومن عقوق ذوي الأرحام المبرة ومن خذلان الأقربين النصرة ومن حب المدارين تصحيح المقة ومن رد الملابسين كرم العشرة ومن مرارة خوف الظالمين حلاوة الأمنة اللهم صل على محمد وآله واجعل لي يدا على من ظلمني ولسانا على من خاصمني

النقمات ۝ اللهم اني اسالك باسمك يا مصور يا مقدر يا مدبر يا مطهر
يا منور يا ميسر يا مبشر يا منذر يا مقدم يا مؤخر ۝ يا رب البيت الحرام
يا رب الشهر الحرام يا رب البلد الحرام يا رب الركن والمقام يا رب المشعر الحرام
يا رب المسجد الحرام يا رب الحل والحرام يا رب النور والظلام يا رب التحية
والسلام يا رب القدرة في الانام ۝ يا احكم الحاكمين يا اعدل العادلين
يا اصدق الصادقين يا اطهر الطاهرين يا احسن الخالقين يا اسرع
الحاسبين يا اسمع السامعين يا ابصر الناظرين يا اشفع الشافعين يا
اكرم الاكرمين ۝ يا عماد من لا عماد له يا سند من لا سند له يا ذخر من لا
ذخر له يا حرز من لا حرز له يا غياث من لا غياث له يا فخر من لا فخر له يا عز من لا
عز له يا معين من لا معين له يا انيس من لا انيس له يا امان من لا امان له ۝
اللهم اني اسالك باسمك يا عاصم يا قائم يا دائم يا راحم يا سالم يا حاكم
يا عالم يا قاسم يا قابض يا باسط ۝ يا عاصم من استعصمه يا راحم من استرحمه
يا غافر من استغفره يا ناصر من استنصره يا حافظ من استحفظه يا مكرم من
استكرمه يا مرشد من استرشده يا صريخ من استصرخه يا معين من استعانه
يا مغيث من استغاثه ۝ يا عزيزا لا يضام يا لطيفا لا يرام يا قيوما لا ينام
يا دائما لا يفوت يا حيا لا يموت يا ملكا لا يزول يا باقيا لا يفنى يا عالما لا
يجهل يا صمدا لا يطعم يا قويا لا يضعف ۝ اللهم اني اسالك باسمك
يا احد يا واحد يا شاهد يا ماجد يا حامد يا راشد يا باعث يا وارث يا ضار
يا نافع ۝ يا اعظم من كل عظيم يا اكرم من كل كريم يا ارحم من كل رحيم يا اعلم
من كل عليم يا احكم من كل حكيم يا اقدم من كل قديم يا اكبر من كل كبير يا الطف
من كل لطيف يا اجل من كل جليل يا اعز من كل عزيز ۝ يا كريم الصفح يا عظيم

وظفرا بمن عاندني وهب لي مكرا على من كايدني وقدرة على من اضطهدني وتكذيبا لمن قصبني وسلامة ممن توعدني ووفقني لطاعة من سددني ومتابعة من ارشدني اللهم صل على محمد وآله وسددني لان اعارض من غشني بالنصح واجزي من هجرني بالبر واثيب من حرمني بالبذل واكافي من قطعني بالصلة واخالف من اغتابني الى حسن الذكر وان اشكر الحسنة واغضي عن السيئة اللهم صل على محمد وآله وحلني بحلية الصالحين والبسني زينة المتقين في بسط

المن

لِمَنْ يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ يَا دَائِمَ اللُّطْفِ يَا لَطِيفَ الصُّنْعِ يَا مُنَفِّسَ الْكَرْبِ
يَا كَاشِفَ الضُّرِّ يَا مَالِكَ الْمُلْكِ يَا قَاضِيَ الْحَقِّ ف ٣٥ يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِيٌّ
يَا مَنْ هُوَ فِي وَفَائِهِ قَوِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ
فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ
عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ مَجِيدٌ يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدِهِ حَمِيدٌ ف ٣٦ اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا كَافِي يَا شَافِي يَا وَافِي يَا مُعَافِي يَا هَادِي يَا دَاعِي يَا قَاضِي
يَا رَاضِي يَا عَالِي يَا بَاقِي ف ٣٧ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَهُ يَا
مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ إِلَيْهِ
[illegible] شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ إِلَيْهِ
[illegible] كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ ف ٣٨ يَا مَنْ لَا مَفَرَّ
[illegible] يْهِ يَا مَنْ لَا مَفْزَعَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَقْصَدَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَنْجَى إِلَّا إِلَيْهِ
[illegible] يُرْغَبُ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا
[illegible] لُ إِلَّا عَلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا إِيَّاهُ ف ٣٩ يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ
[illegible] خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ يَا خَيْرَ الْمَقْصُودِينَ يَا خَيْرَ
الْمَذْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَدْعُوِّينَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسِينَ
ف ٤٠ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَافِرُ يَا سَاتِرُ يَا قَادِرُ يَا قَاهِرُ يَا فَاطِرُ يَا كَاسِرُ
يَا جَابِرُ يَا ذَاكِرُ يَا نَاظِرُ يَا نَاصِرُ ف ٤١ يَا مَنْ خَلَقَ فَسَوَّى يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَى يَا مَنْ
يَكْشِفُ الْبَلْوَى يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَى يَا مَنْ يُنْقِذُ الْغَرْقَى يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلْكَى يَا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضَى
يَا مَنْ أَضْحَكَ وَأَبْكَى يَا مَنْ أَمَاتَ وَأَحْيَى يَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى ف ٤٢ يَا مَنْ فِي
الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ يَا مَنْ فِي الْآفَاقِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ
يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقِيٰمَةِ مُلْكُهُ يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ

الْعَدْلِ وَكَظْمِ الْغَيْظِ وَإِطْفَاءِ النَّائِرَةِ وَضَمِّ أَهْلِ الْفُرْقَةِ وَإِصْلَاحِ ذَاتِ الْبَيْنِ وَإِفْشَاءِ الْعَارِفَةِ وَسَتْرِ الْعَائِبَةِ وَلِينِ الْعَرِيكَةِ وَخَفْضِ الْجَنَاحِ وَحُسْنِ السِّيرَةِ وَسُكُونِ الرِّيحِ وَطِيبِ الْمُخَالَقَةِ وَالسَّبْقِ إِلَى الْفَضِيلَةِ وَإِيثَارِ التَّفَضُّلِ وَتَرْكِ التَّعْيِيرِ وَالْإِفْضَالِ عَلَى غَيْرِ الْمُسْتَحِقِّ وَالْقَوْلِ بِالْحَقِّ وَإِنْ عَزَّ وَ[illegible] عَنِ الْبَاطِلِ وَإِنْ نَفَعَ وَاسْتِقْلَالِ الْخَيْرِ وَإِنْ كَثُرَ مِنْ قَوْلِي وَفِعْلِي وَاسْتِكْثَارِ الشَّرِّ وَإِنْ قَلَّ مِنْ قَوْلِي وَفِعْلِي وَأَكْمِلْ ذٰلِكَ لِي بِدَوَامِ الطَّاعَةِ وَلُزُومِ الْجَمَاعَةِ وَرَفْضِ أَهْلِ الْبِدَعِ وَمُسْتَعْمِلِ الرَّأْيِ الْمُخْتَرَعِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

قضاؤه يا من في الجنة ثوابه يا من في النار عقابه ٭ يا من اليه يهرب الخائفون
يا من اليه يفزع المذنبون يا من اليه يقصد المنيبون يا من اليه يرغب
الزاهدون يا من اليه يلجأ المتحيرون يا من به يستأنس المريدون يا من
به يفتخر المحبون يا من في عفوه يطمع الخاطئون يا من اليه يسكن الموقنون
يا من عليه يتوكل المتوكلون ٭ اللهم اني اسئلك باسمك يا حبيب
يا طبيب يا قريب يا رقيب يا حسيب يا مهيب يا مثيب يا مجيب يا خبير
يا بصير ٭ يا اقرب من كل قريب يا احب من كل حبيب يا ابصر من
كل بصير يا اخبر من كل خبير يا اشرف من كل شريف يا ارفع من كل رفيع يا
اقوى من كل قوي يا اغنى من كل غني يا اجود من كل جواد يا ارأف من
كل رؤف ٭ يا غالبا غير مغلوب يا صانعا غير مصنوع يا خالقا
غير مخلوق يا مالكا غير مملوك يا قاهرا غير مقهور يا رافعا غير مرفوع
يا حافظا غير محفوظ يا ناصرا غير منصور يا شاهدا غير غائب يا قريبا
غير بعيد ٭ يا نور النور يا منور النور يا خالق النور يا مدبر النور يا
مقدر النور يا نور كل نور يا نورا قبل كل نور يا نورا بعد كل نور يا نورا
فوق كل نور يا نورا ليس كمثله نور ٭ يا من عطاؤه شريف يا من فعله
لطيف يا من لطفه مقيم يا من احسانه قديم يا من قوله حق يا من وعده
صدق يا من عفوه فضل يا من عذابه عدل يا من ذكره حلو يا من فضله
عميم ٭ اللهم اني اسئلك باسمك يا مسهل يا مفصل يا مبدل يا
مذلل يا منزل يا منول يا مفضل يا مجزل يا ممهل يا مجمل ٭ يا من يرى
ولا يرى يا من يخلق ولا يخلق يا من يهدي ولا يهدى يا من يحيي ولا يحيى يا
يا من يسأل ولا يسأل يا من يطعم ولا يطعم يا من يجير ولا يجار عليه يا من

واجعل [illegible]
[illegible]
واقوى قوتك اذا
نصبت ولا تبتلني
بالكسل عن عبادتك
ولا العمى عن سبيلك
ولا بالتعرض لخلاف
محبتك ولا مجامعة
من تفرق عنك ولا
مفارقة من اجتمع اليك
اللهم اجعلني اصول
بك عند الضرورة
واسئلك عند الحاجة
واتضرع اليك عند
المسكنة ولا تفتني
بالاستعانة بغيرك اذا
اضطررت ولا بالخضوع
لسؤال غيرك اذا افتقرت
ولا بالتضرع الى من
دونك اذا رهبت
فاستحق بذلك خذلانك
ومنعك واعراضك
يا ارحم الراحمين اللهم
اجعل ما يلقي الشيطان
في روعي

يقضي

يَقْضِي وَلا يُقْضَى عَلَيْهِ يا مَنْ يَحْكُمُ وَلا يُحْكَمُ عَلَيْهِ يا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ ۞ يا نِعْمَ الْحَسِيبُ يا نِعْمَ الطَّبِيبُ يا نِعْمَ الرَّقِيبُ يا نِعْمَ
الْقَرِيبُ يا نِعْمَ الْمُجِيبُ يا نِعْمَ الْحَبِيبُ يا نِعْمَ الْكَفِيلُ يا نِعْمَ الْوَكِيلُ يا نِعْمَ الْمَوْلى يا نِعْمَ
النَّصِيرُ ۞ يا سُرُورَ الْعارِفِينَ يا مُنَى الْمُحِبِّينَ يا اَنِيسَ الْمُرِيدِينَ يا حَبِيبَ
التَّوّابِينَ يا رازِقَ الْمُقِلِّينَ يا رَجاءَ الْمُذْنِبِينَ يا قُرَّةَ عَيْنِ الْعابِدِينَ يا مُنَفِّسُ
عَنِ الْمَكْرُوبِينَ يا مُفَرِّجُ عَنِ الْمَغْمُومِينَ يا اِلٰهَ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ ۞ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا رَبَّنا يا اِلٰهَنا يا سَيِّدَنا يا مَوْلانا يا ناصِرَنا يا حافِظَنا
يا دَلِيلَنا يا مُعِينَنا يا حَبِيبَنا يا طَبِيبَنا ۞ يا رَبَّ النَّبِيِّينَ وَالْاَبْرارِ يا
رَبَّ الصِّدِّيقِينَ وَالْاَخْيارِ يا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنّارِ يا رَبَّ الصِّغارِ وَالْكِبارِ
يا رَبَّ الْحُبُوبِ وَالثِّمارِ يا رَبَّ الْاَنْهارِ وَالْاَشْجارِ يا رَبَّ الصَّحارِي وَالْقِفارِ
يا رَبَّ الْبَرارِي وَالْبِحارِ يا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ يا رَبَّ الْاِعْلانِ وَالْاِسْرارِ
۞ يا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ اَمْرُهُ يا مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يا مَنْ بَلَغَتْ اِلى كُلِّ
شَيْءٍ قُدْرَتُهُ يا مَنْ لا تُحْصِي الْعِبادُ نِعَمَهُ يا مَنْ لا تَبْلُغُ الْخَلائِقُ شُكْرَهُ يا مَنْ لا تُدْرِكُ
الْاَفْهامُ جَلالَهُ يا مَنْ لا تَنالُ الْاَوْهامُ كُنْهَهُ يا مَنِ الْعَظَمَةُ وَالْكِبْرِياءُ رِداؤُهُ
يا مَنْ لا تَرُدُّ الْعِبادُ قَضاءَهُ يا مَنْ لا مُلْكَ اِلّا مُلْكُهُ يا مَنْ لا عَطاءَ اِلّا عَطاؤُهُ
۞ يا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلى يا مَنْ لَهُ الصِّفاتُ الْعُلْيا يا مَنْ لَهُ الْاٰخِرَةُ وَالْاُولى
يا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوى يا مَنْ لَهُ الْاٰياتُ الْكُبْرى يا مَنْ لَهُ الْاَسْماءُ الْحُسْنى يا مَنْ لَهُ
الْحُكْمُ وَالْقَضاءُ يا مَنْ لَهُ الْهَواءُ وَالْفَضاءُ يا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَالثَّرى يا مَنْ لَهُ السَّمٰواتُ
الْعُلى ۞ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا عَفُوُّ يا غَفُورُ يا صَبُورُ يا شَكُورُ
يا رَؤُوفُ يا عَطُوفُ يا مَسْؤُولُ يا وَدُودُ يا سُبُّوحُ يا قُدُّوسُ ۞ يا مَنْ فِي السَّمٰوٰ
عَظَمَتُهُ يا مَنْ فِي الْاَرْضِ اٰياتُهُ يا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلائِلُهُ يا مَنْ فِي الْبِحارِ عَجائِبُهُ يا مَنْ

مِنَ التَّمَنِّي وَالتَّظَنِّي وَالْحَسَدِ ذِكْراً لِعَظَمَتِكَ وَتَفَكُّراً فِي قُدْرَتِكَ وَتَدْبِيراً عَلى عَدُوِّكَ وَما اَجْرى عَلى لِسانِي مِنْ لَفْظَةِ فُحْشٍ اَوْ هُجْرٍ اَوْ شَتْمِ عِرْضٍ اَوْ شَهادَةِ باطِلٍ اَوِ اغْتِيابِ مُؤْمِنٍ غائِبٍ اَوْ سَبِّ حاضِرٍ وَما اَشْبَهَ ذٰلِكَ نُطْقاً بِالْحَمْدِ لَكَ وَاِغْراقاً فِي الثَّناءِ عَلَيْكَ وَذَهاباً فِي تَمْجِيدِكَ وَشُكْراً لِنِعْمَتِكَ وَاعْتِرافاً بِاِحْسانِكَ وَاِحْصاءً لِمِنَنِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَلا اُظْلَمَنَّ وَاَنْتَ مُطِيقٌ لِلدَّفْعِ عَنِّي وَلا اَظْلِمَنَّ وَاَنْتَ الْقادِرُ عَلَى الْقَبْضِ مِنِّي وَلا اَضِلَّنَّ وَقَدْ اَمْكَنَتْكَ هِدايَتِي وَلا اَفْتَقِرَنَّ وَمِنْ عِنْدِكَ وُسْعِي وَلا اَطْغَيَنَّ وَمِنْ عِنْدِكَ وُجْدِي اَللّٰهُمَّ اِلى مَغْفِرَتِكَ وَفَدْتُ

في الجبال خزائنه يا من يبدؤ الخلق ثم يعيده يا من اليه يرجع الامر كله يا من
اظهر في كل شيء لطفه يا من احسن كل شيء خلقه يا من تصرف في الخلائق قدرته
يا حبيب من لا حبيب له يا طبيب من لا طبيب له يا مجيب من لا مجيب له
يا شفيق من لا شفيق له يا رفيق من لا رفيق له يا مغيث من لا مغيث له يا دليل
من لا دليل له يا انيس من لا انيس له يا راحم من لا راحم له يا صاحب من لا صاحب
له يا كافي من استكفاه يا هادي من استهداه يا كالي من استكلاه
يا راعي من استرعاه يا شافي من استشفاه يا قاضي من استقضاه يا مغني من
استغناه يا موفي من استوفاه يا مقوي من استقواه يا ولي من استولاه
اللهم اني اسئلك باسمك يا خالق يا رازق يا ناطق يا صادق يا فالق
يا فارق يا فاتق يا راتق يا سابق يا سامق يا من يقلب الليل والنهار
يا من جعل الظلمات والانوار يا من جعل الظل والحرور يا من سخر الشمس
والقمر يا من قدر الخير والشر يا من خلق الموت والحيوة يا من له الخلق والامر
يا من لم يتخذ صاحبة ولا ولدا يا من ليس له شريك في الملك يا من لم يكن له
ولي من الذل يا من يعلم مراد المريدين يا من يعلم ضمير الصامتين
يا من يسمع انين الواهنين يا من يرى بكاء الخائفين يا من يملك حوائج
السائلين يا من يقبل عذر التائبين يا من يصلح عمل المفسدين يا من لا
يضيع اجر المحسنين يا من لا يبعد عن قلوب العارفين يا اجود الاجودين
يا دائم البقاء يا سامع الدعاء يا واسع العطاء يا غافر الخطاء
يا بديع السماء يا حسن البلاء يا جميل الثناء يا قديم السناء يا كثير
الوفاء يا شريف الجزاء اللهم اني اسئلك باسمك يا ستار يا غفار
يا قهار يا جبار يا صبار يا بار يا مختار يا فتاح يا نفاح يا مرتاح يا من

خلقني

وإلى عفوك قصدت
وإلى تجاوزك اشتقت
وبفضلك وثقت
وليس عندي ما يوجب لي
مغفرتك ولا في عملي
ما استحق به عفوك
وما لي بعد أن حكمت على
نفسي إلا فضلك فصل
على محمد وآله وتفضل
علي اللهم وانطق
بالهدى لساني وألهمني التقوى
ووفقني للتي هي أزكى
واستعملني بما هو أرضى
اللهم اسلك بي الطريقة
المثلى واجعلني على
ملتك أموت وأحيى
اللهم صل على محمد
وآله ومتعني بالاقتصاد
واجعلني من أهل السداد
ومن أدلة الرشاد
ومن صالحي العباد وارزقني
فوز المعاد وسلامة
المرصاد اللهم خذ
لنفسك

خلقني وسوّاني يا من رزقني وربّاني يا من أطعمني وسقاني يا من قرّبني و
أدناني يا من عصمني وكفاني يا من حفظني وكلاني يا من أعزّني وأغناني يا
من وفّقني وهداني يا من آنسني وآواني يا من أماتني وأحياني ٭ يا من
يحقّ الحقّ بكلماته يا من يقبل التّوبة عن عباده يا من يحول بين المرء وقلبه
يا من لا تنفع الشّفاعة إلّا بإذنه يا من هو أعلم بمن ضلّ عن سبيله يا من
لا معقّب لحكمه يا من لا رادّ لقضائه يا من انقاد كلّ شيء لأمره يا من السّموات
مطويّات بيمينه يا من يرسل الرّياح بشرا بين يدي رحمته ٭ يا من
جعل الأرض مهادا يا من جعل الجبال أوتادا يا من جعل الشّمس سراجا
يا من جعل القمر نورا يا من جعل اللّيل لباسا يا من جعل النّهار معاشا
يا من جعل النّوم سباتا يا من جعل السّماء بناء يا من جعل الأشياء
أزواجا يا من جعل النّار مرصادا ٭ اللّهمّ إنّي أسئلك باسمك يا
سميع يا شفيع يا رفيع يا منيع يا سريع يا بديع يا كبير يا قدير يا خبير يا مجير
٭ يا حيّا قبل كلّ حيّ يا حيّا بعد كلّ حيّ يا حيّ الّذي ليس كمثله
حيّ يا حيّ الّذي لا يشاركه حيّ يا حيّ الّذي لا يحتاج إلى حيّ يا حيّ الّذي
يميت كلّ حيّ يا حيّ الّذي يرزق كلّ حيّ يا حيّا لم يرث الحيوة من حيّ
يا حيّ الّذي يحيي الموتى يا حيّ يا قيّوم لا تأخذه سنة ولا نوم ٭ يا من
له ذكر لا ينسى يا من له نور لا يطفى يا من له نعم لا تعدّ يا من له ملك لا
يزول يا من له ثناء لا يحصى يا من له جلال لا يكيّف يا من له كمال لا يدرك
يا من له قضاء لا يردّ يا من له صفات لا تبدّل يا من له نعوت لا تغيّر
٭ يا ربّ العالمين يا مالك يوم الدّين يا غاية الطّالبين يا ظهر
اللّاجين يا مدرك الهاربين يا من يحبّ الصّابرين يا من يحبّ التّوّابين

من نفسي ما يخلّصها
وأبق لنفسي من نفسي
ما يصلحها فإنّ نفسي
هالكة أو تعصمها
اللّهمّ أنت عدّتي إن حزنت
وأنت منتجعي إن حرمت
وبك استغاثتي إن كرثت
وعندك ممّا فات خلف
ولما فسد صلاح وفيما
أنكرت تغيير فامنن
عليّ قبل البلاء بالعافية
وقبل الطّلب بالجدة
وقبل الضّلال بالرّشاد
واكفني مؤنة معرّة العباد
وهب لي أمن يوم المعاد
وامنحني حسن الإرشاد
اللّهمّ صلّ على محمّد وآله
وادرأ عنّي بلطفك و
اغذني بنعمتك وأصلحني
بكرمك وداوني بصنعك
وأظلّني في ذراك وجلّلني
رضاك ووفّقني إذا
اشتكلت عليّ الأمور
لأهداها وإذا تشابهت
الأعمال

يا من يحبّ المتطهّرين يا من يحبّ المحسنين يا من هو أعلم بالمهتدين ۝ اللّهمّ
إنّي أسألك باسمك يا شفيق يا رفيق يا حفيظ يا محيط يا مقيت يا مغيث
يا معزّ يا مذلّ يا مبدئ يا معيد ۝ يا من هو أحد بلا ضدّ يا من هو فرد
بلا ندّ يا من هو صمد بلا عيب يا من هو وتر بلا كيف يا من هو قاض بلا حيف
يا من هو ربّ بلا وزير يا من هو عزيز بلا ذلّ يا من هو غنيّ بلا فقر يا من هو
ملك بلا عزل يا من هو موصوف بلا شبيه ۝ يا من ذكره شرف للذّاكرين
يا من شكره فوز للشّاكرين يا من حمده عزّ للحامدين يا من طاعته نجاة
للمطيعين يا من بابه مفتوح للطّالبين يا من سبيله واضح للمنيبين يا من
آياته برهان للنّاظرين يا من كتابه تذكرة للمتّقين يا من رزقه عموم للطّائعين
والعاصين يا من رحمته قريب من المحسنين ۝ يا من تبارك اسمه يا من
تعالى جدّه يا من لا إله غيره يا من جلّ ثناؤه يا من تقدّست أسماؤه يا من
يدوم بقاؤه يا من العظمة بهاؤه يا من الكبرياء رداؤه يا من لا تحصى آلاؤه
يا من لا تعدّ نعماؤه ۝ اللّهمّ إنّي أسألك باسمك يا معين يا أمين يا مبين
يا متين يا مكين يا رشيد يا حميد يا مجيد يا شديد يا شهيد ۝
يا ذا العرش المجيد يا ذا القول السّديد يا ذا الفعل الرّشيد يا ذا
البطش الشّديد يا ذا الوعد والوعيد يا من هو الوليّ الحميد يا من هو
فعّال لما يريد يا من هو قريب غير بعيد يا من هو على كلّ شيء شهيد يا من
هو ليس بظلّام للعبيد ۝ يا من لا شريك له ولا وزير يا من لا شبيه له
ولا نظير يا خالق الشّمس والقمر المنير يا مغني البائس الفقير يا رازق الطّفل
الصّغير يا راحم الشّيخ الكبير يا جابر العظم الكسير يا عصمة الخائف المستجير
يا من هو بعباده خبير بصير يا من هو على كلّ شيء قدير ۝ يا ذا الجود

اللّهمّ صلّ على محمّد وآله ... والدوا ... صلّ على محمّد وآله واكفني مؤنة ... ولا تشغلني عن عبادتك ... بالطّلب ... اللّهمّ

والنّعم

وَالنِّعَمِ يا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ يا خالِقَ اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ يا بارِئَ الذَّرِّ وَالنَّسَمِ
يا ذَا الْبَأْسِ وَالنِّقَمِ يا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ يا كاشِفَ الضُّرِّ وَالْأَلَمِ يا عالِمَ السِّرِّ
وَالْهِمَمِ يا رَبَّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ يا مَنْ خَلَقَ الْأَشْياءَ مِنَ الْعَدَمِ ۞ اَللّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يا فاعِلُ يا جاعِلُ يا قابِلُ يا كامِلُ يا فاضِلُ يا فاصِلُ
يا عادِلُ يا غالِبُ يا طالِبُ يا واهِبُ ۞ يا مَنْ أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ يا مَنْ أَكْرَمَ
بِجُودِهِ يا مَنْ جادَ بِلُطْفِهِ يا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ يا مَنْ قَدَّرَ بِحِكْمَتِهِ يا مَنْ
حَكَمَ بِتَدْبِيرِهِ يا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهِ يا مَنْ تَجاوَزَ بِحِلْمِهِ يا مَنْ دَنى فِي عُلُوِّهِ يا مَنْ عَلا
فِي دُنُوِّهِ ۞ يا مَنْ يَخْلُقُ ما يَشاءُ يا مَنْ يَفْعَلُ ما يَشاءُ يا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشاءُ
يا مَنْ يُضِلُّ مَنْ يَشاءُ يا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشاءُ يا مَنْ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشاءُ يا مَنْ
يُعِزُّ مَنْ يَشاءُ يا مَنْ يُذِلُّ مَنْ يَشاءُ يا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحامِ ما يَشاءُ يا مَنْ
يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشاءُ ۞ يا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَدًا يا مَنْ جَعَلَ
لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا يا مَنْ لا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا يا مَنْ جَعَلَ الْمَلائِكَةَ رُسُلًا يا
مَنْ جَعَلَ فِي السَّماءِ بُرُوجًا يا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرارًا يا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْماءِ بَشَرًا
يا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمَدًا يا مَنْ أَحاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا يا مَنْ أَحْصى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا
اَللّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يا أَوَّلُ يا آخِرُ يا ظاهِرُ يا باطِنُ يا بَرُّ يا حَقُّ يا
فَرْدُ يا وِتْرُ يا صَمَدُ يا سَرْمَدُ ۞ يا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عُرِفَ يا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ
عُبِدَ يا أَجَلَّ مَشْكُورٍ شُكِرَ يا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ يا أَعْلى مَحْمُودٍ حُمِدَ يا أَقْدَمَ
مَوْجُودٍ طُلِبَ يا أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وُصِفَ يا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ يا أَكْرَمَ
مَسْؤُولٍ سُئِلَ يا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عُلِمَ ۞ يا حَبِيبَ الْباكِينَ يا سَنَدَ الْمُتَوَكِّلِينَ
يا هادِيَ الْمُضِلِّينَ يا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يا أَنِيسَ الذّاكِرِينَ يا مَفْزَعَ الْمَلْهُوفِينَ
يا مُنْجِيَ الصّادِقِينَ يا أَقْدَرَ الْقادِرِينَ يا أَعْلَمَ الْعالِمِينَ يا إِلهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ

بَعْدَ ذَلِكَ مَا أَطْلُبُ وَأَحْرِزْ بِعِزِّكَ مِمَّا أَرْهَبُ اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصُنْ وَجْهِي بِالْيَسَارِ وَلَا تَبْتَذِلْ جَاهِي بِالْإِقْتَارِ فَأَسْتَرْزِقَ أَهْلَ رِزْقِكَ وَأَسْتَعْطِيَ شِرَارَ خَلْقِكَ وَأَفْتَتِنَ بِحَمْدِ مَنْ أَعْطَانِي وَأُبْتَلَى بِذَمِّ مَنْ مَنَعَنِي وَأَنْتَ مِنْ دُونِهِمْ وَلِيُّ الْإِعْطَاءِ وَالْمَنْعِ اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي صِحَّةً فِي عِبَادَةٍ وَفَرَاغًا فِي زَهَادَةٍ وَعِلْمًا فِي اسْتِعْمَالٍ وَوَرَعًا فِي إِجْمَالٍ اللّهُمَّ اخْتِمْ بِعَفْوِكَ أَجَلِي وَحَقِّقْ فِي رَجَاءِ رَحْمَتِكَ أَمَلِي وَسَهِّلْ إِلَى بُلُوغِ رِضَاكَ سُبُلِي وَحَسِّنْ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي عَمَلِي اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَنَبِّهْنِي لِذِكْرِكَ فِي أَوْقَاتِ الْغَفْلَةِ

يا من علا فقهر يا من ملك فقدر يا من بطن فخبر يا من عبد فشكر يا من عصي
فغفر يا من لا يحويه الفكر يا من لا يدركه بصر يا من لا يخفى عليه اثر يا رازق
البشر يا مقدر كل قدر ٤١ اللهم اني اسئلك باسمك يا حافظ يا
بارئ يا ذارئ يا باذخ يا فارج يا فاتح يا كاشف يا ضامن يا آمر يا ناهي
٤٢ يا من لا يعلم الغيب الا هو يا من لا يصرف السوء الا هو يا من لا يخلق الخلق
الا هو يا من لا يغفر الذنب الا هو يا من لا يتم النعمة الا هو يا من لا يقلب
القلوب الا هو يا من لا يدبر الامر الا هو يا من لا ينزل الغيث الا هو يا من
لا يبسط الرزق الا هو يا من لا يحيي الموتى الا هو ٤٣ يا معين الضعفاء يا
صاحب الغرباء يا ناصر الاولياء يا قاهر الاعداء يا رافع السماء يا انيس
الاصفياء يا حبيب الاتقياء يا كنز الفقراء يا اله الاغنياء يا اكرم الكرماء
٤٤ يا كافيا من كل شيء يا قائما على كل شيء يا من لا يشبهه شيء يا من لا يزيد في
ملكه شيء يا من لا يخفى عليه شيء يا من لا ينقص من خزائنه شيء يا من ليس
كمثله شيء يا من لا يعزب عن علمه شيء يا من هو خبير بكل شيء يا من وسعت
رحمته كل شيء ٤٥ اللهم اني اسئلك باسمك يا مكرم يا مطعم يا منعم يا
معطي يا مغني يا مقني يا مفني يا محيي يا مرضي يا منجي ٤٦ يا اول كل شيء وآخره يا
اله كل شيء ومليكه يا رب كل شيء وصانعه يا بارئ كل شيء وخالقه يا
قابض كل شيء وباسطه يا مبدئ كل شيء ومعيده يا منشئ كل شيء ومقدره
يا مكون كل شيء ومحوله يا محيي كل شيء ومميته يا خالق كل شيء ووارثه ٤٧
يا خير ذاكر ومذكور يا خير شاكر ومشكور يا خير حامد ومحمود يا خير شاهد
ومشهود يا خير داع ومدعو يا خير مجيب ومجاب يا خير مونس وانيس يا خير
صاحب وجليس يا خير مقصود ومطلوب يا خير حبيب ومحبوب ٤٨ يا من

تا مستعملني بطاعتك في ايام المهلة وتنجيني لي من تهلكة سبيل وتكمل لي بها خير الدنيا والآخرة اللهم صل على محمد وآله كافضل ما صليت على احد من خلقك قبله وانت مصل على احد بعده وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا برحمتك عذاب النار

شرح دعای مجیر

کفعمی در کتاب خود آورده که نازل شد جبرئیل بر حضرت رسول صلی الله علیه وآله در حالتی که آنحضرت نماز میکرد در مقام ابرهیم علیه السلام و گفت ای محمد هر که بخواند این دعا را در روز سیزدهم وچهاردهم وپانزدهم ماه رمضان بخشیده میشود گناهان او

هو

هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ حَبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ إِلَى مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنِ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ أَرَادَهُ عَلِيمٌ ۞ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَبِّبُ يَا مُرَغِّبُ يَا مُقَلِّبُ يَا مُعَقِّبُ يَا مُرَتِّبُ يَا مُخَوِّفُ يَا مُحَذِّرُ يَا مُذَكِّرُ يَا مُسَخِّرُ يَا مُغَيِّرُ ۞ يَا مَنْ عِلْمُهُ سَابِقٌ يَا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ ظَاهِرٌ يَا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ يَا مَنْ قَضَاؤُهُ كَائِنٌ يَا مَنْ قُرْآنُهُ مَجِيدٌ يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ ۞ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ يَا مَنْ لَا يُلْهِيهِ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ يَا مَنْ لَا يُغَلِّطُهُ سُؤَالٌ عَنْ سُؤَالٍ يَا مَنْ لَا يَحْجُبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّينَ يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى هِمَمِ الْعَارِفِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ ۞ يَا حَلِيمًا لَا يَعْجَلُ يَا جَوَادًا لَا يَبْخَلُ يَا صَادِقًا لَا يُخْلِفُ يَا وَهَّابًا لَا يَمَلُّ يَا قَاهِرًا لَا يُغْلَبُ يَا عَظِيمًا لَا يُوصَفُ يَا عَدْلًا لَا يَحِيفُ يَا غَنِيًّا لَا يَفْتَقِرُ يَا كَبِيرًا لَا يَصْغُرُ يَا حَافِظًا لَا يَغْفُلُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي ذِكْرِ التَّوْبَةِ وَطَلَبِهَا

اللَّهُمَّ يَا مَنْ لَا يَصِفُهُ نَعْتُ الْوَاصِفِينَ وَيَا مَنْ لَا يُجَاوِزُهُ رَجَاءُ الرَّاجِينَ وَيَا مَنْ لَا يَضِيعُ لَدَيْهِ أَجْرُ الْمُحْسِنِينَ وَيَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى خَوْفِ الْعَابِدِينَ وَيَا مَنْ هُوَ غَايَةُ خَشْيَةِ الْمُتَّقِينَ هَذَا مَقَامُ مَنْ تَدَاوَلَتْهُ أَيْدِي الذُّنُوبِ وَقَادَتْهُ أَزِمَّةُ الْخَطَايَا وَاسْتَحْوَذَ عَلَيْهِ الشَّيْطَانُ فَقَصَّرَ عَمَّا أُمِرَ بِهِ

تفريطاً تعاطى ما نهيت عنه تعزّزاً كالجاهل بقدرتك عليه أو كالمنكر فضل
إحسانك إليه حتّى إذا انفتح له بصر الهدى وتقشّعت عنه سحائب العمى
أحصى ما ظلم به نفسه وفكّر فيما خالف به ربّه فرأى كبير عصيانه كبيراً
وجليل مخالفته جليلاً فأقبل نحوك مؤمّلاً لك مستحيياً منك ووجّه
رغبته إليك ثقةً بك فأمّك بطمعه يقيناً وقصدك بخوفه إخلاصاً
قد خلا طمعه من كلّ مطموع فيه غيرك وأفرخ روعه من كلّ محذور منه سواك
فمثل بين يديك متضرّعاً وغمّض بصره إلى الأرض متخشّعاً وطأطأ رأسه
لعزّتك متذلّلاً وأبثّك من سرّه ما أنت أعلم به منه خضوعاً وعدّد من
ذنوبه ما أنت أحصى لها خشوعاً واستغاث بك من عظيم ما وقع به في
علمك وقبيح ما فضحه في حكمك من ذنوب أدبرت لذّاتها فذهبت وأقامت
تبعاتها فلزمت لا ينكر يا إلهي عدلك إن عاقبته ولا يستعظم عفوك إن
عفوت عنه ورحمته لأنّك الربّ الكريم الّذي لا يتعاظمه غفران الذنب
العظيم اللّهمّ فها أنا ذا قد جئتك مطيعاً لأمرك فيما أمرت به من الدّعاء
متنجّزاً وعدك فيما وعدت به من الإجابة إذ تقول ادعوني أستجب لكم
اللّهمّ فصلّ على محمّد وآله والقني بمغفرتك كما لقيتك بإقراري وارفعني
عن مصارع الذنوب كما وضعت لك نفسي واسترني بسترك كما تأنّيتني
عن الانتقام منّي اللّهمّ وثبّت في طاعتك نيّتي وأحكم في عبادتك بصيرتي
ووفّقني من الأعمال لما تغسل به دنس الخطايا عنّي وتوفّني على ملّتك
وملّة نبيّك محمّد عليه وآله السلام إذا توفّيتني اللّهمّ إنّي أتوب إليك
في مقامي هذا من كبائر ذنوبي وصغائرها وبواطن سيّئاتي وظواهرها
وسوالف زلّاتي وحوادثها توبة من لا يحدّث نفسه بمعصية ولا يضمر

أن يعود

أن يعود في خطيئة، وقد قلت يا إلهي في محكم كتابك إنك تقبل التوبة عن
عبادك وتعفو عن السيئات وتحب التوابين فاقبل توبتي كما وعدت
واعف عن سيئاتي كما ضمنت وأوجب لي محبتك كما شرطت ولك يا رب
شرطي ألا أعود في مكروهك وضماني ألا أرجع في مذمومك وعهدي
أن أهجر جميع معاصيك اللهم إنك أعلم بما عملت فاغفر لي ما علمت واصرفني
بقدرتك إلى ما أحببت اللهم وعلي تبعات قد حفظتهن وتبعات قد
نسيتهن وكلهن بعينك التي لا تنام وعلمك الذي لا ينسى فعوض منها أهلها
واحطط عني وزرها وخفف عني ثقلها واعصمني من أن أقارف مثلها
اللهم وإنه لا وفاء لي بالتوبة إلا بعصمتك ولا استمساك بي عن
الخطايا إلا عن قوتك فقوني بقوة كافية وتولني بعصمة مانعة اللهم
أيما عبد تاب إليك وهو في علم الغيب عندك فاسخ لتوبته وعائد في
ذنبه وخطيئته فإني أعوذ بك أن أكون كذلك فاجعل توبتي هذه
توبة لا أحتاج بعدها إلى توبة توبة موجبة لمحو ما سلف والسلامة
فيما بقي اللهم إني أعتذر إليك من جهلي وأستوهبك سوء فعلي
فاضممني إلى كنف رحمتك تطولا واسترني بستر عافيتك تفضلا
اللهم وإني أتوب إليك من كل ما خالف إرادتك أو زال عن محبتك من
خطرات قلبي ولحظات عيني وحكايات لساني توبة تسلم بها كل جارحة
على حيالها من تبعاتك وتأمن مما يخاف المعتدون من أليم سطواتك اللهم
فارحم وحدتي بين يديك ووجيب قلبي من خشيتك واضطراب أركاني
من هيبتك فقد أقامتني يا رب ذنوبي مقام الخزي بفنائك فإن سكت
لم ينطق عني أحد وإن شفعت فلست بأهل الشفاعة اللهم صل على محمد وآله

واگر بر کوهی بخواند
خراب میشود و هر که
بخواند این دعا را بر دشمن
بخواند این دعا را دشمن
منکوب میشود و ...
منها ...
دعا ...
عذاب ...
پس حفظ بکن این دعا
ای محمد ...
اسم اعظم است ...
این دعا را ...
نترسد ...
با این دعا ...
تا ...
گرید ...
داخل ...
در عقب ...
این دعا ...
تر ...

وشفع في خطاياي كرمك وعد على سيئاتي بعفوك ولا تجزني جزائي من
عقوبتك وابسط علي طولك وجللني بسترك وافعل بي فعل عزيز تضرع
اليه عبد ذليل فرحمه او غني تعرض له عبد فقير فنعشه اللهم
لا خفير لي منك فليخفرني عزك ولا شفيع لي اليك فليشفع لي فضلك وقد
اوجلتني خطاياي فليؤمني عفوك فما كل ما نطقت به عن جهل مني بسوء
اثري ولا نسيان لما سبق من ذميم فعلي لكن لتسمع سماؤك ومن فيها وارضك
ومن عليها ما اظهرت لك من الندم ولجات اليك فيه من التوبة فلعل بعضهم
برحمتك يرحمني لسوء موقفي او تدركه الرقة علي لسوء حالي فينالني منه
بدعوة هي اسمع لديك من دعائي او شفاعة اوكد عندك من شفاعتي تكون
بها نجاتي من غضبك وفوزتي برضاك اللهم ان يكن الندم توبة اليك فانا
اندم النادمين وان يكن الترك لمعصيتك انابة فانا اول المنيبين وان
يكن الاستغفار حطة للذنوب فاني لك من المستغفرين اللهم فكما امرت
بالتوبة وضمنت القبول وحثثت على الدعاء ووعدت الاجابة فصل
على محمد وآله واقبل توبتي ولا ترجعني مرجع الخيبة من رحمتك انك انت
التواب على المذنبين والرحيم للخاطئين المنيبين اللهم صل على محمد وآله
كما هديتنا به وصل على محمد وآله كما استنقذتنا به وصل على محمد و
آله صلوة تشفع لنا يوم القيمة ويوم الفاقة انك على كل شيء قدير وهو
عليك يسير

اينست دعای مجیر که شرحش در حاشیه است

بسم الله الرحمن الرحيم

سبحانك يا الله تعاليت يا رحمن سبحانك يا رحيم تعاليت يا كريم

سبحانك

سبحانك يا ملك تعاليت يا مالك سبحانك يا قدوس تعاليت يا سلام
سبحانك يا مؤمن تعاليت يا مهيمن سبحانك يا عزيز تعاليت يا جبار
سبحانك يا متكبر تعاليت يا متجبر سبحانك يا خالق تعاليت يا بارئ
سبحانك يا مصور تعاليت يا مقتدر سبحانك يا هادي تعاليت يا باقي
سبحانك يا وهاب تعاليت يا تواب سبحانك يا فتاح تعاليت يا مرتاح
سبحانك يا سيدي تعاليت يا مولاي سبحانك يا قريب تعاليت يا رقيب
سبحانك يا مبدئ تعاليت يا معيد سبحانك يا حميد تعاليت يا مجيد
سبحانك يا قديم تعاليت يا عظيم سبحانك يا غفور تعاليت يا شكور
سبحانك يا شاهد تعاليت يا شهيد سبحانك يا حنان تعاليت يا منان
سبحانك يا باعث تعاليت يا وارث سبحانك يا محيي تعاليت يا مميت
سبحانك يا شفيق تعاليت يا رفيق سبحانك يا انيس تعاليت يا مونس
سبحانك يا جليل تعاليت يا جميل سبحانك يا خبير تعاليت يا بصير
سبحانك يا حفي تعاليت يا ملي سبحانك يا معبود تعاليت يا موجود
سبحانك يا غفار تعاليت يا قهار سبحانك يا مذكور تعاليت يا مشكور
سبحانك يا جواد تعاليت يا معاذ سبحانك يا جمال تعاليت يا جلال
سبحانك يا سابق تعاليت يا رازق سبحانك يا صادق تعاليت يا فالق
سبحانك يا سميع تعاليت يا سريع سبحانك يا رفيع تعاليت يا بديع
سبحانك يا فعال تعاليت يا متعال سبحانك يا قاضي تعاليت يا راضي
سبحانك يا قاهر تعاليت يا ظاهر سبحانك يا عالم تعاليت يا حاكم
سبحانك يا دائم تعاليت يا قائم سبحانك يا عاصم تعاليت يا قاسم
سبحانك يا غني تعاليت يا مغني سبحانك يا وفي تعاليت يا قوي

سبحانك يا كافي تعاليت يا شافي سبحانك يا مقدم تعاليت يا مؤخر
سبحانك يا اول تعاليت يا آخر سبحانك يا ظاهر تعاليت يا باطن
سبحانك يا رجاء تعاليت يا مرتجى سبحانك يا ذا المن تعاليت يا ذا الطول
سبحانك يا حي تعاليت يا قيوم سبحانك يا واحد تعاليت يا احد
سبحانك يا سيد تعاليت يا صمد سبحانك يا قدير تعاليت يا كبير
سبحانك يا والي تعاليت يا عالي سبحانك يا علي تعاليت يا اعلى
سبحانك يا ولي تعاليت يا مولى سبحانك يا ذارئ تعاليت يا بارئ
سبحانك يا خافض تعاليت يا رافع سبحانك يا مقسط تعاليت يا جامع
سبحانك يا معز تعاليت يا مذل سبحانك يا حافظ تعاليت يا حفيظ
سبحانك يا قادر تعاليت يا مقتدر سبحانك يا عليم تعاليت يا حليم
سبحانك يا حكم تعاليت يا حكيم سبحانك يا معطي تعاليت يا مانع
سبحانك يا ضار تعاليت يا نافع سبحانك يا مجيب تعاليت يا حسيب
سبحانك يا عادل تعاليت يا فاضل سبحانك يا لطيف تعاليت يا شريف
سبحانك يا رب تعاليت يا حق سبحانك يا ماجد تعاليت يا واحد
سبحانك يا عفو تعاليت يا منتقم سبحانك يا واسع تعاليت يا موسع
سبحانك يا رؤف تعاليت يا عطوف سبحانك يا فرد تعاليت يا وتر
سبحانك يا مقيت تعاليت يا محيط سبحانك يا وكيل تعاليت يا عدل
سبحانك يا مبين تعاليت يا متين سبحانك يا بر تعاليت يا ودود
سبحانك يا رشيد تعاليت يا مرشد سبحانك يا نور تعاليت يا منور
سبحانك يا نصير تعاليت يا ناصر سبحانك يا صبور تعاليت يا صابر
سبحانك يا محصي تعاليت يا منشئ سبحانك يا سبحان تعاليت يا ديان

سبحانك

سُبْحانَكَ يا مُغيثُ تَعالَيْتَ يا غِياثُ سُبْحانَكَ يا فاطِرُ تَعالَيْتَ يا ضَحّا
سُبْحانَكَ يا ذَا الْعِزِّ وَالْجَلالِ تَبارَكْتَ يا ذَا الْجَبَرُوتِ وَالْجَلالِ
سُبْحانَكَ يا لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّي كُنْتُ مِنَ الظّالِمينَ فَاسْتَجَبْنا
لَهُ وَنَجَّيْناهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنينَ وَصَلَّى اللهُ عَلى سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ اَجْمَعينَ وَالْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمينَ وَحَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكيلُ وَلا
حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ

بسم الله الرحمن الرحیم

از اشعار خود کردی

درد اکنون شد فتنه و آشوب جهانگیر
دین بود از دست جو از هر کناری
گشته عقلا جمله چو دیوانه زنجیر

ستمه جهال شکسته کمر دین
رو به در خرجاجو بولگه سر
از شاه جوانبخت و جهاندار جهانگیر

گشته محتاج نوالش جهان مسیر
ای مهدی موعود بزن دست به شمشیر
ای کهف دری کنز خفا قائم بالحق
الغوث که شرع نبی افتاده درولق

ای داده با جلال تو نام تو گواهی
پی برده با سرار خداوند کماهی
وصف تو چو اوصاف خدا نامتناهی

خاک قدمت زینت افسر شاهی
مشهور در انوار رخت فر الهی
ای کهف دری کنز خفا قائم بالحق

بین چهره احباب تو از غم همه کاهی
از غیبت تو کشتی دین با خطر تباهی
الغوث که شرع نبی افتاده درولق

مردم همه از بهر درم جامه درانند
دنبال زر و سیم شب و روز دوانند
در کشمکش جامه و اسباب جهانند

اندر پی دنیا طلبی پیر و جوانند
سرگرم پی دلجوئی آمال زنانند
نی سال الهی به تجارت بلشانند

با سیم و زر و خش فروشی لبسانند
بنی آنکه خلق طمع رانند
ای کهف دری کنز خفا قائم بالحق
الغوث که شرع نبی افتاده درولق

ای رشته لطف در کف قدرت
هر خلق شد آفریده خداوند از دولت
نه گنبد گردون متحرک ز دولت

مسجود ملک بود البشر از بهر سجودت
بود همه ارض و سما تابع بودت
نما کرمی از مدد جود و وجودت

نزدیک پس با غیبت مشهورت
سودای عالم همه دلبسته سودت

ای واسطه هستی نه گنبد گردون
سرتا قدمی ازلی مظهر بیچون
دارای رموز ازل و نکته مکنون مشحون

کنز خفی با خدا گوهر مخزون
از سیل حوادث همه کشتی زتو ممنون
تورات و زبور و صحف از فضل تو

دفع علل سایه الطاف تو بیچون
شد چشم محبان ز غمت جیحون
ز عنی از تو کشتی ملت در اسلام
احوال نگردد از حادث

[illegible]
ابلیس ... گوشه ... صد دام
تا گرده ... جمله ... رام
[illegible]

معموره عدلیدر اوشبو شهر آباد هر یاریسی مست که گیده کیمسی داد در ظلم بتر مردم دنیا همه اسلاف

شیطان متحیر اوله ارشدت بیدادی شاکردی امر خلق لشدن اولدی استاد شرکیتره شیطنت و شیوه شداد

مکر فتنه غرازیل اولور انبازی دنیا ملی صاحب چه لنسد هرتو فنزد کی جود دالمی

صد طریق خیره شد از کامرد جاهل
شک منکر معروف بیک الله تعالی
بیک یکی از صد نور عالم عامل
از بهر دو سیم بود اخذ مسائل

گر لطف تو هم کشتگان یاد نباشد
یا دوست خون تو مدد کار نباشد
آسوده دل از این غم بسیار نباشد
در دیده از روضه اغیار نباشد
در دیده لور از گل رخسار نباشد
دلجوئی ما مهر بود سوار نباشد
گر دیده ما قابل دیدار نباشد
از ماست که بی ماست لور اکار نباشد

بسمه تعالی عظیم الشانه

ربنا اكرمنا

وسبل النجاة فيها منير منها

ايها المرء ان لنا منبر وهو اخذ الكفاف والقوت

وعقول الناس في غشتهم فيها سخيفه

مع هذا طابح في دارنا ان الدنيا جلفه

ايها العاقل ما تتصبر غنوة ان الصحيفة

ايها النفس الشريفة بالنفس الضعيفه

لا تفرح بتوسيع القميص

ايها المغرور

ايها المذنب ما توفق انا ذكر الوظيفه

حصل الزاد والا ليس لهذا اليوم ...

ايها المسرف لكوته والطرق مخوفه

كيف الا تتهمنا بالعدل

فنان سازند مردم را هر سگ راو

عمر تا قاعده دارد زيت

اگر خواهی که گردد رام نفس سگ ...

آه که از صحبت هر یار رفت

سنره او وهر که گی ندا اشت

با مرد مرد چشم خود خطاب ما ابد نابکس شوال

النصیحه با غم لب وفای ندا اشت

عمر فنا رفت که روی لیس نکرد

چشمی دار و عالی دل طواست

دیگر چه معلمی چه کتاب

هر چه ستمگر ستم لیس نکرد

عمر کار کرا نخادوه

ازین همه شر نبست که تنها دوی

هم کر المشغول ...

غافل ازه ... قد الکه

این همه نبره که همه کیست

وین همه آتش نرد سوفه چه چیست

های و فا جدره غوالان مدار

ورسود ازدل سود اینست

دوسی از الغم خفتگان

سخن کتاب

سخن کتاب ... ازان ... بیں ز غبار استخوان

است

ای که کتاب است

زمیح کمیه شها و ای کتاب

دانا ای

فروغ صبح ... ازو ستاری

لوی نزل و منت هر دم هزار ادی

ترمحشک ... دل

دانش

ندیمی نمخوار دوست لوشی

بر کار ... که یار ایمن خموشی

همه ... لوی پرتو

... ازان سرمه دان

لحل الصبر ... ازان سرمه دان

... اموشتان

... روی بی معغول ... تنها ...

خبر مردم نرمه ...

تکیه شنوازان خاموشند

همزان امن ... سنگ ...

کو رسرا فغی عطیف لنگ

دوش ... غنچه از ورق چه

طرحی ...

بعضی هم ورق ... دیگر

دل ز گمره ... از ...

... حسن ... طی ...

دل ز غم ... همه ...

دانش ... همه ...

گهی اسرار قرآن یاد گوید

گهی از قول پیمبر داد گوید

گهی باشند چون ... دونان

بانواع حقایق ... همونان

المعلم

۲۲ ... ۱

